

29
11

27611

26
A
11

Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

ILL.^{MI} D.D. NIC. RODRIQUEZ
FERMOSINI
AVSTVRICENSIS
EPISCOPI,
DE POTESTATE
CAPITVLI
SEDE VACANTE
NEC NON SEDE PLENA.

ILL.^{MI} D.D. NIC. RODRIQVEZ
FERMOSINI
AVSTVRICENSIS
EPISCOPI,
DE POTESTATE
CAPITVLII
SEDE VACANTE.

NEC NON SEDE PLENA:
ET QUID POSSINT EPISCOPI PER SE,
aut debeant vnà cum Capitulo exequi,

TRACTATVS TRES;
CVM INDICE MVLTIPlici QVÆSTIONVM, IVRIVM,
Matarum & Verborum in hoc Volumine contentorum.
NVNC PRIMVM IN LVCEM PRODIT.

L V G D V N I,
Sumptib. HORATHI BOISSAT, & GEORGHII REMEVS.

M. DC. LXVI.
Cum Approbatione, & Permissa Superiorum.

8.3.F.15

ALEXAND. VII.
PONTIFICI OPTIMO MAX.
NICOLAUS EPISC.
AVSTVRICENSIS.

CVM in mentem venisset post nonnulla alia opera Ecclesiastica Capitulis Cathedralium Ecclesiarum designare, quæ sibi in Sede Episcopali Vacante conveniunt pro legitima administratione iustitiæ in propriis Diœcesibus, cupiens eorum desiderio inservire, fatendo ne dum iurisdictionem contentiosam ordinariam eis competere, mortuis, aut translatis Episcopis; imò, & voluntariam in casu necessario contra communissimam quandam opinionem illis abnegantem iurisdictionem in voluntariis, de qua hic à quæst. 1. & 2. cum aliis, optans etiam quamplures lites rescare, quæ ex abusu ta-
† 3 lium

lium iurisdictionem solent excitari , etiam
contra iura Episcopi de novo venturi, sicut
nobis accidit iuxta relata infra quæst. 4. & 6.
mihi visum fuit hoc opusculum Tibi ô SAN-
CTISSIME PATER præsentare , vt tua sublimi
protectione defensum, tam Capitula in Sede
Vacante , quam Episcopi , non vltra metas
egrediantur, vt sic iurgia, & contentiones pu-
blicam turbantes Ecclesiasticam pacem , quæ
omnibus debet solatium parare , nec excitentur ,
nec turbulentè resonent. Vale.

AD LECTOREM

AD LECTOREM.

Peraque sese offerunt dissidia inter Episcopos, & eorum Capitula Cathedralium, & non minora Sede Episcopali Vacante, per qua solent crebro Pralati de novo venientes molestari, absque propria culpa in libero munere sui exercitij, incusati à propriis subditis. uti litigiosi, cum revera aliunde occasio prepararetur, cuius occursum permaximè necessarius, ne peiora irruant, exposcit, illis resistere in utroque foro, quibus expertus elegi post alia scripta in lucem edere tractationem, de Potestate Capituli Sede Vacante, & de Episcopo cum suo Capitulo, ut sic iuxta praxim hodiernam singulorum Iura conservata in publicam treugam utilitas corporum admodum illustrium cum summa omnium dilectione revereatur. Hac fuit animi nostri affectio, ut ex contextu libabiz, quapropter veniam meremur (Piusime Perscrutator.) Vale.

APPROBA

APPROBATIO DOCTORVM.

Illustrissimi D. D. FERMOSINI Austuricensis Episcopi, *Tractatus tres de Potestate Capituli Sede Vacante aut plena, &c.* legimus nos infra scripti Doctores Theologi facultatis Parisiensis, nihilque in ipsis propositum deprehendimus quod non sapiat Episcopale lumen, fidem orthodoxam ac probos mores, in quorum fidem iis subsignauimus. Lugduni die 16. Iulij 1663.

FR. CYRILLVS MOREL Carmelitarum
Lugdunensium Prior.

ELIAS VIAL Carmelita.

P E R M I S S I O .

Imprimatur die 16. Iulij 1663.

DE NEUF-VILLE Vicar. Gen.

CONSENSVS PROCVRATORIS REGIS.

Non intercedo Regis causa, ne liber cui Titulus est D. D. FERMO-
SINI Austuricensis Episcopi *Tractatus tres de Potestate Capituli
Sede Vacante aut plena, &c.* Imprimatur ab HORATIO BOISSAT, &
GEORGIO REMEVS huius Ciuitatis Bibliopolis, cum prohibitioni-
bus aliis omnibus huiusce Ciuitatis Bibliopolis, in hoc casu fieri soli-
tis. Lugduni die 18. Iulij 1663.

VIDAVD.

L I C E N T I A .

Fiat iuxta consensum Procuratoris Regis. Lugduni die decima-
octaua Iulij 1663.

SEVE.

PARS

PARS PRIMA

Ad Tractatum, de his, quæ facere potest Capitulum Sede Vacante,
Ad Titulum ne Sede Vacante aliquid innovetur, enodantur Iura
sequentia præter alia multa subinclusa.

Textus in cap. illa 1. & cap. fin. eodem. tit. ubi & lib. 6.

Textus in cap. cum olim & cap. de his, de maioris. & obed.

Textus in cap. ad abolendam de hæreticis.

Textus in cap. unico de instit. lib. 6.

Textus in cap. si Episcopus, & cap. Ecclesia de suppl. neglig. Prælat.
lib. 6.

Textus in cap. quia sæpè de elect. lib. 6.

Textus in cap. cum nullus §. Episcopo, de temporibus ordinat. lib. 6.

Textus in cap. unico de maioris. & obed. lib. 6.

Clem. statutum de elect. lib. 6.

Textus in cap. 2. de concess. Præbenda.

Trid. Concilij. sess. 7. cap. 10. & sess. 23. cap. 10. de reformat. & sess. 24.
cap. 16.

PARS SECUNDA

Ad Tractatum, de his, quæ Episcopus cum Capitulo exercere debet
ad Titulum *de his, quæ fiunt à Prælatos sine consensu Capituli.*

PARS TERTIA

Ad Tractatum de his, quæ possunt fieri à maiori parte Capituli, vel
cum Episcopo, aut sine eo. Ad Titulum *de his, quæ*
fiunt à maiori parte Capituli.

INDEX

TRACTATVVM ET Quæstionum, quæ in hoc vo- lumine continentur.

Ultimus numerus paginam indicat.

TRACTATVS PRIMVS

De his quæ potest facere Capitu-
lum Sede Vacante.

*Ad Titulum; ne Sede Vacante
aliquid innouetur. p. 1.*

QVÆST. I.

APETVLM
Sede Vacante
an succedat in
omnimoda iurisdictione

mortuo, absente, sine translato Episcopo, quando iure ordinario talis Episcopus, siue eius Vicarius Generalis Sede plena exercebantur.

QVÆST. II. An Capitulum Sede Vacante, non tantum succedat illico à morte Episcopi, seu in eius absentia oblonga, aut eo translato, aliisve de causis in iurisdictione ordinaria, siue voluntaria, modo posito in prima quæst. sed etiam in cognoscendo de casibus Episcopis generaliter, aut specialiter delegatis? 7.

1 Et an si Episcopus absens in remotis, contingat, vt eius Vicarius Generalis moriatur, tunc subintret Capitulum in iurisdictione, veluti, si aut mortuus fuisset vel translatus Episcopus? ibid.

3 Et quid quando Episcopus residens in suo Episcopatu, negligat negotia iustitiz necessariz, aut voluntariz, siue delegata tractari?

4 Et quid si Episcopus, si vacet à cunis, transferat suum imperium in proprium suæ Ecclesiæ Cathedralis Capitulum? ibid.

QVÆST. III. Iurisdictione contentiosa, aut voluntaria, quare sic dicta, & in quo differant? 15.

2 Et an sicut differant in materia prorogationis de vno iudice ad alium, sic in modo succedendi in vtraque Capitulum Sede Vacante? ibid.

3 Et numquid idem valeat contingere respectu iurisdictionis delegatæ sine vlla distinctione? ibid.

QVÆST. IV. An Capitulum Sede Vacante, eo ipso quod moritur, aut transfertur Episcopus, seu abest, modo dicto sub q. 1. succedat in his, quæ sunt de emolumentis, aut honorariis Dignitatis Episcopalis? 17.

1 Et an quemadmodum valet nominare Vicarium Generalem, Visitatores, aliosve Ministros pro administranda iustitia Episcopatus, sic & Officia aliquorum Officialium, qui fuerint de alterno turno inter Episcopum, & Capitulum, seu ab antiqua pertinuerint nominationes eorum ad solam Dignitatem Episcopalem? ibid.

3 Et hac occasione, an nostrum amantissimum Capitulum in Sede Vacante, ante nostrum aduentum, & adeptam possessionem legitimè, & de iure potuisset (vt fecit) articulare ad vitam tres Receptores, & binos Procuratores, vel debuerit illos reservare mihi aduenienti? ibid.

4 Vbi referendo quid pro pace tentamus,

& Quæstionum.

mus, nihil proficiendo, qualiter pro Dignitate Episcopali defunctio contingit, etiam in Regali Valli (oleum Cancellaria 13. Iulij 1663. ad quam pro parte nominatorum à Capitulo, per declarationem nos violentiam nullam fecisse, spoliando, & amovendo nominatos, & attulatos à Capitulo, Sede Vacante, alios diuersos articulando, qui nunc possident: ibid.

5 Et quid coram Domino Nuncio Papæ legato vsque ad hoc tempus acciderit instante factis: ibid.

QVÆST. V. Capitulum Sede Vacante, an queat resistere Regi, si forte sub amissione temporalitatum mandet, ut admittat ad gubernandum in episcopatu illum, qui iam est ab eo nominatus Episcopus, vel etiam confirmatus, ac consecratus, si nondum Capitulo præsentauerit litteras originales gratiæ à Pontifice factæ: 53.

2 Et an si admittat illum Capitulum, ut Gubernatorem tantum, siue ut Vicarium Generalem absque ostensione Bullarum, incurrant censuras extrauag. iniunctæ de elect. ibid.

3 Et quid si ex schedula Regia admittat alium exterum, ut gubernet interim, ac electus Episcopus adipiscatur possessionem: ibid.

QVÆST. VI. episcopatus possessio ex quo Bullæ viſæ fuerint in consilio vulgo de la Camara, & ab eo expediti executoriales, an debeat fieri per ipsammet personam Episcopi, aut queat per tertiam aliam quamlibet etiam secularem cum eius mandato: 63.

2 Et an præcisè, ut eam assequatur, debeant præsentari coram Capitulo omnes Bullæ originales, plumbeæ, & etiam simul illa virtute cuius Episcopus consecrandus præstat coram Episcopo consecrante fidè iuramentum, tangendo Euangeliorum librum de obediendo Pontifici, alias sit in potestate Capituli illum non admittendi, etiam si semel præsentet coram eo Episcopus testimoniale, in quo recensentur ad litteram omnes prædictæ Bullæ in forma probanti: ibid.

3 Et an Capitulum queat non admittere Vicarium Generalem non ordinatum in sacris, aut possit ipse, ut admittatur, censuris procedere: ibid.

4 Et an si virtute mandati, quod habet nomet alium habilem de Capitulo, aut extra, sit in potestate Capituli illum non admittendi: ibid.

5 Aut queat Vicarium ad suum libitum *D. Fermosin. de Potest. Cap. Sede Vac.*

nominare, vel conservare illos, qui erant in Sede Vacante, etiam si forent Canonici, ex affectis: ibid.

6 Quæ Bullæ fuerunt examinatae in Consilio Cameræ? Et quæ Bullæ sufficiebant præsentari coram nostro Capitulo, ut necessario nobis illico possessio daretur: ibid.

QVÆST. VII. Capitulum Sede Vacante, an possit exercere equalia, vel minorahis, quæ sibi expressa reperiuntur in iure, eo quod in omnib. Capituli ad instar tutoris, sit administrator legitimus, & necessarius Vacante Sede, debens velia facere, & inutilia prætermittere: 78.

1 Et an si velit, tali sede durante per se Congregatum, quæ sunt iustitiæ, aut gratiæ expedire valeat: ibid.

3 Vel teneatur necessario ex suo corpore Capituli eligere viros ministros aplos pro meliori negotiorum tractatione: ibid.

4 Et in quibus Capitulo Sede Vacante interponat decretum: ibid.

5 Et quæ dicantur iurisdictionis contentioſæ, aut voluntariæ: ibid.

QVÆST. VIII. Capitulum Sede Vacante, an si intra illos octo dies à Tridentino signatos, non eligat Vicarium, possit, illis diebus transactis, nihilominus procedere ad nominandum illum: 82.

2 Et si contra velit eligere illum prima die illorum octo dierum, sibi met permitatur utriusque: ibid.

3 Et quando eius iurisdictionis expiret, si sine præfinitione temporis creetur: ibid.

4 Et an in eius electione faciendâ, debeat Capituli observare formam in iure præscriptâ ad alias electiones Canonicas: ibid.

5 Et an si creetur à Capitulo ad certos dies, seu menses, talis nominatio sustineatur pro illis transactis, ut ipsis transactis, expiret iurisdictionis Vicarij ipso iure absque alia Capituli declaratione: ibid.

6 Et an si Vicarius malè forte procedat, sit in facultate, Capitulum illum absque examine causæ, aut etiam si bene procedat illum ad libitum reuocare valeat: ibid.

7 Seu queat reuocare quæ in defectu Capituli nominavit Metropolitanus: ibid.

8 Et quid ipsum Capitulum, si tempore nominationis fecit cum Vicario conventionem, ut possit illum quandoque reuocare: ibid.

QVÆST. IX. An Capitulum ex quo nominat Vicarium, pro iurisdictione sibi in Sede Vacante competenti, intelligatur illi etiam præstiffisse autoritatem super his, quæ requirunt speciale mandatum: 88.

Index Tractatum,

1. Et an queat sibi Capitulum reservare aliqua iustitiz contentioſæ, quæ ſi alias non reſervaret, ipſo iure tranſeunt in Vicarium à ſe nominatum? ibid.
 3. An Vicarius Capitularis poſſit ſibi ſubſtituere aliquem Vicarium, ſeu hæc ſubſtitutio ſpectet ad Capitulum? ibid.
 4. Et an ſic eligendus debeat eſſe graduatus, aut alias idoneus Canoniſta, ut in ipſo Capitulo nominante requiritur per Trid. ibid.
 5. Quid de Theologo? quid de Vicario Episcopali? ibid.
 6. Quid ubi diſcordia in nominatione fuerit? ibid.
 7. An eligendus debeat eſſe in ſacris, ſicut iam requiritur in electo ab Episcopo? ibid.
 8. Seu eligere Parochum? ibid.
- QVÆST. X.** An Vicarius electus Canonicus, ſive Dignitas eiufdem Capituli, debeat in ſeſſione chori, aut in ſeſſione aliorum publicorum actuum, præcedere cæteros, ubi moris eſt, quod Vicarius Episcopi antecellat, & debeat aſſiſtere cum ornatu Capitulari? 96.
1. Et an ſi non reſideat lucretur diſtributiones quotidianas? ibid.
 3. Et quid faciendum à Capitulo, quando eius Vicarius allegetur ſuſpectus? ibidem.
 4. An Vicarius Sede Vac. poſſit exequi diſpenſationes directas Vicario Generali Episcopi? ibid.
 5. Et an litteras Episcopo pro Sacra Congreg. directas? ibid.
 6. Et an à ſententia illius appelletur ad Capitulum? ibid.
- QVÆST. XI.** An Vicarius Capituli Sede Vacante, ſive illius Viſitatores Fſcales, & cæteri Miniſtri teneantur ſtare ſyndicati, vulgo *ala Reſidencia*, facienda per ipſummet Capitulum, aut reſervari debeat futuro Episcopo? 100.
1. Et num futurus Episcopus queat, non obſtante quod iam ſyndicati ſunt à proprio Capitulo, qui eos deputavit, integram illos ſyndicare? ibid.
 3. Et an Vicarius Episcopi, eiufvè Viſitatores, aut cæteri Miniſtri, queant mortuo, aut tranſlato Episcopo ſyndicari ab ipſo Capitulo ſuccedente in iuriſdictione ordinaria pro Sede Vacante? ibid.
 4. Et an valeat Capitulum Sede plena expoſcere à Vicario nominato per Episcopum, & ab eius Viſitoribus, Fiſca-
- li, Alguacello, aliivè Miniſtris fidei-
ſionem de bene ſegerendo, renuente,
ſive conſcientie Episcopo, eos nomi-
nare? ibid.
5. Aut ſi ipſimet Miniſtri ſeſe tali fidei-
ſioni præſtandæ obligantes, reſiſtere il-
lis, ne tale faciant? ibid.
 6. Et an Capitulum Sede Vacante, queat conſtituere Vicarios pedaneos, ſicut & Episcopus poteſt conſtituere? ibid.
 7. Et iteratis vicibus devenire ad illos, ſive Vicarios Generales? ibid.
 8. Et an Capitulum queat ponere æcono-
mos ad aliud, quam ad percipiendum
fructus episcopatus? ibid.
- QVÆST. XII.** An Aſſiſſij vulgo *Los Ra-
cioneros*, cenſcantur eſſe de Capitulo, ad
effectum, ut adveniente Sede Vacante,
vna cum Canonicis valeant deputare
Vicarios, cæterovè Curie Miniſtros? 109.
1. Et an Capitulum queat eligere Viſita-
tores ad viſitandam Diœceſim? ibid.
 3. Et an abſque Vicario? ibid.
 4. Et an Vicarius à Capitulo electus, queat
etiam ſungi Viſitatoris Officio? ibi-
dem.
 5. Et an Vicarius à Capitulo electus in vim
Trid. cap. 16. ſeſſ. 24. queat in Cano-
nicos procedere ſine adiunctis? ibid.
 6. Et an ſpeciali Viſitatore dato à Papa,
pro aliqua Diœceſi deputato, poſſit Ge-
neralis Episcopi, vel Capituli Sede Va-
cante viſitare? ibid.
- QVÆST. XIII.** Viſitator, Sede Episco-
pali Vacante, deputatus, an eo ipſo cen-
ſcatur habere generalem adminiſtratio-
nem, quamvis ea non exprimatur in
mandato? 114.
2. Et an poſſit Viſitator Episcopali Sede
Vacante deputatus ab inferiori à Papa,
conſerre beneficia ſpectantia ad ſolam
collationem Episcopi? ibid.
 3. Et an Capitulum Sede Vacante, poſ-
ſit per ſe, vel per ſuos Viſitatores vi-
ſitare exemptos, ſicut poteſt à Episcopo? ibid.
- QVÆST. XIV.** An Capitulum Se-
de Vacante ratione iuriſdictionis con-
tentioſæ, queat definire lites, non ſolum
decimales, criminales, & alias, quæ agi-
tantur inter partes litigantes, ſed etiam
matrimoniales? 115.
2. An ex eadem iuriſdictione poſſit fer-
re, cenſuras, interdictum, & ceſſatio-
nem, deputando penitenciarium, aut
abſolvere ab illis? ibid.

& Quaestionum.

211

3 Et quid quando fertur à canone censura veluti ex violentia in Clericum percussione? ibid.

4 Vel cognoscere, aut absolueri ab ea, quæ procedit ab hæresi, & in deponendo, & interpretando? ibid.

5 Et an cognoscendo de causis in prima instantia? ibid.

QVÆST. XV. An Capitulum Sede Vacante, virtute eiusdem iurisdictionis contentiosæ, possit concedere monitoria, vt reuelentur occulta? 119.

1 Et an procedere per correctionem fraternam iuxta terminos c. nouit. 13. de iudic. in 1. p. & aliorum iurium? ibid.

2 Et an de contractibus iuratis, vforariis, aut aliis inter Ecclesiasticos, & laicos? ibid.

3 Et an absolueri à iuramento etiam ad effectum agendi? ibid.

4 Vel virtute eiusdem contentiosæ iurisdictionis dispensare in omnibus votis, & iuramentis, quibus possit Episcopus? ibid.

QVÆST. XVI. An Capitulum Sede Vacante, queat de feudalibus cognoscere? 113.

1 De piis legatis? ibid.

2 De testamentaria, alia qualibet causa, veluti executione testamenti, de inscriptione testamenti? De inuentario conficiendo, de commutatione? ibid.

3 Vel dare licentiam ad ædificandam ecclesiam? ibid.

4 Seu, vt erigantur noua Monasteria? ibid.

5 Vel an teneatur soluere debita Episcopi defuncti ex fructibus episcopatus? ibid.

6 Vel an possit iudicare de rebus pertinentibus ad episcopatum? ibid.

7 Et hæc omnia ex iurisdictione contentiosæ? ibid.

QVÆST. XVII. An Capitulum Sede Vacante possit condere statuta pro tota Diocesi, aut quoad ipsum tantum? 117.

1 Aut reuocare imposita ab Episcopis? ibid.

2 Et quid valeat statuere circa distributiones? ibid.

3 An possit Capitulum Sede Vacante charitativum subsidium exigere? ibid.

4 Seu teneatur elemosinas impartiri, ad quas tenebatur Episcopus? ibid.

5 An Capitulum Sede Vacante, seu eius Vicarius possint ponere multas pecuniarias, seu remittere penas per *D. Fernosin. de Poteſt. Cap. Sede Vac.*

Episcopum impositas? ibid.

6 Et an Canonici possint occupare vacuas sedes Dignitatum? ibid.

7 Et an Cardinales, mortuo Pontifice, possint leges, & statuta condere, & alia iurisdictionalia facere? ibid.

QVÆST. XVIII. An Capitulum Sede Vacante possit de delictis extra visitationem contra certas personas inquirere? 131.

1 Aut facere alium carcerem pro illis puniendis in cognoscendis? ibid.

2 Et in assignandis congruis? ibid.

3 In licentia præstanda Clericis curam animarum habentibus ad studia peragenda, sicut potest Episcopus? ibid.

4 Ac in aliis casibus huiusmodi, ardentia iurisdictione contentiosa, aut tantum voluntaria? ibid.

QVÆST. XIX. An Capitulum Sede Vacante possit aggregare, & multas ab Episcopis impositas remittere, & indulgentias concedere? 133.

1 An possit dispensare super omnibus irregularitatibus, & suspensionibus, quibus potest Episcopus iuxta Trid. sess. 24. cap. 6. ibid.

2 Et cum illegitimis quoad ordines? ibid.

3 Et in casibus Pontificiis, quando non est facilis recursus ad Papam? ibid.

4 Et an dare licentiam extero Episcopo exercendi Pontificalia in ecclesia Vacante? ibid.

5 Vel vt conferat ordines intra annum Regularibus? ibid.

6 Vel possit reuocare licentias ordines conferendi, & exercendi Pontificalia concessa Antistiti ab Episcopo defuncto? ibid.

QVÆST. XX. An Episcopus dictus titularis, vulgo *de anillo* creatus, & habens licentiam ab Episcopo defuncto, queat adhuc, contradicente Capitulo Sede Vacante, Pontificalia exercere, aut ordines conferre subditis Episcopatus, iam ab Episcopo aggregatiis, vel Religiosis? 140.

1 Et an Capitulum Sede Vacante possit dispensare, vt quis ordinetur, non seruatis temporum interstitiis? ibid.

2 Concedere dimissorias ad recipiendum ordines intra annum à morte Episcopi? ibid.

3 Vel saltem concedere litteras testimoniales? ibid.

4 Vel dimissorias concedere pro prima tonsura? ibid.

Index Tractatum,

6 Vel hæc concedere spectent ad eius Vicarium, sine speciali mandato: ibid.

7 Et quid si Capitulum haberet secretarium distinctum, & exemplum? ibid.

8 Et an id ante annum in beneficiis coarctatis? ibid.

9 Quæ dicantur coarctata ad hunc effectum? ibid.

10 Vel eas post annum, possit absolute quibuslibet subditis ad ordines præstare? ibid.

11 Et numquid Vicarius Papæ, statim post Vacantem Sedem, valeat eas concedere? ibid.

12 Vel an hoc Capitulum, aut Vicarius præstare in obtinente licentiam à Sede Apostolica pro obtinendis ordinibus? ibid.

13 Vbi de penis contra dantes litteras dimissorias, illisvè veniens contra Trid. ibid.

QVÆST. XXI. An Capitulum Sede Vacante possit dispensare in petitione debiti? 148.

2 Et concedere facultatem absolendi à casibus reservatis? ibid.

3 An possit approbare confessorios? ibid.

4 Vel revocare licentias regularium obtinentes ad audiendas confessiones, seu alias Clericorum secularium? ibid.

5 Et an quoad potestatem ordinis succedat Capitulum Sede Vacante, & qualiter? ibid.

QVÆST. XXII. An Capitulum Sede Vacante possit dare licentiam Novitiis disponendi de eorum bonis temporalibus? 150

1 Aut possit alienare bona Ecclesie? ibid.

2 Seu dare licentiam Monialibus exiendi à Monasterio? ibid.

3 Seu dare licentiam Clerico transeundi ad Dignitatem Ecclesiasticam in alienam Diocesim? ibid.

4 Seu queat visitare Monasteria Monialium exemplarum? ibid.

5 Quid in visitando Diocesim intra annum, vel post, aut transacto triennio? ibid.

QVÆST. XXIII. Capitulum Sede Vacante, quare non possit providere, siue conferre beneficia liberae collationis, siue suis Episcopus? 154.

1 Quid in illis, quæ debentur certo generi personarum? ibid.

2 Quid quando spectant ad solam collationem Episcopi? ibid.

QVÆST. XXI V. An Capitulum Sede Vacante habeat posse conferre beneficia, quando, præsentem Episcopum, interponit ei Concilium? 159

1 An quando iure devoluto, alias ad Episcopum pertineret collatio? ibidem.

2 Et quid quando pertinet ad Episcopum simul, & Capitulum? ibid.

3 Et quid quando electio ad aliquam Dignitatem spectaret, vel beneficium ad Capitulum, confirmatio ad Episcopum? ibid.

QVÆST. XXV. An Capitulum Sede Vacante possit resignationes beneficiorum admittere simpliciter ex causa permutationis? 161.

1 Aut possit commendare beneficia ad tempus? ibid.

2 Aut æconomos creare pro fructuum beneficiorum, aut Episcopatus Vacantis collectione? ibid.

QVÆST. XXVI. Capitulum Sede Vacante, an valeat dismembrationes, ac uniones beneficiorum facere? 165

1 Aut suppressere Canonicatum? ibid.

2 Et in aliis casibus, præter relatos, beneficia providere? ibid.

3 Vel an possit providere Canonicatus affectos tunc temporis vacantes, etiam Scripturæ, & Penitentiariæ? ibid.

4 Seu nominare Ministros pro iurisdictionis exercitio, tam Ecclesiasticæ quam Regiæ sibi competentis? ibid.

QVÆST. XXVII. An Capitulum Sede Vacante, possit privare Clericos beneficiis, quorum collatio ad Episcopum pertinet? 168.

1 Et an possit dare coadiutorem Episcopo demeriti? seu compellere subditos ad ostendendum titulos suorum beneficiorum? ibid.

2 Et an Capitulum Sede Vacante possit aliqua acquirere, seu præscribere? ibid.

3 Seu an currat præscriptio contra Ecclesiam Sede Vacante? ibid.

TRACTATUS SECVNDVS

De his quæ Episcopus cum Capitulo exercere debet.

*Ad Titulum de his quæ sunt à
Pralato sine consensu
Capituli. p. 173.*

QVÆST. I. ¶ **N** in congregando ad synodum Diocesanam præcise teneatur Episcopus requirere Capituli sui consensum, vel consilium? 174.

1 Et an ut certos ordines sacros constituat in obtinentibus in Cathedrali Canonicatus, Præbendas, siue Dignitates, sit requirendus Capituli consensus? ibid.

3 Et an requiratur in omni alienatione rerum sui Episcopatus, vel tantum si spectat ad Cathedralē Ecclesiam? ibid.

4 Et quid si tantum ad tempus res Ecclesiæ alicui concedat? ibid.

5 An si alienatio fiat de parvis rebus? ibid.

6 Et quæ dicantur res de mensa? ibid.

QVÆST. II. An possit Episcopus solus absque consensu Capituli dare in feudum rem ad se reuerſam, infeudari solitam? 179.

1 Et an consensus requisitus in actu, debeat etiam in eius reuocatione adhiberi? ibid.

3 Quid de infeudatione decimarum? aut de permutatione rei Ecclesiasticæ? ibid.

4 Quid de instituendo in beneficiis Abbates, & Abbatissas, aut alias personas? ibid.

5 Vel de suscitando in sua Ecclesia veteres Dignitates suppressas? ibid.

6 Et an consensus præsumatur per aliquod tempus? ibid.

QVÆST. III. An Episcopus possit venire sine Capituli consensu, etiam si procedat, tanquam delegatus sedis Apostolicæ, vel si vnio faciendā sit à legato de latere, tunc requiratur consensus Capituli præcise? 183.

1 Vel an si vnio fiat ab Episcopo ipsimet Capitulo? ibid.

3 Et quid in suppressione Canoniarum, & beneficiorum? ibid.

4 Et quid quando vnio fieret alicui Dignitati, vel Præbendæ Capituli? ibid.

5 Et quid si Canonici consentire nolent, & iusta de causa unionis subesset, vel si post factam unionem consentirent? ibid.

6 Et an Episcopus pro suo arbitrio possit expendere fabricarum redditus? ibid.

QVÆST. IV. Episcopus in condendis statutis, an consilium saltem Capituli, licet non consensum requirere debeat, & in his, quæ concernunt interesse Capituli, aut in his, quæ spectant, etiam ad Capitulum, & requirere teneatur consensum in administratione bonorum, & reddituum Ecclesiæ, 187.

1 Et an consensus Capituli, sit necessarius in iurisdictionalibus, quando v.g. Papa dicit *solum Episcopus procedat*? ibid.

3 Quid in processionibus edicendis, dirigendis, & decernendis? ibid.

4 Vel in negotiis, in quibus sic consuetudo adest? ibid.

QVÆST. V. An cum Episcopus vulgè procedere criminaliter contra Capitulares, debeat requirere eorum consilium, aut consensum, seu aliter procedere? 191.

2 Et an summus Ecclesiæ Præsul, queat sine consilio, aut consensu Cardinalium alienare res Patrimonij Romanæ Ecclesiæ? ibid.

Index Tractatum,

TRACTATVS TERTIVS

De his quæ fiunt à maiori parte Capituli, vel cum Episcopo, aut sine eo.

Ad Titulum de his quæ fiunt à maiori parte Capituli. p. 197.

QVÆST. I. **AN** Capituli maior pars prævaleat in suffragio Capitulariter à singulis lato publicè vel secretè, quando res spectat ad aliquos tanquam ad singulos, vel tanquam ad vniuersos, vel in communi, veluti ad vniuersitatem, collegium, vel communitatem? 198.

- 1 Et an his, quæ pertinent ad singulos, tanquam ad vniuersos, valeat factum à maiori parte, minori parte reiecta? ibid.
- 3 Et an constitui debeat differentia inter actus necessarios, siue voluntarios? ibid.
- 4 Et quando dignosci, valeat negotium tractandum respicere vilitatem vniuersitatis aut singulorum? ibid.

QVÆST. II. An ciuitas, vel communitas, seu villa, conuocato Concilio publico, possit suo contractu, vel decreto obligare suos vicinos? 201.

- 1 Et an singuli de vniuersitate conueniantur, pro eo, quod vniuersitas debuerit? ibid.
- 3 Et an absentes Consiliarij, siue Capitulares, debeant vocari ad actus Capitulares, & qui absentes dicantur? ibid.
- 4 An maior pars ad condonandum Regi sufficiat? ibid.
- 5 An aliquis possit se subscribere determinationi à maiori parte Comitiorum? licet ipse contrarium vorum emiseric? ibid.
- 6 Et an quando in Capitulo à maiori parte certo scitur concludendum,

seu statuendum pro re aliqua iniusta, & iniquo donatiuo, possit aliquis illa die domi manere sine periculo peccati mortalis, ac onere restitutionis? ibid.

- 7 An statuto stante, vt homicida plectatur, nisi pacem ab hæredibus habuerit, sufficiat habere à maiori parte hæredum? ibid.
- 8 Et quid si maior pars creditorum inducias debitori concedat? remissum de omnibus. ibid.
- QVÆST. III.** An statutum factum à maiori parte in rebus Collegij, vniuersitatis, vel communitatis valeat? ibid.
- 1 An vniuersitate Congregata ad assentiendum, vel dissentiendum, tacentes consentire videantur? remissum etiam. ibid.
- QVÆST. IV.** An Capitulum possit statuere, super his, quæ tangunt statutum generale Ecclesiæ, vel iura Episcopi, sine consensu eiusdem? ibid.
- 1 Et quid si maior pars Collegij vellet decernere, statuere, & derogare in præiudicium minoris partis? ibid.
- 3 Et an possit Capitulum concordiam facere super iuribus suæ Ecclesiæ; sic vt liget successores? Et de alijs statutis, validè, vel inualidè per Capitulum faciendis? ibid.
- 4 Et quæ requirantur, quando omnimoda potestas residet pones Communitatem, seu Capitulum faciendi statuta? ibid.
- QVÆST. V.** An in Congregatione Capituli requirantur, saltem duæ partes Capitularium, vt actus valeat? Vbi in quibus casibus verificetur? 205.
- 1 Et quod regulariter dicitur maior pars votantium approbat actum, capitulariter factum, quomodo practicetur? ibid.
- 3 Et an quando contigerit, vt velint Capitulares reuocare actum, debeat idem saltem numerus, interuenire? ibid.
- 4 Et an nomina Canonicorum sint exprimenda in instrumentis, quæ fiunt à Capitulo? ibid.
- 5 Et quid dicendum, quando requiritur ad actum, non tantum maior pars, sed etiam

& Quæstionum.

etiam sanior, qualiter hoc valeat practicaribid.

6 Et per quos votantes? ibid.

QVÆST. VI. An Episcopus valeat conuocare Capitulares, vt se congregent, quando eis aliquid proponere velit? 209.

2 Et an possit illos cogere ad declarandum sibi, quæ negotia ab ipsis sint in Capitulo tractanda? ibid.

4 Vel vt sibi præstent copiam actorum? ibid.

5 Et an Episcopus, vel eius Vicarius, possint intervenire in actibus Capitularibus, vna cum Canonicis? ibid.

6 Et an in negotiis agendis per Episcopum cum consensu Capituli, vox Episcopi cum vno, vel duobus Canonicis faciat maiorem partem, & sit attendenda? qualiter exemplificetur? ibid.

7 Et sic an si contingat in electionibus Canonicis, vt Doctoralis, & Magistratum, aut aliis tractatibus, in quibus Episcopus habet suffragari, vt vnus Canonicus, quod votantes in duas æquales partes, diuidantur, præcellat ea votantium pars, cui adhæret Episcopi votum? ibid.

8 Et an dictum q. 36. de duabus partibus Canonicorum, necessario præsentiam facturis in actibus Capitularibus, practiceatur in minoribus negotiis? ibidem.

QVÆST. VII. Capitulum, an ex sola Canonicorum Congregatione componatur? 215.

2 Et an Canonici necessario vocandi sint, vt ad Congregationem Capitularem pro negotiis agendis perueniant? ibid.

3 Quando excusentur venire ad Capitulum, & si citari sint? ibid.

4 Capitulum, an possit facere statutum inducens nullitatem electionis ex defectu aliquorum, non vocatorum? ibid.

5 Et an in electionibus, in quibus requiritur Episcopi confirmatio, habeat Episcopus, tantam vocem, quantum Capitulum? ibid.

6 Et an voces duas habeat, qui ex legitimo titulo habet in eadem Ecclesia duas Præbendas, vel Præbendam, & Dignitatem? ibid.

7 Et an Episcopus cum consensu Capi-

tuli statuere possit, vt aliquod minimum soluat in ingressu Canonico- rum? ibid.

8 Vel an consuetudine id induci valeat? ibid.

QVÆST. VIII. Canonici, an teneantur associare à propria domo suum Prælatum vsque ad Ecclesiam, & reducere illum ad proprium cubiculum, induti habitu Canonicali, vel superpelliceo, aut capa de choro, & virreto? remissus 220.

2 Et quo honore Episcopo celebranti, aliaue Episcopalia exercenti intra, aut extra Cathedralē ci assistere? etiam remissus ibid.

3 Et an in festiuis diebus non solemnioribus debeat habere præ cæteris sedem sublimiorem? ibid.

4 Et cum quo decore, silentio, ac ordine sessionis, debeant in Choro, & in Capitulo Canonici adesse? ibidem.

5 An Canonici valeant mutare paramenta noua, & antiqua absque consensu Episcopi? ibid.

6 An Capitula ex manifesta, & rationabili causa possent cessare à Diuinis in Ecclesia Collegiata, aut Cathedrali? ibid.

7 Et an propter negligentiam Capituli Cathedralis Ecclesiæ in conferendis beneficiis, quæ ad suam collationem spectant separatim ab Episcopo habeat Episcopus iure deuoluto ea providere? ibid.

QVÆST. IX. An esto quod ex duabus partibus Canonicorum in ordine ad totum, maior pars faciat Capitulum, vt dictum est à q. 33. hæc assertio respiciat alias ampliationes, siue limitationes? 225.

2 An, & quando maior pars inclinat in partem deteriore, & quis non vult contradicere, quia nihil prodesse valet, teneatur nihilominus vocem dare aduersam? ibid.

3 Et an si contradicendo, cum nihil prodesse potest, & contradictio causet fortassis indignationem, vel odium, teneatur adhuc suam sententiam exprimere? ibid.

4 Et an Cardinalis possit tacere quando in consistorio non bene aliquid determinatur? ibid.

5 Et an ad Episcopum appellatur ex gestis

Index Tractatum,& Quæstionum.

itis per Capitulum, in quo interfuit
idem Episcopus: ibid.

QVÆST. X. Capitulum per se solum
absque Episcopi licentia an possit in
iudicio comparere. *remissum*. 228.

QVÆST. XI. Capitulum Sede Vacante,
an possit dispensare quoad ordines &
beneficia cum illegitimo sicut Episco-
pus dixi in *quæst. 1. de filiis presbyt. qu. 8.*

vers. ad secundam à n. 18. vide hic sub
q. 19. ibid.

QVÆST. XII. An prælati retineant
signature gratia Officia Sede Vacan-
te: dixi in *quæst. 5. de Offic. Vicarij vers.*
ad aliud à nu. 19. & num morte Papæ
expirent Officia Vicarij, Clericorum
Cameræ & aliorum Ministrorum ibi
sub q. 1. 2. 4. & 5. ibid.

INDEX

I N D E X

IVRIVM, QVÆ OBITER IN tribus sequentibus Tractatibus enodantur.

*Primus numerus Tractatum, secundus Quaestionem, Tertius Nu-
merum Marginalem & ultimus Paginam denotat.*

¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶

Ex Decretalibus.

- C** *Ap. 2. de concess. Præbenda in l. 1. q. 2.
n. 30. p. 14. & q. 4. n. 58. p. 33.
Cap. 2. ne Sede Vacante ibid. q. 4. n. 57. p. 33.
Cap. 2. de donatione ibid. q. 13. n. 3. p. 114.
Cap. 2. de feudis in l. 2. q. 29. n. 2. & 5. p.
180 & 181.*

C

- C** *Ap. cum Ecclesia Satriana de causa pos-
sessionis, & propriet. in l. 1. q. 4. n. 47.
p. 30.
Cap. cum nobis, de elect. ibid. q. 13. n. 3. p. 114.
Cap. cum Apostolica. de his, que sunt à Pra-
lato sine consensu Capit. in tract. 2. q. 29. n.
12. p. 181.*

I

- C** *Ap. irrefragabili §. caterum. de Officio
Ordinary in tr. 3. q. 40. n. 45. p. 224.*

N

- C** *Ap. nihil. de elect. in tract. 1. q. 5. n. 16.
p. 8.
Cap. nonis. de iudic. ibid. q. 15. n. 9. p. 121.*

P

- C** *Ap. peruenit de sent. excommunic. in
tract. 1. q. 14. n. 12. p. 118.*

Q

- C** *Ap. quapropter. de elect. in tr. 1. q. 8. n.
13. p. 85. & in tr. 3. q. 37. num. 13.
p. 407.*

¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶

Lib. VI. Decretal.

- C** *Ap. Avaritia de elect. in tract. 1. q. 5.
n. 8. p. 58.*

C

- C** *Ap. Canonic. de Officio ordinarij. in tr.
3. q. 40. n. 47. p. 224.*

F

- C** *Ap. fin. de supplenda neglig. Pralat. in
tract. 1. q. 12. n. 8. p. 111.*

I

- C** *Ap. is cui. 42. de elect. lib. 6. in tract. 1.
q. 12. n. 8. p. 111.*

Q

- C** *Ap. quin sapē. de elect. in tract. 1. q. 4. n.
4. p. 21. & n. 7. ibid.*

¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶¶

Ex Extranag.

- I** *Nineta de elect. in tr. 1. q. 1. n. 4. p. 56. &
n. 14. p. 59. & sub q. 4. ibid. n. 14. p. 68.
En*

Index Iurium.

Ex Clementinis.

Clem. 1. de sent. excommunic. in tract. 3.
q. 40. n. 46. 224.
Clem. Statutum de elect. tract. 1. quest. 4. a
n. 57 p. 21. & a n. 19 p. 23.

Ex Decretis.

Cap. charitatem 12. q. 2. in tract. 1. q. 12.
n. 8. & 9 p. 111.
Cap. fin. dist. 61. ibid. q. 12. n. 8. ibid.
Cap. in noua 16. q. 7. ibid. in q. 8. nu. 8. & 10.
p. 84.
Cap. obitum 61. dist. ibid. q. 12. n. 8. p. 111.
Cap. Terras 12. q. 2. in tract. 2. q. 28. n. 34.
p. 179.

Ex Conciliis.

Cap. 6. Trid. sess. 25 in tract. 1. q. 8. nu. 12.
p. 81.
Cap. 20. sess. 24. ibid. q. 14. n. 4. p. 116.
Concilium Bracharense. act. 2. ibid. q. 6. n. 9.
p. 67.
Constitutio Pij V. ibid. in q. 23. n. 22 p. 159.
Constit. synod. Austriacens. glossa in cap. si quis
translatum 21. q. 2. 26. cap. 2. ibid. in q. 4. n.
73 p. 37. & 162.

Recopil.

Leg. 13. tit. 5. lib. 3. recopil. l. 23. tit. 7 in
tract. 1. q. 11. n. 15 p. 105.
Leg. 3. tit. 8. lib. 3. recopil. l. 27. tit. 5. lib. 3. l.
27. tit. 3. lib. 4. recopil. ibid. n. 16.

D. D.
NICOLAJ RODRIGVEZ,
F E R M O S I N I,
H I S P A N I,
E P I S C O P I
A V S T V R I C E N S I S,
T R A C T A T V S P R I M V S:

De his quæ potest facere Capitulum Sede Vacante:
Ad Titulum, ne Sede Vacante aliquid innouetur.

P R Æ L V D I V M.

S Y M M A R I V M.

- 1 *Capitula in Sede Vacante solent in aliquibus extendere, putant enim omnia sibi licere, ut n. 1.*
- 3 *Austuricensis Cathedralis à Dino Iacobo creta.*
- 4 *Officiorum quorundam promissio ad vitam facta per nostrum Capitulum Austuricense, pertinet ad Dignitatem Episcopalem, nos communit ad hunc tractatum consuecendum per dicta q. 4. latè, ut n. 5.*
- 6 *Cap. Sede Vac. materia tractatur diffusè per Doctores hic nominatos.*

D. Fermosin. de Potest. Cap. Sede Vac.

C V M soleant Capitula Sede Vacante, in eo interim, dum venit electus de nouo Episcopus ad quasque sibi Diocesium assignatam, non tantum gubernare, imò & transgredi suæ potestatis limites, aliqua Episcopalia innuendo, Capitulis nondum spectantia sine denegata de iure iuxta dictum illius literatissimi Canonici Abulensis Ecclesiæ in materia eiusdem scriptores Nicolai, scilicet, Garcia, qui etiam Capitulum Sede Vacante Iurisdictionis acerrimus cum extensione defensor extiterit, præcipuè in conferendis beneficiis, ut sentit Merolla, tom. 3. disp. 7. cap. 7. dubio 1. n. 107. relatus à Diana p. 8. tract. 4. de Potestate Cap. Sede Vacante sub ref. 28. † Tamen p. 5. tom. 1. cap. 14. 15. & 16. quatenus scripsit Capitula putare omnia sibi licere, referens abusum cuiusdam

A cuiusdam

eiusdem certæ Cathedralis assuescentis per singulos menses, duos eligere Vicarios vnum graduatum, qui exerceat officium, & alium non graduatum, qui non exerceat accipit tamen medietatem emolumentorum officij, tale factum improbandum, vt si moniacum, quemadmodum improbant DD. per eum citati, conuentionem Canonorum, vt quicumque eorum eligatur in Vicarium, teneatur diuidere cum alijs Canoniciſis ſalarium, & emolumenta officij.

3 Et in noſtra Cathedrali inter antiquiores à Diuo Iacobo erectas, nempe Cæſar-Auguſtanam, Bracarenſem, Carthaginenſem, Hiſpalenſem, Valentinam, Tarraconenſem, Tolentanam, Barcinonenſem, Luſitanenſem, Palentinam, & Iuliobricenſem, etiam erectam, vt ex Fabio Dextero, ſcribit P. Franciſcus Bibai in Dextrum anno Chriſti 377 ſub comment. 2. me nominato Episcopopo anno præterito 1662. à Rege noſtro Piſſimo quidem Philippo 4. † Decanus, & Capitulum huius etiam nobiliſſimæ Cathedralis, Sede adhuc Vacante, pendente, certa Procuratorum officia, aliâque Receptorum, quæ tunc vacauerunt, ſtipendio prouiderint, Officiales in eis ad vitam cuiusque intulando, & in exercitium adiudicando, de quo factò ſub amicitia, & vrbaniſſimè ſæpius reconueniendo, adducens iuridicam prouiſionem, ſive inſultationem eſſe propriam Episcopopoſum ab antiquiſſimo tempore proximo venturo reſeruandam, & per hoc mihi, ac poſt longas conferencias, iam inito compromiſſo, in eoſque de partium conſenſu electo arbitrio iuris DD. Franc. Feloaga à Conſilio ſupremo Caſtellæ Coniudice, Præſule Cancellariæ Valliſoletanæ, Viro integerrimo, ac liſteratiſſimo, Decanus, & Capitulum, eo compromiſſo ſpecto, & termino ad ſententiam quatuor menſium circumducto, reſtituerint, & ob id Episcopopoſum nominatos à Capitulo Procuratores, & Receptores, vulgo *Notarios maiores* auulſerit egenis Virginibus maritandis, aſſignauerit gratis officia illa, vt conſtat ex actis proceſſus, qui per viam violentiæ, Regia prouiſione fuit tranſlatus ad Nuditorios Pintianos, vt latè dicitur infra q. 4. Vbi per Senatores illos declaratum, vim nos, non feciſſe & poſtea Nuncios Apoſtolicos proceſſum ad nos remiſerit ſicut narratur ibi in fine d. qn. 4. ac inſuper antè noſtrum introitum tempore adipiſcenda poſſeſſionis huius Diſceſis, & Eccleſiæ (quod remiſeramus,) vt dicitur latè ſub q. 6. huius tractatus ali- quid inordinatè attenuiſſe ob differen-

dam poſſeſſionem vt diutius Sedes Vacans duraret.

Ideo hac occaſione & propter alia quæ quotidie accidunt in diuerſis Cathedralium Capitulis Sede Vacante gubernantibus, nobis viſum fuit, & ſi multa tractat. de poteſtate Cap. Sede Vacante huc uſque in lucem editi fuerint in medium hoc tempore, alium proponere, quo expertius, & latius diuerſos ſcribentium ſenſus componamus, iuridicam rationem proferendo, tam, vt Canoniciſis Doctoraliſis, qui curſum per annos quatuor peregi in hac Alma, quam vt, Prælatiſis nunc Gubernatoriſis. † 6 Et interim de materia videndi erunt DD. quos cogerit Barboſa in cap. 16. Trid. ſeſſ. 24. idem in poſteriori lib. 3. alleg. 54. & ſub alijs, & de Iure Eccleſ. totò cap. lib. 3. & de Canoniciſis cap. 30. Vbi per eoſdem numero eadem repetens cap. 42. ſim. qui etiam in ſeſſ. ne ſede vacante, & in alijs iuribus latè repperit, & in deciſionibus, ac Bullariis, verbo *capitulum ſede vacante*, & Diapa p. 3. tract. 4. qui ambo præter antiquos, referunt inſinitos, vt Garciam de benef. Azor. Quarantâ, & alios de re ex propoſito agentes, Lotharius de benef. lib. 2. ſub cap. 2. ali- quid lib. 1. c. 9. m. 47. Valenzuela conſ. 101. & 121. & 130. Alex. Ludouiſ. vbi Beltramin. in diuerſis deciſionibus, & multi alij infra referendi, inter quos Gratian. Buzaro, Farin. Bellarmin. & alij ſuper cap. 16. Trid. ſeſſ. 24. & in alijs Capitulis eiufdem Trid. & ego ſub cap. 3. de officio Vicarij à q. 6. ad 8. vbi de Vicario Episcopopoſi latè, & ſub dicta quaſt. 8. de Vicario Capituliſis.

Q V Æ S T I O I.

Capitulum Sede Vacante, an ſuccedat in omnimoda iuriſdictione, mortuo abſente, ſive tranſlato Episcopopoſo, quam de iure ordinario talis Episcopopoſus, ſive eius Vicarius Generalis Sede plena exercebant?

S Y M M A R I V M.

1. Diſtinctiones, quæ in hoc titulo de Capitulo Sede Vacante poſſent exornari, Panuſinus largè explanauit.
2. Episcopopoſus eſt caput ſui Capituliſis, Capitulares membra, conſtituentis vnam corpus eiuſdem.

- 3 *Capitulum tenetur prestare suo Episcopo charitativum subsidium, si petatur ex legitima causa.*
- 4 *Capitulum Sede Vacante in quali iurisdictione Episcopalis succedit? desident DD. alij in sola contentiosa, & alij etiam in voluntaria. n. 6. 9. 10. distinguunt à n. 11.*
- 5 *Capitulum Sede Vacante tantum regit, ut tutor, economus, atque administrator temporalis, & necessarius.*
- 6 *Capitulum Sede Vacante secundum alios succedit in omnibus, quæ sunt iurisdictionis ordinariæ, exceptis casibus de iure expressis, & quare n. 7. & 8.*
- 9 *Capitulum succedere in iure Episcopali quando ea, quæ experiantur, expressa in iure, alij dixerunt, & n. 10.*
- 10 *Pontifex, mortuo Episcopo cuiusque Diocesis, est Dominus iurisdictionis.*
- 11 *Capitulum Sede Vacante, cum distinctione, succedit in iurisdictione Episcopali in contentiosa, exceptis casibus in iure expressis, in voluntaria non, nisi quando in iure canitur, aut necessitas sic exposcit. n. 12. & 13.*
- 12 *Confidunt Pontifices magis de Episcopis, quam de Capitulo Sede Vacante.*
- 13 *Iurisdictione, quam exercet Capitulum, dum Sedes vacat, est ordinariæ, sed cum limitatione ad Episcopos, qui eam magis extensam exercent.*
- 14 *Iurisdictionalia, Sede Episcopali Vacante, solent tractari per Ministros Capituli, quasi domesticæ & n. 17.*
- 15 *Improbi, & audaciores sunt in principio Sedis Vacantis.*

ETomissis, quæ sub septem Prælatiis Recuerend. Parr. Ioannis Francisci Patuini iuris utriusque, ac sacræ Theologiæ Doctoris, atque sacri Palatii Apostolici Auditoris dignissimi, dum hunc tractatum latè in lacem edicturus præmisit de virtute, & importantia dictionis *de*, & nominis *Officio*, de copula & item *Potestate* nominis *Capituli*, nominis *Sede*, & in terminis *Vacante*, quasi non multum ad materiam congruentia, & tantum præmissis, quod subsequitur tractatum hunc concipiemus:

- 2 Nempe Episcopum esse caput sui Capituli Cathedralis, cuius Capitulares, qui sunt membra cum eo, constituunt vnum corpus, iuxta communem Doctorum in cap. nouit. de his, quæ fiunt à Prælat. sine consensu Capituli, Posth. de manut. p. 2. decis. 658. n. 3. & 4.
- 3 Cui Capitulum, seu Canonici Ecclesiæ D. Ferrosin. de Possess. Cap. Sede Vac.

Cathedralis, prestare tenetur charitativum subsidium, quando ab Episcopo suo petitur ex legitimis causis, quia fortius debent ei subuenire, quam ceteri, cum dignius sit, quod membra subueniant capiti suo, quam extranei: *argum. cap. cum non liceat, de prescription. cap. requisitis de testam. c. 1. Belencin. de charitativo subsidio. q. 27. Remig. de Gonni eodem tract. q. 38. Moneta de distribut. quotid. p. 3. q. 9. n. 20. Barbosa in pastoralis p. 3. alleg. 87. n. 43. Et præmissis quæ ad reuerentiam præstandam per Capitulares suo Episcopo, spectant, de quibus sub 2. p. huius tractatus. iam ad materiam huius primæ partis pergamus.*

Igitur in puncto video desidentes Doctores, quosdam negantes, Capitulum Sede Vacante succedere in omni iurisdictione ordinariæ Episcopi, nisi tantum quoad ea, quæ in iure in particulari reperiuntur expressa per glossam in clem. 1. de hæreticis §. 1. verbo *capitalum*, & in cap. de his quæ de maiori tate, & per cap. 2. ne sede vac. aliquid innotetur, & per illam Rub. etiam in 6. Decretal. quæ cum habeat orationem perfectam, potest allegari pro decisione, & per similes Rubricas, ne Clerici, vel Monachi & ne Prælati vires suas, & per titulos ff. ne quis eum, qui in ias, & ne visitat ei, & ead. ne sacrum Baptisma, & ne fide do. d. c. n. & l. 1. cod. etiam ob chirographum, quibus aliqua denegantur contra regulam generalem, vti etiam per Rubric. nihil non ari. appell. pendens, seu late pend. nihil innotetur, cum non sit, qui Episcopale ius tueatur, & ex cap. quia sepe de elect. lib. 6. & clem. statutum eodem, ubi de emolumentis, & fructibus, qui reservantur successorii Episcopo, in quibus Capitulum Sede Vacante non se intromittit, & à simili per cap. sicut nostris de iur. iur. cap. 1. de rebus Ecclesiæ non alien. lib. 6. & cap. 1. cap. quarta de prescript. cap. auditus de integritate restit. cap. si qua de rebus 12. q. 6. & l. 1. 2. & 3. cod. de col. illi. l. si præses cod. quomodo, & quando index, & in auth. quod si cod. de prescript. longi temporis, & simil. per quæ, & alia fundamenta hanc partem sustinent ex antiquis Vincent. & Roffa, & Hostiens. aperte in summa. ne Sede Vacante. §. 3. Archidiaconus, in cap. 1. de maiori tate, & obed. lib. 6. & in cap. 1. de instit. alij in cap. quoniam, dist. 100. idem Archidiaconus in cap. Pontificis 7. q. 1. col. 1. Ioan. Andreas in cap. penult. §. Episcopo, de temporib. ordin. lib. 6. Gemin. in cap. Præbiteri. 24. dist. Lambertini de iure Patronat. lib. 1. p. 1. q. 2. art. 9. n. 2. & lib. 2. p. 1. q. 2. art. 14. n. 6. Ioan. Bapt. Costa de iudic. n. 44. † Quibus fauco, nam Capitulum, dum Sedes vacat

gubernat, vt administrator ad tempus, Episcopus tamen dum viuitt, seu transierit, & sic dixerunt Panuina, *sup. p. 1. q. 1. n. 10.* Buroto *decis. 3. 39.* Curia Pisanalib. 1. cap. 8. n. 12. Azuequi *conf. 11. n. 16.* Barbosa *de canonicis cap. 42. n. 109.* Capitulum Sede Vacante, regere, vt Oeconomus scututor, aut administrator temporalis, & ante illos Bota *de synodo 3. p. 1. 34. fol. 31.* in paruis, quatenus scripsit, quod Capitulum Sede Vacante, est tantum Administrator necessarius, non vero voluntarius, sicut etiam dixit glossa in *dila. elem. 1. verbo capituli de haret.* quam notant DD. referendo Capitulum Sede Vacante non succedere in his, quæ sunt voluntarie iurisdictionis, inter quos Nappart. *conf. 28. sub tit. de temporib. ordinat. in antiquis*, Flamin. *de resignat. Benefic. lib. 7. q. 2. 3. n. 13. & 25.* Azor. *instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 4. q. 4.* & Barbosa in *dila. elem. n. 20.* Felinus in *cap. cum olim. de maiorib. & obed. n. 4. ad 8. quæst. & n. 6. ad 3. quæst.* Vbi illam glossam dicit communiter approbatam Petr. Gregor. *de beneficiis cap. 38. n. 3.* Quaranta in *summa Bullar. verbo Capitulum Sede Vacante sub n. 3. vers. tertio intelligi, & q. 2. dum, ait regulam, procedere in iurisdictione contentiosa, vel necessaria, id est, vbi fieri non potest, quin ille actus fiat, & sic in his, quæ sunt iustitiæ, & vt quoties actus de necessitate expediendus, si sine causa denegaretur, posset adiri Superior pro compulsionem, *argum. eorum, qua notantur in cap. nullus de iure patronatus, Sahagun in cap. & si clerici. 5. de adulteriis de subdus ex n. 68.* & alij.*

- 6 Communitur alios lego, scribentes Capitulum Sede Vacante. fungi vice Episcopi, & succedere in omnibus, quæ sunt iurisdictionis ordinariæ, exceptis casibus de iure expressis per textum in *dila. cap. olim. de maiestate. & obed. cap. unico, eodem tit. lib. 6. in cap. ad abolendam de haret. cap. penult. & fin. de supplend. neglig. pralator. lib. 6. & in extranag. exccrabilis vers. cæterum de prebend. & per doctrinam textus in cap. is cui de elect. lib. 6. per cap. 1. de institut. cap. cum nullus de temporib. ordin. paragrapho 2. & in simili ex cap. 1. de clerico agnante eodem lib. 6. & c. praterita de elect. & c. quia sæpè eod. lib. 6. & per rationem text. in cap. requisisti propi finem, & sessam. & cap. cum clerici de verb. signif. & cap. quanto, cap. nouis cum similibus de his, quæ fiunt à Prelato propter communionem quæ est inter Prelatum, & Capitulum, cum sint quoddam totum; *argum. cap. 1. dist. 12. & cap. si quis Episcopus 1. q. 4. nec totum sic**
- 7

aliud, à sua parte, vt ponatur in *cap. nullus inquit. dist. 92. & de penis. dist. 1.* & quod dicitur de connexis, vt in *cap. translatum cum aliis, de consuet. & in cap. 1. de iure patronat. lib. 6. & 6. volumus as cod. de fideicommissis, & ex alijs similibus, ut in cap. 2. de officio vicarii, & in Trid. sess. 24. q. 16. & sess. 7. cap. 10. & sess. 23. cap. 10.*

Inter quos hanc sententiam docent, & sequuntur Abbas in *dila. cap. cum olim. n. 2. & cap. 1. ne sede vac. n. 4.* Federicus *conf. 30.* Albericus *conf. 60. n. 8.* Purpurat. *conf. 77.* Panuinus acerrimè contrarius respondens de officio, & potestate Cap. Sede Vac. tota q. 1. princ. Selua de benef. 2. p. q. 11. n. 4. Rebuffus in *praxi in de denol. à n. 58.* Corral. de benef. 2. p. cap. 7. n. 1. Bonifacius *cap. 8. n. 1. & 3.* Mandos. *conf. 1. n. 3. & 4.* Cuchus *instit. mor. lib. 2. tit. 9. n. 30. & 93.* Fulcus de visit. lib. 1. cap. 15. n. 31. Guerrero in *speculo cap. 40.* Ioannes Gurierr. *can. quæst. cap. 11. n. 10.* Quintanadueñas lib. 1. *Ecclesiast. cap. 5. n. 6.* Vgolin. *de consuet. tab. 1. cap. 10. §. 2. m. 1.* Iacob. Sbrocius de vicario Episcopi lib. 1. q. 15. & 16. Zerola in *praxi Episcop. 2. p. verbo capitulum §. 3.* Marc. Anton. Genuensis in *praxi Archiep. Curia Neapol. cap. 85. sine 87. fin.* Suarez de legibus lib. 4. cap. 6. m. 14. & 17. Syluester verbo capitulum q. 2. & 10. Azor. *instit. mor. 2. p. lib. 3. cap. 37. q. 6. & seq.* Molina de *instit. tract. 5. dist. 11. à n. 3.* Leo in *Tresauro fori Ecclesiæ. cap. 10. m. 2. & 7.* & Luzarius de Monitorio, *sect. 1. q. 7. n. 2.* Pialecius in *praxi Episcop. p. 2. cap. 1. m. 16.* late Solortanus de *iure indiar. tom. 2. lib. 3. cap. 13. n. 2.* cum multis, cum alijs Merola *tom. 2. dist. 7. cap. 7. dubio 1. m. 2.* Valenzuela *conf. 107. p. 2.* Felicianus de Vega in *cap. 5. §. de adulteriis n. 4.* Bassaus verbo Capitulum Sede Vacante. n. 6. Diana p. 8. *tract. 4. ref. 1. vers. sed contraria*, Machado de *perfectio confes. tom. 2. lib. 4. p. 4. tract. 1. docum. 6. n. 2.* Nicolaus Garcia de benef. p. 5. cap. 7. n. 4. Marcell. Vulpelius in *praxi indiciis cap. 44. n. 1.* Filiucius *quæst. moral. tom. 3. tract. 41. cap. 3. n. 4.* Bohadilla in *politica, lib. 1. cap. 2. num. 23.* Cardinalis Tuschus *præfaticæ. conclus. tom. 1. lit. C. conclus. 56. numer. 6.* cum alijs Barbosa *de canonicis, cap. 42. num. 61.* & de iure Ecclesiæ p. 3. cap. 1. à n. 61. ipse in *pastoralis alleg. 36. n. 9.* & in dictis Concilij locis, referens in dicto cap. 42. & dist. 30. sic fuisse dictum in Pampilonen. iuris visitand 15. Decemb. 1623. coram Reuerend. P. D. Merlin. & ex Rota de *decis. 166. à n. 1. p. 1. recentissimè*, & per aliam *decis. 1. n. 13. p. 1. diuers. & decis. 340. n. 2.* apud Farin. p. 1. *recent. & decis. 632. n. 4. p. 2. etiam recent. idem Barb. in Bullariis, &*

in *decis. Apostol. verb. Capitulum Sede Vacante*, videndus, & alibi in suis scriptis, in quibus sæpius repetit dicentes omnes Capitulum succedere regulariter Episcopo in his, quæ sunt iurisdictionis ordinariæ, exceptis casibus expressis in iure.

9 Alios verò contra hoc dixisse, Capitulum scilicet Sede Vacante succedere in pertinentibus ad Episcopum, quoad ea tantum, quæ in iure reperiuntur expressa, & non in aliis, inter quos Dominic. in *cap. Præsbyteri 24. dist. &* nonnullos adductos pro prima sententia, Laubert. in *scil. de iure patr. 1. p. lib. 1. q. 2. art. 9. & 1. lib. 2. q. 2. Azcued. dicto conf. 11. n. 17. 1. elin. in d. c. cum olim, sub n. 1. & 7. Abbas in d. c. 3. de Sede Vac. & pro hac opinione refert Nicolaus Garcia *atq. p. 5. de benef. cap. 7. n. 3. decis. Abulens. Pa-roch. 22. Iunii 1594. coram Blancheto*, quam adduxit planè *cap. 5. n. 92. omnino legendam*, quatenus etiam loquitur in causa beneficiæ.*

10 Et probari videtur non tam ex regula, quam adducunt de natura edicti prohibitoris, quod explicat in hac materia Panuin. sub dicta *q. 1. n. 7. reducendo illud pro secunda sententia*, quam ex eo nempe, quod quia mortuo, vel deficiente Episcopo, tota potestas residet in summo Pontifice, & Capitulum Sede Vacante ab eo recipiat potestatem cum limitatione, ut videre est per casus infra referendos, in quibus nequit Capitulum exercere, ut inde intelligatur non nisi in iure expressis, posse iudicare, siue dispensare, si tamen necessitas id exposcat, ob quod potuit Isidorus Mosconius de *Mareff. mist. Eccles. lib. 1. p. 1. cap. 15. pag. 194. dicere Capitulum Sede Vacante non succedere in iure voluntario, & si postea dicat, quod administrat duas species iurisd. ordinariæ scilicet, & voluntariæ, & quod dispensat in eisdem casibus, in quibus dispensat Episcopus de iure, ut referunt Garcia *ubi supra n. 4. in fine. &* alij.*

11 Ex quibus si has sit, dicere audeo cum distinctione quadam generali, esse intelligendam facultatem, quæ mortuo, vel transito Episcopo, transit ad Capitulum Sede Vac. quoad iurisdictionem exercendam, nempe, ut quia Capitulum Sede Vacante, succedit in iurisdictionem ordinariam, necessario exercendam iuxta primam sententiam, reuera posside omnibus casibus iudicare, exceptis illis, qui expressè Capitulo prohibeantur, per iura, quæ ibi assignantur. In alijs autem, quæ sunt voluntariæ, aut gratiosæ iurisdictionis, tantum in casibus in iure expressis, si necessi-

tas non adest, vel in aliis non expressis in eo, quando necessitas sic exposcat, cum tunc necessitas faciat licere Capitulo in voluntariis, & gratiosis, quod alias de iure liberè Episcopus exercebat, ut colligitur ex multis casibus referendis, in quibus necessitate impellente, Capitulum dispensat, alias non item, ex Geminiano in *dicto cap. unico. sub n. 4. &* Felino in *dicto cap. cum omnes*, quos refert Quaranta *supra sub dicto vers. tertio.*

Et secundum relata distinctionem, 12 omnia quæ faciunt Doctoribus, difficultatem talem, ut oppugnent, facillimum negotio hanc materiam intelligi existimamus seriò consideratis involucris, quibus scribentes præpediuntur in assignanda cuiusque sententiæ vera ratione, quarum nulla plene, & plane satisfacit fundamentis oppositæ.

Pro qua distinctione iuvant sequentia, 13 quod & si Lambertinus pro prima scripserit *dicto lib. 1. de iure patronatus 2. q. princ. p. 1. lib. 1. art. 9. & n. 1. usque ad 6. plura cumulans iura & a. dist. n. 6. referens pro contraria alia fortiora iura, conatus respondere utriusque in favorem cuiusque post longam disputationem, quam ante illum facit idem Panuin. Concludit dicendum articulum huius generalissimæ questionis, esse nimium dubitabilem, & sic cogitandum super eum. † Secundo, quia magis confidunt 14 Pontifices de Episcopis, quàm de Capitulis, dum Sedes vacat Episcopalis, ut infra dicetur in corpore tractatus, ac patet ex delegationibus factis Episcopis, & non Capitulis circa plures casus, & ut in terminis de collatione beneficiorum, dixerunt Eutritius in *cap. 2. de Sede Vac. sub n. 7. vers. videri alia ratio*, Lotherius de *re benef. lib. 2. q. 2. n. 22. Vbi etiam lex tenacius conservat Episcopo collationem beneficiorum, & non Capitulo, quia de Episcopo magis confidit in ipsa gratia exercenda, videndus etiam Diana *sub dicto cap. 8. tract. 4. res...***

Licet fateamur cum communi iurisdictionem, quam exercent Capitula Cathedralium, dum Sedes vacat Episcopalis, esse ordinariam, tamen cum limitatione aliquorum casuum, esse a Pontificibus concessam, nemo est, qui dubitet; cum infra referantur plures Episcopi iure ordinario concessi, in quibus nequeunt disponere, vel sic de facili, & clarius patet: siquidem sunt multi alij casus, quos Pontifices delegant Episcopis, quos negant transire, ad facultatem Capitulorum Sede Vacante, de quibus sigillatim infra mentionem facimus,

6 Tractatus I. De Capitulo

cius, & etiam in eo, quod competit de iure ordinario, probat Barbosa, *alleg.* 133. n. 13.

- 16 Tercio, quia etiam est sine dubio ex-
actius iura Episcopalia iustitiae tractari, Sede
Episcoporum Plena, quam ea Vacante; imo
& gratias maiori cum cognitione causae
expediri, est enim constans in illo interim,
in quo Sedes vacat omnia tractari, quasi
inter domesticos negotia, vti & ego testis
in Sede Vacante Episcopi D. Ludouicij
Garcia Rodriguez ab anno 1638. ad an-
num 1640. in quo venit ad hanc Almam,
eius successor Episcopus D. Didacus Sal-
zedo, & neos, expertus fui, ac in alia Val-
lisoleti, vbi fui Canonicus Penitentialis,
& idem Proutfor in Sede Vacante Epis-
copi D. fr. Gregorij Pedrosa, interim,
quo venit successor illius D. fr. Ioannes
Merinero ab anno 1645. ac de aliis Ca-
pitulis in Sede Vacante audiui semper,
& audiunt omnes, qui dum Dioeceses
gubernant, ac tractant negotia, sol-
lent, quasi inter compadres, ea expedire, vt
magis complacent confratribus interlu-
cutoribus, ne alias apud eos, & alios, qui-
bus fauent in tam breui, interim, quo Sedes
Episcopalis solet carere nouo Episcopo,
hodie habeantur, tam illi duo Vicarij ge-
nerales, & visitatores, qui à Capitulis eli-
guntur, quam ceteri Ministri, & Officiales
nominati, vt experientia magistra quoti-
die demonstrat & ad multa quae ponderat
Solorzano de iure Indiarum lib. 3. c. 3. &
in politica sub eodem capite, cum leges, qui
dicit notabilia ibi circa finem.

- 17 Quae verificantur ex illo inquam Folle-
rij in constitut. Regni, incipit ad audientiam
nostram n. 75. quatenus scribens Salerni
obseruatum esse, quod dum Capitulum,
Sede Vacante ob mortem Cardinalis Seri-
pandi, Archiepiscopi factum fuit, vt gu-
bernetur Archidiaconus pro illo inquam
interim octo dierum, quo Capitulum no-
minaret Vicarium, ea maxima ratione,
quod experientia visum sit in principio
Sedis Vacantis multos improbos, & auda-
ciores fieri, & absque Dei timore, & iusti-
tiae consilio, quod non sit qui carceribus, &
aliis legitimis prouisionibus, eorum auda-
ciam coërearet, & refrangeret, quae & inquam
ex proximè dictis, etiam toto tempore, quo
vacat Sedes, facilius solent contingere, &
post nominatos à Capitulo Vicarium, cæ-
terosque Ministros propter faciliorem
conuerſationem quam tempore Sedis plenae,
in quo non sic de facili ad manus Episcopi,
ac eorum Ministrorum iustitiae va-

lent trahi, quam cum Sedes vacat, cito
eius iurisdictioni peritura.

Propter quae, & alia possemus affirmare 18
cum Doctoribus negantibus, Capitulum,
non succedere in iurisdictione voluntaria,
sed tantum in contentiosa, & necesse-
ria; tum quia secundum plures, quos refero
intra sub qu. 12. vers. ad secundam, & vers. nec
hinc, Capitulum in Sede Vacante, nequit de-
putare Visitatores; quia hoc exercitium
non est præcise necessarium, eo quod pos-
sit deferri vsque ad aduentum noui Epis-
copi; itaque, etsi pro regula affirmatiua,
loquantur DD. vt sequimur Capitulum
Sede Vacante exercere posse omnem po-
testatem, administrationem, & iurisdictionem
Episcopalem ordinariam, tam in tem-
poralibus, quam spiritualibus, exceptis cas-
ibus, qui vel in iure in contrarium expri-
muntur, vel ex aliqua ratione concluden-
te, pro expressis habentur, vt contra alios
pro regula constituunt Rebuf. in praxi be-
nefic. p. 1. tit. de deuolut. n. 58. Tuschus conclus.
56. n. 5. litt. C. Azeued. ad curiam Pisanam.
cap. 8. an. 10. Molina de iust. tom. 6. tract. 5.
diff. 11. m. 3. & alij ex relatis iuribus: tamen
declinant glossa in elem. 1. verbo capitulum
§. 1. de haret. Panormit. in capis qua de maio-
rit. & obed. Imola variè exemplificans in
cap. 1. sub n. 15. ne sede vac. Pamun. de capis.
sede vac. p. 1. princip. q. 7. sub n. 7. idem Rebuf.
supra n. 86. Sarmiento in selectis lib. 3. cap.
15. n. 3. Sygnorol. conf. 18. vers. sed si Ecclesia,
Azeued. dicto cap. 8. n. 11 & 12. Tuschus di-
cta conclus. 56. n. 41. Barbosa in pastoralis 3. p.
alleg. 132. n. 21. & 22. & alleg. 133. m. 13. &
alij, prædictam resolutionem sic amplam
non procedere, nisi quatenus exercitium
iurisdictionis Episcopalis ordinariae, ne-
cessarium fuerit, ad vitandum Episcopatus
præiudicium, & periculum, Episcopi de-
fectu, seu absentia, alioquin imminens; necesse-
sante autem huiusmodi necessitate, non
posse Capitulum vti prædicta iurisdictione,
nec enim eam ius Canonicum illi in-
dulsisse dicunt, vt esset administrator vo-
luntarius, sed solummodo necessarius, qui
tanquam talis sola necessaria ministraret;
& sic idem Barbosa allegat. 133. d. n. 13.
dicit ex reg. iuris in l. nemo potest, & in cap.
Daibertus. 1. q. 7. quod licet Capitulum Sede
Vacante succedat generaliter in spūitua-
libus, & temporalibus, & ad ea constituere
valeat Generalem Visitatorem, sed non ta-
men proinde possit ei dare plenam omni-
no, & vndeque liberam administrationem;
nam cum hæc ita sumpta, nec ei competat
Capitulo; imo causam, quantumvis gene-
ralem

ralem habeat, nequeat exercere in multis, in quibus eadem limitatur, ut infra dicetur in pluribus aliis quæstionibus.

QVÆSTIO II.

An Capitulum Sede Vacante, non tantum succedat illico à morte Episcopi, seu in eius absentia oblonga, aut eo translato, aliisvè de causis in iurisdictione ordinaria siue voluntaria, modo posito in prima quæstione, sed etiam in cognoscendo de casibus Episcopis generaliter, aut specialiter delegatis? Et an si Episcopus absens in remotis, contingat, ut eius Vicarius Generalis moriatur, tunc subintret Capitulum in iurisdictione, veluti, si aut mortuus fuisset, vel translatus Episcopus? Et quid quando Episcopus residens in suo Episcopatu negligat negotia iustitiæ necessariæ aut voluntariæ, siue delegatæ tractare? Et quid si Episcopus, ut vacet à curis, transferat suum imperium in proprium suæ Ecclesiæ Cathedralis Capitulum?

S Y M M A R I U M.

1. Capitulum in Sede Vacante, succedit in his, quæ sunt gratia, non nisi in quantum sit à iure concessum.
2. Capitulum succedit à morte naturali Episcopi in iurisdictione Diocesis.
3. Cardinales ante nonemendatè à morte Pontificis, non curant de novo eligendo.
4. Capitulum illud à morte Episcopi queit se congregare ad eligendos Officiales pro administranda iustitia in Sede Vacante, solet tamen stellare post sumus.
5. Cardinales à morte Papa solent pro iustitia administranda illico curare de mi-

nistris illius.

6. Sedu Vac. iurisdictione intra illos octo dies Triid. est penes Capitulum donec nominetur Vicarius.
7. Absentia longa Episcopi aequiparatur morti, quæ de causa, Capitulum subintret in administratione iustitiæ. & Vide n. 17. & 18.
8. Capitulum intrat ad gubernandum si Episcopus sit captus à paganis, non Archiepiscopus. Vide sub n. 17. & 18.
9. Delegata iurisdictione, quæ competat Capitulo Sede Vacante, morte, aut absentia Episcopi, dicitur, n. 14.
10. Dispensationes matrimoniales nunquam ex stylo Curia Romana diriguntur Capitulo Vacante Sede sed Episcopis vicinioribus.
11. Capitulum non succedit in his, quæ competunt Episcopo accidentaliter, id est ex delegatione, & si delegatio fiat à Canone contra Machadum. n. 12. & 13.
12. Capitulum non succedit in delegatione facta Episcopo, etiam si post presentationem mandati, fuisset mortuus Episcopus.
13. Iurisdictione data Episcopo, delegata à iure, ut procedat, tanquam delegatus sedis Apostolicæ, differt à data à iure seu Concilio in aliquibus casibus, quam alias non habebat. Et quæ transeat in Capitulum remissive n. 15. & 16.
14. Episcopus nequit cognoscere de causa de mandata suo Vicario, etiam si commissio sit Episcopo, dum tamen littera fuerint presentata coram Vicario.
15. Capitulum succedit, quasi Sede Vacante, si Episcopo in remotis agente eum, quem reliquit Vicarium moriatur.
16. Mors civilis, quando comparatur naturali ad effectum, ut absente Episcopo, subintret Capitulum, non Archidiaconi, nec alius ex privilegio.
17. Capitulum verius est iam in praxi, ut subintret ad gubernandum pro Episcopo translato à tempore, quo in Dataria admissus est ad aliam Ecclesiam, & constat testimonio authentico, à n. 22. & si hic al ad de iure videatur sub hoc n. 19. Vide n. 16. & 17.
18. Incompatibilitas secundæ beneficii, ut vacet primum, non operatur, donec de secundo capta sit possessio.
19. Translatus Episcopus potest sine culpa amittere fructum utriusque Episcopatus, sine iniuria ipsius, ut num. 23. & 24.
20. Translatus Episcopus desinit esse primæ Ecclesiæ Episcopus à tempore gratia secunda, & si de secunda non adeptus sit possessionem.

sessionem. Et quare hoc in Episcopatibus, non sic in beneficiis sub n. 23. & 24.

23 *Glossa in cap. si quis transiit 21. q. 2.*

24 *Matrimonium contrahitur in Episcopatu-
bus.*

25 *Translatio de Episcopo, qua de causa fiat*

26 *Episcopus transiit, etiam compulsi, sta-
tim, ac in Dataria admissus est, amittit
iura ad primam Ecclesiam secundum al-
quos, aliter vi n. 27.*

27 *Episcopus nequit ad aliam Ecclesiam
transferrī, nisi interveniat eius consen-
sus.*

28 *Episcopus negligente in administranda iu-
risdictione non ad Capitulum, sed ad Superio-
rem de solutur remedium, vi num. 29.
& 30.*

30 *Cap. 2. de concessione Præbendæ.*

31 *Episcopus ut vacet à cura Episcopatus, ne-
quis suum imperium transferre in Capi-
tulum, ut gubernet, & quare n. 33.*

32 *Imperatores queunt se subicere aliis iudi-
cibus.*

1 **E**X dictis *quæst.* 1. inferitur ad dubia præsentis questionis; iam ergo viſum est ibi qualiter Capitulum Sede vacante queat exercere iurisdictionem propriam: Certe necesseſt necessarium seu voluntariam; nam & si iura absolute dicant Capitulum Sede vacante succedere in iurisdictione ordinaria Episcopi, nec distinguant inter iurisdictionem contentiosam, & voluntariam; & sic non esse distinguendum, ut autem autem præter Paninum, Rebuffum, Federic. de Sen. Suarez, Garciam, Sbrozium, Vgolinum, Molinam, Marcum Antonium Gennens. Gutierrez, & alios in dicta q. 1. adductos, Riccius in *praxi fori Eccles.* ref. 305. Nauart. *conf.* 44. de temporib. *ordin.* & *conf.* 7. de filiis præbiter. Sanchez de *matrim.* lib. 2. *disp.* 40. & lib. 8. *disp.* 2. n. 10. alios referens; tamen quia plures ibi relati tantum succedere in contentiosa, id est necessaria iurisdictione scripserunt, ut ibi à n. 3. retuli, dicentes non succedere in iurisdictione voluntaria, seu in his, quæ sunt gratæ, nisi in quantum reperitur in iure concessum; idco admittitur est à nobis distinctio relata à *vers. ex quibus*, ut potè omnino prærequisita ad veram intelligentiam totius huius tractatus.

2 Itaque si dubietur quando à morte Episcopi succedat Capitulum, responderetur id contingere à morte naturali, postquam verè à vita migrasse, intelligatur Episcopus, nam eo ipso, ut reperitur vita fundus, re vera eodem iure subintrat, siue sub-

rogatur Capitulum in administratione Episcopatus & in iurisdictione. † Solum potest esse dubium; an sicut post mortem summi Pontificis, non illico, antequam funeralia novendalia expleta sint, valeant Cardinales convocari pro eligendo novo summo Pontifice, ut dixi *sub tit. de elect.* † 4 Et similiter ante funus Episcopi, & novendiale nequeat Capitulum Canonicorum Congregari pro eligendis Officialibus, & Ministris in Sede vacante gubernatoris, in quo dubio placet dicendum, ne effectus administratio iustitiae ante funus Episcopi, posse Capitulum, & Decanum convocari ad talem nominationem faciendam; sin autem totum ipsum Capitulum, posse ut iudicem regere à morte ipsius Episcopi, donec intra dies octo nominet Vicarium generalem, iuxta Concilij formam, de qua antea, quia sine mora, à morte Episcopi subintrat Capitulum in iurisdictione, ut sine controversia agnoscitur per DD. in *tit. ne Sicut Vac. & in cap. 16. Trid. sess. 24. de reformat. ac alibi.*

Nec obſtare dictum de novendiali præmittendo à Cardinalibus, antequam congregentur de novo eligendo Pontifice; quia illa præxis non est contra hanc, quam Capitula Ecclesiarum Cathedralium illico exercent; imo eandem observant Eminentissimi Cardinales, quatenus spectat ad administrationem iustitiae, ut docent DD. & sic videmus, quod & si iam hodie ex Trid. Capitulum Sede vacante, teneatur eligere Vicarium idoneum, in quem transferat potestatem iurisdictionalem intra dictos octo dies; † Tamen in illis octo diebus residere penes ipsum Capitulum administrationem iurisdictionalem, ut per Zerolum in *praxi Episcop.* p. 1. verbo *Capitulum* §. 3. Quarantam in *summa Bullar.* dicto verbo *Sede vac.* §. 12. quare Riccius in *praxi rerum fori Eccles.* post resolutionem 305. in notabili de materia Vicarij à Sede vacante *vers. prime*, Barbosa cum Ragucio, & Machado de *Canonicis* cap. 42. n. 29. & ante in *pastoral.* p. 3. *alleg.* 54. n. 163. ex Sacra Congreg. Concilij sub die 19. Septem. 1620. Vbi expressè: *Quod donec durant dies electionis, Vicary iurisdictionis est penes Capitulum; non autem penes primam Dignitatem.* Quare & si per dicta à nobis, in *rub. & tit. de Officio Archidiaconi*, potuerint Petr. Foller. in *comment. super constit. Regni*, quæ incipit: *peruenit* n. 75. Marcellus Vulpicius in *praxi iud. fori Eccles.* cap. 34. n. 19. Sbroc. de *officio Vicarij* lib. 1. q. 61. dicere, quod stante præfixione termini octo dierum per Concilium facta, interim

interim Archidiaconus sustineat vices Vicarij, non observatur, vt videtur etiam amplecti Barbosa in pastorali infra referendus alleg. 132. sub n. 19.

- 7 Vnde ad alium casum de absentia Episcopi dicendum est, quod cum longa absentia æquiparetur morti, vt docent Cardinales in *elem. vnica. q. 18. in fine de Officio Vicarij*, Bonifac. in *elem. vnica §. volumus. q. 5. de foro compet.* & ille dicatur esse in remotis cuius presentia in breui haberi non potest, *cap. vnico §. fin. vbi Gemin. ne sede vac. aliquid. innotet. lib. 6. glossa in cap. cum multis, verbo remota de temporibus ordinat.* ideo Tiraquel. *de iure mariti glossa. 8. a. n. 13.* & DD. ordinarij, vbi Barbosa n. 15. colligant ex dicto §. *fin. ne sede vac.* quod si ad aliquem spectet collatio beneficij cum consilio Episcopi, morte Episcopi, seu remota eius absentia interueniente, possit sine illius consensu fieri.

- 8 Indèque subsequitur, quod si Episcopus captus sit à paganis, vel schismaticis, vbi ab hæreticis, tunc Capitulum subintrare ad excedendum loco illius, quovis captiuitas periculerat, vt habetur in *cap. si Episcopus, lib. 6. de supplicata neglig. Pralator. & glossa ibi Paganus*, eo quod sic captus fingitur mortuus ciuilitate, vt tenet glossa ibi, *vers. nota primo*: nam in isto casu mors ciuilitatis æquiparatur naturali, vt docent in terminis Diana p. 8. *traff. 4. ref. 4. vers. idem*, Moneta *de commun. vltimar. volum. cap. 5. n. 429.* Barbosa in dicto *cap. si Episcopus n. 12. & 13.* cum multis, vbi cum Panuino de *potest. Capituli Sede Vac. q. 1. sub n. 4.* Paulus Layman. in *quæst. canonice. de Pralat. Ecclesie lect. q. 104. litt. A.* docet quod Episcopo, à paganis, vel schismaticis capto, iurisdictio Episcopalis peruenit ad Capitulum, non vero ad Archiepiscopum, ac si Episcopalis Sedes per mortem vacaret, cum sic captus Episcopus fiat seruus capitulum, vt notantur per textum Franc. n. 3. Dominici. sub n. 7: Menoch. n. 1. Probis ad eundem Iason in *6. ex cap. 121. §. insulam sub n. 3. ff. de verbor. oblig.* Panuin. in *pralud. 7. sup. n. 11.* Alciatus in *l. hostes n. 5. ff. de verb. significat.* Socin. *conf. 92. in princip. Alex. corf. 110 in me: pit adeo graui à n. 6. & 13. volum. 6.* sed an hoc præstetur, quando reliquit, aut habebat iam exercentem proprium Vicarium, infra dicimus in *vers. ad secundam.*

- 9 Ad primam igitur partem dubij, his præmissis & adductis, sub re. a. q. n. 1. an Capitulum Sede Vacante succedat in iurisdictione delegata per Pontificem Episcopo, siue ad vniuersitatem causarum, siue ad
- D. Firmosius de Potest. Cap. Sede Vac.

certam, seu certas tantum causas, & Augustinus Berous probat e nitatur in Capitulum Sede Vacante transire quoque delegatam in *Cap. quoniam Abbas de Officio, & potest. iud. deleg. n. 21.* & sub quibusdam distinctionibus, Panuinus *supra q. 11. n. 4. & 15.* Machado de *perfecto confes. in summa tom. 2. lib. 4. p. 4. traff. 1. docum. 6. n. 4.* tamen verius videtur in iure non transire hanc iurisdictionem, cum reuera commissiones speciales potius decernantur, vel habito respectu ad personam, & si hæc moriatur expirent dictæ commissiones, cum tunc non Officium, sed persona contemplata, Petr. Barbosa in *l. quæ sole n. 2. ff. soluto matrimonio*, & Augustinus in dicto *cap. quoniam Abbas n. 4.* quia ea, quæ dependent ex hominis intellectui, non transeunt in successorem, vt docuit. Tiraquel. *de iure primo. q. 88. n. fin.*

Et sic Doctor Sahagun in dicto *cap. quoniam Abbas in responso ad 3. argum.* dixit quod cum hæc materia ardua, & grauis sit, non est recedendum ab hac communi, vbi comprobatur ex stylo curiæ Romanæ, qui perpetuo obseruatus fuit, dicendo dispensationes matrimoniales nunquam dingi Capitulis Sede Vacante, & si id nominatim petatur, sed Episcopis vicinioribus, cum Episcopalem Dignitatem exigant; & per hoc licet regula genera is admittatur, nempe Capitulum Sede Vacante posse omnia facere, quæ sunt iurisdictionis, nisi expressè prohibita reperiantur, venit intelligenda in his, quæ competunt Episcopo iure proprio, non autem iure alieno, hoc est iurisdictione ordinaria, non autem delegata, iuxta ea, quæ per textum in *cap. pastoralis §. præterea.* de officio ordinarij resoluunt ibi Doctores, & Glossa in *elem. 1. de hæret. verbo Capituli*, Federic. de Sen. *conf. 30. volumine 1. Quaranta verbo Capis. Sede Vac. p. 1. quæst. 10.* Marantæ in *præl. de off. n. 66.* Panuin. *sup. q. 10. Azeved. ad curiam Pisani. lib. 1. cap. 8. n. 12. & conf. 11. n. 7.* Sbrozius de *Officio Vicarij lib. 1. q. 16. n. 1. & lib. 2. q. 135. n. 4.* Barbosa in dicto *qui n. 1.* Barbosa cum Filiucio, Azorio, Tuscho, Molina, Riccio, Bruno, Grilenzin. Genuensi, & alijs de *Canonici cap. 42. sub n. 104.* cum 13. Doctores, Merolla *tom. 3. disp. 7. cap. 7. dubio 1. n. 15.* Diana in dicto *cap. 8. traff. 4. ref. 2.* cum alijs, Ciarlin. *controuerf. forens. lib. 1. capit. 46. num. 15.*

Et sic benè agens Solortan. *de iure In- diu. tom. 2. lib. 3. cap. 13. num. 4.* in verbis sequent. hanc vt veriorum admittit sententiam ibi: *Perior sententia, est in scholis, & iudicijs,*

B

iudicij, receptior est, quod ea, qua non competunt Episcopo iure cōmuni, vel ex iurisdictione ordinaria, sibi in eorum Officio radicata, sed accidentaliter, vel ex speciali mandato, commissione, aut privilegio Romani Pontificis, non transseunt in Capitulum; quia quamvis succedat in iurisdictione, non tamen in dignitate Episcopali, cui delegatio facta esse videtur, maxime si in litteris adiectum fuerit, ut procedat tanquam delegatus Sedis Apostolicæ, ut in exemplo dicti Cap. quoniam Abbas, & in visitatione Monasteriorum Monialium exemptorum, de qua in Clem. 2. de statu Monachorum. & in alijs capitulis similibus &c.] de quibus infra loquimur.

- 12 Et quamvis Machado contrarium dicat, ubi supra ex alia communi, *dist. num. 4. cuius verba refert Diana ref. 2. dicto lib. 8. tract. 4.* quia quoties iurisdictione emanat ex aliquo Canone, aut Concilio iuxta plures causas, qui in Tridentinis continentur, quos per specialem commissionem signanter Episcopis, & non Capitulis, Pontifices delegaverunt, habenda sit, ut ordinaria, & ut talis transeat in Capitulum Sede Vacante. Tamen Nicolaus Garcia de beneficijs p. 5. cap. 7. n. 4. Franc. Leo in thesauro fort. Eccles. p. 1. cap. 10. numero 8. vers. quarto fallit, Riccius in praxi aurea resol. 118. per totam, Barbosa in pastoralis p. 3. alleg. 92. n. 17. docent, ut Capitulum non succedat, etiam si delegatio fiat à Canone.

- 13 Imo & corroborant idem Garcia dicto cap. 7. numero 43. etiam si post presentationem mandati, fuisset mortuus Episcopus per illa, quæ scribit. p. 2. de beneficijs. cap. 2. dubio 4. numero 41. omnino legendus, & procedit, etiam si Episcopus apposuerit manus ante obitum, ut per dict. cap. quoniam Abbas, docet, Barbosa de Canonici capite 42. sub numero 104. Marchesani. de commission. super commissione appellationum extra Romanam Curiam p. 1. cap. 6. numero trigesimo secundo.

- 14 Verum quia Panui. de Capitulo Sede Vacante q. 7. num. 9. & quest. 10. num. 4. & 5. Marc. Anton. Genueni. Cuchus summa Bullary, & Azor. quos refert idem Nicol. Garcia dicto cap. 7. p. 5. de beneficijs. num. 46. tenent Capitulum Sede Vacante, succedere in iurisdictione à iure Episcopo generaliter, auctoritate Apostolica delegata, si necessarium, vel vult sit id, de quo agitur, expediri per Capitulum, nec patitur dilationem; potuit idem Garcia sub numero 48. 49. & 50. distinguere, ut tolleretur æquivocationis occasio, nempe aliud esse dari à iure iuris-

ditionem delegatam Episcopisita ut procedat auctoritate Apostolica, & tanquam delegatus Sedis Apostolicæ, ut in casibus dicta Clem. 2. de statu Monachorum. & cap. 11. re-fragabili, paragraphæ eorum de Officio ordinarij, cap. ad abolendam. de hæret. cap. 1. §. fin. de statu Regum. Clem. 1. de supplenda neglig. Prælator. Clem. quia contingit. de religio. domibus, in quibus non succedit Capitulum Sede Vacante. Et aliud inquam fore, quando datur à iure, seu Concilio iurisdictione Episcopo in aliquibus casibus, quam alias non habebat prorogando, & extendendo eius potestatem, & iurisdictionem ordinariam; ita ut Episcopus iure proprio, & tanquam ordinarius procedat, & in hac recte succedere Capitulum, scribens per dicta ab eo, dicto numero 40. & 41. eo quod talis concessio, dicitur facta iure ordinario: nam quemadmodum, quando solum tollitur, & remouetur obstaculum exemptionis, ut in Clem. 1. de testam. & in Clem. 1. de sepulture tunc reducitur ad ius commune, ut scripsit Panuius dict. quest. 10. n. 4. & similiter in præfenti delegatione, ex quo possumus dicere, ut quemadmodum in casibus necessariis iurisdictione voluntaria transit, & similiter in hac delegata, si sit extensiva iurisdictionis ordinariæ.

Quæ distinctio, cum dependeat à casibus infra referendis sub alijs questionibus, dum agamus de illis, in quibus non transit iurisdictione in Capitulum Sede Vacante, ideo nunc de hac dubij parte, amplius non agimus referendo eius intellectionem ad ibi dicta, & sic nota vltetius, procedendo oportet, ut ad reliquas questionculas in summario positas procedamus, aduertendo vnum nempe, ut quemadmodum ¶ (imò multo 16 plus) nequit Episcopus cognoscere de causa demandata ipsius Vicario, tanquam Vicario, ut docent. Nauar. cons. 6. de Officio, & potest. Iudic. deleg. num. 1. in nouis, Sayrus in floribus decr. 7. sub eotit. Stephan. Gratian. disceptat. forens. cap. 92. n. 6. vbi num. 7. ampliat, etiam si causa commissæ esset Episcopo, vel Vicario: nam cum litteræ fuerint præsentatæ, vni eorum, alter non possit se intromittere, ut tenet etiam Barbosa, in dicto cap. quoniam Abbas num. 7. Marc. Anton. Genueni. in praxi Archiep. capite 69. in fine, & alij communiter, sic nec possit Capitulum Sede Vacante decernere super casibus Episcopo commissis, cum id fiat aliqua speciali ratione, maiori quidem, quam militat in de negata cognitione causæ Vicario Episcopi delegatæ, de qua Episcopus non

non potest cognoscere, esto etiam, quod Vicarius faciat vnum Tribunal cum suo Episcopo, & ut inferior persona, tota Vicarij iurisdicção sit Episcopi, à quo illam accepit, ex quo quanta cum aduertentia debeamus loqui in hoc casu de delegata iurisdicção, respectu Capituli Sede vacante, administratoris representatur ad oculos.

- 17 Ad secundam partem dubij, si Vicarius Episcopi moriatur, agens in remotis Episcopus suppositis, quæ dixi in hac questione vers. unde, & vers. indeque, dum dictum est ibi absentiam longam æquiparari morti ex Cardinali, & Boniatio ibi relatis; ideo si Vicarius, quem reliquit pro sua Diocesi Gubernatorem moriatur, tunc reuera, quasi defunctam Pastore, Diocesim videri, ac quasi viduam, & eandem viro considerari, & ut orphanam in pici, iuxta quæ communiter docent DD. de habito pro orphano, ille, qui, etsi parentes habeat, illos habet inuitiles; & sic in terminis, obtulerunt hanc sententiam docere, Quarta in summa Bullary, verbo *authoritas Archiepiscopi*. num. 22. Cardinalis Zabarella in dicta elem. unica de Opus. Vicarij sub n. 17. etiam cum Vitali in dicta elem. 1. & volumus n. 17. de Officio Vicarij, Prosper de Augusta, bi verbo Capitulum nu. 12. vers. duodecimo dubitatur in 1. dubit. & cum illis Diana dicta p. 8. tract. 4. ref. 4. vers. sed difficultas, referentes in casus contingencia seruatum fuisse Neapoli tempore, quo bene memoriz Annibal de Capua, Archiepiscopus Neapolitan. existerat in Polopia, Legatus summi Pontificis, idem docuerunt Grassius tom. 2. conf. tit. de elect. conf. 1. num. 4. quatenus Capitulum absente Episcopo, posse eligere Vicarium. † Et legendus Barbosa in pastoralis alleg. 132. 18. 19. & 20. qui optimè probat quod licet mors ciuili non æquiparetur naturali, quoad iuris effectus per l. si si mors. 13. ff. de donationib. inter. Laum pater 77. §. hereditatem. 1. ff. delegat. 2. & in l. Statius Florus 40. §. Cornel. felici ff. de inre fisci: tamen quando ex qualitate, & natura negotij, mors ciuili fuerit eiusdem effectus, cuius est mors naturalis, tunc æquiparari veramque per textum in l. etiam §. publicatione. ff. pro socio in l. si neem. §. si de portatus ff. de bonis liberor. cap. 1. §. 1. ne Sede Vac. lib. 6. exemplificans hoc vltimum in absentia Episcopi à Paganis, apprehensis, addens tunc taliter ad Capitulum pertinere iurisdictionem, ut nullo modo pertineat ad Archidiaconum, nec ad alium de Capitulo virtute alicuius priuilegij, quia tale priuilegium solum verificatur in vacatione vera, non ficta, quæ tantum contingit per mortem; vel alio si-

mili modo, iuxta quæ latè prosequitur Panuin. de Capitulo Sede Vac. præiudic. 6. à n. 4. cum priuilegij natura sic postulet, ut intelligatur laedendo minus ius commune per textum in cap. fin. de Officio Archiep. cap. sane, cap. porro de Priuilegijs.

De alio dubio si translatus sit Episcopus 19 nemo cogitat, cum reuera iuxta quæ dixi in Rub. de translatione Episcopi a. n. 11. Episcopus translatus, desinat esse Episcopus illius Ecclesiæ, seu Diocesis, à qua transfertur, & sic huc iunctis quæ sub a. l. o. tit. scripsimus pro ista materia, solum dicemus, quando ta is dicatur, ut quæ Capitulum Ecclesiæ antiquæ, à qua transfertur, publicare Sedem vacantem, ob id Officiales nouos pro Sede vacante nominare; in quo casu, & si posset dubium non huc inter DD. excitari, nempe quia Episcopus translatus non est, cur mittat priuilegium Ecclesiæ, donec iteris ex, eisdem pro secunda, & de ea capta possessione virtute illarum ex integro, primam amittit dicatur, alias enim contingeret neutrum Episcopum fore, tam in nomine, aut dignitate, quam in perceptione reddituum, ad similitudinem habentis duos incompatibiles beneficia, quod primum non vacat, donec pacifice secundum possideat iuxta communem Doctorum in cap. de multa de præbend. cap. eam de atate & qualitat. ord. Vbi nonnulla notauimus; ob hancque causam de iure positam pro Beneficiatis, ut pro Episcopo nimis condecorato, qui debet non exui ab authoritate primæ Ecclesiæ, siue adceptione possessionis secundæ, debet potius militare, nonnulli scribentium dixerunt, quæ est Tonduto, & Lorthio adduxi in d. Rub. vbi n. 13. quod in Galia sic practicatur, sicut testatur Franc. Tondutus. part. 2. var. q. benef. c. 4. §. 6. à nu. 13. & 16. quam iuuat glossa, in c. si quis translatus n. 21. g. 2. quatenus probare videtur, quod quis non dicitur verè translatus, nisi post adeptam possessionem secundæ Ecclesiæ, & illud nempe, quod beneficium translatus non vacante, nisi post adeptam pacificam possessionem Ecclesiæ, ad quæ transfertur, ut apud omnes inconfesso est. † Tum quia si iste casus aliter practicaretur, sepius contingeret, ut Episcopus translatus amittendo fructus primi sui Episcopatus à die absolutionis per Pontificem factæ, quod amitteret fructus, proventus, & redditus, etiam secundæ Ecclesiæ, quos etsi ueretur à die, qua iam absolutus à prima, iudicatur sponso secundæ. Tamen ut eos queat suos habere, eget adeptioue Episcopatus secundæ per possessionem, & ob id, si Bullæ secundæ retardantur, ut milles æcklit

propter accidentia tam longui itineris, manet translatus orbatus fructibus, & prouentibus eodem tempore simul vniuique Ecclesie, quod perquam cedit in detrimentum grauiumque ipsius translati, & in Episcopo D. I. Nicolao de Madrid nostro antea tempore contigit, qui cum translatus esset de hac ad Oxomen. anno praterito 1660. nudatus ab hac Austuricensi, dum cogitabat de cundo ad accipiendam possessionem secundae Oxomen. migravit e vita, qua contingencia, amisit vniuique Ecclesie fructus, redditus, & prouentus.

- 11 Verum quia hæc quæstio iam hodie apud nos Hi. panos aliter se habet noua Sacra Congreg. Cardinal. declaratione 14. Decembris 1624. ideo non quæsit iuridica ratione, nisi quam ponimus hic in responsione ad fundamenta primæ, iam uolent uerba illius ad longum appingere, quæ non appropinquamus sub *acta sub. de translatione ibi*: [Sacra Congreg. Illustriss. Cardinal. negotij Episcopo. um praeposita S. D. N. approbante censuit Ecclesia, à qua uolens transfertur, seu quam dimittit Episcopus vacare ab eo tempore, quo idem Episcopus ab illius vinculo absoluitur in consistorio sanctitatis suæ, etiam ante expeditionem litterarum Apostolicarum, vel adeptam possessionem secundæ Ecclesie, & postea quam huiusmodi absolutionis notitiam Episcopus habuerit etiam ex testimonio, seu deu. umeto Secretarij Sacri Collegij, illico teneri cum abstineat ab exercitio ordinariæ iurisdictionis, eamque transire in Capitulum, tanquam Sede Vacante; & ita posse, & debere Capitulum statim ea iurisdictione uti, ac Vicarium iuxta Trident. Concil. præscriptum eligere, Sedemque Vacantem publicare.] Et ante hoc tempus consueuerat Rota, *decis. 475. apud Farin. p. 1. recent.* per quam dict. Sacra Congreg. Card. in uerbis iam relatis, declarauit, approbante Pontifice, dum consulta in Capitulum poneret deputate Vicarium in Ecclesia, à qua quis fuit translatus, si translatio fuit facta de ipsius translati consensu, etiam ante adeptam possessionem secundæ Ecclesie, ut refert Barbosa *in pastoralis alleg. 119. n. 7. & in c. 1. n. 5. de translat. Episcopi, idem lib. 3. uolunt. uoto 123.* Vbi Laconice sic docet n. 11. & 13. quatenus ex Masobrio in praxi habendi consensum, *requisito 1. dubio 9.* secundum Romanam impressionem recordatur de dicta declaratione, fundata in dicta *decis. Rota*, quæ sic decidit ex doctrina Abbatis, *conf. 101. n. 3. & 4. p. 2.* & ex Ioanne Andrea *in cap. quod ob gratiam*

n. 5. de regul. iur. in 6. referens quod si postulatio fiat à Capitulo de consensu transferendi, definit esse Episcopus loci, à quo transfertur statim post ipsam translationem factam à summo Pontifice, non spectare aliter ipsius consensu, quia licet ignoret translationem, scilicet tamen postulationem, & submisit se uoluntari Papali, & tenent postea idem Barbosa *de Canonice. Cap. 42. n. 3. & de iure Eccles. p. 1. q. 30. eodem n. 1.* Quaranta de Cap. Sede Vacante, *in vers. terminum.* Iulius Labor. *Varior. Lucubr. tit. 4. de elect. cap. 25. n. 17.* Machado *de perfecto. conf. lib. 4. p. 4. tract. 1. docum. 5. n. 3. & 4. Soloz. de iure iudic. tom. 2. lib. 3. cap. 13. ex n. 40.* & omnes per dict. *decis. 475.* iterum Barbosa *in pastoralis, alleg. 54. p. 3. n. 163.* repetit dictum uerb. *decis. ex Sacra Congreg. ganone, legendus etiam Diana part. 8. tract. 4. r. 33.* cum Iulio Laborio, Francisco Merlo, Alced. Panuino, Gregorio Lopez, Mandozio, Cesari. Ossineli, Stephano Gratiano, Ret. ufo, Ofceda, Azor Passalorio, & aliis prater antiquos; item idem Solozanus *in politia Inno. disto lib. 4. cap. 13. d. Capitulo Sede Vacante à vers. signese extra q. effim.* Vbi cum infiniris distinguit tres causas, qui redeuntur ad dictos duos.

Et sic iam est facili responsio ad contrariam sententiam fundamenta; siquidem Glossa *in disto cap. si quis translatus 21. q. 2.* tantum loquitur in translatione abusiua, non aut. in uera. Prouiso enim Papæ habet vim, non solum electionis, sed etiam confirmationis; & sic cum sit Episcopus, qui transfertur, absolutus à vinculo primæ Ecclesie, & habeat ius acquisitum in secunda, dicitur proinde effectus sponsus secundæ Ecclesie, quia propter cessare debere ei omne ius, quod habebat in prima, ne videatur sponsus duarum Ecclesiarum, docent cum dicta *decis. Rota 475. n. 5.* Masob. *in disto dubio 9. à n. 16.* Barbosa, *in disto alleg. 119. n. 10.* qui n. 11. cum eadem Rota n. 18. & Masob. *in disto dubio 9. à n. 20.* vnde respondet ad aliud fundamentum, quod beneficia translata non vacant, nisi post adeptam possessionem pacificam Ecclesie, ad quam transfertur, dicit hoc prouenire ex eo, quia ista beneficia non vacant per absolutionem à vinculo, pro ut vacat primus Episcopus, sed per adaptionem secundi beneficij.

Quare potest etiam de iure dici non obesse alia tradita pro prima sententia, quia prater quam quod respondetur ex proximè dictis, & ex eo, quod translatus submitendo se uoluntari Papæ, ab ipsa absolutione

ne primæ Ecclesiæ, manet secundæ Episcopopus, cumque in Episcopatibus contrahatur matrimonium spirituale, & Papa transferendo, absoluat à vinculo primæ Ecclesiæ, indè euenire differentiam translati de vno Episcopatu ad aliū, ac de Beneficiato, siue Præbendato prouiso ad aliud beneficium, seu Canoniarum incompatibili, qui non nisi per adeptionem pacificam secundi beneficii, perdit fructus primi. Nec fore reparandum illud adductum inconueniens, quod Episcopus translatus, si fortè non consequatur possessionem secundi Episcopatus, amittit fructus vtrorumque Episcopatum; quia cum hoc ex natura eiusdem translationis contingat; item ex consensu translati, quid mirum, vt subijciens se legi translationis, nequeat de tali facto, nec iure sic iam decreto conquiri.

15 Vudè non leue dubium hic sese offert, quid tamen, si talis Episcopus transferatur compulsus à Papa, aut si transferatur sine consensu illius; quamvis ob benemerita, aut vtilitatem Ecclesiæ, ad quam transferatur, iuxta illud relatum à Bellarmino, *lib. 3. cap. 5. §. rursus ad consultationem clem. 8. ibi*: [Deberet prouideri Ecclesiæ de bonis personis; non autem personæ de bonis Ecclesiæ; fateor tamen optimam illam esse prouisionem, cum vtrumque simul fieri potest, vt & personæ benè merenti, & Ecclesiæ Vacanti vtiliter prouideatur (cui respondit Pontifex) scimus, & hoc quantum in nobis est præ oculis, habemus prouidere Ecclesiis; non autem personis, nisi quando, & Ecclesiæ, & personæ æque nos prouidere putamus,] & iuxta quæ adduxi in cap. licet fin. de translatione Episcopi, dum egi de illa questione, [An Episcopus possit transferre Episcopum de vna Ecclesia ad aliam ob pinguiores fructus, & quæ sint translationis causæ.]

16 Et quamvis etiam in isto casu per absolutionem primæ Ecclesiæ factā, amittere ius translationis; quia vt dictum est in Episcopatibus contrahitur matrimonium spirituale, & Papa transferendo, absolvens à vinculo primæ Ecclesiæ, ea Ecclesia, manet liberis indèque facta absolutione à vinculo illo spiritualis matrimonij, quod de facili queit Pontifex dissolvere, cum non sit reseruatæ lege Diuina in sensu litterali ipsi Christo, vt carnale, est iuxta quæ dixi in cap. quanto cap. inter corporalia de translatione Episcopi, & adducit Barbosa, *dicta allegat. 119. n. 6.* ita vt ad primam Ecclesiam nullus detur regressus per Hostientem in *summa de translatione Prælatorum n. 6. vers. scd si Epi-*

scopus quod verius puto, Calderin. conf. fin. circa principium, vers. sic pronuntiatum, Bellarminus in e. si quis iam translatus, n. 2. col. 10. vers. ad cuius questionem declarationem, & coll. 11. quibus innuere videtur dicta Rotæ decisio. 475. n. 6. vt refert Barbosa *dicta allegat. 119. n. 8.* quæ annuit in explici translatione, etiam non facta pro vtilitate, aut necessitate Ecclesiæ, aut ob benemerita statim post translationem absque alio consensu præcedente, aut subsequente, translationem perdere ius in prima Ecclesia. † Tamen 17 idem Barbosa n. 9. & ego cum illo credo verius esse; vt talis translatus non desinat adhuc esse Episcopus primæ Ecclesiæ cum & translatio, & absolutio, etiam ob benemerita sine præuio consensu facta intelligatur, quatenus translatio placuerit; est enim intentio Papæ complacere translati, vt ex dicta decisione Rotali obseruat Masobri. *dicto dubio 9. n. 14. & 15.* Tum quia hoc ipsum deprehenditur ex Sacre Congregationis declaratione, vbi de consensu transferendi fit mentio, quasi innuens, aliter resoluendum esse, si nollens transferretur, vel translatio non fuisset facta de ipsius translati consensu, eo maxime, quia Episcopus non potest ad aliam Ecclesiam, etiam motu proprio transferri, nisi interueniat eius consensus, vt tenuit Rota in Cremonen. fructuum. 18. Maij 1610. coram D. Pirouano impressa per Farinac. *decis. 278. p. 2. recent. n. 7.* & quia in hoc casu manent sine præiudicio fundamenta primæ sententiæ, quæ irruere non debent, nisi ad hunc casum adderetur alia Sacre Congregationis Cardinalium declaratio.

Ad tertiam questionis partem, quid 18 quando Episcopus residens in suo Episcopatu negligat negotia iustitiæ necessariæ, siue voluntariæ, ac delegatæ tractare, in quo dubio potest per Capitulum tentari; quia si longa Episcopi absentia illi præstat, posse gubernare, & mortuo eius Vicario, alium, vt in Sede Vacante fit, nominare, sequitur, vt etiam in hoc casu transferatur, viuente Episcopo, iurisdicatio ad Capitulum: argumento eorum, quæ scribunt per textum in cap. 2. de concessione Præbende. Vbi quod Episcopo negligente intera debitum tempus, conferre beneficia ad suam collationem separatim spectantia à Capitulo, tunc collatio deuoluitur ad ipsum Capitulum, Nicol. Garcia de beneficijs, p. 10. cap. 3. n. 33. cum multis Barbosa, cum aliis in *dicto cap. 2. & in pastoralis. p. 3. allegat. 126. n. 75. & 76.* cum Azor. Gregorio Lopez, & aliis sic vt hoc in casu fiat deuolutio de superiore

ad inferiorem, & ex aliis fundamentis, quæ possunt cumulari.

- 19 Verius tamen est in puncto difficultatis; imò regulariter propter negligentiam Episcopi numquam succedere in illius iurisdictionem, cum esset dari superioritatem in inferiore, quod numquam in iure admittitur per illa, quæ longè scripsi in capite 12. de iudicis 4. questione 1. deinde quia vniuersaliter in his quæ spectant, ad iurisdictionem contentiosam, est semper verum spectare ad superiorem scilicet ad Archiepiscopum, iuxta glossam in verbo *culpa* de supplicanda negligentia Prælatorum, lib. 6. & in verbo *exceptum* in cap. *pastoralis*, de officio Ordinaris. & verbo *Capitulum* in cap. *irrefragabili* eodem tit. & in sum. 9. q. 3. Hostiensis in summa tit. de officio Ordinaris, paragrapho quod pertinet sub num. 7. col. 2. in medio, cui adhaeret Anchar. in dicto capite 1. sub numero 1. Franc. sub n. 3. Dominicus sub num. 5. col. 3. post princip. & Monachus sub num. 1. & 2. Azor. in summa moral. p. 2. lib. 3. cap. 34. quæst. 10. vers. *quare*, Barbosa in dicta allegatione 126. p. 3. num. 10. videndus à num. 6. & per totam illam allegationem, qui hoc illud admittit in casibus à iure expressis, non aliter, qui latè etiam agit à num. 13. quando deuoluatur in his, quæ pertinent ad iurisdictionem voluntariam, & à num. 37. quando ob negligentiam Prælatorum Ecclesiasticorum, circa beneficiorum promotionem; benè, & latè Quaranta in summa Bullar. verbo *Archiepiscopi auctoritas* à numero 21. per 9. quæst. Vbi glossa in summa, & per textum in cap. *fin.* verbo *negligentes* eadem questione, cap. *sicut olim de accusat.* cum multis aliis omnino legendus, & eius Additionator cum Afflictis, & aliis, vbi plures casus recensentur, & per illa, quæ latè dixi sub cap. *qualiter*, & quando 17. de iudicis 9. 1. hic applicanda.

- 30 Nec obstat dictum de cap. 2. de concessione *Præbenda*, quia in illo tactum casu, reperitur expressum in iure, vt deuoluatur ad Capitulum prouiso beneficii ex negligentia Episcopi, & in aliis, de quibus in cap. *fin.* vers. *quod si 65. dist. 1.* & in cap. 2. paragrapho si vero 89. dist. & in cap. cum summi 9. q. 3. Panormitan. in dicto cap. 2. n. 6. Barbosa in dicta allegatione 126. n. 76. dum dicit oppositum non concludi præcisè ex rei natura, sed totum à priori, pendeat ex iuris dispositione, quæ congruentius ad superiorem de iure deuoluitur ex natura rei, per textum in cap. 7. de appellat. Vbi quod appellatio de inferiori gradatim fit ad superiorem, & enim id propter multa sic euenit, præ-

cipue, nam si sic non incusaretur, & puniretur negligentia Episcopi, aliter Ecclesia, aut earum iura diu in suspensio essent Pastoribus, & Præfectis viduata, vel quia dum in expediendis Ecclesiasticis muneribus, se negligentiter gerit, vbi inutilis suo muneri, & officio haberetur, & ex aliis rationibus, quas respectu iurisdictionis voluntarie considerauit idem Barbosa in dicta allegatione 126. sub n. 16. omnino etiam legendus à n. 3. vbi de negligentia formali, aut impropria.

Ad vitimam questionis partem quid si Episcopus, vt vacet à curis, transferat suum imperium in proprium suæ Ecclesiæ Cathedralis Capitulum; in quo dubio id videri denegatum in iure Episcopi; eo quod per imperium nequit imperium haberi; & quia non videtur, vt sit in Episcopi potestate cedere iurisdictionem quæ potitur ipso iure sic imperante sine facultate Pontificia, quemadmodum nequit suum Episcopatum renunciare per illa, quæ latè dixi sub Rub. & tit. de renunciat. † Nec obstat dicendum est; quod Imperatores, & Principes supremi possint se obijcere aliis iudicibus interioribus, non obstant quod sint supremi, nec recognoscant superiorem per Doctores in l. *est receptum* 14. ff. de iurisdictione omnium iudicum, & in l. *illa* à quo 13. paragrapho *tempestuum* ff. ad Senat. Consult. Trebell. vt dixi cum multis in cap. *significasti* 18. de foro competenti quæst. 1. num. 8. & per alia plura, quæ dixi in cap. cum venissent. 12. de iurisdic. qu. 8. Vbi quod Papa aliquando ab aliquo iudicari queit, cum hæc, & alia dependant ab eadem suprema potestate, volentē se in nonnullis subijcere iudicibus inferioribus, vt æqualitas inter supremos, inferiores, ac subditos obseruetur per rationem textus in l. *de quibus* ff. de legibus, l. *digna vox* cod. eodem, & per illa, quæ dixi in cap. 1. de probationibus, & alibi. † Quod nequit Episcopus facere quia & 33 si illius potestas sit ordinaria, non tamen est suprema; dependet enim in multis à Papa, Ecclesiasticorum iudice supremo per illa, quæ latè adduxi in cap. *monit. de iudicis* 13. quæst. 4. 5. & 6. vbi de Imperatore, & Regibus.

QVÆSTIO III.

Iurisdicção contentiosa, aut voluntaria, quare sic dicta, & in quo differant? Et an sicut differunt in materia prorogationis de vno Iudice ad alium, sic in modo succedendi in vtraque Capitulum Sede Vacante? Et numquid idem valeat contingere respectu iurisdictionis delegatæ, sine vlla distinctione?

S V M M A R I V M.

- 1 Iurisdicção contentiosa ideo dicta, quia exercetur in inuitos, voluntaria in volentes tantum, & n. 34. & à n. 8.
- 2 & 3 Voluntaria iurisdicção in consecratione, in ordinatione, benedictione, autoritate, sine decreti interpositione, absolutione, beneficiorum prouisione, dispensatione, & in his similibus; item adoptione, emancipatione, & alijs, vt sub n. 9.
- 4 Magistratus apud semetipsum queit omnia exercere ex iurisdictione voluntaria, qua ad eam pertinent.
- 5 Voluntaria vales exerceri extra territorium etiam citra voluntatem iudicis illius, non sic contentiosa.
- 6 Iurisdicção contentiosa, & voluntaria differunt in modo prorogandi de vno ad alium iudicem, hæc vales prorogari extra territorium, & cum differentia contentiosa, vt n. 7.
- 8 Capitulum Sede Vacante, difficile exercet voluntariam iurisdictionem extra territorium, non sic Episcopus.
- 9 Voluntaria iurisdicção quando & si sit cum contentiosa, valeat extra territorium exerceri, quando tantum intra.
- 10 Prorogatio iurisdictionis, etiam delegato, quando valeat contingere, & à n. 11.
- 11 Delegatus ad vniuersitatem causarum, dicitur instar Ordinarii, vbi quomodo hoc intelligatur n. 12.
- 12 Prorogatio non admittitur in iurisdictione vnius speciei ad speciem diversam.
- 13 Merum imperium nequit ad mixtum prorogari, aut ad iurisdictionem simplicem,

nec iurisdicção criminalis ad civilem, nec in alijs breuiter.

- 14 Delegata iurisdicção cur non exercetur à Capitulo Sede Vacante, nisi data necessitate.

Ad primam questionis partem, non diffucile responderetur ex adductis, quæst. 1. & 2. Etenim non sine fundamento potuerunt Doctores ibi adducti pro sententia quæ docet Capitulum Sede Vacante; ideo succedere tantum in iurisdictione contentiosa, quia est illa, quæ exercetur in inuitos, & sic necessitate administrandæ iustitiæ, & non succedere in his casibus, quæ spectant ad iurisdictionem voluntariam, cum hæc tantum exercetur contra volentes: De Prima exemplificant Doctores per materiam textus in l. 2. ff. de Officio Proconsul. post Glossam ibi in verbo contentiosam, Maranta de ordine iudiciorum p. 4. dist. 18. De Secunda, per Doctores in cap. decernimus de iurisdicção. Franc. in cap. cum nullas, sub num. 5. de temporibus ordinat. lib. 6. vbi Ancharan. sub n. 2. Dominus sub nu. 3. vers. Religiosi. Couarrua. lib. 3. Variarum. cap. 20. à n. 6. Boër. decis. 30. Bart. de nullitas. tit. de de defectu iurisdicção. n. 109. Henriquez in summamulta liti. G. lib. 6. cap. 7. §. 1. omnino legendi, quatenus hanc duplicem iurisdictionis speciem, & cuiuslibet exempla notant ad varios effectus, maxime ad intellectum, & limitationem textus in l. vltima. ff. de iurisdicçãoe omnium iudicum & in cap. vltimo. §. statuto, de consuet. lib. 6. † Vbi latè controuertit Ludouic. Gomez, à num. 57. exemplificant voluntariam in ordinatione, consecratione, benedictione, autoritate, seu decreti interpositione, absolutione, beneficiorum prouisione, dispensatione, & in his similibus.

Etenim colligitur ex his, quod iurisdicção voluntaria, est ea, quæ inter volentes, tantum exercetur contra posita contentiosæ, quæ redditur in inuitos iuxta textum in l. inter stipulantes §. 3. §. 1. ff. de verborum obligat. Glossa in l. omnes feod. 1. ff. de Officio Proconsul. & in l. fin. ff. de iurisdicçãoe omnium iudicum; & sic constat has iurisdictiones esse diuersas, cum in iurisdictione contentiosa nemo possit sibi ius dicere, l. vnica cod. ne quis in sua causa, l. qui iurisdicção ff. de iurisdicçãoe omni. iudicum, nisi quando scilicet Reges, & Principes ex voluntate absoluta, ius sibi dicunt. † In voluntaria inquam aliter, cum possit Magistratus apud semetipsum expedire omnia, quæ ad talem iurisdictionem attinent, vbi bene docuerunt Fulgo

Fulgosius, in *l. est receptum ff. de iurisdictione omnium iudicum* cum multis Carleual. de *indieg.* p. 1. q. 8. a. n. 1159. per textum in *l. digna vox. C. de legibus* 1. 1. ff. de consuet. Princip. & n. 1158. per textum in *l. emancipari* 36. Vbi glossa scol. 1. & 2. ff. de adopt. & in *l. omnes 2. ff. de Officio Proconsul. leg.* & in *l. apud Proconsulm* 18. ff. de manumiss. vindicta & in *l. 1. ff. de emancipat. liber. ego in cap. si n. ficanus* 18. de foro compet. q. 1. num. 9. 10. 11. & 12.

5 Vbi ¶ quod iurisdictione voluntaria valet exerceri extra territorium, etiam citra voluntatem iudicis eius territorij, non sic contentiosa; non enim voluntaria respicit certum genus subditorum, sicut contentiosa, cum illa valeat exerceri in omnes volentes ex Barocio in *l. Medisimus* 23. n. 3. ff. de donat. Romano, Socino, & alijs, de quo optimè dixit Pet. Barboza in *l. 1. ff. de I. i. n. 181. & 183. Covarruv. lib. 3. Variat. cap. 10. n. 8. & alij. communiter, videbis quæ iatus dixi in l. 1. q. 14. de foro com. q. 2. a. n. 11. ad finem, ubi venit de distinctione harum, & infra vers. sequi.*

6 Ad iecundum dubium, an sicut differunt in materia prorogationis de vno iudice ad alium, itidem in modo succedendi in vtraque Capitulo Sede Vacante, igitur quod differunt voluntaria, & contentiosa in modo prorogandi, patet, siquidem voluntaria prorogari valet extra territorium, quæ sic prorogata exerceri potest, non impetrata licentia iudicis de territorio Prædicti, nec prorogatur in parem, vel minorem illi, qui prorogat, iuxta textum in *l. apud eum* 14. in principio ff. de manumiss. & in *l. apud familiam* 18. §. 1. iuxta litteram Forent. ff. de manumiss. vindicta ¶ At iurisdictione contentiosa prorogatur in parem: vel minorem, quam sit prorogans per d. l. est receptum. 14. ff. de iurisdic. omnium iudicum, ut contingit in Imperatore, & Rege, siue Principis non recognoscentibus superiorem, per illa, quæ adduxi quæstione præcedenti sub vers. ad ultimam. Marian. Socinus in d. l. cap. significat. de foro competent. n. 14. Ego n. 6. 7. & 8. Gregor. Lopez per textum ibi in l. 7. tit. 9. p. 1. glossa 9. & glossa 2. in principio, in l. 2. tit. 7. p. 3. Anton. de Math. de prorog. iurisdic. n. 8. vers. Imperator. Carleual. de iudic. q. 8. ff. l. 3. n. 1109.

8 Ita: ut & si Capitulo Sede Vacante succedat in vtraque iurisdictione contentiosa, & voluntaria iuxta dicta supra sub quæst. 1. & 2. Tamen cum ea scilicet differt, quod voluntariam difficulter extra territorium exercet, sicut quotidie illam exercent Episcopinam cum supra dictum

sit q. 1. & 2. Capitulo esse necessarium administratorem, non quidem voluntarium, quia de iure contentiosa, quam valet exercere inter contentendentes, eo dicta, quia actor contendit contra eum, & etiam dicta necessaria, quia reus in iudicio vocatus, tenetur sibi respondere, & voluntaria, quæ in iudicio subditos volentes exercetur, ut iam est dictum, & longius expendo sub cap. postulasti 14. de foro competent. ex n. 19. & de hac dicant Doctores posse exerceri extra territorium, cum nullam causæ cognitionem, nec iudicem pro Tribunali sedentem petat, nec inde valeat conquiri iudex auctori certis iuris quod ibi exercetur ex l. 2. ff. de Officio Proconsul. cap. nunt. de Officio delegati, ubi DD. & hæc competat potius Episcopo, quam Capitulis: inde erit vt nec occupare, nec aggrariare, aut beneficia conicere extra territorium, valeat Capitulum in sede vacante, sicut valet quilibet Episcopus ex dicendis infra de casibus iurisdictionis tantum ad iurisdictionem contentiosam, vel ad voluntariam.

Vnum tamen notari in dicto cap. 14. de foro competent. 6. l. a. quæst. 2. postquam a. n. 1. egi de illo ducio, an iurisdictione iudicis vniu. territorij, possit ab alio a tergo territorij exerceri, an mandari l. 1. a. n. 1. quod iudices, in alieno territorio iurisdictione carere, ubi ex n. 14. in quibus limitetur, & perinde a. n. 19. limitari in voluntaria, quæ extra valet exerceri, in tantum dixi propter d. l. 23. quando iurisdictione voluntaria indiget aliquæ contentiosa, tunc enim exercita contentiosa, possit voluntaria exerceri extra territorium adhuc, ut docuerunt Sanchez 2. de matrimonio lib. 3. d. ff. 8. n. 6. cum Baldo in l. i. in principio n. 11. vers. ultimo, Lambertino de iure patronat. lib. 2. p. 2. art. 6. n. 3. & ibi n. 24. quod si voluntaria iurisdictione assumit naturam contentiosæ, tunc quidem ad contentiosam voluntariam reduci, quando scilicet nequit exerceri, non nisi causæ cognitione, ut in manumissione exercenda per minorem, in qua requiritur cognitio causæ, ut dixerunt Marian. Socin. in cap. licet ratione n. 91. de foro compet. Ahericus in l. 1. n. 7. ff. de Officio Proconsul. Sanchez 2. dicto lib. 3. d. ff. 19. n. 7. in fine, alij enim actus, ut sunt adoptio, emancipatio, & alij similes, qui pertinent ad munificentiam illos exercentis, extra territorium posse exerceri, quia sunt merè iurisdictionis voluntariæ, cum non fiant iniuris subditis, sed solum volentibus, nec petant iudicem pro Tribunali sedentem, ut dixi ibi num. 20. ex glossa in dicta l. 2. ff. de Officio Proconsul. ut optimè

optimè explicat Maranta de ordine iudicior. 4. p. 1. an simplex, vel duplex. dist. 18. n. 1. & Sanchez supra ex n. 7.

- 10 Ad tertiam partem dubij, nunquid idem valeat contingere in iurisdictione delegata? & repetens quæ dixi sub dicta questione 2. in vers. ad primam, an Capitulum Sede Vacante, succedat in iurisdictione delegata? Et quia de hoc puncto prorogationis, dixi cum distinctione in dicto c. significasti. 18. de foro competenti sub dicta quæst. 1. à n. 13. usque ad finem questionis; & quod reuera admittatur prorogatio, quando delegatio fuit facta ad vniuersitatem causarum, † eo quod delegatus ad vniuersitatem causarum, sit instar ordinarij, sic ut in omnibus exequitur iudici ordinario, vt explicauit ibi à n. 14. & latè dixerunt relati à Carleual. de iudicij dist. 4. p. 1. n. 32. qui dicta quæst. 8. n. 1165. hoc intellexit, quando delegatio fit ad vniuersitatem causarum, vel ad vniuersitatem personarum, etiam si sit limitata ad vnum genus causarum iuxta distinctionem, quam in dicta quæst. 1. posui à n. 16. limitando cum Feliciano de Vega in dicto cap. 18. à n. 17. † Quatenus regulam non admittit negando prorogationem admitti in iurisdictione vnus speciei ad speciem diuersam. † Non enim merum imperium, quæ prorogari ad mixtum, aut ad iurisdictionem simplicem, nec iurisdictionem criminalis ad civiles causas, vel à contra per I. follemus 61. §. Latroculator ff. de iudicij, nec prorogari de causis mercature, nec de causis pro defunctis ad alias diuersas, si delegatio fuit tantum pro illis facta vt cum multis expendi in dicta quæst. 1. n. 18. 19. & 20. vbi à n. 21. quid si delegata iurisdictione fuerit, non quoad causas, sed quoad personas.
- 14 Vnde, quamuis Marianus Socinus in dicto cap. 18. de foro comp. n. 25. Panormitanus in dicto cap. 3. & 6. n. 5. de Officio iudicij delegati, Paulus in l. 1. Cod. de iurisdictione, omnium iudicium, & alij negarint, delegatam iurisdictionem etiam ad vniuersitatem causarum, vtrumque posse prorogari; & ob id melius dici, nec in Capitulum Sede Vacante transire illam iurisdictionem. Tamen quia de hac quoad causas speciales dicimus non prorogari, sic nec in Capitulum transire fortius dicendum esse arbitramur, nisi aliquoties, data necessitate subueniendi sub dictos Episcopos, quibus in ea egestate constitutis, æquum est, vt quantum fieri possit succurratur, propter grauamen, seu nocumenum, quod patiuntur ex litibus, iuxta id, quod notatur in cap. si.

D. Fernosin. de Potest. Cap. Sede Vac.

nem litibus de dolo, & contumacia, cap. ut debitus honor. de appell. l. properandum Cod. de iudic. Ego sub dicta quæst. 1. n. 25. 26. & fin. dist. cap. 18. de foro compet. quibus patet iuxta iam dicta in nostro tractatu dicta quæst. 1. & quæst. 2. quod licet iurisdictione contentiosa transeat in Capitulum Sede Vacante, & iurisdictione voluntaria, huc delegata, non nisi iuxta distinctiones ibi positas, & quando necessitas urgeat magna administrando subditis expeditionem suarum petitionum iuxta dicta infra à qu. 14. vnde de multis exemplificatur casibus.

QVÆSTIO IV.

An Capitulum, Sede Vacante eo ipso, quod moritur, aut transfertur Episcopus, seu abest modo dicto sub quæst. 2. succedat in his, quæ sunt de emolumentis, aut honorarij, Dignitatis Episcopalis? 1. Et an quemadmodum valet nominare Vicarium Generalem, visitatores, aliosvè ministros pro administranda iustitia Episcopatus, sic & Officia aliquorum Officialium, qui fuerint de auctoritate inter Episcopum, & Capitulum, seu ab antiquo pertinuerint nominationes eorum ad solam Dignitatem Episcopalem? 4. Et hac occasione, an nostrum amantissimum Capitulum in Sede Vacante ante nostrum aduentum, & adeptam possessionem, legitime, & de iure potuisset, (vt fecit,) attrituare, ad vitam tres Receptores, & binos Procuratores, vel debuerit illos reservare mihi aduenienti? 4. Vbi referendo quid pro pace tentauimus nihil proficiendo, qualiter pro Dignita-

C te

te Episcopali defensio conti-
git, etiam in Regali Vallisole-
rana Cancellaria 13. Iulij 1663.
ad quam pro parte nominato-
rum à Capitulo, fuit declara-
tum, nos volentiam nullam
fecisse, spoliando, & amouen-
do nominatos, & attitulos à
Capitulo Sede Vacante, alios
diuerfos attitulando, qui nunc
possident? & quid coram Do-
mino Nuncio Papæ Legato vs-
que ad hoc tempus acciderit
instante Capitulo?

S P M M A R I V M.

- 1 Capitulum Sede Vacante potest exercere ea, qua sunt iurisdictionis voluntaria si necessitas urget. Et qualiter in delegata. n. 1.
- 2 Capitulum non succedit in emolumentis, aut honorarijs Dignitatis Episcopalis, reiecta omni consuetudine. num. 4. 5. & n. 10.
- 3 Cap. quia sæpè de elect. lib. 6. & à nu. 7. & 10.
- 4 Clement. statutum de elect. & à n. 7. & 19.
- 5 Declaratio Cardinalium.
- 6 Capitulum cum qua differentia, exercet in iurisdictione contentiosa, & voluntaria item, & delegata, & in gratiosa. à n. 9. & n. 15.
- 7 Capitulum succedit in iurisdictione quasi quodam iure accrescendi.
- 8 Capitulum Sede Vacante succedit in iurisdictione eorum casuum in quibus per sylum, constitutionem synodalem, aut consuetudinem eam acquirant Episcopi, & in nominatione ministrorum n. 12.
- 9 Potestas nominandi Ministros, & Officiales Audientia est ramus iurisdictionis, & quare n. 13. limitatur. n. 15. 16. & 17.
- 10 Capitulum non succedit in iurisdictione, qua iure accidentali competit Episcopo, aut speciali iure.
- 11 Capitulum non succedit in prouisionibus, aut nominationibus, qua consuetudine, aut iure speciali spectant ad prouisionem Episcopi.
- 12 Capitulum potest consuetudine acquirere Episcopo potestate, nisi alias consuetu-

do improbetur. & n. 19.

- 13 Ansturiense Capitulum cum me Episcopo certatur super prouisione Receptorum, & Procuratorum, quorum vacatura contigerit in Sede Vacante. Et referatur quada breuissima relatio de compromisso intentato, à quo iam inito recessu Capitulum.
- 14 Ministri Ansturiensis Audientia Episcopalis sunt in triplici differentia, Notario-
rum maiorum alternatiua inter Episco-
pos, & Capitulum: Procuratorum, & Re-
ceptorum ad vitam, qua soli Episcopi le-
gitime prouidentur, ut à n. 23. & aliorum
Officiorum temporalium ad vitam Epi-
scopi, durante Sede Vacante. num. seq.
- 15 Procuratorum nominatio Audientia An-
sturiensis semper fuit Episcoporum, ut re-
cognoscat Capitulum.
- 16 Receptorem quendam attitulauit Capitu-
lum Sede Vacante anno 1615. qui iam ab
Episcopo de Caceres attitulatus fuerat,
& sic dolose, ut fecit Capitulum in alijs
nominacionibus. n. 25. & 26.
- 17 Spolium factum ab Episcopo Ansturiensi
de Receptoribus, & Procuratoribus à
Capitulo in Sede Vacante ad vitam at-
titulatus, legitimitur de iure, ut à nu.
112. & 115.
- 18 Capitulum Ansturiense, Ecclesia quibus
potioribus fundamentis intendant ad se
pertinere, ut faciat nominationem omnium
ministorum huius Audientia, & à n. 28.
respondendo dicitur cap. quia sæpè, & clem.
statutum. à n. 31.
- 19 Emolumenta, & fructus, qua proueniunt
ex sigillo, aut ex iurisdictione undequa-
que Capitulum Sede Vacante, debet fu-
turo Episcopo reservare.
- 20 Vendere, & arrendare nequeunt Pralati
Ecclesiastici Officia Officialium sua curias
eo quod gratis debent dare etiam in locis,
ubi habent, temporalem iurisdictionem,
& quare? n. 33. sed contra fecit Capitu-
lum nostrum largicionem pro virginibus
responduo, ut n. 66. Vide n. 99. & 100.
101. & 102.
- 21 Capitulum Ansturiense, intendit succedere
in omni emolumento proueniente ex omni
aliq. iurisdictioni, & sic in nominanda
Officiales sua Audientia, ut facit Episco-
pus. n. 34. 35. 36. 37. & nominare Recep-
tores super quibus est lit. n. 38. 39. 40. &
quia ab anno 1615. erant in poss. sone
nominandi Receptores, ut à n. 41.
- 22 Commissary Capituli desisterunt à compo-
misso iam ad scripturam publicam rela-
to ex mandato eiusdem Capituli.

- 40 *Capitulum Austuricens.* ex duabus regulis intendit probare Procuratores, & Receptores esse nominatos contra spoliacionem à nobis factā, debuisse manu teneri in sua possessione, n. 42. 43. 44. 45. & à n. 111.
- 41 *Maintenance* primi intentanda, quā ut trāstetur fiat ad iudiciū plenarium, & n. 45.
- 42 *Officia* ad tempus, etiam sine causa à Principe non auferuntur.
- 43 *Possessio* etiam per unum actum, videtur stabilis.
- 44 *Iudicia* nunquam à Spolio incipienda.
- 45 *Manu* teneri solet possidens in eo interim, quo agitur de iudicio plenario, & Capitulum videtur sic manu teneri ut à n. 108.
- 46 *Receptores, & Procuratores*, quos nominavit Capitulum Sede Vacante suadet non potuisse removeri per nos sine causa cognitione, & n. 47.
- 47 *Cap. cum Ecclesia Sustrina, de causa, posset.* & propriis, qui intelligitur, à n. 109.
- 48 *Capitulum Austuricens.* allegat esse in possessione immemoriali nominandi Receptores, & Procuratores, & n. 74. nostra Audientia, quod non est ut infra, à n. 50. & n. 106.
- 49 *Citatio* est necessarissima ad incipiendum omne iudicium: applica dicta sub n. 118. fallit quando citandus comparere.
- 50 *Episcopi Austuricens.* fundant latē legitimam facultatem nominandi Procuratores, & Receptores ad vitam nominatorum, & respondent fundamentis supra in contrariū, adductis n. 55. & seq. sed contra quod ad Episcopos tantum pertineat probatur n. seq. & constat ex processu, n. 82.
- 51 *Episcopi Austuricens.* sunt in possessione immemoriali legitime probata scientia, & patientia Capituli nominandi ad vitam Procuratores, & Receptores sua Audientia probata ex ventre processu, quem pro se Decanus, & Capitulum coram me Episcopo diu venissent.
- 52 *Regulae generales*, qua affluunt Capitulis Sede Vacante succedendi in iurisdictione Episcopali, non negantur, intelliguntur tamen, ut à n. 53.
- 53 *Capitulum Sede Vacante* succedit in iurisdictione contentiosa, quia exercetur in iudiciis, non sic procedit in voluntariis, quantum exercetur inter volentes, ut n. 54. & 55. & differentia ratio à n. 56.
- 55 *Capitulum Sede Vacante* non exercet iurisdictionem voluntariam, nisi in casibus praxi necessariis ubi quid de Cardinalibus remissum.
- 56 *Iuxta*, quibus intendit Capitulum Austuricens. probare a quo succedere, tam in iurisdictione contentiosa, quā voluntaria, lo-
D. Fermosin. de Potest. Cap. Sede Vac.

quantur tantum de contentiosa, & de voluntaria si necessitas urgeat, ut illa exerceatur, n. 65.

- 57 *Cap. 2. ne Sede Vac.* intelligitur melius à n. 58.
- 58 *Cap. 2. de concess. Præb.*
- 59 *Collatio* beneficiorum pertinet ad donationē, nisi in collatione necessarii faciendā.
- 60 *Capitulum Austuric.* solū poterat pro interim Sede Vac. nominare Recept. & Procurat. in casu, quo nō superessent alij de numero, qui sufficerent pro pleno exercitio, quod in casu litū est contra, ut infra n. 69. & 70.
- 61 *Iurisdicctio Capituli Sede Vac.* est sustinenda Pontificis pro sola Sede Vac. usque ad aduentum novi Prælati.
- 62 *Capitula Sede Vac.* nequeunt revocare Officiales ab Episcopo nominatos, nisi quos vivente Episcopo, possint deputare.
- 63 *Declarationes* Cardinalium quam auctoritatem habent?
- 64 *Capitulum Austuricens.* pretendit posse nominare ad vitam Officiales, quorum vacatura accendit tempore Sede vacante quemadmodum Episcopus illos ad vitam nominat, & n. 65. ubi de ratione.
- 65 *Officialium* creatio est necessaria, ubi tales sunt de numero.
- 66 *Capitulum Austuricens.* vendidit Officia Procuratorum, & Receptorum, & si publice decernant talia, & alia Officia non posse vendi, contra doctrinam ab ipso relata n. 32. & contra factam elargitionem Anterior pro maritandis virginibus. Vide n. 99. & 100.
- 67 *Voluntaria* iurisdicctio taxativē transferitur in Capitulum Sede Vacante.
- 68 *Capitulum Sede Vacante*, est tantum administrator necessarius, non voluntarius.
- 69 *Ministrorum* decuria, nominatio liberalitatis & voluntatis est, non necessitatis, ut n. 70. Vide n. 60.
- 71 *Nominationes* factæ ab Episcopo cum consensu Capituli Officialium sunt perpetuæ.
- 72 *Notary* quatuor maiores Audientia Episcopali Austuricens. sunt ad vitam alternativē inter Episcopum, & Capitulum.
- 73 *Constitutio* Synodali 2. cap. 16 & n. 122.
- 74 *Capitulum Austuricens.* ut fundet immemorialem refert ab anno 1615. nominationes Receptorum esse factas, qua eliditur, ut à n. 75.
- 75 *Receptorum* nominationes factæ à Capitulo nulliter factæ fuerunt & à nu. 76. 77. 78. 79. 92. & 98.
- 76 *Receptores* de numero, in eādem ad vitam usque, eorū nominantur, ut licet vice versa Capitulum, & alia Episcopi spoliarent illos volentes reducere ad natū amovibiles

- tamen Regia Cancellaria illos restitui mandavit, ut restituti fuerunt, & n. 80. & 81. & 91. ubi refertur ad id concordia.
- 78 Consensus noster, ut pro tempore, quo duraret terminus compromissi exercebant Receptores, & Procuratores à Capitulo nominati nobis obesse nequit.
- 79 Procuratorum Officia nunquam per Sedem Vac. immuniuntur legitime promissa & refertur alius, quo declaravit Capitulum reservandam fuisse Episcopo venturo nominationem Vacantia per mortem Francisci de Medina Procuratoris anno 1639. & sic probatum est in processu, & n. 91.
- 81 Capitulum nequit fundare immemorabilem; imo nec possessionem invidice temporalem.
- 83 Capitula Ecclesiarum Sede Vac. nihil innovare possunt, etiam si allegetur consuetudo in contrarium, n. 84. 85. 86. & 87.
- 84 Praescriptio Sede Vac. nec inchoari, nec finire potest.
- 85 Nominationes Officialium Sede Vacante, facta sunt clandestinae, & sic nulla.
- 86 Possessio unius praesumit clandestina, & nullius momenti.
- 87 Officialium nominationes, ut praedictum, debent fieri cum scientia, & patientia eorum, ad quos alias spectant.
- 88 Episcopi successores non praedictantur, ex patientia antecessorum.
- 89 Maioratus successor non praedictatur praescriptione alterius.
- 90 Ministrorum nostra Audientia intitulatio Capitulo in Sede Vacante ante nostrum adventum nullo modo nobis Officiis, & n. 91.
- 93 Receptorum nominatio, quia Notariorum est fidem facientium, solum ad Episcopos pertinet de iure.
- 94 Ministrorum intitulatio legitime requirit causam possessionis, cum iure proprietatis, & quare n. 95.
- 96 Notarius à Capitulo tantum creari poterit, quando adeest necessitas administranda iustitia, & pro tempore tantum Sedis Vacantis, & hoc ut facias solam fidem quam Secretarium Capituli, aut Tabelliones opidorum n. 97.
- 98 Capitulum nostrum Austriacens. nunquam potuit de iure se intromittere in nominatione Receptorum, & Procuratorum super quibus esset, etiam si hac Officia non annumerarentur inter fructus & emolumenta Episcopatus nostri, & sub n. 101. in fine 101.
- 99 Officia Procuratorum, & Receptorum Episcopo nominanda, reservanda sunt à Capitulo Sede Vacante, quia sunt fructus, & emolumenta Episcopatus inclusa in dicto cap. quia sapienter, & dist. clem. statutum de elect. nec vendenda, & similiter practicum sit n. 100.
- 101 Capitulum Austriacens. litigavit contra D. Episcopum Caceres eo quod Receptorum Officia voluisset sacre ad nutum, ut sic venderes, quem condemnavit in Vallisoleitana Cancellaria.
- 102 Emolumenta, & fructus Episcopo futuro reservanda, ex dicto cap. quia sapienter de elect. & dist. clemens. statutum eodem, non solum consistit in pecunia, sed in eo, quod sit honorificum.
- 103 Collatio beneficiorum eorum fructus, & emolumentum, & sic non mirum, si etiam nominatio Officialium Curiae, ut sub n. 105.
- 104 Emolumentorum appellatione qualibet commoditas venit.
- 105 Emolumenta, & fructus ad penam camerae, etiam extenduntur, & ad promissiones, & nominationes Officialium.
- 106 Consuetudo villa potens est ad auferendam Episcopo successor per Capitulum Sede Vacante emolumenta.
- 107 Capitulum nostrum Austriacens. visum iam in Cancellaria, nunc anxie quarit in proprio Archidio. & Notariorum alius nominationes antiquiores, sed cum cumulo praesumantur offendi post alias Capituli curas, & anxietates, facilius est intellectus.
- 108 Processus originalis petitus à Capitulo ad curiam Illustrissimi Numij, ut mittitur transferri mandatum est à nobis, ut si forte originali, deperat, sicut decernatur, remaneant veritatis vestigia fidelia.
- 109 Capitulum alijs fundamentis potuit contra nos Episcopum persuadere, quibus respondetur à num. seq.
- 111 Cap. licet Episcopus de Præbend. lib. 6. & n. 112. & 113.
- 112 Collationis beneficiorum alius de iure potest pertinere ad inferiores Episcopos.
- 113 Spoliati restituito denegatur, si pugnet contra eum Notarius discessus, aut ius, & num. sequentibus.
- 114 Regula spoliatus ante omnia est restituendus: fallit, ut num. sequentibus.
- 115 Cap. ad decimas de restit. spoliati lib. 6.
- 116 Spoli restituito denegatur si ad hoc peccati fomentum.
- 117 Dominus quando potest possessionem vindicare auctoritate propria, & à n. 120.
- 118 Capitulum Austriacens. allegans in Cancellaria fundamenta, ut vis contra nos spoliatus declaratur, consequi non voluit, ut num. sequentibus.
- 119 Auditores Regis veritatem videntes compertam pro Episcopo Austriacens. ex cis de

illis processibus pronunciarunt nostrum Vicarium vim non fecisse spolando Ministros nominatos à Capitulo. num. seq.

120 Index ex Officio potest legitimum ius habentem defendere contra quemlibet inquietantem, ut n. 121.

121 Grauari timore pro alieno debito, potest implorare officium iudicis.

122 Synodales constitutiones habent vim legis in Episcopatu Ausurien. Vide n. 73. ex approbatione, & consensu nostri Decani, & Capituli.

123 Ausur. Cancellaria posuit n. 124. in se promissus ex ante dictis sanetur.

125 Documenta qua de nouo Capitulum presentat compulsata ex libris alium Capitularium quibus per alias nominationes Receptorum & Procuratorum, volunt, corroborare ius quod pretendunt explantur, & concluditur non Officere Episcopo Ausurien. num. seq. ad 145.

146 Sententia nunciata auditus, qua processum ad nos fuit remissus.

147 Bulla Clem. anni 1398. in fauorem Capitularum explantur.

1 **I**n hac quaestione cumulata præstiterunt nobis occasione scribendi præsentem tractatum, de potestate scilicet Capituli Sede Vacante. Non inquam negamus Capitulum posse exercere illa, quæ sunt iurisdictionis voluntariæ, si necessitas urget vitandi aliquod damnum, seu imminens periculum; licet alij DD. docuerint nullo modo in hanc iurisdictionis partem succedere iuxta proposita *supra* q. 1. & 2. † Sicut nec negamus succedere in iurisdictione delegata ad vniuersitatem causarum, quod alij non admitterunt iuxta dicta *hæc* q. 3. præced. † Et quod in emolumentis, aut honorariis dignitatis Episcopalis Capitulum, mortuo Episcopo, non succedat; quantumvis aliqua consuetudine, privilegio, aut vsu nitatur. † Probant expressa iura in *cap. quia sapè de elect. lib. 6.* in verbis sequentibus. [quia sæpè contingit quod Cathedralibus Regularibus, ac Collegiatis Ecclesiis Vacantibus, Capitula, Conuentus, Collegia, & singulares earundem persone, bona à Prælatibus ipsarum dimissa vel Vacationis tempore obuentionia, quæ in voluntate dictarum Ecclesiarum expendi, vel futuris deberent successoribus reservari, occupant inter se (dicunt) subripiunt, dissipant, dissipant, & consumunt in earum graue dispendium, & iacturam. Nos ipsarum ansus reprimere, ac ipsarum indemnitatibus præcauere volentes decernimus, vt ij, qui præmissa de cætero præsumpserint, eo ipso sint, &

tandiu maneat ab Officio, & beneficio quibuscumque suspensi, donec planè restituerint quidquid de bonis perciperint, supradictis, non obstantibus quibuscumque privilegiis, vel consuetudinibus, constitutionibus, vel statutis, inramento, confirmatione sedis Apostolicæ, aut alia quacumque firmitate vallatis; quæ omnia, quæ ad hoc autoritate Apostolica reuocamus, cassamus, & irritamus, ac nullius deinceps volumus esse firmitatis.

Et per verba *clem. statutum de elect. ibi* 5 [Statutum super bonis à Prælatibus Cathedralium Regularium, & Collegiarum Ecclesiarum, dimissis, aut obuentionibus tempore Vacationis earum futuris successoribus fideliter referendis, editum locum declaramus habere in omni emolumento, quod prouenit ex iurisdictione & sigillo Curie Ecclesiasticæ, vel secularis, aut alias vnde cumque, quoad Prælatos, Ecclesiæ non vacantes, pertinet, consuetudine qualibet non obstante; ista tamen, quod in istis, & similibus rationabiles deducantur expensæ.] † Iuxta quam Clement. prolata 6 sunt verba à Congregatione Cardinal. in Argentina. die 5. Aprilis de anno 1627. vt referunt Aldanus in *compendio Canoniarum resol. lib. 3. tit. 8. v. 18.* Barbosa in *collect. Concil. Trid. sess. 25. de reform. cap. 11. n. 9.* in illis inquam verbis: [Emolumenta tempore vacationis Sedis Episcopalis prouenientia ea iurisdictione, & sigillo, aut alias vnde quaque, nec ad Vicarium, nec ad Capitulum spectant, sed debent futuro successori reservari, si ad Episcopum, Ecclesia non Vacante, peruenerint.]

Ex quibus verbis, præter illa, quæ ordinarij cumulant DD. adducit à Barbosa in dicto *cap. quia sapè, & in dict. Clem. Statutum*, constituitur, quod licet Capitulum Sede Vacante, succedat in omnibus, quæ sunt iurisdictionis ordinariæ, tam necessariæ, quam voluntariæ; generaliter in omnibus casibus Nicolaus Garcia de *benef. 5. p. cap. 7. n. 4.* Lotharius de *re benef. lib. 2. g. 2. num. 24.* Diana *resol. mor. p. 6. tract. 4. res. 1.* Sperell. *de eis. 111. n. 39.* Rota *de eis. 166. n. 5. p. 3. recent.* Cardinal. Soto, Bono, *de eis. 120. n. 2.* Laurentius Visel. *litt. A. conclus. legal. 138. n. 91. tom. 2.* præter alios, quos adducit Barbosa ad *textum in cap. illan. 3. ne Sede Vacante*, dum ait hanc iurisdictionem, nec in minimo diminutam esse à Concilio Trid. *sess. 24. de reform. cap. 16.* etiam si cum Solorzano de *iure Indiar. tom. 2. c. 13. à n. 1.* Visell. *conclus. 162.* Barbosa ad *text. c. olim. n. 3. & in e. h. qua n. 2. de maiorit. & obed. & de potestate Episcop. alleg. 36. n. 9. & alleg. 45. n. 26. & alleg. 39. nu. 8.*

16. † Sic vt iurisdicção non tam ad Capitulum Sede vacante, deferatur, quam ad illud quali quodam iure accrescendi maneat, admittitur, vtrique procedere in spiritualibus. Tamen iidem Doctores, & communiter omnes scribentes eam sic positam regulam contra aliam communem dicentem, non succedere in iurisdicçãoe voluntaria, nec delegata vt relatum est *supra sub q. 1. & 2.* docent latitudinem suæ regulæ limitari in casibus, in quibus adest specialis derogatio per iura in d. c. *his quæ*, cap. cum al. m. de maiestate, & obed. c. unica, eodem lib. 6. c. ad abolendam, de hæres. penult. cap. fin. ne Sede Vac. cap. cum nullus de temporib. ordinat.

9 Ex quo inferitur quod, & si generaliter Capitulum succedat in gratiosis, & in facultate dispensandi, in quibus specialiter conceditur ea potestas Episcopis per Gratian. d. p. 7. q. 7. m. 41. & p. 7. c. 11. m. 21. Barbosa de canonici cap. 42. n. 82. & de iure Eccl. c. 31. vbi per totum caput, & numeros materiam de Capitulo Sede vacante reperit Pater Molina tract. 5. de iust. disp. 11. n. 5. Nauarro conf. 28. sub tit. de temporibus ordinat. idem Barbosa in dict. c. 2. ne Sede vacante n. 9. & 12. Thomas Sanchez de matrim. lib. 8. disp. 2. n. 10. Moneta de conservatorib. cap. 10. n. 167. Riccius in praxi, var. resol. tom. 2. ref. 265. n. fin. Abbas in c. Verum n. 9. Felinus in cap. eam te. n. 17. de referis. limitantes, quando illam iurisdicçãoem habent per delegationem. Tamen præterquam quod hæc latitudo intelligenda est iuxta modum, quo plures casus in gratiosis, & dispensationibus infra componuntur. Hæc secunda generalis regula inconcussa limitatur a DD. plus latè in fauorem iurisdicçãois Capituli Sede Vac. quando specialiter, inuenitur ea in iure derogata † ob quod quia expressè in dict. c. quia sapè, & in d. Clem. statum de elect. canetur non succedere in emolumentis, de quibus ea iura loquuntur, sequitur nullo modo posse in illis Sedem Vacant. Capitulum de iudicare Episcopum futuro, nec prætextu cuiusvis Priuilegij; consuetudinis, statuti, siue cõstitutionis sub pœnis cõstatib. in d. c. quia sapè, & in dict. Clem. statutum.

11 Et quamvis Capitulum Sede vacante succedat in iurisdicçãoe eorum casuum, in quibus per stylum, constitutionem Synodalem, aut consuetudinem acquirunt Episcopi, vt facitur Molina de iust. & iure tract. 5. disp. 11. num. 10. Augustinus Barbosa de canonici c. 42. num. 61. & de iure Eccl. c. 31. eodem m. 42. Valenzuela conf. 107. Bassæ verbo Capitulum Sede Vac. Solorzan. de iure Indiar. tom. 1. lib. 3. c. 13. m. 1. & 2. Machado de perfectio Confess. lib. 4. p. 4. tract. 1. doctrin. 6. n. 2. Felician. de Vega in c. 4. §. de adul-

terij de indies, Diana p. 8. tr. 4. ref. 18. Merolla tom. 3. disp. 7. c. 7. dubio 1. m. 11. Azorio p. 2. in st. moral. lib. 3. c. 39. q. 7. dicentes, etiã cū Syluestro, & Abbate, eo provenire, quia accessorium ex consuetudine comparatur, qualitatem, ac naturam sortitur principalis † & per hoc etiam succedere in nominatione Ministrorum, & Officialium deferuentium pro administranda iusticia; quia hæc potestas est ramus iurisdicçãois, ex l. 3. tit. 19. p. 3. Auendan. de exequend. mand. 1. p. c. 10. m. 1. Azueved. in Rub. tit. 2 §. n. 6. lib. 4. receptib. vbi fructus iurisdicçãois, Franciscus Vicus ad leg. Sardinia 1 tom. tit. 18. c. 1. m. 1. Velasco litt. C. axioma 99. Nauarrus lib. 1. for. q. 23. m. 2. id corroborantes ex regula illa generali textus in l. 2. ff. de iurisd. omn. iudic. & c. præterea de Offic. & potest. iudic. de leg. & l. mandatum ff. de Offic. eius. cui mand. est iurisdic. † Et etiam si Episcopo competat inter personas laicas cognoscere per infra referenda quia vt facitur Vrsellius, vbi supra, verbo Archiepiscopus, sub dicto num. 91. in Capitulum Sede vacante transeunt omnia iurisdicçãoalia, quæ competunt ratione naturali Episcopatus: & cum etiam Capitulum, dum Sede vacat, æquale sit eidem Episcopo, cum habeat ex iure eandem potestatem, tanquam subrogatum, vt probant Merola tom. 3. disp. 7. c. 7. dubio 1. m. 9. cum Panormit. & Prospero de Hugolino, & Frat. Eman. Rodrig. in sum. tom. 1. c. 71. num. 2. cum Iacobo, Sbrozio, & Nauarro.

Tamen, quia DD. omnes id limitant, quando competit Episcopo iurisdicção alio iure accidentali vt distinguendo agit Lotharius de re benef. lib. 1. q. 9. a. num. 45. Videndus Vrsellius supra d. concl. 138. sub d. num. 91. & alij communiter, sicut apparebat in alijs questionibus infra referendis; item in casibus vbi speciali iure competit Episcopo cognitio improbandi quilibet consuetudinè, per quam Capitulum nititur succedere, iuxta d. c. quia sapè de elect. lib. 6. dict. Clem. statutum cod. tit. sequitur accidenter nõ in omnib. de quibus, aut iure speciali vsu, & stylo cognoscit Episcopus, & itidè cognoscere valeat Capitulum Sede vacante. † Non enim ad omnes casus dicitur subrogari Capitulum, sed ad illos, qui sũt iurisdicçãois ordinariæ, si exceptuati nõ inueniuntur in iure, vel ad illos qui sũt iurisdicçãois voluntariæ, si expressè cõceditur Capitulo, aut quando necessitas agendi, siue dispensandi cū subditis, id exposcat iuxta quæ distinguimus supra sub dicta q. 1. & 2. vt ex alijs quæstionibus apparebit & sic licet cū Solorzan. d. tom. 2. c. 13. n. 3. fateamur, vt cõtrarij volũt Capitulum Sede vacante, succedere etiã in spiritualibus, hoc tamè procedere in his, quæ sunt merè

merè iurisdictionis contentioſæ, & neceſſaria, vt in poteſtate excommunicandi, vt *infra* dicemus; non tamen in aliis, quæ ſpectant ad iurisdictionem voluntariam, niſi expreſſè concedatur in iure per regulam textus in *cap. 2. de conceſ. Prab.* & aliorum, quæ retuli ſub *diſt. 9. l. 2.* cui niſi hac expreſſa concederetur facultas, vt per negligenciam Episcopii deuoluatur ad Capitulum collatio maximè, obſtat textus in *diſto cap. 2. ne Sede Vac.* vbi abſolutè denegatur libera beneficiorum collatio, & prouiſio Capitulo Sede Vacante, niſi in coarctatis, vt *infra* dicemus.

- 16 Vnde patet, quod ſi è contra v.g. in his, quæ ex regula generali, quibus nititur Capitulum Sede Vacante ad abſolutè firmandum, mortuo, vel tranſlato Episcopo, ſuccedere in omnibus, quæ adminiſtrabat Episcopus Sede plena, contingeret, quod per conſuetudinem ſoli ſedi Episcopali pertineret prouiſio aliquorum beneficiorum, ſive Audientie Episcopalis Officiorum, nec vnquam Sedes Vacans reperiretur illa beneficia, ſive Officia prouiſiſſe, nominando, ſeu attrituendo perſonas, quæ inferrentur, ſed reſeruariſſentur, quantumvis vacaret tempore quo Sedes plena vacaret, & Capitulum Sede Vacante eſſet gubernator, & adminiſtrator Episcopatus, tunc quidem etiam in iurisdictionalibus, aut illis coherentibus; nihilominus ex ſola vi conſuetudinis legitimæ, aut vſus longui, ſemper deberet reſeruari futuro Episcopo eorum prouiſio, ſive nominatio: nam tanta eſt vis conſuetudinis, vt quemadmodum potens eſt dare, ſic ampliare iurisdictionem per ea, quæ fuſè dixi ſub *Rub. & tit. de conſuet. in cap. 2. cap. 8. de iudic. & in cap. contingit. l. 3. de ſero compes. & ſub cap. 2. de probat. & aliis*, & ſimiliter, ad auferendam, ſive limitandam reſpectu illorum, quibus alias de iure competeat, per dicta etiam fuſè in *cap. fin. de conſuet.*

- 17 Ergo quoties reſpectu alicuius Capituli, ſeu nonnullorum Eccleſiarum Cathedralium hæc regula extenſè, & amplè, ablata, ſeu limitata inueniretur ad fauorem ipſius Sedis Episcopalis, à fortiori ſemper, Sede Episcopali Vacante, nihilominus dictorum Officiorum prouiſio, ſive nominatio, deberet futuro Episcopo reſeruari, tanquam quid proprium ſuæ Dignitatis, non communicandum facultati Capituli Sedis Vacantis: argum. *diſt. cap. quia ſapè & diſt. elem. ſtatutum de elect. vbi DD. late.*

- 18 Itaque, & ſi priuilegiis, conſuetudine, aliòve vſu poſſint Decanus, & Capitulum

acquirere iura, & fruſtus menſæ Episcopalis, & quæ de iure debebantur reſeruari futuro ſucceſſori, & *preſenti de Officio ordinarij §. porro lib. 6. gloſſa in c. ſi tibi conceſſo in verbo fruſtus de prebend. lib. 6.* Tiraquel. *de retractu l. inag. §. 1 §. gloſſa n. 6.* & cum Menochio, & Azeued. Auguſtini. Barboſa in *diſto cap. preſenti n. 3.* etiam in beneficiis, in quibus aduerſus Capitulum adeſt ſpecialis prohibitio, vt in *diſto cap. 2. ne Sede Vac.* cum aliis iam adductis, Anton. de Marin. *lib. 2. reſol. cap. 24. num. 8.* & in *emolumentis iurisdictionis*, Zabarella in *diſt. elem. ſtatutum num. 1 §. de elect. & alij intelligentes deſi. diſt. elem. ſtatutum, & diſt. cap. quia ſapè*, tantum de conſuetudine reprobante talem acquisitionem reſpectu illorum, qui cum non ſuecedant in iurisdictione, volunt percipere emolumenta illius (qui intellectus diuerſus eſt à littera dicti *cap. quia ſapè diſt. elem. & declarationis ſupra hoc nu. 1. & 3. poſitæ*). Re vera non negamus quod ſi Capitula aliqua ex iurisdictionalibus ſibi antea non competentibus vſu acquirerent ea, legitime adminiſtrare poſſe, niſi conſuetudo, aut vſus contrarius improbaretur in lege, vel ſtatu.

Quare quia in *diſto cap. ſapè*, improban-
tur priuilegia, conſuetudines, ſtatuta, & conſtitutiones, etiam iuramento corroborata ibi in *verſ. non obſtantibus, & in diſt. elem. ibi: conſuetudine qualibet non obſtante*, & in littera illorum iurium ſpecialiter comprehendantur Capitula Sede Vacante, & in congreg. ibi n. 3. declaratur idem in illis verbis, *nec ad Vicarium, nec ad Capitulum*, ideo ſi talis conſuetudo improbata, intelligeretur de omni etiam immemoriali, euidenter appareret numquam in emolumentis, de quibus ibi iura, & declaratio loquuntur, poſſe Capitulum Sede Vacante ſuccedere, ſed reſeruanda eſſe futuro Episcopo, iuxta determinationem earum conſtitutionum; & perinde ſi Officia Notariorum, Procuratorum, & Receptorum, eorum, ue nominationes, & attriutiones deberent numerari inter emolumenta, de quibus ibi: per illa verba relaxat *clement. ſtatutum: [In omni emolumento, quod prouenit, ex iurisdictione, & ſigillo curia Eccleſiaſtica, vel ſæculari, & fortius ex verſ. ibi (aut aliam vndeque, &c.)* quæ repetit dicta declaratio relata n. 3. Cardinal. ibi: *[Emolumenta tempore vacationis Sede Episcopali prouenientia ex iurisdictione, & ſigillo, aut aliam vndeque &c.]* euidenter concluderetur in caſu de quo in noſtro amantiffimo Capitulo Cathedralis Eccleſiæ Auſturicenſis, pro me Episcopo,

Episcopo, & pro meis successoribus, semper respondendum esse, cum ab immemoriali tempore, attularet & nominare Receptores nostræ Audientie Episcopalis; item & Procuratores, quia semper ad Episcopos antecessores pertinuerit, sic ut si forte aliquis Receptor, vel Procurator moreretur, aut dereliqueret proprium Officium Sede Episcopali Vacante, futuro Episcopo reservaretur nominatio; quantumvis in aliqua intrusione dictum Capitulum Austuriens. fundaretur. Ob quod iam pro prima quaestione parte hæc generalia breuiter scripta, & simul quæ allegata, & conferentia inter me, & Capitulum ante quam ad arma deueniret, iacent clariora iura, & fundamenta nostræ iustitiæ, *vt in 2. p. nostra quaestione ventilatur ex num. proxime posendo.*

- 10 Ad secundam partem quaestione propositæ, quæ deseruiunt pro sedanda controuersia inter me, & Capitulum nostræ Cath. Austuriens. ad vnguem in casu præfensi examinabuntur de iure, præter alia, quæ de veritate, vt pax conservaretur diu in sessionibus, cum Commissariis Capituli in praxim reduximus, usque ad compromissum repositam publicam vt literatissimus ille D. Franciscus de Icloaga & Consilio Regis supremo Castellæ, & Præsuli Cancell. Vallioleranæ, quem nouissime Capitulum elegit & in quem consensu, facta casus de facto, & de iure relatione vna cum processu antiquo, in quo Capitulum se fundebat, negotium deseruiet sub termino mensium quatuor, qui finitus fuit vltima die Aprilis huius anni 1663. à qua illic recesserunt pugnando in me, diuersis cauillationibus, quarum vlla commotus fui, nec prorupi ad iniuriam; imo potius utilifando tanto tempore terminico transacto, prohibens, ne vllus Procurator, seu Receptor ex nominatis à Capitulo Sede Vacante exerceret in Officio, & quod titulos datos à dicto Capitulo nobis traderent, in quo se resisterunt, & deinde illa Officia gratis sine pretio orphanis puellis assignando, vt nuberet viris honestis, & habilibus ad illa Officia exercenda, nostra nominatione, & titulo in forma ad arma Decanus & Capitulum nostrum robuste, & animosè nos impellendo, cum literis nostris sapientissimi, prudentissimi, ac illustissimi D. Caroli Bonelli, totius nostræ Hispaniæ Honoris per P. M. Alex. 7. Diuina prouidentia Papam, prætextu recusationis ad remittendum processum originalem, eum alia via nos implicando, disponendo, quod idem processus

virtute prouisionis Cancellariæ Vallioleranæ per viam violentiæ, ventilaretur à Senatoribus illius, vt sic diuersis viis nos grauarent, ea intentione, vt si Senatores declararent Nos, nostrumque Vicarium Generalem vim fecisse, remouendo tales Officiales à Capitulo nominatis, lis vertetur in plenario possessorio, aut proprietatis immortalis, eaque restitutione, Dominium adipisceretur Officiorum, quæ ad Dignitatem nostram semper pertinuerunt laboribus, expensis, & prolis diuisionibus nos fatigando, nostrisque successoribus, quovisq; deserto contingeret.

Est ergo supponendum pro veritate facti, vt veritas iuris agnoscat in hac nostra Audientia Episcopali, sicut in aliis esse plures Ministros pro administranda iustitia, vt sunt Vicarius Generalis, Visitator, Fiscalis, Notarij maiores, Procuratores, Receptores, vulgo Notarij minores, ad inquirendum per Episcopatum defectus subditorum, Alguacelus maior, Carcerarius, Executores, & in nostro territorio pro administranda iustitia inter laicos inhabitantes nonnulla oppida nostræ Sedis à Regibus iam diu pro Vatalagio assignatos, alij ministri cognominati modo sequenti Merinus maior, alij Merini minores locum tenentes maiores, scribæ &c. quorum omnium nominatio, exceptis quatuor Notariis maioribus, quorum nominatio, & attutatio multis abhinc annis, spectat, pro alternis vicibus, aliquo illorum mortuo, ad Dignitatem Episcopalem, & successiue alternando ad Capitulum, & deinde, alternatiua prosecuta, pro omnibus vacaturis, de quibus lis nunc non est.

Supponitur secundo, nec nunc disputari super nominatione Vicarij Generalis, Visitatoris, Alguaceli maioris, Carcerarij, Executorum, nec super nominatione Merini maioris, minorum, aut scribarum, quia istos ad libitum nominat quicumque Episcopus de nouo veniens ad administrandum; eo vero mortuo, aut transato, illico subintrant Decanus, & Capitulum gubernando, & pro libito nominant Vicarium Generalem, aut duos, vt moris est item sex Visitatores, Fiscales, Alguacelos, Carcerarium, & Executores; item Merinum maiorem, qui nominat minores, & scribas pro iurisdictione seculari inhaerenti Dignitati Episcopali, eligendo ad talia ministeria de suo gremio Capitulares, quorum nonnulli locant certis pecuniariis stipendiis, aliquibus personis laicis Officia seruitutis, vt sunt Fiscalis, Alguacelus, Carcerarius, Executores, Merinus maior, & illius locum tenentes, diuersis

diversis in locis, & Scribæ &c. Vicarij tam Generales, & dicti Visitatores solent per se inferuire, qui omnes illico, ac novus Episcopus adipiscitur possessiorem Episcopatus, expirant in Officiis, cum inde nova Ministrorum nominatio, & articulatio ad Episcopum spectet: in hac praxi nulla lis adhuc suborta est, de quorum duratione dico infra §. 8.

- 23 Supponitur tertio, licet tantum agitari respectu Receptorum, vulgo Notariorum minorum, quorum numerus est duodecim certa concordata, de qua constat in processu, ita respectu aliorum lex Procuratorum de numero, quorum nominatio, & articulatio semel facta durat pro vita cuiusque personæ: quia licet tam pro parte nonnullorum Episcoporum, ut fuerint D. fr. Anton. de Caceres, D. Alphonsus Mesa de Tobar. item D. Ludouicus Garcia Rodriguez, & Capitulum nostrum in Sede Vacante eiusdem D. Alphonsi in tantum foret, ut Receptores ad libitum remouerentur, & spoliarentur, ut de facto contigit; ipsi de spolio conquisiti per auctores Regios Cancellariæ Vallioleranæ restitui, & redintegrari in eodem processu inveniuntur; respectu tamen Procuratorum nulla huc usque fuit controversia, siquidè prouiso, & articulatio horum ad vitam, nulla reperitur, nec audita fuit facta à Capitulo Sede Vacante: nam cum in Sede Vacante dicti Episcopi D. Ludouici Garcia Rodriguez anni præteriti, 1639. vitam cum morte commutasset, Franc. de Medina viuis ex Procuratoribus numeri huius Audiencie, & prætenderet Didacum de Caruafal fieri, & intulari Procurator loco illius prædefuncti, anxie prætendens, ut nominaretur à Decano, & Capitulo, constat probatum etiā in processu, Capitulum respondisse non potuisse talem articulationem facere, eo quod illa debeat referuari futuro Episcopo, ut contigit; siquidè postea adueniente D. Didaco Salcedo de Beancos Episcopo, illum articulauit anno 1640. ut in dicto processu stat probatur depositionib. Officialium antiquorum dictæ Audiencie, & declaratione D. Didaci de Caruafal & licentia D. Ludouici de Caruafal Rectoris Parochiæ oppidi de Magaz nostræ Diocesis in provincia del Bierço hoc anno 1663.

- 24 Supponitur quarto constare ex actis dicti processus, ut anno præterito 1615. in Sede Vacante dicti D. fr. Antonij de Caceres, quod Capitulum in Sede Vacante nominauit, & intulauit Receptorem huius Diocesis Ioannem Lopez, qui diu vixit exerceens vsque ad annum 1647. Tamen D. Fermosin de Poteff. Cap. Sede Vac.

etiam constat quod iste talis Ioannes Lopez erat, Receptor intitularus ab anno 1607. per D. Episcopum Caceres, & quod quondam libello præsentato fol. 90. declarauit idem Ioannes Lopez, quod ipse erat talis Receptor nominatus à dicto Episcopo Caceres, & quod postea in dicta eius Sede Vacante, voluit Capitulum, ut exerceeret in Officio cum titulo dicti Capituli. Et item constat ex fol. 330. quod cum Episcopus D. Bernard. de Atayde vellet, ut amouerentur Receptores extra numerum illorum duodecim, qui sunt de numero, iuxta concordiam, ad id mandaret, quod quilibet Receptor præsentaret titulum suæ nominationis, cuius virtute exercebat. Quo facto oppressus dictus Ioannes Lopez, & forte timens quod si præsentaret titulum ipsi præstitum à Capitulo, numquam ad exercendum admitteretur, voluit potius probare testibus se esse antiquiorem ex Receptoribus, ut deposuerunt nostræ Cathedralis Canonici Martinus de la Torre, D. Petrus Valentin. Thesaurarius, & Michael de Reynoso Procurator Audiencie: isti expressè deponentes D. Ioannem Lopez esse, antiquiorem ex Receptoribus intitulum à D. Episcopo Caceres plus ab illo anno, quadraginta annis, & cum istis alij contestes. Et sic satis probari Capitulum intulando in Sede Vacante dicta 1615. illum Ioannem Lopez occultando titulum, quo ab anno 1607. intitularus fuerat à D. Episcopo Caceres, perperam, ac malitiosè egisse, & per intrusionem, ne dicam animosam subreptionem attentasse à Dignitate Episcopali illud antiquissimum ius nominandi Receptores à Vellere.

Supponitur quinto Antonium Bueno fuisse postea intitulum in Officio Receptoris per resignationem Hieronymi Rodriguez Aluares, nunc Abbatis de Fuençabedon, Dignitatis huius alme Ecclesiæ, qui anno 1637. ascendit ad Procuratoris Officiū. Sed cum talis intitulatio Antonij Bueno fuerit facta in dicto anno per Capitulum in Sede Vacante, ut constat de titulo fol. 117. tamen patet quod postea successor Episcopus D. Didaco Salcedo de Beancos anno 1640. tum primo scilicet, Antonium fuisse intitulum à Capitulo in Sede Vacante, illum reuocauerit, suspendendo eius exercitium libenterque petisse à dicto Episcopo, ut articuletur illi agnoscendo sua petitione, pertinere ad Episcopum, qui illum articulauit fol. 311. Et quoniam in eo anno 1637. cõstet in processu fol. 187. de alio titulo in dicta Sede Vacante dato Christo

Christophoro Balcarcel; tamen ex eodem processu patet illum mortuum fuisse sine vilo exercitio, nec vixisse tempore alicuius Episcopi futuri.

- 16 Supponitur sexto, me adueniente Episcopo huius Diocesis audiuisse, quod in Sede Vacante nostri antecessoris D. Ioannis de Vallefo attulasset Capitulum tres Receptores, & binos Procuratores, quorum vnus, qui admissus non fuit ad exercendum per vobrum Vicarium Generalem D. Ioannem de Vriue, coram me conquestus, & non admissus, iterum querelans apud Decanum, & Capitulum, ex tunc actum fuit de compromittendo, vt dictum est, post quod non impletum, & subsequutam spoliacionem eorum, auto prouisionali facto, & per vim violentie ad Cancellariam, delatum, vimque Nos nun fecisse declaratum, quantum vis pro iustitia principali Capituli Sede Vacante, coram Senatoribus iudicibus per Aduocatum fuit informatum, tum verbo pro nostris, tum allegatione in scriptis iuridica, insistendo adhuc pro deferendo processu originali, virtute duplicis Brevis Illustrissimi Nuncij ad eius Auditorem; ideo nunc aliis premis- sis, de quibus sub fundamentis contrariis preten- sionis Episcopi, & Capituli, sit infra mentio ad iustitiam vtriusque partis deueni- endo, modo sequenti, fiet oratio iuris.

PRO CAPITULO, ET
Decano Austriacensi.

- 17 Instant Capitulum, & Decanus primo generaliter in adducta ea regula sub qm. 1. & 2. item & a n. 42. hic, qua docemur, deficiente Episcopo, succedere Capitulum Sede Vacante in omnibus, quæ sunt iurisdictionis ordinariæ, tam necessariæ, quam voluntariæ, sine vlla distinctione, & limitatione, exceptis casibus, in quibus datur specialis derogatio ex iuribus in principio adductis, etiam in spiritualibus, & in iurisdictione pertinet ad Episcopum iure speciali, excepta ea, quæ illi obtingit per delegationem; item & in ea, quæ ei pertinet ratione styli Synodalis, aut statuti, vsus, ac consuetudinis, & in his, quæ sunt gratiæ, aut dispensationis, per dicta a dict. n. 4. hic; non enim dicunt prædicta, regula fallit, nisi quando adest aliqua specialis dispositio Canonica eam limitans.
- 18 Sed cum in casu, de quo fuit, ac est controuersia inter me Episcopum, & Capitulum Austriacense, manet sine controuersia, quod sicut Decanus, & Capitulum Sede Vacan-

te, succedit in omni iurisdictione, quam exercebat Episcopus, & per hoc in facultate pro sola duratione, & tempore Sedis Vacantis nominandi Vicarios Generales, vulgò Prouisores, Visitatores, Fiscales, Carcerarium, duos Alguacellos, & duos executores, Merinum maiorem, vulgò *Gobernador de la mercurad*, quæ est super Vassallis laicis aliquorum oppidorum, qui alios minores nominat, vulgò *Tenientes*, & Seribas, sic similiter, & ceteros Ministros, vulgò *Receptores*, & *Procuratores*, necessarios admodum pro administranda iustitia inter partes, & ex Officio: nam, vt iam est dictum per l. 3. tit. 19. p. 3. & cum Azeuedo, Azeuedo, & Franc. Vico ex generalitate textus in l. 2. ff. de iurisd. et om. iudic. vbi bene Gothofred. l. 1. ff. de l. mandatum 5. ff. de Officio eius cui mand. est iurisd. dict. cap. praterea de Offic. deleg. potestas nominandi omnes Officiales pro administranda iustitia inheret ipsi iurisdictioni, cuius est ramus, cuiusque verum sit Episcopi sine controuersia concedi posse nominare in suis tribunalibus Ministros, & Officiales necessarios ad expeditionem causarum, in quibus habent cognoscere, Syluester in summo verbo *Tabellio* qm. 1. Azeuedo, Gómez. Bayo in pract. Eccles. in prologo tit. 27. lib. 4. recop. n. 8. p. 1. lib. 1. c. 7. & 10. & in altera practica lib. 8. q. 1. 54. n. 12. Afflic. de iur. Neapolit. 101. Stephan. Gratian. discept. forens. c. 167. Barbosa de iure Eccles. lib. 1. c. 39. §. 3. n. 34. qui si legatur titulum dicit Notarios, Birruarios, & alios esse Ministros de familia Episcopis indeque inferri per idem ius, quod succedit in iurisdictione Episcopali Capitulum Sede Vacante etiam potestatem nominandi tales omnes Officiales pro expeditione causarum necessarios.

Quare in terminis nostri casus denomi-
nando Notarios, Receptores; item & Procuratores, quoties tempore sedis Episcopalis vacantis contingat vacare tales Officiales, probant Decanus & Capitulum ex doctrina Basconcel. lib. 2. diuers. iur. arg. c. 13. Azeued. in Rub. d. tit. 25. n. 3. lib. 4. recop. Stephan. Gratian. d. c. 167. discept. forens. præcipue n. 10. & 11. quatenus docent succedere in tali iure nominandi Notarios Ecclesiasticos, & Officiales, quorum officia vacarunt, deficiente Episcopo, in tantum, vt eorum nominatio, duret etiam superueniente Episcopo vsque ad mortem uocinatorum, à Capitulo.

In tantum, vt indistinctè possint Decanus & Capitulum nominare non solum Vicarium Generalem; imo ceteros ministros,

Ministros, & Officiales necessarios pro integra, atque recta administratione iustitiae, & expeditione negotiorum Episcopatus, vt docuerunt Archidiaconus, & Barbosa in c. *fin. de supplenda neglig. Prælator. lib. 6. num. 4.* cum P. Molina Gutierrez, Rebus. & aliis & ob id Mastrill. de Magistrat. cum aliis lib. 1. cap. 12. nu. 37. potuit dicere, quod in audientis, vbi adiunt Notarij, Procuratores, ac alij Officiales numerati, vulgo *del numero* huius numeri, complementum efficit supplendum, idem, quia nequeunt alia persone eorum Officia exercere, nec illorum numerus augeri, ad illa, quæ scripti in cap. 9. de constit. num. Capitulum possit augere numerus; q. 1. 2. hic applicanda; & pro hoc adducunt Capitulum, & Decanus quæ tradunt Ioannes Baptista Toro in *compend. decis. litt. P. verbo, Princeps an possit*, & lazè Velazquez *conf. 121. p. 2. per totum*. Et magis late legendus Marius Guriaba *observat. 10. per totam*, cum aliis.

31. Potiora fundamenta hæc fuerunt pro Decano, & Capitulo nostræ Cathedralis firmando etiam *dist. cap. quia sapè, & dist. elem. statutum de elect. cum declarat. Cardinal. Congreg.* nihil de hoc puncto stabilisse, cum tantum loquantur de fructibus, & emolumentis futuro Episcopo referendis, qualia sunt illa, quæ proveniunt ex sigillo, & aliis similibus, inter quæ non est cur annumerentur nominationes Notariorum, Ministrorum, & Officialium deferuentium pro regimine Audientie: nam quoties hæc Officia providentur ab Episcopis, seu Magnatibus populorum, veluti à Ducibus, Comitibus, & Marchionibus in suis territoriis, non merentur nomen fructuum, nec emolumentorum; eo quod nec titulo arrendationis, siue venditionis, aliòvè titulo, seu interesse, vel pretio, aut fructu temporali, queunt percipi, vt distinxit Ioannes Maria Nouarius de grauam. Vafall. grauamine 200. m. 6. sub alia distinctione quia & si in Rege, seu Principe non recognoscens superiori hæc Officia inter fructus, & emolumenta annumerantur, quia possunt per illos vendi vt quotidie fit in hoc nostro Regno Hispano. † Nec sic respiciunt Episcoporum; non inquam Prælati licet vendere, arrendare, seu alienare Officia, Procuratorum, Notariorum, Fiscalium, & aliorum Officialium suarum Audientiarum, probantes sic ex Concilio Compostellano *act. 36. à decreto vigesimo quarto*, ex Bernard. Diaz in *praxi capite quarto, litt. B.* & ibi Salcedo, Gomez, Bayo libro primo *prax. Eccles. part. 1. cap. 10.* D. Ferno in de Poeset. Cap. Sede Vac.

numero 9. Bobadilla, lib. 3. *polit. cap. 8. n. 285.* D. Franc. Vico *ad leg. Sard. tit. 18. cap. 10.* à numero 5. addit. ad Franc. *decis. 526. n. 18. 86.* de iure Regio probant in l. 8. tit. 2. lib. 7. *re. cap. Capiblauc. d. Baront. prag. 4. n. 57.* bene præter alios legendus Azco. *conf. 8.*

Quibus, vt ad futuritatem probent Capitulum, & Decanus nostræ Austuriensis Ecclesie, addo in tantum verum videri, non posse Prælatos Ecclesiasticos Officia vendere, siue locare, vt vique debeat prædicari in locis, vbi tanquam Episcopi haberent omnem iurisdictionem, etiam temporalem, & ad textum, & ibi glossa; ne Prælati vices suas, vbi Canonista, Sotus, de *iust. lib. 3. q. 6. art. 4.* Vbi ait, quod præter multa, quæ ex talibus venditionibus, seu locationibus, euenire possent, de quibus per eum scandalo Christianos oculos offensum; gratis enim acceperunt, gratis dent, non solum spiritalia, sed secularia, quæ ad custodiam spiritualium instituta sunt, vt dixerunt Salon de *iust. & iur. quæst. 63. art. 2. col. 1071.* Salcedo in *addit. ad Dico. in prax. cap. 4. addit. 2.* ad quæ sunt notabilia verba D. Gregorij in *epist. 110. lib. 7.* ibi: [Vehementi tredio nemores efficitur, si in Ecclesiasticis Officiis locum habeat pecunia & fiat secularis, quod sacrum est,] & tradit Azcoed. *conf. 8. per tot.* vbi addit, quod vitium simoniaci committere inquirunt, quod nos ambitum vocamus; ad textum in cap. *lege Iulia, & cap. fin. 1. quæstio ne 1.* glossa in verbo *consuetudines in capite primo de Magistrie, & in cap. accepimus in fine, de purg. Canonis.* glossa in *lege secundâ ff. ad leg. Iul. ambit.* Vbi Bart. & glossa in *leg. Bassus cod. de muri regulu libro 12.* vbi Plasca, Socin. *conf. 246. numero secundo, volum. 3.* Rebus. in 3. tom. *confut. francie tit. de Salarijs taxand.* Glossa 1. art. 1. num. 11. Franc. Marc. *decis. 749.* Abbas in cap. *de multa de præbend. numero quinquagesimo tertio.* Valiquis *controuers. illustr. pers. capite quadragesimo tertio, numero vigesimo tertio*, cum aliis Mastril. de *Magistrat. libro 1. cap. 20. per tot.* & à numero 47. vbi numero 50. dixit cum Cauedo *decis. 20.* & Grammatico *decis. 353.* n. 5. corum trone expirare concessionem de Officiis factas.

Quare litterati Capitali conantur respondere ad *dist. cap. quia sapè, & Elem. statutum, cum declarat. sup. numero 12.* & 3. addit. non loqui de istis Officiis, quæ nec vendi, nec arrendari, siue locari valent, sed in vendibilibus, & locationi subiectis; imò restringi eorum verba *fructus & emolumenta, in non quibusvis nec*

D 2 cessori

cessori Episcopi referuandis, sed tantum in illis, qui referuantur, deputantur, & assignantur ad Episcopi sustentationem per glossam in *Clem. 1. de excessib. Pralat. Innocent. in cap. ut super, de rebus Eccles. non alien.* vbi Abbas. n. 9. Barbosa de potest. *Episcop. 3. p. alleg. 95. à n. 67. Piafex. in prax. Episcop. p. 2. 4. 5. n. 35.* Reduanus de reb. *Eccles. q. 62.* & licet expresse subincluderentur, non intelligeretur de Officiis, qui prohibentur locari, aut vendi, sed tantum de vendibilibus, negando hæc posse praticari apud Episcopos Hispanie, nec illi iura quæ praticari in capitalibus Cathedralium nostræ Hispaniæ, excepto summo Pontifice, qui valet Cameræ Officia pretio assignare, quia illa sunt suæ menis fructus.

- 35 Et insuper addunt Aduocati Capituli Auluriceni. *dist. 2. quia sapi. & dist. clem. statum cum glossa in cap. Vbi periculum §. hoc sacro, & in vers. provisione de elect. lib. 6.* intelligentiam de illo tempore, quando electio Episcoporum spectabat ad Capitula Cathedralium iuxta tempora illa diuersa, de quibus memini *sub cap. cum Ecclesia vtrius q. 2. & 3. de caus. possess. & propriis. & sub Rub. de elect.* ne ambitione emolumentorum in Sede Vacante prouenientium, dilatarentur Episcoporum electiones, sicuti respectu conclaus Cardinalium, dum Sedes Pontificia vacat, prohibitum est illis sibi acquirere fructus, & emolumenta, quæ proueniunt ex illis Officiis, ac commodis iuxta notata per glossam ibi *in dicto vers. provisionis verbo camera*, vbi post Ioannem Andream alij DD. explanant.

- 36 Imò addunt tales litterati in Sede Vacante, sicut ad Episcopum, dum gubernat Sede plena in specie textum *in dicto cap. sapi. & in d. clem. statum.* debent pertinere fructus sportularum, & aliarum obventionum, qui dependent ex sigillo, aut ex iurisdictione per verba *in dicto cap. quia sapi. ibi referuari*, pertinere ad Capitulum, & Decanum, & ad Officiales per ipsum nominatos prouentus sportularum, qui alias applicarentur Episcopo, aut eius Vicario Generali, Fiscali, Visitatoribus, & aliis Ministris per verba ibi: *[ratione istius iurisdictionis aliqua proueniunt, puta ex condemnatione, ex sigillo, vel huiusmodi, numquid in his locū habet Decretalis; putō quod non; quia ex quo competit eis iurdictio, ergo & omnis iurisdictionis fructus qui accessorius est.]*

- 37 Et funditis possent addere consuetudinem fore generalem omnium Capitulorum Sede Vacante, Regnorū Legionen. &

Castellæ fructus, emolumenta, & prouentus ex sigillo, aut aliis vndeque obuenientia ratione administratæ iurisdictionis, applicari Vicariis, Visitatoribus, Fiscali, Carcerario, ac Alguacellis nominatis, dum Sedes vacat, ac applicantur Vicario Generali Episcopi in Sede plena, ac aliis eius Officialibus Audientie Episcopalis. Et sic sine dubio potuisse dictum Auluricense Capitulum in suo tempore Vacationis prouidere Receptorum, ac Procuratorum Officia ad vitam singulorum, ac Episcopus potest sic prouidere, si vacant, aut renuncientur, dum ipse stat, ac viuit gubernator ex illa dispositione generali adducta *ex vers. ad secundam, & à n. 4.* nempe Capitulum succedere in omnimoda iurisdictione sede Episcopali Vacante, tam iurisdictionis contentiois, necessariæ, quam voluntariæ † Imò & consuetudine sibi acquirere, etiam in fructibus percipi prohibitis per iura, & DD. *supra in vers. itaque*, ac hoc ipso intendunt in præsentī negotio potuisse nominare Receptores, respectu quorum erant in viu' ab anno 1615. quando nominarunt Ioannem Lopez, & postea anno 1637. quando nominarunt Antonium Buero, & Christophorum Barcarcel continuando illam possessionem post mortem Episcopi. D. fr. Nicolai de Madrid anno 1660. Didacum Rodriguez Santalla, & post mortem nostri proximi antecessoris D. Ioannis à Vallejo, continuando vsum, & possessionem, nominasse mortē vnus, & renunciatione alterius Petrum de Parada, & Franciscum de Medina Receptores, extendentes nunc prædictam facultatem ad posse, & potuisse de iure nominare Procuratores binos, Stephanum videlicet de Azcues per renunciationem Blasij Perozi, Antonium Rodriguez Coello, mortē Didaci Ortiz anno præterito 1662. & si numquam probauere fuisse in vfu aliquando nominandi Procuratores hoc sic intendo per fundamenta, quæ faciunt pro Decano, & Capitulo *sub hoc quæst. à n. 4.* posita.

Propter quæ transitū fecerunt litterati 39 Decani, & Capituli ad impugnandam spoliacionem, quam de nostro consensu, & consilio fecit suo autho. provisionali licent. D. Ioannes de Vriue die. 2. Maij huius anni illico, & sine intermissione à transacto termino à me assignato, quatuor Commissarij Capituli, nempe D. Ioannes Ramos concensor, vulgò *Chanire*, D. Petro Iniguez del Cezzo Scholasticū Dignitas. DD. D. Matthias Florez de Mora, Canonicus Doctoralis, & Archidiaconus de Riua de-
il,

fil, ac DD. D. Ioseph Martinez Ruiz Secretarius Capituli, ex aliis dnabus regulis generalibus iuris. † Prima, quod quoties non est lis super proprietate, aut possessório plenario, sed tantum super manu tenendo, utrumque possessorem in possessione, qua fuerit inuentus; ob idque ex quali quali possessione, in qua erat Capitulum fuisse sine dubio manutenendum quantumvis constaret de iure circa dominium, & proprietatem in fauorem mei ipsius Episcopi, ac nostræ Dignitatis. Secunda, quia, tam iure communi, quam Regio, prohibitum est iudicibus generaliter, & absolute incipere per spoliū tituli, & vsus illius, qui in spiciat possidere inferendo ex his vim notoriam tali spolio non fecisse.

41 Primam subiungunt litterati Capituli, quia cū essent iam ab anno 1615. & 1637. in possessione nominandi Receptores, quā in relaxis proximè nominationibus *num. preced. in vers. imo*, non potuit de iure suos Officiales, nempe Receptores, & Procuratores nominatos, & intitulari à Capitulo spoliare, & amouere; tum quia cum ipsi virtute talis nominationis, ad vitam, censurerent nominati, perinde non fuisse, nec esse in nostrā potestate illos auocare ab Officiis, & exercitio illorum, nam postquam semel illos nominauit Capitulum Sede Vacante, & ipsi nominati, & intitulari steterint in vsu, & exercitio Officiorum (quæ publica sunt) debent durare per totum tempus vite cuiuslibet nominati; ita ut, nec possit Episcopus illos reuocare, ad tradita in terminis per Gundizal Mendez Basconcel. lib. 2. diuers. iur. argum. dist. c. 13. Steph. Gratian. discept. forens. dist. cap. 167. n. 11. ibi: [durabit tamen Officium prouisum per Capitulum, durate vita Officialis,] quem sequitur Hermosilla in l. 5. tit. 5. p. 5. glossa 2. nu. 7. Zeballex in pract. com. cont. qu. 425. à n. 10. Molina de Maiorat. Hispan. lib. 1. cap. 25. n. 17. Burgos de Paz conf. 21. nu. 5. idem Hermosilla in l. 53. glossa 6. nu. 25. DD. Ioan. de Escobar. de Curio nostræ suprema inquisit. Consil. de puritate, & nobilit. sang. q. 13 §. 4. n. 25. in fine addentes, quod et si hi duo vltimi DD. loquuntur de Episcopo volente reuocare Notarios, & Officiales nominatos ab altero Episcopo antecessore, idem etiam fore dicendum autumant litterati Capituli in nominatis à Decano, & Capitulo Sede Vac. ob easdem rationes, quas congerit DD. Ioannes de la Roa in decis. 2. Gran. per totam quatenus ipse, & Grat. dist. cap. 167. n. 11. responderunt in alio dubio, numquid talia Officia transitura essent

ad heredes nominatorum, non quidem, sed duratura tantam ad vitam nominatorum; & conducunt plura, quæ congerunt, pro hac parte Valençuela v. elazquez p. 2. conf. 121. qui late loquutus fuit de quatuor Notariis de numero Audientie Conchen. Episcop. ac denominatione aliorum Officialium, & longius Giurba sub dicta obseruat. 100. † alia cumulant, etiam in Officiis ad certum tempus, quæ nec amoueri valent adhuc per Principem, nondum impleto tempore, ad tradita per DD. in l. inrisperitos ff. de excusat. tutor. l. vna si ancilla. §. sorore ff. de fidei com. lib. ex Mastrillo de Magistrat. lib. 1. cap. 27. à n. 16. & 23. Menoch. de arbitr. lib. 1. q. 55. in addit. n. 21. Gratian. dicto cap. 165. à n. 41. & 46. cum multis Hermosilla in dicta glossa 6. n. 30. idem loquutus de Notariis Ecclesiasticis in l. 5. tit. 5. p. 5. glossa 2. n. 7. Franc. Vico ad leg. Sarā. tit. 4. cap. 1. à n. 33. Marius Cutell. ad leg. sic Mart. in fol. 396. n. 50. Valenz. conf. 130. à n. 30. som. 2. Escobar. de parit. dist. q. 13. §. 4. n. 15. in fin. Gonzalez. ad regul. 8. Cansel. glossa 5. §. 6. à n. 4. D. Ioannes de la Roa late dist. decis. Granat. 2. Riccius in praxi Variar. resolut. 293. in fine, & in praxi fori Eccles. decis. 398. n. 1.

Et ad prædictum effectum, dicunt suff. 43 facere possessionem vnus actus, per quem nominauerint Officiales, aut fecerint collationem semel de aliquo beneficio, quæ sortiatur effectum per glossam in dicto cap. cum Ecclesia suirina de causa possess. & propriet. Abbas in cap. bona, cl. 2. de pulsatis. pralat. Decius conf. 2. Donatus, Anton. de Marinis, lib. 2. quotid. resol. cap. 48. n. fin. qui, & n. 8. item, & Cardinal. Seraphin. decis. 237. Parisius de resignat. Benef. lib. 1. q. 23. nu. 40. addunt, nec egere nominati Officiales à Capitulo probare, plus, quam quod Decanus, & Capitulum, erant in possessione, vel quasi faciendi similes nominationes; & quod generaliter quasi possessio omnium iurium incorporalium, quales sunt, de quibus est contentio acquiratur ex vnico solo actu, probant ex Couarr. cap. 4. pract. nu. 2. Menochio de arbitr. casu 160. n. 1. Cauedo de patrim. Reg. coram. cap. 6. ex Angust. Barboza cum aliis ad textum in dicto cap. cum Ecclesia Sutrina. à n. 10. de causa poss. & prop. ob idque ad intentum possent dicere, sufficere solum vltimum actum dicti anni præteriti 1661. in quo ante nostram possessionem Episcopatus, & aduentum, nominauerunt quatuor Receptores, & Procuratores nuper relatos, mittendo illos in exercitium suorum Officiorum in quo erant ex tem-

pore Sedis Vacantis, & postquam Episcopus adeptus fuit possessionem per mandatum suo sobrino D. Nicolao Rodriguez Hermosino Collegæ D. Emiliani apud Salamant. nunc Canonico, & Archidiacono de Paramo nostræ Cathedralis, & insuper Vicario Generali die 19. Augusti dicti anni, & intrauit ad gubernandum per se die 23. Octobris, in quo publicè iurauit antè receptionem, obicruantiam statutorum dicti Capituli, prout moris est, quos nec illico auocauit; imo sustinueri in Officiorum exercitio, vsque ad relatum diem 2. dicti mensis Maij huius anni, in quos illos amouit, & spoliavit.

- 44 Secundam regulam ex his proximè dictis, & ex aliis admodum contra nostrum factum, attentant corroborare ex principio iuris, quod oecumur iudices numquam iudicia inceptos ab spolio possidentium, sicuti & nos docuimus abundantius præ cæteris scribentes *sub toto tit. de restit. spol. jnb tit. de caus. poss. & propriet. sub cap. 12. & fin. de ordinat. cognit.* & ex aliis, & in terminis probant Capituli literati in omni genere, & causa per l. *meminerint eod. unde vi leg. fin. Cod. si per vim vel alio modo ex cap. conquirente 7. de restit. spoliat. de iure Regio. ex textu optimo in l. 17. s. 17. p. 7. quæ loquitur in Capitulis & Prælati Eccles. ex l. 2. tit. 13. lib. 4. Recop. ibi: No sean ofados de desposar de su posesion, a persona alguna, sin primeramente ser llamado, oydo, y vencido, por derecho, & ex Barbosa ad textum in dicto cap. conquirente, Solorzano de iure Indiar. libro secundo cap. 18. num. 80. D. Ioanne Larrea de iur. Granat. 79. n. 7. tom. 2. Cancer. lib. 2. Variar. cap. 2. n. 6. idem Barbosa, legendo lib. 3. voto de iur. suo 97. n. 18. & 19. & in collect. ad cap. reintegranda 3. q. 1. n. 9. & ex Salgado, & Valenz. in tantum, ut nec Princeps valeat eos spoliare, nec id vult. ex dict. l. 2. tit. 13. lib. 4. recop. Solorz. dicto capite vigesimo octauo à numero octuagesimo primo, Barbosa dicto voto 57. n. 5. 6. & 7. ubi loquitur in rescriptis Pontificis, iubente aliquem suo Officio priuari, Salgado. de retent. Bullar. cap. 7. à n. 40. 50. & 51. ob idque spoliatores per iudices, seu superiores, fore reintegrandos, & restituendos sine dilatione intra dies tres probant ex dict. l. 2. tit. 13. recop. lib. 4. ibi: Que los otros Alcaldes de la ciudad, o donde acciere restituiran a la parte deponde hasta tercero dia, uti benè cam exornat Barbosa in dicto voto 97. n. 5.*

- 45 Ex quo inferunt, ut in eo interim, quo disputatur, si titulus spoliatorum, est vitio-

fusus, aut nullus, vel si reuocatio eorum est iusta, fore manutenendos in possessione, & exercitio suorum Officiorum tales Officiales, quod possident ex doctrina Anthonij Fabri in eod. lib. 7. tit. 7. definit. 38. num. 2. Franch. de iur. 373. Burlato de iur. 149. num. 9. Posthio, post tract. de manutentione de iur. 300. n. 1. Tonduto post tract. de pensionib. de iur. 80. n. 11. quia ex actu, & titulo nullo, transferatur possessio, l. 1. §. si vir uxoris ff. de acquirenda possess. adducentes Barbosa dict. l. 3. voto 76. n. 166. Giurham. obseruat. 8. n. 33. alios plures referentes † & quia in specie casus nostri hinc causæ cognitione non poterunt remoueri Receptores, & Procuratores à Capitulo nominati, quibus de iure competunt omnia remedia possessoria, ad tradita per DD. in sup. ex tenere de restit. spoliat. ubi, & nos notabimus nonnulla, Larrea dict. de iur. 2. Granat. sub n. 8. cum aliis Zeballos in pract. q. 42. n. 19. Barbosa in dicto voto 76. n. 2. Hermosilla in l. 35. glossa 6. n. 37. tit. 5. p. 5. alios referendo. Et quia ex quo Decanus, & Capitulum fundantur in repetitis nominationibus dictorum Officiorum, quo facto probata, diutina possessione, ex nominationibus Receptorum, ut apparet ex actis processus antiqui, debuit cessare dispositio cap. ad decimas de restit. spoliat. in cuius decisione nos fundabamus pro iure reuocandi, & spoliantibus illos, ut postea apparebit: sic dicunt literati Capituli ex Posthio de manutent. obseruat. 440. num. 23. & 26. Marcoto lib. 1. Variar. c. 11. n. 53. Barbosa lib. 2. voto 52. n. 19. & 22. alios referentes, & in hac licet non obstat defectum notorium iuris allegantes Capitulo, & Decano tum quia de iure possunt providere, & nominare, quandiu sedes vacat, Officiales, sicut Episcopus in Sede plena ex iam adductis principiis his à n. 4. itè & à vers. ad secundum, † tum expressione, in qua diu aderit nominandi Receptores, ut ex processu constat, ad tradita per DE. & textum ibi in dicto cap. cum Ecclesia Sutrina de causa, possess. & propriet. de quo nos latè in eo sub q. 1. ubi de ratione, quare tres electiones, in quibus interfuerunt Clerici nocuerunt Capitulo Canonico, & offerendo probationem continuè nominati à nostro Capitulo possessionis, in qua erant Decanus, & Capitulum eos nominandi debuisse, nos nostrumque Vicarium illos ad probandum admittere per illa, quæ refert ac sequitur Posthio de manut. obseruat. 42. num. 157. & 158. legendo, & à n. 159. cum Zeballos, como de cognit. per viam viol. q. 62.

q. 62. n. 52. dicente quod si cum causa legitima non sit remotio dictorum Officiorum, præsumitur dolo facta.

48 Et addendo litterati Capituli, & Decani esse in possessione immemoriali, nominandi Ministros, & Officiales audientie Episcopalis in Sede Vacante, ut supra præsupponitur à *vers. ad secundam*, ut Vicarios Generales, Visitatores &c. à fortiori sequi esse tuendos in sua possessione, etiam in casu, quo spoliarentur prout ab antecessore Episcopo, uti fateetur Tondurus post *tratt. de pensionibus decis. 80. n. 5.* auctor, qui præ ceteris plus loquitur in favorem Episcoporum: ac proinde dicunt ex Cancero 2. *var. cap. 7. n. 18.* & Salgado de *procell. Regia p. 4. cap. 4. n. 23.* vim nos fecisse incipiendo ab amotione, & spoliacione dictorum Ministrorum, quos nominauerant Capitulum, & Decanus, eo præcipue, cum constet ex actis processibus autum spoliis à nobis præstitum, esse sine citatione partium iuxta expressa loca in terminis Officiorum in l. *ex defensionis facultas cod. de iure fisci*, Valenzuela dicto *conf. 130. à n. 1. & 30.* Barbosa in dicto *lib. 3. voto 97 à n. 2.* qui plures alios referunt, & suadet ex his, quæ de necessitate citationis diximus latè sub *Rub. de iudic. sub cap. fin. de libelli oblat. sub §. 1.* ubi de ordinando processu in ciuilibus sub *cap. penult. de foro comp. à q. 1. & sub cap. 2. de testi-*

49 *bus.* † Est enim citatio semper necessarissima ad incipiendum, & prosequendum omne litigium; & ob hæc fuisse facieudam restitutionem aduersus amotionem, & spoliacionem factam per nos istorum Ministrorum absque eo, ut regula relata, *ante omnia spoliatus cit. & restituendus*, possit aliqua exceptione in hoc casu infringi; indeque fortiter suadendo doctrinis iuridicis, nullo modo Auditores Regios Cancellarie Vallesoletanæ posse pronuciare vim nos, non fecisse, spoliando dictos Receptores, & Procuratores, nominatos à Capitulo, de quo infra: confidendo in tantum in pronuciacione aduersus nos, ut intelligerent Decanus, & Capitulum sibi meri mederi, taliter ut numquam, iam deinceps nos, nec Episcopi nostri successores haberemus vires ad prosequendam hanc litem plenarie possessionis, & proprietatis, satigando expensis, dilationibus, & laboribus, quales solent in iudiciis Ecclesiasticis praticari propter tot instantias, & propter diligentias faciendas in Romana Curia.

PRO EPISCOPO AVSTRICENS.

Præmitimus nos Episcopus pro facto 50 ad introductionem huius allegationis collararia sex, quæ præmisimus supra hic ex *vers. ad secundam*, quæ ex actibus processus antiqui, & moderni constant, & ex quibus robuste Decanus, & Capitulum contra nos conferēciabant publicè, & clam colloquendo, nec apicem iustitiæ nos habere ad propulsandas nominationes Receptorum, ac Procuratorum; quos intitularunt. Sed quia nos perlegendo processum, & illum annotando coram Commissariis eiusdem Capituli, inter illas quatuordecim sessiones, quas Capitulum fateatur in suo longissimo allegato præsentato, & firmato ab eius Canonico Doctorali sub primis diebus præteriti mensis Maij huius dicti anni 1663. nec nostris suasionibus repetitis in ordine ad pacem, ex voluntate assentiendo potuerimus illos ad pacem trahere impulcrūt nos ad litigandum pro re, & negotio, iusto quidem; sicque in arenam descendendo, & ad persuadendum, tam illustrissimum Nuncium, cuius litteris, ad mittendum processum originale nos prouocauerant Decanus, & Capitulum, eiusque doctissimum Auditorem, cæterosque iudices, ad quos per appellationem perduceretur lis, sequentia propria allegatione, verbo, & scripto composuimus, quibus quia super negotio principali ipsa narrabantur, persuasum fuit, ut Auditores Regij Vallesoleti, qui admodum ad pronuciandum an fieret, vis nec ne, solent attendere ad actorum veritatem pro nobis declararent die 13. huius mensis Iulij, nos nullam fecisse vim, ut ex suo auro constet, quem ad litteram Hispano sermone, ut fuit inibi pronunciatum circa finem huius allegationis inferimus.

51 Fatebamur regulas generales, quas pro se Decanus, & Capitulum adducebant, & quas allegauerunt sui litterati coram nobis, & coram Auditoribus Regijs, sed noluerunt nos audire super facti veritate, quæ ab immemoriali tempore adstabat in fauorem nostræ Dignitatis Episcopalis, quæ tam ex actis antiquis processibus constabat item & modernis, quam ex attestacionibus Officialium antiquorum Audientie, & Vineorum huius ciuitatis, quod non ignorabant plures ex Capitularibus nostræ Cathedralis, qui quando nos eramus in hæ Alma Canonicus Doctoralis ab hinc plus 20. annis, testes etiam erant tantæ veritatis qua

qua de causa, & quia eandem veritatem, tunc temporis Nos incalluimus, tamquam talis Canonicus Doctoralis, cui ex Officio incumbit res Capituli defendere, si iuste sint; non quidem animosè ad arma, rixasque litium prouocare, vt nonnulli Canonici Doctores solent excitare, non tam zelo iustitiæ, quam vt profligant Prælatos, aliàsque partes litigantes, machinas de facili introducendo, ac suadeundo, quas fortè abscinderent si ex propria eorum Bursa sumptus facerent non autem ex communi mensæ Capitularis.

- 52 Etenim non negamus Capitulum Sede Vacante succedere in iurisdictione contentiosa, & necessaria, quam exercebat Episcopus; imò etsi possemus negare iuxta communem Doctorum sententiam, aliam non succedere Capitulum in iurisdictione voluntaria, nec in delegata, in qua non succedere, etiam litterati Capituli firmarunt. Tamen Nos, qui numquam in nostris scriptis mordicus loquuti sumus; nec in hoc negotio, in quo de proprio commodo, aut honore Dignitatis loquimur, ne ex affectu videamur proloqui magis, quam ratione iuridica, & DD. in fauorem Decani, & Capituli Sedis Vac. adducendo, concludimus, nullo modo in casu nostri dissidij, nec in facto, nec in iure pro Capitulo posse responsum fieri.

- 53 Primo, quia etiam si iustas regulas generales supra adductas pro Capitulo, tam hic à n. 4. & à dicto vers. ad secundam, quam. *quest. 1. 2. & 3.* quæ in præsentis questione possent repeti, & in hac licet loquamur cum reuolutione iurium, & interpretum, adhuc inuenitur iuxta legitimas sanctiones fieri, vt Officiales, siue Ministros, qui ad vitam illorum nominantur pro inferuendo Tribnnali Ecclesiastico; nominari debeant ab Episcopis: numquam tamen, à Capitulo Sede Vac. nisi aliter, aut consuetudine immemoriabili, siue priuilegio, aut concordia vteretur in aliquibus Diocesibus. Ratio est, quia quantumvis Capitula Sede Vac. succedant in iurisdictione Episcoporum prædefunctorum, siue translocatorum, aut se in longinquis habitantium modo dicto sub g. 2. & 3. Tamen in iurisdictione contentiosa; ideo succedit, quia semper in ea exercenda inrer subditos foret necessitas; quare, vt supra diximus, sub dicta g. 1. in hac omni moda faciemur succedere, nisi alias in casibus in iure specialiter prohibitis, & expressis, vt ibi, & g. 2. ac 3. retulimus; eo quod iustitia respectu iurisdictionis contentiosæ exercetur

semper in inuitos, à quo prouenit. vt semper sit necessarium exercitum talis iurisdictionis; quod si suspenderetur Sede Episcopali Vac. maximum nocumentum partibus quotidie pararetur, vel si retardaretur administratio iustitiæ, vsque ad aduentum noui Episcopi. ¶ Quod inconueniens in iurisdictione voluntaria non repetitur, quæ tantum exercetur inter volentes, non in inuitos, vt iam in dictis *questionibus 1. 2. & 3.* explanauimus; ex quo prouenit, vt satis probabiliter, & fundamentaliter loquuti sint DD. *sub dicta g. 1.* adducti negantes, vt Capitula Cathedralium in Sede Vacante succedant in iurisdictione voluntaria, nec in aliqua parte delegatæ iurisdictionis ex adductis *ibi, dicta g. 1. 2. & 3.*

Tamen nos, qui vt iam diximus, nolumus loqui, nisi in fauorem iurisdictionis Capitulorum, adstringimur tantum admittere duas inter se diuersas regulas. Primam, quod Capitula Sede Vacante, omnino succedunt in dicta iurisdictione contentiosa necessariò exercenda, etiam inter subditos inuitos; & iuxta hunc casum intelligendos fore DD. pro parte Capitulorum loquentium nullam admittentes exceptionem, nisi eam in casibus scilicet in iure specialiter exceptis. Tamen si iurisdictione iustitiæ voluntaria, tunc Capitula in illa non succedere, nisi respectu casuum, in quibus concedatur Capitulis Sede Vac. illam exercere, vt distinctionum, sub dicta g. 1. eo quod tunc prouenit à necessitate illam exercendi, vel respectu Legis, aut Constitutionis Pontificiæ, sic imperantis, vel respectu alicuius necessitatis impellentis ad cognoscendum, ne ex diuturna dilatione partes quæ aggratationem, siue dispensationem, exposcunt, detrimentum, siue dispendium paterentur, veluti, si retardaretur executio alicuius dispensationis, aut gratiæ iuxta casus infra referendos in aliis questionibus, ad quod faciunt pro corroboracione dicta infra de Cardinalibus sub g. 17. *vers. ad ultimam*, qui & si tanto maiores existant adhuc Sede Pontificia Vacante, minus possunt, nisi periculo urgente & necessitate gna.

Vndè & si litterati nostri Capituli, absolutè velint firmare Capitula Cathedralium succedere, tam in iurisdictione contentiosa, necessaria, quam voluntaria sine ulla distinctione, profecto falluntur ex dictis hic, & sub dictis *quest. 1. 2. & 3.* quare si ad id probandum adducant textus in dicto cap. in qua, cap. cum olim de maioris. & obed. cap. unico, eodem tit. lib. 6. cap. ad abolendam de

*de hares. cap. penult. & fin. de supplend. neglig. Prælat. lib. 6. cap. 31. a. cap. fin. ne Sede Vac. cap. nullus. de temporibus ordin. lib. 6. & Clem. statum de elect. Hæc tamen iura sunt intelligenda, ut quæ loquuntur in casibus contentioſæ iurisdictionis, ſint exceptio regulæ, in qua fundatur Capitulum, & quæ loquuntur in casibus voluntariæ iurisdictionis, conſtituant regulam pro ea, vt ſunt textus, in *diſto. cap. 2. ne Sede Vacante*, & alij veluti iura, quæ loquuntur in prouiſione beneficiorum quia cum hæc procedant à voluntaria iurisdictione, ſequitur Capitula Sede Vac. non poſſe illa prouidere, & conferre, niſi quando datur caſus illa prouidendi, vt contingit in collatione faciendæ beneficiorum Coarctatorum, vt ſunt beneficia certis perſonis conferenda, nempe filiis patrimonialibus, aut conſanguineis Fundatorum, quorum collatio dicitur neceſſaria, non quidem libera, infra qualiter contingat in alia quæſt. examinaui-
mus.*

- 57 Quare & ſi proteruè conantur generaliter DD. ſcribentes de Larga iurisdictione Capituli Sede Vac. dicendo æqua lance, Capitula, ſuccedere etiam in iurisdictione voluntaria, ac ſuccedit in contentioſa neceſſaria reſpondendo ad textum in *diſt. cap. 2. ne Sede Vac.* per quem alij DD. negant abſolutè ea Capitula ſuccedere in iurisdictione voluntaria; quod decifio illa Pontificia loquitur tantum in collatione beneficiorum, quæ eſt tantum quædam donatio, vt DD. admittunt per textum in *cap. de multa. de Præb.* quæ non comprehenditur ſub quacumque ampla, & generali facultate conceſſa, niſi exprimat; & ob id merito Pontificem in *diſto. cap. 2. ne Sede Vac.* dixiſſe Capitulum, non poſſe conferre beneficia, quia nullibi reperitur hoc in iure expreſſum: ita ex illis Doctõribus ſic explanantibus reſert, ac tenet Diana p. 8. *tratt. 4. de poſſeſ. cap. Sede Vac. reſ. 1. in fine verſ. ad argumentum.*

- 58 Quam reſponſionem, ſiue interpretationem non auderent præſtare, ſi diligentiffimi fuiſſent in percellendo Pontificia iura, dixerunt inquam tanti DD. circa collationem beneficiorum, nullibi expreſſum reperiri, quod Capitula Sede Vacante. valeant illa conferre, ſiue prouidere, & non legerunt textum in *alio. cap. 2. de conceſ. Præb.* in verbis ſequent. [Cum verò Præbendæ Eccleſiaſticas, ſen quælibet Officia in aliqua Eccleſia vacare contigerit, non diu maneat in ſuſpenſo, ſed intra ſex
D. Fernosin. de Poſſeſ. Cap. Sede Vac.

menſes perſonis, quæ dignè adminiſtrate valeant, contentantur. Si autem Episcopos, vbi id ad eum ſpectat, conferre diſtulerit, per Capitulum ordinetur &c.] Si enim in hoc cau, adhuc viuente Episcopopo, collatio permittitur in caſu negiſgentiæ, eius Capitulo, ne datur diſtatio, quanto facilius, dum Sedes vacat, hoc Capitulo debet permitti, vt permittitur etiam in aliis ſimilibus caſibus, de quibus infra, cum agemus de collatione beneficiorum denegata, ſiue per muſſa Capitulis in Sede Vac. ¶ Arguitur igitur ex hac decifione regulam fore collationes beneficiorum denegari Capitulis in Sede Vac. *ex d. cap. 2. & alijs, ne Sede Vac.* quia hoc pertinet ad donationem, quæ nihil aliud videtur quam quæ pertinet ad iurisdictionem voluntariam, quæ tantum exercetur in volentes, vt diximus ſupra *diſt. a. q. 1. & 2.* & clarius *diſt. q. 3.* imo plus dicere debemus collationes beneficiorum plus pertinere ad actus iurisdictionis contentioſæ, tum ex verbis proximè relatis *diſt. cap. 2. de conceſ. præb.* tum quia, vt inſinuatum eſt, & longè, infra dicitur, in aliquibus caſibus, neceſſario Capitula in Sede Vac. debent de beneficiis prouidere, vt in *diſto. cap. 2. de conceſ. præb.* & in alijs caſibus ſimilibus; item & in beneficiis coarctatis; qualia ſunt debita certis perſonis, vt dictum eſt, ſicut longius explanatur infra, per quod ſatis, & concludenter probatur, quod licet collatio beneficiorum ſit donatio in ſuo initio per textum in *diſto. cap. de multa, de præbend.* vt voluit DD. contrarij ad dicendum eas nec cadere ſub iurisdictione voluntaria (& quidem perperam) in eſſe tamen illa conferendi, ſiue prouidendi eſſe neceſſitatis; quapropter licet denegetur Capitulis in Sede Vacante illa conferre eo quod collationes eorum ſibi met Pontifices reſeruant, vt quotidie contingit in beneficiis prouidendis liberi concurſus: tamen ex Trid. Concilio, & ex Bulla Pij V. alijsque Conſtitutionibus, debent Capitula in Sede Vac. ſiue eorum Vicarij generales per examen oppoſitorum per concurſum prouocare ad beneficia vacantia, quo examine præmiſſo, & iudicio factæ de magis idoneo, & digno ex cooppoſitoribus, illum præſentant Summo Pontifici, & eius Datario teſtimonialibus Notarij de numero, vbi examen contingit in forma probanti, vt electum de beneficio liberi concurſus prouideat ex hoc intra certum tempus, de quo hic non loquimur.

Quam obrem, ſi dicitur Officia Recep-
E torum,

torum & Procuratorum pertinere ad iurisdictionem voluntariam, quando nulla adest necessitas illos nominandi, propterea, quod alicuius praemortui exercitium supplatur per exercitium aliorum, qui supersunt ex numero, sequitur evidenter, quod quia in nostra Audientia Episcopali supersint praeter duos nominatos à Capitulo, alij quatuor Procuratores, & praeterea Receptores, alij novem omnes creati legitime ab Episcopis, quando omnes curae, quae pertinent ad tales Officiales, & ministros per pauciores valebat, ac semper valet exerceri, ut nullo inquam modo potuerint Decanus & Capitulum se introducere ad nominandos, & instituendos illos, super quibus aderit controversia ad vitam cuiusque, & quod nihil amplius quiverint, quam occurrente necessitate talium ministrorum, cum supersites non sufficerent ad expedienda negotia Audientiae illos nominare pro illo tantum interim, quos sedes Episcopalis esset vacans ad instar ceterorum Officiorum Vicarii Generalis, visitatorum, Fiscalis, Alguacelli, Carcerarii, Excusatoris, Merini, & scribarum, quos & si in principio Sedis Vacantis nominent Decanus & Capitulum pro regimine Audientiae ad tractandas lites occurrentes: tamen in ipsomet instanti, quo Episcopus per se, vel Procuratorem, adipiscitur possessionem Episcopatus, de novo illi Officiales nominari à Capitulo, cessant, ut praxis quotidiana omnium Episcopatuuum, & Cathedralium observat, & hoc in opinione eorum, qui plus dilatant imperium Capituli Sedis Vac. siquidem Parisius loquuntur in tract. de resignat. benef. libro septimo capite vigesimo tertio de Vicario Capituli, si firmaverit, quod Capitularis Vicarius tenetur cessare per provisionem factam de novo Praelato, & litteris expeditis, ut testatur fuisse decum in Rota 28. Iunii 1583. de quo latè infra.

61. Esset inquam perquam absurdum, Capitula in Sede Vacante, cuius iurisdic-tio est substitutiva Pontificis pro interim, & momento temporis, dum advenit novus Praelatus, posse nominare, & instituere Officiales ad tempus vitae, & in tempus inhabile, ut considerant Afflicti in specie de Notario, & si ad aliam speciem decif. 102. Rota coram Cardinali, Lauzel. Romani Officij stimatorius ex die 24. Aprilis 1570. & licet ex dicta decif. Afflicti appareat numero tertio resolutum Notarium, siue Scribam, à praedecessore Archiepisco-

po nominatum, posse à successore reuocari, quia nominatio ad vitam non sustinetur, & sic potuisse Capitulum nostrum ex hac doctrina nominare, & multo plus institulare dictos Procuratores, & Receptores in locum praemortuorum, aut reuocantium, quando sic accidit in Sede Vac. Tamen ab hoc loco, & discursu, non infer-tur, non potuisse, uti Episcopus de novo veniens allos non reuocare, siquidem potius arguitur, ut quemadmodum cetera Officia cessant aduentu noui Episcopi, ut probauit etiam Papius de Cap. Sede Vac. quæstione 10. à numero decimo nono. Item ut cessaret illa nominatio Notarii, aut Scribae ab Archiepiscopo nominati, & per consequens fortius à Capitulo in Sede Vacante.

Imo, quod Capitula in Sede Vacante nequeant ad libitum reuocare Officiales iam dictos à Praelatis Episcopis, probat satis declaratio sequens Cardinal. 4. Nouemb. 1596. ad cap. 16. Trid. sess. 24. ibi: [Facta electione Officialium, non posse eos ad libitum reuocare, & novos constituere, nisi vel Oeconomum, vel illos Officiales, quos etiam, viuente Episcopo, Capitulum, possit deputare.] Garcia de brusf. p. 5. capite septimo numero vigesimo tertio, Barbosa in collect. ad concil. sess. 24. capite decimo sexto numero fin. in impres. Lugdun. anno 1651. ad quod facit dictum Valerz. Volazquez p. 2. consilio 121. numero septimo ibi: [Maximè cum contra Secretarium faciat ius aliquod non posse pretendere ad publicam fidem faciendam ex nominatione à Capitulo facta, circa Secretariae munus solus enim Princeps creat, & facit Officiales publicos, qui fidem faciant de illa, de quibus rogatur, & Praelati, & non alij inferiores,] ad illa, quae sexipsum latè sub capite 7. & cap. quoniam contra falsum de probat. sub qu. 1.

Litterati Capituli impugnant declarationem praedictam, cum ex doctrina Ioannis Sancij in selectis diff. vigesima octaua à numero primo, quatenus loquendo de viderelationum Cardinal. distinguat, quando illis est fides prestanda, & quod praedicta anni 1596. auctoritatem non habet, qualis oportet, sed quia de fide eorum diximus latè sub Rub. de const. questione 121. Vbi etiam, quam fidem faciant regu-lae Cancellariae, authenticari qui dicantur eo solum, quod pro manibus vis-deantur impressae à Doctoribusque ali-legentur, quales sunt Garcia, & Barbosa,

ita versati in materiis Ecclesiasticis, vt docent Eman. Rodriguez *quæst. regular. tom. 1. q. 11. art. 1. & 2.* Miranda *tom. 2. q. 26. art. 11.* Cerolin *in praxi Episcop. p. 1. verbo studius, & p. 2. verbo absolutio*; Chochier. *de perm. benefic. p. 2. cap. 30.* Cavalier. *decis. 627. n. 8.* Narbona *bona de appell. Vicarij ad Episcop. n. 189. ¶* Et in proposito admittamus, vt litterati Capituli, autumant dictam declarationem, nihil facere contra Capitulum Austuricensium casus, de quo est lis, non fuerit, an valeat Capitulum, reuocare Officiales nominatos, sed longe diuersus, nempe numquid mortuis aliquibus ex Officialibus, qui soliti sunt nominari ab Episcopis ad vitam, tempore, dum Sedes vacat, & similiter valeant Capitulum, & Decanus de nouo alias personas nominare, etiam pro tempore vite cuiusque, in quo puncto non esse id negandum Capitulo præstat ratio sequens; quia quemadmodum, quoties contingit Sedes vacare, Capitulum pro tempore Sedis Vacantis nominat Officiales, qui etiam, si nominati sunt ab Episcopo, illo mortuo, siue translati, illico expirant, & conuerso, & à paritate dato quod sint nonnulli, qui semel nominati ab Episcopo, durant pro toto tempore vite; sic eodem pari modo, quando accidit, vt tales Ministri morte, aut renunciatione aliorum, à Capitulo nominati durent in perpetuum ad vitam, vt efficaciter arguitur ex dictis ad *n. 4. hic & à vers. ad secundam*, quibus abundè probatum relinquitur Capitulum in Sede Vacante, succedere in omnimoda iurisdictione contentioni, nisi aliquid in iure excipiat & in voluntaria in casibus à iure expressis, & dum necessitas præstat; cumque Officia Procuratorum, & Receptorum, de quibus est quæstio à longo vfu sine perpetui sequitur, vt si vacando, viuentem, & administrantem Prælatum, ad vitam præstantur; item ad vitam etiam præstantur, si vacent, dum Decanus, & Capitulum pro Sede Vacante gubernant, vt casus obigit in nostra confectione.

65 Et corroborant litterati Capituli, eo amplius in Audientia, vbi deseruist Officiales numerari; eorum creatio est necessaria; quia nequit eorum numerus per alios suppleri, nec augeri ex Mastrillo *dist. capite vigesimo secundo, libro 1. 37.* Giurba *dist. obferu. 100.* Thoro. *litt. P. verbo Princeps*, Velazquez *dicto conf. 121.* & sic legitime processisse ad nominandum Procuratores, & Receptores prænarratos, nec obligatum fuisse Capitulum spectare me

D. Fermojin. de Potest. Cap. Sede Vac.

Prælatum superuenturum, vt illos protulerim, vel quia inter fructus, aut emolumenta talis electio numeretur nobis referuanda, vt futuro successori ex dicto capite quia *sapè, & dict. Clem. statutum, de elect. numero primo & secundo*, relatis, cum iam pro Capitulo satisfactum, & responsum datum sit supra his decisionibus. Et quia ex quo, vt etiam dixerunt potestas nominandi Officia pro administratione, est iurisdictionis ramus, quod in suspensio non subsistit siquidem talium numeratio, & inculatio, sunt de iurisdictione necessaria, in qua sine dubio succedit Capitulum Sede Vacante ad textum in *leum pater, 54.* ibi: Facultatem necessariæ electionis propriæ liberalitatis, beneficium non esse; quid enim de suo videtur reliquisse, qui quod relinquit omnino reddere debuit, *1 ff. ad leg. falcid. leg. vnum ex familia 57. §. si falcidia ff. deleg. 2.*

Tamen omissis pro nostro iure circumvallando, quæ ex *d. c. quia sapè, & d. Clem. statutum. DD.* congerunt, & quod nostri amantissimi Decanus, & Capitulum porius videri didisse dicuntur Officia præfatorum Procuratorum, & Receptorum pretio, quod deservire valebat nuptui quinquæ (ad minus) Orphanarum, vt publice in tota hac ciuitate obloquitur, & vt decantant ipsimet nominati Procuratores, & Receptores, & vt probatum iam est in actis nouis processus; & quia ipsimet nominati iam à Capitulo suis petitionibus, pretia data exposcunt, quæ ipsis denegentur, qua conscientia, seu animo nescitur, cessi facilis sit exploratio, siue calumniatio) perperam quidem, & ambitu, contra id, quod supra, nisi fuerint allegare eius litterati verbo, & scriptis, dicendo, eorum Senatoribus Regiis dicta, & alia Officia publica Audientiarum Episcopaliū, gratis præstanta, simulando hac doctrina Decanus, & Capitulum, aggratiando ea præstitisse, forte, vt persuaderent iudices tantos solo zelo pro administranda iustitia, meliores personas ad id elegisse mendaces, propriam turpitudinem occultando; licet author gratis dederit pro maritandis virginibus egenis, & consanguineis Decani, & aliorum ex Capitalaribus, respuunt & ipsi hoc factum, & forte, quia suppeditat illos pecunia ex venditis Officiis in propriis bursis incorporata, & in conscientia obligata restitutioni, quam confessio boni operis suis propinquis impartiri.

E 2 Cumque

- 67 Cumque iam dictum, & probatum sit Decanum, & Capitulum succedere tantum in iurisdictione contentiosa, & necessaria, non vero in voluntaria nisi taxatiue glossa in cap. Capitulum de maioris Felin in cap. cum olim eodem. n. 6. in fine, & qualitercumque solum succedere, si ad sit necessitas imminens in iurisdictionalibus ex Episcopi defectu, ut ea cessante, ut nequeant ea iurisdictione, † Quia dicitur Capitulum administrator necessarius, sed non voluntarius, cui non spectat, quod est liberalitatis, sed tantum quod est necessitatis, glossa in Clem. 1. verbo Capituli de heres. & ibi Barbosa Abbas in dicto cap. in qua de maioris. & abed. Azuced. conf. 11. à n. 10. Lambert. de iure patronat. lib. 1. q. princ. 2. q. 9. n. 4. 5. & 13. Rebuffus in praxi tit. de deol. num. 78. & 86. Garc. de benef. p. 5. cap. 7. n. 51. 54. 60. & 69. Louerius de re benef. lib. 2. q. 1. n. 25. ubi ait, intelligitur modo urgent necessitas, & patitur defectum ministrorum. Barbosa de potest. Episcopi allegat. 132. n. 21. taliter ut in hoc sensu intelligantur DD. contrarij, de quibus sub quest. 1. 2. & 3. & hic, quos refert Franc. Tondur. desir. 80. n. 40. post tract. de pension.
- 69 † Sequitur ut cum in specie, de qua loquimur, Officiorum, & Ministrorum nominatio spectet, non ad iurisdictionem necessariam, sed voluntariam, [Cum libera, & gratiosa Officiorum prouisione quedam sit donatio, & species liberalitatis; & ex eo, quod possit conferre cui velit, excludat actum necessitatis; & istæ liberalitates non transeant in Capitulum Sede Vacante, sed Episcopo successori referantur,] ut in terminis ratiocinatur Panormit. in dicto cap. cum olim de maioris. & abed. Decio int. fin. Cod. de pacis, & Parisius de resignatione lib. 12. q. 1. n. 36. faciens paritatem de prouisione beneficiorum secularium ad illa, quæ prouident Episcopi, & cum aliis Giurba obseruat. 102. n. 17. ut nequeant Capitulum ea prouidere; etiam pro solo tempore Sedis Vac. nisi alias deficeret administratio iustitiæ; eo quod non essent alij Notarij, Receptores, & Procuratores de numero superstites, per quos suppleretur.
- 70 Quibus excluditur supradictum pro Capitulo, nempe Officia de numero esse necessitatis; & sic necessario prouidenda à Capitulo; quia hoc intelligitur necessitate urgente, non quando cum superstilibus Procuratoribus, & Receptoribus poterant ius, & iustitia exerceri, ut accidit in nostra Audiencia Episcopali, in qua cum superstilibus, poterat abundè exerceri, ut exercebatur, ex tunc quidem Capitulum non

potuisse inticulare illos ad vitam, & si illorum nominatio prærequiritur; eo quod Officia à Capitulo in Sede Vac. nominati, tantum durant pro interim, & quasi momento Sedis Vacantis, ut dictum est, & ex eo etiam, quia si cessante consuetudine nominandi ab Episcopis Officiales pro toto tempore vitæ nominatorum, non excedit tempus vitæ ipsius Episcopi nominantis, vel assistentis Dignitati, cum eius successor habeat ius ad nominandos de nouo Officiales, ut dixerunt Innocent. in cap. 1. Tabellio. de fide instrum. Gratian. discept. forens. cap. 167. n. 1. Gonzalez ad regul. 8. Cancell. glossa 5. §. 11. num. 16. qua de causa poterit nostrum Capitulum intendere, ut nominationes, quas tunc titulo venditionis, forent perpetuæ, nec poterit tunc, nisi imminente necessitate, illos nominare ad verba, quæ refert Azuced. infra sub num. 8. ibi: [Sed an Capitulum Sede Vacante, die, quod cum creatio Tabellionum iurisdictionis sit, imminente necessitate, & non alias poterit.]

Et quamuis fortiores pro Capitulo pugnent eius litterati ex Gratiano dist. discept. 167. n. 10. & 11. Vasconcelab eo relati, & Azuced. in Rub. tit. 2. §. 4. reop. n. 8. tamen si dicti DD. legantur, vili sunt tantum loqui, an v. g. Notarij nominatio facta ab Episcopo, duret pro sola vita nominantis, seu transeat ad successorem; & firmantes, ut dictum est, tantum pro vita, tamen ipse Gratianus id declarando, addit, quod si talis nominatio ab Episcopo facta, fiat cum consensu Capituli, tunc, quia Capitulum participat de tali nominatione, semperque durat, & numquam mori nominationem Notarij ad vitam Notarij nominati, durare probant DD. sicut & tenuit etiam Gonzalez. ad regul. 8. Cancell. glossa 5. §. 11. n. 21. † Cuius metri possumus fateri esse nominationem maiorum quatuor Notariorum, quam alternando faciunt Episcopus, & Capitulum Austuriæ, ab immemoriali tempore; eo quod licet Episcopus nominet, tamen Capitulum præstat assensum; & si altera vice Capitulum item & Episcopus præstat suum Capitulo nominanti, in qua nominatione datur perpetuas rationes Capituli nominantis, aut assentientis. Et quia iam ab immemoriali tempore tales quatuor Notarij semel nominati durant ad vitam, sed hic casus non est nostræ concertationis, nam Receptores, siue Procuratores nominati ab Episcopo numquam eguerunt assensu, siue confirmatione Capituli, cum semper etiam ab immemoriali ex

sola nominatione Episcopi exerceant in suis Officiis.

- 73 Considerabant tamen litterati Capituli ex hac distinctione non concludi per nos, quia si sustinentur Receptores, & Procuratores Episcoporum nominatione, hoc non erit, nisi tantum pro vita, aut regimine Episcopi nominantis, non ad vitam nominatorum, cum alias esset præiudicare successoribus in Episcopatu. Nec aliud suaderi ex verbis constitutionis nostræ Synodalis. *conf. 26. cap. 2.* quæ loquitur de Receptoribus ibi: *Mandamos fero examinados por Nos, opor nuestro Promisor y prouedores por nuestro nombramiento por el tiempo, que fuere nuestra voluntad &c.* & ibi: *Mandamos que ninguno use el Officio de tal receptor sin tener nuestro nombramiento &c.* Ex quibus dicunt non inferri, quominus, deficiente Episcopo, nequeant Decanus, & Capitulum Austuricens. in sua Sede Vacante providere dicta Officia Receptorum, inferendo legitimam, ut ex qua Episcopus habet ius nominandi Officiales ad negotia huius Audientie, hoc idem comperit ipsi Decano, & Capitulo, ex iam adducta vniuersali regula *q. 1. 2. & 3.* item, & *n. 4. & a vers. ad secundam*, hic satis Iuribus, & Doctoribus comprobata.

- 74 Et hanc illationem acerrimè prosequuntur eo quod Decanus, & Capitulum Charissimum nostrum allegant se esse ab immemoriali tempore, in possessione nominandi & intitulandi in sua Sede Vacante omnes Ministros, & Officiales pro administranda iustitia inter subditos in specie allegantes nominationem, & intitulationem, quam fecerunt anno præterito 1637. in Sede Vacante D. Alphonsi Messia de Tobar de Antonio Bueno Receptore, & insuper alias Petri Rodriguez Santalla anno 1661. in Sede Vacante D. fr. Nicolai de Madrid, & quas facerit de cæteris quatuor in Sede Vac. antè nostrum aduentum, ut ex *dicto vers. ad secundam*, retulimus nec allegantes aliam anteriorem D. Ioann. Lopez de anno 1615. in Sed. Vac. D. fr. Antonij de Caceres, in qua principaliter se adstruebant, quando nobis, eum sæpius confedendo colloquuti fuerunt in hoc puncto, & cum fortè ex actis processus antiqui viderint, & considerauerint istum Ioannem Lopez constasse fuisse ab anno 1607 per D. fr. Anton. de Caceres Receptorem nominatum, & intitulum; imò & sic probatum per eundem Ioannem *fol. 90. & a fol. 331.* testibus Capitularibus, huncque actum improbare potius Capituli in-

centum; ideo solum litteratos in Cancellaria illum adduxisse cum aliis posterioribus; & si in quadam petitione longè Doctoralis apud Nos præsentata fiat mentio de dicto Ioanne Lopez, cui satis responsum præbuit, & quidam concludenter Fiscalis noster. Et ob id allegant vsum, consuetudinem, & præscriptionem longi temporis, saltem, quæ dicunt sufficere iuxta notissimas iuris regulas, de quibus scripsimus latissimè *sub tit. de consuet. & sub tit. de præscript.* ubi etiam de immemoriali tempore.

Sed quia ex actibus, & nominationibus 75 Receptorum, & Procuratorum à Decano, & Capitulo factis, nulla efficax probatio sumitur corroboratiua possessionis immemorialis, quam allegant, nullo modo est, cur sustineantur, quia & si respectu Officialium, qui exercent solum pro duratione cuiusque Sedis Vac. vera sit talis generalis propositio se esse in possessione nominandi Vicarios Generales, Visitatores, Fiscales, Carcerarium, Executores, Alguacellum, Merinum, & Scribas, qui tancum durante vique ad possessionem nostri Episcopatus per nouum Episcopum adeptam, de quibus non est quæstio, ut retulimus *sub dicto vers. ad secundam*, hic, nullam tamen probationem posse, ac vniquam potuisse facere de tali possessione; circa Receptores, patet nam & si allegent in tribus Sede vacanti- bus nominasse quod satis erat, iuxta materiam textum in *dicto cap. cum Ecclesia Sotrina de causa posses. & propriet.* de cuius intellectu infra. Prima, Ioannis Lopez, fuit nulla, & introducta per subreptionem latitando titulum, quem habebat à dicto Episcopo D. fr. Antonio de Caceres, cuius nominatione prouocauit idem Ioan. à *dicto fol. 90. & 331.* processus exercuisse, nec vniquam nomine Capituli. Altera Antonij Bueno introducta in Sede Vac. dicti Episcopi D. Alphonsi Messia de Tobar, reuocata fuisse per D. Didacum de Beanco Episcop. anno 1640.

Et licet contra hoc factum allegent, in 76 intermedio tempore ab anno 1638. gubernasse hanc Dioccesim, Episcopum D. Ludouicum Garcia Rodriguez, qui cum inceptasset reducere Receptores de numero ad nunc amouibiles futuros esse, & de facto à suis Officiis amoueret, & spoliaret, inter quos, etiam erat dictus Antonius Bueno, & omnes per viam violentiæ ad Cancellariam Regiam Vallisolet. conquirentur de spolio, & in ea Auditores illos restitui mandarent, pronuntiando dictum Episcopum, & eius Vicarium, vim fecisse,

eos, spoliando, ac per hoc fuisse approbatam nominationem dicti Antonij Bueno, à Capitulo factam. Tamen præterquam quod dictis Episcopis D. Ludouicus tantum vixit menses 10. & infirmus, nec inquireret, quando tractauit de remouendo Receptores, an aliquis esset nominatus à Capitulo, cum iuxta constitutionem allegatam, debuisset credere omnes Receptores de numero, fuisse intulatos ab Episcopis antecessoribus; ideo malè hanc allegationem adduxerunt litterari pro facto Capituli, de quo nullam notitiam habuit idem D. D. Ludouicus, quod eius successor D. Didacus Salcedo non tolerauit, ex quo dicto anno 1640. vt sciuit, & petcalluit dict. Anton. Bueno fuisse nominatum à Capitulo, illum remouit, nec voluit ad exercitium admittere, donec petendo nominationem, & titulum à dicto Episcopo D. Didaco, sibi illum præstitit, cuius virtute exercuit tantum.

77 Nec memento fuisse aliam Christophori Balcaçer de dicto anno 1637. quia iste numquam exercuit, parumque vixisse, nec relatum Didaci Rodriguez Santalla nominari in Sede Vac. dicti Episcopi D. fr. Nicol. de Madrid. & quod tempore, quo fuit Episcopus D. Ioannes de Balleo anno 1661. exercuit; nam præterquam quod hæc nominatio laborat intrusione, qua proximè relata constat, quod dictus Episcopus solum vixit à die 27. Iulij ad diem 8. Octobris dicti anni; & sic in tam paruo tempore duorum mensium, nullam potuisse habere notitiam denominatione facta, à Capitulo Sede Vacante, sicut nobis accidit siquidem nondum petiimus, vt omnes Procuratores, & Receptores exhiberent suos titulos; quantumvis stamus per prædictum casum in malicia introducta, vt videremus, an aliqui alij præter relatos fuerint nominati à

78 Capitulo. † Et sic minus obflare alias quatuor nominationes duorum scilicet Receptorum factas à Capitulo maxima cum intrusione, & ambitu in Sede Vac. D. Ioannis Vallezo Episcopi nostri immediati antecessoris; quia præter quam quod Nos illico in pugnauimus, vt iam dictum est, nec sustinuissemus exercere, nisi pro illo tempore, quo duraret tempus in compromisso à nobis datum ipsi Capitulo, pro finiendo, & determinando ipso compromisso à dicto Præfide Vallisolerano D. Francisco Felonga, protestando illum assensum nobis notitium non esse, & quod termino transacto sine præfinitione dubij, illos nominatos, amoueremus, vt fecimus dicto die 2.

Maij huius anni, vt de omnibus apparet ex actis dicti processûs antiqui; & moderni, illa duorum Receptorum nominatio, nequit sustentari ex diuturna possessione, quam allegabat Capitulum; siquidem præfate priores nominationes dicti Ioannis Lopez, Antonij Bueno, Christophori Balcaçer, & Didaci Santalla, nullum vnquam habuere legitimum effectum; & inde istas posteriores, in ære fundari; imò & si parent actus æquiuocos ad tradita per Butrium in cap. 3. n. 34. de causa possesi & prop. Bald. in l. 2. n. 60. Cod. de seru. & aqua, Socin. Senior. conf. 187. n. 20. vers. tertio considera lib. 2. Gratian. discept. for. cap. 113 n. 67. cum aliis.

Minusque obflare nominationem dictorum duorum Procuratorum, nempe Antonij Rodriguez Coallo, & Stephani de Azeued. quia quoad Officia istorum, numquam auditum fuit aliquando prouisi fuisse in Sede Vacante per Decanum, & Capitulum, sed semper ab Episcopis, in tantum, ad vitam dari, ita vt si forte appareat, vt aliquis Procurator nominatus esset tempore Sedis Vac. talis nominatio, deberet necessitate postulare & tantum pro sola Sede Vac. subsistere, vt arguitur fortiter ex casu sequenti, constat yero, quod mortuo Francisco de Medina Procuratore huius Audientie anno præterito 1639. in mense Aprilis iterum, atque iterum Decanum, & Capitulum in sua Aula Capitulari conuulsi ad effectum, si possent intulare, & nominare Didacum de Caruafal prætendentem tunc ab ipsis Procuratorem fieri, & decreuerunt non posse; eo quod talis nominatio Procuratorum est ad vitam cuiusque faciendi per Episcopos, ac à tempore retro semper factam; & ob id reseruasse illam de Didaco, aut de alio faciendam per Episcopum de nouo venturum, vt contingit, ac probatur ex actis cum depositione dicti Didaci, & eius fratris licentiati Luis de Caruafal, & aliorum testium nostræ Audientie illum fuisse intulatum Procuratorem per DD. Didacum Salcedo, & Beancos cuius titulo semper exereuit.

80 Ex proximè relatis in facti contingentia clarè constat de nostra iustitia ad nominandos quocumque tempore vacent dicta Procuratorum, & Receptorum Officia, ad vitam cuiusque nominati & de proterua subuersione Capituli, ambiendo eorum nominationes, vel pro interim, & duratione Sedis Vac. sicut faciunt de aliis Officiis, vel si forte aliquod istorum Officium vacet, durante aliqua Sede Vac. nominent pro

vina, etiam cuiusque, ut faciunt Episcopi in Sede Plena, quod non est tolerandum: nam in Officiis Receptorum ex dicto consuet. 2. tit. 26. & si ex verbis supra relatis eiusdem Synodalis num implicet, quominus Decanus, & Capitulum possint providere in Sede Vacante, nec constaret de inconcussa praxi, nunquam etiam tantum pro sola Sede Vacante ad tempus nominatos; tamen tenere, quod ista Officia Receptorum sint perpetua, iam adversus Episcopum D. Luis Garcia suo tempore, & adversus Decanum, & Capitulum in Sede Vac. anni 1637. DD. Alphons. Mesa, satis in Cancellaria declaratum fuisse, esse perpetua suo auxo fol. 63. † Et clarius patet ex concordata facta tempore dicti Episcopi Mesa confirmata à Concilio Castellæ, quæ pater singulos Receptores de numero semel ab Episcopo nominatos, pro vita durare, semperque ad nominationem solum Episcoporum pertinuisse constat ex dictis actis processibus, & testium probationibus à fol. in art. 2. & à fol. in art. 6. ubi testes planè anno 1638. aliud agendo declarant ista Officia Procuratorum, & Receptorum semper fuisse perpetua, solumque ea nominasse Episcopos, & nunquam in Sede Vacante vacantis à Decano, & Capitulo nominata iuridicè fuisse.

Patet inquam allegatam possessionem à Capitulo nominandi dictos Procuratores, & Receptores ad vitam illo modo fundari posse, non solum, ut immemorialem, imò nec ut temporalem effectuatam ad tempus brevis: quæ propter, & si attentaverint in tribus Sed. Vac. Decanus, & Capitulum, nominare ad vitam Officia Receptorum, quæ tunc vacare, & quod nominatio valeat ad tradita per Afflict. decis. 167. n. 2. Roma decis. 167. n. 1. p. 4. Buratto decis. 427. tamen nominationes non fortiri, si effocuantur non fuerint patiente prelato ex Rota Sabiniens. Castri Pompejcorum Emulationis. Cardinali Verospiro, apud Post. de manut. decis. 470. n. 1. 2. & in aliis casibus.

Vnde cum eorum de iure sit, Sede Vacante, Capitula Ecclesiarum nihil novare posse in præiudicium earum per tradita à Doctoribus per textum ibi in cap. 1. de præscript. cap. de quatuordecim, in quibus prohibetur quælibet præscriptio Sed. Vacante, & in titulo de Sede Vac. lib. 6. c. extra, & in cap. cum mos de Officio ordinarij, Barbosa alleg. 18. in passibili; Panorimit. in dicto cap. olim de maioritate, & ob id: Et loquendo in causâ quatuor Novariorum Conventus Episcopi

patris, Valenz. Velázquez p. 2. dicto cons. 121. n. 166. & 167. omnino legendus ad plura per totum, absolucè dicere cum Abbate, & alijs, & etiam ex cap. auditu de præscript. acta per Capitulum Sede Vac. non inducere aliquam observationem in præiudicium Ecclesiæ, vel iuridici Episcopalis, non enim ait Abbas in dicto cap. 1. n. 2. de præscript. Ecclesiæ Cathedralis, quamdiu vacat, debet in aliquo præiudicari, nec tunc currere præscriptionem contra Ecclesiam, & Dignitatem Episcopalem. † Nec aliquam consuetudinem introduci posse, nec possessionem, cum non sit persona Prælati, quæ ius Episcopale tueatur ex cap. 1. ne Sede Vac. & illam esse reprobam sacris Canonibus, probant Azevedo cons. 9. n. 24. Barbosa de iure Ecclesiæ lib. 1. cap. 32. n. 134. Mare Scotto lib. 1. Variar. cap. 17. n. 60. & 61. iamin. Paris. de resignat. benef. lib. 7. qu. 23. num. 44. ex ea etiam ratione, quia Sede Vacante huiusmodi, nec currere, nec etiam finiri potest præscriptio; cum careat Ecclesiæ legitimo defensore, & sit pupilla, dict. cap. 1. cap. de quatuor de præscript. iam liquido constat in prædictis nominationibus Receptorum, & Procuratorum, qui solum sunt de nominatio, & intimatione Episcoporum ad vitam nominatorum; non potuisse nostrum Capitulum innouando, nominare in præiudicium nostre Sedis Episcopalis.

Et minus tales nominationes debeant dici clandestine, deficienti Episcopo factæ, & multo plus, quam quæ fierent clandestine, eo præsentem, sed istæ sunt nullæ, nec inducunt ullam firmam possessionem ad manutenendum allegatam possessionem, per tradita à Posthio de manut. observ. 41. n. 1. 137. cum pluribus, quos cumulat idem Valez. sub dicto cons. 121. à n. 43. & 44. † Quatenus quod possessio iuridici præsumitur clandestina, & nullius momenti Quia ut docet Rota decis. 667. n. 14. in materiis iurisdictionis, ac iurium incorporalium, necesse est, ut nominationes, siue actus habuerint effectum, cum visu, scientia, & patientia personæ, contra quam possidetur, & quod etiam probetur hæc scientia in Episcopis, Rota Recent. decis. 566. n. 1. p. 3. quam nec per præsumptionem in Episcopis nobis accessibilibus, nec coniecturis valet probari ex iam adductis: † Imò & si adversus nostros Episcopos prædictiores tales adessent præsumptiones, & coniecturæ, nobis, & successores nostris vltim præiudicium generati valuisse, probant decisiones Rota Recent. 308. n. 2. p. 2. & decis. 762. n. 2. p. 3. & decis. 249. n. 3. p. 4. & ob id, † Quod

quod præscriptio possessorum Maioratus non præiudicat successibus, quibus non erat apertum fideicommissum, ut latè probarunt Mieres de maioratib. p. 4. q. 21. per tot. *argum. textus in l. pto §. fratris ff. deleg. 2. ibi: nec tamen*, sequentium causa propter superiores in posterum lædi debet, Neguerol. *allegat. 2. ex n. 87.*

90 Et in quantum ad titulos Receptorum, & Procuratorum, quos Capitulum nominando dederunt causam huic liti, & desidio in eodem anno 1662. contra dictos per nos parum post nostrum inroicium, est sine dubio, ut sustineri non valcant per illa, quæ latissimè tradiderunt Posth. *de manu. obseru. 17. n. 44. Lancelot. de attent. p. 2. cap. 4. limit. 1. à n. 111. Farin. 2. p. fragm. verbo imbitio. n. 319. Fontanella de acti. nupt. clausula 7. glossa 13. p. 10. n. 56. & 57. tam. post.*

91 Cum in personis Procuratorum nulla sit dubitatio; eo quod numquam usque ad hanc ultimam Sedem Vacantem contigerit, ut vlla persona morte alicuius, aut renunciationis Procurator sit intulata ad vitam per Capitulum nostrum; imo post prædicatum sæpius in casu relato dicti Didaci de Caruafal. declaratum ab ipsis Decano, & Capitulo dicti anni 1639. eam nominationem, & intitulationem, sibi met non pertinere, sed futuro Episcopo referuari debuisse, ut factum fuit. † Et in Receptoribus similiter, quia & si reperiantur dicto processu antiquo tres tituli, isti vero effectum non habuerunt, clandestinque fuerunt dati sine scientia, & visu, atque auditu nostrorum prædecessorum Prælatorum; tum ex vi dictæ Synodalis 2. qua prædicatum semper fuit, ut ad beneficium Episcopi, vel sui Vicarij nominarentur, & sic in posterum contigerit. Tum quia cum Capitulum in dicta Sede Vac. D. Illephonfi Mesa voluisset illos removere, & remoti de facto conquesti per viam violentiæ Receptores, mandati sunt restitui, ut patet ex auto Cancellario fol. 63. quo duo percipiuntur, primo nominationem Receptorum, & eorum reuocationem non esse in facultate Capituli; tum quod eorum Officia perpetua.

92 Et merito numquam ad Capitulum potuisse dictorum nominationes spectare, nisi aliquo privilegio, patet, quia tales Receptores sunt Notarij fidem publicam suis scriptis facientes, sed Notariorum nominatio perpetua est solius Episcopi, ut tradunt Speculat. tom. 2. tit. de instrum. edit. §. restat. n. 2. & 25. *argum. textus in auth. de tabellion. §.*

93 Et merito numquam ad Capitulum potuisse dictorum nominationes spectare, nisi aliquo privilegio, patet, quia tales Receptores sunt Notarij fidem publicam suis scriptis facientes, sed Notariorum nominatio perpetua est solius Episcopi, ut tradunt Speculat. tom. 2. tit. de instrum. edit. §. restat. n. 2. & 25. *argum. textus in auth. de tabellion. §.*

penult. collat. 4. cap. regenda 10. qu. 1. Felin. in cap. cum P. Tabellio, de fide instrum. Alami. ran. in tract. de visit. super verbo debeant quidem, n. 11. quibus fauent Henric. de Botis in tit. de Synodo Episcopis 3. p. art. 1. m. 297. Aufrer. de poss. Eccles. q. 35. n. 27. Boërius decis. 50. n. 16. & decis. 2. & 3. m. 2. Valenzuel. dist. conf. 121. m. 9. dum loquendo n. 8. de creatione, quam solus Princeps facit de Notariis Regijs, æquiparat hanc Episcoporum, quasi denegando eam creationem aliis potestariis inferioribus; & sic optimo iure nunquam potuisse tales Receptores, Notarios nominare Capitulum nostrum palam est, absque eo, quod obstat alternare cum Episcopo in intitulando Notarios maiores nostre Audiencie; quia hoc sustinetur, accedente Episcoporum consensu, ut semper sit, nec quod nominet scribas pro Merindad, quia ea nominatio non præstat ius actuando publicè, nisi fiat eligendo aliquos, qui sint iam Tabelliones Regij, qui ut tales faciant fidem, non inquam per solam virtutem nominationis Capituli.

Ergo cum dictorum Officiorum nominatio, & intitulatione sit iurisdictionis actus, qui requirit in possidente necessario, ut probeat possidendi causam, & proprietatis ius, saltim cum aliquo fumento, & colore sic ut non sufficiat probatio sola actuum possessionis, ut tollatur calumnia, & mala fides, Giouagnio conf. 11. n. 15. lib. 1. Posth. dist. obseru. 42. m. 40. † Quia causæ possessionis iuris iurisdictionis habent mixturam cum proprietate, Mieres de Maiorat. p. 3. q. 4. à n. 4. Castador decis. 1. in tit. de restit. spol. n. 10. sequitur, ut cum facultas intitulandi Notarios, & ministros publicos pendeat à Papa, seu à iure; ideo potuit firmare Bald. in noua impress. conf. 201. lib. 2. & ut refert Mieres, vbi supra p. 4. q. 21. n. 81. quod sine privilegio Principis nulla potest introduci consuetudo ad creando Scribas, Tabelliones, aut Notarios. † Et sic ut dictum est supra, tantum posse permitti à Capitulo creari aliquem Notarium, siue Officiale, quando necessitas administrationis iustitiz in Audientia pungit, & tunc pro breui illo tempore, dum Sedes Episcopalis vacat. † Et hoc iuxta illam facultatem tantum, quæ præstant DD. per textum in dicto cap. quoniam contra falsam de prob. vbi sub q. 1. latè diximus, ut faciant scilicet fidem actorum, ne illa careant; & hoc etiam ad similitudinem Secretarij Capituli, & Tabellionis de conserjo oppidorum, qui tantum fidem faciunt de actis in Capitulo colloquitis, aut in Concilio oppidorum, ut abundè probat cum

cum multis Valenz. *sub dicto conf.* 121. n. 10. 11. & 12. Vbi quod isti æquiparantur Notariis, nautum, qui nullam faciunt fidem extra illas, de quibus in l. 1. tit. 9. p. 5. & in tit. 26. lib. 4. *recop.*

98 Huc vsque pro Dignitate nostri Episcopatus abunde probatum relinquitur, nec in puncto iuris, nec facti potuisse Decanum, & Capitulum Sede Vac. se introducere in nominatione prædictorum Officiorum Procuratorum, & Receptorum, quantumvis assentiamur hæc Officia non annumerari inter illa, quæ dicuntur fructus, & emolumenta, *dist. cap. quia sapè, & Clem. statutum. de elect.* quorum litteram retulimus *supra* ann. 1. ex illa etiã declaratione Eminentiſſi Cardinal. relata per Cardinal. Bellarmin. in *notis ad Concil. dist. sess. 24. cap. 16.* quem refert, & sequitur Franc. Tondutus, *dist. decis.* 80. n. 31. & 51. nempe non attingere Capitulo Sede Vacante posse eligere aliquem ex Officialibus, nisi quando hæc facultas, aliàs ei Sede plena competere.

99 Sed nobis visum est etiam in puncto iuris dicta Officia Procuratorum, & Receptorum comprehendendi, & subincludi inter fructus, & emolumenta, quæ in *dicto cap. quia sapè, & dist. Clem.* debent Capitula in Sede Vacante referuare Episcopo futuro successori in quolibet Episcopatu, quando hæc, aut similia sunt in usu, prouideri ab Episcopis; tum quia negari non potest, quod & si dicta, & alia Officia vendi, alienari, siue locari non possint, sed dari gratis, vt litterati Capituli, & Decani abunde prosequuti sunt, adhuc coram Auditoribus Regiis, sic proſistendo, quod satis impugnæ venditionem, quam tecerunt nostri cbarissimi Decanus, & Capitulum, propriam suam turpitudinem manifestando calumnia taciturnitatis. † Quam & antea ambicioſe manifestarunt in dicta Sede Vac. D.

100 Illephonſi Meſia, cum anno 1637. idem Capitulum, & Decanus reuocarent omnes Receptores ab Episcopis nominatos, vt decem Canonicis iacularem dando, vt ea Officia venderent, pretioque potirentur, vt constat in processu veteri *fol. 36.* quod non fuerunt assequuti cum affectu; eo quod conqueſti dicti Receptores spoliati, restituti fuerunt ab Auditoribus dicto processu *fol. 63.* & licet compertum sit, iam Episcopos nonnullos, quàm idem Capitulum in omnibus Sede Vacantibus Officia tẽporalia iurisdiccionis dare Canonicis suis, qui ea locant, malè quidem, cum ex tali actione committeretur simonia, quia prohibita, vt est

D. Fermosini de Poteſt. Cap. Sede Vac.

vendere Officia Oeconomorum, vice-Dominorum, Aduocatum, Sacristæ & Castaldi *ext. Saluator. 1. q. 3.* iuxta declarationem glossæ, *cap. si Episcopus. 1. q. 1.* Villalobos in *summa. p. 25. tract. 27. dist. 21. n. 1.* & alij traditi à Barbosa.

Etenim idem Capitulum, & Decanus non debebant esse immemores, & obui, quod quando D. Episcopus D. Fr. Antonius de Cáceres voluit etiam suo tẽpore facere dictos Receptores de numero amouibiles, vt videret de nouo Officia, vnã cũ Receptoribus, qui conqueſti fuerunt, opposuit Capitulum contra dictum Prælatum illam turpitudinem, assequendo etiam autum prouisionalem, quo actio vendundam illa Officia, fuit condẽnata, vt patet ex dicto processu antiquo *fol. 37. & 41.* quod si aliqua consuetudine, aliavẽ arua lymoniz, dicta Officiorum venditio, honestaretur, sciundo illam etiam à crimine, vt si aliqui ex Episcopis successoribus post D. Fr. Antonium de Cáceres, & idẽ Decanus, & Capitulum in aliis Sede Vac. alia Officia locauerint, iam quidẽ non possent negare, inter fructus, & emolumenta illa Officia cõnumerari, quæ Episcopo successori mihi non potuerunt auertere fraude, & dolo, vt sibi pecuniam resularent ex venditione, quam fecerunt illis quinque personis nominatis applicarent, redolens actus illa speciem furti, deque infra procedendo etiam contra suos assentes Capitulares positis *sub n. 125. & 126.*

Sed stando in sententia, quam probant sui litterati, & quam seniore sequuti sumus dando illa Officia animo libentissimo puellis orphanis, maritandis, sicut in anima sumus agraciandi eadem, vel alia Officia vacatura forrẽ nostra Sede plena constante, dicimus nunc quod & si illa Officia vendi nequeant, nihilominus sint, ac debeant numerari, vt fructus, & emolumenta nostri Episcopatus non enim hæc tantum consistunt in fructu, & emolumento pecuniæ, sed etiam in honore, & agraciatione, qua potiuntur Prælati gratificando homines industrios, & bene meritos ad exercenda Officia Reipublicæ in obsequium, & vtilitatem illius: nam verb. *emolumento*, iuxta *dist. cap. quia sapè, & dist. Clem. statutum*, quod Decanus, & Capitulum intendunt reducere ad fructus pecuniæ, quæ interuenire non debet innoiminatione dictorum Officiorum; & ob id illa Officia referenda non fuisse mihi in Episcopatum successorẽ, & iam nominato Episcopo, quando illa vacarunt, non debet cõstare ad fructus pecuniæ, sed etiam ad honorificum, & gratiarum, quod nequam intelli

intelligat, siquidem illa vox *emolumentum*, vel illa *fructus*, non solum est comprehensiva rei mercenaria, qualis est pecunia, vel quid aliud temporale aestimabile, sed etiam omne id, quod in honore, aut spiritualitate, vel munificentia consistit, ut verificatur in collationibus beneficiorum, quæ donationes sunt gratitudinaliter, quæ præstantur, ac sunt benemeritis. ¹⁰³ Vt respondendo ad *dist. sextum in capite secundo ne Sede Vac.* aduersarij intellexerunt, & tamen istæ, vendibiles non sunt, sed tantum honorificentia, iuxta Glossam in *dicto cap. cum olim de maiorit. & obed. ibi: Collatio beneficiorum inter bona Episcopalia, fructus, & emolumenta computantur*, Puteus *decis. 375. à numero secundo alias 365. in correct. libro secundo*, Moneta de *dist. tribus. quotid. p. 1. q. 7. n. 15.* non enim tantum Episcopi recipiunt commoditatem in pecunia, & aliis fructibus temporalibus, & vendibilibus, sed magnam etiam in posse providere de Beneficiis, & Officiis suæ curiæ benemeritis, & dignis, Prælatorum munificentia, quam omnes appetunt putantes se nondum conficturos in Dignitate, si liberales existere nequeunt, sed hoc dictum de collatione improprie fructus dixisse in *cap. cum bona de atate & qualitat. ordin. q. 2. n. 6 & 7.* contra dictam glossam.

¹⁰⁴ Ergo cum appellatione emolumentorum, quolibet commoditas veniat. *cap. si heredes de testam. cap. nemo de simonia*; Lapsus, & Cardinalis *dist. Clem. statum de elect. imo, & ius patronatus, quod de per se vendi nequit, iuxta quod diximus in cap. quanto 3. de iudicis, cap. cum Bertoldus de sent. & re iudic. honorificumque dicatur, ut omnes de illa materia scribentes firmant, Bibrantius, Loterius, Barbosa, Nicolaus Garcia & alij moderni post Paulum de Cathedralis, Lambertinum, & alios ex antiquis, sequitur sine fundamento, ut ex dicta impugnatione litterarum Capituli, debeant carere nostra Dignitas eo fructu, commoditate, aut emolumento, quod etiam sub eorum rigorosa coarctatione includitur mente Pontificis loquentis, & decidentis in *dicto cap. quia sept. & Clem. statum*, præcipue si considerentur. *vers. dist. Clem. ibi* [Locum declaramus habere in omni emolumento, quod provenit ex iurisdictione, & sigillo curiæ Ecclesiasticæ, vel secularis, aut alias, unde quaque.] Quis enim negare valebit dicta Officia Procuratorum, & Receptorum, & eorum assignationes, siue nominationes pendere ab ipsa iurisdictione, quam dicti Episcopi exercent; & si hanc*

partem ausi fuerint cauillare aduersarij, quomodo subterfugiant? à verbis frequentibus *dist. Clem.* [Aut alias unde quaque, quoad Prælatos; Ecclesiis non vacantibus pertineret &c.] Et in relata declaratione Cardinal. *sup. n. 3. ibi*: [Nec ad Vicarium, nec ad Capitulum spectant, sed debent futuro successori reternari, si ad Episcopum, Ecclesia non vacante, perueniunt.] Quid ergo elatius, & vberius pro successore quolibet Episcopo, & pro me efficaciter probante provisionem, nominationem, & intitulationem prædictorum Officiorum, esse à consuetudine inmemorabili priviue nostræ Dignitatis Episcopalis, quocumque tempore, vacant etiam Sede Vacante.

Et quam late fructus, & emolumenta pateant sub intelligentia dictarum decisionum Pontificum, & declarationis Cardinal. siquidem verbis *sa omni emolumento* procedit etiam in penis, quæ vocantur de *camara*, ut dicit Glossa in *dicta Clem. verbo de iurisdic. item de decime executionum*, Cardinalis Zabarella in *dicta Clem. n. 4. n. fin.*, & quæ proueniunt ex multis sacrilegiorum, excessuum, & spontaneorum, Barbosa *tract. de appell. verbor. significat. appell. 87. n. 3.* Rota Insignima penam 28. Nouemb. 1608. coram R. Atrebaten. impressa per Farin. *decis. 126. in fine p. 1. recent. & per hoc à fortiori procedere in provisionibus, & nominationibus Audientie Officialium, quæ etiam veniunt appellatione emolumentorum*, Mastrillus *lib. 4. de Magistr. cap. 17. n. 1.* post Bobadill. *lib. 2. politica c. 16. n. 41.* & ante eos Baldus in *l. fin. in prin. ff. soluto matrim.* Albericus in *l. v. ff. de usufructu legato ff. de usufructu*, Petrus Gregor. de *consecr. p. 1. q. 10. n. 12.* Capiblane de Baronibus *pragm. 3. n. 60.* nec mirum cum horum donatio sit minoris momenti, quam beneficiorum Ecclesiasticorum, in quibus, ut dictum est Episcopi liberalitate optimo iure exte-

rent, elargiendo fructus, iuxta intellectum Gonzalez in *reg. 8. Canon. §. 4. primum de iur. 7. in dist. 31.* & si iurellectus, quo præstiterint litterati Capituli, ad t. *quia sap. & d. Clem. statum esse*, dicendo etiam ea iura non prædicari inter Episcopos Hispanos.

Et magis sine dubio si considerarent Decretanus, & Capituli illo in quo modo fuisse in vero aliquo actu possessorio, de promissione prædicta Officia aduerti ut satis probasti relinquunt, & multominus, siquidem nequeunt probare possessionem immemorabilem, quæ allegant, aduersus quæ pugnant omnes actus processus antiqui, & moderni, ut notauimus, cum quæ aduersus quolibet Capitula Ecclesia

Ecclesiarum pugnent verba dicti cap. *supè*, & Clem. statum. quibus condemnatur, & reprobat quolibet consuetudo in contrarium, in *vers. non obstantibus*, ubi etiam improbantur privilegia, & constitutiones contrariæ in dicto cap. quia *supè*, & dict. Clem. ibi: Consuetudine qualibet non obstante, de qua consuetudine improbat, aut eius effectibus, quia latissime diximus sub cap. *fin. de constit.* non loquimur, quia ex præcitatæ verbis, satis significatur sensus Pontificis; ideo solum dicimus, quod nifus Capituli nostri nequit prævalere in immemoriali, quam allegat eo quod eam debuilfet probare cum requisitis Glossæ in cap. 1. de præscript. n. 6. quod non facit, nec poterit. ¶ Et si his diebus auditum sit omnes de Capitulo anxie appetere reuolutionem sui Archiepi, & Notariorum, duosque ex illis dicere, inuenisse alias antiquissimas nominationes factas in Sede Vacante certorum Officialium, Receptorum & Procuratorum, quæ & si præsententur, non officient, nec inducent immemoriam, sed quod verum non sit existimamus; non enim obliuioni eas nominationes factas ad vitam sic relinquerent, non referuando Episcopis prouisionem, quando à dict. ann. 1615. 1637. & 1661. toties tentarunt illa Officia Officialium, Receptorum sub dolo, & fraude, & si fortè appareant, quis non videbit, aut existimabit supplantari eas ad subuertendum ius nostrum viis non planis, cum his etiam diebus audiat inter ipsos colloqui de quærendo quomodo ad manus habeant processum originale desideratum per eos ad curiam Nunciij perducere, ut recolligendo, abscondant, seu concrement, ne in posterum appareant informationes illorum antiquorum testium iam defunctorum, qui de iure Episcopali, & de malitia Capituli testes oculares fuerunt, ¶ Vel sicut alij autumant velle suspendere diligentias futuras, translatò dicto processu ad curiam, ut accedente in nobis morte, siue translatione, facilius prosequantur nominationes, dictorum Officialium, aliisque machinantes in certa deputacione speciali nonnullorum ex Capitularibus, ut res maiori cum secreto proficiat, aduersus quæ, ne acta processus depercant, memorique adfuit originalium, visum est antecorum traditionem transcripisse, & autorizasse transumptum illorum vna cum actu de fuerge Domin. Auditores Cancell. Vallisolet. 13. huius mensis Iulij, ut sic hac via eorum calumniis obuietur, &

D. Fernosin de Potes. Cap. Sede Vac.

semper aliqua ratio de illis constet in Officio, quod nunc possidet Emanuel de Ordas, vnus ex quatuor Notariis nostræ Audientie, apud quem inuentus fuit dictus originalis processus, quem hodie iam habent dicti. Capitulum, & Decanus, quando ad fundandas nominationes, quas fecerunt de dictis Procuratoribus, & Receptoribus, manifestabant illum, ut fundarent suam intentionem; talis est inquam in illis vera intelligentia actorum dicti processus.

Poterant litterati eiusdem Capituli adstruere magis, ac magis suum desiderium ex doctrina textus in dicto cap. cum Ecclesia Sutrina, quatenus, quemadmodum in illa specie, Clerici, de quibus ibi mandanti tueri in possessione colligendi Episcopum cum Canonicis Ecclesiæ Sutrinx; eo quod in tribus aliis primis electionibus colligissent; ita & nostro casu, nost. um Decanum, & Capitulum manutendos fecisse; siquidem antea, ut retulimus, probant ex actis processus, & ex titulis datis per eos in eo inclusis, Primo anno 1615. nominasse Receptores dicti. Ioannem Lopez, Secundo 1637. Antonium Bueno, & Christophorum de Valaccer, Tercio dicti. Didacum Rodriguez Santalla, anno 1661. & Vltimo quatuor postremos, super quibus est orralis & sic quemadmodum illi Clerici propter tres primas electiones manuenti fuerunt in quarta vltima, & si de iure essent inhabiles ad eligendum Episcopos; ita & nunc dictos Decanum, & Capitulum manutendos in hac vltima nominatione Ministrorum, quamcumvis essent inhabiles de iure ad nominandos dictos Procuratores, & Receptores per dict. cap. quia *supè*, & dict. Clem. statum.

Non inquam obstat decisio illa Pontificia, cum ex ea clare pateat ideo Clericos manutendos fuisse, quia in tribus antea electionibus Episcoporum vna cum Canonicis non clam, & furtim, sed de consensu, & admisione, quam de Clericis fecerunt dicti Canonici Sutrini, ut ex illa littera percipitur, ac sequitur communis Doctorum opinio, quam nos retulimus in dicto cap. cum Ecclesia Sutrina, ac probat cum infinitis Barbosa in cap. ad decimas de resist. spol. libro sexto numero septimo. In nostro autem casu, aliud probatum est; siquidem vltra persistentiam iam dictam Episcoporum, illi

actus fuerunt in Sede Vacante, qui non præiudicent, ut dictum est, illisque incisiis, qui præiudicare non poterunt.

- 111 Et minus decisio textus in cap. licet Episcopus, ad quam adducunt litteræ dicti Capituli de Præbend. & Dignat. lib. 6. contra textus decisionem in cap. de multa de præb. cap. 4. de atate ordinandor. Vbi quod possessio duorum beneficiorum incompatibilium, prohibetur retineri eodem tempore; nihilominus, qui spoliatus fuerit, ab Episcopo restitutus fuit & manutentus; & sic quod regula spoliatus ante omnia debet prædicari penes quemque & detentorem iniustum, etiam latronem, ut per DD. in cap. consequente, & in cap. ateria de restit. spol. & ubi id minus contra eosdem Capitulum, & Decanum nostræ Cathedralis, aduersus quos nulla inuenitur iuris resistentia, quominus desinane potuisse Receptores, & Procuratores nominasse.

- 112 Quia respondetur quod & si ad prouidendum illa Officia Decanus, & Capitulum nullo iure resisterentur: tamen ultra intellectum Barbosa in cap. ad decimas n. 9. de restit. spoliat. lib. 6. Couarr. legrod. præst. cap. 17. n. 6. Menoch. de recont. rem. ultimo à n. 21. Rota decis. 334. n. 7. p. 1. diuers. Beltramin. in addit. ad Alex. Ludouic. decis. 370. num. 10. quem referunt litterari eiusdem; ideo notorium defectum proprietatis non nocuisse, quia pugna fuit cum alio tertio, vbi hic contingit; siquidem spoliatio, quam nos facimus, fuit aduersus tertios, scilicet ministros Officiales, quos malè applicuerunt ad propositum, & ultra intellectus, quos retulit idem Barbosa num. seq. potius est, ut diceretur ideo restitutum, fuisse ab Episcopo spoliatum, non obstante incompatibilitate; quia non semper ius commune assitit Episcopo conferenti, cum possit, & hoc ius conferendi alij competere, veluti apud nos in hac Cathedrali prædicatur, in qua degunt Archidiaconi vocati del Piero, & del Paramo, & de Rinas-desit, de Robledo, & de Carnalleda, qui omnes in suis districtis habent ius conferendi beneficia iurisdictionatus & sic ex hac diuersitate potuit contingere, ut Episcopus spoliatus, spoliando iniuste, ageretur tum ex eo, quia multi sunt casus, in quibus permittitur duarum Ecclesiarum, seu beneficiorum incompatibilitas, ut omnes agnoscunt per textum in dicto cap. de multa; & sic potuit in dicto cap. licet restitui. aduersus spoliatum Episcopi, qui intellectus saluæ generalitatem dicti cap. ad decimas in quo nos fundamenta iacimus ad persistendum

in defendendo spolio prouiso contra dictos Notarios, & Procuratores, præcipue etiam si considerentur decisiones Pontificie in consil. 8. de filius, Præbyst. cap. ad extirpandas; eodem, quas expendit idem Barbosa in dicto cap. ad decimas n. 11.

Sed melius alij, nempe quia & si in dicto cap. licet prohibentur spoliū sine citatione, non autem ibi Pontifex post spoliū commissum concedit restitutionem, Menoch. de recont. rem. 15. n. 259. & n. 467. Felin. in cap. ad petitionem de accusat. n. 26. Peregrin. de iure fisis n. 57 sit. habentes intransfisi, ex ea ratione, quia si cui resistit spoliato ius, esset restitutio faciendā, lex foueret peccatum, quod procedit ex notoria rei alienæ occupatione, Parisius cons. 12. n. 5. lib. 4. Castador. dec. 3. n. 4. Couarr. præst. 2. 23. n. 4. prope fin. quā omnes existimant dato solo notorio defectu proprietatis, non esse faciendam restitutionem spolij, etiam si fieret lite pendente, & à fortiori iure resistente, ut deus fundant Caued. decis. 15. num. 6. & 18. Marecot. lib. 1. variat. cap. 11. à num. 56. & alij etiam firmantes, quando adest ea notorietas siue resistentia, nunquam spoliato rem teneat ad restituendum spoliatum, & si eum non citasset per dict. cap. constitutum de filius Præbyst. dict. cap. ad extirpandas eodem cap. quem admodum in vers. quia inprimis.

Vnde quantumvis pro se Capitulum, & Decanus allegent stabilitatem dictæ regulæ spoliatus ante omnia est restitutus, ut supra relatum est, dicentes, quod & si fallat, quando spoliato obstat cituli notorius defectus, ac ius illi resistit cum vehementia, ut in dicto cap. ad decimas, quem tamen admittunt loqui in beneficiis, non inquam in Officiis per glossam dicti cap. cum Ecclesia sit Sacerdos de causa possess. & proprias in vers. non igitur, tamen ultra quod etiam limitant illam, Ripa in l. naturaliter §. nihil eorum n. 46. in casibus 24. Corsetus in tract. fallent. ad reg. spoliatus ante omnia in octavo tract. diuers. DD. in 30. casibus, & cum illis communiter DD. inter quos Socinus reg. 369. & in dict. l. naturaliter n. 126. Micres de maiorat. 3. p. q. 14. per totam, Riccius collect. 36. Gomezius, in l. 55. Tauri sub n. 133. de qua nos etiam late in dicto cap. litteris q. 8. & in dicto cap. consequente q. 2. & 2. de rest. spol. vbi ad amissum in præfati casu Decanus, & Capitulum, eiusque nominati poverunt spoliari nec restitui quia contra eos aderat iuris repugnantia, quæ resultat ex textu in dict. cap. quia sapè, & dict. Clem. statutum.

Et per hoc illa, quæ prouenit ex dicto e. 11 ad decimas de restit. spoliat. quæ vniuersaliter loquitur

loquitur etiam ultra causas beneficiales, ut quoties scilicet resistit spoliato notorius tuiti, aut iuris detectus in proprietate, nunquam restituendus venit ante omnia, sed fore sustinendum spoliū, ut in aliis casibus spiritualibus, matrimonialibus, & similibus, etiam in temporalibus ex adductis per Barbosa ibi n. 14. cum Nauarro, Ripa, Menochio, Decio, Gurierre, Anton. Gabrieli. & aliis, quos refert ibi n. 2. per verba *vers. ubi sitque manifestum*, concludendo, quod in omnibus inquam casibus adest resistencia iuris contra spoliatum, & assistentia in fauorem spoliantis, non est restituendus spoliatus.

116 Er in tantum ad nostrum casum procedere ait Barbosa, etiam si spoliator spoliū exqueretur, lite, vel appellatione pendente, & etiam in casu, quo spoliatus allegat, ut sit restituendus ante omnia agens tantum per viam attentatorum, ut in statum pristinum reponatur, & omnia penitus reuocentur, iuxta *decis. textus in cap. bona de appell. cap. non solum cod. lib. 6. hu. e. spoliato*, si ius commune resistit, & assistit, spoliatori non est restitutum facienda, cum alias lex foueret peccatum, Rora *decis. 2. eodem tit. de rest. spoliat. in nouissim. & decis. 13. eodem tit. in antiquis*, Cassadorus *decis. 3. n. 4. Menoch. de recuper. à n. 32. Nauarr. in cap. accepta de rest. spoliat. opposit. 2. n. 5. cum multis Causis decis. Lusitan. n. 15. 16. & 18. nos latè sub cap. 10. & sub cap. litteris. q. 2. à q. 1. & in cap. 7. cum aliis de rest. spoliat.* Vbi explanamus difficiliora, & textus ita consequitur, quod & si adducta pro Capitulo, & Decano regula: *spoliatus* (scilicet) *est ante omnia restituendus*, quantumvis inter tyrones euoluatur prædatione, ante omnia esse restituendum; tamen ab eodem responso, quod à Doctoribus huic communi dictorio datur in dicto cap. in litteris de rest. spoliat. & nos scripsimus *dist. q. 8. & in dist. cap. conquirentes. q. 1. & 2. ideo in dicto cap. olim 12.*

117 q. 1. Et per alias poruimus firmare Dominum posse propria sua auctoritate apprehendere possessionem, atque uti resistendo quemcumque alium detentorem, & reperiantur Decanus, & Capitulum intrusi detentores, poruimus Nos, & noster Vicarius nominatos à Capitulo Procuratores, & Receptores spoliare: nam ex quo ut latè probatum relinquitur nos proprio iure uti sumus, potuimus illos ab exercitio auellere sine aliquo offendiculo, atque præiudicio non enim potuerunt Decanus, & Capitulum iuste pretendere matureneri in nominationibus, quas fecerunt, nec

ab eis nominati legitime conueniri ad Regios Senatores, ut fecerunt ad textum in dicto cap. ad decimas, & præcipue cum omnes Capituli nominationes tantum durare valeant pro interim illo Sedis Vacantis.

Vndè iam non debuerunt audiri litterati Decani, & Capituli, & Procuratores, & Receptores per eos nominati per viam violentiæ ad Cancellariam Vallisolecanam processum deferendo ex primo die Iunij huius anni conuenientes de spolio allegantes restitutionem sibi debitam, vimque nos fecisse notoriam; eo quod appellatio regulariter operatur vt quicquid effectum, nisi expresse reperitur prohibita, & ea, quæ diximus in cap. 11. de appell. & DD. per textum in *l. in minoribus. Cod. de appell. Barbosa in dicto cap. non solum. de appell. lib. 6. n. 4. & quia in terminis Notariorum, & aliorum Officialium Audientiæ Ecclesiasticæ, quod remoti ab Officio, quod exercebant sine titulo sua appellatio, operetur vt quicquid effectum, sic, ut exequendo, vim facient Episcopus, & eius Vicarius Generalis, Zeballos *com. contra tom. q. 225. à n. 10. & à n. 18. dum dicit fuisse necessarium, ut cum cognitione causæ procederetur, auditis defensionibus, legendus à n. 22. & q. 62. de cognit. per viam viol. à n. 24. & 42. in verbis sequentibus*: [Ob hanc rationem quoties recurritur ad supremum Regis Consilium siue in causis temporalibus, siue Ecclesiasticis defenditur, qui de facto sunt eieci à sua possessione, vel detentione, donec per causas legitimas constitueret de reuocatione.] Er quia in spolio, quod fecimus, nos defecit citatio, & ordo, vim esse cognitam, taliter vt Augustinus Barbosa *lib. 2. voto decis. 48. n. 13. qui nimis in suis scriptis hoc remedium mittendi processum per viam violentiæ ad Regias Cancell. damnauit, statetur iustum esse actum Regium declarantem vim fecisse spoliatores; & hoc sic etiam procedere allegarunt in materia, quantumvis executiua, cum inordinate processum sit à nobis, ad textum in cap. exhibita de indic. ubi latè scripsimus, & ex à Causedo in l. 3. sit. 7. lib. 7. *recep. n. 55. & Salgado. 2. p. cap. 6. à n. 21. & 68. & cap. 13. à n. 136. & 4. p. cap. 13. fere per totum, & cum Larrea in decis. Granat. 2. n. 8. dicente quod generaliter vim facit remouens quemque Officialium ab exercitio publico; imo, & quod lethalliter peccatorem D. Ioanne Solorzano lib. 3. de iure Indiar. cap. 13. p. 60. 67. & 68. dicente, quod & si iuxta vtrioque sententiam queat Episcopus remouere suum Vicarium Generalem ad libitum, uti diximus. sub c. 5.***

g. 12. de *sua comp.* tamen si sine causa amouerit, vim iudicem Ecclesiasticum facere, & ex dict. Larrea dict. 2. n. 5. dicente nimis fore attendendum ad honores Officialium, quos amittunt, si sine causa remouerentur, ut hic contingit.

- ¹¹⁹ Non enim hæc, & alia, quæ possent cumulare dicti litterati, poterant, nec potuerunt præuenerere intellectum rectum Auditorum Regis Cancellariæ, apud quos Decanus, & Capitulum, & ministri ab eis Consilio, & expensis adiuti, admodum confisi, quærebant remedium, quod præ cæteris elegerant, quia cum ex longè huc vsque ante dictis, & ex narratiua processuum animaduertent ipsi met Auditores ad veritatem, qua nos nitebamur nixi in proprio iure antiquissimo post nonnullas dilationes ab aduersariis intentas, declararent nos, & nostrum Vicarium nullam fecisse vim spoliando dictos nominatos à Capitulo, & Decano, † Et quidem rectè, non tantum per iam longè dicta, sed quia, veritate factorum inspecta potuerunt, ut nos fecimus Auditores tales lic nominatos, à Capitulo ex Officio amouere, manuteneudo, Dignitatem nostram in antiquissima illa possessione, in qua permansit & permanset nominandi dictos Procuratores, & Receptores, ad vitam & hoc per doctrinam textus in *leg. si seruus vers. Cod. quod cum eo*, Iacob. de Tremis, Cyni, Bald. Angel. & Salycet. probantium, quod si possessor legitimus, qui expellit detentorem, proptia autoritate timeat, ut expulsus resideat, & eum inquietet, possit in hoc implorare iudicis Officium, & eius protectionem, ut in possessione tueatur.

- ¹²¹ Quod etiam tenuerunt Bald. Paul. Salycet. Alex. & alij per textum in *l. si super possessione vers. fin. Cod. de transact.* ex verbis ibi: [Cuius rei gratia vir clarissimus Præfex provincie interpellatus vim fieri prohibebit,] Bart. & DD. per textum in *l. sed inter te ff. de seruitutib. urbanor. præd.* idem Bart. Bald. Angel. & cæteri scribentes per bonum textum in *l. fin. in princ. Cod.* quod metus causa. & alij per text. & titul. *ne vis fiat ei*, & idem Bald. summè notans ad id textum singularem in *l. si pater Cod. qui bon. possess.* Vbi ille, qui pro debito alterius timet grauari, potest Officium iudicis implorare, ut iudex inhibeat, ne fiat, ut specialiter notauit Iason in *l. si super trans. Cod. de transact. n. 6. col. 2.* nos latè alia plura congetendo in dicto cap. olim per tot. & sub dicta q. 1. à n. 1. 10. & 11. & cum alijs, & n. 17. & per ea, quæ ibi diximus q. 3. de successore Alano-

ratum, qui potest amouere propria autoritate, & per vim detentorem Maioratus expellere.

Cumque nos de iure procedissemus, ¹²² itemque deberemus procedere ad obseruantiam iam allegatæ constitutionis Synodalis, quæ vim legis habet in hoc Episcopatu per illa, quæ latè scripsimus sub Rub. de *constit. q. 9. 10. & 11.* Vbi de vi constitutionem, & statutorum pro Dicecesibus, ac integritate nostri Episcopatus, vna cum Decano, Capitulo, & Clero stabilite sint anno 1592. fol. 296. per verba ibi: *Las quales dichas constituciones hicimas* (loquitur Episcopus Rojas) *de voluntad y consentimiento expreso, que para ello dieron el Dean y Canildo de esta Santa Iglesia, y los Disputados della, y dela nuxtra Collegial de Villa Franca y clero, con quien lo tratamos, y comunicamos, & infra*, de quo & approbatione à Decano, & Capitulo facta, earum testatur Canonic. Petrus Moreno illius Secretarius ex vers. 70 Pedro Moreno &c. ideo illa de Receptoribus loquente, iam supra notata, & practicata, ut dictum est, debuit à nobis fieri, ut obseruaretur remouendo quælibet impedimenta, & spernendo friuolam appellationem Decani, & Capituli, & nominatorum ab illis ex doctrina legis *fin. §. fin. ff. quib. appell. non licet*, ab executore. *Cod. de appell. l. ab executore Cod. quorum appell. non recip. Gonzalez in reg. 8. Cancell. §. 7. proam. n. 86.* & per illa, quæ nos diximus sub cap. 3. de appell. nempe nec à lege, nec ab eius executore admittendam appellationem, uti friuolam, & calumniosam, quam iudex rejicere debet, ut in cap. cum de appellationibus friuolis. de appell. lib. 6. in terminis Gaspar. Rodriguez de ann. reddit. lib. 1. cap. 17. n. 67. Lara de annuvers. lib. 2. cap. 11. n. 8. quæ tunc dicitur talis, quando nequit effectum sortiri, uel prodesse interponenti eam; idem Gaspar. *supr. n. 68.* Scaccia de appell. q. 2. n. 50. Salgado de *protecl. Regia cap. 6. n. 44.* nos latè sub tit. de appell.

¹²³ Propter quæ, & alia iustissimè Senatores Regij Vallitollani doctores semper, & attentissimi, his, & alijs consideratis pronunciarunt autum sequentem, quem hic placuit inserere, ne temporum iniuria, & facili deperitione Episcoporum nostræ Dicecesis, & arte nimis solerti Capituli obliuione sepeliatur, ac pateat coram quo Tabellione de Camara in ea Regali Cancellaria fuit pronunciatum.

AVTO REAL,

¹²⁴ *Entre Diego Rodriguez Santalla, y Francisco de Medina Receptores de el numero de la Audiencia Episcopal del obispado de Astorga, y Antonio Rodriguez Coello Procurador de el numero de dicha Audiencia, y Francisco de Sorruinas su Procurador de la una parte: y D. Miguel de Serna, y Vaga Promotor Fiscal de dicho obispado de la otra.*

Visto este proceso y autos del por los señores Presidente y Oidores de esta Real Audiencia y Chancilleria de el Rey nuestro Señor en Valladolid a trece de Julio de mil y seiscientos y sesenta y tres años (Dijeron que el Promotor de la Ciudad y Obispado de Astorga que de este pleito y causa conoce, en no Otorgar a los dichos Diego Rodriguez Santalla, Francisco de Medina, y a Antonio Rodriguez Coello, la apelacion que de ante el, por su parte fue interpuesta, no hace fuerza, y sela remite) el auto Original (dicit Tabellio de Camera) cuiustrasfando es este esta Rubricado dela Rubricas, y señales de las firmas de los Señores D. Joseph de las Cuevas, D. Matheo de Riado, y D. Melchior de Cordoba y Zapata, Oidores de esta dicha Real Audiencia y en fee dello yo Gregorio, Ruiz de la Binuella, Escriuano del numero della lo firmé, el dia mes y año arriba dichos.

Gregorio Ruiz de la Binuella.

ADDITIO

Respondens ad nona.

¹²⁵ **P**osthæc scripta sciunt a nobis fuit conatus maximo Decanum, & Capitulum nostrum decreuisse super prosecuenda hæc lice coram Domino, ac doctissimo Auditore Hispanice Nunciaturæ, & virtute aliquarum nominationum Receptorum, & Procuratorum in scriptis repertarum in suis libris de actis Capitularibus ab anno prædicto 1541. ad nostrum tem-

pus compulsatarum, quibus intendunt efficaciter probare, se ipsos esse in tam inueterata possessione nominandi in Sede Vacante prædictos Officiales Ministros nostræ Curie, signante dicto anno 1541. Mensis Augusti die 23. nempe, vt creauerint per Notarios y Secretarios del dicho cabildo para aueriguacion de los valores de los frutos Ecclesiasticos, totius Diocesis Franciscum de Balderas, Ioannem Sierra, Franciscum Campano, Rodericum Caruajo Clericos, & Illephonsum Paricio, Ildephonsum Rodriguez, Franciscum Nieto, Franc. Lopez, & Christophorum Montoya, Clerigos, y legos. Et postea anno 1573. quod præstiterint assensum Petro Martinez Procuratori, vt resignaret in manibus Capituli, qua admissa, illico nominasse Canonicum suum D. Antonium de Ocariz. Et postea anno 1574. nominarint pro Receptore a Cruz de Ista para eseruir en la Obisplia, y que le mandaron hacer titulo en forma, & quod eo anno præstiterunt assensum Petro Aluarez Procuratori, vt resignaret tale Officium ad fauorem cuiusdam Nicolai Rodriguez item etiam, quod anno 1583. præstiterunt alium assensum Ioanni Moreno Procuratori, vt tale Officium resignaret, & quod loco illius nominarunt a Ioan. Moreno el moço, & in eodem anno, quod Capitulum nominauit ad Officium Notariatus tunc Vacantis quendam Bartholomeum de Iunco, qui illico intra duos menses petiit a Capitulo, vt sibi inier assensum præstarent, vt renunciarer dictum Notariatus Officium, ad quod illico Decanus, & Capitulum nominarunt Petrum Iunco filium dicti Bartholomæi, illum attitulando, & quod anno 1584. relatus Anton. de Ocariz petiit, antequam presentarentur Bullæ Episcopatus, præstiterint ei assensum, vt renunciarer Officium, quod habebat Notarius, quo admissa, Capitulum nominarint illico Antonium Martinezz Notario Apostolico, & quod dicto anno 1584. Decanus, & Capitulum reduxerunt ad numerum duodecim Receptorum, Receptores 18. qui tunc exercebant: huc vsque nominationes antiquæ compulsatæ.

Deinde compulsarunt sequentes ab anno 1615. in Sede Vacante post mortem iam supra nominati Domini D. fr. Antonij de Caceres Episcopi, & primo dicunt die 24. Iulij se congregasse ad nominandos ministros pro Sede Vacante nominando fiscalem Mattheum Soebanere, Carcerarium a Castañeda, & Merino a Bernardino Daza, & die 31. dicti mensis in alio Capitulo nominarunt

nominarunt Receptores sequentes en la Sede Vacante, atribuyendo eos ad beneplacitum Capituli, & pro tempore, quo voluisset, a *Alonso Becerra*, *Andrés Becerra* el moço, *Gaspár Luis Chaparro*, *Calisto Medina*, *Juan de Soto*, *Córdova*, *Antonio Flores*, *Gabriel Martínez*, *Antonio Cantero*, *Rodrigo Cantero*, *Joan Lopez Reynoso*: por *Escribanos* de la Obispatia a *Marcos de Vega*, y a *Andrés Perez*. Et in alio Capitulo ad Officium executoris a *Luis de Acebedo* a la voluntad de el Cabildo, con condición, que de muchas fianças y sole tome residencia, & non aliter. Et in alio Capitulo nombraron por *Escribano* de *Lucillo* a *Matheo Martínez*, & *Ioannem* de *Quina* por *Escribano* de la Obispatia, & in alio Capitulo por *Visitador* de testamentos de el Obispado al Señor *Gerónimo Muñoz*.

- ¹¹⁷ Et quod postea anno 1636. per mortem Episcopi iam supra relati *D. Alonso Mesa* de Tenar haviendo nombrado, *Provisores*, *Fiscal*, *Visitadores*, *Merino*, *Executor*, *Secretario* de *Visitadores*, y *Notario* de la residencia, pasaron a nombrar doce *Receptores*, todos *Canonigos*, mandando, que no se vendiese ningún *Officio*, ni se diese *avaluor*, mandando poner *ceusuras*, para que se declare si algun *Canonigo* huviere vendido su *Officio*, con *prización*, y al comprador. Et alio actu Capitulari constat, como *Gerónimo Rodríguez*, *Receptor*, pidió assenso al *Cabildo* para dar su *Officio*, a *Antonio Bueno*, de quibus constat in processu supra relator; & quod nominaverint in alio *Officio*, de *Receptor* facio por muerte de *Juan Amigo*, a *Chrysofobal de Valcargel*, de quo dictū est supra: y mas abajo dicen titulo dela *Merindad*, a *Juan de Prada* *Notario*. (Tomo posesión el Señor Obispo *D. Luis García Rodríguez* en 31. de Mayo de 1637.) y en 36 de Abril, y a muerte se inntaron el *Dean* y *Cabildo*, y acordaron, que los *Officios* dados por la Sede Vacante no se vendiesen por los nombrados pena de ser castigados.

- ¹¹⁸ Y poniendo otro acuerdo de protocolo 45. a fol. 341. o. 383. de 29. de Março de 1640. asientan que hallandose el Obispo, que oy es, en dicho *Cabildo* con los demás, como *Canonigo Doctoral*, queya era desde 17. de Septiembre de 1639. y como en Março de 1640. *Balthasar Hidalgo* *Receptor* hallandose dicho Obispo que oy es, como tal *Canonigo*, parece que dicho *Balthasar Hidalgo* *Receptor*, renuncian dicho su *Officio*, y que pidiendole *Martin de Gauslanes*, sele dio el *Cabildo* y despues por muerte del Obispo *D. Diego Salcedo Beanco*, parece que en 6. de Abril de 1644. se innto el *Cabildo*, aprouer los *Officios* (y a el Obispo que oy es, estan *Canonigo* de *Valadolid*) prouicieron los *Officios* de *Fiscal*, *Alguacil*, y *Seis* *Notarios* de *Visita* para

que fuesen con los *Visitadores*, todos en *Canonigos*, con facultad de nombrar ellos, aquienes fuesen con dichos *Visitadores*, (que ordinariamente lo den a su criados, que a cada *Canonigo* lestracen el dinero, que *Resulta* decada *Notaria* de visita) y *executor* y ay mas abajo otro acuerdo de haver muerto *Antonio Bueno*, y que por su muerte dio al *Cabildo* el nombramiento a *Theresa García* para, aiudade su remedio reservando hacer titulo alquiescassse con ella: y luego neauan su compulso con haver nombrado año pasado de 1662. ya por muerte, y a dando su assenso a dos *Receptores*, y a dos *Procuradores* que an dado causa a este pleyto.

Ex dictis omnibus Capitularibus decretis, in quibus intendunt maximopere, & contra nos vincere, in tantum, quod & si die proxima 16. huius mensis Augusti in suo Capitulari Sacristæ Decanus, & integrum Capitulum ad rogatum meum congregari sint, & Nos coram omnibus per horam illos exhortando ad pacem, auditi quidem non fuimus; quia & si in illo vespere ad Nos miserunt alios quatuor Commissarios Capituli mihi tradentes simplicem papyrum de alio compromisso faciendo; in quo ipsimet præfaterent alia instrumenta; aut probationes, si quas haberent; & quod si fuissent momenti, nos recederemus a lite, inter quæ expressè posuerunt, quod iudex compromissarius arbitri iuris esset *D. Auditor* nunciaturæ; in qua nominatione complacimus, animo libentissimo, ut tam magnus, & litteratissimus vir, visis ad oculis omnibus actis, Nos ad concordiam reduceret; sic ut in perpetuum lis sopiretur etiam pro temporibus futuris omnium Prælatorū successorum, hoc propter apparentiam sic proposuerunt; siquidem etiam petierunt, quod Nos Episcopus reponeremus omnia a nobis facta, quod restitueremus ad possessionem nominatos per eos; & item quod illud compromissum solum sonaret pro petita manutentione, quasi volentes, quod postea lis in possessorio plenario posset sequi.

Ita fuit discursus factus per illum *Canonicum* *Doctorem*, qui instat pro lite longa prosecutione, ut degat *Matriti* expensis Capituli, illico auditio nostro responso de non reponendo a nobis facta, vociferando coram omnibus de Capitulo, dixit, sequenda estis, promittens eis certam victoriam; & ob id die 18. sequenti, iter arripiendo ad curiam *Matritensem*. Nos, ut defendamus iura Episcopalia, posito hic tenore dicti discursus compaginati a dicto *Doctore*

Doctorali, in verbis sequentibus iuste provocatur. *Que si su Ilustrissima gustare que se conliga con gusto, aclamacion, y aprobacion de todos, se à de servir su Ilustrissima de poner este pleito en el estado, que tenia, quando su Ilustrissima entrò, en este Obispado, y servandose de ponerle así, y precediendo los tratados y mas solemnidades necesarias, se compromissen todas las diferencias, que ay sobre la prouision de dichos Officios en el señor Auditor de la Nunciatura de España, como arbitro iuris, y juez ordinario en este negocio, con plena facultad, para que en vista de las informaciones, papeles, y decretos de las partes, ad indique la iurisdiccion y derecho para la prouision, y nominacion, a quien le tocare y pertenezca, para que de esta manera su Ilustrissima y el Capitulo cumplan con la obligacion, que tienen de defender su Dignidad, mesa Capitular, y iurisdiccion. (Et addit clausulam sequentem dictorum implicatuum) lo qual se entiende en el articulo dela manutencion.*

¹³¹ Etenim factis aperta est contentio, quam nostrum Capitulum vult sustentare contra nostram Dignitatem Episcopalem, propter eius inueteratam consuetudinem ligandi eum suis Episcopis, cum certi sint iam à dicto anno 1639. in quo nos receperint, vt. Canonicum Doctoralem de nostra vrbannitate, appacibilitate, & voluntate, ad rescandam lites, quas tunc temporis iam ortas, & cum tribus Agentibus de suo Capitulo Præbendatis, degentibus Romæ, Matriti, & Vallisoleri, magnis Capituli expensis, Capitulum contra diuerfos prosequabatur, quibus Agentibus sublati per nostram sollicitudinem, redacta fuit hæc communicas ad magnam tranquillitatem, quo vsque transitum fecimus ad aliam Præbendam, quam obtinuimus in Ecclesia Vallisoler. anno præterito 1643. die 17. Septemb.

¹³² Et considerando omnes dictos asserptos Capitulares, quibus robuste consilio sui dicti Doctoralis, ad arma nos provocant, pro tempore longo (quando per viam compromissi intra mensem, dictus doctissimus Auditor Nunciaturæ valebat nos componere, & vt Capitulum ad id instaret, potius interesset illi, vt Episcopus, nihil nunc immutaret de suis actis; siquidem non restituendo spoliatos magna cum cura, sollicitus esset dictus Doctoralis, vt consequeretur, ac breui via à Domino Auditore sententiam in perpetuum definitiuam, *D. Fermosin de Poteff. Cap. Sede Vac.*

sed hoc non vult propter dictum supra.

Ex illis omnibus nihil inuenitur, quod ¹³³ immutare indices valeat futuros; liquidem, quod ex singulis nominationibus in illis repertis (esto quod essent in forma probanti, & nempe tantum, vt moris fuit, Capitulo in quaque Sede Vacante, à tempore dicti anni 1542. Congregationes fecisse ad nominandos Ministros Officiales pro tempore tantum, quo durasset, quæque Sedes Vacans, vsque ad aduentum noui Episcopi, nominando Prouisores, Visitatores, Fiscalem, Alguacellum, Executorem, Carcerarium, Notarios de Visita, Receptores, Merinum, & Scribas para la Merindad &c. Quorum omnium Officia, apertum est tantum virtute nominationum Capituli, non amplius duratura in exercitio, quam ad aduentum noui Episcopi, vt etiam hodie contigit respectu Prouisorum, Visitatorum, Alguacelli, Fiscalis, Carcerarij, Executoris, Merini, Notariorum de Visita, & Scribarum dictæ Merindad.

Et quamuis dictum de Receptoribus, ¹³⁴ & Procuratoribus, videatur hodie immutatum, hoc tamen nullum præstat Capitulo ius, vt queat illorum Officia vacante, in Sede Vacante, ad vitam nominare, vt faciunt Episcopi, & quod tantum poterunt, est ne deperat administratio iustitiæ propter inopiam aliorum Receptorum, & Procuratorum, de numero, alios substituendo, nominare, vt exerceant durante illa Sede Vacante, tantum ex longè iam supra dictis à numero quinquagesimo, quia sicut ibi probatum est, omnium Officiorum nominationes; & sic Procuratorum, & Receptorum, sunt referuandæ futuro Episcopo, vt à numero 1. probatum est, & à numero 98.

Deinde quia respectu dictorum Receptorum, vt ibi etiam probauimus, patet quod & si morio aliquo, aut renunciant Officium in Sede Vacante, Capitulum de nouo. nomen substitutum; hoc nequeat articulo illud pro vitæ tempore, sed tantum, vt suppleat ad actus iurisdictionis exercendos, dum Sedes Vacans durauerit, quod Nos non respuimus, nec ad aliud valent se extendere relati Capitulares asserptos, vsque ad Sedem Vacantem D. fr. Antonij G da

de Caceres, in qua constat præterito anno 1615. nominasse in duabus sessionibus Receptores duodecim, & singulos in personis Canonicorum. Ex qua nominatione aperte constat, ut ea non posset durare post aduentum povi Episcopi, sicuti nec hodie durant Propriores, Visitatores, & ceteri Ministri nominati in Sede Vacante, quos semper nominant de græmio Canonicorum, quo clarè apparet non duraturos in gubernio plus temporis dictæ Sedis Vacantis, nec quod quilibet Episcopus de novo veniens, illos pro Sede plena tolerasset, si eum nec tolerasset illos alios Notarios, quos eadem Sedes Vacans nominavit dicto anno 1542. Clericos, & seculares iam relaxos, *para aberiguation de los valores de los frutos Ecclesiasticos de todo este obispado*, nisi de novo illos nominando, aut tacite assentiendo, ut rem sic vtilitatis, etiam mensæ Capitulari peragerent.

136 Sed quia iam dicti Notarij, Receptores 12. de numero, post concordiam confirmatam à Consilio supremo Castellæ, solum nominantur ad vitam per Episcopos ab annis hinc plus 40. nec in Sede Vacante anni 36. morte D. Illephonsi Mesia Episcopi, nec in alia D. Luiz Garcia Rodriguez anni 1638. nec in alia D. Didaci Salcedo Beanco anni 1641. nec in alia per translationem ad Abulen. Episcopatum anni 1655. Episcopi D. Bernardi de Atayde, nec in alia 1667. D. fr. Nicolai de Madrid iam translati ad Episcopatum Oxomen. Sed morte in hoc præveniti, nec in ultima nostri antecessoris D. Ioannis de Vallejo, & nec nominati sint pro tempore Sedis Vacantis, sicuti accidit in Provisionibus, Executoribus, Visitatoribus, Notariis Visitationis, Alguacello, Fiscali, Carcerario, Merino, & Scribis de la Merindad, sequitur virtute dictæ concordatæ, & usus illius, iam non posse nominare alios Receptores, revocando, & faciendo cessare in Officiorum exercitio illos, qui ab Episcopis fuerint pro cuiusque vita intulati, in tantum, ut licet dict. Episcopus D. Luiz Garcia Rodriguez, dict. anno 1638. & Capitulum in Sede Vacante dicti anni 1636. relaxos Episcopus Mesia, voluerint dictos Receptores revocare, & facere illos ad libitum amoviles, ac perinde illos spoliare, reperitur, ut iam supra dictum est eos Receptores tunc temporis spoliati per viam violentiæ de tali spolio, se querelasse coram Senatoribus Regiæ Cancellerie Vallisoleranæ, restitutosque fuisse, declarando vim factam fuisse à dicto D. Luiz Episcopo, & à dicto Capitulo, & eorum reperitur promissi nominari, & articulati ad vitam cuiusque per Episcopos.

se à dicto D. Luiz Episcopo, & à dicto Capitulo, & eorum reperitur promissi nominari, & articulati ad vitam cuiusque per Episcopos.

Et quantumvis intentio Capituli in titulis, quos dederit hucusque pro vita cuiusque Receptoris, cuius Vacatura contigerit intra illud spatium cuiusque Sedis Vacantis, morte, siue renunciacione in manus Capituli, & nominari alios Capitulum. Tamen ut latè probavimus supra à n. 56. 61. & à n. 72. cum aliis à n. 80. & 81. Vbi apparet de probatione per testes horum, & Procuratorum Officia esse perpetua, & quod tantum in titulum, pro vita cuiuslibet nominati dantur à solis Episcopis, & numquam a Capitulo, quod in Receptoribus ibi etiam de iure probatum relinquatur: nam cum isti creentur Notarij, & horum, atque Scribarum articulatio, non nisi per Reges, aut Episcopos, fieri ad vitam valeat, & aliquam de Receptoribus, Notariis, non nisi pro duratione Sedis Vacantis posse fieri, ut ibi dictum est à n. 92. & 93. sequitur, ut quantumvis reperitur Archivio Capituli, & in Archivis quatuor Notariorum maiorum huius audientie, aliquos ex Receptoribus, Notariis excusasse in Sede plena aliquorum Episcoporum, illud sic contigisse, vel quia Episcopi illos attulaverunt de novo, ut apparet in facto relati iam Episcopi D. Diego Salcedo Beanco, qui noluit sustinere, ut relaxus iam Antonio Bueno, virtute tituli ad vitam dati per Capitulum, exerceret, sicuti respectu iam relati Ioan. Lopez nominati à Capitulo anno 1615. & Gaspar Luiz, apparet in tempore D. Episcopi D. Illephonsi Mesia, qui anno 1618. noluit ferre, ut Receptores, qui tunc exercebant, sic facerent sine titulo illius, & apparent plures tituli ex dicto processu ab eo dati pro vita cuiusque Receptoris.

Nec obstat quod in dictis *asientos* Capitularibus per renunciacionem trium Procuratorum in Sede Vacante, alios nominaverit Capitulum, primo, anno 1573. *en que dio asenso al dicho Pedro Martinez para que renunciase su Officio de Procurador, que pertenecia en el Canonigo señor D. Antonio de Ocaña, ex quo videtur que siendo Canonigo, solo aña de durar por aquella Sede Vacante, y a delante año del 574. in eadem Sede Vacante per renuntiam alterius Procuratoris dicti Pedro Alvarez, le dio el casado su asenso a favor de Nicolas Rodriguez, & postea in alia Sede Vacante anni 1583. dieron asenso a Ioan Moreno Procurador dela audientia*

diencia Episcopalis à favor de Joan Moreno el moço, quien solo dio el Causido, de quibus supra sub n. 125. sed si attendatur, non possunt probare Decanus, & Capitulum documentis antiquis per mortem alicuius Procuratoris, prouidisse ad vitam, institulando aliquem ex Officiis Procuratorum, sed tantum, dando assensum ad prædictas renuntias, quibus non probatur efficaciter esse, aut fuisse aliquando de Capituli prouisione ad vitam cuiusque Procuratoris nominati, Procuratores intulere, taliter, vt de illis nominationes factæ per Capitulum, fuissent perpetuæ in præiudicium iuris Episcopalis.

- 139 Quod si adhuc ita intenderent Decanus, & Capitulum, vt voluerunt ante nostrum aduentum, nominando relatos Antonium Rodriguez Coello, istum per mortem Ioannis Ortiz, & Stephanum de Aceuez per renuntiam Blasij Perez, quod nos contradicimus, patet inquam factò eiusdem Capituli in relata Sede Vacante D. Ludouicij Garcia Rodriguez post longas conferentias anni 1639. noluisse Capitulum nominare iam relatum Didacum de Caruajal vt sup. n. 23. & n. 79. Procuratorem in locum demortui Francisci de Medina Procuratoris, quamuis oblata pecunia, vt probatum est informatione testium huius audientie, & depositione dicti Didaci de Caruajal, & fratris Licet. Ludouici, & Petri
- 140 Triado, in nouis actis per nos assumptis. Respondendo illam attitulationem pertinere ad Episcopum venturum, qui fuit D. Episcopus D. Didacus Salcedo Beancos, à quo dictus Caruajal fuit intitulatus pro vita sua. Quo calu, atque factò planè apparet de confessione Decani, & Capituli, ad se non pertinuisse, nec hodie posse pertinere attitulationem in perpetuum Officij Procuratorum, & quod illa pertinet quocumque tempore vacet ad Episcopos, quod clarius patet; siquidem à dicto anno 1542. numquam in Sede aliqua Vacante, vique ad nostrum tempus, illos nominauissent pro vita nominatorum; & quod si aliquæ nominationes per illos factæ reperiantur, & aliz quam prædictæ tres per renuntiam tantum fuissent duraturæ in substitutionem renuntiantium pro tempore Sedis Vacantis. Et quod si fortè ex actis antiquis repertis apud Notarios maiores probetur aliquem, aut aliquos ex Procuratoribus per assensum renuntiantium, nominatos à Capitulo postea in Sede plena alicuius Episcopi actuassee, hoc non accidisse cum consensu Episcoporum, virtute nominati-
- D. Fernosin. de Poteff. Cap. Sede Vac.*

tious Capitularis, sed noua attitulatione Episcoporum. aut assensu expresso illorum ex quo percalluerint illos Procuratores fuisse nominatos à Capitulo, quod nunquam reperitur tolerasse, sicut & nos non toleramus ab eadem die, qua sciuimus de præfatis nominationibus, super quibus in præsentiarum est lis.

Vndè quamuis nunc dictus Doctoralis, 141 & alij persecutores Capituli, inter illa documenta Capitularia repererint, me admissò pro Canonico Doctoralibus Almaz die 17. Sept. anni 1639. & quod in quodam Capitulo Martij anni 1640. vna cum aliis de Capitulo, adhuc Sede Vacante durante, per mortem D. Ludouicij Garcia Rodrig. vna cum aliis ex Capitularibus, steterint, & quod tunc, quia quidam Receptor ex 12. de numero, vocatus Balthasar Hydalgo renuntiavit liberè in manus Capituli suum Receptoris Officium, & illico apparuisset Martin. de Gauilanes coram Capitulo, illud Officium petendo, quem Capitulum nominauerit, fortè arguendo ex hac notula duo nempe, me fuisse vnum ex illis Capitularibus; & quod iam nunc, vt Episcopus proprio factò contra illud laborem; item quod adhuc erat Capitulum in legitima possessione nominandi Receptores in sua Sede Vacante, nihilominus dicitur à nobis illam nominationem & admissionem dictæ renuntiae, numquam potuisse à Capitulo exerceri, seu admitti, vt intularet istum Gauilanes ad vitam in præiudicium iuris Episcopalis, ad quod spectat ex longè probatis talis perpetua nominatio, quia creare Receptores, qui reuera Notarii sunt fidem publicam facientes (vt diximus) nō est de munere Capituli, cum nequeat ad vitam nominati illum attitulare per hic notata, & per iura supra relata sub dicto n. 92. & 93. & sic quod tantum poterat durare ille Martin. de Gauilanes per tempus Sedis Vacantis, & non plus; & quod si fortè plus temporis exercuerit, etiam in Sede plena, hoc accidisse, quia non sciuerit DD. Didacus Beancos Salcedo (qui proximus Episcopus fuit successor ab anno Dict. 1640.) illum esse talem Receptorem nominatum à Capitulo: nam si sciret, illum ab exercitio priuaret, sic vt diximus, & vt apparet probatum priuasse dict. Antonium Bueno, quem noluit alio inquam titulo dato à Capitulo tolerare, nisi noua nominatione, & titulo ad vitam illi per ipsum Episcopum præstito.

Et sic de primo ad vltimum, videtur 142 contra Capitulum iuridicè conclusum,

& rationibus efficiendis, esto etiam, quod illa documenta relata à dicto n. 125. citatim probarent, sed qualiter probabunt, cum sint inter ipsos Canonicos fabricata eorum quodam speciali Canonico dicto *Secretario de el Castillo* ab anno dicto 1642. Lucas Fernandez, postea Pedro Mayo; deinde Ioan. de Valladolid qui nullam fidem faciunt suis attestacionibus ad externas lites, & casus, per illa, quæ à nobis dicta sunt cum Valenzuela Velazquez p. 2. conf. 121. à n. 10. 11. & 12. & ex alijs, & quia horum Secretariorum fides non creditur, nisi cum adminiculis, quæ refert Barbosa. voto 12. lib. 3. n. 19. ex Rota, dum ait libris Capitularibus fidem non præstari, nisi quando Secretarius Capituli fuerit etiam Notarius, & additio ad Buratum *descrip.* 539. n. 8. & 9. quod tales libri tantum probent, si fuerint renti, & rogati per Secretarium Capituli, qui fuerit Notarius: sic cum eadem Rota. Ergo patet ex his additis, quod sicut per dicta à nobis contra nominarios Capiculi in processu antiquo, & in nouo, quibus confidebat, nihil efficaciter reperitur probatum contra ius nostræ Dignitatis Episcopalis; ita nec ex dictis vetustis documentis de libris proprijs Capiculi compaginatis, etiam si fides eis debeat dari, indeque oriri, tam in manutentione, quam in possessorio plenario, & in proprietate reros non esse ab impugnacione polixa Capiculi demonstrata; & ita speramus declarandum per D. Illustriss. Nuncium, cuique peritussum Auditorem, in cuius literis, prudentia, & virtute, magnopere nitimur &c.

- 144 Siquidem vera possessio stat pro Dignitate Episcopali ex longè ante dictis, & quia ex eo, quod Capiculum vendidit ad vicam dicta Procuratorum, & Receptorum Officia processit contra ius in cap. nulli de rebus Eccles. non alienandis contra Dignitatem Episcopalem, cui omnia emolumenta sunt adiudicata sic ut à Capitulo nequeant alienari sub prenis, & censuris positis in dicto cap. quia sæpè de electione; & quia sic vendendo, crimen simonie admiserant, ut supra etiam probatum relinquitur cum Sono, & alijs sub n. 66. & n. 100. cumque hoc erant ex actis constat manutentioni præteritæ à Capitulo, nunc etiam de nouo virtute nocumentorum de nouo reperorum (quæ nuntius illa legitima forent) locum non dari Posthio de *manutent.* p. 1. *obseruat.* 68. per totam, item quia nec emptores dictorum Officiorum, idem

Posthio *obseruat.* 36. n. 21. & *obseruat.* 44. n. 21.

Ex omnia possent manuteneri, nam quoties constat de iure alterius, & sic de iure Episcopi approbato etiam statuto, & synodali, patet, nullam potuisse in Capitulo facultatem constitui, per quam valide ad intitalationem dictorum Officiorum procederet, idem Posthio *obseruat.* 34. n. 21. & dicta *obseruat.* 46. *dist.* n. 20. & 21. esto etiam, quod dicta Officia non venderet Capiculum, quod nullo modo adhuc vult restituere pecuniam decem millia Regalia, quam ipsimet emptores instanter petunt sibi restitui, friuolas illis responsiones dando, inter quas, quod & si in terminis conscientie teneatur restituere, non tamen in terminis iustitiae: nam licet ipsi turpiter egerint, turpiter etiam emptores egerunt, quo casu, Capiculum nisi illa regula, *melior est conditio possidentis*, sed quam turpiter allata, considerent Docti, ut considerabit DD. Iuris, & prudentia condecoratas Aulicos, qui viuunt, ac viuat feliciter & considerabit Canonicos & Capiculum hoc appetere ad vendendum Officia, siquidem sollicitant renunciations ut assensum præstando alijs de nouo vendant, ut contingit in spatio sex mensium dictæ Vacantis Sedis, in qua vendiderunt vnum per mortem & quatuor per renuncias, & nos qui iam per annum egimus, nullam Vacaturam nondum habuimus. Post hoc dictus Dominus auditor, etiam pro parte Capituli cum assentia sui Canonici Doctoralis tantum dissidij motoris anxie laboratum esset, ut ipsemet index declararet pro manutentione Capituli Ministros, Procuratores & Receptores à se nominatos restituendo, & à nobis assignatos, qui nunc possident, & qui de iniuste sicut existimatum est præsensisse, D. Dom. Auditorem ab effectu nobis remisit dictum processum, ut pronunciareremus non obstante recusacione in nos proposita, ut constat ex verbis sequentibus pronunciate ad Dom. Auditorem die 6. Octobris 1663. tenoris sequentis qui parulpendendo compulsaos actus Capitulares de quibus à n. 15. sequens pronunciarum fecit.

AVTO DE LA NVNCIATVRA.

En la Villa de Madrid a seis dias de el Mes de Octubre de 1663, años viftofeitos autos y proceso por el Illustrissimo y Reverendissimo señor D. Carlos Bonelli Arçobispo

bispo de Corinthio Nuncio, y Collector general. Apostolico en estos Reynos de España, (qui etiam est iam Cardinalis S.R.E. ut accepimus in hoc mense Februarij 1664.) Entre partes de la vna el Fiscal Ecclesiastico de Astorga, y de la otra el Dean y Cabildo de la Santa Yglesia de la dicha Ciudad: *Dyo que moderana y reformada moderò y reformo las letras, de inhibicion despachadas por este Tribunal y remissa y remisso este pleyto y causa al ordinario de Astorga. de ante quien vino paraque primero y ante todas cosas determine sobre los articulos introducidos por parte de el dicho Dean y Cabildo y haga justicia en las partes como hallare por derecho.* An si lo provero y mando su señoria Illustrissima y lo Fermo el Señor Auditor. Iacob Elephantutius Auditor, ante mi D. Ysidro Pau. Sic ex actis processibus remissi originalis apparet, cuius Notarius nostræ audientie vocatur Manuel de Ordas.

- 147 Demum & postquam processus ad nos remissus est prædicto decreto idē litteratus Capituli conatus fuit nos reducere allegando certā Bullā Clem. VIII. anni 1598. positā in libro Bullarum expeditarum ad favorem Capitulorum Cathedralium horum Regnorum Castellæ & Legion. compilatarum in eodem libro anno 1638. per suadendo ex contextu D. Bullæ clarum nostri Capituli iustitiam fore, cumque ipse litteratus coram nobis illam perlegeret quod ex ea deprehenditur est tantum, nam cum quidam nuncius legatus Hispanus in Curia Matritensi existens procuraret assignare pro gubernio Sedis cuiusque Vacantis Ministros oppositione facta à Capitulo conchens. Ecclesiæ & ab aliis nonnullis comparando apud Romanam Curiam confuta fuerunt dicta Clem. VIII. Bulla, quæ tantum tantum reperitur ut salvis consuetudinibus cuiusque Capituli in Sede Vacante nominent Officiales & Ministros, ut de iure illis permittitur nihil contra iura Episcopi de nouo venturi decernendo, & sic audita à nobis responsione contacuit idem litteratus & alter ex parte Capituli missus cum illo etiam litteratus, postea notificatis literis nobis Eminētiss. Card. nunciij processus missus, iterum fuit ad nunciaturam, vbi tunc faciēs, secundo ad nos remissus, fuit ut nominaremus alium iudicem qui cognoscat loco nostri consobrinum Vicarij Generalis recusari contra petitam retentionem in dicta Curia.

QVÆSTIO V.

Capitulum Sede Vacante an queat resistere Regi, si fortè sub amissione temporalitatum mander, ut admitat ad gubernandum in Episcopatu, illum, qui iam est ab eo nominatus Episcopus, vel etiam confirmatus, ac consecratus, si nondum Capitulo præsentatur litteras originales gratiæ à Pontifice factæ? Et an si admitat illum Capitulum, ut Gubernatorem tantum, siue ut Vicarium Generalem absque ostensione Bullarum, incurrant censuras extraiug. iniunctæ de elect. 3. Et quid si ex schedula Regia admittat alium exterum ut gubernet interim, ac electus Episcopus adipiscatur possessionem?

S F M M A R I V M.

- 1 Didacus Salcedo, & Benno à Rege nostro Philippo IV. Anno 1640. fuit missus cum schedula Regia, ut Capitulum Austriacens. cum reciperet ad gubernandum Episcopatum, donec adeptus possessione, ut Episcopus ministraret. n. 1.
- 3 Capitulum se excusavit à mandato schedula Regia, per extraiug. iniuncta. n. 4.
- 4 Extraiug. iniuncta verba referuntur, & eorum intellectus, à n. 5. & de ratione talis decisionis, n. 7. & 8. & latè à n. 24. & postea sub q. 6. sequenti.
- 5 Episcopus, nec tanquam aconomus se ingerit in administratione, non expeditis Bullis, & presentatis.
- 6 Episcopus, etsi verum sic dicatur à promutatione Pontificia, tamen non administrat, nisi litteris presentatis, alias ipse, & Canonici incurrunt penas extraiug.
- 7 Episcopus ante adeptam possessionem, nequit iurisdictionalia exercere.

- 8 *Episcopus nondum ostensus litteris, non installatur.*
- 9 *Schedula Regia intellectus, & à nu. 12. 16. 37. & 39.*
- 10 *Reges Sede Vacante Episcopali, num valeant administrare iurisdictionem temporalem Episcopo competentem Regia condonatione, & n. 31. & 36.*
- 11 *Capitulum Antihiericenf. providet Officia temporalia iurisdictionis, vñgo de la merindad Vacante Sede Episcopali.*
- 12 *Capitulum in Sede Vacante non constringitur ex rogatu Regis dare possessionem Episcopo, ei qui sine litteris venit. à n. 13.*
- 15 *Capitulum si velit, ex quo fecit gratiam à Pontifice factam, poterit confirmatum Episcopum admittere, sine incurfione censurarum ex Nauarro.*
- 16 *Cap. nihil de electione.*
- 17 *Imperator electus ante confirmationem potest administrare.*
- 18 *Cap. avaritiæ de elect. lib. 6. à n. 19. & loquitur de casu diverso ab extranag. in iuncta, & n. 20.*
- 19 *Episcopus, qui se vult ingerere in administratione ante Pontificiam confirmationem, non admittitur. Quid de Alisele. lis non Episcopis?*
- 20 *Capiens possessionem beneficii si se non ingerit in administratione ante confirmationem, non incurrit penas cap. avaritiæ, & n. 23. de habente iur. ad rem. n. 27.*
- 21 *Episcopus D. Didaci Salcedo constabat, ut foret confirmatus à Papa, nec de hoc dubitari poterat, & n. 22.*
- 22 *Episcopi confirmati scientia, quibus probeatur presumptiue.*
- 24 *Casus D. Didaci Salcedo rogatus, ut admitteretur tanquam Gubernator, non comprehenditur in extranag. in iuncta. à n. 25.*
- 25 *Penalit de eis non extenditur.*
- 27 *Infallari poteris prohibetur ante confirmationem administrare, imo & administrare in spiritualibus.*
- 28 *Bracharenfis Archiepiscopus admissus fuit à Capitulo suo ante confirmationem, ut gubernaret propter distantiam à Romana Curia.*
- 29 *Constitutio Iulij III. quid continet.*
- 30 *Doctör quidam rigide intelligendo extranag. in iuncta de elect. dixit per illum abrogatas fuisse alias antiquiores decisiones Pontificias, quod non est verum, ut n. 31. & 33.*
- 31 *Episcopus admissus, ut gubernaret, differt ab admissio, ut administret in bona.*
- 33 *Capitula Vacante Sede, se legitime defendunt contra quancunque Regiam schedulam, opponendo fractam immunitatem Ecclesiasticam.*
- 34 *Sacris potestas, qualiter queat Clericos corrigere? Et Reges in schisma Pontificatum qualiter se gesserunt, refertur, & n. 35.*
- 35 *Pontificij redditus qualiter, propter schisma fuerunt sequestrati à Regibus Castella, & Aragonia.*
- 37 *Excessus Capitularum in Sede Vacante commissi, Reges quampluribus commoverunt ad remedia, præcipue apud Indos, ut n. 38.*
- 38 *Reges nostri Hispani curarunt admodum schedulis moderi ambitiosos Canonicos Capitularum apud Indos in Sede Vacante.*
- 39 *Capitulum in Sede Vacante posse ad gubernandum Episcopum admittere sine Bulla præfuit Rex Philippus IV.*
- 40 *Ego Canonicus Doctoralis qualiter me gessi, ne insiperent rixa inter Episcopum Salcedo, & nostrum Antihiericenf. Capitulum.*
- 41 *Admittuntur plura tractatu digna pro latiori intellectu schedula Regia.*

ANno præterito 1640. in Sede Vacante D. Ludouici Garcia Rodriguez nostræ Diœcesis Episcopus, dum iam ego essem Canonicus Doctoralis huius Almæ Ecclesiæ, accidit, quod Rex noster Philippus IV. misit ad hunc Episcopatum gubernandum D. Didacum Salcedo Beancosiam electum Episcopum nostræ Diœcesis, qui non dum erat consecratus, nec Bullas Pontificias gratiæ præsentauerat coram nostro Decano, & Capitulo, quos requisivit cum schedula Regia sequenti, ut illum tanquam Gubernatorem admitteremus, sicut ex eius contextura constat, quæ sic se habet.

EL REY.

Venerable Dean, y Camilo de la Santa Iglesia Cathedral de Astorga Sede Vacante, ya sanes como auendo yo apresentado a esta Iglesia a D. Diego de Salcedo Beancos, su Santidad, la puse en su favor à muchos dias, y se expedieron las Bulas, las quales por algunos accidentes, que se ofrecieron, se han perdido y aunque con esta noticia se ha buuelto a escribir a mi Embaxador en Roma, para que dee orden de despachar nuevo duplicado segun los autos, que à auido se entiendo lo estan todo vie, la dilacion tan larga como en esto à hauido, y ay, à Ocasionaldo vn mi consejo de la Camara el reparos

repara, de que sería inso quel Obispo vana, a residio en esta Iglesia y esperar en ella las Bulas supuestas, que estando como esta guando, los frutos del Obispado, es obligación suya asistir a su gobierno, a la vida de los subditos para su mejor doctrina y consuelo y expedición de los negocios, que se ofrecieren como a quel, acuso cargo a de vitar adelante. Y cuando consideracion a las causas referidas y otras muy muchas que se reconocen del servicio de nuestro señor y maestro y bi de ese Obispado, as luego y en cargo admita al dicho D. Diego Salcedo Beanco en esta Iglesia como Gobernador della, y de ese Obispado, dandole para su exención, los poderes y precautos necesarios en el, en tanto que llegan sus Bulas y toma la posesión de el, como Prelado, en que requiere de vos otros particular sermijo, y en que me ausen Luego, como lo ante cumplido: De Buen Retiro a 24. de Julio de 1640. años. yo el Rey, por mandado de el R. y nuestro señor.

- 3 Aduenit D. Episcopus D. Didacus Salcedo Beanco, & eundo ad illum inuisendum Commissarij quatuor, vt iuris est nostri Capituli ad uppium de la Basica, vbi eos conuina Episcopus, postque illum iter faciendo comitantur, illis die 13. Augusti dicti anni presentando dictam Regiam schedulam, Capitulum illud, nec vt Gubernatorem admittere, vt rogabat Rex. Et ob id commoti per plures sessiones concertando, acque ad cetera Capitula litteras mittendo de hoc tam inopinato casu, & quasi stupefacti omnes respondendo plures non posse nos illum admittere, vt Gubernatorem absque incurfu censurarum dicta extraneæ. inuisa de elect. Ego inquam persistendo, vt quod non admittetur, plures allegando causas de iure, fui in voto, quod si forte Rex procederet ad executionem temporalitatum, poteramus illum admittere tanquam Gubernatorem tantum, vt subterfugeremus rigorem Regium, absque incurfu censurarum dicta extraneæ. Faxit tamen Deus, quod intra octo dies, me iam nominato ad itinerandū Matritum, vbi resistendo, allegarem coram Rege, & coram comite de Olivares eius collateralæ, vulgo *Prinzo*, Præfide, ac Dominis Consilij de la Camara, missæ fuerint Bullæ Originales D. D. Didaco Episcopo, virtute quarum, quas dixi vt Doctoralis in forma probanti venire, admissus fuit, vt Episcopus. Et quia istum casum iam insinuaui, in meis scriptis subinde de elect. & sub cap. 1. q. ultus tit. ibi sub q. 5. & plura, quæ ibi scripta sūt a quæst. 1. in illo textu, debent hic repeti pro exactis disputatione

huius dubij. Tamen ad ibi dicta lectorem remittendo, nunc de hoc casu qui contigit in Sede Vacante nosiri Episcopatus, & qui sæpius valetit accidere etiam in alijs, si Reges commoueantur, vel ex causa inserta in schedula, aut ex alio inquam capite, vt pote si Capitula, aut eorum Ministri male se gesserint in gubernio, vacante Sede, vt existimatum tuit apud nos tunc accidisse propter aliquos excessus, quos peruenisse ad aures Regis susurratum fuit, & quomodolibet placuit nobis de illo disserere, vt in posterū casus, qui tunc lubricus, & difficilissimus apparuit, iam per vias planas, facillimus comperitur, vt sic in qualibet alia contingencia Capitula Ecclesiarum, dum Sede vacante gubernauerint, nec stupeant, nec de casu sic contingibili, sint omnino immemores.

Et quia dubium facessere dicit extraneæ 4 gantis verba; ideo ex hic inferendo ex eorum inspectione, & extricatione, facillimo negotio ad portum peruenient salutis Capitula in Sede Vacante. Loquitur inquam Punitex Maxim. in sequenti metro ibi 1 | Præsentiaque perpetuo valitura constitutione sancimus, vt Episcopi, & alij Prælati superiores, nec non Abbates, Priores, & ceteri, Monasteriorum regimina exercentes quocumque numine censeantur, qui à prædicta Sede promouentur, aut confirmantur, consecrationis, vel benedictionis munus recipiant ad commissas eis Ecclesias, & Monasteria absque dictæ Sedis litteris huiusmodi promotionem, confirmationem, seu benedictionem continentibus accedere, vel bonorum Ecclesiasticorum administrationem accipere non præsumant, nullique eos admittere absque dictarum ostensione, recipiant, aut eis pareant. Quod si forsan contra præsumptum fuerit, quod per Episcopos, Prælatos, & Abbates, Priores, aut alios Monasteriorum regimina exercentes prædictos medio tempore actum fuerit, irritum habeatur, nec quidquam interim idem Episcopi, vel Prælati, Abbates, Priores, vel regimina exercentes, de Ecclesiis, vel Monasteriorum prouentibus percipiant eorumdem Capitula vero, & conuentus Ecclesiarum, & Monasteriorum, & alijs quibuscumque ipsos absque huiusmodi dictæ Sedis Apostolicæ litteris recipientes, vel obediens eisdem tamdiu sint à beneficiis suorum perceptione suspensidone & super hoc eiusdem Sedis gratiam meruerint obtinere. Similiter quoque Episcopi, Prælati, Abbates, Priores & alij Monasteriorum regimina 2 exercen

exercentes prædicto folio fidelitatis iuramento obedientie, non præstito illi etiam Pontifices, quos apud prædictam sedem, pallium coningeri recipere absque litteris traditionis ipsius pallij, nequaquam ab eadem discedant; discedentes vero (quovisq; huiusmodi iuramentum præstiterint, & litteras obtinuerint) nihil de ipsarum Ecclesiarum, & Monasteriorum proventibus percipiant, & quid quod interim per eos (ut de alijs prædicatur) actum fuerit vitiosum non subsistat.)

- 5 Circa materiam generalem dixi latè sub dicto cap. 15. per cap. 6. & 9. de elect. & cap. *anastasia cum alijs lib. 6.* & quod iam statuitur in constit. Pij IV. edita anno 1564. quæ incipit *sanctissimus in Christo*, ubi Scortia dicit in constitut. Pontificiis. Theorema 205. ex decis. huius extranag. & dicti cap. *anastasia*, nec tanquam æconomum se ingeri Episcopum posse ad ea, quæ dixi sub dicto cap. 15. q. 3. à nu. 1. cum multis refert Lotharius de beneficiaria explicans constit. Iulij III. q. 18 lib. 3. & Iulij II. const. 4. & idem statuit in gerentibus se in administratione Ecclesiæ, litteris non expeditis, Paul. IV. & Clem. V. quibus conducunt quæ refert Nicolaus Garcia de beneficiis, 9. p. 2. à n. 21. ad 34. legendus, explicans bene de illo, qui per examen dignior iudicatum est, ut non possit, nec valeat admitti ad regimen suæ Ecclesiæ, ut Commendatarius temporalis, interim, dum litteræ non expediuntur & virtute illarum adificatur possessionem, & p. 11. cap. fin. m. 156. explicans texum in dicto cap. *anastasia de elect.* de quo postea, & latè in dicto cap. 15. eodem extranag. & constit. Iulij III. quam explicat copiosissimus in terminis nostri dubij asserens pro responsione Episcopo Placentino anno 1593. quod nec ut possessor, ut Vicarius; aut administrator queat; & iterum Garcia. 4. p. cap. 2. à n. 46. & 47. vsque ad finem, abundantijs dicti constit. Iulij III. explicat, & exornat ibi omnino videndus.

- 6 Et in tantum verum dicitur, ut à locis Panormie quasi in terminis huius casus alloquatur in cap. *novus n. 4. cap. qualiter n. 2. de elect.* dum tenet quod Episcopus post dicti extranag. iam ut talis à Pontifice creatus, etiamsi habeat nuntium certissimum de pronuntiatione, non possit per hoc aliquid administrare de bonis Prælatorum, nisi prius litteras Apostolicas habeat, & ita se fecisse, semel prædicari dicit in cap. in nostra de rescriptis, & ex eo, quod dixit Bald. in l. humanum eod. de legibus, quod si Papa scilicet verbo pronuntiavit aliquem Abbatem,

vel Episcopum, ut statim ille sic pronuntiat, ut est Episcopus, vel Abbas, sed quod isti non debent recipi pro Prælati, nisi gratiam probent per litteras Apostolicas, alias tamen sic se gerens, quam Canonici illum recipientes, incurrunt graves penas, ut habetur in dicta extranag. immutata, idemque generaliter videtur adnotare Alex. Ludov. decis. 490. n. 8. ubi dicit, nullo iuris adminiculo suffultam esse possessionem illius, qui litteris non expeditis possessionem beneficij apprehendit.

Quod idem affirmat Flamin. de resignat. 7 lib. 8. tit. 2. n. 33. & confirmari decis. Alex. VI. aliorumque Pontificum, Azor. tom. 2. moral. lib. 3. cap. 19. q. 9. perfolvit ante adeptam possessionem Episcopum non posse iurisdictionalia exercere, etiam de iure antiquo, & sine controuersia per dicti extranag. & hodie ita observari, dicit cum eo, & alijs Barbosa de potestate Episcopi cap. 4. de confirmat. n. 9. & 10. melius omnibus Garcia de beneficiis, 5. p. cap. 4. à n. 242. cum alijs Riccius collect. decis. p. 4. collect. 1325. cum pluribus Barbosa in dicta extranag. & in dicto cap. *anastasia*, & in pastoralis, alleg. 34. n. 161. & 162. de confirmat. Episcopi n. 9. & 10. & de iure Eccles. cap. 19. de elect. lib. 1. n. 247. videndum D. Ioan. de Solorzano de iure Indiarum lib. 3. cap. 4. à n. 35. & quod ut sonat, dicti extranag. sive observanda suaderi videtur, primo ne habeatur Episcopus, ille, de quo dubitari potest, an sit talis. Secundo quia summus Ecclesiæ Præsul intendit, ne Camera Apostolica defraudeatur. Tercio quia non bene sequitur, ut obediatur à Capitulo tanquam Episcopis, qui nondum litteris suæ promotionis ostensis conatur se ingerere administrationi Episcopatus, ut etiam confirmatur ex verbis quæ regulariter inferuntur in Bullis ibi: (Volumus autem quod inra sex menses à data præsentium computandos litteras Apostolicas super provisione, & præfectione huiusmodi sub plumbo in totum expedire, & iura Camere Apostolicæ propterea debita persolvere omnino tenearis, alioquin eidem sex mensibus elapsis provisione, & præfectione nullo esse censentur.)

Ex quo Nauarrus in cap. accepta 4. de rescriptis. spoliator, opposit. 8. à n. 12. vsque ad finem latè dicti extranag. explicando sic tenet, & licet de quasi consimile dedisset responsum pro Ecclesia Conimbricensi aliter respondendo à nu. 18. & nostris satisfaciendo affirmat, ut post adeptam possessionem ab Episcopo secundum prædictam clausulam canonum per dictos sex menses, litteris non ostensis,

ostensis, nequit Capitulum illum inquietare in possessione antiqua antè dictam extrauag. eo quod debuerit antè receptionem petere ab illo exhibitionem, & præsentationem dictarum Bullarum, sicut illas non exhibendo, nec queat Capitulum illum admittere, nec Episcopus ipse installari absque eo quod omnes uincant in pænis dictæ extrauag. & ipse Nauarr. oportet etiam, vt legatur ibi. *23. vers. ad primum.*

- 9 Per hæc, & alia notabilia, quæ diximus in dicto cap. 15. de elect. à quæst. 3. & antè circa explanationem dictæ extrauag. iniunctæ, optimè huc usque responsum, & eius intellectum habitum esse conspicitur, sed pace peritorum, ad aliud verba præfatæ schedulæ Regiæ tendisse videntur, quam quod sonant verba dictæ extrauag. Non enim Rex Philippus IV. rogat, siue præcipit, vt Capitulum nostræ Auluricenf. Ecclesiæ illum D. Didacum Salcedo, Beatos recipient, vt Episcopum, sed tantum, vt attenta scientia, & assertione Regia, quod gratia fuerit facta apud Datarium summi Præfulis, & quod ab eo tempore fructus lucratur Episcopatus, vt laborando in illius administratione, non vt Episcopus se gerens, sed vt Gubernator solummodo, & hoc non ex propria potestate virtute gratiæ iam factæ, quod nequit, nisi litteris ostensis, & præsentatis, sed ex licentia, admissione, ac facultate, vulgo *poder dicti* Capituli, quod in Sede Vacante habet omnes facultates integræ Liçeifis.

- 10 Et licet aliqui possent autumare à Rege nostro, potuisse id absolute præcipi, & ab eius Consilio Collaterali supremo, eo quod in Sede qualibet Episcopali Vacante potest administrare iustitiam secularem in populis, & in iurisdictionibus temporalibus ad Ecclesiam pertinentibus ad tradita per Castellum de Bobadilla in sua politica lib. 2. cap. 18. n. 93. *cap. 23. & ibi vers. y. ann. en Sede Vacante hauserse practicando en el Arçobispado de Toledo por muerte de fr. Bartholome de Carranza, y lo mismo por muerte de D. Gaspar de Quiroga, promouiendo Alcaldes mayores, en Alcalá, y en la Villa de Talavera, ex ea ratione, nam Reges, à quibus illæ iurisdictiones dimanarunt, habent supremam maiestatem, & iurisdictionem in terris Dominorum, possintque cum causa, & sine causa suppressere eorum iurisdictiones.*

- 11 Tamen quidquid hoc aliquando fuerit, & quod locum fortè potuisset habere in oppidis nostræ iurisdictionis secularis, *D. Fernosin. de Potest. Cap. Sede Vac.*

plus quam oppidorum triginta contentorum sub nomine *Merindad*, quod apud nos in praxi, auditum vniquam est in nostrâ Diœcesi, attictum esse; imò potius vt in Sede Vacante, sicut alia Officia Ecclesiastica prouidet Capitulum, & similiter alia quæ sunt dictæ iurisdictionis secularis de la *Merindad*. At respectu iurisdictionis Ecclesiasticæ non est cur admitti possit, vt Reges valcant, etiam de imperio absoluto introducere se, siue eorum Concilia suprema ad nominandum Gubernatores, præter Ecclesiæ Capitulis, quorum in Sede Vacante residet Episcopus alius iurisdictioni, sibi met à Pontificibus commissâ, iuxta quæ latè dixi *supra hic à quæst. 1. & sub 4. proxime præcedente*, & per illa, quæ dixi in toto tit. de iudiciis, & ibi *sub cap. 2. cap. 4. cap. 8. & cap. nouit in 1. p. & sub cap. qualiter 17. & sub tit. de foro compet. hic applicanda ad persuaadendum, quanta sit etiam Regum inhabilitas respectu iurisdictionum, & personarum Ecclesiasticarum, & per illa, quæ longissimè scripsi in cap. Ecclesia sancta Maria de const. sub 350. quæstionibus ibi subiunctis.*

Tantum ergo oblata difficultas ex verbis iam adductæ schedulæ Regiæ, ea nempe est, numquid Rex noster Philippus IV. per illa, *os ruego, y encargo, admitas al dicho D. Diego Salcedo de Beancos en esta Iglesia, como Governador de este Obispado, dándole para su execucion los poderes, y recaudos necesarios &c.* imperio præcipiat, vel si id deficit, numquid valerent Decanus, & Capitulum libere, & spontaneè admittere illum D. Didacum, vt nouum Gubernatorem, aut alium exterum absque eo, quod incurrerent in pænis dictæ extrauag. & cum præiudicio Ministrorum, & Officialium iam à Capitulo in Sede Vacante nominatorum. † Et quod Decanus, & Capitulum nostrum nequirent illum admittere, vt Gubernatorem suaderetur, quia si tale quid exequerentur, necessariò illi præstarent facultates gubernandi, & se ingerendi in omnibus, tam iurisdictionalibus, quam aliis politicis occasione quorum etiam propinaret ad se ingerendum in perceptione fructuum Episcopatus, quo casu planè Pontifices in dicto cap. 6. 9. & 15. de elect. in dicto cap. *anaritia eodem lib. 6. & in dicta extrauag. iniuncta*, eiusdem tituli remouerunt Episcopum etiam confirmatum, si priùs litteras expeditas non præsentauerit Capitulo, vt sic euiterentur inconuenientia, de quibus *supra*.

H Nec

- 14 Nec obicit, vt Capiculum Sede Vacante valeat vices suas in alium Episcopum transferre ad exercenda Pontificalia, vt dixit Azor. lib. 3. in *inst. moral. tit. 2. cap. 37. vers. 8. cum multis*, Barbosa infra citatus *sub tract. 2. & tract. 3. huius operis*, de quo, & nos diximus, *sub tit. de Officio Archiepiscopi*, non enim hoc est impedimento, cum aliud sit hanc permissionem circa Pontificalia permittere alieno Episcopo, aliud inquam proprium venturum Episcopum admittere ad gubernandum ante ostensionem, & presentationem litterarum facultates administrationis ei transferendos.
- 15 Quod magis pungit aduersus dicta extraneam inuentionem, est dictum Nauarri dicens *d. cap. accepta de rescriptis. oppositio 8. n. 31.* nempe ex consensu Capituli, cum constet ipsum Episcopum esse electum, possit Capitulum admittere ipsum si velit veluti si sciat gratiam à Pontifice esse factam, & quando longè distat Diæcesis à Romana curia, quæ de causa, solet Bullarum retardari aduentus, ex doctrina Oldradi *conf. 9. posito* determinando Archiepiscopum Braccarensem immediatè Sedi Apostolicæ subiectum distantem triginta diæctas à Romana curia ad magnam instanciam sui Capituli propter Ecclesiæ suæ necessitatē, nondum obtencta confirmatione administrando, & bonorum Ecclesiæ se immiscendo, non incurrisse pœnas dictæ extraneæ.
- 16 Quod etiam corroboratur ex cap. *nihil de elect. per verba in vers. ceterum ibi*: [Interim valdè remoti, videlicet vltra Italiam, si electi fuerunt in concordia dispensatiue propter necessitates Ecclesiarum, vel utilitates in spiritualibus, & temporalibus administrant, sic tamen, vt de rebus Ecclesiasticis, nihil penitus alienent,] circa quæ est videnda glossa. *ibi: vers. vltra Italiam, & vers. administrant*, Barbosa ibi cum Oldrado, & Tuscho *n. 5. & 6.* quæ verba licet intelligantur de tempore, in quo per Capitulum fiebat Episcoporum electio; at hodie, etsi apud nos nominatio spectet ad Reges nostros Hispanos, vbi late, dixit *sub cap. cum Ecclesia Sarrina de causa possess. & propriet. quest. 1. & propriis 2. & 3.* non inde ratio necessitudinis in partibus ita remotis à curia, vt est tota nostra Hispania, cessat quominus illa decisio practicetur.
- 17 Et videtur probare Abbas in *dicto c. nihil* à *n. 4. 7. & 10.* Vbi etiam asserit Impera-

tozem electum ante confirmationem posse administrare, & conducunt verba ipsius in *cap. noster eodem tit. numero quarto*, agens de questione nostra ibi: Sed quæro quid de istis Prælati, qui hodie prohibentur per Papam, numquid isti statim possint administrare, cum sint per Papam pronuntiat; dic quod sic, quia talis prouisio habet vim electionis, & confirmationis, vt notatur in cap. cum olim de causa possessionis, & propriet. dic tamen quod non debet recipi, tanquam Prælati, nisi per litteras Papæ, fiat fides de prouisione sibi facta alias recipientes eum, incurrunct pœnam, & est hodie prouisum in quadam extraneaganti,] quæ debet esse *dicta inuentionem*, de qua est noster sermo, vt ipse de illa meminit in *cap. in nostra de rescriptis* à *n. 11.* ex quo Administrator, siue Gubernator iuxta mentem dictæ schedulæ Regiæ, quæ antequam formaretur maturè iudicio, & præuisis dubiis iuris satis inter celebratissimos illos iurisperitos consiliarios supremi Castellæ senatus, præuisa, & conferentiata fuit dubitatio.

Prædictis inquam admodum obest alia decisio Pontificia in *dicto cap. anarista de elect. libro sexto*, Vbi absolute dicitur, vt si quocumque prætætu, & colore electus Episcopus ante confirmationem, seu electionem, se ingerat in administratione iurisdictionis, bonorum vè beneficii, ad quod electus fuit priuetur ipso iure omnibus beneficii commodis, ibi: [cum itaque non sit malitiis hominum indulgendum, nos latius providere volentes hac generali constitutione, sancimus, vt nullus de cætero administrationem dignitatis ad quam electus est prius quam celebrata de ipso electio confirmetur sub æconomatus, vel procuratoris nomine, aut aliq de nouo quæsito colore, in spiritualibus, vel temporalibus per se, vel per alium pro parte, vel in totum gerere, vel recipere, aut suis se immiscere, præsumat omnes illos, qui secus fecerint iure si quid eis per electionem quæsitum fuerit decernentes eo ipso priuatos.] Et de habente ius ad rem, & se ingerenti administrationi beneficii, etiam si iuris patronatus sit ex *dicto cap. laxe diffinitur* cum multis, legendus Garcia de beneficiis *part. 11. capite decimo à numero 215. ad 221.*

Tamen si benè ista decisio consideretur, 19 de qua late dixi *sub dicto cap. 15. de elect. à quest. 2.* cum aliis, reuera nihil loquitur de casu nostro, cum ex verbis ipsius, iuxta cōmunem

muncm Doctorum intelligentiam tantum loquatur de Episcopo, volente se ingerere in administratione à die nominationis, electionis, præsentationis, & ante confirmationem de illo solitam fieri à Romano Pontifice, vt præter antiquos Lapam, Abbatem, Archidiaconum, Geminum, Ioannem Andream, Ancharranum, Butrum, Dominicum, Monachum, & Franciscum, docent Binius, in *rationali lib. 1. pag. 161. Alogona in comp. pag. 62. Ximenez in concord. p. 1. & c. Barbosa ibi. Tabiena verbo electio 1. m. 27. Jacob. de Grass. tom. 2. consil. lib. 1. sub tit. de elect. consil. 2. n. 3. Barbosa de Officio Episcopi alleg. 57. n. 214. & de iure Eccles. lib. 1. c. 19. n. 143. Iulius Labor, variorum; Lucubrat. tom. 1. tit. 4. de elect. cap. 45. n. 6. Latè Lotterius de re beneficiaria lib. 2. q. 13. à princ. Laurent. de Peirinis, de religiosis subdit. tom. 1. q. 1. cap. 37. §. 11. vers. dico quinto, quam de electionem Pontificiam intelligunt Rota in Brachiar. Parochial. de Mortira 13. Iunij 1605. coram Otenoergo & Barbosa in dicto cap. anaritia. n. 3. idem de iure Eccles. dicto lib. 1. cap. 19. n. 148. vt fuit decisi procedere de electis, ingerentibus se in administratione beneficiorum, non curando de confirmatione, ne se submitteret periculo cassationis; secus autem in promotionibus Apostolicis, in quibus non proceditur per viam confirmationis, cum prouiso vnico actu habeat validam electionem, & confirmationem legendus Oldrad. dicto consil. 9. per totum restit. dissolutus nodum, & numero septimo.*

10 Enim materia huius textus longè differt, à casu nostri dubij, in quo agitur de admitendo ad administrandum, vt Gubernatorem Episcopum, iam confirmatum, absque eo, quod se ingerat, vt œconomus, aut Procurator, seu alio quæsito colore in perceptione fructuum, aliavè recaudatione; nam & si iuxta speciem dict. cap. anaritia, nondum confirmatus; bona non administraret, adhuc non incurreret penas illius, vt docent Puteus, optimè lib. 3. decis. 45. Roccus collect. 698. melius ipse collect. 1476. ibi; non tamen habet locum pœna dicti cap. anaritia in capiente possessionem, nisi se ingerat administrationi, aut fructus percipiat; loquitur enim de ingerente se administrationi; sic cum Puteo vbi supra, & Cota in decis. 129. firmantibus, ita latè fuisse decisi in Eugubina Canonica-tus.

11 Nec Decanus, & Capitulum debuerunt, seu potuerunt iuste dubitare D. Didacum Salcedo Beancos, adhuc à Pontifice non D. Fermosus de Potest. Cap. Sede Vac.

fuisse confirmatum Episcopum huius nostræ Austriacensis Ecclesiæ; cum quia à comuni distantia ex his partibus ad illam Curiam longior dilatio solet esse duorum mensium ad effectum presentandi Regiam nominationem in Cautaria illius Curie, & vsque ad aduentum testimonij factum fuisse gratiam aliorum duorum mensium; & pro aduentu Bullarum Originalium, alterius alij mensis, vt frequentius accidit, sed dictus Episcopus quasi, à bino anno erat iam nominatus, vt patet ex tempore mortis sui antecessoris; quæ contingit anno 1638. & aduentus D. D. Didaci in mense Augusti dicti anni 1640. ergo, 13 Tum quia iam per Regiam assertionem id certificatur in primis verbis dictæ schedæ ibi: *gasancu como auiedo yo apresentado a esta Iglesia à D. Diego Salcedo, Beancos, su sacidad, le pasó la gracia en su favor à muchos dias y le expedieron las Bullas, las quales por algunos accidentes, quese offretieron, se han detenido y perdido, & ibi: aunque con esta noticia se à buuelto a esferuir ami Embaxador en Roma, para que de orden de despachat nuebo duplicado, y seguir los autos, que à auiedo 3. ay, sentiendo to esta; item quia talium gratiarum expeditarum, imò & inferiorum beneficiorum notitia, facillimo negotio ad hæc Regna, & ad curiales degentes in Ciuitate cuiusque Episcopatus, peruenit per suos Correspondentes scribentes de dicta Curia Romana; imò vt possunt testificari cum iam ego essem ab anno 39. Canonicus Doctoralis, hæc erat communis, & publica vox de ante acta, atque facta gratia dicto Episcopo D. Didaco.*

Ex quo cum iam ratione D. Didacus habeat ius acquisitum in re, non sequitur ex eo quod apprehendat possessionem incidere in penas dicti cap. anaritia. ex Garcia, vbi supra dicta p. 11. cap. 10. n. 214. imò si solum habens ius ad rem, dum tamen, non se ingerat administrationi; non incurreret dictas penas, vt videre est per cum ibi dict. cap. 10. à numero 222. & numero 236. qui latè de modis acquirendi ius in re, p. 4. de beneficiis, cap. 2. & in terminis nostris de sola signatura, & supplicatione, cum multis referre, à numero 10. & 11. qui à numero 20. contra hoc dictum de possessione asserti dictam extrauag. Iulij III. quæ est in Bullario 33. de qua postea dicemus.

Item decisio; quæ magis comprimit, est illa dictæ extrauag. iniunctæ de elect. in qua non solum prærequiritur electio, sed etiam confirmatio, & quod Episcopus confirma-

H. A. tus

tus per se, aut procuratorem legitimum
 presentet suæ gratiæ Bullas Originales
 (quas tamen debeat exhibere, & præsen-
 tare dicimus *infra* q. 6. ad hoc, ut necessario
 debeat, sine excusatione vlla Capitulum
 illum admittere.) Tamen casus, de quo est
 præsens questio, ut cum Navarro, Abbate,
 & Oldrado, *dicto* *conf.* 9. dictum est, non
 subiciatur litteræ dictæ extrauag. ut indi-
 care, videtur glossam *dicta extrauag. verbo*,
non presumant, & ibi, (sed pone quod ele-
 ctus, vel prouisus litteras Papales habere
 non potuit, propter Papæ obitum, num-
 quid tenebitur multo tempore in Curia
 remanere? Credo, quod non, quia hic Pa-
 pa damnat presumptionem temerariè re-
 spondere volentibus absque litteris, propter
 quod istum, & recipientes, eundem puniri,
 sed necessitatem non excludit, & ubi non
 est culpa, nec pena, debet inungi, vnde te-
 meraria præsumptio hic reprobanda, ad ca-
 sum alium, non debet extendi nec prohibi-
 tio generalis excludit casum alias lici-
 tum.] † Cumque ista extrauagans inclu-
 dat penam, nec decisio penalis, vnquam
 extendatur per dicta à nobis de lege præ-
 nali latè in *cap. ex litteris penalis de constit.* &
alibi sequitur dicendum, ut casus, in quo
 loquitur Regia schedula differat à casu
 dictæ extrauag. & melius, si vt *quasi. 6. se-*
quenti disputabitur occasione casus, alij, qui
 nobiscum voluit praticare nostrum Ca-
 pitulum anno præterito 1661. in ipsa præ-
 sentatione Bullarum occasione dictæ ex-
 trauag. ex citato, ubi dicimus, de quibus
 Episcopis dicta extrauagans loquitur, qua
 intellecta, fortè poterit dici, nihil illam
 extrauag. de Episcopis electis, degentibus
 apud nos Hispanos, sed tantum de in Cu-
 ria Romana creatis, & ad terras Italiæ tan-
 tum disponere, vt tunc longè dicemus, &
 si sic intelligatur, iam materiam huius pun-
 cti subsistere in dispositione *dicti cap. auar-*
itiae de elect. & *aliorum sub dicto tit. extra.*

- 16 Non enim Rex in illa schedula intende-
 bat quod D. Didacus Episcopus, illico se
 in bonis dimitteret, sed quod gubernaret,
 sicut Vicarius, per illa verba ibi *como a quel*,
p. como cergo a de essor. adelante. Aliud in-
 quam est administrare bona, quod pendet
 à possessione, aliud vero Vicarium iurisdi-
 ctionem exercere nomine Archiepiscopi;
 sic vt non obstat Glossa in *dicto cap. auar-*
itiae verbo in spiritualibus, ubi prohibentur
 iurisdictionis actus, quos necessario exerci-
 turus erat idem Episcopus, si admitteretur,
 vt Gubernator; quia tunc talis D. Didacus
 admittitur, vt Gubernator, non illos exer-

ceret, vt Episcopus, sed tantum, vt Vica-
 rius Capituli, in quem vices suas transla-
 rus esset.

Et sententia relata, videtur satis confir-
 mari ex decis. Parlam. Delfina 344. p. 1. ex
 Franc. Marc. vbi prohibetur ante confir-
 mationem administrare poterit tamen in
 choro installari, & Curia Ecclesiæ præfici,
 cum in choro installari, & vox in Capitulo
 haberi, non habeantur profutibus, cum
 ex his nemo sustentari valeat, secundum
 ea, quæ tradit Garcia p. 10. *de benef. cap. 5.*
n. 136. §. 1. vers. capiti finit, & idem Franc.
 Marc. in alia decisione Parlamenti, art. ex-
 tra. [Italiam in concordia electus Episco-
 pus ante confirmationem in spiritualibus
 administrare poterit,] quas decisiones re-
 fert Marra. p. 6. *decisionsum, verbo electio. cap.*
42. & 43. † Et melius, & expressius glossa
 fin. dictæ extrauag. iniungit, ibi additio ad
 intellectum illius, & *dict. cap. nihil de elect.*
 adde Consilium Oldradi, quod incipit: *po-*
sito sine praiudicio, ubi concludit, quod Do-
 minus Braccarensis, qui est immediatè
 Sedi Apostolicæ subiectus, dictans, à Ro-
 mana Curia ultra triginta Dierum ad ma-
 gnam instantiam sui Capituli, & propter
 Ecclesiæ necessitatem urgentem, nondum
 obtemta confirmatione à Sede Apostolica
 administrans, & bonorum Ecclesiæ admi-
 nistrationi se immiscens, non incurrit di-
 ctas penas.

Quod patet, nam D. Iulij III. constitutio, 19
 quæ inter alias latitudinem præstat, nihil
 amplius quam adductæ extrauag. continet,
 nisi quandam extensionem extra cancel-
 los, eiusdem, nempe, vt quemadmodum di-
 cta extrauagans loquitur de Episcopis,
 Abbatibus, & Dignitatibus maioribus ex
 eadem militante, illud dicta constitutio
 Iuliana extendit ad beneficia minora, vt
 suadet ex *decis. dict. cap.* & hoc nobis
 probat dict. Nicolaus Garcia iam *supra*
dicta p. 1. cum Mandosio, Navarro, & Fla-
 minio, & in hoc puncto non melius se
 habuit Lotherius. *dict. conf.* explicans de
 re beneficiaria p. 3. q. 19. *per totam*, legen-
 dus.

Et licet Scortia declaratione dictæ con-
 stit. Pontific. Pij IV. incipit: *sanctissimus epi-*
scopus 82. *theorema* 205. affirmet secundum
 decisionem dictæ cap. auaritiæ, vt nec tan-
 quam æconomus, & Procurator, Prælati
 se immisceant allegans Nauarr. in *dicto cap.*
accepta dict. oppositi. 8. in dicto n. 31. tamen si
 ipse legatur à n. 12. cum aliis, videbitur be-
 nè explanans dictam extrauag. eiusque
 sensum litteralem amplexus est pro limi-
 tatione

ratione in casu nostro, alio titulo, nempe præter Episcopalem, & Prælationem posse admitti electum ad gubernandum ex causis, de quibus supra, quod & idem quasi sequitur D. Ioan. de Solorzano de iure Indiarum lib. 3. cap. 4. n. 35. quod verius mihi videtur, non obstante quodam responso tunc temporis à quodam viro Docto à me consulto dicente omnino illicitum esse admittere illum, vt Gubernatorem qui mortuus fuit ex dicta extraneag. immunitate, per quam etiam mora fuerunt nonnulla Ecclesiarum Capitula nostro refcribendo assueverando quod si dict. D. Didacum admitteremus, vt Gubernatorem, incurreremus omnes penas illius extraneag. addens id sic procedere ex quadam constit. dict. Pontif. Iulij III. cum Nicolao Garcia dict. 5. p. cap. 4. §. 3. Lothario dict. quæst. 19. Gonzalez in cap. 3. Cancell. glossa 18. §. 5. n. 80. & quod per illam extraneagantem sint iam abrogatæ decisiones. dicti cap. anaristia, & dicti cap. nihil de elect.

31. † Cum verius sit quamlibet horum iurium decisionem in suo casu, & ratione perdurare, atque subsistere, vt patet ex dictis & ex dicendis etiam sub quæst. 6. huc.

32. Et fulcieur noster intellectus ex verbis dict. const. Pij IV. edicæ anno 1564. ibi: [Interim electi non audent ingerere se in illarum spiritualium, & temporalium regimine, nec se pro earum Prælatu gerere præsumant.] Vbi notandum est, vt Prælatu prohiberi, vt administret, & hoc in sensu cæteras constitutiones, Iulij II. Paul. IV. Clem. V. Alex. V. Bonifacij VIII. & Innocentij VIII. fundatas esse patet ex littera, ex contextu cuiusque; quare etiam DD. aduersi sentiendo ex dicto cap. anaristia, dict. extraneag. immunitate, ante Bullarum ostensionem, nec vt Prælatum, aut æconomum, siue Procuratorem admitendum non fore, quia hæc omnia tendunt ad immiscendum se in administratione bonorum, sed non inde negant posse, vt Gubernatorem, & Vicarium admitti. Et quamvis præ citatus Doctor à me consultus negaret, vt valeret admitti, tanquam Gubernator, fissus tamen fuit, vt potuerit admitti, tanquam Prouisor, quæ voces in sensu, de quo loquimur sunt synonymæ, & sic malè distinxit.

33. Ex alio inquam capite visum est optimè considerasse Regios illos doctissimos Consiliarios dictæ schedæ Regiæ Compositores Senatores, scilicet de la Cámara non fuisse sub imperio, atque mandato expediendam, ne fractores, viderentur immunitatis Ecclesiasticæ, virtute cuius Capitula Ecclesiarum gaudentia concessione Pon-

tificis illo inquam honore succedendi Episcopis mortuis, atque translati in eorum iurisdictione Ecclesiastica, vt liquet ex dictis, & quæst. 1. hic inde, vt si veller Rex ab Episcopis auferre iurisdictionem, quam habent spiritualem, aut turbare Ministros, quos habent, diceretur immunitatis Ecclesiasticæ fractor, ob indeque incursum diceretur in panis Canonice contra illa, quæ latissime scripsi sub cap. Ecclesiasticæ Immunitatis de consil. & in toto tit. de iudiciis, & foro Comp.

Et quamvis in casu deficientis iustitiæ, 34 & potestatis Ecclesiasticæ, Episcopalis, Archiepiscopalis vè, seu fuisset nimis omiſſa, ac negligens (quod difficillimum esse dicit Ruinus consil. 12. n. 8. vñ, & dissentio, vol. 5. asserens huius rei probationem esse difficilem, & quæ requirantur ad eam) posset inquam secularis potestas corrigere Clericos, illosque refrænare carcere, & Captura bonorum, vt pote in casu schismatis, nec posset cõprimi, vt contigit in schismate super Pontificatu inter Petrum de Luna, qui vocatus fuit Papa Benedictus 13. & Angel. Corarium vocatum Greg. 12. & Balchazar Cossa, qui appellatus fuit Ioannes 22. & quæ durauit per annos 30. & secundum alios per 40. ad quam comprimendam, vt Ecclesia vniretur, ei que fauor impertiretur se se interposuerunt Sigismundus Romanorum Rex, & D. Ioan. II. Castellæ Rex, eiusque Patruus D. Ferdinandus Aragon Rex, cum secundum Isidorum sæculi Principes aliquoties potestatem habent intra Ecclesiam, vt eam corroborent Ecclesiasticam disciplinam per textum in cap. Principes sæculi, & ibi glossa 23. q. 5. cap. de Legationibus cap. filius, & ibi glossa, verbo Regis 16. q. 7. glossa in cap. sua in 1. de decim. cap. vi fama, de sent. excommunic. cap. ad abolendam. de hereticis, Aufrer. in tract. de potest. sæcul. super Ecclesiastic. per Reg. 1. vers. tertio fallit, Bernard. Laur. in eodem tract. n. 8. Palacios Rubios in cap. per vestras. §. 44. notab. 1. incipit: Sed est pulchra dubitatio num. 25. pag. 399. Grammat. super consil. Regni lib. 1. fol. 28. vol. 4. vers. septimo, Cachéran. decis. 30. Padmont. n. 14. Cassan. in consuetud. Burgundia Rub. 1. §. 5. n. 61. Decian. in tract. crim. tom. 3. lib. 4. cap. 9. n. 8. Belluga de speculo Princip. Rub. 11. §. videndum n. 17. † Constatque ex Regia lege Principibus, & Regibus, vt commiserit Deus defensionem Ecclesiæ, ibi sub l. 1. r. 1. §. 1. f. 1. recap. ideo dicti Reges suas Regias prouisiones prouidisse sequestrando redditus Pontificis sedis, aliasque diligenter fecisse sua potestate temporali

contra illos schismaticos, vt sic reducerentur ad Ecclesie vnionem, vt referunt *Zurita annal. lib. 12. cap. 4. §. 58. & cap. 56. ad finem*, air quod expensis factis per Regem Aragonie in dicta reductione, factis tuerunt ex redditibus Camere Apostolicae, & Ecclesiarum Cathedralium vacantium, & cap. 61. ponit Epistolam mittendam a Rege Castellae Regnicolis, ne obedirent Benedicto, tradit etiam Illescas in *2. p. histor. Pontific. lib. 1. cap. 11. & sequens. & histor. Regis Ioannis 11.* quae referendo Castillo de Bobadilla lib. 2. *polis. cap. 18. n. 93.* intelligit cum Alex. col. 8. incipit videtur col. 2. *vers. quoniam vol. 1. Decian. vbi supra n. 85.* Belluga in *5. quibuslibet. vers. indifferenter, n. 15. & in Rub. 118. §. denus, d. n. 1. & 8.* si ad sit remissio, & negligentia in omnibus iudicibus superioribus, & inferioribus, ad ea, quae dixi sub cap. qualiter de indic. & in cap. 1. eodem sub q. 19. † referens etiam idem Castillo casum iam supra adductum, posse inquam Regem administrare iustitiam, secularem pertinentem ad Ecclesiam, & Episcopum in Sede Vacante, vt practicum fuit in dicto Archiepiscopatu Tolerano in Sede Vacante D. fr. Bartholom. Carranza, & D. Gaspar de Quiroga per illa etiam, quae ipse scripsit in *cod. c. n. 51. & sub c. 16. eiusd. lib. 2. legedus.*

- 37 Tamen haec non adaptantur ad casum nostrum, quia & si verb. dictae schedulae, & tenendo consideratione alias causas referidas, & ibi: *ya otras muy iustas que se reconocen de el servicio de nuestro Señor y nuestro, y bien de este Obispado*, videantur denotare gubernium illius Sedis Vacantis esse violentum, egeretque aliquo salutari remedio, sed non tale, vt Rex vellet vi sua politica potestate, nec posset compellendo, vt Capitulum cessaret gubernare suas facultates transferendo in D. Didacum Episcopum, tantum electum, & sic agnoscendo, quamcumvis ex dictis verbis iracundiam demonstret ortam ex aliqua pessima administratione dictae Sedis Vacantis nihilominus Rex noster vsus tantum fuisse illis deprecatiuis verbis: *os Tuego, y encargo admitais al dicho D. Diego, Salcedo Beanco en esta Iglesia, como Governador della, y de este Obispado, dandola para su execucion las poderes, y Recaudos necesarios en el, entre tanto que llegan sus Bulas y toma la posesion de el como Prelado &c.* † Quae poterunt autumari ex his, quae congerit D. Ioan. de Solorzano de *iure Indiarum lib. 4. cap. 13. in fine & in politica eodem lib. & cap. ex vers. aunque no es mi intento, vsque ad finem.* Vbi cum Contzcn. 1. *polis. cap. 11. Petr. Greg. de Republica, lib. 5. c. 3.* & ex doctrina

textus cap. ne pro defectu 41. de elect. Vbi Bald. cap. oblata 37. *inueni glossa verbo periculum de appel. cap. quam fit de elect. lib. 6.* cum aliis apud Berazoli. *in tract. de Episcopis n. 3.* adducendo practicum apud Indos, quia multis schedulis Regiis, quas refert, & apud Lusitanos ex Oldrado *dict. cons. 9. n. 5.* Tufcho *conclus. 384. litt. P.* consuetudine observari, vt nominatus Episcopus illico inciperet gubernare Episcopatum ante confirmationem Pontificiam, & in Concilio Toletano 12. relata a Menchaca 2. *controuers. cap. 57. n. 38.* Vbi propter offensam resultantem circa diuina Officia in Sede Vac. Archiepiscopus Toletanus, posset confirmare nominatos Episcopos in his Regnis Hispaniae, sic vt nec egerent eam consequi a Romana curia, & quod apud Indos Philippinarum impetrasse a Romano Pontifice nuncios Regios, vulgo les Embaxadores quod vacante aliquo Episcopatu, cura illius committeretur conuicino alij Episcopo, & quod propter haec, & alia, quae cauentur in dicto cap. ne pro defectu, & in l. 1. tit. 5. p. 5. in Clem. dispendiosam de iudicijs, in cap. posteriali 12. de Officio, ordin. cap. siue olim 25. de accusat. glossa in summa, & in cap. fin. q. 3. cum Durando, Osco, Quaranta & D. Feliciano de Vega in cap. ceterum de indic. n. 32. & 33. & Ioanne Garcia de expensis cap. 20. n. 14. debet improbari Sedum Vacantium gubernium, contra quod loquitur idem Garcia de expensis, vt refert Solorzano in dicta politica, verbo *y lo mismo*, in verbis sequent. *que porque en ellos se hacen muchas cosas insolitas* (loquens de Capitulo in Sede Vacante) *tomase en el Rey nuestro Señor el gouerno de estas Vacantes, y que el saue que aia en ello una cosa muy vital y saluadable para su Reyno*, alia legenda refert Solorzano vbi supra.

Ex quibus satis aperta demonstratur intentio Regia conformis cum omnibus hucusque dictis siquidem rogat, & fateatur Capitulum esse Dominum gubernij petentem Sedem Vacantem, intelligendo esse in facultatem Capituli dare illi sufficientem potestatem ad gubernandum pro eo interim, quo Bullis offensis reciperetur, tantumquam Episcopus, quibus actibus, ex longa in hac quaest. repetitis, & aliis, quae tunc a me, vt Canonico Doctorali considerata fuerunt, & scripta in quodam allegato iuris, vernaculo sermone concepto.

Iam Capitulum magis instructum mandauit sub pena centrum ducatorum, vt intra 24. horas iter facerem Matritum, vt persuaderem locutione, & memorialibus, quod

quod Rex, & Comes de *Olinares*, eius collateralis, & Consiliarij de Camera desisteret ab executione dictæ schedulæ. Sed ego cupiens pacem Capituli cum tali Episcopo, vt ne deinceps cum hoc aduerso principio commouerentur ad lites, distuli, quantum potui iter facere caliditate, siue dolo bono, meos contemporaneos tunc sanguinolentos fallens; quia secreto ab ipso Episcopo accepissem Bullas originales accepturo intra dies octo, vt contigit, ipseque fuit, vt Episcopus recepit. Omnes de Capitulo in pace, & ego gratus excusando iter, cum possem illud illico arripere, & facere sumptus ducentorum scutorum, quos mihi Capitulum transmisisset in Bursam meam; deinceps in toto curriculo annorum quatuor excusando fumum plurimarum litium contra ipsum Episcopum, quas composui sine laboribus, & expensis ad satisfactionem Capituli, & faciendo prolixa sollicitudine mea, vt Capitulum, vocaret ad se tres Agentes, quos inueni tenere propriis expensis Romæ D.D. Petrum Iniquez Delzerro nunc hie degentem Canonicum, & Magistrum scholæ, Matriti D. Christophorum de Vgarte, Vallisoleti D. Matheum Sagade Bogueiro, hodie Archiepiscopum Mexicanum, & electum Episcopum Carthaginens. quo assequuto faxit Deus, quando gradum feci anno 1643. ad Ecclesiam Vallisoletanam, electus Canonicus Penitentiarius, hoc Capitulum, eiusque Præbendati remanebant in quiete, permanens ego cum illis vsque ad hunc aduentum Episcopalem proptens integram vrbaniatatem, tam Vallisoleti, quam Matriti, & cum filiis eius, & totius Episcopatus, existimando nunc non ex alio capite insurgere in me, quam ex illo, quod sum Episcopus, insaniens, vt ab antiquo xuo prouenit, ex isto tantum titulo, non ex alio capite, nec aliquo malo opere à me intentato huc vsque aduersus eius iura, nec filios; imo potius ingratis omnes gratificando.

- 41 Hic poterant pro plena manu iniungi alia, quæ super littera dictæ schedulæ Regiæ commentatus fui, disputando, numquid ex dictis verbis *Rægo* deprecatoria tantum fuisset petitio; an imprecatoria pronuntiatio; item an à prouisionibus Regiis valeat supplicari; item quantum radicata fuisset iurisdictio in Capitulo Sede Vacante; item numquid Regi affirmanti gratiam factam à Pontifice fuisse, credendum esse; de quibus nunc nihil, ne impertinenter, & longè proloquamur; & sic tantum ad remissiones recurres. De primo scilicet *Ræ-*

go D.D. in cap. pastoralis §. quia vero de Officio delegati, Bobadilla in polis. cap. 10. lib. 2. ad n. 62. cum multis in glossa. De Secundo in l. 29. per textum ibi, & l. 30. tit. 18. p. 3. l. 11. tit. 4. lib. 2. recepti. & ex cap. si quando de re scripti. De Tercio in toto hoc tractatu, vbi de iurisditione, Cap. Sede Vac. de credendo Regi aliquid affirmanti per dicta sub cap. 7. de prob. & in cap. 1. de presumpt. & sub cap. sicut nobis 28. de testib. Et de alia, numquid si admitteretur D.D. Didacus, vt Gubernator, posset amouere Officiales iustitiæ dictæ Sedis Vac. alios nominando, vt quotidie accidit, quando Episcopus de nouo aduenit; aut necessario gubernare deberet conseruando illos ministros, à Sede Vacante nominatos? De quo sub q. 4. hic & dicemus aliqua infra in hoc tract. Quare iam transeamus ad agendum de alijs dubijs nobiscum inuentatis in ipsa possessione petita, & nostro mandatario præstanda.

QVÆSTIO VI.

Episcopatus possessio ex quo Bullæ visæ fuerint in Cōsilio vulgo de la Camara, & ab eo expediti executoriales, an debet fieri per ipsammet personam Episcopi, aut queat per tertiam aliam quamlibet etiam sæcularem cum eius mandato? 1. Et an præcisè, vt eam assequatur debeant præsentari coram Capitulo omnes Bullæ originales plumbatæ, & etiam simul illa virtute cuius Episcopus consecrandus præstat coram Episcopo consecrante fidem iuraram, tangendo Euangeliorum librum de obediendo Pontifici, alias sit in potestate Capituli illum non admittre, etiam si semel præsentet coram eo Episcopus testimoniale, in quo recensentur ad litteram omnes prædictæ Bullæ in forma probanti? 3. Et an Capitulum

pitulum queat non admittere Vicarium Generalem non ordinatum in sacris, aut possit ipse, vt admittatur censuris procedere? 4. Et an si virtute mandati, quod habet nominet alium habilem de Capitulo, aut extra, sit in potestate Capituli, illū non admittere? 5. Aut queat Vicarium ad suum libitum nominare, 6. Vel conseruare illos, qui erant in Sede Vacante, etiam si forent Canonici ex affectis? 7. Quæ Bullæ fuerunt examinatæ in consilio Cameræ? 8. Et quæ Bullæ sufficiebant præstari coram nostro Capitulo, vt necessario nobis illico possessio daretur?

SYMARIYM.

1. *Possessio Episcopatus Aulitricens. danda nobis Episcopo, malitia quorundam fuit per decem dies dilata.*
2. *Possessio, iam Episcopatus, quam caterorum beneficiorum, & Dignitatum potest recipi per mandatarium, etiam non ordinatum & laicum Procuratorem.*
3. *Laici index nequit Ecclesiastica negotia tractare: fallit si ministerialiter ea vel lit tractare, vel si agat de saltores Ecclesiastica.*
4. *Laici plerumque constituuntur Procuratores ad negotia audientia Ecclesiastica.*
5. *Procuratores, & Notarij, ac alij ministri Laici in Ecclesiasticis se tantum ministerialiter gerant nomine alieno, & non proprio, vt n. 7.*
6. *Laici in Ecclesiasticis possunt esse Consiliarij, & assessores, & sub n. 9.*
7. *Laici Procuratorio nomine in Ecclesiasticis autem agant, non proprio, vt exemplificatur, n. 10. 11. & 12.*
8. *Cap. in noua 16. q. 7. & n. 10.*
9. *Concilium Brachar. actū 1.*
10. *Laici quicquid esse aconomus rei Ecclesiasticæ, si agat ministerialiter.*
11. *Laici quicquid recipere inuestituram beneficij pro Clerico.*
12. *Mandatam quale requiratur ad acci-*

piendam beneficij possessionem.

13. *Bulla Pontificia pro capienda possessione Episcopatus in Regnis Hispania debent Capitulo presentari iuxta extrauag. in iuncta de electione, cuius contextura intelligitur, à n. 14. & de praxi n. 17.*
14. *Extrauagans in iuncta de elect. qualiter intelligatur respectu Episcoporum creatorum apud Romanam curiam existentium, pro Provinciis Italia. Et quid pro Hispaniis & aliis remotis. n. 15. 16. 17. 18. & 19. vbi de glossa illius, vide supra sub q. 3.*
16. *Episcopi Hispani, Lusitani, sine remotis, quatenus se ingerens, aut admissus ad administrandum, reluctur, à panti extrauag. in iuncta de elect. cap. avaritiae, & aliorum eodem tit. extra, & lib. 6.*
17. *Iurisdictionalia Episcopatus non pendunt à consecratione, sed à confirmatione.*
18. *Capitulum Sede Vacante quicquid solo testimoniali Dataria in papyro authorizato dare possessionem Episcopo electo, absque censurarum incurfione, & de praxi Hispania per aliquot annos, & de casu Brachar. n. 21.*
21. *Brachar. scilicet Capitulum absque Bullis Pontificijs posuit, vt administraret Archiepiscopatum nominatum Archiepiscopum.*
22. *Capitulum Sede Vacante si admittat Vicarium non ordinatum in sacris adhuc quicquid censuris resisti, donec nuncios Apostolicos alind explanes suo mandato, & de ratione non obstante Bulla Vrbanica. n. 23. 24. 25.*
24. *Vicarium Episcopi debet esse in sacris ex Bulla Vrbanica, vt n. 22. & 23. sed ex multis suadetur, vt in minoribus constitutus secure admittatur.*
26. *Capitulum ex eo tantum quod non admittit vt Vicarium Generalem non constitutum in sacris, non inde valet si talis Vicarius veniat cum specialis mandato sui Episcopi, queat nominare alium Ordinatam in sacris de Capitulo, aut extra.*
27. *Bulla plumbea Pontificia iuxta praxim sunt ostendenda Capitulis, sin minus valet Capitulum in sua Sede Vacante perducere suum Vicarium, vt n. 28.*
29. *Bulla plumbea, qua spectant ad possessionem adipiscendam Episcopatus, & fructus illius percipiendos, sunt tantum de necessitate Capitulo desiderata, ostendenda, non alia, qua loquuntur cum Regijs iudicibus, nec illa, qua spectat ad consecrationem Episcopi electi.*

- 31 *Bulla recensentur qua vobis in Curia Papa expediuntur pro Episcopis Hispania, 1. & 2. de admissione nostræ personæ cum nominatione Regis Philippi 4. Regis Hispaniarum, & de absolutione à quibusvis censuris, ne obstat aliquod impedimentum. n. 33.*
- 32 *Bulla quibus præcipitur ut Capitulum nostrum admittat, aliquem possumus in illud censurâ procedere.*
- 33 *Bulla qua præcipitur Clero Cunitatis & Diœcesis obedientia.*
- 34 *Bulla qua præcipitur populo & diœcesi idem.*
- 35 *Bulla qua præcipitur ut vassalli eiusdem Ecclesiæ Austriacensibus obediant.*
- 36 *Bulla qua commendatur Archiepiscopo Compestellano ut conseruet, & ampliet in iuribus.*
- 37 *Bulla qua commendatur Regi Catholico honorificentia & tutio.*
- 38 *Bulla de consecratione, & obedientia præstanda Pontifici maximo.*

ANte aduentum nostrum die 13. Augusti præteriti anni 1662. postquam nostras Bullas originales plumbatas examinavit Consilium supremum de la Camera, ubi cæteræ solent, ne forte in illis veniat aliquid scriptum, quod possit minuire, aut ostendere ius Patronatus, quod habent ab antiquo post reſtauratum Hispaniam à Mauris Reges nostri, quibus inspectis traduntur Episcopo electo per secretarium Patronatus Ecclesiastici vna cum executorialibus Cameræ ad effectum eas præsentandi coram Capitulo, ad quod electus fuit Reclatus, quod etiam assuevit in prima die Capituli, in quo præsentantur, tradere suo Canonico Doctorali, aliove perito, ut ad aliam sessionem proximè immediatam de eis narrationem faciat, numquid veniant in formam ut sit Episcopo, aut eius mandatario præstanda possessio, quæ solet illico dari, tam ibi in Capitulo, quàm in stallo choris quod si forte aliquid in eis offendiculum reſerret, solent libenter, ut diutius Sedes Vacans duret proteclare possessionē pacificam, quæ alias animo pacifico debebant illico præſtare, sicut accidisse videtur in nostra possessione adiudicanda, siquidem consobrinus noster Licent. D. Nicolaus Rodriguez Hermosino Canonicus iam, & Archidiaconus de Paramo, item & nunc Vicarius Generalis cum nostro speciali mandato, veniens à Curia Matriti, & cum Bullis & Executorialibus item & nominatus per Nos Vicarius Generalis, & si nondum or-

D. Fernosin de Poss. Cap. Sede Vac.

dinatus in Sacris pro illò tantum tempore placito à Capitulo, & cum ordine, ut si non ordinatus desinat admitti, tunc nominaret Vicarium Generalem de Capitulo eodem aliquem aptiorem sibi magis visum, nullam tamen permitteret ac Prouisoribus, qui in Sede Vacante regebant; ne videretur adhuc Sedes Vacans durare. Et quia cum tunc erant tales, qui non potuerint eligi, eo quod essent vnus Canonicus Doctoralis; alter Magistralis, etiam prohiberi talia exercere Officia alio Pontificio indulto. Et quamuis nominasset alium Canonicum; videlicet D. Ioseph. Martinez Ruiz, persuasum fuerunt Capitulares consilio vnitatis ex illis, non posse Capitulum admittere ad Vicariatus Officium meum Consobrinum; & quod esset tantum in minoribus ordinibus constitutus, ac eo ipso; nec esse personam habilem ad capiendam possessionem mandato nostro fidem faciente: hoc impeditamento retardata fuit possessio; & quia forte perito illa consilianti, visum esset, non firmo pede, ad tertiam sessionem cogitauit aliud impedimentum proponere, narrando in Capitulo in alia die Capitulari vidisse Bullas, & inter illas non venire illam, quæ respiciebat ad consecrationem, & iuramentum à nobis præstandum coram Episcopo consecratore, nec sufficere etiam Capitulares persuadendo, ut ea quidem Bulla esset ad litteram in alio testimoniali fidem facienti; de omnibus etiam Bullis ad litteram extensis in Bullis plumbatis, firmando non posse Decanum, & Capitulum procedere ad dandam nostro mandatario possessionem, illa Bulla deficiente; & si omnes alie recipientes ad actum possessionis, & admissionis, tam per Capitulum nostrum, quam per Clerum, & Magistratus seculares, & ad percipiendos fructus, venire in forma probanti, & sine vlla ruga, qua nouitate sua dilatata possessio, quia talis Doctor peritus etiam informauit sine peccato mortali, item & sine incursione censurarum, & penarum, quæ continentur in extrauaganijs de electi non posse nobis possessionē tradere. Cumque non omnes de Capitulo essent contrarii, admirarenturque de tali nouitate, & quod oporteret recipere doctrinam ab alio ita risperito nostræ ciuitatis, equidem litteratissimo, qui in fauorem nostrum colloquebatur, tunc alter, qui se existimabat Doctorem, ut magis, ac magis distulisset aliam nouitatem, parauit, nempe quod darent Capitulares dicto nostro consobrinus

1 possessio

in facto rei Ecclesiasticæ, & sic in eo, quod respicit possessorem modo ibi dictos, ergo si in hoc, ut iudex valet cognoscere qua de causa potest esse laicus prohibitus aliqua negotia tractare tantum, ut minister & materialiter, in quo nullam cognitionem iuridicam facit.

4 Ob id videmus quotidie, ut laici constituantur Procuratores ad vnum, vel etiam plura negotia, siue in iudicio, ut in cap. 1. de procurat. lib. 6. vbi glossa & in cap. 1. de syndico, siue extra iudicium, velut ad resignandum, acceptandum, seu permutandum beneficium, glossa verbo Procuratores in elem. 1. de renunciat. Rota dec. 8. n. 5. de procurator. alias 104. in antiquis, & dec. 2. de rerum permut. alias 418. in eisdem, Ioan. Andreas, Abbas, & alij in cap. accedens, de prabendis, post alios Tiraquel. de iure mariti glossa 5. nu. 178. Felin. in cap. Apostolicam. 5. & 6. de exceptis.

5 Quare licet Ecclesiastici apud Ecclesiasticum forum in Ecclesiasticis, & spiritualibus Notarij, & Tabelliones esse possunt, glossa in fine & DD. in cap. sicut ne clerici, vel Monachi, & communis per Couar. in pract. cap. 19. n. 8. possunt etiam laici absque dubio in eisdem causis Notarij, existere, quia sic ministerialiter tantum negotia Ecclesiastica tractant, ut tenet communis in cap. quia propter, de elect. Abbas, & alij in dicto cap. sicut idem in addit. ad eum n. 14. Decius n. 18. Ripa ad n. 60. Couar. cum alijs, & Barbosa, testatus etiam de praxi in dicto cap. 2. de iudic. sub n. 6. addit. n. 7. cum Auserio de potest. seculari reg. 4. fallentia 34. & cum alijs passim. † Quod similiter possunt laici in causis spiritualibus existere Consiliarij, & Assessores iudicum Ecclesiasticorum iuxta textum in cap. sicut in 9. assessorem de rescriptis lib. 6. & l. consiliarios cod. de Offic. assessor. & hoc quia tales Consiliarij, & Assessores ministerialiter tantum se habent, nihil circa præcisam definitionem litis Ecclesiasticæ agendo, cum illius definitio pendeat à iudice cognoscente de causa, qui potest sequi, aut non illorum consilium, ut explicat Barbosa latè legendus sub dicto cap. 2. de iudic. p. 6. sub dicto n. 7. & 8. Vbi colligit hoc idem procedere in peritis, quorum consilio Inquisitores tractant negotia, tam Ecclesiastica, qualia sunt fidei, de quo, & alijs, iam nos diximus sub dicto cap. 2. de iudic. q. 12. Vbi agimus de illa, an laici, possint esse Clerici Procurator, aut Assessor, seu Vicarius?

6 † Quod similiter possunt laici in causis spiritualibus existere Consiliarij, & Assessores iudicum Ecclesiasticorum iuxta textum in cap. sicut in 9. assessorem de rescriptis lib. 6. & l. consiliarios cod. de Offic. assessor. & hoc quia tales Consiliarij, & Assessores ministerialiter tantum se habent, nihil circa præcisam definitionem litis Ecclesiasticæ agendo, cum illius definitio pendeat à iudice cognoscente de causa, qui potest sequi, aut non illorum consilium, ut explicat Barbosa latè legendus sub dicto cap. 2. de iudic. p. 6. sub dicto n. 7. & 8. Vbi colligit hoc idem procedere in peritis, quorum consilio Inquisitores tractant negotia, tam Ecclesiastica, qualia sunt fidei, de quo, & alijs, iam nos diximus sub dicto cap. 2. de iudic. q. 12. Vbi agimus de illa, an laici, possint esse Clerici Procurator, aut Assessor, seu Vicarius?

7 Nec his obstat, quod laici in spiritualibus procurator existens, verè tractet negotia spiritualia, & Ecclesiastica; quia respōdetur ex communi, & cum Abbate n. 9. in cap. 2. & Tiraquello vbi supra laicos prohiberi tractare talia negotia nomine proprio, non vero alieno, seu procuratorio, non si illa agerent iurisdictionaliter, ut si vellent cognoscere, aut quod eorum consilio præcisè standum esset. † Quare & si 8 procurare ipsis, videatur prohibitum in cap. in nona decimo sexto quæst. septimo ad finem ibi per laicalem procuratorem; tamen ut DD. intelligunt, textus ille non agit de procuratore, sed de œconomo, seu generali gubernatore rerum Ecclesiasticarum, qui velut, ut superior, in eisdem potestatem exercet, Barbosa in dicto cap. secundo numero 4. & 5.

Quare licet Concilium Brachar. n. 2. 9 tis. de Procurat. cap. septimo vers. quod si iniungat Episcopis, ut in suis Tribunalibus non laicos, sed Clericos adhibeant cognitioni, & decisioni causarum ad Ecclesiasticum forum pertinentium; & ob id nos dicamus in dicto cap. 2. sub dicta q. 12. num. 6. 7. & 8. Vicarium ad tractanda negotia Ecclesiastica, laicum non posse consumi, quia talis præcisè iudicialiter acturus sit negotia; tamen dict. Brachar. concil. in vers. quod si admittit laicos, & Clericos coniugatos Assessores, & Consiliarios in eisdem causis; ita ut consilium habeat suffragium, secus vbi dispositum fuisse, quod Ecclesiasticus iudex præcisè, & necessario sequatur foret laicorum consilia, & assessores, quia tunc in specie diceretur tales Consiliarij, & Assessores laici iudicare, quod sibi met omnī iure in Ecclesiasticis prohibitum reperitur, nisi alias Pontificia delegatione aliud disponderetur, secundum quæ dixi in cap. 3. de iudic. q. fin. & in cap. qualiter quæst. 9. & 12. & alibi, & sub dicto cap. 2. q. 12. num. fin. vbi probavi, quod laicus nequit partes iudicis Ecclesiastici assumere, nisi ex delegatione Pontificia.

Et licet verba dictæ cap. in nona remaneant explanata, nempe, ut non possit esse laicus œconomus, & nos in dicto capite secundo quæstio. 12. in fine, cum Gratiano reg. 328. dicamus, ut queat esse œconomus, tamen non implicat, cum ibi loquamur de œconomo ministerialiter agente, & procuratorio nomine inferendo ex procuratore ad illum; hic tamen quando laicus exerceret œconomatum proprio nomine, & ut Gubernator rerum spiritualium, & Ecclesiasticarum;

& ob id explanans Barbosa, ac intelligens textum in dicto cap. 2. de iudic. cum aliis, de materia, de qua nos diximus abundè sub illo, dicit in n. 9. p. 6. laicum posse, & autoritate legitimi superioris Ecclesiastici Ecclesiastica negotia tractare, secus si gereret iure proprio, aut sicut alij dicunt autoritate tantum laicali, presumendo autoritate propria tenere per se aliquid faciendo, vt ex cap. Indai 21. vbi glossa de testibus, & cap. statutum §. insuper, vbi glossa verbo presumas de rescript. lib. 6. Flamin de resign. infra n. 10. Barbosa per dict. cap. 1. de procurat. à n. 1. ad 4.

11. Vnde cum nemo etiam dubitet posse Procuratorem laicum recipere inuestituram beneficij pro Clerico, vt agnoscunt D. D. cum Panormit. in cap. accedens de Prob. & ad acceptandum beneficium, Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 9. q. 3. n. 14. & 19. & lib. 10. q. 5. n. 14. ibi n. 35. refert in Rota decisionem huiusmodi mandatum strictè esse interpretandum, nec ad beneficia alterius Diocesis extendendum item vt laicus possit constitui Procurator ad renunciandum, & acceptandum beneficium Ecclesiasticum, idem dict. lib. 10. q. 8. n. 35. & q. 6. n. 14. Rebus in tract. nominis tract. 14. n. 96. Bonafcos, sem. 1. comm. opinen. lib. 1. tit. 10. num. 14.
12. Vbi licet cum Innocent. commendet menti tendendum ad capiendam beneficij possessionem requiri mandatum speciale, ita vt non sufficiat generale, cum dict. etiam Flamin. Villalobos, Capell. Tholosan. Camillo Borrel, & aliis, non tamen negat sufficere generale ad beneficia mandatum, etiam si beneficium minime fuerit nominatum, dicens hoc in casu posse talem Procuratorem acceptare beneficia curata, & dignitates, vt resoluit Rebuff. in tract. nominis q. 9. n. 6. quæ & nos diximus, & alia in dicto cap. 2. de iudic. à n. 3. cum Panormit. Dominico, & Rota: Ergo in casu nostro nunquam potuerunt Decanus, & Capitulum nostræ Austriacensis Ecclesiæ differre tradere possessionem Episcopatus petitam consobrinis nostris habenti ad id speciale mandatum, quod præsentauerat vna cum Bullis, & minus eo simulato colore, vt quia non admittetur, vt Vicarius Generalis, quia erat tantum Clericus in minoribus, nec habilis erat persona ad capiendam illam possessionem nomine nostro, quo inuolucro transferunt ad sequentia differendo vsque ad diem 18. dicti mensis.

13. Ad secundam quæstionis partem quæ iterum pendet ab intellectu dictæ extra-

uag. iniunctæ de elect. de qua, & intellectu aliorum iurum diximus plura sub q. 3. præced. & sub toto cap. 15. de elect. à q. 1. præcipuè, à q. 3. quæ hic repeti possent, illis omisiss, nunc solum restat dubium quæ Bullæ plumbatæ Capitulo præsentatur, vt nequeat denegari, aut differri possessio Episcopatus petita, operæ pretium est videre, & numquid dispositum in illa extrauag. debeat praticari cum Episcopis Hispaniæ, aut aliarum prouinciarum, quæ longissimè distant à Curia Romana, aut de quibus Episcopis creatis ea intelligatur, quapropter necessum erat omnia verba illius extrauagantis hic repetere, vt sunt posita supra n. 1. quæstionis præced. Vbi quisque desiderans leges, & sic nunc ex sola repetitione clausularum contexturæ ipsius, & casus appositione, atque glossæ intellectus satis perspicue considerari valebit: quo velamine, seu figura discursus ad differendam à nobis petitam possessionem per dict. Procuratorem nostrum ab illo literato Capitulo pro nostris proposita fuerit influens lethaliter peccare, & insimul in censuras in ea positas incurrere Capitulares, si nos admitterent ad possessionem, non præsentata Bulla consecrationis plumbatæ, etiam si omnes alix præsentatæ fuissent.

Igitur si ex principio congeturæ totius illius extrauagantis à verbo iniunctæ attente inspicatur siue construat contextus, videbitur etiam in versiculis sanctæ, quamquam præcautionem exposcit Papa Bonifac. 8. ad hoc vt venturi Episcopi, Abbates, Priores, & alij ad proprias Ecclesias, & territoria legitimis documentis probent ad se illas pertinere, probans id tam ex regulis iuris Canonici, quam ciuilibus, & exemplis tam in illo, qui dicit venire cum mandatis Principum, & in Nuncio Apostolico facturo suæ delegationis fidem, & in Clericis, qui vt credantur in alienis Diocesisbus esse tales, debeant discedere à propriis eum literis commendatiis fidem facientibus per suos Episcopos. Et hac de causa ex vers. quod autem respectu Prelatorum, Abbatum, Priorum, & aliorum, non minorem probationem requiri, siquidem ex vers. hinc in his ita superioribus prælatis maior legitime probationis ratio ita exposita, siquidem in aliis casibus, qui minoris existunt periculi, iam in aliis constitutionibus sit pronisum, & inde à vers. tu præsentis vsque ad finem, cuius verba posita sunt supra in princ. q. 5. præced. mandat ac prouidet Pontifex, vt deinceps Prelati, & alij quocumque nomine censeantur, qui apud sedem Apostolicam

eam promouentur, aut confirmationis, consecrationis, vel benedictionis minus recipiunt ad commissas eis Ecclesias, & Monasteria, absque dictæ sedis litteris huiusmodi eorum promotionem, confirmationem, consecrationem, seu benedictionem continentibus, accedere, vel bonorum Ecclesiasticorum administrationem accipere non præsumant sub penis ibi contentis, & in vers. quod si fuerint, & quas etiam imponit idem Pontifex aduersus Capitula, & conuentus Ecclesiarum illos recipientes.

- 15 Ex qua prælibatione visum est Pontificem loqui de illis Episcopis, Abbatibus, Prioribus, seu aliis Monasteriorum Rectoribus, qui cum ad præsentem deguerint in Curia Romana: apud illam ibi eliguntur, promouentur, confirmantur, consecrantur, & benedicuntur, quæ personæ forè in partibus, ubi Ecclesiæ ad quas prouidentur cognitæ, & inaudite non præsumant administrationi earum ingerere, absque eo; quod per legitima documenta, & litteras confiterit illos esse veros Prælatos, & quod tantum de illis loquatur qui Romæ inhabitant, constat, quia alij Prælati nominati hic in partibus, & si confirmantur Romæ, eorum nominatio, & electio, tamen munus consecrationis recipiunt virtute alterius Bullæ ab Episcopo illum, aut illos consecrante, vna cum aliis duobus Episcopis assistentibus iuxta ea, quæ dixi in cap. hic apud nos Hispanos, quod suaderetur ex verbis sub dicto vers. præsentis, ibi: qui apud dictam sedem promouentur, &c. quod si adhuc velis dubitare dicendo hæc verba non implicare, siquidem promouentur apud dictam sedem, Episcopi, & cæteri Prælati extra Romanam degentes, tunc satis intellectus prædictus confirmatur ex vers. statim sequenti, ibi: [similiter quoque Episcopi, Prælati, Abbates, Priores, & alij Monasteriorum regimina exercentes prædictæ solito fidelitatis iuramento non præstito, illi etiam Pontifices, (quos apud prædictam sedem pallium contingit recipere) absque litteris traditionis ipsius pallij nequaquam ab eadem discedant &c.] Et multat alias discedentes in vers. discedentes vero, quibus verbis satis aperta est lectura dictæ extrauag. & quamuis praxis sit apud nos, vt non admittantur ad administrandum Episcopi, etiam confirmati, nisi litteris ostensis, in Capitulo etiam si non in Curia nominentur, ac in istis Regnis deguerint. Tamen perspicuum est munus consecrationis hic apud nos recipere, & fidelitatis iu-

ramentum facere de obediendo Papæ in manibus Prælati consecrantis antequam illum consecret.

Et clarius demonstratur, siquidem in di. 16
do vers. & similiter mandat Pontifex, Bonif. vltimus discedat, antequam tale iuramentum præstiterit, & quod nec illi Pontifices, hoc est Archiepiscopi, aut Primates, qui investuntur pallio, similiter, nec à Curia Romana discedant ante illius receptionem, quæ tamen requisita hic in partibus præcipue ita distantibus, nullo modo possent praticari de facilitate iurando hic promoti, & nominati Romam, vt ibi in persona confirmarentur, & consecrarentur, præstando ibi coram Romano Pontifice iuramentum fidelitatis, & obediencie, & accipiendo de eius manibus pallium siquidem istud Archiepiscopis nominatis, & hic in partibus degentibus mittitur, vt post illius acceptationem (iuxta quæ diximus in Rub. & tit. de vsu pallij) queant administrare proprios Archiepiscopatus, & iidem qui sint consecrandi hic in partibus ante consecrationis munus, præstent iuramentum fidelitatis, & obediencie Pontifici maximo. Igitur ex dictis præstat intellectus dictæ extrauag. fore ad præcauenda inconuenientia, quæ possent contingere respectu illorum Prælatorum, qui apud Sedem Apostolicam prouiderentur, confirmarentur, consecrarentur, & benedicerentur cum Episcopis apud nos hic consecrandis, & iuraturis de Papæ obediendo, nihil dispositum sit in dicta extrauag. cum praxis antiqua, ea nempe sit, vt ex quo cum Bullis se præsentat quique Episcopus, aut per se, aut per Procuratorem ad id speciale proprio Capitulo, ex quo sic præsentatus constiterit, quod sit à Papa confirmatus, statim debet recipi, vt recipitur absque eo inquam, quod debeat constare eidem Capitulo, numquid talis Episcopus sit iam consecratus? & numquid præstiterit iuramentum fidelitatis, & obediencie Pontifici, hæc enim præcedentia non exposcitur siquidem ab actu confirmationis Pontifici quique Episcopus debet admitti, præter quam illi, & alij Prælati, qui apud curiam confirmantur, prouidentur, & consecrantur, aut accepturi sunt pallium, quos voluit excipere Pontifex, & quod non discederent à Curia ante receptionem talium munerum, de quibus per litteras Capitulis, & Conuentibus Ecclesiarum constitisset, vt & apertius demonstrat glossa ibi: vers. non præsumant in casu ibi: sed pone consecratus, vel benedictus litteras Papales habere non potuit propter Papæ obitum, numquid

numquid tenebitur multo tempore in curia
 17 *permanere.* † Non enim à consecratione
 pendens iurisdictionalis Episcopatus, sed à
 confirmatione, & ob id praxis continua est,
 ut antè quam consecrati sint Episcopi, reci-
 piantur ad gubernandum, ostentis Bullis
 per Capitula Cathedralium, ut mihi con-
 tigit, qui accepi possessionem dicto die 18.
 Augusti, & fui consecratus Matrici post in-
 mensè Septembris die 17. & aliis quotidie
 accidit, sicut factum fuit cum illo Episcopo
 D. Didaco Salcedo Beancos, de quo larissi-
 mè diximus 9. 5. *præced.* qui postquam re-
 ceptus fuit in persona à nostro Decano, &
 Capitulo per ostensionem Bullarum, sine
 quibus antè venerat huc; deindè porrexit
 Matricum, & iuramentum de obediendo Pa-
 pæ præstando, huc iterum rediit vivere,
 & hic applicanda sunt quæ latè dixi *sub*
cap. 15. de elect. vbi quod à confirmatione
 habet posse Episcopos quilibet, accepta
 possessione, gubernare, administrare, &
 percipere fructus, & alibi.

18 Vnde iam vbi huius dubij altera pars dis-
 cutiatur, an solo testimoniali cum trasum-
 pro ad litteram omnium Bullarum potuerit
 Capitulum nostrum præstitisse possessionē
 Episcopatus nostro dicto mandatario. Et li-
 cet communis praxis ea sit apud nos His-
 panos, siue Castellanos, ut prius in Consi-
 lio Cameræ supremo examinaretur Bullæ
 plumbatæ cum suis sericis, aut canappis,
 pendentibus funibus, siue cordulis, quibus
 ibi examinatis, nihilque inuentum in eis,
 præiudiciale Patronatui Regio, quod Re-
 ges ab ævo habent præsentandi viros ido-
 neos ad Episcopatus, & expeditis executo-
 rialibus ad Capitula Cathedralium, vna
 cum Bullis traditis ipsi parti, ut petat il-
 lorum instrumentorum virtute possessionē.
 Sin autem petat à ludicibus Regis au-
 xilium, nihilominus negari nequit, quin
 virtute dicti testimonialis transumptio ve-
 nientis à Dataria Pontificia, & in Papyro
 sub forma probanti signati, atque subscripti
 cum inclusione omnium Bullarum, possit
 possessio cuiusque Episcopatus tradi, at-
 que peti cum ipso testimoniali fidem fa-
 cienti, debeat vtiq; credi in his partibus;
 & sic in his partibus per annos 20. & plus,
 in quibus bella orta fuerunt inter Regem
 Francorum, & nostrum, periculum quoti-
 dianum foret in mari, vbi Mauri inuadunt
 sepibus, periculumque extaret in remissione
 Bullarum plumbatarum dictum consilium
 supremum Cameræ affluere examinando
 tales transumptum cuiuslibet Episcopa-

tus, quemque Prælatum ad possessionem
 admittere petendam à Capitulo, Capitu-
 laque Ecclesiæ, visis testimonialibus ip-
 sis tradere possessionem siue excusatio-
 ne, nec aliud præcisè præcipi in dicta ex-
 traug. cum tale documentum sufficienter
 ad probationem videatur per verba ibi;
 [asserenti se mandatis Principum venisse,
 credendum non est nisi hoc scriptis proba-
 uerit] † & ibi: [nec similiter credatur se
 19 asserenti legatum; numquam enim Apo-
 stolice Sedis moris fuerit absque signa-
 ricibus, vnde cum legationem suscipere,
 & per alia verba ibi: sed nec dicenti
 se delegatum Sedis eiusdem creditur, vel
 intenditur, nisi si demandato Apostolico fide
 doceat occultata, & ibi: similiter Clerici
 ad alienam Diocesim sine suorum Ordina-
 riorum litteras venientes, nec in suis reci-
 piatur Ordinibus, nec ad superiores ascen-
 dant &c.] quod nec aliud videri, ut postu-
 letur in verbis infra dictæ extraug. ad de-
 cisionem, de qua loquimur *sub dicto versum*
præsentibus: [ad commissas ei Ecclesias, &
 Monasteria absque dictæ Sedis litteris hu-
 iusmodi eorum promotionem, confirma-
 tionem, consecrationem seu benedictionem
 continentibus accedere, vel bonorum
 Ecclesiasticorum accipere non præsumant,
 nullique eos absque dictarum litterarum
 ostensione recipiant, aut eis pareant, vel in-
 tendant.] Ad quod applicabis quæ dixi
 de credendo litteris Episcopi, in *cap. post*
cessionem 7. de probat. & quæ scripsi de assu-
 mendo exemplari ab instrumento origina-
 li, in *cap. fin. de fide instrum. & alibi, co*
tit.

Et confirmatur ex dicto glossæ dictæ ex-
 20 traug. *sub dicto versum non præsumant*, quate-
 nus in casu, de quo ibi interrogatur, nempe
 quando consecratus, vel benedictus, litem-
 teras Papales, habere non potuit propter
 Papæ obitum, numquid tenebitur multo
 tempore in curia remanere, & responden-
 do, dicit glossator in verbis sequentibus:
Credo quod non, quia hic Papa damnat præ-
sumptionem temerariam recedere volentes ab-
sque litteris propter quod ipsum & recipientes,
eundem puniunt extraneos, sed necessitatem
non excludit, & vbi non est culpa, nec pena de-
bet infligi, & vbi culpa extra de reg. iur.
lib. 6. Vnde temeraria præsumptio hic reproba-
ta ad casum alium non debet extendi, nec pro-
hibitio generalis excludit casum alias licitum,
ad textum in cap. super quibusdam de verb.
signif. † Ob idque potuit ex Oldrado ad
 21 *di alia Glossa fin. in dicta extraug. in vers.*
additio, quam repetij, sub quaest. anteced.
 nempe,

nempe, [Quod Dominus Braccarenf. qui est immediatè Sedi Apostolicæ subiectus distans à Romana curia vltra triginta Diebus, ad magnam instantiam sui Capituli, & propter Ecclesiæ necessitatem urgentem, nondum obrenta confirmatione à Sede Apostolica, administrans, & bonorum Ecclesiæ administrationi, se immiscens, non incurrit dictas penas. (Quibus apparet litterarum ostensionem aliquoties præcisè non esse necessariam) & quod sine illis Capitula valent admittere, patet ex hoc dicto Oldradi, quem sequuti fuerunt Nauarr. & alij, quos retuli quæst. præced. & ex dicto glossæ hic *verbo recipiant*, ubi ponens dubium glossator in verbis sequentibus, [Sed numquid oportebit me Prælatum semper ostendere litteras] & respondent, [Sic hic loquitur (*hoc est in dicta extranag.*) in principio dum accedit Prælatus ad Prælaturam, non quando diu in possessione stetit,] notans simile in *cap. si index. de sent. excommunic. lib. 6.*

- 12 Ad tertiam quæstionis partem, an Capitulum, quæ non admittit Vicarium Generalem non ordinatum in sacris, aut possit ipse Vicarius, ut administrator providere, censuris: In quo dubio fatendum est in fauorem Capitulum à Sanctissimo Urbano Papa 8. decretum, ne Episcopi in suos Vicarios Generales nominent, & assumant, nisi constitutos in sacris ordinibus, ut retuli *sub dicto cap. 2. de iudic. dist. 9. 12. n. 6.* Tamen quia decisio iuris est, nempe, ut diximus etiam *sub cap. 5. de Offic. Vicarij*, Vbi latè dictum est de Officio Vicarij Generalis Episcopi, ut possit constitui, non solum in sacris, sed etiam ille, qui est in minoribus, vel etiam ordinatus primæ tonsuræ, dum tamen coniugatus non exiterit laicus, aut bigamus, si ab ea solutus non sit, *ex cap. in noua 16. q. 7. ex dist. cap. 2. de iudic. & ibi Abbas n. 12. Felin. n. 6. Decius n. 15. Ripa. n. 56. Valenzuela conf. 101. n. 67.* qui postquam à n. 1. de Dignitate illius, & quibus debeat præcedere, addens, quod cum Clerici primæ tonsuræ sint personæ Ecclesiasticæ, non esse inconueniens, ut si tales eligerentur in Vicarios Episcoporum, quod in Choro assistant, & sui Vicarius debet sedē habere, cum infinitis idem Barbosa in *pastoralis alleg. 5. p. 3. n. 4. idem de iure Eccles. t. p.*
- 13 *cap. 15. n. 14. & 15. 1.* Et ob id etiam post dictā dispositionem Urbani multis in Episcopatibus, solent assumi Vicarij Generales ordinati tantum prima tonsura, ut *sub dicta quæst. 12. dist. cap. 2. anno 1641*; & licet D. Nuncius anno 1644. miserit Episcopis Hi-

spaniæ, ut in sacris illos assumerent, & itidem quod si conquerantur Capitula Ecclesiarum, illis fauent; tamen non hoc est ita præcisè, ut non impugnantibus Capitulis, illi etiam prima tonsura tantum ordinati assumantur, cum illud sit priuilegium renunciabile, & melius cum tunc, reducat ad terminos iuris communis.

Et quamuis nonnulla inconuenientia possent considerata representari Urbano summo Pontifici, cum voluit, ut in sacris eligerentur, non cessarunt tamen alie considerationes aduersæ, nempe difficultas inueniendi personas in sacris constitutas habiles ad tantam curam, qualem exposcit simul cum scientiæ, & litteris Vicariatus Episcopici Officium: nam si aliqui possint dari habiles, vel sunt Parochi, qui nequeunt Parochias deserere, & quia prohibiti vel sunt Canonici Doctorales, vel Magistrales ipsarum Cathedralium, qui vltra quam quod alio Breui Pontificio sunt prohibiti ad talia Officia regenda, esset inquam magnum inconueniens, ut tales eligerentur Vicarij ab Episcopis, propter affectionem, quam forent præstituri erga suos Canonicos litigantes, & idem inconueniens exurgit, si forte alij Canonici non affecti propriæ Cathedralis eligerentur, quando habiles ad id reperirentur. Sin autem alie personæ solæ inueniantur litteratæ, hæc potius appetunt beneficiari in perpetuum, securos victos queritando, quam aduentitios Vicariatos amobiles. Non enim litterati, etiam Ecclesiastici in minoribus, aut confutati appetunt ad sacros ordines ascendere, quovique beneficia Ecclesiastica, ad id obligantia obtinuerint, ne alias, si sint illis ligati, & forte non beneficentur in perpetuum, reddantur inhabiles ad eligendum alium statum. Etenim quod experimur est tales litteratas, sacrorum Canonum personas, potius appetere in seculari statu existere, vel fungendo munere Adcatorum in curiis, aut si sanguinis puri se considerant, collegia Hispanica prætere, ut inde ad Dignitates seculares ascendant, & sic sæpius contingere Salmanticæ è quatuor Collegiis maioribus, Vallisoletæ ex illo Sanctæ Crucis eligi in Vicarios Collegæ tantum in minoribus constitui.

Quare & si soleant Capitula Ecclesiasticæ resistere ad admissionē illius, qui venit, ut Vicarius Generalis titulo sui Episcopis tamen si talis Vicarius eligeret, Capitulum resistere negandum non est esse in facultate ipsius, utendo facultate sui tituli instare pro exercendo in Officio Vicariatus impugnatore

gnatores cōpescendo censuris, & pœnis, in quā Capitula sunt iudices, & si sint partes ad talem impugnationem, tale inquam iudicium fieri, & decerni, spectat ad illustrissimum Nuncium Hispaniæ, qui arbitrando intret necessitatem recipiendi talem Vicarium, & iudicandi iuxta impugnationem Capituli definit, an iuste resistatur Vicarius veniens, seu debeat admitti, potest inquam dari casus, ut non obstante decreto Urbani conueniat, ut recipiatur in Vicarium talis, qui tantum in minoribus constitutus, aut prima tonsura insignitus venit gubernare, alias non de iure prohibitus admitti. Nos inquam nostrum consobrinum misimus alia instructione, ut si non admittetur libenter à Capitulo, desisteret à nominatione nostra, & ut de Capitulo eligeret aliquam dignitatem, aut Canonicum, ut iam in præmio relatum est, ne rixando videremur incipere.

- 26 Ad quartam quæstionis partem, quia Capitulum nostrum etiam testitur, ut noster consobrinus nominaret aliquem de Capitulo, dicendo, ut quia ipse fuit repulsus à Vicariatu, eo quod non fuisset in sacris ordinibus, & si esset in minoribus eo inquam pœfacto dolo, quod tunc adhuc existimabatur Sedes Vacans durare, & quod sic ad Capitulum spectabat, vel nominare nouum Vicariū, vel iam nominatos sustinere affectos Doctoralē, & Magistralē, sic nec posset permanere habilis persona ad nominandum Vicarium virtute nostri mandati. Tamen quia subdola machinatio pungit adhuc contra Doctores de Capitulo ad ratiocinandum aliter, ideo admiserunt consobrinum nostrum dando illi possessionem Episcopatus, ab eo fidem exposcendo non vsuro dicto Vicariatus officio, sed ut tantum nominaret quem vellet in sacris constitutum; & sic nominauit Doctorem D. Iosephum Ruiz huius Almx Canonicum, qui per octo dies tantum exercuit, quouique venit per nos missus nouo titulo, cum reuocatione aliorum quorumlibet Licent. D. Ioannes Sanchez Vriue hodie Abbas de Baños nostre Diocesis per Nos inculcatus: nec alia iuris hic inferimus, eo quod tam cito permittendo Capitulum, desistit ab hac vltima resolutione, quam sumpteras, tam male fundata, hoc facto monstrante, qualis animi sui motus antea omnes fratres nostros commouisset, & ob id quæ iuridica hic se se offerebant, omittimus; siquidem prætendebant iactare non ordinatum in sacris consobrinum, & conseruare in Vicariatu Generali Do-

ctoralem, & Magistralem Canonicos, qui ex alia constitutione Pontificia prohibiti sunt illud Officium exercere.

Ad vltimam quæstionis partem, quia 27 supra dictum est q. 5. & hic ostensionem Bullarum necessariam esse Capitulo, ut adimpleatur forma dictæ Clem. iniunctæ de elect. ad hoc ut Capitulum Sede Vacante delinat administrare, si antea, ut Guernatorem nolit admittere Episcopum, etiam confirmatum, & si in his partibus sine incurione pœnarum dictæ extrau. posset à confirmatione consisto de facta gratia aliquo instrumento faciente fidem, & si nondum Bullæ fuissent ostensæ, ut dictum est supra pro intellectu dictæ extrauag. dict. q. 5. & hic: Tamen quia praxis inualuit apud nos, ut Sedes Vacans duret in nihilominus vsque ad id tempus, quo per se aut legitimum Procuratorem Episcopus successor, & de nouo electus Bullas ostendat, ut docent per dict. extrauag. Rebusius in pract. de simonia in resig. n. 11. Henric. conf. 2. 9. n. 4. Riccius in pract. verum fori Eccl. decis. 376. in prima edit. & ref. 300. in 2. nec posset Episcopus administrare pronus, nisi litteris expeditis, & ostentis, si antea scilicet non admittetur libenter à Capitulo, ut dictum est dict. q. 5. & hic) Azor. instit. moral. p. 2. lib. 3. cap. 29. q. 9. v. scilicet, Flamin. de resig. lib. 8. q. 5. n. 33. Petrus Barbosa in l. diuortio in principio p. 2. n. 50. ff. soluto matrim. Sic ut secundum Gratianum discept. forens. non sufficeret fuisse promissum ad aliam Ecclesiam, si litteræ non essent expeditæ; imo & ostentæ, ut iam supra ex declar. verb. 8. ad litteram relata ostensum est q. 2. in vers. si verum, vbi de dubio, à quo tempore Episcopus translati de sinat esse Episcopus suæ Ecclesiæ antiquæ, & Sedes vacare, intelligatur, ut Capitulum intret gubernando; & à quo tempore secundam Ecclesiam, ad quam de nouo transfertur, queat administrare.

Et cum Quaranta de Cap. Sede Vac. sum. 28 ma Bullarū n. 13. vers. decimo tertio dubitatur dixerit, ut possit Vicarius Capitalis exercitium continuare, donec nouus Episcopus adeptus fuerit possessionem, allegans Paulino de potest. Cap. Sed. Vac. 1. p. 1. p. 1. q. 10. n. 9. indeque Gonzalez in reg. 8. Camerl. glossa 15. §. 2. n. 88. & cum eo Barbosa in pastoral. p. 3. alleg. 14. sub n. 161. referant fuisse conclusum validam esse quandam collationem Canonicam factam in mense ordinario à Capitulo Burgenf. sperto Episcopo iam promoti, & habente expeditas litteras suæ prouisionis, qui tamen nondum

dum illas ostenderat, nec præsentauerat, quamvis alias dictus Episcopus simultaneam haberet collationem cum Capitulo, quia cum adhuc duraret vacatio dictæ Ecclesiæ, potuit collatio fieri à solo Capitulo, sine ulla citatione, requisitione, aut interuentione Episcopi promoti iuxta textum in capite primo ne Sede Vac. libro sexto.

19 Ideo iam ad perfectam intelligentiam totius quæst. à n. 1. & d. quæst. 5. operæ pretium est inquirere, ut positum est in dubio, quæ inquam Bullæ, examinatae in consilio Cameræ ad effectum tradendi Episcopo promotio executoriales suæ possessionis tradendæ per Capitulum, sint necessario ostendendæ eidem Capitulo, ut admittatur ad possessionem, & administrationem sui Episcopatus: & scito, quod ex octo Bullis, siue chartis plumbatis in pergaminum cum cordis pendeneibus, illaque solet esse vitima, nempe pertinet, siue spectans ad consecrationem Episcopi, & de fide præstanda sub iuramento Papæ in manibus Episcopi consecrantis immediatè ad pedem altaris Ecclesiæ, ubi consecratio fit coram Notario, & testibus, fidem postea præstando ipsi consecrato de tali iuramento, ut mihi tradita fuit à D. Ioseph. de Rivera Secretario consilij supremi inquisitionis,

nis, & à secretis Illustriss. Domini mei D. Didaci de Arce Reynoso Episcopo Placent. Inquisitore Generali, qui nos consecrauit die decima septima Septemb. anni 1661. mihi illico tradita fuerit, ut ea quandoque possem vti à Secretario Regij Patronatus, nolente illam accipere, & ferre cum aliis, ut vna cum eis examinaretur à dictis Dom. de consilio Cameræ, mihi dicendo illam ibi necessariam non esse ex quo facto nec à nostro Capitulo peti à nobis potuisse.

Et quia omnes Bullæ, examinatae à dicto consilio Cameræ tradere ego iam dicto meo consobрино, excepta dicta plumbata consecrationis, quam apud me habui, ut citius possem consecrari, ea originaliter præsentata consecranti Episcopo, & nostrum Capitulum intenteret, ut dictum est iam hic denegandum esse possessionem, donec illa etiam præsentaretur, affirmando cæteras alias non sufficere, ea ommissa; quantumvis in relato trāssumpro omnium, de illa etiam Capitulo, & Decano constitisset, fuisse expeditam; idco nobis visum est omnes dictas Bullas ad litteram hic ponere, ut ex earum inspectione, viso ad quid & ad quem expedita fuerit effectum clarè videri valeat, an sola vna, duæ vè, aut aliz deberent Capitulo præsentari.

B V L L Æ.

31 IN NOMINE DOMINI AMEN. Cunctis pateat euidenter, & sit notum quod anno à Natiuitate Domini nostri IESU-CHRISTI, millesimo sexcentesimo sexagesimo secundo, Ind. XV. die verò decima sexta mensis Iunii, Pontificatus autem Sanctissimi in Christo Patris, & Domini nostri, Domini Alexandri diuina prouidentia PP. VII. anno eius octauo, Ego infra scriptus Notarius vidi, legi, & diligenter inspexi quasdam litteras Apostolicas, sub plumbo more Romanæ Curie expeditas, sanas liquidem & integras, omnique prorsus vitio, & suspitione carentes tenoris sequentis. ALEXANDER Episcopus seruus seruorum Dei dilecto Filio Nicolao Rodriguez Hermosino electo Asturicensi. salutem & Apostolicam benedictionem. Apostolatus Officium, meritis licet imparibus, nobis ex alto commissum, quo Ecclesiarum omnium regimini diuina dispositione præsidemus vtiliter exequi coadiuuante Domino, cupientes, solliciti corde reddimur, & solertes, ut cum de Ecclesiarum ipsarum regiminibus agitur cōmittendis tales eis in pastores præficere studeamus, qui populum suæ curæ creditum sciant non solum doctrina verbi, sed etiam exemplo boni operis informare, commissasque sibi Ecclesias in statu pacifico, & tranquillo velint, & valeant, auctore Domino, salubriter regere, & feliciter gubernare sanè Ecclesiam Asturicensi. quæ de iure patronatus charissimi in Christo filij nostri Philippi Hispaniarum, Regis Catholici ex priuilegio Apostolico, cui non est hætenus in aliquo derogatum, fore dignoscitur, & cui bo. me. Ioannes Episcopus Asturicensi. dum viueret præsidebat per obitum dicti Ioan. Episcopi qui extra Romanam Curiam debitum nature persoluit, pastoris solatu destituta, nos vacatione huiusmodi fide dignis relationibus intellecta ad prouisionem eiusdem Ecclesiæ celerem & felicem ne illa longa vacationis exponatur incommodis, paternis & sollicitis studiis intendentes, post deliberationem, quam de præficiendo eidem Ecclesiæ personam vtilem ac etiam fructuosam cum fratribus nostris habuimus diligentem; Demum ad te Decretorum Doctorum ex legitimo matrimonio ac honestis, & Catholicis parentibus procreatum in quin-

D. Hermosin. de Potest. Cap. Sede Vac.

K quages

quagesimo sexto tuz ætatis anno & à viginti annis in præbiteratus ordine constitutum, quem prædictus Philippus Rex nobis ad hoc per suas litteras præcavit, & de cuius vite munditia, morum honestate, spiritualium providentia, & temporalium circumspectione, aliisque multiplicum virtutum donis fide digna apud nos testimonia perhibentur, direximus oculos nostræ mentis. Quibus omnibus debita meditatione pensatis, de persona tua nobis & eisdem fratribus ob tuorum exigentiam meritorum accepta parte Ecclesiæ de fratribus eorundem consilio Apostolica auctoritate providemus, teque illi in Episcopum præficimus & pastorem curam & administrationem ipsius Ecclesiæ suæ, cuius mensæ Episcopalis fructibus vna trecentorum *Antonio Fernandez del Campi*, & alia aliorum trecentorum *Josepho Marti*, & alia ducentorum *Balthassari del Maço* & alia aliorum ducentorum *Eugenio de la Cruz*, nec non alia aliorum ducentorum *Ioanni de la Concepcion*, & relique pensiones annuæ antiquæ centum ducatus monete *Laurentio de Solorzano* Catholicis dilectis filiis illas annuatim percipientibus, dicta auctoritate reservate existunt, quas salvas esse volumus tibi in spiritualibus & temporalibus plenarie committendo in illo qui dat gratias & largitur præmia, confidentes quod dirigente Domino adus tuos prædicta Ecclesia sub tuo felici regimine regetur utiliter & prospere dirigeretur, ac grata in eisdem spiritualibus, & temporalibus suscipiet incrementa. Iugum igitur Domini tuis impositum humeris prompta devotione suscipiens curam & administrationem prædictas sic exercere studeas sollicitè, fideliter, & prudenter, quod Ecclesia ipsa gubernatori provido & fructuoso administratori gaudeat se commissam, cumque præter eternæ retributionis præmium nostram & Sedis Apostolicæ benedictionem & gratiam exinde verè consequi merearis. Volumus autem ut Theologale & præbiterium præben. in dicta Ecclesia ac Seminarium ad præscriptum Conc. Trident. erigas & montem Pietatis fieri cures, conscientiam tuam in his oneran. Datum Romæ apud sanctam Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo sexagesimo secundo, non. Iunij, Pontificatus nostri anno octavo, loco ꝑ plumbi. *J. B. Maurus.*

- 31 ALEXANDER Episcopus servus servorum Dei dilecto filio Nicolao Rodriguez Hermosino præbitero Palentino. Dilecti. decretorū Doctore salutem & Apostolicam benedictionem Apostolicæ sedis consueta Clementia, ne dispositiones per eam de Cathedralibus Ecclesiis pro tempore factæ valeant quomodolibet impugnari, sed personæ ad eas promouendæ illis puro corde & sincera conscientia præsidere possint, remedia, pro ut convenit, adhibere oportuna. Cum itaque nos hodie Ecclesiæ Asturicensi. ad præsens certo modo pastoris solatio destituta, de persona tua nobis & fratribus nostris ob tuorum exigentiam meritorum accepta, de fratribus eorundem consilio Apostolica auctoritate providere, teque illi in Episcopum & pastorem præficere intendamus, nos ne si forsan aliquibus sententiis, censuris & penis Ecclesiasticis ligatus sis, provisio & præfectio huiusmodi valeant quomodolibet impugnari, providere volentes te à quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis à iure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existis, ad hoc dumtaxat ut provisio & præfectio prædictæ ac singule litteræ Apostolicæ desuper conficiendæ suum sortiantur effectum, auctoritate prædicta tenore præsentium absolvimus, & absolutorum fore nunciamus, non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis ac dictæ Ecclesiæ etiam iuramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ absolutionis & nunciationis infringere vel ei ausu temerario contraire; si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem Omnipotentis Dei ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius se noverit incursurum. Datum Romæ apud sanctam Mariam Maiorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo sexagesimo secundo, non. Iunij, Pontificatus nostri anno octavo, loco ꝑ plumbi. *J. B. Maurus.*

- 32 ALEXANDER Episcopus servus servorum Dei dilectis filiis Capitulo Ecclesiæ Asturicensi. salutem & Apostolicam ben. Hodie Ecclesiæ vestræ Asturicensi. tunc per obitum bo. me. Ioannis olim Episcopi Asturicensi. extra Romanam Curiam defuncti Pastoris solatio destituta, de persona dilecti filij Nicolai electi Asturicensi. nobis & fratribus nostris ob suorum exigentiam meritorum accepta, de fratribus eorundem consilio Apostolica auctoritate providimus ipsumque illi in Episcopum præfecimus, & Pastorem curam, & administrationem ipsius Ecclesiæ sibi in spiritualibus, & temporalibus, plenarie committendo, pro ut in nostris inde confectis litteris continetur. Quocirca discretioni vestræ

vestræ per Apostolica scripta mandamus, quatenus eidem Nicolao electo tanquam Patri, & Pastori animarum vestrarum humiliter intendentes ac exhibentes sibi obedientiam, & reuerentiam debitas, & deuotius salubria monita, & mandata suscipiatis humiliter, & efficaciter adimplere curetis, alioquin sententiam quam idem Nicolaus electus rite tulerit in rebelles ratam habebimus, & faciemus, auctore Domino, vsque ad satisfactionem condignam inuiolabiliter obseruari. Datum Romæ apud sanctam Mariam Maiorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo sexagesimo secundo, non. Iunij, Pontificatus nostri anno octauo, loco † plumbi. *I. B. Mantus.*

- 34 ALEXANDER Episcopus seruus seruorum Dei Dilectis filiis Clero Ciuitatis, & Dioc. Asturicens. salutem, & Apostolicam ben. Hodie Ecclesiæ Asturicæ tunc per obitum bo. me. Ioannis olim Episcopi Asturicens. extra Roman. Curiam defuncti pastoris solatio destituta, de persona dilecti filij Nicolai electi Asturicens. nobis, & fratribus nostris ob suorum exigentiam meritum accepta, de fratrum eorundem consilio Apostolica auctoritate prouidimus, ipsumque illi in Episcopum præfecimus, & pastorem, curam, & administrationem ipsius Ecclesiæ sibi in spiritualibus, & temporalibus plenarie committendo, prout in nostris inde confectis litteris plenius continetur. Quo circa discretioni vestræ per Apostolica scripta mandamus, quatenus eundem Nicolaum electum tanquam Patrem, & Pastorem animarum vestrarum grato admittentes honore ac exhibentes sibi obedientiam, & reuerentiam, debitas, & deuotas, eius salubria monita & mandata suscipiatis humiliter, & efficaciter adimplere curetis, alioquin sententiam quam idem Nicolaus electus rite tulerit in rebelles ratam habebimus, & faciemus, auctore Domino, vsque ad satisfactionem condignam inuiolabiliter obseruari. Datum Romæ apud sanctam Mariam Maiorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo sexagesimo secundo, non. Iunij, Pontificatus nostri anno octauo, loco † plumbi. *I. B. Mantus.*

- 35 ALEXANDER Episcopus seruus seruorum Dei Dilectis filiis Populo Ciuitatis, & Dioc. Asturicens. salutem, & Apostolicam ben. Hodie Ecclesiæ Asturicæ tunc per obitum bo. me. Ioannis olim Episcopi Asturicens. extra Roman. Curiam defuncti Pastoris solatio destituta, de persona dilecti filij Nicolai electi Asturicens. nobis, & fratribus nostris ob suorum exigentiam meritum accepta, de fratrum eorundem consilio Apostolica auctoritate prouidimus, ipsumque illi in Episcopum præfecimus, & Pastorem, curam, & administrationem ipsius Ecclesiæ sibi in spiritualibus, & temporalibus, plenarie committendo, prout in nostris inde confectis litteris plenius continetur. Quo circa vniuersitatem vestram monemus, & hortamur ætate vobis per Apostolica scripta mandantes, quatenus eundem Nicolaum electum tanquam Patrem, & Pastorem animarum vestrarum deuote suscipientes, & debita honorificentia pertractantes eius monita, & mandata salubribus humiliter intendatis. Ita quod ipse Nicolaus electus in vobis deuotionis filios, & vos in eo per consequens patrem beneuolum inuenisse gaudeatis. Datum Romæ apud sanctam Mariam Maiorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo sexagesimo secundo, non. Iunij, Pontificatus nostri anno octauo, loco † plumbi. *I. B. Mantus.*

- 36 ALEXANDER Episcopus seruus seruorum Dei Dilectis filiis vniuersis vassallis Ecclesiæ Asturicens. salutem, & Apostolicam benedictionem. Hodie Ecclesiæ Asturicæ tunc per obitum bo. me. Ioannis olim Episcopi Asturicens. extra Romanam Curiam defuncti Pastoris solatio destituta, de persona dilecti filij Nicolai electi Asturicens. nobis, & fratribus nostris ob suorum exigentiam meritum accepta, de fratrum eorundem consilio Apostolica auctoritate prouidimus, ipsumque illi in Episcopum præfecimus, & Pastorem, curam, & administrationem ipsius Ecclesiæ sibi in spiritualibus, & temporalibus plenarie committendo prout in nostris inde confectis litteris plenius continetur. Quo circa vniuersitati vestræ per Apostolica scripta mandamus quatenus eundem Nicolaum electum tanquam Patrem, & Pastorem animarum vestrarum deuote suscipientes, & debita honorificentia prosequentes ei fidelitatem solitam, nec non consueta seruitia, & iura sibi à vobis debita integrè exhibere studeatis, alioquin sententiam siue penam quam idem Nicolaus electus rite tulerit siue statuerit in rebelles, ratam habebimus, & faciemus, auctore Domino, vsque ad satisfactionem condignam inuiolabiliter obseruari. Datum Romæ apud sanctam Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo sexagesimo secundo, non. Iunij, Pontificatus nostri anno octauo, loco † plumbi. *I. B. Mantus.*

- 37 ALEXANDER Episcopus seruus seruorum Dei venerabili fratri Archiepiscopo Compostellano salutem, & Apostolicam benedictionem. Ad eumulum tuæ cedit salutis, & *D. Fernosin. de Poteff. Cap. Sede Vac.*

famæ si personas Ecclesiasticas præsertim Pontificali dignitate præditas diuinæ propitiationis intuitu opportuni præsidij, & fauoris gratiaprosequaris. Hodie siquidem Ecclesiæ Asturicensis tunc per obitum beati Ioannis olim Episcopi Asturicensis, extra Romanam Curiam defuncti Pastoris solatio destituta de persona dilecti filij Nicolai electi Asturicensis nobis, & fratribus nostris ob suorum exigentiam meritorum accepta de fratrurn eorundem consilio Apostolica auctoritate prouidimus, ipsi que illi in Episcopum præfecimus, & Pastorem, curam, & administrationem ipsius Ecclesiæ sibi in spiritualibus, & temporalibus plenarie committendo pro ut in nostris inde confectis litteris plenius continetur. Cum igitur ut idem Nicolaus electus in commissis sibi dictæ Ecclesiæ cura facilius proficere valeat, tuus fauor ei fore noscatur plurimum opportunus, fraternitatem tuam rogamus, & hortamur attentè tibi per Apostolica scripta mandantes quatenus eundem Nicolaum electum, & prædictam Ecclesiam suffraganeam tuam habens pro nostra, & sedis Apostolicæ reuerentia propensius commendatos in ampliandis, & conseruandis, iuribus suis, sic eorum fauoris præsidio prosequaris, quod ipse Nicolaus electus per tuæ auxiliij gratiæ se possit in commissis sibi D. Ecclesiæ regimine utilius exercere, tuque diuinam misericordiam ac nostram, & dictæ sedis benedictionem, & gratiam valeas ex inde vberius promereri. Datum Romæ apud sanctam Mariam Maiorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo sexagesimo secundo non. Iunij, Pontificatus nostri anno octauo, loco ꝑ plumbi *I. B. Maurus.*

- 38 *ALEXANDER* Episcopus seruus seruorum Dei Charissimo in Christo Filio Philippo Hispaniarum Regi Catholico salutem, & Apostolicam benedictionem gratiæ diuinæ præmium, & humanæ laudis præconium acquiritur, si per seculares Principes Ecclesiarum prælatis præsertim Pontificali dignitate prædictis opportuni fauoris præsidium, & honor debitus impendatur. Hodie siquidem Ecclesiæ Asturicensis tunc per obitum beati Ioannis olim Episcopi Asturicensis, extra Roman. Curiam defuncti, Pastoris solatio destituta, de persona dilecti filij Nicolai electi Asturicensis nobis, & fratribus nostris ob suorum exigentiam meritorum, accepta de fratrurn eorundem consilio Apostolica auctoritate prouidimus, ipsi que illi in Episcopum præfecimus, & Pastorem, curam, & administrationem ipsius Ecclesiæ illi in spiritualibus, & temporalibus, plenarie committendo pro ut in nostris inde confectis litteris plenius continetur. Cum itaque Fili Charissime fit virtutis opus Dei ministros benigno fauore prosequi, ac eos verbis, & operibus pro Regis æterni gloriæ venerari, Maiestatem tuam Regiam rogamus, & hortamur attentè quatenus eundem Nicolaum electum, & prædictam Ecclesiam suæ curæ commissam habens pro nostra, & sedis Apostolicæ reuerentia propensius commendatos in ampliandis, & conseruandis iuribus suis, sic eos benigni fauoris auxilio prosequaris, quod ipse Nicolaus electus tuæ Celsitudinis fultus præsidio in commissis sibi curæ Pastoralis Officio possit Deo propitio prosperari, ac tibi exinde à Deo perennis vitæ præmium, & à nobis condigna proueniat actio gratiarum. Datum Romæ apud sanctam Mariam Maiorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo sexagesimo secundo non. Iunij, Pontificatus nostri anno octauo, loco ꝑ plumbi *I. B. Maurus.*

- 39 *ALEXANDER* Episcopus seruus seruorum Dei Dilecto filio Nicolao electo Asturicensis salutem, & Apostolicam benedictionem. Cum nos pridem Ecclesiæ Asturicensi ad præsens certo modo Pastoris solatio destituta, de persona tua nobis, & fratribus nostris ob tuorum exigentiam meritorum accepta, de fratrurn eorundem consilio Apostolica auctoritate prouidendum duxerimus præficiendo te illi in Episcopum, & Pastorem pro ut in nostris inde confectis litteris plenius continetur. Nos ad ea quæ ad tuæ commoditatis augmentum, cedere valeant, fauorabiliter intendentes tuis in hac parte supplicationibus inclinati Tibi præbitero, ut à quocumque quem malueris Catholico Antistite gratiam, & communionem sedis Apostolicæ habente, accitis, & in hoc illis assistentibus duobus vel tribus Catholicis Episcopis, similes gratiam, & communionem habentibus, munus consecrationis recipere valeas, ac eidem Antistiti ut recepto prius per eum à te nostro, & Romanæ Ecclesiæ nomine fidelitatis debite solito iuramento iuxta formam præsentibus annotatam munus prædictum tibi impendere possit plenam, & amplam tenore præsentis concedimus facultatē. Volumus autem, & eadem auctoritate statuimus atque decernimus quod si non recepto prius à te per ipsum Antistitem prædicto iuramento, idem Antistes munus prædictum tibi impendere, & tu illud recipere temerè præsumpseris, idem Antistes à Pontificali Officij exercitio, & tam ipse quam tu ab administratione tam spiritualium quam temporalium Ecclesiarum vestrarum suspensū sis eo ipso. Præterea etiam volumus, quod

formam

formam iuramenti huiusmodi à se tunc præstari nobis de verbo ad verbum per tuas patentes litteras tuo sigillo munitas per proprium nuncium quanto citius destinare protuleres. Quodq; per hoc venerabili Fratri nostro Archiepiscopo Compostellan. cui dicta Ecclesia metropolitica iure habuisse dignoscitur, nullum impostum præiudicium gereretur forma autem iuramenti per te præstandi. talis est: Ego Nicolaus electus Asturicens. ab hac hora in antea fidelis, & obediens ero Beato Petro Sanctæque apostolicæ Romanæ Ecclesiæ, & Domino nostro Domino Alexandro PP. VII. suisque successoribus Canonice intrantibus, non ero in consilio aut consensu vel facto ut vitam perdant aut inebrium, seu capiantur mala captione, aut in eos violenter manus quomodolibet ingerantur, vel iniuriz aliquæ inferantur quouis quæsito colore; consilium vero quod mihi credituri sunt per se, aut nuncios, seu litteras ad eorum damnum me sciente nemini pandam Paparum Romanum, & regalis sancti Petri adiutor eis ero ad retinendum, & defendendum: contra omnem hominem legatum apostolicæ sedis in eundo, & redeundo honorifice tractabo, & in suis necessitatibus adiuuabo. Iura, honores, privilegia, & auctoritatē Romanæ Ecclesiæ Domini nostri Papæ, & successorum prædictorum conservare, defendere, augere, & promovere curabo, non ero in consilio facto vel tractatu in quibus contra ipsum Dominum nostrum, vel eandem Roman. Ecclesiam aliqua sinistra, vel præiudicialia personæ, iuris, honoris, status, & potestatis eorum machinentur, & si talia à quibuscumq; procurari nouero, vel tractari, impediam hoc pro posse, & quanto citius potero, commode significabo eisdem Domino nostro, vel alteri per quem ad ipsius noticiam poterit pervenire. Regulas sanctorum Patrum, decreta, ordinationes, sententias, dispositiones, reservationes, provisiones, & mandata apostolica totis viribus observabo, & faciam ab aliis observari: hæreticos, schismaticos, & rebelles Domino nostro, & successoribus prædictis pro posse persequar, & impugnabo: vocatus ad synodum veniam nisi præpeditus fuero Canonica præpeditio: Apostolorum limina singulis quinquenniis personaliter ac per me ipsum visitabo, & Domino nostro, & successoribus prædictis rationem reddam de toto meo pastoralis Officio, deque rebus omnibus ad meæ Ecclesiæ statum, ad Cleri, & populi disciplinam animarum: denique quæ meæ fidei creditæ sunt salutem quouis modo pertinentibus, & vicissim mandata apostolica prædicta humiliter recipiam, & quam diligentissimè exequar, quod si legittimo impedimento detentus fuero prædicta omnia adimplebo per certum nuncium ad hoc speciale mandatum habentem de gratia Capituli mei, aut alium in dignitate Ecclesiæ constitutum, aut aliis personarum habentem, aut his mihi deficientibus per diocesani Sacerdotem, & Clero deficiente omnino per aliquem alium præbyterum secularem vel regularem spectatè probitatis, & religionis de supradictis omnibus plene instructum. De huiusmodi autem impedimento docebo per legitimas probationes ad sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem proponentem in Congregatione Sacri Conc. Tridentini per supradictum nuncium transmittendas. possessiones vero ad mensam meam pertinentes non vendam, neque donabo, neque impignorabo, neque de nouo in feudabo, vel aliquo modo alienabo etiam cum consensu Capituli Ecclesiæ meæ, in consilio Romano Pontifice, & constitutionem super prohibitione investiturarum bonorum iurisdictionalium ad Ecclesias inferiores spectantium de anno Domini millesimo sexcentesimo vigesimo quinto editam servabo, & si ad aliquam alienationem devenero, penas in quadam super hoc edita constitutione contentas eo ipso incurere volo, sic me Deus adiuvet, & hæc sancta Dei Evangelia. Datum Romæ apud sanctam Mariam Maiorem anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcentesimo sexagesimo secundo, octavo Id. Iunii Pontificatus nostri anno octavo, loco ꝑ plumbi J. B. MANTU.

Quibus litteris apostolicis diligenter visis præsens publicum transumpti instrumentum cum litteris originalibus, & concordare reperi. Idcirco ad Domini Nicolai Antonij instantiam, & requisitionem in hanc publicam formam redegi, signoque, & subscriptione meis solitis notavi, ut eadem prout fides adhibeatur in iudicio, & extra perinde ac litteræ originales exhiberentur.

Super quibus omnibus, & singulis peritum fuit à me Notario infra scripto fieri præsens instrumentum. Datum Romæ sub anno Ind. die. mense, I. pontificatus quibus supra, presentibus ibidem Dominis Marco Antonio Barberio Vintimilien: & Petro Ludouico Balistrà Albinganen. respectue dioc. testibus ad præmissa vocatis specialiter atque rogatis. Præfere litteræ Apostolicæ, cum suo Originali reuise concordant, Ioachimus Valtrinus Officialis deputatus.

Ego Iacobus Godfrum Clericus Virdunens. Cane. apostolice Notarius substitut. de premissis rogatus, presens publicum transumpti instrument. signavi, & subscripsi requisitus.

Ex quibus inquam relatis Bullis, & uniuscuiusque contextura, dignoscitur in Dataria solere cuique promovendo Episcopo expediri talis numerus Bullarum ad diversos effectus, quarum, & si excepta dicta consecrationis Bulla, omnes examinentur in dicto consilio supremo.

rare in gubernio, cum teneatur Ministros nominare ex Trid. Concilio, ut n. 6.

7 Archidiaconus secundum aliquos regere debet Episcopatum donec Capitulum Sede Vac. nomen ministrorum, quod non est in praxi admissum, & qualiter intelligatur. n. 8.

9 Capitulum quirit aliquando Vicarium Generalem eligere pro Sede Vac. non ex suo corpore, sed extra, aliquem aptum.

10 Capitulum Sede Vac. tenetur a die scientia mortis, aut translati Episcopi intra dies octo continuis eligere Vicarium Generalem.

11 Capitulum Sede Vacante interponit decretum in alienatione rerum Ecclesiasticarum, vel minorum.

12 Casus contentiosus in iudicium per quos distinguuntur a casibus voluntaria, & n. 13.

13 Casus voluntaria in iudicium qui proprii?

QVÆSTIO VII.

Capitulum Sede Vacante, an possit exercere æqualia, vel minora his, quæ sibi expressa repertiuntur in iure, eo quod in omnibus Capitulum ad instar tutoris, sic administrator legitimus, & necessarius, Vacante Sede, debet utilia facere, & inutilia prætermittere? 1. Et an si velit, tali Sede durante, per se congregatum quæ sunt iustitiæ, aut gratiæ, expedire valeat? 3. Vel teneatur necessario ex suo corpore Capituli eligere viros ministros aptos pro meliori negotiorum tractatione? 4. Et in quibus Capitulum, Sede Vacante, interponat decretum? 5. Et quæ dicantur iurisdictionis contentiosæ, aut voluntariæ?

S P M M A R I V M.

1 Capitulum Sede Vacante debet utilia facere, & inutilia prætermittere. Et quare ipsius Capitulis hanc curam Episcopatum commisserint Pontifices summi. n. 2.

3 Decuriones civitatum, mortuo Prætoribus gubernant donec alter provideatur a Consilio Castella.

4 Capitula Sede Vacante possunt exercere æqualia, vel minora ex sibi permixtis iuxta differentiam contentiosæ, & voluntariæ iurisdictionis.

5 Capitulum Sede Vacante per se nequit du-

AD primam questionis partem, cum iam sub q. 1. & sub q. 4. dictum sit cum Pavino quod Capitulum Sede Vacante sit ad instar tutoris, & administrator legitimus, & necessarius. Vacante Sede, & ob id teneatur, ac debeat utilia facere, & inutilia prætermittere, sicut dixit idem Pavinus. de Officio & Potestate. Cap. Sede Vac. p. 1. princ. q. 1. subnum. 10. & officium tutorum, siue administratorum, quorum officium quale debeat interponi, satis significet per ipsa Capitula Ioannes Gutierrez in tract. de tutelis. tota 2. p. & DD. scribentes princip. insit. de tutoribus, & curatoribus. cum ergo Ecclesia carente Pastore, vidua, & orphana dicatur existere, & ob id egeat bono, ac diligentissimo administratore pro illo interim, quo de Rectore provideatur per dicta a nobis sub tit. de Officio Vicarii, §. Sic quia nullus alius diligentior potuit constitui Episcopatu carenti Prætoribus, quam idem propriæ Sedis Capitulum Ecclesiæ Cathedralis, quod tanquam serum totius Diocesis novissimum præsumitur, argum. eorum, quæ vicinioribus melius probantur, eo quod noticiam promptiorem habent per illa, quæ diximus sub cap. 3. & 5. de præsumpt. ind. Pontifices summi pro illo interim, quo quæque Sedis Episcopalis contingat vacare, voluerunt illam curæ parem mandare Capitulis Ecclesiarum Cathedralium, vel

utilia

utilia cuique Diœcesi sibi commendata gubernarent, nihil nouando, Vac. Sede, cum & prætermittere debeant, quæ aut inutilia, aut necessaria non sint, quorum iurisdicção, extraordinaria dicatur iuxta dicta sub q. 1. & 2. item & quæst. 4. tamen non transcendit Cancellus momentaneæ, hoc est Vicariæ iurisdicçãois duraturæ tantum vsque, ad aduentum proprii Pastoris, & Prælati: argum. eorum, quæ dixi, sub dict. 1. & Rub. de Offic. Vicary, ↑ licet hoc inquam ad instar ciuitatnm, & oppidorum Regis, in quibus, defuncto Prætor, nec stante eius locum tenente, gubernant Rectores ciuitatum, Vulgo *los Regedores* pro illo inquam interim, quo de nouo Prætor à Rege prouidetur nisi præcautum sit de aliquo iudice, quemadmodum in ciuitatibus *Toleti, Hispani, Yndæ, Murcia, Quiedo*, & in aliis locis Regni nostri in quibus, & si Prætor ad sit & eius locum tenens nihilominus de gremio Capituli Rectorem ciuitatis, quotannis nominatur quidam cum nomine *Alcalde de Maior*, vt pro interim quo venit Prætor nouus gubernet, vel vt gubernet Prætor ex illis antiquior cui tangit congregare Capitulum, vt dixerunt Baldus in l. in Albo Cod. de decurio in lib. 10. Bonifacius in sua Peregrina. verb. *Reitor. col. 2. vers. de decurio. Bobadilla in Pol. lib. 3. q. 8. n. 140. in fine & ibi q. 7. n. 11. videndus p. 1. q. 2. ex n. 22.* & applicabis quæ dico infra q. 27. in fine huius primi tractatus.

4 Vnde iam ad punctum primi dubij dicendum est Capitulum Sede Vacante, posse exercere omnia equalia, vel minora his, quæ sibi expressè permixta reperiuntur in iure, nisi vel aliqua ex eis similiter in iure reperiuntur expressè, & specialiter prohibita, quod venit intelligendum iuxta distinctionē positam sub dict. q. 1. & 4. nempe in iurisdicçãoe contentiosa, & necessaria, ita Capitulum Sede Vacante, succedere, vt valeat illam exercere, tam plenè, ac Episcopus exercebat, nisi in casibus expressè prohibitis, aut exceptis, & hoc, quia talis iurisdicção contentiosa redditur inuitos per dicta q. 3. Attamen in iurisdicçãoe voluntaria, quæ inter volentes tantum exercetur, non nisi in casibus, in quibus de iure, Capitulum in Sede Vac. cognoscere expressè concessum sit iuxta explanationem cap. 2. ne Sede Vac. cum cap. 2. de concessione Præbende, de quorum intellectu dixi sub dict. q. 4. supra. Et enim quemadmodum nequit regulariter se intrinsecare ad cognoscendum, mortuo, vel translatō Episcopo de his, quæ illi fuerunt delegata iuxta quæ dixi

sup. sub q. 3. cum hæc maiora intelligantur negotia; ideo possumus hic applicare cum eodem Paulino sub dicto n. 10. q. 1. p. 1. de Potest. Capituli Sede Vac. non posse Capitulum Sede Vacante exercere maiora illis, nisi vbi expressè in iure, & specificè, reperitur concessum, ratione vitandi præiudicij, & si ipse Paulinus hanc distinctionem respuatibi in vers. *sed laborat.* volens constitucere regulam affirmatiuam, nempe sine distinctione iurisdicçãois contentiosæ, & voluntariæ, posse Capitulum cognoscere de omnibus, de quibus Prælati cognoscebat, exceptis tantum prohibitis, cum hæc generalitas, à nobis clare improbetur supra sub dict. q. 1. & 3. item & 4. constituendo ibi differentiam notissimam inter casus iurisdicçãois contentiosæ, in quibus omnibus succedat Capitulum, nisi specialiter prohibitum sit de aliquo cognoscere, & quoad hanc partem admittimus prædictam regulam affirmatiuam, non sic in casibus iurisdicçãois voluntariæ, aut delegatæ, in quibus cognoscat Capitulum, cessante necessitate vrgenti, si specialiter permittatur ita vt circa hos sit constituenda alia regula vniuersalis negatiua, taliter, vt nullo alio modo possint componi duæ illæ omnino contrariæ, sententiæ, quorundam dicentium Capitulum Sede Vacante, equaliter succedere in iurisdicçãoe voluntaria, ac succedit in necessaria, & aliorum, quod nullo modo succedit in voluntaria post illa, quæ adduxi sub dict. q. 1. & 2. & q. 86. quæ dixit Geminian. in cap. 1. col. 1. vers. *sub in contrarium. dict. 18. Lothar. de re benef. p. 1. cap. 19. n. 47.* Vbi dicitur cum multis, vt Capitulum non succedat in competentibus alio iure accidentali, quia in eo non transeunt quæ sunt voluntariæ iurisdicçãois totam Diocesim concernentia.

Ad secundam quæstionis partem, an v. g. Decanus, & Capitulum integrum queant permanere in gubernio Episcopatus absque nominatione Ministrorum in speciali, vt Vicarij Generalis, aut Visitatorum Breuiter respondetur, non posse, tum quia per integram illam Canonicorum Congregationem impossibile est diu posse administrari quæ sunt iurisdicçãois, quæ competunt naturali iure Episcopatus, vt dixi sub q. 1. & 3. cum Vrsellio, & aliis, & Butrio in cap. veram sub n. 7. vers. *vel veritate de foro comp. Bellam. in cap. cum olim sub n. 3. ad finem de maioritate, & obed.* Vbi quod dispositio Clem. 2. de statu regul. de qua infra, non deuoluitur in Capitulum, tum quia considerans Concil. Trid. hanc difficultatem,

tem, deposuit sub *cap. 16. sess. 24. de reform.* ut intra dies octo nominarent Vicarium Decanum, & Capitulum in Sede Vacante, ut patet ex verbis *ibi*: [sicem Officiale, seu Vicarium Generalem intra octo dies post mortem Episcopi constituere, vel existentem confirmare omnino teneantur,] & *ibi*, [si fecus factum fuerit ad Metropolitanum deputatio huiusmodi devolvatur,] & si Ecclesia ipsa Metropolitana fuerit, aut exempta, Capitulumque, ut praefertur negligens fuerit, tunc antiquior Episcopus ex suffraganeis in Metropolitana, & propinquior Episcopus in exep̄ta economum, & Vicarios idoneos possit constituere &c.] de quo intellectu praeter referendos Diana *infra ref. 55. †* Itaque fiet, ut licet ante electionem Vicarij Generalis à Capitulo faciendam, administratio iurisdictionis resideat penes totum Capitulum, ut resoluunt Quaranta de *Potest. Cap. Sed. Vac. §. 8. modedecimo quarto, vers. primo*, Aloysius Riccius in *praxi rerum fori Eccles. post resolut. 305. in notabili de materia Vicarij à Cap. Sede Vac. vers. primo, & in decis. Curia Archiep. Neapol. 305. n. 3. p. 4. Ragucius de voce Canonice. in Cap. 9. 37. n. 2. Sch. attestans ita dictum sub die 19. Septembris 1620. Barbosa super *dist. cap. 26. n. 9. idem de Officio Episcopi alleg. 54. p. 3. n. 163. & de Canonice. cap. 42. num. 29. de iure Eccles. sub eodem. num. cap. 30. Zerola in praxi Episcop. p. 1. verb. Capitulum. §. 3. p. 8. tract. 4. de Cap. Sede Vac. ref. 31. Vbi contrariis respondet, quod in praxi in Cathedralibus Regnor. Castellae, & Legion. imo Aragon. Navarrae, & aliarum Hispaniae coronarum, video continuo admissum, ac tenet etiam Merolla *tom. 3. diss. 7. cap. 7. dubio 1. num. 7. licet de iure, per illa quae dixi sub tit. & Rub. de Officio Archiepiscopi. videnda possent sustineri dicta à Petro Follerio in comment super constit. Regni, quae incipit: Peruenis ad audientiam. num. 75. Marcel. Vulpeius in praxi iudiciali fori Eccles. cap. 34. num. 19. Sbrozcius de Officio Vicarij. lib. 1. q. 61. †***

7 Quatenus dicunt iurisdictionem Episcopalem transire, à morte, vel translatione Episcopi in Archidiaconum Cathedralis, donec Capitulum Sede Vac. nominet intra dies octo Vicarium Generalem, qui omnes dicunt quod ante illos dies octo, non ardeatur Capitulum ad constituendum Vicarium, cum de parte possit administrare, secundum Quarantam *sup. vers. terminum* Barbosa *sup. dist. alleg. 54. n. 63. in fine. de cau. & de iure Eccles. 31. in cap. relati, & in Trid. num. 10.*

8 † Etenim quae dicunt Sbrozcius, Follerius, Vulpeius, & alij cum Abbate in *cap. 1. de*

Officio Vicarij, intelligunt alij loqui de Vicario, Episcopo vivente; fauor tamen intra allos dies octo, solere insolentias accidere, quibus oportere occurri per personam maioris Archidiaconi, uti considerant, etiam Valenzuela *conf. 301. d. n. 21. Solorzano de iure Indiarum tom. 2. lib. 3. cap. 13. n. 51. dicentes salua decis. Trid. in dist. cap. 16. ita conuenire ad obuiandum insolentis, & perturbationibus, quae solent contingere, dum Capitulum congregari non valet, & ex aliis consideratis à Follerio relatis per Dianam.*

Ad tertiam quaestionis partem, numquid teneatur ex suo corpore eligere Vicarium Generalem? in quo dubio licet ordinaris praxis sit eligere vnum, ac alterum, ubi consuetudo adest in Vicarios Generales de proprio gremio Capituli, tamen verius est posse Capitulum eligere alium extraneum, & si praeterendus sit ceteris paribus, qui de Capitulo fuerit idoneus: ita docent ex declar. consilij Marcel. Vulpeius in *praxi fori Eccles. c. 44. n. 25. Nauar. in sum. Bull. tom. 1. tit. de Cap. Sede Vac. n. 28. Nicolaus Garcia de benef. tom. 1. p. 5. c. 7. n. 13. Merolla tom. 3. diss. 7. cap. 7. dubio 18. n. 187. Diana supra tract. 4. ref. 57. Barbosa de Canonice. dist. cap. 42. n. 37. & de iure Eccles. cap. 30. p. 1. eodem n. 37. cum Quaranta, & Riccio *sup. idem Barbosa in dist. cap. 16. Trid. n. 5.**

Ad quam nominationem Vicarij faciendam currit terminus dictorum octo dierum Capitulo illico à die scientiae translationis Episcopi ad aliam Ecclesiam, quando tamen per Pontificem fuerit absolutus Episcopus à vinculo primae Ecclesiae per illa, quae dixi de translatio Episcopo *sub qn. 2. etiam post expeditione litterarum apostolicarum, vel adeptam possessionem secundae Ecclesiae, & postea quam huiusmodi absolutionis notitiam habuerit, etiam ex testimonio, seu documento secretarij sacri collegij: nam, ut diximus ibi illico Episcopus translatus ab illo inquam die, quo idem dictus Episcopus absolutus dicitur à vinculo sui primi Episcopatus in consistorio Sanctitatis suae, iam primae Ecclesiae administrator definit esse, illius fructus amittendo, & si secundae fructus non percipiat secundae, nisi post adeptam illius possessionem retrahendo tempus ad diem, in quo sibi gratia facta fuit iuxta declarationem Urbani VIII. quam ibi reuulimus, ut in terminis docent Ioannes Anthon. Masobri. in *praxi habendi concursum requisi. 1. dubio 9. Diana dist. p. 8. tract. 4. dist. ref. 55. vers. terminis*, uti etiam tradunt supra relati in adductis locis,*

locis, quos etiam sequuntur Barbosa, etiam cum Quaranta in dicto capite decimo sexto, Trid. numero 11. iuxta decis. Rota 495 p. 3. recent. & in cap. 3. de translat. Episcop. num. 5. per Farin. idem de Canon. dist. cap. 42. n. 32. & de iure Eccles. dist. cap. 30. eodem num. Tullius Labor, variat. locorum tit. 4. de elect. cap. 25. num. 17. Alced. in pract. Episcop. pars. 1. cap. 4. numero 94. Machad. de perfectio confes. lib. 4. p. 4. tract. 1. docum. 5. numero 3. & 4. Solorz. de iure Indiar. tom. 2. lib. 3. cap. 13. ex numero 40. cætera de Vicario Cap. Sed. vbi dicuntur quæst. seq.

- 11 Ad quartam difficultatis partem, in quibus Capitulum Sede Vac. interponat decretum; quia hoc verificatur, tam ex dictis hic à quæst. 1. quam ex dicendis infra in narratione casuum iuxta quos, & de quibus Capitulum Sede Vac. possit cognoscere, disponere, aut dispensare, sed nunc breuiter cum Pavino de Officio, & potest. Cap. Sed. Vac. vbi numero 12. dico quod interponit illud in alienatione rerum minorum, vel Ecclesiarum, vel in casu capsi annui de iudic. lib. 6. & in reliquis similibus, ita cum Federico, qui sic visus est tenere suis quæstionibus, de potest. dispensandi, & statuendi per l. 2. ced. de his, quæ in alter. vbi videtur velle, quod omnia, quæ ad merum, & mixtum impertinent, exceptis paucis, potest Capitulum facere, Vacante Sede, per dist. 62. ut sequitur etiam Abbas in cap. cum olim de maiorit. & obed. quia est iurisdictionis; & quia interponit auctoritatem in permutationibus, ut infra dicitur, ut notant DD. in clem. 1. de rector. permitt.

- 12 Ad vicimam quæstionis partem ex proximè dictis in vers. ad quartam, & ex his, quæ colliguntur ex dictis, à quæst. 1. & ex differentia posita inter iurisdictionem contentiosam necessario exercendam inter inuitos, & voluntariam inter volentes, ut etiam diximus sub q. 2. & 4. item & hic, iam breuiter respondetur etiam dici causas, siue casus contentiosæ iurisdictionis illos, quos ad lites in iudicio hinc inde controvertenter necessario debent agitari ad expeditionem omniū negotiorum expectantium ad contentiosos lites, veluti, ut proximè diximus, quod necessario Capitulum, debet intra octo dies nominare Vicarium Generalem, per quam iudicialiter in foro contentioso tractentur, & finiantur eiusdem generis causæ, quales erunt, quæ crebro solent ad partes agitari inter litigantes partium, interposita citatione, iuxta quæ dixi sub Rub. de iudic. & sub quæst. 11. & 12. capite septimo eodem. & sub cap. penult. de D. Fernosin. de Potest. Cap. Sede Vac.

foro comp. item & sub cap. 2. de testibus, & capite primo de causis possess. & propriis, item & litis contestatione, ut in prædictis locis item & sub Rub. & tit. de litiu. confes. & & aliis; & istæ sunt veluti causæ deced. males, matrimoniales, cum agitur inter partes de validitate matrimonij; aut eius nullitate, item causæ criminales, ad instantiam, seu querelam partis offensis, aut ex Officio Fiscali, aut etiam beneficiæ, cum agitur inter litigantes contradictorio iudicio super adindicando vni, aut alteri beneficio, vel ut alio patrono ad iudicando iure patronatus, vel si agatur de causis contractuum, aut testamentorum in iudicio Ecclesiastico, & quando ad prædictas causas, & alias operæ pretium est, quod iudices Ecclesiastici vtrius facultate, censuras discernendi, ac de aliis casibus, qui ex referendis applicari valent.

Ad iurisdictionem inquam voluntariam 13 pertinebunt ex doctrina adducta hic, & in relatis quæst. 1. 2. & 4. illi casus, qui magis dependent à mera voluntate Principis dispensantis, quam à necessitate iudicij exercendi inter partes, veluti etiam in adductis causis exemplificatur, quando scilicet partes petierint aliquam dispensationem alicuius impedimenti valentis dispensari ab Episcopo, & eius Vicario, quam non sic de facili faciat Capitulum Sede Vac. & Vicarius, etiam in irregularitate iuxta caput sextum Trid. sess. vigesima quarta, de quo infra in matrimonialibus denuntiationibus, & aliis, & in beneficiis, quando tantum agitur de aggratiando, dando beneficia, & in aliis huiusce generis, qui ex casibus infra agitis, facile est, ut percipiantur isti inquam ut iam dictum est, ex accidenti, transeunt in Capitulum Sede Vac. & tunc solum ab eo exerceri valent, quando in istis necessitas impartiendi gratiam, siue dispensationem aliquam, quasi tunc minatur casus, quam ab alio impellente, iurisdictioni oportet exerceri ex longè

dictis sub dist. quæstione 1. 2. 3.

& 4. & aliis, & sigillatim infra dictis à

quæst. 19.

QVÆSTIO VIII.

Capitulum, Sede Vacante, an si intra dies illos octo, à Tridentino signatos, non eligat Vicarium, possit illis diebus transactis, nihilominus procedere ad nominandum illum? 1. Et si è contra velit eligere illum prima die illorum octo dierum, sibi met permittatur utique? 2. Et quando eius iurisdic-tio expiret, si sine præfinitione temporis creetur? 4. Et an in eius electione facienda, debeat Capitulum observare formam in iure præscriptam ad alias electiones Canonicas? 5. Et an si creetur à Capitulo ad certos dies, seu menses, talis nominatio sustineatur pro illis tantum, ita ut ipsis transactis expiret, iurisdic-tio Vicarij ipso iure, absque alia Capituli declaratione? 6. Et an si Vicarius malè forte procedat, sit in facultate Capitulum illum absque examine causæ, aut etiam, si benè procedat, illum ad libitum reuocare valeat? 7. seu queat reuocare quem in defectum Capituli nominavit Metropolitani? 8. Et quid ipsum Capitulum, si tempore nominationis fecit cum Vicario conuentionem, ut posset illum quamdoque reuocare? 9. Et an electo Vicario queat Capitulum aliquam exercere iurisdictionem?

S V M M A R I V M.

1. Dicitur omnino, quam naturam habeat. n. 2.
2. Capitulum Sede Vacante, licet teneatur ex Trid. intra dies octo nominare Vicarium, queit nihilominus purgare moram.
3. Archiepiscopus non intrat ad nominandum Vicarium pro Sede Vacante suffraganei, nisi negligente Capitulo eum nominare.
4. Capitulum queit coactare terminum octo dierum, ut nominet Vicarium Generalem, sed non id statueret ut n. 6.
5. Dierum octo terminus pro eligendo à Capitulo Vicarium debet esse completus.
6. Vicarius Capituli durat donec Episcopus nouis capiat possessionem.
7. Capitulum Sede Vacante, ut faciat nominationem Vicarij, & aliorum Officialium, non tenetur observare formam constitutam de iure pro electione Canonica, & quare, n. 10. nec per vota secreta, ut n. 11.
8. Cap. 6. Trid. sess. 25. de reformatione.
9. Cap. quia propter de elect.
10. Capitulum Sede Vacante, queit Vicarium pro certo tempore nominare, & n. 16.
11. Vicarius Capituli pro certo tempore constitutus, eo transacto, expirat ipso iure.
12. Capitulum Sede Vacante valet constituere duos Vicarios, ubi moris est.
13. Vicarius à Capitulo assignatus sine tempore, durat, donec veniat Episcopus nisi malè procedat, ut n. 18.
14. Vicarius Capituli si malè procedat, valet à Capitulo remunerari. Et quid si benè procedat, à n. 19. & 22. & quid si iuramentum fuerit interpositum de non reuocando, n. 21.
15. Capitulum dum nominat Vicarium queit limitatam iurisdictionem ei concedere, sed ut q. 9. à n. 5.
16. Vicarius Episcopi quare ab eo valet pro libito reuocari, non sic Capituli.
17. Vicarius à Metropolitano nominatus pro Diocesi suffraganei in Sede Vac. nequit ab eo reuocari.
18. Capitulum queit Vicarium pro suo libito reuocare, si in constitutione illius, hanc posuit conditionem.
19. Capitulum nequit nominato Vicario, amplius exercere, & si aliqui dicant accumulatum iurisdictionem durare in Capitulo.

AD primam quæstionis partem, faciunt difficultatem verba Trid. *cap. 16. sess. 24. de reform.* in illis inquam verbis: [item Officalem, seu Vicarium infra octo dies post mortem Episcopi constituere, vel existentem confirmare omnino teneatur, & ibi, si fecus fuerit factum, ad Metropolitanum, deputatio huiusmodi voluatur &c.] quæ præcisionem importare videntur; & sic Themudo *in decis. Archiepiscop. Olyssiponensib. p. 1. decis. 22. n. 5.* explicauit illam particulam *omnino*, dicendo præcisam naturam habere, quæ nec restrictionem patitur; sic vt importet præcisam executionem cogentem ad factum præcise, denotando etiam necessitatem præcisam, vt multis relatis tenuit Zenedo *pract. quæst. singul. 24. d. num. 2.* præcipue *n. 4. & 5.* imo dicit Tuschus, quod excludit omnem gratiam, misericordiam, & dispensationem, referendo nouem condiciones exclusiuas, *in conclus. n. 22. & in conc. 299.* dictio *intra* & dictio *extra*, qua Concilium videtur includere tantum sua extrema; ita vt si aliquid fieri iubeatur intra decem dies, post illos, non posse fieri quia includit extrema, & excludit ea, quæ sunt extra; † Cum ergo natura dictæ dictationis omnino habeat præcisam naturam decreti, etiam irritantis ita vt quid quid fiat contra hanc clausulam, pro infecto haberi debeat, processumque nullum reddat; quemadmodum dictio *nullo modo*, sicque significatiua latæ sententiæ, cuius ea est vis tanta, vt importet, ac significet idem, quod dictiones *omni casu* absolute penitus omni ex parte, & indistincte omnimodo, sine definitione, sine fine, in perpetuum liberè sine dispensatione; imo, quod omnes casus indistincte comprehendit, per ea, quæ cum Tiraquello, Rolando, Vulpellio, Matheisano, Ojeda, Menochio, Seraphino, Sanchez, Matienzo, & infinitis aliis: Demum scripsit Augustinus Barbosa *in pract. diction. vsus frequentium* 240. legendus; & dicta dictio *intra* ex diametro aduersetur dictio *extra*, includens quandoque tempus, & diem terminum, & quod anni perfectio non requiratur, etiam includens interdictum rem, siue locum, vel sua extrema, vt cum multis aliis nouissimè probat Barbosa *diff. 174.* ideo optimo iure potuerunt dicere glossatores Trid. Farin. Barbosa, & alij super *diff. capite decimo sexto*, item Diana *p. 8. tract. 4. resolut. septuagesima prima*, Quaranta *in summa Bull. verbo Cap. Sede Vac. numerato tertio vers. eadem*, Riccius *collec. 1601. in initio*, & *decis. 473. tit. de D. Fermosin. de Potest. Cap. Sede Vac.*

Sede Vac. Suarez de cens. tom. 5. disp. 18. sect. 3. Capitulum, quod Sede Vacante, non constituit Vicarium tempore, & modo ibi præscriptis, priuari facultate constituendi, illum Barbosa de Canonis. *cap. 42. numero quinquagesimo quinto, & de iure Eccles. diff. cap. 30. p. 1. eodem num.* Marcus Anton. Genuens. *in pract. Archiep. Neapol. cap. 70. n. 6.*

Sed quia video praxim Capitulorum Cathedralium, aliud in nostris Regnis praticari; ideo existimo, posse purgari moram, si Capitulum in Sede Vacante, etiam post illos octo dies nominet Vicarium ex gremio, aut extra, & ratio inquam visum fore hanc nominationem per terminum illum circumductum fieri, nec peti à Metropolitanis; imo quod adhuc Capitula persistant gubernando, & ex eo id procedere dicunt Riccius *diff. Collec. 1602.* Nicolaus Garcia de benefic. *diff. p. 5. cap. 7. numero septimo vers. sed respondes*, quia cum Vicarius non sit beneficius, sed Officium quoddam temporale, de resolutione deputacionis Vicarij, solum intelligi, vt Metropolitanus possit Vicarium, deputare, negligente scilicet Capitulo, non autem, vt à Capitulo omnino auferatur facultas eum deputandi, & purgandi moram, iuxta illa, quæ docent DD. *in cap. fin. de locare*, & per illa, quæ dixi *sub cap. dilectus de dolo, & continui*, dicunt enim eam deuolutionem solum fieri, ad effectum, vt possit suppleri negligentia Capituli; dum tamen non sit res integrata Garcia respondens Suarez, & Quaranta *sub dicto numero 7.* vbi id confirmat ex verbis sequentibus *diff. capite decimo sexto, Trid.* ibi: [& si Ecclesia Metropolitana fuerit aut exempta, Capitulumque vt præfertur negligens fuerit, tunc antiquior Episcopus ex suffraganeis in Metropolitana, & proximior Episcopus in exempta, æconomum, & Vicarios idoneos possit constituere.] colligendo ex his tantum posse fieri, data negligentia Capituli, quasi dicat, non aliter, vt si v. g. Capitulum in illis primis octo diebus esset in aliis minimis occupatum.

Ad secundam dubij partem, numquid si vellet coarctare prædictum octo dierum terminum? & suppositis quæ latè dixi *sub Rub. & tit. de dilatoib. q. 2. & 3.* vbi, an sit facultas in iudice prorogandi, siue coarctandi dilationes ad prosequendas lites? Et in terminis respondeo, dictum terminum dierum, posse à Capitulo ab

L. a breuia

breuiari; eo quod valet renunciare fauori pro se introducto per illa, quæ latissime dixi *sub cap. si diligenter de foro comp.* & sic ut possit statuere breuiorem terminum pro Vicario eligendo per regulam textus in *cap. Ecclesia vestra*, ubi Abbas notat. 1. de elect. de quo aliquid dixi ibi. Genuensium proposito *cap. 88. praxi Episcop.* Diana dict. p. 8. tract. 4. ref. 65. Quaranta in *summa Bull. verbo Capitulum Sede Vacante* q. 12. §. primo dubitatur. Quare ex ultimo audiendum non esse Merollam, qui tom. 3. diff. 7. dubio 260. dum dixit, quod quamvis sit in potestate Capituli creare Vicarium, etiam prima die post mortem Episcopi, sed non statuere, ut intra breuius tempus assignatum à Trid. debeat illum eligere; & hoc quia Capitulum nequit sibi imponere legem, cum pigmet subditum non sit, & lex in hoc casu sit imposita à lege superiori, scilicet à Concilio, sed male inquam in proposito Merolla; quotidie enim Capitula Cathedralium faciunt leges, & statuta, quibus obligantur, sub alia strictiori ratione, quam à lege communi, sint obnoxia per illa, quæ dixi *sub Rub. de legibus* à q. 9. & q. 11. Vbide Capitulo Sede Vacante leges statuente.

7. Vnum tamen notabis, quod terminus dictorum octo dierum Capitulo assignatorum, intra quem debeat eligere Vicarium, computari debet, ita ut inclusive octo dies naturales, fuerint consumpti, excipiendo diem ipsum termini, in quo adest adhuc capacitas ad vitendum facultate eiusdem termini ex ea communi ratione iuris, quam prædicti profitentur in Audientijs Regalibus; & Ecclesiasticis, dicentes, nempe, ut dies termini numquam computetur in terminum, iuxta ea, quæ late dixi *sub dicta Rub. & tit. de dilacionibus*, q. 10. ubi egi de ea à p. 1. an dies termini computetur in terminum? Vbi à n. 2. exempla referuntur nonnulla, quibus videtur contrarium suaderi, ubi etiam dictum est, à n. 23. de dubio illo, à quo tempore, currit tempus dilacionis concessa à iudice, vel à lege? & queunt etiam applicari, quæ ibi dixi *sub q. 6.* dum egi de illa quæst. an infra terminum ad approbandum, debeat probari absolui quibus satis agnosci valet nostra notabilis resolutio.

8. Ad tertiam partem quæstionis, quando iurisdicção Vicarij à Capitulo nominati expiret, si sine præfinitione temporis fuerit nominatus & breuiter responderetur ex dictis *sup. sub q. 2.* & alijs, nempe tandiu durare Capitulum in sua Sede Vacante, quantum moribus sit Episcopus de nouo electus, & confirmatus, à Papa, accipere pos-

sessionem per se, aut per Procuratorem, à qua accepta, illico Capitulum expirat in facultate sua Sedis Vacantis, & subintrat Episcopus de nouo electus. Vnde cum Vicarius à Capitulo nominatus, dependenter exerceat à duratione ipsius Sedis Vacantis; sequitur, ut ea deficiente, deficiat etiam idem Vicarius in exercitio iurisdictionis sibi competentis, Paulin. de potest. *cap. p. 2. q. 10. num. 19.* Diana p. 8. tract. 4. ref. 69. alia dicens, iam supra adducta *sub q. 6. & 7. & sub q. 2.* Merolla dicto tom. 3. diff. 7. cap. 7. dub. 35. n. 325. & 326. & alij communiter, & comprobatur ex alijs, quæ dixi *sub cap. 4. de foro comp. q. 12.* Vbi quod mortuo Episcopo, expirant omnes eius Officiales, modo dicto *sub q. 4. supra* item, & eo translati, à die admittæ resignationis, ut dixi *supra sub dict. q. 2.*

Ad quartam quæstionis partem, an ad electionem Vicarij faciendam, debeat Capitulum observare formam aliarum electionum Canoniarum? Et quia de tali forma dixi latissime *sub cap. quia propter 40. cum suis §. 8. de elect.* Vbi, & quam debeat observare Capitula in electione Canoniarum Doctoralium, & Magistralium, ideo illis hic adiunctis, breuiter in proposito de hoc puncto agetur; & quia Fuscus de visitat. an. 32. dubitauit, quasi sententias affirmatiue respondendum, & hoc inquam esset necessarium, utique requireretur, ut per vota secreta, etiam talis electio, ac ceterorum Officialium, veluti Visitationum, & aliorum, qui personæ saltem Ecclesiasticæ nominantur, fieret obseruata dicta forma, quam in praxi posse contingere negandum non est; siquidem in alijs minoribus soleant crebrius Capitula ferre per suffragia secreta, ne detur occasio rixandi inter Canonicos votantes suas determinationes.

Tamen, quia hæc Vicarij, nec Visitationum electio dicitur Canonica, sed quædam simplex nominatio ministrorum, qui sunt præstaturi ministeria circa lites, & causas Audientiarum; ideo affirmandum est nullatenus desiderari formam, dicti cap. quia propter, etenim Vicarius, ac ceteri ministri potius assequuntur Officia ex tali nominatione, quam beneficia, alias inquam, quoties Prælati de nouo veniunt ad gubernandas proprias Dioceses, necessario in electione, suorum Vicariorum, Visitationum, & Fiscalium, qui solent esse personæ Ecclesiæ, tenerentur ad obseruantiam prædictæ formæ, quam numquam visum est obseruare, nec alio iure Capitula in Sede Vacante

Vacante

Vacante vtuntur, quæm eo, quo vsi sunt Episcopi in iurisdictione per dicta *supra* 7. 1. 2. 3. & 4. Ergo optimè in praxi Zerola p. 1. verbo Capitulum §. 3. dixit; istam electionem Vicarij non esse necessariam fieri per vota secreta, vt etiam senserunt Cardinalis, & Alciatus relati ad Fusco; item & Garcia de benef. p. 3. cap. 7. n. 21. dum dixit in electione Vicarij Capituli, non requiri formam dictæ cap. quia propter de elect. & faciunt verba dicti cap. 16. Trid. sess. 24. ibi: *accommmodum vnum, vel plures decernat*, & ibi: *Officiale, seu Vicarium constitutur*, & ibi: *ab eisdem economo, Vicario, & alijs, quibuscumque Officialibus*, quibus satis significatur nullam inter istos dari electionem, sed tantum nominationem, & ita contra Fuscon sensisse S. Congreg. in sequenti declaratione ad dict. cap. 16. ibi: *constitutur, vel existentem confirmare*, vt etiam probant idem Garcia cum adductis, & cum Quaranta in summa Bullarj verbo Capitulum circa finem; quia isti Vicarij, vt plurimum sunt temporales, & momentanei, quod abest, in electione, quæ si Canonica est, dicit perpetuitatem, vt explicant etiam præter Garciam sup. n. 2. Marcellus, Vulpesius in praxi fori Eccl. cap. 44. n. 1. Barbosa de Canonie. cap. 42. n. 28. in fine; & de iure Eccl. 1. p. cap. 30. sub eodem nom.

Et si non obstant Fuscus, nec alij, imò nec Concil. Trid. in sess. 23. de regularibus cap. 6. Vbi etiam videtur prærequiri forma dicti cap. quia propter, quia inibi agitur de Prælatorum Canonica electione, in qua, vt diximus sub dicto cap. quia propter, necessarius prærequiritur formæ observatio, & scripturatio votorum, quod non fit in nominatione Vicarij, quia & si illius Officium sit Ecclesiasticum, est tamen momentaneum, quod dependet potius ab administratione temporali: † Nec textus in dicto cap. quia propter, cum ibi agatur de electionibus Canonicis Episcoporum, & cæterorum Prælatorum Ecclesiasticorum Collegiarum habentium generalem iurisdictionem, vt dicit ibi Panormit. de mente glossæ, vt Syluester verbo, electio 2. quæst. 1. etenim Pontifex in dicto cap. intendit solum promittere pastorem Ecclesiæ viduatis, probantes cum alijs ex verbis ibi Ecclesiæ viduatis; qui dicitur Ecclesiæ sponsus, vt dicit etiam Diana dicta pars. 8. tract. 4. res. 60. addens quod Vicarij Episcoporum, non dicuntur sponsi, cum non sint Prælati principales Ecclesiæ; & quod Concil. Trid. in dict. cap. 6. loquitur tantum de Prælatorum electione.

Ad quintam quæstionis partem, an si Vicarius Capituli creetur ad certos dies, vel menses, illa nominatio sustineatur pro illis tantum; ita vt ipsis transactis spirat iurisdictioni Vicarij ipso iure absque Capituli declaratione? In quo dubio dicendum est, quod cum possit Capitulum in commissio- ne, quam præstat suo Vicario illi præfigere tempus, & modum procedendi; eo quod, cum dependeat ab ipso Capitulo, in cuius est potestate illam ampliare, seu limitare; totaque iurisdictioni residet in Capitulo principaliter, vt docent Panin. de Capit. Sed. Vac. p. 2. §. 10. n. 6. Marcell. Vulp. cap. 44. n. 28. Raguc. de voce Canonie in Capitulo, §. 40. n. 14. imò & censuerit Sacra Congregatio Capitulum Sede Vac. posse certum tempus in Vicarij deputatione præfinire; † Ideo optimo iure dicendum est, eo transactio tempore, per Capitulum assignato, Vicarij iurisdictionem ipso iure spirare, vt patet ex verb. dictæ declar. Sacra Congreg. Concil. ibi: *Quo elapso iurdictio spirat*, vt testatur Nicol. Garcia videndus de benef. dist. part. 5. cap. 7. n. 37.

Quare dicendum est, vt possit Capitulum Sede Vac. constituere sibi Vicarium; ant duos Vicarios, vbi moris sit, cum ea clausula, vt non duret, nisi per annum, plus; minusve ex eadem Congregatione sub die 7. Iuny anni 1617. vt refert Barbosa de Canonie. cap. 42. n. 43. & de iure Eccl. p. 1. cap. 30. eodem n. 43. & in dicto cap. 16. Trid. sess. 24. n. 13. & 14. argumento illius casus, quem refert idem Garcia sub dicto cap. 7. n. 30. quatenus scribit, quod, si de facto Capitulum der Vicario à se electo, limitatum mandatum, reseruando, sibi aliqua, non possit ille exercere potestatem in illis, quæ sibi Capitulum reseruauit, cum Vicarius ipse, non habeat aliunde potestatem, nisi ab ipso Capitulo, quod in illis noluit, sibi eam dare, ita ex Gutierrez, & ex declaratione Sanctæ Congreg. Abulen. quam adducit d. p. 5. cap. 8. n. 87. ad 1. vt infra etiam dicimus.

Quod si Capitulum constitueret Vicarium simpliciter absque temporis præfinitione, eius Officium durare durante Sede Vacante, resoluit Quaranta, verbo Capitulum Sede Vacante prope finem vers. circa quam commissum, Barbosa in pastoralis alleg. 44. n. 173. idem d. Canonie dicto cap. 42. n. 46. & de iure Eccl. dicto cap. 30. eodem n. qui vtrobique n. 45. ait melius fieri, si Vicarius Capituli Sede Vac. eligatur libere absque vlla conditione mutationis, & assignatione assessoris, pro vt censuit Sacra Congreg.

I. 3 Cardin.

Cardin. negot. Episcop. & regularium Prepositorum Episcopo Caietano rescribens *sub die 28. Octob. ann. 1587.*

- 18 Ad sextam questionis partem, an si Vicarius Capituli forte male procedat, sit in facultate Capituli, ut reuocet illum absque examine cause, aut etiam si bene procedat illum ad libitum reuocare? Et quantum ad primum videtur negari non posse, ut Capitulum queat reuocare Vicarium, à se nominatum, si male procedat, quia etiam, si bene procedat, multi DD. dicunt esse in libera facultate Capituli, illum reuocare; eo quod idem contingat in Episcopo volente quandocumque reuocare proprium Vicarium per illa, que dicta sunt in *cap. 4. de foro comp. sub q. 13.* & per illa, que longe scripsit legendus cum multis D. Ioannes de Solorzano *de iure Indiar. tom. 2. lib. 3. c. 13. n. 55.* ex Garcia, Genuesi, Riccio, Sanchez, Suarez, Vgolino, Narbona, Azor, Gregor. Lopez, Sbrozio, & aliis & in proposito sine dubio: nam quoties Vicarius appareat insufficiens, vel negligens in exercitio Officii sibi commissi, poterit ad libitum reuocari, etiam in sententia illorum non posse Vicarium semel nominatum, nec ab Episcopo reuocari, si non adfit causa iusta: sic docent Riccius in *decis. Curia Archiep. Neapol. 187. p. 4. & in collect. decis. 5. 1602. in fine*, Raguer. *de voce Canonici. in cap. 9. 37. n. 4.* Augustin. Barbosa in *tract. de Canonici. cap. 42. n. 47. & 48. & in collect. ad Concil. Aist. cap. 16. n. 38. & in pastoralis 3. p. alleg. 54. nu. 171.* id etiam probando, non potest Metropolitanus ad libitum reuocare Vicarium à se nominatum, quando illum non nominauit Capitulum Sede Vac. intra illos octo dies prescriptos in dicto *cap. 16. Trid.* de quo supra hic, & infra vers. ad septimum.

- 19 In secundo vero casu, video multos scribere, vt quemadmodum Episcopus valet ad mutum reuocare Vicarium, quem ipse nominauit; item & Capitulum à paritate rationis, ea inquam de causa, quia & statim nominandi facultas Vicarium, sit inuenta respectu Capituli à dicto Concilio Trid. tamen quia nihil voluit immutare, aut derogare ex competentibus eidem Capitulo, sed solum modum eligendi præcipere, & præfigere, quo melius litum, & negotiorum expeditioni consuleretur; ideo ipsi Capitulo remanere facultatem remouendi Vicarium à se nominatum, vt expressè tenuerunt Quaranta *verbo Capitulum Sede Vac. nu. 2. Ri. in d. praxi, decis. 474.* Suarez *de cens. disp. 7. sect. 3. n. 3.* vt etiam probant, ex

verbo Sacr. Congreg. Cardinal. cuius verba retulit Anton. Nald. *verb. Vicarius num. 8. & Diana p. 8. tract. 4. sub res. 63. in fine vers. contrariam 161.* [Vicarius Capitularis, potest ad libitum Capituli, & à quo fuit electus amoueri, & illo casu teneret intra octo dies alium constituere, alias enim ius deputandi deuoluitur ad Metropolitanum, & si ipsa fuerit Metropolitana, deuoluitur ad antiquiorem Episcopum,] † & ita Merola *tom. 3. disp. 7. n. 272.* Et Diana *p. 6. tract. 7. misce. res. 41. in fine*, dicunt non esse verum, quod aliqui recentiores dicunt, posse nempe Capitulum in ipsa deputazione Vicarij, aliqua sibi reseruare, non vero postea, cum possit Capitulum iurisdictionem Vicarij quandocumque voluerit restringere; & sic posse aliquas causas delegare, sicut poterat ante Trid. & quod in Vicarium Capituli simpliciter electum, non transit maior iurisdictione, quam in Vicarium Episcopi, & quod nec Vicarius Capituli valet dispensare sine speciali mandato in casibus, in quibus Episcopus dispensat, quia nec Vicarius id potest, nec aliud in Trid. præcipi nouum, quod non immutauit aliquid circa iurisdictionem cumlatiuam, quam ante Trid. habebat Capitulum, sicut, & habet Episcopus cum suo Vicario: ita relati.

Quodamplian nonnulli in tantum procedere, etiam si interpositum esset iuramentum de non reuocando, vt testatur de communi in praxi similium reuocationum Riccius in *praxi decis. 482. n. 4.* in verbis sequent. [Verum quidquid sit supra dictis contrarium est tenendum in praxi, vt scilicet possit Capitulum Vicarius ad libitum Capituli amoueri] Mastrill. *de Magistrat. lib. 1. cap. 27. n. 13. & 14.* Sbrozio de *Vicario Episcopi lib. 3. cap. 32. num. 7.* Farinacius *4. p. decis. 102.* Marcella *in notis ad Trid. lib. 4. tit. 3. cap. 3.* Zesola in *praxi Episcop. 1. p. verb. Vicarius §. 21. vers. secundum dictum*, Azor. *2. tom. in insti. mor. lib. 3. cap. 37. vers. 18.* alij relati à Barbosa in dicto *cap. 16. Trid. sess. 24. sub n. 7. & in tract. de Canonici. dicto cap. 42. n. 48. & de iure Eccles. dicto cap. 30. sub eodem nu. 47. & 48.* per relatum declarationem Card. & per alias similes sic tenentes dicendo ita procedere iuxta iuris regulas per textum in *l. iudicium soluitur 38. ff. de iudic. & l. 21. tit. 4. & l. 47. tit. 18. p. 13.* vbi Greg. Lopez, glossa, quibus DD. probant retinente, & iubente eo, à quo procedit, posse fieri reuocationem, & cessationem.

Alij vero, & probabilius in casu de facultate Capituli Sede Vac. loquuntur, nam quantumuis Episcopus valeat reuocare ad libitum

libitum suum Vicarium non sic poterit Capitulum, quia non est par ratio: eo quod in dicto cap. 16. *Trid. sess. 24.* ponitur spatium alterum octo, intra quos Capitulum debeat præcisè nominare Vicarium, & hoc, ut per unum, aut duos facilius exerceatur iurisdic-tio inter partes, & ut excusentur turbaciones, & illi improbi homines, qui solem eam iurisdictionem turbare, iuxta quæ re-tuli *supra sub q. 1. n. 15. & 16.* quod in Episcopo non sic accidit, qui ut solus queit, & fortè melius iurisdictionalia sue Diocesis facilius exercere, & non sic Capitulum ob multitudinem vocantium, & difficultatem sese in unum congregandi ad talia, quæ sunt iurisdictionis exercendæ, propter quæ poterunt dicere Merolla *tom. 3. dist. 7. cap. 7. dub. 27. à n. 266.* postquam primam sententiam de posse illum revocare, Diana *dist. 8. tr. 4. res. 63. à vers. & novissimè, The-mudo in decis. Archiepiscop. Olyssiponen. tom. 3. decis. 23. per totam, Marcelli. Vulpeius in praxi fore Eccles. cap. 44. n. 24. & Nouar. in summa Bullary tom. 2. tit. de Capit. Sede Vac. à n. 2. Riccius in collect. relata 1602. p. 5. in fine & in dict. decis. Curia Archiepiscop. Neap. 187. p. 4. Regucius *dist. q. 37. n. 4.* Genuens. in praxi Archiepiscop. Neapol. cap. 86. n. 4. Barbosa in dicta alleg. 54. p. floral. n. 171. & de Canonici dicto n. 47. ac de iure Eccles. sub eodem n. dicendo ita procedere, nisi ex causa bene visa Congregationi negotiis Episcoporum & regularium propositis, ut ipsamet declaravit anno 1631. & antea, ut rescipit. Capitulo Neapolitano 1603. & Nuncio Neapolis 22. eiusdem mensis, & Capitulo Tarraconen die 24. Nouemb. & Capitulo Aretino die 26. Octobr. 1605. & hoc quicquid dixerint, Quaranta, Naldus, & Solorzan. Machado, & citati à Larrea in decis. *Granat. 2. n. 4.* & Vicario, & Capitulo de Zirencia per verba epistolæ relatæ anni 1603. à Diana & Merolla, ubi *supra*.*

23. Ad septimum, numquid Metropolitani queat ad libitum revocare Vicarium à se nominatum ex negligentia Capituli alicuius suffraganei, quod non nominaverit intra dies octo assignatos à Concilio in dicto cap. 16. *Trid. sess. 24.* ad quam affirmatiue responderetur ex dictis *sub vers. ad sextam in fine numeri*, ut probant præter ibi adductos in viâ decreti *Trid. in dicto cap. 16. ubi* Barbosa n. 39. attestatur, sic fuisse decisum in Limina 29. Septemb. 1625. & ante de canon. *dist. cap. 42. sub n. 43. & de iure Eccles. dicto cap. 17. in fine eodem num. Diana sub dicta resolut. 63. decis. & in eodem in fine*, & si in-

quiratur de ratione, quare ita in Metropo-litano, & non sic in Capitulo Sede Vacante, cum eadem videatur militare ratio in utroque, nec ex dicto cap. 16. *Trid.* aliud li-quetur ex verbis ibi: [si fecus factum fue-rit, ad Metropolititanum deputatus huiusmodi de volutur], hęc nihil aliud viden-tur significare, quam quæ pro Capitulo po-sita sunt ibi: [item Officem], seu Vica-rium infra octo dies post mortem Episcopi constituere: nam si ex illis non concedi-tur libera facultas, ut Capitulum à se nomi-natum Vicarium revocare videat, nisi ex cau-sa probata, nec ut Metropolititanus aliter queat, responderetur in Metropolitano id considerari, sicut in proprio Episcopo, cui, ut diximus, est facultas ad libitum revo-candi, & in quoniam militat ea experientia, quæ animaduertitur quotidie, Capitulo ad-ministrante per se, & sine nominatione Vi-carij iustitiam ex relatis *sub d. q. 1. in fine*.

Ad octavam quæstionis partem, repeti-tis quæ diximus sub hac quæst. quod potest scilicet Capitulum, dum erant Vicarium, in ipsa nominatione illi assignare tempus, ut exerceat, & quod, eo finito, remioius in-telligatur, ut dictum est *supra à n. 14. & 15.* iam breviter hic resolvendum est, quod si tempore nominationis expressè de hac li-bera facultate revocationis ad nuntium Ca-pituli actum, & pactum fuit, contra tunc contra nominatum obstat videatur conuen-tionis exceptio, cui ipse consensit iuxta textum in l. Imperatores ff. de iure ff. ff. l. 1. ff. de pactis l. 1. ff. de cons. pectun. cap. 1. & 2. de pactis l. 1. item l. 6. lib. 5. recapit. cum traditis à Mantica de convent. l. tom. lib. 1. n. 31. Mo-lino de remunerationum, lib. 3. q. 49. num. 48. & q. 62. n. 23. sequitur præcisè dicendum, ve-queat Capitulum in Sede Vacante talem, aut tales, à se nominatos amovere, ut in terminis docent Nicolaus Garcia *dicto cap. 7. p. 9. de Cap. Sed Vac. in addit. ad n. 22. vers. sed dictum*, D. Ioannes de Solorzano *dict. lib. 3. tom. 2. de iure iudic. cap. 23. dist. n. 55. in fine*, post Quarantam revocationem per-mitti, quocies initio deputatiōis, dictum fuit, ut haberet Officium pro tempore vo-luntatis ipsius Capituli, de quo videndus idem Garcia cum Panibio, Nauarrio, Anto-nino, Sbrozio, Azor. Molina, & alijs refe-rentes declarationes nonnullas.

Ad vltimam, an electio Vicario, queat exercere aliquam iurisdictionem, & ex di-ctis hic, præcipuè *sub vers. ad sextam*, est negativè respondendum absque eo, quod obstat in Episcopo durare exercitium,

ctiam

etiā habente Vicarium, quia Trid. in de. 16. sess. 24. posuit formam, ut non exerceret Capitulum: ita Nicol. Garcia de benef. p. 5. cap. 7. à num. 25. Papinus de cap. qn. 10. p. 2. numero 6. Marc Anton. Genuenf. qui dixit, post Concilium non potest Capitulum, vnam causam alteri delegare; nisi ex iusta causa suspicionis, vel alia; eo quod cum Concilium arctauerit, ut nominaret Vicarium, ipse voluit, ut se abdicaret. Alij inquam putarunt ad similitudinem Episcopi, & sui Vicarij dari inter Capitulum, & eius Vicarium iurisdictionem accumulatiuam existimantes, ut sicut potest Episcopus, ita & Capitulum, se intrinsece circa administrationem iustitiæ excommunicando, dispensando, delegando: ita exemplis, & in iure probant Diana p. 15. tract. 7. resol. 43. Merola, tom. 3. diss. 7. dubio 25. à num. 252.

QVÆSTIO IX.

An Capitulum ex quo nominat Vicarium pro iurisdictione sibi in Sede Vacante comperenti, intelligatur illi etiam præstitisse auctoritatem super his, quæ requirunt speciale mandatum? 2. Et an queat sibi Capitulum reservare aliqua iustitiæ contentiosæ, quæ si alias non reservasset, ipso iure transcurrunt in Vicarium à se nominatum? 3. An Vicarius Capitularis, possit sibi substituere aliquem Vicarium, seu hæc substitutio spectet ad Capitulum? 4. Et an sic eligendus debeat esse graduatus, aut alias idoneus Canonista, ut in ipso Capitulo nominante requiritur per Trid. 5. Quid de Theologo? quid de Vicario Episcopi? 6. Quid ubi discordia in nominatione fuerit? 7. An eligendus debeat esse in sacris, sicut iam requiritur in electo ab Episcopo. 8. Seu eligere Parochum? 9. Vel eligere duos Vicarios?

SVMMARIVM.

- 1 Vicarius Generalis Episcopi in pluribus casibus nequit extricere ex solo mandato Generali? quid in Vicario Capitulari. 2. & 3.
- 2 Vicarium Capituli, ex generali mandato Capituli, omnes casus iurisdictionis gerit si non limitentur expresse, ut n. 4.
- 3 Capitulum si quando constituit Vicariū, sibi casus refernat, non est ut valeat de ipsis cognoscere, sed ut pro illis alium Vicarium nomine, n. 6. & 7.
- 4 Vicarius Capituli, si ageret, queit alium substituere, ut n. 9. & quid faciet Capitulum n. 10.
- 5 Vicarius à Capitulo nominatus satis est, ut sit aptus, & non sit Doctor, nec licentiatum in iure, ut n. 14. & si contrarium nimis adstruatur hic, & num. 12. & 13.
- 6 Capitulum cum eligis Vicarios, num Doctores ex suo corpore eligere debeat, aut saltem vnum graduatum, ut sub n. 15.
- 7 Cap. 16. Trid. sess. 24. & n. 21.
- 8 Affessor potestatus sufficit ut sit Doctus, & si non sit Doctor.
- 9 Vicarius non Canonista, nec Doctus electus à Capitulo, debet sibi habere Assessorem, aut ei assignari à Capitulo, quando illum nominant.
- 10 Affecti Canonici si eligantur Vicarij, valent sustinere de consensu Capituli.
- 11 Theologus queit eligi Vicarius Episcopi, aut Capituli, hodie ex praxi, ut n. 19. & si declaratum sit, (non,) ut hic.
- 12 Episcopus valet sibi Vicarium non Canonistam eligere, si ipse sit in iure peritus, talis Episcopus alium male faciet, ut n. 22.
- 13 Capitulum Sede Vacante valet confirmare sibi Vicarium, qui erat alias Episcopi.
- 14 Episcopi eligentes Vicarios Theologos, aut alios ineptos peccant, & ipsi electi, ubi quid de restitutione male actorum.
- 15 Vicarius à Collegiata habente potestatem illum nominandi, sufficit, ut sit aptus.
- 16 Capitulum in eligendis Vicarijs discordante, manet electus, pro habilibus.
- 17 Vicarius à Capitulo pro Sede Vacante eligendus, debet esse in sacris, & si ad id non obligetur praxi, ut n. 26.
- 18 Parochus civitatis valet esse Vicarius Episcopi, sed non ruralis; idem pro Sede Vacante.
- 19 Vicarij duo à Capitulo Sede Vacante valent assignari, non vero alij plures, ut n. 29.

n. 29. nisi alias esset immemorialis, vt n. 30.

29 Vicariorum duorum nominatio pro Sede Vacante conuenit.

31 Capitulum valet nominare duos Vicarios pro alternis mensibus.

32 Vicarius Capituli debet prouideri de competentis salario, & n. 33.

33 Salarium sexcentorum ducatorum solet assignare Camera Apostolica pro ministris Sedis Vacantis.

AD primam quæstionis partem, quia plurimadixi in cap. 5. de Officio Vicarij, nominati ab Episcopo, ubi quod sunt plures casus, in quibus, vt valide exerceat Vicarius, non sufficit generalis nominatio, nisi etiam specialiter exprimantur alij casus requirentes specialem expressionem. Ideo nunc quod sic procedatur in presenti, videatur necessario scribendum, cum iurisdicctio Vicarij nominati à Capitulo similissima sit ei, quæ conceditur Vicario Episcopi ex iam dictis quæst. 8. & antea, quod videntur sentire Paulius de Capit. Sed. Vac. p. 2. in princip. q. 10. Sbrozius de Vicario Episcopi lib. 2. q. 41. n. 5. Summa Bullar. verbo Capitulum Sede Vac. q. 2. & n. 15. vers. circa quam commissionem, dum etiam dicit, hoc post Concilium procedere; non enim in eo aliquid reperitur immutatum per verba ibi: *constituere, vel existentem confirmare*, quæ nihil amplius importat, quam quod ea constitutio Vicarij facienda sit à Capitulo intradies illos octo ibi assignatos in cap. 16. Trid. sess. 24. non quod differat ab illa, quæ sit ab Episcopo eligendo sibi Vicarium, in quem non transfert ex generali commissione casus, qui requirunt specialem mandatum; non enim confirmatio aliquid de nouo tribuit l. stat. alius paragrapho testamentum 1. ff. de leg. Decius in Rub. de confirmat. vtili vel inutili. numero 2. & 3. Rota in decis. numero 199. numero 10. & 592. numero 3. apud nouiss. Farin. & sic declaratum refert Nicol. Garcia p. 5. cap. 7. de bene. sub num. 29. dum ait reperisse, quod Sacra Congreg. declarasset ex generali commissione non transire in Vicarium Capituli, Sede Vac. potestatem faciendi ea, quæ indigent speciali delegatione, probans ex dictis à numero 39. & ex decis. Rotal. Burgen. Canon. quam idem refert nu. 93. & quia vt infra à quæst. sequenti, dicimus, sunt casus plures, qui ex delegatione requirunt specialem commissionem, & hanc docent Nonarius de Canon. dicto cap. 42. num. 103.

D. Fermo sin. de Potest. Cap. Sede Vac.

& de iure Eccles. cap. 32. p. 1. eodem num. Nouarius in Summa Bullar. tom. 2. tit. de Cap. Sed. Vac. numero 10. Dianap. 8. tract. 4. res. 64. dicentes contrariam opinionem displicuisse Rotæ in vna Maioraten si pensionis, die 25. Iulij 1626. coram Poruiano.

Sed salua pace horum, dico ex sola simplici constitutione Vicarij à Capitulo facta, transire in dictum Vicarium facultatem cognoscendi de omnibus casibus, qui alias in Vicarium Episcopi non transeunt, nisi data suo Vicario specialis commissio. Et ratio differentie est, quia vt dictum est sub qu. 8. quod mortuo, siue translatò Episcopo, Capitulum succedat in iurisdictione speciali; est tamen cum ea temporis limitatione, vt intra dies octo debeat sibi constituere Vicarium, qui iudicet, & cognoscat de negotiis, abdicando à se illam cognoscendi potestatem, quam de iure habet, propter confusionem tot, qui sunt de Capitulo, & diffcultatem se congregandi: quare vt diximus iam sub dict. q. 8. ex quo simpliciter Vicarium sibi nominauit Capitulum, transtulit omnem suam potestatem in suum Vicarium, etiam circa specialia: argum. eiusdem Trid. sess. 24. cap. 6. de quo infra; deinde quia ex aliâ declaratione relata à Summa Bullarij, & Garcia sub dicto num. 29. sic videtur probari in verbis sequentibus: { dubitatum fuit an Vicarius Capituli à Sede Vacante electus, possit visitare Diocesim, & si id à Capitulo specialiter, non fuerit commissum, & Congreg. censuit posse. } Et hoc sic procedere, quamuis ad visitationem requiratur speciale mandatum, vt dixerunt Rebuff. in praxi in forma Vicariatus n. 101. Sbroz. de Vicario Episcopi. lib. 2. q. 120. Vgolin. de Offic. Episcopi. cap. 4. §. 7. nu. 2. vers. & sic optime senserunt Gutierrez Canonice. quæst. lib. 1. cap. 12. n. 10. vers. id quod hodie, Marcus Anton. Genuens. in pract. Archiepiscopi. Neapol. cap. 86. n. 5. Molina de iust. & de iure tract. 5. diff. 12. n. 4.

Nec oiberit dicere posse sibi specialiter Capitulum Sede Vac. referuare casus, dum creat Vicarij, vel illi constituere terminis, intra quod exerceat; quia in hoc secundum quod spectat ad remotionem, non implicat per dicta iam sub dicta quæstio. 8. & primum non implicat, quia sicut ibi diximus, si simpliciter constituatur Vicarius, iam non est in potestate Capituli, illum remouere ea facilitate qua remouet Episcopus à se nominatum, de quo ibi posuimus differentiam

M rationem,

rationem, nisi Capitulum in ipso creationis actu, sibi referuet facultatem, illum remouendi, quia licet hoc ita faciat, est tamen cum necessitate eligendi alium intra alios octo dies iuxta formam dicti Trid. sic à DD. intellectam; necitem, quod dando limitatam casuum cognitionem, queat Capitulum sibi referuare aliquorum casuum cognitionem, quasi tunc iam faciat contra dictam præscriptam formam Trid. in dicto cap. 16. quia & hoc satis fit in vers. ad secundum sequens.

- 5 Ad secundam quæstionis partem, quæ ex his legitime inferitur, posset dici, vt non posset Capitulum in ipsa constitutione Vicarij, aliqua iurisdictionis sibi referuare, limitando iurisdictionem, quam transfert in Vicarium ex eam ratione supra in hac quæst. posita, cum nequeat ex dicti Trid. cap. 16. Capitulum exercere iurisdictionem intra illos dies octo, assignatos sub eo Capite, de quo termino latè dictum fuit supra q. 8. & sic referuando sibi casus, sese omnino implicaret, & hanc doctrinam iuxta mentem Trid. veriorē esse hodie iudico, licet ante Concil. non differret ab Episcopo in posse constituere illum cum limitatione casuum: ita Nicol. Garcia p. 5. cap. 7. n. 25. & 26. ex quadam Tolet. Constitut. ita etiam cum Genuens. nam ex quo Capitulum sine causa, nequit alteri causam delegare, nisi ex causa, cum nequeat sibi aliquid referuare in constitutione Vicarij, ita nec in hoc casu.

- 6 Nec obstat dicere, vt quemadmodum in limine constitutionis Vicarij, potest illi præfigere tempus, intra quod exerceat, & alia statuere, de quibus sub dicta q. 8. & in præsentī, poterit sibi Capitulum referuare aliquos casus, & hoc à similitudine Episcopi, qui respectu sui Vicarij potest illi coarctare cognitionem circa casus, quos voluerit, nec ipsi Capitulo, hoc prohibetur expressè in dicto Concilio, & reddunt rationem DD. ita, tenentes, quia cum omnino Vicarius dependeat à Capitulo, illum nominante, nec in Vicarium transferatur, nisi exercitium iurisdictionis tantum; ideo possit in eadem deputatione sibi casus Capitulum referuare: ita præter alios Barbosa de Canonicis dist. cap. 42. sub n. 43. & 44. sed si legatur, tantum loquitur in coarctatione temporis, de quo sub dicti q. 8. Marcel. Vulpesius in praxi fore Eccles. cap. 44. numero vicesimo octauo, Diana p. 8. tract. 4. ref. 62. Nouarius in summa Bullar. tome 1. tit.

Capitulum Sede Vac. numero 17. idem Barbosa de iure Eccles. dist. cap. 30. p. 2. sub dicto numero quadragesimo quarto, Marc Anton. Genuens. quem refert Garcia sub numero 25. & 25. dist. cap. 7. de benef. p. 1. Quaranta in summa Bullar. verbo Sede Vac. num. 4. & num. 15. vers. item erit obseruandum, dum dicit in commissione Vicarij, & in ipso deputationis actu, posse Capitulum aliqua sibi referuare, non autem postea, Molina de iust. tract. 5. dist. 11. num. 1. dum absolute dicit posse Capitulum restringere iurisdictionem Vicarij, Lazarius de monitorijs, sect. 2. q. 7. nu. 5. Pialecius in praxi Episcopalis p. 1. cap. 1. n. 13.

Ego inquam hanc vltimam, quam audio 7 practitari in aliquibus Episcopatibus; & si non videt in hac Alma, dum fui Doctoralis in Sede Vac. nec in Vallisoletana, vbi in alia fui etiam Vicarius nominatus à Capitulo, nempe vt Capitulum sibi aliquos casus referuet in ipsa deputatione Vicarij, sed crederem posse sustineri, non quod constitutio Vicario, queat cognoscere de casibus, quos sibi met referuat, sed quod illos referuatos tenendo, dum sese offert occasio cognoscendi de aliquibus ex casibus, quos non transmisit ad Vicarium, possit alium nominare per viam delegationis, qui cognoscat de illo tunc obuenienti; & si hoc non admitteretur, videtur post Trid. in dicto cap. 16. sess. 24. non esse recedendum à prima Garcia sententia, & si tot habeat secunda compares, cum re vera eo, ipso, quod simpliciter nominetur Vicarius sine difficultate, vt dictum est sub d. q. 8. transferantur in eum omnia iurisdictionis.

Ad tertiam quæstionis partem, si contingat v.g. vt Vicarius nominatus à Capitulo ægroret, aut abeat per aliquot dies, dubium quidem est, numquid valeat sibi substituere alium, qui loco ipsius exerceat Vicariatus Officium, aut constitutio spectet ad Capitulum? Et præmissis quæ dixi latè de alia simili substitutione in cap. Clericos de Officio Vicarij quæstione prima & secunda, ibi: [An Vicarius Parochie, perpetuus, siue ad nutum amobilis, possit ponere alium Vicarium, sibi que in Officio impendendo curati aliquando sine Episcopo substituere? Et an Inquisitores sancti Officij, & Regij Auditores, Fiscales, atque iudices ordinarij deferuire possint per substitutionem? & de alijs sub dicta quæst. 2.] ibi legendis, † Iam nunc breuiter respondetur crebro Vicarium constitutum à Capitulo, non posse alium instituire,

institueret, nisi ad modicum tempus & ex
urgenti& magna causa, & non nimis fre-
quenter, vel nisi haberet mandatum spe-
ciale à Capitulo, vt possit alium substituere
cum clausula, *quem ex nunc, pro ut ex tunc*

10 *substitutum.* † Quod si Vicarius in infirmi-
tate detentus fuisset, vel alio legitimo im-
pedimento occupatus, non est dubitan-
dum, vt possit de consensu sui Capituli,
causas tunc pendentes alteri delegare. Ta-
men si Capitulum vellet, durante infirmi-
tate, aut impedimento alium Vicarium
deputare, poterit etiam sine dubio propter
rationem adductam.

11 Ad quartam questionis partem, an præ-
cisè requiratur, quod Vicarius, à Capitulo
nominandus in Sede Vac. sit graduatus
Licentiæ, vel Doctoratus gradu, siue Ba-
chalaureatus alicuius ex vniuersitatibus
à probatis, aut sufficiat, quod sit idoneus?
Et in hoc dubio in puncto iuris, & pro ma-
teria Trid. in dicto cap. 16. sess. 24. in verbis
sequentibus, [qui saltem in iure Canonico
sit Doctor, vel Licentiatus, vel alias, quan-
tum fieri potest idoneus; si secus factum
fuerit ad Metropolitanum deputatio hu-
iusmodi deuoluatur &c.] per quæ classici
gradus, ac literaturam sufficientem ex-
poscunt, sic vt alias nominatio Capituli,
sit nulla iuxta illam declar. Sacre Congreg.
in vna Tridentina ibi: [Vicarius Vacante
Sede Episcopali; debet eligi Doctor. alias
electio est irrita.] Et in alia Maceraten. ibi:
[Si Episcopus demortuus reliquit Vica-
rium, quem elegerit, cum non esset Do-
ctor, Capitulum non debet eum confirma-
re, sed alium, qui sit Doctor, eligere,] alia
ibi: omnino teneatur, quæ necessitatem
important, vt etiam in vna Panormitana,
& in alia Agrigentina declarauit Eminen-
tiss. Cardin. Congreg. Calendas Ianuarij
ibi: [& si Episcopus demortuus reliquit
Vicarium, quem elegerat, cum non esset
Doctor, Capitulum non debet eum confir-
mare, sed alium, qui esset Doctor, eligere
ex Congreg. sententia,] & in alia Abalen-
si, sic indicasse Sacra Congreg. testatur
Garcia de beneficijs, legendus omnino p. 5.
cap. 7. ex n. 9. ad 16. vbi a n. 14. condemnat
admodum abusus Ecclesiarum, in hac par-
te, nonnullos referens, de quibus vnum
retulimus supra sub prædicto; & sic in Capitu-
lo adfuit Doctores, vcl licentiati, neces-
sario esse eligendos in capitulo Sede Va-
cante dixerunt Zechius, & Quaranta in
summa Bullarij, num. 6. verbo Capitulum, ex
alia etiam declaratione Sacre Congreg. 14.
D. Firmo fin. de Potest. Cap. Sede Vac.

Februarij 1594. ibi: [Congregatio Con-
cilij censuit existentibus Doctoribus in
Capitulo, necessario vnum ex illis in Vi-
carium esse eligendum, aliquo deputa-
tionem ad Metropolitanum deuolui.]

Et amplius DD. de puncto agentes ad- 12
dunt Trid. intelligi, vt si electio facta sit
à Capitulo, eligendo aliquem ex suis Capitu-
laribus, nulliter facere, si ille Doctor non
sit. Sin autem aliquem à Capitulo extra-
neum, satis esse, si illum eligat idoneum
ex alijs verb. eiusdem Congreg. quæ refert
Nicolaus Garcia dicto cap. 7. sub n. 12. ibi,
[In existentibus Doctoribus in Capitulo,
necessario sint eligendi in Vicarium; sin
vero Doctores non existant, an vnus ex
Canonicis bene visis Capitulo in Vica-
rium sit eligendus? Respondit Congrega-
tio necessario eligendos esse Doctores, aut
licentiatos, si in Capitulo adfuerint suffi-
cere, vt vnus eligatur, qui sit quantum fieri
poterit idoneus,] & huic consonare, Con-
cil. Prouinc. Mediolanense, ait Garcia, qui
sub n. 13. refert aliam declarationem super
dicto cap. 16. Trid. in verbis sequentibus, ibi:
[Item Officiales &c. non est de necessita-
te, vt sit de gremio, si tamen adesset ido-
neus, cæteris paribus esset præferendus,]
alia adiungens cum Marco Anton. Ge-
nuenf. & Quaranta.

Et hanc partem docent etiam Nauarr. 13
conf. 2. alias vnico de Officio Vicarij, Sayrus in
floribus decis. sub illo tit. 2. Henriquez conf.
9. Machado de perfectio confes. lib. 4. p. 3. tract.
2. docum. 3. Mascón de Maest. Milit. Ec-
cles. lib. 1. p. 1. cap. 15. pag. 291. Anton. Nal-
dus, verbo Vicarij pag. 919. Sbroz. de Officio
Vicarij, lib. 1. q. 39. n. 22. & repetit. declar. in
addit. ad q. 55. n. 2. Galet. in Margarita ca-
ssum conscientia, verbo Vicarij 4. Molina de
inst. tract. 5. diff. 11. Riccius in praxi, resol.
497. n. 2. & in collect. decis. p. 3. declarat. 1602.
Ragucius de voce in cap. q. 37. n. 6. & sic con-
cludit Sacra Congreg. Concilij quod debet
Doctorari in aliqua vniuersitate, non vero à
persona privata sub vna die 19. Decemb.
1610. eam docet etiam Barbosa de Canonic.
dicto capite quadragesimo secundo, numero
49. & de iure Eccles. p. 1. dicto cap. 42. eodem
numero 49. idem in dicto cap. 16. Trid. n. 26.
27. & 28. Marcellus Vulpceus in praxi fori
Eccles. cap. 44. nu. 15. vbi dum dicit quod
Vicarius Episcopi possit esse non Doctor,
secus resoluit in Vicario Capituli;

Hæ inquam est verissima intelligentia 14
Trid. in dicto cap. 16. sed quia vsus
inualuit in nostris Cathedralibus Hif-

paniæ, vt aliquando eligantur de gremio Capituli non Doctores, credo posse sustineri, si alias inquam eligatur aliquis vir prudens, aut alias idoneus, cum verba Trid. relata hic *imprimis. vers. ad quartam*, disiunctiue ponantur, vel alias Licentiatum, vel alias quantum fieri potest idoneum, iuxta ea, quæ de hac distinctione scribunt nouissimè præter ordinarios Zenedo de clausulis, & dictionibus, & sub eodem tract. Barbofa, *dist. 41 §. vbi n. 2. & 3.* quod talis dictio est alternatiua, etiam in se habens implicationem, & disiunctiua quoad verba, & quoad effectum, vt etiam tradunt DD. in cap. inter ceteras de scriptis, & id cap. si vir, vel mulier de cognat. spirituali, & in l. hac verba ille, aut ille ff. de verbor. significat & in l. cum, ff. quando dies legati cedat, cum infinitis idem Barbofa, & Zenedo *sing. 29.* & tenet idem Garcia, quantumvis videatur contrarius sub dicto cap. 7. n. 3. in fine in verbis ibi: si tamen in Capitulo in quo non adessent aliqui iuris Canonici Doctores, seu Licentiat, tamen ciuidem iuris aliquis idoneus, & peritus deberet eligi, & alias electio esset nulla ex declaratione, quam ipse refert sub dicto num. 12. & ob id post longam disceptionem potuerunt D. Joannes de Solorzano, de iure dierum tom. 2. lib. 3. cap. 13. à num. 40. & cum eo longè eius verba referens Diana, *dist. part. 8. tract. 4. sub ref. §. 6.* narrando casum Limianens. Archiep. remanere in arbitrio Capituli, ducti iustis rationibus, & gubernari eligere Doctorem, aut alias idoneum; quia per Trid. non excluditur dictum arbitrium, Iacob. de Graft. tom. 2. conf. lib. 2. conf. 1. diff. 7. num. 4. pag. 17. inquit posse à Capitulo eligi non Doctorem, & non habentes tales qualitates, modo consulat assessor Doctorem iuris Pontificij, & confirmatur ex Paris. de Puteo tract. de syndicato, verbo doctor. num. 3. dum agens de statutis, quæ requirunt, quod potestatis Assessor sit Doctor, inquit quod quamuis hoc gradu insignitus non sit, si tamen alias idoneus, & eminentis scientiæ esse reperiatur, hoc sufficit, ad statuti verba, & mentem explendam: argum. l. vnicuique Cod. de proxi. sac. serm. lib. 12. & eorum, quæ tradit Bald. in leg. sed reprobari, ff. de excusat. tutor. Roman. in l. quid tamen ff. de arbit. & in l. cum quid ff. si certum petatur.

16 Quare hoc admissio, potuerunt etiam dicere DD. quod, vbi contingerit Canonicos non Doctorem eligere, erit electio necessaria, vt habeat assessor iuris Canonici expertem, vt ex consilio ipsius, litcs,

& casus difficiles diffiniat, atque decernat. Quo in casu in ipso deputationis actu, possit Capitulum illi Vicario dare Assessorè Doctorem, & quod alioquin possit ipse Vicarius eligere Consultotorem Doctorem sibi bene vñum, partibus non suspectum in casibus, in quibus eo opus fuerit, docent Sbroz. *dist. 9. §. 36. n. 13.* Quaranta in summa Bull. verb. Capitulum Sed. Vac. n. 3. in fine, Nicolaus Garcia, Riccius post resol. 505. in notabilibus de materia Vicarij n. 4. vers. Capitulum, Barbofa de Canonicis *dist. cap. 42. numero 52.* idem sub eodem n. de iure Eccl. p. 1. *dist. cap. 30.* & in Trid. *dist. cap. 16 n. 31.* & hoc licet ipse ibi n. 28. necessitatè requiratur, quando in Capitulo sunt DD. & solent duo eligi Vicarij, vt vnus ex illis sit Doctor, & iuxta hanc praxim, vbi viget, ac frequenter in nostris Hispaniæ Cathedralibus, vt eligantur bini de Capitulo, quod vnus sit persona graduata, & ob id frequentius est vt vnus ex electis sit Canonicus Doctoralis, aut alias Penitentiarius, vel alter, qui sit Doctor, & Quod solet etiam fieri, propter illud aliud impedimentum, nempe, vt nullus ex Canonicis affectus extrahi valeat à residentia, & communi voto sui Capituli, vt etiam arguitur ex illa Bulla expedita anno 1640. ab Urbano VIII. qua prohibetur fuit illis etiam contra sanctæ Inquisitionis priuilegia, ne potirentur Inquisitionum Officio, aliorumve Ministrorum, etiam sub eadem ciuitate essent Cathedralis, & Tribunal sanctæ Inquisit. quod intelligitur, nisi aliud Capit. lo placuerit, quo placito ergo Vallisolei consuetus fuit in Canonicatu Penitentiarius vna cum fiscalia; item & Inquisitionis placis; & sic ex hoc facto, posse Capitula Cathedralium eligere in Vicatum pro Sede Vac. Doctores, siue Licentiatos in iure Canonicos, quos habuerit Canonicos ex affectibus, quia illa prohibitio data est pro favore, non tamen contra placitum Capitularium.

Ad sextam dubij partem, numquid Theologus, Doctor, aut Licentiat in sua conscientia possit eligi Vicarius, à Capitulo: Et licet videam ad partes disputari, imo firmam seutentiam esse negariam per verba dicti cap. 16. Trid. ibi: [qui saltem in iure Canonico sit Doctor, vel licentiarus, vel alias quantum fieri potest idoneus.] Quibus requiri videtur præcisè Canonici iuris scientia, atque peritia; ergo non sufficit, vt sit idoneus Theologus, quantumvis, à qualibet Vniuersitate gradu Doctoratus, & Licentiaturs pollens, & ob id potuit dicere Barbofa dicto tract. de Canonic. *dist.*

*dist. cap. 42. n. 33. idem de iure Eccles. eodem n. dist. cap. 30. p. 1. decisum fuisse sub die 28. Augusti, anni 1621. Theologum non posse esse Vicarium Capitularem, Sede Vacante, & hoc merito fieri, docent Zeballos in tract. de violent. 1. p. glossa. 6. n. 24. pag. 66. Azia de exhibend. auxilij. 4. infu. 5. fol. 159. Corrafcus ad leg. recipi. 6. n. 9. fol. 36. nam viri Theologi, et si literatissimi sint, non satis Iurisprudentiæ praxim, & Theoricam callent; & quia proinde multoties ex capite, & pro arbitrio sententias proferunt, & ubique solent à veritate, & iustitiæ tramite deviare; & videmus quod hanc nulliorem ille Doctissimus vir D. Valenzuela Velazquez *conf. 20. in fine vol. 2.* obiecerit in quadam acta contra quandam Vicarium in Capitulo Conchenf. Eccles. electum jmo & Riccius *p. 4. de res. 305.* mordicus sustinet electionem Vicarij Theologi esse validam, prætermisso Canonista.*

19 Et ita re vera tenendum iuxta dicti Trid. verba; iudico tamen, quia video in Cathedralibus nonnullos Theologos, alias Canoniarum conclusionum indagatores illas percellendosideo si ita contingeret mihi visum est approbare electiones, quas Theologorum solent facere pro Vicariato exercendo, & securius, si viâ cum aliquo Canonista parito eligatur alter Theologus peritus, ut etiam solet frequenter practicarj; si enim quando non sit electo de Doctore, aut Licentiatore Canonista, iuxta mentem Trid. alter peritus & idoneus sufficit sequitur; ut quamvis nihilominus desideretur, ut idoneus sit in iure Canonico, quod Theologus, qui in eo aliquantulum pollet, non excludatur, præcipue si vir maturus, ac p. uens sit, cum talis, non ex proprio Marte, sed ex consilio literati Assessoris possit, vel à Capitulo, vel à se electi, ut dictum est, optimas ferre sententias, atque decreta, melius tamen fieri, si semper eligatur Canonista saltem idoneus, iuxta verba Trid.

20 Ad septimam quæstionis partem, quia ex littera dicti cap. 16. Trid. sess. 24. solent disputare nonnulli, numquid si Episcopis deputer Vicarium; debeat illum constituere in iure Canonico insignitum Doctoratus, aut licentiæ gradu; & licet sic oportet, tamen video in praxi admissum ab Episcopis alios non sic gradatos eligi, & posse quidem facere, dum tamen peritia polleant, si Episcopi idem etiam fuerit Doctus Canonista, aliâs inquam Theologos Episcopos malè facere, si non eligant, sibi Vicarios in iure Canonico pollentes,

et alios sine expositis pluribus erroribus, & sic libris, quæ ex Vicariis limitati litteratura solent oriri in nocumentum partium lidgantium, cum hac qualitate, & doctrina admittimus doctrinam relaxam: ita in terminis video teneri à Nicolao Garcia de benef. d. p. 5. cap. 7. num. 17. dum dicit, quod Vicarius Episcopi, non debet esse Doctor, vel Graduarus, sed quod debet constituere litteratum, & idoneum, qui per se ipsam valeat officium exercere: sic cum Nauar. *conf. 1. de Officio Vicarij, latè Segura de Aualos in directorio iudicium for. Eccles. p. 1. cap. 3. Vgolin. de Offic. Episcop. cap. 4. §. 6. num. 3. & §. 8. n. 3.*

Et quamvis ex verbis dicti Trid. cap. 16. ibi vel Vicarium existentem confirmare, videatur dicendum eadem prærequiri in Vicario ab Episcopo iam electo, ac in eo, quem eligit Capitulum; tamen reuera in praxi admissa est relaxa prima sententia, si idonea eligatur persona ab Episcopo; non enim Trid. præcisè exponit, quod Vicarius ab Episcopo electus, debeat esse Doctor, aut Licentiatas in iure Canonico, sed quod requiritur ex communi DD. intellectu, est nempe, quod si mortuus, aut transato Episcopo, velit Capitulum in sua Sede Vacante existentem confirmare Vicarium, quem constituerat Episcopus, nequeat illum confirmare, aut deputare, nisi repererit illum esse Doctorem, aut aliâs idoneum in iure Canonico, iuxta quæ proxime scripta sunt, & tenent adducti, & illa Maceraten. declaratio ex S. Congreg. quam iterum adducit Diana *dist. p. 8. tract. 4. res. 56. in prin.* ibi, & quamvis in hac secunda declaratione, non explicet Sacra Congregatio, an si Capitulum de facto confirmet Vicarium, non Doctorem ab Episcopo relictum, sit irrita confirmatio: tamen ex alia declaratione eiusdem Congregationis colligitur esse irritam: ita exponit Merolla, *rom. 3. diff. 7. cap. 7. dubio 18. n. 186.* cuius verba referens ipse Diana prosequitur in sequentibus, dum inquit illud verb. Concilij, *omnino, teneatur referri ad verumque, scilicet confirmandum, vel constituendum* ita ut confirmatus habere debeat eandem qualitates, quas constitutus habet à Trid. requisitas, aliâs electio sit nulla. Propter quod Marcellus Vulpeus in *praxi Eccles. disto cap. 44. nu. 15.* in verbis sequentibus fuit loquutus: [Vicarius Episcopi potest esse non Doctor, secus Vicarius Capitularis, qui debet deputari Doctor, alias deputatio erit nulla, & si Episcopus demoratus reliquit Vicarium non Doctorem,

rem, Capitulum non debet illum confirmare, sed alium, qui sit Doctōr eligere,] Concil. Trid. *sess. 24. dist. cap. 16.* & etiam Diana, ubi supra, dicta *res. 36.* colligit ex *verb. dist. cap. 16.* [Non debet quod praxi-sonem necessitatem importat, & actum contra gestum omnino reddat nullum.]

- 21 Vnde optime potuerunt scribere Sbroz-zius de *Picar. Episcop. lib. 1. d. g. 36.* & Nicolaus Garcia cum eo graviter peccare Episcopos qui aliquando, constituunt Vicarios Theologos seu alias ad Officiū ineptos, & quod tenentur ad restitutionem dam-norum inde fecutorum, & etiam ad resti-tutionem propinarum, vulgo *assefforias*, quas dicti Vicarij faciunt, à partibus solui asseffori, & quod Episcopi tenentur admi-nistrare iustitiam, seu ponere, qui eam ad-ministrat, vt alias docet idem Garcia, de *benefic. p. 9. cap. 2. n. 28.* qui addit *dist. cap. 7. p. 5. n. 18.* quod etiam, qui acceptant Offi-cium, ad quod sunt inepti, graviter pec-cant, & ad restitutionem tenentur damno-rum, & expensarum, quas à partibus ini-quie extorquent pro Asseffore; ita ex Azor. *inst. mor. lib. 13. cap. 30. ad finem*, Segura & Vgolin. *supra* qui & Nauar. *conf. 1. de Officio Vicarij*, dicunt tenere facta nihilominus à tali Vicario, seu coram eo, tamquam Vica-rio.

- 23 Pro complemento huius corollarij di-cendum est, in Trid. *dist. cap. 16. sess. 24.* non requiri præcisè, vt quando Capitulum Ec-clesiæ Collegiatæ est in facultate eligendi Vicarium, Sede Vac. ordinariam, & quasi Episcopalem iurisdictionem habens sit eli-gendus in Vicarium Doctōr, aut Licentia-tus in iure, nec de eo loqui Trid. vt Sancta Congreg. censuit *super dist. cap. 16.* in ver-bis sequentib. [An extendatur ad Ecce-siam collegiatam, defuncto eius Prælatō, qui ordinariam iurisdictionem, & omnia iura Episcopalia habebat. Congreg. censuit negativè, quia si non est necesse, vt hic Prælatō mortuus, sit Doctōr, vt dictum est, alias ergo, nec Vicarius die 12. Sept. 1585.] quam referunt Garcia ubi *supr. in addit. ad dist. g. 36. lib. 1.* Garcia, *dist. cap. 7. n. 20.* & post eum Barbosa *super dist. cap. 16. n. 30.* idem de *Canonic. num. 50. dist. cap. 42. & de iure Eccles. dist. cap. 30. p. 1.* Raguc. ubi *supra cap. 37. n. 6.* in puncto tamen iuris nisi fuisset declaratum, ego dubito à maiori-tate Capituli Cathedralis, in quo aliud re-quiritur præcisè in hac electione, quam in Episcopo, quod securius succedit Sede Vac. in iurisdictione Episcopali, quam Ca-pitulum collegiatæ.

Ad octauam quæstionis partem, quid 24 faciendum, si inter Capitulares, tempore Sedis Vacantis, fuerit discordia in eligendo Vicario; & responderetur quod si plures Vi-carij ad hoc Officiū assumerentur, tunc magis idoneum, & habentes qualitates Concilij, iuxta supra dicta, esse, assumen-dum, vt refert decisum inter alias declara-tiones idem Garcia *dist. p. 5. cap. 7. de benef. sub n. 23.* in verbis sequentibus [Tertia, si plures ad Officiū Vicarij à Capitulo adsumerentur in controversia magis ido-neus, & habens has qualitates Concilij Trid. remanere debet, & ceteri remouen-di sunt:] ita ex Sacra Congreg. sequitur Barbosa *super dist. cap. 16. Trid. n. 4.* idem de *Canonicis disto cap. 42. n. 36. & de iure Eccles. disto cap. 30. eodem n.* Aloysius Riccius *post dist. resol. 505. vers. secundo.* Quaranta in *summa Bullarj verbo Capitulum Sede Vac. vers. secunda dubitatur*, & confirmatur à communi praxi, quando v.g. à patronis eli-guntur plures, quia tunc in discordia sit electio de doctiori, & de illo, qui habet po-tiores de iure qualitates, quas ponunt Ni-colaus Garcia *p. 2. de benef. qu. 6.* cum aliis Lara de Capell. *p. 2. d. g. 2. & 3.* Barbosa, & alij multi per eum *qu. 18. Trid. sess. 24. de re-form. d. n. 129.*

Ad nonam quæstionis partem, an sicut 25 Episcopus iam tenetur eligere Vicarium in sacris constitutum ita & Capitulum Sede Vacante de primo qualiter accidit, iam su-pra explanatum relinquatur sub quæstio-ne alia: ad hoc quod spectat ad Capitu-lum Sede Vac. affirmandum est prærequiri, quia si ad instantiam Capitulum Cathed-ralium Hispaniæ hoc consequutum fuit à Clem. VIII. quid mirum vt in se ipsis hoc etiam præciteretur per illam regulam patere legem, quam ipse tuleris, de qua dixi latè *sub cap. cum omnes de constitut. & ita docent in terminis Nouarius in summa Bullarj tit. de capis. Sed. Vac. n. 19.* ubi sic ait *declara-tur secundo, vt Vicarius Capitularis debeat necessario esse in sacris*: nam licet Sacra Concilij Congreg. Trid. hanc qualitatem non petat, tamen Clem. VIII. in dictis li-teris hoc expressè iubet, vt *Canonicus, qui non est in sacris, non possit esse Vicarius*, Vene-rus de examine Episcoporum. *lib. 4. cap. 1. nu. 18.* † Tamē Diana d. p. 8. *tract. 4. res. 59.* videtur 26 aliud dicere quasi quod morte dicti Clem. tales litteræ expirassent. Ego inquam hoc assumerem, vt quemadmodum dependet à tolerantia Capituli, vt non ordinatus in sacris sit Vicarius Episcopi, vt quotidie contingit, sic & si contingeret, quod inter
eius

eius Capitulares, esset aliquis cum requisitis in *dist. Trid. cap. 16.* nempe gradus Doctoratus, Licentie, aut idoneitatis, possit nihilominus ab eo eligi Vicarius pro Sede Vacante per illa quæ dixi de dicto Vicario Episcopi, nondum in sacris constituto, vbi supra.

- 27 Ad decimam quæstionis partem, item quia supra dictum est, num Vicarius Episcopi, queat esse Parochus? & cum aliqua differentia videtur loquendum inter Parochum ruralem, aut ciuitatis per verba Sacre Congreg. sequentia, in vna Oriens. 19. Martij 1619. & 19. Iulij eiusdem anni, quæ refert Barbosa de *Canonice. dicto cap. 41. sub n. 37. & 38. & de iure Eccles. sub eiusdem num. dicto cap. 30.* Ibi petitum fuit à Sacra Congreg. Cardinal. negotiis Episcoporum, & regularium Præpositorum: an Episcopali Sede Vacante, Canonici eligere valeant in Vicarium Generalem Canonicum eiusdem Ecclesie, qui in eadem ciuitate, & Ecclesia curam quoque gerit animarum, Sacra eadem Congreg. affirmatiue respondit in dict. Oriens. Ibi etiam fuit dictum quod contraria decisio intelligitur de Parocho rurali, quasi dicat Barbosa, non posse Parochum eligi Vicarium pro Sede Vac. à Capitulo, nisi curam gereret in eadem ciuitate, & Ecclesia, vt referens dictam decis. videtur amplecti Diana *dist. n. p. 8. tract. 4. ref. 58.* in hunc modum intelligit Marcellum Vuleium, in *praxi fori Eccles. cap. 40. num. 18.* & Merollam, *tom. 3. disp. 7. dubio 18. num. 197.* dicentis Parochum habentem curam animarum non posse esse Vicarium Capituli, Episcopali Sede Vac. nam ita Sacra Congreg. rescripsit Archiepiscopo Surrentino.

- 28 Ad vltimam quæstionis partem satis liquet ex iam adductis *sub q. præced. 8.* & in hac, nempe iam consuetudine esse præcipue in omnibus Cathedralibus Hispaniæ, vt Capitula in Sede Vacante eligant intra dictos dies octo assignatos in *dicto cap. 16. Trid. sess. 24.* non solum vnum Vicarium Generalem, verum etiam binos, quia & si Sacra Congregatio decreuerit vnum tantum esse deputandum per Trid. quod loquitur in singulari, ibi: *item Officiale, seu Vicarium;* & ita senserunt Nicolaus Garcia *dist. n. p. 5. cap. 7. n. 37.* & Nouarius in *summa Bullar. tom. 1. de Cap. Sede Vac. dist. n. 15.* & Machado *tom. 2. lib. 4. de perfectio confis. p. 4. tract. 1. docum. 8. n. 4.* ad similitudinem Episcoporum, qui solent eligere duos Vicarios, vnum ad cognoscendum de temporalibus, alium de spiritualibus, & Hispani nominan-

tur etiam tres, vnus, qui dicitur vere Generalis, alter ad testamenta, alius tertius pro Ecclesia illa; quod confirmatur ex Ragucio, & declaratione relatis *infra, vers. quibus.*

Tamen non negant aliter consuetudine posse introduci, quæ quotidie prædicatur; & sic tenent vltra praxim quotidianam Paulinus de *Cap. Sede Vac. p. 2. q. 1. o. m. 6.* dbrozij *lib. 1. de Officio Vicarij q. 50. & 60. num. 3.* Marc. Anton. Genueni. & Zechius quos refert, & sequitur Diana *dist. part. 8. tract. 4. ref. 61.* & cum Nauarro, & ex rationibus nonnullis explanando ita sentiri ab alia decis. iam relata Sacre Congreg. & quod contraria intelligitur quando plures, quam duo deputarentur à Capitulo Sede Vac. quasi hoc non fore tolerandum, vt euitetur eadem illa consuetudo; propter quam in Trid. imponitur prædicta lex, vt intra dies octo, Capitulum teneatur eligere sibi pro Diocesi Vicarium, imo & oportet, vt bini eligantur; quia cum in quolibet residat omnimoda facultas ex nominatione duorum, euitatur, vt si forte vnus ægrotet, absit, aut alio impedimento propediatur, remaneat alter, qui expediat negotia absque eo, quod sit in necessitate, Capitulum se congregandi ad eligendum alium; & quamuis, si forte vnus ex illis duobus Vicariis moriatur, illico Capitula se congregant ad eligendum alium loco demortui, credo non posse fieri de iure, nisi in principio deputationis nominatio fieret cum illo requisito iuxta *dicta q. 8.* & in hac; eo quod in altero remanente residet integra potestas redacta ad terminos dicti Trid. in quo solus vnus eligi conceditur, & sic sentio.

Quibus addo quod si adesset immemorialis consuetudo plures, quam vnum, aut duos eligendi, tunc reuera sustineretur per illa, quæ docent Quaranta de *Capit. Sede Vac. vers. nemo*, Barbosa *alleg. 54. in passionali num. 165. in prime.* idem de *Canonice. dicto cap. 42. n. 33. & de iure Eccles. dicto cap. 30. eodem num. 33.* & dicit Ragucius, de voce *Canonice. in Capit. q. 40. n. 8.* nempe, vt possit constituere plures Vicarios æquæ principales, vel vnum Generalem, & alterum foraneum, maxime si est ampla Diocesis, & stante immemoriali consuetudine, admittit Aloysius Riccius in *decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 293. p. 4. & Sacra Congreg. Conclij in Salernitana 26. Iulij 1589. † & in Panormis. 31. Maij 1592.* censens Capitulum Sede Vac. duos Vicarios substituere posse, vt alternis mensibus Vicarius munere fungatur, si legitima probeatur immemorialis consuetudo,

consuetudo, & illis qualitatibus sint præditi, quas requirit Concil. Trid. *dist. sess. 24. cap. 16.* vt testatur Nicolaus Garcia legendus, *dist. cap. 7. p. 5. sub n. 37. in addit. ad tract. de benef.*

- 32 Et quod huic Vicario deceat prouideri de competenti salario censuit Sacra Congreg. sub die 15. Octob. 1601. refert Barbosa *de Canonis. dist. cap. 42. n. 35. & in eodem numero de iure Eccles. dist. cap. 30. p. 1.* cui non contradicunt; imo potius iuuant decisiones *cap. quia sapē, & Clem. statutum de elect.* de quibus latissimè *sub q. 4.* supra cum prædis etiam sit pro seruitio, quod præstant
- 33 Officiales Sedis Vacantis, † Vt Camara, Apostolica, ad quam spectant fructus Episcopatus, vt tunc illis detur certa portio; & in hoc Episcopatu, est nempe sexcentorum Ducatorum, vt in præsentī anno 1663. pro Vacanti nostri antecessoris receperunt à dicta Camara; & sic docent Papien. *dist. q. 10. p. 2. num. 5.* Sbrozium *de Officio Vicary lib. 2. q. 55. nu. 7.* Marcellus Vulpeius *in praxi iudic. Eccles. cap. 44. num. 14.* Barbosa *dist. cap. 42. de Canonis. sub num. 15. in fine;* idem *de iure Eccles. eodem num. dicto cap. 30.* quod Vicarius Capitularis debet habere salarium ex bonis Ecclesiæ Vacantis per glossam *verb. expensa in dicta Clem. statutum de elect.* quia nemo tenetur suis stipendiis militari, *cap. q. am nunc 18. q. 1. cap. cum ex Officiis de præscript.* etiam si Vicarius sit Canonicus, vel de gremio ipsius Ecclesiæ; quia illud salarium est pro labore, quem exercet de quibus etiam videbis quæ dixi *sub cap. 5. de Officio, sic & ibi sub q. 8.* vbi ago de illa, [an Vicarius Episcopi, siue Capituli, valeant vltra sportulas ex Officio prouenientes ab Episcopo, seu Capitulo exigere amplius salarium.] Et addit Barbosa *de Canonis. dist. cap. 42. n. 35. & de iure Eccles. cap. 30. p. 1. sub dist. n. ex Sacra Congreg. sub die 15. Octob. 1601.* vbi deceat Vicario à Capitulo deputato prouideri de competenti salario.

QVÆSTIO X.

An Vicarius electus Canonicus, siue Dignitas eiusdem Capituli, debeat in sessione Chori, aut in cessione aliorū publicorum actuum præcedere cæteros, vbi moris est, quod Vicarius Episcopi antecellat, & debeat assistere cum ornatu Capitulari?

2. Et an si non resideat lucretur distributiones quotidianas?

3. Et quid faciendum à Capitulo, quando eius Vicarius allegetur suspectus.

4. An Vicarius Sede Vac. possit exequi dispensationes directas Vicario Generali Episcopi?

5. Et an Litteras Episcopo pro Sacra Congreg. directas?

6. Et an à sententia illius appelletur ad Capitulum?

S V M M A R I V M.

- 1 Vicarius electus à Capitulo de gremio illius non mutat sellam in choro, nec in Capitulo, debetque iuocere, & concurrere in suo habitu Canonicali, vt n. 2.
- 2 Vicarius electus à Capitulo extra gremium præcellit in sessione, & in sessione Canonici, sicut Vicarius Episcopi.
- 3 Vicarius Capituli, si non residet in choro, fructus lucretur, & distributiones, si ad sit consuetudo, vt n. 5.
- 4 Visitatores, & Officiales pro Sede Vacante absentes, lucrentur distributiones, & salarium eis assignatur.
- 5 Vicarius Capituli allegatus suspectus, arbitri à Capitulo nominantur, qui cognoscant, de recusatione, & n. 7.
- 6 Vicarius Capituli nequit exequi dispensationes directas Vicario Episcopi, verus est, vt n. 9. & 10. & nu. 11. contra Sanchez.
- 7 Curia stylus nunquam Vicario Sede Vacante committit dispensationes, sed Episcopo videntiori.
- 8 Delegata causa Episcopo, eo mortuo, non possunt expediri per Capitulum, nec eius Vicarium.
- 9 Appellatio à Vicario Capituli ad ipsum Capitulum, non datur; & derivatione n. 15.
- 10 Capitulum causam appellatam à Vicario foranto, tenetur remittere cognoscendam suo Vicario Generali.

Ad primam quæstionis partem, suppositis quæ de præcedentia Vicarij Episcopi in choro, & in processionibus dicta sunt

sunt sub capite quinto de Officio Vicario & sub tit. de Officio Archidiaconi, nunc quando Vicarius Capituli, aut Episcopi est Canonicus, & in proposito, ita licet de Vicario Episcopi dixit Berozius lib. 2. q. 25. n. 10. quod quando non eligitur Vicarius ex Canonicis, illi in processionibus præferendus sit Archidiaconus, seu alia Dignitas maior, & prima post Episcopum; pro ut refert etiam cum eo Quaranta, verb. Capit. Sede Vac. vers. 8. dubitatur; & ita videtur de Vicario Capituli respondendum; & sic Merolla tom. 3. disp. 7. cap. 7. dubio 32. n. 329. quem sequitur Diana p. 8. tract. 4. res. 67. in fine, dixi quod locum in processionibus, Vicarium Capituli Sede Vac. habere primum, & nobiliorem locum, quidquid dixerint aliqui in fauorem Archidiaconi. De præcedentia Vicarij plura congerit Gratianus discept. forens. cap. 106. & 111. Sed licet de Vicario Episcopi vera sit doctrina relata in praxi Cathedralium, existimo dicendum Vicarium de gremio Canonicorum, in processionibus, & aliis actibus publicis non præcedere, nam ob Vicariatui Officium, nec mutat in Aula Capitulari, nec in choro de sella, siue scabello, sibi obtingenti à tempore suæ receptionis in Canonicum, sicut de Canonico, qui electus est Episcopus alterius Diocesis, quia gradus, & prærogatiua talis Dignitatis, non mutat in eo sessione, nec in sessione quâ antea cû aliis Canonicis habebat, vt palam est, & alibi diximus. ¶ Quare cû in proposito Vicarius de gremio Capituli, electus, soleat semper in suo habitu Canonicali incedere, quoties cum ceteris concurrat, per quam esset, vt quia Vicarius fuit electus, mutaret de sede, aut stallio Quod confirmatur, quia ad hoc, vt lucraretur distributiones quotidianas, si in choro interueniat, debet quod in proprio loco sui Canonizatus, antiquiores non præcedendo, vt docuerunt vltra Quarantam supra Riccius in praxi fori Eccles. decis. 475. in 1. edit. & resol. 499. in 2. edit. vbi n. 8. dicit decisum per Rotam in vna Lucania Beneficij 18. Decemb. 1579. coram Seraphino, eadem Rotâ decis. 288. n. 2. apud Farin. p. 2. res. 2. Vincent. Griliuz. conf. 121. Homobonus de bonitate humana vna statibus p. 1. c. 7. Barbosa in pastoralis alleg. 54. p. 3. n. 167. & 168. aliquid de Canonicis 42. sub n. 15. vers. vtrum, & de iure Eccles. 32. sub eodem, vers. & num.

3 Quod si eligeretur aliquis Vicarius à Capitulo extra gremium ex dictis hic in princ. quia non potest incedere in habitu Canonicali, tunc debet assimilari Vicario Episcopi non Canonico; ita vt cum Vicario D. Fermojin. de Potest. Cap. Sede Vac.

Capitulari sic se gerat, quia & si nominatus fuerit à Capitulo, debet tamen esse cum ea prærogatiua, quâ potitur, quilibet alius Vicarius Episcopi, dum concurrat in choro, aut in processionibus; habet inquam sic deputatus honorem à iure, ex quo semel creatus fuerit Vicarius Episcopi, aut Capituli.

Ad secundam partem quæstionis, num. 4 quid Vicarius Capituli, queat si non residet percipere distributiones quotidianas; & Alex. Moneta, p. 2. de distribut. q. 11. à n. 83. & alij, dicant eas amittere, tamen receptius in praxi est, vt non solum habeatur pro præfenti, & lucratur fructus in absentia, Paulin. de Officio, & potestate Capit. Sede Vac. q. 10. p. 2. n. 5. Rebut. in praxi tit. de Vicario, Episcopi n. 5. Rota decis. 222. n. 6. p. 2. diuers. sed etiam eas lucrari, eo quo talis censetur esse in seruicio Ecclesiæ, cum magis commodum sit Ecclesiæ, vt deputetur iurisdictioni pro totum Capitulum, & quia qui abest pro seruicio, & vtilitate Ecclesiæ euidenti, de iure etiam cessante consuetudine, non solum percipit fructus, sed etiam distributiones quotidianas, si est præfens in loco, vbi est Ecclesia. c. vnicò de Cleric. non resid. lib. 6. vbi Domin. §. qui vero n. 10. Couar. lib. 3. Var. c. 13. n. 8. vers. sectauo, D. Ioannes Ocon. bene in dicto cap. vnicò à n. 65. Ioannes Guztierrez, Canonie. quæst. lib. 1. cap. 1. n. 145. Zerola in praxi Episcopali, vers. distributiones §. 3. Zechius de Republica de Ecclesiis. cap. 24. de Canonicis n. 9. vers. 2. Sandobal de Officio Eccles. 6. p. 5. 17. & alij.

Et sic in hoc puncto, si non adfit contraria consuetudo, vt alias de infirmis declarauit Sacra Congreg. Concilij in sequentibus verbis: [Consuetudo in aliqua Ecclesia introducta, vt Canonici infirmi fructus tantum suæ Præbendæ, non distributiones quotidianas percipiant si legitime præscripta sit, tollit constitutionem,] Ergo ea seclusa dicendum est, vt ille Vicarius dictas distributiones sit percipiturus, vt fatetur Nicolaus Garcia de benef. p. 3. cap. 2. à n. 358. dicens non sic procedere in Vicario Episcopi, vt ante eum dixit Rota vbi supra; quia non eadem militat ratio, & in terminis docent etiam Cenedus cum aliis Canonie. q. 1. num. 72. Diana dicta p. 8. tract. 4. res. 67. dicentes sede Episcopali Vacante, Canonicos Cathedralis Ecclesiæ creatos, & electos in Vicariis Generales, Officiales, & Visitatores lucrari distributiones quotidianas absentes à choro, etiam si ratione præfatorum Officiorum eis assignetur salarium; quia cum de iure N succedant,

succedant, qui sunt de Capitulo in eis Officiis, consequuntur, quod eis competit: sequitur DD. Ioannes de Escobar. *tract. de horti Canonie. §. 2. de distribut. num. 128.* cum Castro Palao, & Trullenche, & cum aliis respondetur etiam ad secundam partem questionis. Ad hanc partem sub prima responsum est.

6 Ad tertiam questionis partem, quid sit faciendum à Capitulo, quando eius Vicarius allegatur suspectus? Et supposito, quod talis queit recusari Vicarius, per ea, quæ longissimè dixi etiam de Vicario Episcopi sub q. 13. in cap. 4. de foro comp. & in dicto cap. 5. de Officio Vicarij sub q. 6. Nunc breuiter ad dubium respondetur, quod debet Capitulum, adhibere arbitros ad cognoscendum de suspitione, qua cognita, & militante, causam à Vicario auferre, & alteri committere vt docent Quaranta, verb. *Ca. pu. Sed. Vac. n. 5.* vbi refert Sacram Congreg. ita censuisse, Marcellus Vulpesius in *praxi iudic. Eccles. cap. 44. num. 29.* vbi subdit ipsum met Capitulum cognoscere posse, sicut Episcopus, potest cognoscere causas suspecti sui Vicarij absque electione arbitri: sequitur Barbosa de *Canonie. cap. 42. sub n. 54. in vers. & si Vicarius, idem de iure Eccles. 1. p. cap. 30. d. 11. n. & vers.* quod si desideras ad proximatiorem, recurrere, leges quæ latissimè dixi sub dicto cap. 4. de foro comp. vbi qualiter recusatio fit proponenda, & probanda, & qui arbitri eligendi, qui cognoscent de recusatione, & de causis recusationis, cuius materiam abundè scripsimus

7 per quest. 44. §. & Garcia de *benefic. p. 5. cap. 7. sub n. 23. vers. nota.* refert declaratum à Sacra Congreg. in verbis sequentibus: [Fuit dubitatum an si iste Vicarius allegaretur suspectus, possent eligi arbitri, & dictum fuit quod non, sed recurrendum esse ad Capitulum, tanquam superius,] ex cap. si contra de *Offic. deleg. lib. 6.* & ex alia ibi in *vers. decima.* ibi [An Capitulum Sede Vacante possit eligere arbitros ad cognoscendum de suspitionum causis, quæ contra Vicarium ab eo Sede Vacante deputatum proponuntur, Congregatio censuit vtique non posse, eadem primo numero, quo Episcopus non potuisset, sed posse per se ipsum cognoscere de causis suspitionum: ita illes sed addit, quamuis ista declaratio aliter proponatur, nempe posse Capitulum eligere arbitros eo modo, quo Episcopus potuisset &c.]

8 Ad quartam questionis partem, an Vicarius Capituli, possit exequi dispensationes directas Vicario Episcopi? Et quia de hac

questionem, vt communissima plures egerit, inter quos Quaranta cum Federico, verbo *Capitulum Sede Vac. §. 2.* qui non longè, & Thomas Sanchez de *matrim. lib. 3. disp. 27. n. 32. & 33. post alia n. 29.* differens, videtur distinguere inter commissiones dispensandi vel in causa matrimoniali, aut qualibet alia, vt quando fit generaliter commissio Vicario Generali talis Diocesis, non dicendo Vicario Episcopi sic vt in hoc casu competens iudicetur Vicarius Capituli ad exequendas litteras dispensationis, quia forma committendi non est Officiali Episcopi, sed Officiali expresso nomine Diocesis, sed dum sedes est vacans Officialis illius, est Officialis illius Diocesis; quia iste dicitur Vicarius iurisdictionis Episcopalis, vt docent Glossa in *Clem. 2. verbo Episcopi de rescript.* & ibi Cardin. §. 3. n. 17. Anchar. n. 1. fin. Imola n. 20. Euetardus in *sui topici loca à vi subrogationis*, n. 21. & hoc quamuis minus bene, id neget, Bonif. in *dist. Clem. n. 33.* docent etiam Salas de *legib. disp. 20. sess. 17. n. 124 & alij.*

Et probant alij etiam, quia Vicario, seu Officiali Capituli Sede Vac. possunt de iure dirigi delegationes, & rescripta Papæ, non secus, ac Officiali Episcopali, cum sit Vicarius, seu iurisdictionis Episcopalis per *dist. Clem. Abbas sub n. 1. Paulin. de Cap. Sed. Vac. 2. §. 9. 10. n. 8. & 9.* Hieronymus Paul. in *pract. Cancellar. §. de indicibus*, & eorum ordine, *vers. item nota.* Rebuff. in *praxi tit. de Vicariis Episcoporum. n. 4.* Sbrozuius, lib. 2. q. 23. m. 3. Flores q. 4. var. n. 11. & quod ita in nostra Hispania soleant Nuncij delegare Officiali Capituli, Sede Vac. dicit Diana p. 8. *tratt. 4. ref. 66. vers. & quidem in fine* quam proxim feruari dixit Flores, quam sequitur Sanchez, vbi supra, Moneta de *commun. ultimorum volunt. cap. 5. à n. 50.*

In praxi tamen est opinio receptior, 9 nempe vt talis delegatio, sue commissio, non intelligatur cum Vicario Capituli, cum attento stylo Curie, & Cancellarie, quæ nusquam Sede Vacante Episcopali, non dirigit huiusmodi litteras in forma digni, nec dispensationes, Officiali Capituli, qui non confidit de illo, sed Episcopo viciniore, seu eius Vicario Officiali, de quo testatur, Hieron. Paul. in *practica Cancellaria in princ. vers. seirent qualiter personarum*: latè legendus Garcia de *benefic. tom. 1. p. 6. cap. 2. & à numero 40.* Diana p. 8. *tratt. 4. ref. 66.* Merolla tom. 3. *disp. 7. cap. 7. dubio 29. numero 296.* & dicentes apertè constare sub nomine Officialis, seu Vicarij absolute Prælati in litteris quæ diriguntur Officiali v. g. Cordubcn.

Corduben. aut Abulens. intelligi Officialem Episcopi, & non Capituli, Naldus ad Decretales in cap. ad abolendam de hæreticis.

- 10 Quod si delegatio, vel commissio fiat Officiali, seu Vicario Episcopi, v.g. Abulen. certum erit ut non possit expediri per Vicarium Capituli Sede Vac. cum non sit Vicarius Episcopi, sed iurisdictionis Episcopalis; & quia Capitulum ipsum nequit de ea causa cognoscere; & sic nec eius Vicarius; qui nemo potest plus iuris transferre, quam quod ipse habet, *nemo potest. de reg. iur. &c.* docent. DD. communiter. *per gloss. in dicta Clem. & si principalis, verb. Episcopi, Felin. in cap. cum se de re scriptis. n. 17. Papi. in dict. q. 10. p. 1. n. 2. Lambertin. de iure patronat. 3. p. lib. 2. q. 1. art. 7. n. 3. Tuschus in fit. moral. 111. n. 39. Sbrozius lib. 1. de Officio Vicarij q. 16. Marc. Anron. Genuen. in praxi cap. 8. q. 12. Diana dicta res. 66. in princ. & hanc probat iuxta dictum stylum Curie Barboia de Canonis dicto cap. 42. n. 57. & de iure Eccles. p. 1. dicto cap. 32. eodem num. ex ea etiam ratione, quia cum Capitulum nolit committere Vicario Capituli Sede Vac. aperte innuit sub nomine Vicarij absolute prolati in litteris, quæ Vicario v.g. Bononien. diriguntur, intelligere Vicarium Episcopi, non Capituli: ita cum dicto Nicolao Garcia supra, Franc. Leon. in Theaur. fori Ecclesiast. p. 1. cap. 18. n. 8. vers. secundo facit consequentibus. Bonacina de legib. disp. 1. qu. 3. p. 110. §. 1. n. 7. Riccius in decis. Curia Archiep. Neapol. decis. 44. incipit magna fuit iuxta rem ex declarat. Eminent. Cardinal. S. Congreg. in Concl. Trid. sub die 24. Mai. 1621. in verbis sequentibus. [Dispositiones matrimoniales directas Episcopo, & eius Vicario Generali, si sedes vacare contingat, non posse per Vicarium Capitulum expediri.] Et in Cameroten. 2. Augusti 1631. censuit Capitulum Sede Vacante, non posse exequi commissiones Apostolicas in forma, dignum, & alias directas Episcopo, vel eius Vicario Generali intuitu Officij, vel sub nomine Dignitatis.*

- 11 Accerrimè tamen Thomas Sanchez adhuc in hoc secundo casu existimat sub dicto n. 3. lib. 8. de matrim. vers. ceterum, quod & si Capitulum non possit in Sede Vac. tales exequi litteras, tamen, ut possit eius Vicarius firmari, quia talis succedit in Dignitate Episcopi. Et quia Vicarius iste potest etiam dici Episcopi Vicarius cum Cardinal. dict. quæstione 13. ubi respondet dict. reg. nemo potest. Zechius capite vigesimo tertio, de Vicario Episcopi paragrapho secundo, numero D Fermo sin. de Potest. Cap. Sede Vac.

primo, ubi dicit, Vicarium Episcopi, esse etiam illum, qui deputatur à Capitulo Sede Vacante, admittit tamen Barboia dicta q. 42. num. 59. de Canonis & dict. cap. 30. de iure Eccles. n. 59. vers. & sic, quod si in commissione exprimeretur nomen Diocesis tantum v. g. Vicario Bracharensi, tunc posse litteras expeditas exequi à Vicario Capituli: hoc cum Marcello Vulpeio in dicta praxi fori Ecclesi. cap. 44. numero 6. quia, dum Sedes vacat, Vicarius est Officialis illius Diocesis, sed num verum sit in praxi, attento dicto stylo Curie, tu cogita. Video inquam non exequi similes commissiones à Vicario Capituli, & solum admittatur in casu urgentissimiæ necessitatis, & ubi periculum graue ex dilatione immineret.

Maius tamen est dictum, si Episcopus, ad quem per Sacram Congregationem fuerunt directæ litteræ, quas morte præuentus, non potuit exequi: & licet idem Barboia de Canonis. dict. cap. 42. num. 60. & de iure Eccles. dicto cap. 30. sub illo num. & Naldus in dicto cap. ad abolendam affirmant, quia sic à Sacra Congregatione negot. Episcoporum & regular. præposita declaratum sit sub die 10. Aprilis 1615. nec non omne illud, quod Episcopo mortuo per Bullam, seu Breve in causis iurisdictionem importantibus concessum Episcopo erat ex eadem Sacra Congreg. in Tranens. 26. Ianuarij 1604. & in Neapolitana 10. Februarij eiusdem anni. Sed consideratis quæ hic dicta sunt sub vers. in praxi tamen, talis opinio est improbabilis, quemadmodum contra Naldum eam appellat Diana dicta part. 8. tract. 4. res. 66. in fine, dicens, quod causæ delegatæ Episcopo mortuo, non possunt expediri per ipsum Capitulum, quia non succedit Capitulum in iurisdictione Episcopi delegata, sed tantum ordinaria; & tamen in hoc ultimo per dicta supra sub q. 3. ubi an Capitulum succedat in iurisdictione? hanc ego admitterem in iurisdictionibus, in casu magnæ necessitatis, & ubi periculum graue immineret, ut iam dictum est non aliter per infra dicenda.

Ad quintam quæstionis partem, satis respondit ex dictis his num. præcedenti sub vers. maius tamen.

Ad ultimam quæstionis partem, an de sententia à Vicario Capituli lata, appelletur ad ipsum Capitulum? Et supponit. quæ lare dixi sub cap. 8. de Officio Vicarij q. 6. in vers. ad tertiam, an Vicario Episcopi, ad ipsum Episcopum quæat appellari, & in vers. ad quintam, an de delegato Episcopi, prouocetur ad eius Vicarium?

N. 2. sen

seu possit promoueri à Metropolitano Salmantini-
no, ad Archiepiscopum Compostellanum? & sub
q. 7. an appellari valeat à sententia in-
terlocutoria Vicarij Generalis ad ipsum Epis-
copum? & an à Vicario ciuitatis, appelletur ad
ipsum Episcopum? Quibus præmissis, breuiter
respondetur non appellandum ab eo ad
iptum Capitulum, ex ea ratione, quia & si
daretur posse Capitulum ad libitum reassu-
mere cognitionem causarum, de quibus co-
gnoscit eius Vicarius, vt contingit in Epis-
copo respectu sui Vicarij Generalis: Tamē
quod hoc iam est dictum sub d. q. 6. de
Vicario Generali Episcopi in vers. ad secundam,
vsque ad num. 25. vbi quod denegatur talis
appellatio; licet detur à Vicario foraneo ad
iptum Episcopum, vbi de ratione differen-
tiæ: Et in proposito ea quidem est; quia
cum appellatio debeat interponi de mino-
ri ad maiorem per illa, quæ longissime dixi
sub Rub. & in. de appell. non inter æquales,
& Tribunal; Vicarij Generalis, & sui Epis-
copi, aut Capituli Sedē Vac. constentant
idem Tribunal, sequitur dicendum, vt talis
appellatio, denegetur, vt in terminis se-
quantur Gamba de auctoritate legati de
Littere, sub. q. n. 55. Scaccia de appell. q. 8. n. 60.
Barbosa de Canonis. dist. q. 42. sub num. 60. in
vers. utrum autem, verb. & an & de iure Ec-
cles. sub dicta q. 31. eodem n. & vers. & licet
à Vicario foraneo aliter admitatur, erit,
nempe, quia, vt dixi, sub dicto vers. ad secun-
dam, Vicarius, foraneus, nec est à iure con-
stitutus, nec constituit idem Tribunal cum
Episcopo, aut Capitulo.

- 16 Solum poterat esse dubium, numquid,
si appellaretur à Vicario foraneo ad Ca-
pitulum, teneretur Capitulum, cognos-
cere; aut remittere causam, vt ab alio
discuteretur; & existimo, quod quia
Capitulum, per dicta sub quæst. 8. & 9. iux-
ta Trid. Concil. cap. 16. sess. 24. tenetur infra
dies octo nominare, & deputare Vicarium,
vt teneatur illico remittere causam; appella-
tam à Vicario suo foraneo, Vicario ipsius
Generalis, qui re vera habet omnimodam
iurisdictionem Episcopalem, ordinariam
per Sede illa Vacante, vel si sit causa ex
his, quæ sibi reseruantur in principio de-
putationis, Capitulum eam committere per
ibi dicta, vt ab aliquo, sine partium dispen-
do cognoscatur, securiusque esse, vt à pro-
prio Vicario Generali diffiniatur; eo quod
potest dici, vt ex quo semel ipse constitu-
tus sit, non sine iam Capituli partes, vt à
foraneo Capituli, ad ipsum Capitulum præ-
eise interponatur appellatio, cum ex tali
deputatione abdicauerit à se iurisdictionem

nam, aut intra illos octo dies debere se
abdicare iuxta intellectum dicti Cap. 16.
Trid.

QVÆSTIO XI.

- An Vicarius Capituli Sede Vacante,
sive illius Visitatores, Fiscales, & cæ-
teri ministri, teneantur stare syndi-
catui. 8. Vulgo ala residencia facien-
da per ipsummet Capitulum, aut
reseruari debeat futuro Episcopo?
2. Et num futurus Episcopus queat,
non obitante, quod iam syndicati
sunt à proprio Capitulo, qui eos
deputauit, iterum illos syndicare?
3. Et an Vicarius Episcopi; eiusdē Vi-
sitatores, aut cæteri ministri queant
mortui, aut transito Episcopo
syndicati ab ipso Capitulo succe-
dente in iurisdictione ordinaria
pro Sede Vacante? 4. Et an valeat
Capitulum Sede plena exposcere à
Vicario nominato per Episcopum,
& ab eius Visitatoribus, Fiscali, Al-
guacello, alijsvè ministris fideiussio-
nem de bene segetendo, tenentur
sive consentiente Episcopo eos no-
minante;? aut si ipsimet ministri
sele tali fideiussioni præstandæ obli-
gantes, resistere illis, ne tale faciant?
5. Et an Capitulum Sede Vacante,
queat constituere Vicarios peda-
ncos, sicut & Episcopus potest con-
stituere? 6. Et iteratis vicibus deue-
nire ad illos, sive Vicarios Gene-
rales? 7. Et an Capitulum queat
ponere æconomos ad aliud, quam
ad percipiendum fructus Episco-
patus?

S Y M M A R I U M.

- 1 Vicarius Capituli, eius Visitatores, & alij
Officiales, tenentur stare syndicati as-
sumendo per nouum Episcopum, & si per
Capitulum etiam syndicati vt n. 2.
- 2 Capitulum syndicare valet suos Officiales,
quos nominauit pro Sede Vacante.

3. *Vicarius Capitularis tenetur stare syndicatui, & reddere ratio nem.*
4. *Vicarius Episcopi, & ceteri Officiales, visitatores, & Fiscalis, verum est ut nequeant syndicare, Episcopo mortuo, vel translati à Capitulo Sede Vacante, sed tantum ab Episcopo de novo venienti, ut discuntur largè à n. 8. & si contra. n. 5. 6. & 7.*
12. *Vicarij, & Officiales Episcopi mortui, aut translati nullibi expresse canentur, ut syndicare valeant à Capitulo Sede Vacante, sed tantum à successore Episcopo.*
13. *Auditorum Nunciatura sententia non est impedimento in syndicato impendendo.*
14. *Capitulum Sede Vacante nequit petere à Vicario, Visitatoribus, & Fiscali nominatis per Episcopum fideiussorem de stando syndicato, aut aliorum, ut à nu. 17. non obstantibus legibus Regij, de quibus, & nu. 15. & 16. Vide n. 21. & de ratione n. 23.*
15. *L. 13. tit. 5. lib. 3. recopil. l. 13. tit. 7. eodem.*
16. *L. 3. tit. 8. lib. 3. recopil. l. 17. tit. 5. lib. 3. recopil. l. 17. tit. 25. lib. 4. recopil.*
18. *Decuriones civitatum nunquam syndicarunt Prætores, & eius Officiales.*
20. *Prætor & si syndicare nequeat suos Officiales, potest tamen illos visitare, & pro delictis punire.*
21. *Vicarij & Officiales Episcopi si syndicare valerent à Capitulo Sede Vacante, nunquam instituti foret administrarent timore Capitulum, & n. 23.*
23. *Officiales apti pro Episcopo vix possent inveniri, si daretur facultas Capitulo eos syndicans, & fideiussorem ab illis exigendi in introitu Officiorum.*
24. *Syndicandi ius non perditur ex mora Episcopi de novo venienti.*
25. *Decisio Rota de Fiscali Tudensi syndicato Relata n. 5. in fine, expenditur, & n. 24. usque ad 31.*
31. *Vicarios pedaneos queit Capitulum Sede Vacante constituere.*
32. *Capitulum cum causa valet iteratis vicibus ad nominandum Vicarios decurere.*
33. *Oeconomum pro fructibus Episcopatus ponit Capitulum Sede Vacante.*

AD primam, & secundam quæstionis partem responderetur affirmativè per verba Trid. in cap. 16. sess. 24. [Episcopus vero ad eandem Ecclesiam vacantem promotus ex his, quæ ad eum spectant ab eisdem economo, Vicario, & aliis quibuscumque Officialibus, & administratoribus, qui

Sede Vacante fuerint à Capitulo, vel ab aliis in eius locum constitutis, etiam si fuerint ex eodem Capitulo, rationem exigat Officiorum jurisdictionis, administrationis, aut cuiuscunque eorum muneris, possitque eos punire; qui in eorum Officio, seu administratione deliquerint, etiam si prædicti Officiales, redditus rationibus à Capitulo, vel à deputatis ab eodem, absoluti nonent; adeo liberationem obtineant, & etiamque Episcopo teneatur Capitulum de scripturis ad Ecclesiam pertinentibus; quæ ad Capitulum pervenerint, rationem reddere.] quibus sane verbis ad utrumque requisitum primum dubij, clare satisfactum videtur.

Igitur non negatur ipsimet Capitulo in Sede Vacante prædictas rationes exigere ab Officialibus iustitiæ, & administrationis, qui per ipsum nominati fuerint; & sic refert declaratum Garcia de benef. p. 3. cap. 7. sub num. 23. in fine vers. *undecima, ibi*: [Item Capitulum Sede Vacante potest, facta remotione Vicarij, vel aliorum Officialium illos cogere ad reddendam rationem administrationis, eosque pro culpa punire non tamen impedire futurum Episcopum, quando ex hoc decreto ab eisdem exigat rationem actionum, quas Sede Vacante egerint, & eos punire, etiam si à Capitulo fuerint absoluti.] Ita per Sac. Congreg. ad dist. cap. 16. quæ alios plures casus decider, ut refert idem Garcia, qui & comprobatur ex Concilio Mediolanensi duodecimo, ibi: [Congregatio censuit Episcopum in Capitulo exempto, si velit rationes exigere ab Officialibus ex gremio Capitulo deputatis, Sede Vacante, eorum Officij, & administrationis non teneri procedere cum adiunctis, ex forma cap. 16. sessum. 25. nisi velit criminaliter ad eorum punitionem, & correctionem procedere;] ubi, & n. 24. dicit applicandam, & videndam esse in proposito declarationem eiusdem Sanctæ Congreg. Toletanæ de observandis in examinibus faciendis pro collatione Parochialium Sede Cathedrali Vacante, cuius litteram refert. p. 9. de benef. cap. 2. nu. 8. Barbosa super dist. cap. 16. num. 34. 35. & 36. idem de Canonick, cap. 42. num. 136. vers. denique, & de iure Eccles. l. p. cap. 32. sub eodem vers. & num. cum Marcello Vulpeio, & Machado, qui dicunt, ut Vicarius Capitularis, teneatur stare syndicatui, & reddere rationem suæ administrationis Episcopo successorio, etiam si illam reddidisset Capitulo, & ab eo, vel ab eius deputatis obtinuisse absolutiorem, aut liberationem, Solorzano

de iure Indiar. tom. 2. lib. 3. cap. 13. n. 29. Diana p. 8. tract. 4. ref. 15. idem Barbosa in *pastoralis* p. 3. alleg. 54. n. 183. Armendariz ad leg. *Nannor. lib. 1. tit. 18. l. 9. de Episcopo* num. 99. Vgolin *de Officio Episcopi* p. 2. §. 2. m. 2. Genuensis in *praxi* cap. 58. fin. Prosperus de Augusta. in addit. ad *Quarant. verb. Capitulum Sede Vac.* num. 14. Riccius in *praxi fori Eccles. decis.* 481. in 1. edit. alias 504. in 2. edit. & decis. 291. Rague. *de voce Canonis* in *Capit. qu. 40. m. 13.* & alij communiter, iterum Diana *dit. lib. p. 8. tract. 4. ref. 70.* vbi cum Marcello Vulpeio in *praxi fori Eccles. cap. 44. m. 19.* & Riccio omnino legendo p. 4. decis. 291. per totam. videnda quæ dixi sub q. 5. de *Officio Vicarij* vers. ad tertiam à n. 42. 98.

4. Ad tertiam quæstionis partem, an Vicarius Episcopi, eius Visitatores, Fiscalis, ac cæteri ministri sine euentibus, queant mortuo, vel translatò Episcopo, visitari, syndicari, ac residentiari à Capitulo Sede Vac. in quo dubio videtur, vt affirmat Nicolaus Garcia *de benefic. dist. p. 5. cap. 5. sub num. 4. vers. & est prædicta decisio*, quatenus ibi respondet litteris Gregorij 13. Pontificis, directis clero, & communitati Tarentinorum, quibus statuit, & mandat, quod Vicarij, & Officiales, siue generales, siue particulares, etiam foranei per Archiepiscopos Tarentinos deputati, ad syndicatam nullo modo teneantur, aut eidem sint obnoxij, dicendo eam non fuisse declarationem Pontificis, sed constitutionem, & mandatum particulare pro illa Ecclesia, & Archiepiscopatu, prout colligit ex verb. *statuimus, & mandamus*, & Et iure communi attento obnoxio ad reddendam rationem Officij existimarunt Pauinus *de potestate Capit. Sed. Vac. p. 2. q. 8.* Sbrozio *de Officio Vicarij lib. 3. q. 2.* & videtur satis comprobari ex eo nempe, quia vt supra dictum est à quass. 1. Episcopi, & Capituli iurisdicção in Sede Vac. est correlatiua ordinaria in Capitulo, sicut in Episcopo; & sic Azeued. per l. 4. tit. 7. lib. 3. recapit. acerrimè defendit vrgentiori ratione, teneri Vicarium Episcopi ad syndicatam, quam cæteri indices faculares, cumque omnis administrator rationem reddere teneatur, compelliturque ad id quilibet administrator secularis à fortiori, ait vt teneatur compelli Ecclesiasticus cum quasi signi ad sagittam positus sit, vt inquit textus in cap. *qualiter* et 2. de accusat. nam improbant. sub n. 2. Prælatos non syndicantes Officiales, & si aliquo modo id fiat, quasi in abscondito fieri, & non seruato ordine, & rigore secularium Officialium syndicatorum, quos iubent

Principes seculares syndicari, inquit, si hæc cura mandata est per. seculares leges, quanto plus per Ecclesiasticas debet exerceri, cum iudices Ecclesiastici, debeant aliis exemplo esse, & in terminis probat legendus Solorzano, *de iure Indiar. lib. 3. cap. 13. num. 28.* & in sua politica *Indiana sub eodem num. vers. maius difficultas*, qui & in vers. *de la qual* ait expressè syndicandum fore Fiscalem Episcopi pezmortui Liemen. & quod in terminis sic erat decisum apud Nos contra Fiscalem Tudensis Ecclesie. 28. Nouemb. 1607. Vbi Rota decidit affirmatiuè. Docet Diana p. 8. tract. 4. ref. 53. in fine; eo quod syndicare sit actus iurisdictionis ex Puteo *de iudic. & ex Rota decis. 166.* quæ impugnatur *infra sub n. 25.* & antè & ex eo quod Capitulum Sede Vac. potest visitare, & Procuraciones recipere, & de delictis extra Visitationem contra certas personas inquirere, & quod vnicuique reddatur quod suum est & quia verisimile non est vt pro syndicando Fiscali assignentur à Capitulo iudices qui eum ad eos habuissent quod si alias contingeret, suppetet Fiscali posse illos reculare.

Tum quid in Concilio Carthaginensi 4. cap. 23. dispositum inuenitur, vt Episcopus nullus causam audiret abque presentia Clericorum suorum, alioquin irrita esset sententia, vt per verba dicti Concilij relata in cap. *Episcopus penult. l. 5. q. 7.* ibi: [Episcopus nullus causam audiat abque presentia suorum Clericorum, alioquin irrita esset sententia Episcopi, nisi Clericorum presentia confirmetur.] Indè procedere, vt in grauius, in quibus procederetur ad sententiam suspensiuam, foret necessarium Capituli iudicium, vt docent DD. per textum in cap. 1. de excessib. Prælator. id est consensus, vt explicat Felin. in cap. *irrefragabili* sub n. 3. vers. *sed sic quod uno*, eaque de causa, etiam durare, vt in Cathedralibus conferuetur adiutorum iurisdicção, quam non abstulit Trid. Concil. ab illis Cathedralibus, quæ ea ab antiquo gaudent per illa, quæ latè dixi in Rub. de *Officio Archiepiscopi* sub q. 4. à vers. ad quartam, ex n. 98. & n. 132. & 133. Vbi quod iurisdicção ordinaria in simul cum Capitulo ad Episcopum spectabat ex cap. *felix*, & cap. *fin autem* 15. q. 7. ibi: [Solus autem ad exclusionem aliorum Episcoporum, non suorum Clericorum, sine quorum presentia erit irrita,] & ex Antonio de Butrio in *ditto* cap. *irrefragabili* de *Officio ordinarij* num. 20. ibi, si attenditur ius commune de iure principaliter spectat ad Episcopum potestas

itas de consensu Capituli, vt etiam dixit Abbas in dicto cap. 1. de excess. Prælat. n. 2. & in c. 7. eodem n. 1. & ad eandem causam dictam Adiutorum iurisdictionem in nonnullis Cathedralibus ex cap. 6. sess. 25. Trid. hodie conservari in causis criminalibus, de qua iurisdictione dixi latè ex dicto vers. ad quartum.

- 7 Iterum non parum facit sententiarum sub die 18. Martij huius anni 1663. ab Illustrissimo Nuncio in fauorem Sedis Vacantis huius nostræ Ecclesiæ Austuricensis. quæ confirmauit sententiam latam à Prouisoribus Sede Vac. anni 1660. nempe approbando syndicationem, quam fecerunt contra ministros huius Audientie Episcopalis; item & contra Doctorem Caro Cabrera Vicarium Generalem in Sede plena D. Episcopi D. fr. Nicolai de Madrid, reuocando aliam, quæ in gradu appellationis pronunciauit absolutorem Metropolitanam sancti Iacobi contra primam dictorum Vicariorum Sedis Vac. non ex alio capite; nisi quia probatum fuit consuetudinem fuisse antiquam in hoc Episcopatu, vt Capitulum in Sede Vacante syndicauevit Vicarium, ceterosque ministros Episcopi præcedentis. Etenim, vt iam, supra diximus, potens est consuetudo, dandi iurisdictionem Capitulo, aut Episcopo per ea, quæ latè etiam dixi in cap. 8. & cap. 2. qu. 3. de iudic. & in cap. contingit de foro compet. item & præscriptione, vt dico infra, & in terminis videtur defendere Azcued. in l. 4. tit. 7. lib. 3. recopil. per verba ibi: *otrofi mandamos que en quanto alos Prouisores, y Incees Ecclesiasticos que exercen la iurisdiccion Ecclesiastica, que se escriua alos Prelados, para que tengan en los dichos, Officios personas, quales conuegan para ello y que tengan cuydado dese informar, y tomarles quenta de como usan los cargos y Officios que tiene, y huiieren tenido, y en quanto alos Incees delos dichos, y personas que por ellos exercen la iurisdiccion temporal, mandamos que han residencia.*

- 8 Nihilominus, vt nequeant Capitulum Sede Vacante, nec eius Vicarij Generales syndicare Vicarium Episcopi præmortui, siue translati, verius esse existimamus primo ex relatis litteris dicti Pontificis Greg. 13. die 2. Maij, 1519. incip. *quoniam Ecclesia* sub annulo Piscatoris, ibi, [Statuimus, & mandamus, quod de cætero Vicarij, & Officiales, siue generales, siue particulares, etiam foranei nuncupati per eundem Archiepiscopum, siue eius pro tempore successores in dicta Ecclesia Tarentina, siue eius Diocesi deputati, vel deputandi ad

aliquem syndicatum nullomodo teneantur, aut sub quouis respectu sine obnoxio] per quod Breue, ita docent Marcellus Vulpæus in *praxi fori Eccles.* cap. 44. n. 19. Barbosa de Canonice. dict. cap. 42. dict. n. 326. sub dicto vers. denique, ibi nihilominus, idem de iure Eccles. dict. cap. 32. p. 1. sub dict. n. & vers. & alleg. 34. n. 183. & nos in g. 5. de Officio Vicar. q. 8. à n. 42. & 48. dicentes hanc esse vniuersalem consuetudinem; & quod licet Pourif. Greg. in dicto breui statuatur pro Ecclesia Tarentina: tamen eam legem esse communem, extendendam ad alias Ecclesias, vt probat idem Marcell. Vulpæus, legendus. † Et iterum idem Barbosa in *pætorali* p. 3. alleg. 54. n. 183. vbi improbat Azcuedum, quod non legerit prædictum Greg. 13. Breue, & in terminis, etiam Quærantia in *summa Bull.* verbo Capitulum S. de Vac. q. 10. num. 14. dicens, vt non possit Capitulum syndicare Vicarium defuncti Episcopi, Marcus Auton. Genueus. in *praxi Archiep.* cap. 58. n. 16. Rodericus in *summa* cap. 56. num. 16. Segura in *directorio* p. 1. cap. 13. à n. 7. alij, quos refert Solorzano dicto lib. 4. cap. 13. n. 26. dicentes dictam facultatem syndicandi Vicarium præmortui, referuandam esse successori Episcopo, & iuxta hanc doctrinam intelligendi sunt Michael Ferro, & alij ab eo relati. p. 1. quæst. moral. cap. 62. probantes Vicarium Episcopi, tenevi ad syndicatum Generalem ex Paris. de Puteo, Riccio, & ex Tridentino, vbi est contra in dicto cap. 16. sess. 24. de reformis: probatur, vt sup. à n. 1. Vicarium Capituli, teneri syndicatui per Episcopum faciendo, probantes etiam, si vsu, consuetudine, aut constitutione synodali sit decretum, vt Tolero vsu, admissum testatur Ferro qui latè agit, & à n. 7. & insuper cum aliis q. 81. loquendo de Visitatore ex constit. 3. synodi Tolerti sub tit. de iudicis: nam cum syndicatus regulariter sit permissus, inde fit quod Visitatores Generales veniant visitandi, referens ibi n. 4. vt cum ipse esset Visitator Toletanus, fuit syndicatus pro Officio Vicariatus: tamen quia ibi adducens praxim Toletanam, solum dicit, alios Visitatores minores se præsentari coram Præfule, aut eius Consilio, vt dene rationem suæ Visitacionis, apertè demonstrat non loqui de Capitulo Sede Vacante, sed quod syndicatus sit ab Archiepiscopo.

Insuper sulcitur ex sequentibus, quia 10 statuta, siue constitutiones, quæ ratione certorum, & specialium casuum fuerunt decreta, legem Generalem faciunt, dum tamen nitantur in legali ratione, per illa, quæ

quæ dixi lædè *sub cap. ex litteris de constit.*
et in cap. 1. sub q. 7. aliquid cap. 10. sub q. 3.
 at decretum Gregorianum, & si loquatur
 in casu Ecclesiæ Tarentinæ, formulam
 adaparet cæteris casibus huius speciei; ergo
 bene potuerunt Marcell. Vulpejus, Barbo-
 sa, & alij firmare tales Vicarios Episcoporum
 non esse obnoxios syndicatui, nec
 pro tunc; nec pro tempore futuro, vt si-
 gnificant verba ibi: *sine eius pro tempore*
successores, &c. cum ergo ait Barbo-
 sa *in dicta alleg. 54. dicto n. 183.* cum communitas
 illa Tarentina, & Clerus præcederent
 Vicarios Episcopi esse obnoxios syndica-
 tui refert Gregorium, vt condendo legem
 generalem, ad id nullo modo teneri, aut
syndicatus quovis prætextu sint obnoxii, vt
 etiam refertur Marc. Anton. Genuens. *in*
praxi Archiep. Neapol. cap. 8. in nouiss. edit.
Homobonus de bonis, de humana vita sta-
tibus cap. 7. in fine.

- 11 Quod si attente legatur *dict. leg. 4. lib. 3.*
tit. Recopil. non id præcipit expressè, an
 valeat in Ecclesiasticos Iudices dispo-
 nere, de quo sunt videnda, quæ longe scripti *sub*
cap. 10. de constit. sub tit. de Iudic. et foro
comp. sub cap. novit. 13. in 1. p. dicti tit. de Iu-
dic. & alibi sæpius, & in cap. 9. de foro, vbi
 quod ad ordinaria Iudiciorum leges
 temporales obligant Ecclesiasticos: etenim
 in illa lege duo dicuntur; in prima inquam
 parte, vt scribatur ad Prælatos Ecclesiasticos
 super cura, quam debent habere in
 assignando Iudices integros, informando
 se de modo & diligentia, & qualiter pro-
 cedant in suis officiis officiales ab eis assi-
 gnati: *romanoscentes euentu de suis officiis, y*
que huiusmodi tenendo. In qua prima parte nihil
 cautur de syndicato in forma, accipiendo.
 In secunda autem dum loquitur in
 versu *in quanto de Iudicibus secularibus*,
 quos valent, ac debent deputare Episcopi
 in oppidis, & terris acceptis à Regibus,
 super quibus valent præcipere Reges, vt
sub dicto cap. 10. de constit. dixi sub q. 57.
 dum egi de illa, an Episcopi, atque Prælati
 teneantur ex vi legis Regia ire ad declan-
 dum, &c.

- 12 Vnde & si iustum nimis sit, quod Vica-
 rij Generales, item foranci, ac ceteri
 Episcoporum Officiales Iurisdictionis, de-
 beat esse multum idonei, eamque ha-
 bere; item, & reddere rationem suis Præ-
 latis, nihil, vt dictum est de syndicato ab
 eis exigendo præcipitur, & si ad aliquam
 rationem reddendam teneantur, veldum
 exerceant, seu finito Officio, non inquam,
 probatur, quod à Capitulo Sede Vac. hoc

valeat exequi, sed tantum ab eodem Præ-
 lato, vel à successore, distinguendo per
 illa, quæ infrà dicimus cum Roderico Sua-
 rez, Castillo de Bobadilla, & curia Philippi-
 ca, vbi quod idem Prætor non valet
 syndicare, nondum finito Officio suum
 locum tenentem, aut alios Officiales, sed
 vt possit punire eorum excessus, iuxta
 quod videntur in terminis nostris respon-
 disse Barbosam *in pastoralis, dicta alleg. 54.*
sub n. 184. in vers. quando vero, & Lotha-
tium de re benef. lib. 1. q. 22. à n. 100. qui
 loquentes de Vicario, dicunt, quod quan-
 do deliquit in Officio præiudicando sim-
 pliciter partibus, & iustitia, cognitio, &
 punitio pertinent ad ipsum Episcopum,
 qui habet facultatem à iure; pro vt qui i-
 bet alicuius Magistratus coercendi Officia-
 lem suum, appellatione remota ex *Nulli*
officialium eod. quor. appell. non recip. regi-
strata per Gratian. in cap. ei qui appellat. §.
nulli quoque 1. q. 6. hanc doctrinam intelli-
 gentes sic, nisi propter notorietatem, &
 grauitatem criminis, facta sit deuolutio,
 quasi in tali euentu ad superiorem talis co-
 gnitio spectet; non ergo ad Capitulum,
 etiam in Sede Vac.

Ex quibus non est impedimento senten-
 tia, quam tulit Doctissimus Auditor pro
 hac nostra Ecclesia, reuocando aliam Me-
 tropolitani, fundando se in certa consue-
 tudine, in qua iam hæc, erat syndicans,
 quod potuit facere ex doctrina Dianæ,
 (& aliorum suprâ, & infrâ) putantis *lib. 8.*
tract. 4. ref. 13. vers. sed an possit, in hoc esse
 seruandam cuiusque provincie consuetu-
 dinem; nec quod dicunt, idem Diana *dis-*
cept. p. 8. tract. 4. ref. 53. vers. notandum, di-
 cendo ex Puteo suprâ posse syndicare, sicut
 de delictis inquirere, vt etiam dixit Rota
decis. 106. respondens contrariis: nam aliud
 est inquirere, & syndicare Ministros mi-
 nores, aliud Vicarium Generalem, de quo
 specialim loquuta fuit Bulla Gregorij, qui
 si syndicaretur à Capitulo, non recte iusti-
 tiam administraret retro inter Canonicos,
 litigantes, vt dictum est, & *Infra n. 24. et*
25. etiam dicitur.

Ad quartam quæstionis partem, an so-
 leat Capitulum Sede plena exposcere à
 Vicario nominato per Episcopum, & ab
 eius Visitatoribus, Fiscali Alguacello, ac
 cæteris ministris audientie fideiussorem
 de bene se gerendo, renitente Episcopo,
 aut consentiente, aut si ad id se ministri
 offerant, quæ Episcopos illis resisteret
 In quo dubio videtur affirmatiuè respon-
 dendum, quia etiam ad similem fideiussio-

nem

nem teneantur Prætores ciuitatū, & locorū, vt tenent Regnicolæ per verba leg. 13. tit. 5. lib. 3. recop. in verbis ibi: { mandamos, que quando fueren requeridos los Asistentes, y corregidores, en qualesquier Ciudades, Villas, y lugares de nuestros Reynos, dentro de treinta dias despues de recibidos, sean obligados, a dar fianças legas, Rrazas, y abonadas de hacer residencia, y de pagar todo lo, en que fueren condenados, en la residencia, y no dando las dichas fianças, en el dicho termino, no se les libre cosa alguna de lo que hanieren de hauey, por raxon de sus Officios &c. } Vbi in verbis sequentibus pro-

- 15 habet aliquos pro illis fideiubere. † Et ex verbis leg. 23. tit. 7. eod. lib. 1. Vbi ponens terminum quinquaginta dierum, per quos finitum Officio, debet syndicandus Prætoriam in eodem loco facere, & de pena, si se absentiafent, in vers. arto si, & in vers. nos confirmandos illum terminum restringes ad dies triginta, repetens verba dictæ leg. 13. in vers. y por mayor seguridad de los pueblos &c. & vtrobiq; Azcu. Bobadilla in curia politica lib. 1. cap. 15. nu. 49. & 50. Vbi affirmat, quod etiã Prætores compulsi ad acceptanda Officia teneantur ad fideiussionem de syndicatione per leg. fin. ff. ad municipali. vbi Scholastici in verbis consulti: Imperatores Verum, & Antoninus rescripserunt non minus eos, qui compulsi Magistratum iunguntur cauere debere, quam qui sponte Officium agnouerunt, & per leg. 2. eod. cm.

- 16 Et simili modo videtur etiam caueri respectu Prælatorum, & iudicū Ecclesiasticorum per 1. tit. 3. lib. 5. recopit. & 1. 17. tit. 5. lib. 3. recop. in verbis sequentibus: Mandamos que de aqui adelante en las prouisiones que se diere a los Asistentes, corregidores y sus lugares, señores, y otras qualesquier a iusticia, se pongan, que so pena de prouision de los Officios, y perdimiento del salario, imbién relacion encada un año si los Prelados, y Iueges Ecclesiasticos guardan, lo que por Nos esia prouido, cerca de el llevar de los derechos, ellos y sus Notarios &c. & ita per leg. 27. tit. 25. lib. 4. recop. circa finē, & ex c. 41. in curiis, Matriti anni 1593. idem Bobadilla lib. 2. politica c. 17. n. 198. in verbis sequentibus: Los Iueges temporales de los Obispos, y de otros Prelados y sus Escriuanos, demas que en el llevar, an de guardar los Aranceles, Reales, y lo mismo han de haer sus Vicarios, y Iueges, y Notarios Ecclesiasticos, segun las leyes de estos Reynos, debien no si mesmo tener los Officios por tiempo limitado, y ser residenciados, los vnos, y los otros, como los Iueges del Rey, o de señores conforme a las leyes Reales in l. 4. tit. 7. lib. 3. recopit. Didacus Perez in l. 17. tit. 15. lib. 8. ordin. pag. 319. col. 2. Quædã cap. 29. diuersi quæst.

D. Fernosin. de Potest. Cap. Sede Vac.

ad finem versificent autem.

Ex his tamen adhuc non enincitur, posse 17 Capitula in Sede Vacante post mortē, aut translationem Prælati syndicare Vicarios Generales, siue foraneos Episcoporum; ius & Fiscalem, aut Visitatores, alio vè Officiales: nam quod ex dictis legibus enincitur, est, teneri ad syndicatum, sed id quod hoc sit exequendum, non præstant, & quod videtur sentire idem Castillo de Bobadilla sub eodem n. lib. & cap. inculcando negligentiam Prælatorum, est quod hæc cura spectet ad Prælatos in verbis sequentibus: Lo qual se guarda muy mal por que los derechos, sellenan de satisfadamente, an si por los Iueges, como por los Notarios y Escriuanos y las residencias, se toman tarde y muy caseramente y sin el orden, y el rigor que en los lugares del Rey, y en lo vno, y en lo otro tienen los Prælados aya remission y descuido, aunque en el synode prouincial, que se hizo en salamanca se aduierit de ello, de lo qual daren a Dios estrecha cuenta, & ante indicauit Azcued in dicta l. 4. tit. 7. lib. 3. recop. n. 2. in fine.

Et sic praxim, quam inter Prætores videmus 18 obleruari, est, nempe, vt licet in principio admissionis obnoxij sint ad fideiussionem de syndicatu, quo omisso, queant los Regidores ad Concilium rescribere: tamen nunquam est visum, vt per illos, aut populos syndicentur Prætores, finitio suo Officio, sed per successorem in Officio, aut passim contingit, & probatur ex l. 6. tit. 4. p. 3. l. 23. tit. 7. & l. 3. tit. 6. lib. 3. recop. l. 21. & 22. tit. 7. dist. 7. & l. 3. eod. cm. & l. 4. & in l. 9. tit. 6. lib. 3. recop. quibus, & cum Castillo, & Roderico Suarez repetens, Curia Philip. aliqua ex dictis 4. parte sua praxim capite primo, numero secundo, & tertio, dicit, vt quamuis ad syndicandum non prouideatur iudex, nec detur ad illud Prætori successori, nihilominus ipse queat syndicare Prætozem eius antecessorem, ac locum tenentes, ac ceteros Officiales sui prædecessoris item & syndicare Decuriones, Procuratores, Aduocatos, Scribas, ac ceteros Ministros publicos Vulgo alos feles y ferseros.

Ergo & simili modo Capitula in Sede 19 Vacante, nec eorū Vicarij Generales, nō poterunt mortuo Episcopo, aut translo syndicare Vicarios Visitatores, & Fiscales Episcoporum, nec alios ministros, qui reuera debent syndicari: à successore Prælato, ex iam dictis, seu in excessib. multū notoriis, saltem puniri à Prælato, qui eos nominauit per doctrinā eiusdē Castillo de Bobadilla in politica lib. 1. cap. 12. num. 60. 61. ad 63. negando cum Roderico, Suarez, & multis, quos refert

O

ferre

20 fert in glossa litt. A. † vt Prætor valeat syndicare suum locum tenentem ; permittit vero vt valeat in notoriis, & in casibus re-
 ctæ gubernationis procedere contra suos
 Officiales, & eos punire; *fin que aya colusion obligandoles, a qu. bueluan, lo mal lleuado, y quando ay peligro en la tardança* pro-
 cedendo, appellatione remota per l. mul-
 tibus Cod. *quæ in appell. non resp. & ex doctrina Baldi, & aliorum*, quos citat in glossa
 suo litt. D. & E. & curia Philippica per leg.
 9. tit. 6. lib. 3. v. cap. 4. praxi §. 1. n. 3. in ver-
 bis sequentibus: *anque el Lex. puede castigar a sus Theuientes y Oficiales en los casos particulares en que delinquieren en sus Officios, no les puede con. ar residencia, aunque para ello, les quite el Oficio, y lo publique, y señale término; así fin embargo de que se la tome, estan su-
 jetos y obligados adarla, quando a el. se le to-
 mare, y pueden ser conuenidos en ella, sinque para ello sea de perjuicio, la que el lex. viere to-
 mado.*

21 Ex quibus omnibus ad propositum du-
 bium, dicendum est etiam, quia & si à Præ-
 toribus populi, siue Decuriones fideiussio-
 nem de syndicato exposcere valeant, ta-
 men à Capitulis in Sede Vacante respectu
 Officialium nominatorum ab Episcopo, aut
 Prælato, pro Sede plena, non sic de iure
 peti queit, cum in effectu esset, talem fidei-
 ussionem petere ab Episcopo, illos depu-
 tante, qui tenebatur de malè ab eo gestis
 rationem superiori Metropolitano, aut
 Pontificis Nuncio præstare; & quia si ratio,
 ob quam nequit Prætor suum locum ten-
 entem syndicare, est quia sunt idem Tri-
 bunal, & in iurisdictione æquales, vt dicunt
disto n. 60. Bobadilla, & Suarez, ac dixi sub
c. 4. de foro temp. sub q. 13. mirum non est, vt
 Capitula in Sede Vacante, & eorum Vica-
 rij Generales non valeant, nec à Vicariis,
 Visitatoribus, & Fiscalis, Sede plena, mortuo
 Episcopo, syndicationem exposcere, & mi-
 nus, vt præstent fideiussionem de syndicato
 in introitu Officiorum, cum in effectu, si
 hoc posset contingere, esset formidare di-
 ctos Episcoporum Vicarios, Visitatores, Fis-
 cales, vt non administrarent iustitiam, ti-
 mendo petitiones singulorum de Capitulo,
 vel si isti ad fideiussionem possent compelli,
 non inquam, vt syndicaretur, à Capitu-
 lis, vel eorum Vicariis in Sede Vacante per
 dicta *supra à n. 1.*

22 Deinde, quia per quam ad liberam ad-
 ministrationem iustitiæ peruenirent iidem
 Officiales Episcopi, si eo quod extimesce-
 rent syndicationem futuram, exigendam
 esse per Capitula in Sede Vacante, non an-
 derent pro miserabilibus litigatoribus iudi-

care oppressi intercessionibus eorundem Ca-
 nonicorum, & Præbendariorum de Capita-
 lo, qui crebro molesti sunt in petendo pro
 illis, quos iuuant, aut interesse, aut muneri-
 bus, & tali conatu, quod si ab Episcopo, aut
 eius Officialibus non assequuntur quod fla-
 gitant, odio in illos impetunt, præparando
 minas ad tempus syndicationis, quæ si per
 ipsa Capitula, aut Vicarios Sedis Vacantis
 heri posset, vtique agnosceretur, velle om-
 nes lingulos de Capitulo esse iudices, &
 partes, quod non debet sustineri per dicta
sub Rub. de iudic. & sub cap. 9. eodem tit. & ex
codem metro oritur, vt nec exposcere
 valeant hdeiussionem prædictam de syndi-
 cato præstando, si talis syndicatio esset faci-
 cienda per Capitula, vel eorum ministros
 aliud admittatur, si hdeiussio de syndicato
 reservaretur futuro Episcopo, qui nullam
 cum ministris sui prædecessoris depen-
 dentiam præsumitur habere potuisse.

Item, quia Capitula, quando prætendit pe-
 tere talē fideiussionē, vel sine adhuc iudi-
 ces durante Sede Vacante, & si in hoc tem-
 pore illis permitteretur, vt à Vicario Gene-
 rali misso pro capienda possessione Episco-
 patus eū mandato Episcopi, forte hoc colore
 retardaret illi dare possessionē propter diffi-
 cultatē, quā haberet inueniēdi fideiussores
 sufficientes, & idoneos sic visos Capitulo,
 quod esset contra mentē Pontificū, Bullas
 Episcopatus cuiusq; expediendo, volentē
 sine retardatione exequi, iuxta relata supra
 q. 5. 6. & 7. si autē dictā fideiussionē expo-
 sceret post adeptā possessionē Directoris, iam
 tūc Capitula, & Canonici sunt subditi Epi-
 scopi, & incidenter sui Vicarij, & ministro-
 rum ergo inueniētur extra tēpus petēdi à su-
 periore talē fideiussionē de syndicato sibi
 reddendo, post mortē, aut translationē pro-
 prij Episcopi, & sic eueniret quotidie, quod
 si prædicta facultas syndicandi, aut petendi
 fideiussionē à Ministris eiusdē Episcopi, vix
 possent inueniri ab Episcopis Officiales, &
 ministri, qui in singulis sunt curiæ ministro-
 ris inferuēt petentē tunc cōminatione
 futuræ syndicationis, præuēta ex relata fi-
 deiussione, tū in initio gubernij exposcita à
 Capitulis, & corū Canonici, qui ex subditis
 fierēt, etiā in Sede plena, hæc via, quæ si su-
 periores Episcopis, eorum Vicariis, ac cæteris
 Officialibus, ac si in effectu, quod admitti
 posset, est, vt fideiussorem dent Vicarius,
 & Officiales Episcopi in ordine ad hoc,
 quod stabunt syndicati, præstando coram
 futuro Episcopo, ad quem legitime perti-
 net syndicare, vt dictum est.

Et quamuis prædictis obfectionibus oc-
 currat D. Ioan. Solorzanus *disto c. 13. de iure*
Indiar.

*Indies. & in politica, eodem cap. vers. 3. ubi
do, referens, que non abria esse riesgo;
quem quisie se fer Fiscal por el miedo de
hauer de caer en manos del cauido, conque
ningun Fiscal; se atreueria a exercere su Officio
libremente contra los Capitulares, & respon-
deng ex doctrina leg. inter stipulantem §.
Sacram. vers. & casum ff. de verb. obligat. hoc
in alium à lege reparandum, non inquam
ab executore legis, præbendo remedium,
vt Fiscalis syndicanus, se defenderet, re-
cusando Capitulares inimicos ex doctrina
Paris. de Puteo, tract. de syndicanis §. sufficio.
à nu. 4. tamen quia non est.*

24 Lex Canonica talem syndicationem
Capitulo in Sede Vac. præstans, vt dicat
idem Solorzano, vt de tali facultate dubi-
tauerit quædam glossa, illam assignans, in
Clem. verbo competit. de elect. eo quod iudi-
cauerit hunc esse iurisdictionis actum. vo-
luntarium in Episcopis; eo quod regulari-
ter in tali iurisdictione, non succedit Capitu-
lum ex dicta Glossa & ex Felino, & Do-
ctoribus; in cap. cum olim de maiestate, &
obedi. ideo optimo iure, per dicto sup. sub q. 1. 2.
3. & 4. Vbi probauimus Capitula in Sede
Vac. succedere in iurisdictione voluntaria,
in casibus expressis in iure; ideo etiam
optimo iure dicendum est hanc faculta-
tem. reservari futuro Episcopo, in quo se-
desit omnimoda iurisdictione necessaria; &
voluntaria; nec ex dilacione venturi Epi-
scopi tale ius syndicanandi, amittitur, qui po-
test informatus de excessibus Officialium
sui prædecessoris, illos ad comparandum
compellere, syndicare, & constitui, de illis
punire; & sic subterfugi hoc modo odia,
& inimicitias Capitularium, reservando
ad Sedem Vacantem iniquam, & dolosam
vindictam reservatam in animo contra
Ministros Episcopi prædecessoris, mortui,
aut translati, vt liquet crebro, & contingit
in hac alma, vbi Vicarij in Sede Vacante,
quando syndicauerunt anno 1661. exces-
sus fecere condemnationes, etiam pe-
cuniarias, quæ reformare fuerunt in di-
cta sententia confirmatoria Domini Audi-
toris, perterrendo omnes Officiales huius
Curie.

25 Nec obstat dicta dec. Tudenf. supra re-
latam, §. in fine. quam ad longum refert Fa-
rinacius in post. tom. 1. dec. 166. Dama. cen-
idem 2. p. vniuersum de res. §. 3. 2. nu. 4. eorum Ve-
rospecto; quæ exauctur posse Capitulum syn-
dicare ministros, & Officiales Sedis Plenæ,
mortuæ, vel translatæ Episcopo, eo quod
potest inquirere, punire visitare, Procura-
tiones recipere, & ex ea quæ & simili mo-
do. Fernosin de Potest. Cap. Sede Vac.

do Iudices, Magistratus & alij Officiales
quantumuis superiores tenentur reddere
rationem suæ administrationis, quia res-
pondetur dictam decif. loqui tantum de
Fiscali, qui multo minorem personam re-
præsentat. quam Vicarius Generalis, &
Foraneus, & vt supra ac infra in hac quæsti-
one. repetitur. Constat ex principio illius
decif. Tudenf. quod prius Sacra Congre-
gatio declarauit Fiscalem Episcopi non
posse syndicari à Capitulo Sede Vacante;
& rectè quidem, quia vt probatum est, &
liquet ex dicendis perperam & negligens
se gereret, quilibet Fiscalis timore incedus,
vt post, mortuo proprio Episcopo syndicari
posset à Capitularibus, qui respectu iuri-
isdictionis in Sede Plena erant sibi inferio-
res, cum aduersus eos & eorum familiares
ac dependentes procedere posset quod
omitteret perterritus quibusvis minis co-
ridem Capitularium & eorum seruitorum.

Nec negatur quod refertur de ratione 16
præstanda à Magistratibus quia talis ratio
siue syndicatio, vt dictum est, non sumitur
ab Electoribus ciuitatum, sed à Magistratu
vel à Prætoris successore futuro; & sic iuxta
Trid. in dist. 9. 16. sessione 24. Episcopus suc-
cessor qui potest syndicare Vicarios & Mi-
nistros nominatos à Capitulo Sede Vacan-
te, etiam si iam syndicati essent & absoluti
ab eodem Capitulo, ita solus Episcopus suc-
cessor est; qui potest syndicare & punire
excessus Vicariorum, Visitatorum Gene-
ralium & aliorum Officialium præmortui
vel translati Episcopi.

Nec obstat dicere, quod in synodalibus 17
Episcopatus Austrie. & in Concilio Com-
postellan. cauetur talem syndicationem posse
fieri à Capitulo Sede Vacante; & quod Ca-
pitulum Segouienf. Cathedralis ita in pra-
ctica obseruat. Nam respondetur ad primū
in dicto Episcopatu Austriacæ nullam esse
constitutionem synodalem, quæ cautum sit
posse idem Capitulum syndicare Vicarium
Generalem & alios Officiales superiores
Episcopi præmortui, nec consuetudinem
immemorabilem probari in tali Episcopatu; si-
quidē à syndicatione quæ refertur de an-
no 1615. vsque ad præsentem licet solum
inueniuntur decursi anni 45. ex quo traus-
cursu nulla inducitur immemorabilis, esto
quod talis syndicatio pedes firmaret. Nec
relatum Concilium Compostellanum, in
quo de tali syndicatione à Capitulo su-
menda contra Vicarium, Ministros &
Officiales Episcopi præmortui non est
verbum, nec datur vsus talis in il-
lo Archiepiscopatu, nec in quindecim Epi-
scopatibus

copatibus qui assignantur suffraganei illius Metropolis. Nec dictum de Capit. Segouienf. quia ibi affuetum potius de tacto quam de iure contigit, eo quod si se resistunt Vicarij Generales & alij Officiales numquam pro Capitulo obtentum edict, saltem contra ipsos Vicarios Generales & foraneos, si a legaretur dicta decisio Gregoriana.

- 18 Quare non obstat illud generale fundamentum nempe Capiculum succedere in illa omnimoda iurisdictione quam exercebat Episcopus quia præter quam quod hoc problema non sit absolute verum & supra dicta questione 1. & 2. ut in hoc integro tractatu, in quo assignantur quam plures casus de quibus nequit cognoscere Capiculum Sede Vacante & reservantur futuro Episcopo aut Episcopo viciniore durante Sede Vacante & hoc non solum respectu iurisdictionis voluntarie iuxta opinionem quam non negamus Capitulis *sub dict. questione prima & secunda*, (etiam si aliam communioem ibi relatum possemus sequi) sed etiam in iurisdictione contentiosa & necessaria; Cum iste actus syndicandi respectu Capituli in Vicarios & Officiales Episcopi præmortui non sit præcisè necessarius, nec iurisdictionis contentiosæ de quo in iure nihil cautum reperitur, nec in Trident. in *dicto capite 16. sess. 24.* ubi tantum de Episcopo successore deciditur ut possit syndicare Vicarios Generales, & ceteros Fideles Capituli Sede Vacante, sequitur ut si idem competere Capitulo contra Vicarium Generalem pedaneum, & ceteros Officiales Episcopi præmortui vel translati, illud decideret ac declararet: Non enim pari passu Capitula exquantur Episcopis; distant ergo, quia Episcopi sunt caput, illa inquam eorum membra, quæ semper sunt inferiora; igitur quemadmodum Capitula non possunt syndicare Episcopos translatos de actibus iurisdictionalibus per illos gestis, nec super malâ assignatione Officialium, ita nec poterunt Capitula syndicare prædictos Officiales & Vicarios Episcoporum eo quod isti constituerint idem Tribunal cum suis Episcopis ex vulgata iuris regula, fuerintque superiores ipsis Capitulis ac eorum præbendis.

- 19 Quibus non obstant cetera fundamenta relatæ decisionis Tudenf. nempe quod punire excessus, & quod unicuique reddatur quod suum est. Non videtur voluntariè sed necessariè, tam ex parte agen-

tis qui hoc facit ex necessitate iuris, Felinus in *Ep. cum olim. vers. credere de maioritatibus*, ubi necessario in proposito vocat, illud quod de iure debetur potens: quam, ex parte patientis, quia Correctio & iudicium redditur in intuitum *l. inter filios. §. sacram. ff. de verb. oblig.* & illud nempe ut Sedes Vacans non sit, de contingibilibus, & quod Capiculum non deputaret iudices syndicantes sibi suspectos, nam si tales assignaret, remaneret Fiscali remedium illos recusandi.

Quia respondetur ad primum ex dictis, 30 syndicandi ius non esse de actibus præcisè necessariis, nec ex parte iudicum quos Capiculum syndicatorum est, nec ex parte aliorum qui ratione grauaminis sibi incussi eam syndicationem exposcant, ut de se patet, cum nulla sese offerre necessitas possit, ut non suspendatur usque ad aduentum Episcopi successoris, & sic ut quid omisum, nihil in iure de tali actu syndicandi dispositum est præter quam in dicto Trident. Concilio modo iam relato. Et ob id non obstat secundum, nempe quod Sedes Vacans non sit de contingibilibus cui obiectioni satis sit ex relatis: nec obstat vltimum de remedio recusationis quo potuit se tueri Fiscalis; cum hoc remedium esset ei veneno plenum, pluribus ambagibus subiectum, & semper pullularet in quolibet Fiscali metus & negligentia in administranda iustitia & adimplendo proprio suo Officio, ut iam dictum est; vnde evenit quod cum ratio non syndicandi Vicarios & Officiales Episcoporum sit perpetua ex iam adductis, evenit & quemadmodum nulla consuetudine possunt prohiberi censuræ Ecclesiasticæ, nec effici ut distributiones quotidianæ absentibus Canonicis & Beneficiatis præsententur, sic nec in hoc casu consuetudine vlla etiam immemoriali valeat introduci, ut Capitula Sede Vacante syndicare possent ministros & Officiales Episcoporum, cum hoc esset syndicare ipsos Episcopos, vel ipsos Ministros qui erant superiores Capitulorum ut dictum est, quæ doctrina fulcitur ex his quæ a nobis dicta sunt in *cap. ex litteris. & cap. cum inter de consuetudine & sub cap. finali ibi. & cap. ex parte de constitutionib.* quatenus probatum est legem nientem in ratione perpetua nulla contraria consuetudine etiam immemoriali posse aboleri.

Quod fulcitur ex eo nam ab aduentu 31 Christi & a tempore quo Episcopatus & Ecclesie Cathedralis fuerunt creati, nulli.

bi reperitur actum syndicandi Ministros Episcopi exercitum fuisse à Capitulis in Sede Vacante & sic cum respectu Ecclesiæ Tarentinæ anno 1575. excitaretur dubium super syndicando Vicario Generali & foraneo, fuit negativè responsum à Gregorio XIII. *vbi supra*. Cuius constitutio ex dictis declarat generaliter ad omnes Cathedralis instar cuiuscumque Decretalis à Gregorio I. X. compilatas & ab aliis Pontificibus, quæ & si super easlibus specialibus disponentes legem vniuersalem præstant ad omnes alias regiones & casus; & cum sit ita certum sic decreuisse dictum Gregorium XIII. ut affirmant Barbosa, Garcia, & alij iam relati non est quare negari posset tali responsum, nec admitti debet ut tantum intelligatur pro illa Ecclesia Tarentina, aut in Ecclesiis Cathedralibus aliorum regnorum & non extendi ad Cathedralis Castellæ & Legionen. Quibus satis & abundè satisfactum est oppositioni aduersæ præcipuè lecta glossa Clementina de elect. verb. *competis*, vbi habetur hunc syndicanum actum esse potius voluntarium, &c.

32. Ad quintam quæstionis partem, an Capitulum Sede Vacante, queat constituere Vicarios pedaneos? Suppositis quæ dicta sunt hic, à q. 8. & 9. respondetur affirmatiuè, etiam per longè dicta sub q. 4. nempe quia mortuo, vel translatò Episcopo, succedit Capitulum in Sede Vacante, in deputazione Officialium, & ministrorum, pro Iurisdictione exercenda Diocesis, & per consequens poterit deputare Vicarios pedaneos, sicut facit quilibet Episcopus, & in terminis docent Pauin. de Officio, & præf. Cap. Sed. Vac. p. 2. q. 10. Molina, de Iess. tract. 5. disp. 11. n. 1. vers. Paninus, Barbosa de Canonis dicto cap. 42. n. 30. in fine, idem de iure Eccles. p. 1. dicto cap. 32. sub eodem n. de quibus Vicariis pedaneis & de eorum iudicatura dixi sub dicto cap. 5. de Officio Vicarij à q. 6.

33. Ad sextam quæstionis partem, an Capitulum Sede Vacante iteratis vicibus deuenire ad deputandos Vicarios? Et videtur affirmatiuè respondendum, sed iuxta distinctiones, de quibus supra dictum est sub q. 8. & sic in terminis breuiter distinguendo responderet Barbosa de Canonie. dict. cap. 42. n. 30. in princip. & de iure Eccles. dict. cap. 32. eodem num. dicens, quod & si Capitulum Sede Vacante ad Vicarij Capitularis electionem, iteratis vicibus potest, deuenire possit, absque causa tamen non valeat, ut declarauit Sacra Congreg. Cardinal. negotiis Episcop. & Regal. Præposit.

in Massan. 6. Martij 1618.

Ad vltimam breuiter respondi cum Feliciano de Vega, in cap. 4. §. de adulteris q. 20. n. 3. de iudiciis, iuxta Trid. in dicto cap. 16. sess. 24. quo dicitur Capitulum ponere æconomum debere Vacante Sede hoc facere posse constituendo, aut deputando, vnum, vel plures æconomos ad fructus tantum percipiendos, non ad plus, quod probat Felicianus in cap. 7. di. foro compet. n. 10. explicans dict. cap. 16. Trid. legendus, vbi dicit, ut res ipsæ conferuntur, siue iura Ecclesiæ pro eo tempore in eo statu, quo fuerint, & non ut liceat de nouo suscitentur, vel iam incæptæ continuentur, dum sedes ipsa non habuerit Prælatum, & Pastorem, sequitur Barbosa super dict. cap. 16. sub n. 1. vers. *æconomus*; & ratio potest esse, quam posui infra sub q. 16. ne iura Episcopalia minuantur in Sede Vacante: infra sub q. 18. Vide q. 25. ad vltimam.

QVÆSTIO XII.

An Assisij vulgo los Racioneros, censeantur esse de Capitulo, ad effectum, ut adueniente Sede Vacante vna cum Canonicis valeant deputare Vicarios, cæterosvè curiæ Ministros? 1. Et an Capitulum, queat eligere Visitatores ad visitandam Diocesim? 3. Et an absque Vicariot? 4. Et an Vicarius à Capitulo electus, queat etiam fungi visitatoris officio? 5. Et an Vicarius à Capitulo electus in vim Trid. sess. 24. cap. 16. queat in Canonicos procedere sine adiunctis? 6. Et an speciali Visitatore dato à Papa, pro aliqua Diocesi, deputato, possit Generalis Episcopi, vel Capituli, Sede Vacante, visitare.

S Y M M A R I U M.

1. Portionary, est videantur non esse de Capitulo, ad effectum, ut Sede Vac.

O 3 ipsi

ipsi soli valeant decernere: tamen dices, vt n. 2.

- 2 Portionarij, qui vocem habent in Capitulo, dicuntur de Capitulo, vt in Sede Vacante, valeant Vicarios, & Ministros nominare vna cum Canonicis pro administratione iustitiæ.
- 3 Portionarij habentes mensam separatam à Canonicis non dicuntur Capitulares, & sunt abiecti, vt in Ecclesia Toletana, & Conchen. n. 4.
- 5 Capitulum Sede Vac. valet eligere Visitatores, & administratores Generales Episcopatus ad corrigendum, & decernendum mandata, & n. 6. etsi à n. 8. ad 12. videatur suaderi contrarium.
- 6 Capitulum Sede Vac. in puniendis excessibus, & criminibus, idem potest, ac Episcopus.
- 7 Metropolitanus, quando possit mittere Visitatorem Ecclesia Vacanti.
- 8 Cap. fin. de supplenda neglig. Prælat. lib. 6. Cap. is cui, 42. de elect. lib. 6. Cap. obitum, 61. dist. Cap. fin. eadem dist. Cap. charitatem, 12. q. 2. n. 9. 10. & 11.
- 11 Visitatori Capitulari in Sede Vacante debetur iussa sustentatio à Parochis, etiam quando procuraciones referantur futuro Episcopo.
- 13 Visitatorem Capitulum Sede Vac. solet nominare, intra octo dies, intra quot Vicarius ex Trid. & si non sit aque necessarium.
- 14 Vicarius Capituli non eo ipso valet visitare Diocesim sicut, nec Vicarius Episcopi.
- 15 Vicarius à Capitulo Sede Vacante nominatus, tenetur cum adiunctis procedere contra Capitulares delinquentes in Cathedralibus, vbi exemptio adiunctorum præstat.
- 16 Visitator deputatus à Papa pro aliqua Diocesi, quando impediatur, vt Visitator Generalis Episcopi, aut Capituli nequeat visitare. n. 17.

1 AD primam questionis partem, suppositis quæ latè scripsi, de Assisijs vulgo beneficiarij Rationeros in Cathedralibus, in Rub. de Arch. præbys. sub q. 3. vers. ad secundam à n. 27. vbi de differentia portionariorum, iam nunc breuiter respondeo ex declaratione Sacræ Congreg. quam affert Nicolaus Garcia de benefic. p. 5. cap. 7. n. 23. super Trid. cap. 16. sess. 24. in Verbis sequentibus. Capitulum Sede Vacante, portionary, quia non sunt de Capitulo, non com-

prehendantur in huiusmodi Capitulo, nec clerici possint se adhuc ingerere cum cap. 2. ibi incumbit, &c. Et omnes probandi incumbit Capitulo quod ex institutione ad hoc munus non pertineat, alias pro Episcopo presumitur & ita in vna Barcelon. declarauit Congreg. Eminentiss. Cardinal. Congregationis Sancti Concilij. 4. Novemb. 1596. & clarius ibi: secunda. Cum Portionarij Ecclesia Abulens. prætenderent ad se, vna cum Canonici pertineret administrationem bonorum mensa Episcopalis, Sede Vacante, & electionem iudicum, cum quibus Episcopus aduersus Capitulares procedere tenetur: eo quod ex consuetudine Ecclesia, quoad ea, quæ tangunt administrationem bonorum Ecclesia, & mensa Capitulari, pro Capitularibus habentur. Congregatio censuit, in neutro causa debere se ingerere.

Sed quia vbi supra in dicta Rub. sub dicta q. 3. sub dict. vers. ad secundam à n. 23. dictum est Portionarios, qui vocem habent in Capitulo, dici Capitulares, alias inquam valeat Episcopus procedere contra eos sine adiunctis, vt ibi dixi, existimamus in hoc casu, quia non agitur de electione Canonica, sed tantum de deputatione Vicariorum, & Ministrorum pro Sede Vacante, non esse incapaces intrandi in Aulam Capitularem ad tales nominationes vna cum Canonicis faciendas: imo nec quod ex portionariis eligantur Vicarij Generales, & Visitatores, si habeant qualitates dicti cap. 16. Trid. agnoscimus inquam inter nos Hispanos esse plures Cathedralibus, in quibus Portionarij integri, ac dimidij sunt de mensa Capitulari, quoad administrationem, & votum, sicut, & Canonici, vt in Ecclesia Vallisoletana, Salamantina, Corduben. & Hispanen. vt credimus, & in istis esse capaces pro Capitulo Sede Vacante, & si ab electionibus Canonici repellantur, iuxta quæ dixi in cap. quia propter, de elect. † In alijs verò Cathedralibus, vbi separatam mensam habent, solent non iudicari de Capitulo ad nominationes pro Sede Vac. † Vt credo etiam contingere in Ecclesijs Toletana, & Conchen. in quibus dicti Assisijs Portionarij viuunt multi abiecti à solatio Canonico- rum, & Dignitarum, vt vtrobique expertus sum: & sic iuxta hoc vltimum, accipiendos esse Assisijs respectu gubernij pro Sede Vacante.

Ad secundam questionis partem: an Capitulum Sede Vacante, queat eligere Visitatores ad visitandam Diocesim? In hoc dubio, etsi Barbosa distinguat, in pastoral. p. 3. alleg. 133. sub n. 9. ponendo duas questiones,

quæstiones, an Capitulum Sede Vacante, possit deputare Viscratorem, idest Administratorem Generalem Episcopatus in spiritualibus, & temporalibus? Vel an possit deputare Viscratorem particularem pro expediendo scilicet munere Visitationis, ad hanc solum particularem finem, vt in ea agatur de morum correctione, & pro vtroque dubio affirmet. à n. 14. respondens à n. 10. & à n. 11. Iuribus, & fundamentis contrariis, quæ retulit ibi: n. 1. 2. & 3. & de hoc secundo dubio iam in praxi nullibi dubitatur, cum generaliter Capitulum in Sede Vacante pro Visitatione morum, eligant Viscratores, qui Diocesim perambulent, vt corrigant, & mandata decernant pro relata correctione: de prima parte docent Glossa, in *elem. 1. verb. Capituli post medium de hares. §. 1.* & post Archidiaconum, & Abbat. in *cap. cum alium de maiestate, & Obed. n. 2.* Marian. Socin. de *Visitatione q. 11. sub n. 4.* Pavin. de *potest. Cap. Sed. Vac. p. 1. princip. q. 7. sub n. 1. 2.* & 3. Rebuffus in *praxis benef. p. 1. cit. de deuolut. n. 65.* Syluester in *summa verb. Capitulum n. 3.* Molina de *iust. tom. 6. tract. 5. disp. 11. sub n. 7.* Cardinalis Tuschus *tom. 1. litt. C. conclus. 56. n. 12.* De secunda idem etiam DD. quidquid oppositum minus bene reuenerint Monach. in *cap. ultimo de suppl. neglig. Pralat. lib. 6.* & alij infra referendi: ita Barbosa *sub dicto n. 14.* qui & à n. 6. tradit fundamenta Solorzano de *iure Indiar. tom. 2. lib. 3. cap. 13. n. 12.* & in *curia Indiar. q. 11. post princ. dict. cap. 13.* Marefcoco *lib. 2. var. resolut. cap. 15. n. 14.* Baunio in *Theologia Morali tom. 1. tract. 8. q. 11.* Pater Molina, *dicto disp. 11. n. 7.* Diana *p. 8. tract. 8. ref. 13.* Rodrig. in *summa tom. 1. cap. 171. n. 4.* cum Cardinali Zabarella, Federico de Senis, Franco, & Philippo Probo.

- 6 Et sic notatur etiam Solorzano *sup. n. 19.* Dinno *vers. sed notandum*, Bonif. de Vitalin. in *dicto elem. 2. n. 177.* Marefcoco *dicto n. 17.* Constituentes regulam generalem, cum D. Federico de Sen. *conf. 16. m. 1. in fine*, in puniendis excessibus, & criminibus, & reformandis moribus, Capitulum Sede Vac. idem posse, quod Episcopus, & quod Diocesim possit Visitare, sicut Episcopus, vt dixit Molina *supra*: nam cum id ad Iurisdictionem Episcopalem spectet, sanè competat Capitulo Sede Vacante, non solum quoad crimina parueularia, de quibus fit infamia; eo quod tunc Visitatio sit necessaria (vt in hoc casu etiam tenent DD. contrariæ sententiæ) sed etiam generaliter, quia id est ex-

ceptio Iurisdictionis Episcopalis, non solum vtilis Ecclesiis, ac Diocesi, quod sufficeret, sed etiam necessaria incumbens ex officio habenti curam Episcopatus, iuxta *cap. infer. contra de Officio Ordin. vt etiam consentit Pontifex in cap. Ecclesiam de supplenda neglig. Pralat. lib. 6.* † Vbi statuitur Metropolitani posse mittere Viscratorem Ecclesiæ Vacanti, si Capitulum negligens sit in exequenda Iurisdictione Episcopali ad se deuoluta. Etenim, vt ait Barbosa *dicta allegat. 133. sub n. 6.* & 7. Capitulum Sede Vac. succedit in Iurisdictione ordinaria ad Episcopum pertinentem, tam quoad spiritualia, quam quoad temporalia necessaria, si specialiter Capitulum non sint prohibita, dicens nuncius hoc visitandi per se, vel alium pertinere ad Iurisdictionem ordinariam, cuius executio necessaria est in ordine ad morum correctionem, & vitam subditorum spiritualemente reparandam, sic totum probans ex *Cap. conquirente de Officio Ordinarij cum alijs iuncto textu in cap. 1. §. sane de censibus lib. 6.* & ex Concilio Trid. *cap. 3. sess. 24. vers. Visitationem.*

Nec huic in praxi communissimæ doctrinæ obstant textus in *dicto cap. fin. de suppl. negligentia Pralat. lib. 6.* & in *cap. 11. cui 47. de elect. eodem lib. cap. obtinuit, & cap. fin. 61. dist. cap. Charitatem 12. q. 2.* quibus probant Monach. in *dicto cap. fin. n. 5.* & 6. Imola in *cap. 1. sub n. 15. col. 2. in fine, & 3. post medium, ne Sede Vac. Fuscus de Visitat. lib. 1. cap. 2. sub n. 10.* Boërius *decis. 2. n. 25.* solum summum Pontificem posse deputare Viscratorem, nec id permiffum esse Capitulo; imò nec Archiepiscopo; tum quia huiusmodi Visitatio non videtur adeo necessaria, quin possit commoda deferri in tempus Episcopi futuri successoris, vt credit Monachus *dicto n. 6.* deinde, quia, si foret facultas, visitandi Diocesim, Capitulum posset inquam recipere procuraciones, ex *dicto cap. conquirente, & in cap. accedentes, & in cap. cum in Officiis de prescript.* sed istæ procuraciones, vt quia sunt fructus Episcopatus iuxta *dict. cap. conquirente*; videtur reservari futuro Episcopo, successori, ex regula textus in *cap. cum vos in fine de Officio Ordinarij, & in cap. presentis eodem tit. lib. 6.* cum similibus.

Quia responderetur ad textum in *dicto cap. fin. de suppl. neglig. Pralat.* non negari in eius decis. facultatem Capitulo deputandi Viscratorem; id est administratorem Generalem Episcopatus, & quod solum ibi dicitur, est, non posse Archiepiscopo, nisi Capitulo

Capitulo negligente deputare Visitatorem, sed Papam, tunc tali causa posse, quando Capitulo ea potestate vix noluerit, vel nisi ex plenitudine potestatis aliter Pontifex velit: latè Barbosa *dicta alleg.* 133. n. 10. qui & n. 11. 12. & 13. *dist. cap. 35* cur, suppositum non negare, sed intendere aliud onus diversum, vt nequeat scilicet deputare Visitatorem respectu exemptorum, de quo q. 13. *seq. & dist. cap. obitum, & dist. cap. fin.* 61. *dist.* intelligit à Pontifice factum, quia Capitulo distulerat deputare Visitatorem, aut ex plenitudine potestatis potest, inquam, id facere, quandoque ex cura vniuersali, quæ ei incumbit, qui & valet præuenire ipsum Capitulum, *ex dicto cap. fin. de suppl. neglig. Pralat. & ex c. fin. 61. dist. 7* Et ad textum in *dicto cap. charitatem* 12. q. 2. respondet. n. 1. 6. quod vel summus Pontifex ibi se iniecit deputationi Visitatoris animarum ex plenitudine potestatis, & ex cura Ecclesiarum, quam habet *ex cap. grandi de suppl. neglig. Pralat. lib. 6.* quem textum adducit *sub n. 12.* vel quod in eo textu non constat à quonam deputati fuerint Visitatores huiusmodi, de quibus ibidem agitur in *vers. Visitatores*, & quod nec textus ibi hoc decidit, sed solum addit de iusto subsidio illis adhibendo pro labore visitandi Parochias, ac proinde in deputatione de illis facta in casu dicti textus, aut supponendos fore terminos habiles iuris communis secundum quos ipsummet Capitulum poterat eos deputare.

- 11 Vnde ad fundamentum aliud contrarie sententiæ de Procuracionibus visitationis referuando futuro Episcopo, tanquam fructus Episcopatus, respondet Barbosa *dicta alleg.* 133. n. 17. cum Molina de *instituta* tomo 2. *dist.* 147. col. 2. in fine, & col. 3. & Nicolao Garcia de *beneficiis* p. 1. tomo 1. cap. 2. n. 89. cum sequent. quod non ob id negatur dicto Visitatori per Capitulum deputato, vt exhibeat ex illis obuentionibus iusta sustentatio, ac ex illis educatur ea, tanquam necessaria impensa vt potè redundans in utilitatem Ecclesiæ, & Episcopatus, pro vt quoad omnes similes impensas, & onera necessaria generale est in omnib. fructibus Episcopatus Sede Vac. perceptis, iuxta textum in *dicto cap. presenti. vers. porro, & in cap. cum eos. in fine de Officio ordin. 7* Qui & n. 18. respondet ad aliud, vt non sit inconueniens, quod deferatur deputatio Visitatoris, respondet, vt si hoc, permitteretur. posset contingere, quod alter Episcopatus maneret sine debita mortuum correctione, ac deinde oues eo pabulo, & antidoto spiri-

tuali destituerentur, vt post Archidiaconum considerauit Pavin. de *Capit. Sed. Vac. d. q. 7. 1. p. princip. sub n. 1. & ad dist. c. 3. Trid. dist. sess. 24.* respondet non loqui de Visitatoribus à Capitulo deputandis, Episcopali Sede Vac. (de quo puncto loquimur) sed agere solum de eis ab eodem constituendis in vita ipsius Episcopi, & vbi ex aliqua speciali ratione, aut priuilegio, munus hoc visitandi competit Capitulo, tunc ait solum, & non in nostris terminis Concilium requirere approbationem Episcopi, viui in constitutione huiusmodi Visitatorum, à Capitulo facienda, vt patet ex tenore eiusdem Concilij.

Ad aliud dubium, an dicta Visitatoris deputatio, queat fieri à Capitulo, Sede Vacante absque Vicario, vel quando deputat illum, & attendendo ad declarationem Sac. Congreg. quam refert Garcia, de *benef. cap. 7. p. 5. sub n. 2. 3. in vers. septima*, videtur, vt non aliter queat fieri, dum in verbis sequentibus Sacra Congreg. respondit ibi [Capitulum, non potest eligere Visitatorem ad visitandam Diocesim absque Vicario.] Et licet Trid. in *dicto cap. 16. sess. 24.* solum loquatur de Vicario Episcopi, eligendo, & deputando, à Capitulo intra octo dies, cumque loquatur de economo, & aliis Officialibus terminum illum non assignatimo nec videtur necessarium, cum visitare Diocesim, non ita præcium sit, quin debeat de vltima Visitatione interponi tempus annale, vt referunt decisum Alden. in *Compend. Canonic. resolut. lib. 2. tit. 16. n. 5. in c. 2. de Pampilonen. 13. februarii 1620. & in alia 10. Decemb. eiusdem anni*, & cum eo Barbosa, in *dicto cap. 3. Trid. n. 5.* Tamen videmus praxim ordinariam Capitulorum in Sede Vacante infra illos octo dies, non solum congregari ad deputandum Vicarium Generalem, verum & Visitatores, ac ceteros Officiales curiæ, respectu quorum præter deputationem Vicarij credo rigorem Concilij dum loquitur de Vicario eligendo intra dies octo, aliàs deputatio ad Metropolitanum, non fore practicandum in deputatione Visitatorum, ac aliorum Officialium, & Ministrorum.

Ad tertiam questionis partem, an Vicarius electus à Capitulo queat fungi etiam Visitatoris Officio? Et sumendo argumentum de Vicario Episcopi, & sicut Episcopus, si casus referuat cognoscendos, de quo dixi latissimè *sub dicto cap. 5. de Officio Vicarij à quasi. 6. ad 8.* Et dictum sit supra hic, à *quasi. 8.* Capitulum in creatione Vicarij pro Sede Vacante posse sibi referuare cau-

fusi

fusi & hæc potestas Visitandi concessa non censetur Vicario Generali Episcopi ex communi sibi data ab Episcopo commissione, nisi hoc Visitandi munus ei concedatur, vt docent Rebuffus in *praxi benef. tit. de forma Vicariatus*, n. 100. & 101. Sbrozio de *Vicario Episcopi*, lib. 1. g. 102. n. 2. Paulus Thuscus de *Visitat.* lib. 1. cap. secundo, num. 18. Azor. *insist. moral.* p. 2. lib. 3. cap. 45. g. 4. Vgolino de *potestate Episcopi*, cap. 4. §. 7. vers. *verbo nec Visitare*, Narbona de *appell. Vicar.* ad *Episcop.* p. 1. n. 224. Barboza in *Trid. sess.* 24. cap. 3. de *reform. nam.* 3. idem in *pastoralis alleg.* 73. p. 3. n. 18, ergo in Vicario Capituli, idem intelligendum fore existimatur, & in vtroque manet ea difficultis pernegatio sue Diocesis, cum debeant stare ad exercendum Vicariatus Officium intra oppidum sue curiæ, quod & praxis obseruat, respectu Vicariorum generalium tam sede plena, quam ea Vacante, & si faciamur nonnullos Vicarios pedaneos etiam peruagari exercendo Visitandi munera, vt Vicarius vicinus *del Campo*, Vicarius Sancti Emiliani in Diocesi obtensi, & alij pastores.

15 Ad quartam questionis partem, an Vicarius à Capitulo electus, queat in vim *Trid. sess.* 24. cap. 16. procedere contra Canonicos, sine adiunctis? Et repetita hic integra adiunctorum materia, de qua dixi latissime in *Rob. de Offic. Archiepisc.* qu. 4. ex vers. *ad quartam*, à num. 90. Et cum dubitaretur de hoc puncto iuxta *Trid.* in cap. 6. *sess.* 25. Sancta Congreg. *Trid.* vi refert Nicolaus Garcia de *benef.* p. 5. cap. 7. sub num. 23. in vers. *etiam*, distinxit in verbis sequentibus ibi: [dubitatur fuit, an Vicarius in vim istius decreti à Capitulo constitutus, teneatur procedere cum adiunctis, vel sine, & fuit resolutum, quod si Episcopus, dum viuere, habebat auctoritatem procedendi sine adiunctis, quod ita poterit Vicarius, si minus poterat Episcopus sine adiunctis, ita nec possit Vicarius,] quæ decisio desumitur à natura iurisdictionis adiunctorum respectu Ecclesiarum Cathedralium quæ illa gaudebant ante *Trid.* Decreti dispositionem de quo latissime actum est sub *dicta questione* 4. à numero 90.

16 Ad vicinam questionis partem, an in speciali Visitatore, dato à Papa pro aliqua Diocesi deputato, possit Generalis Episcopi, vel Capituli Sede Vacante visitare? Et repetitis quæ dicta sunt sub hac *quæst.* vers. *ad secundam* in hoc dubio, Ancharr. in cap. *sit ibi* numero secundo, vers. *quod ergo si Papa*, D. Fermosin. de *Potest. Cap. Sede Vac.*

de *rescript. libro sexto*, Iason. in *leg. quod in rerum paragrapho si quis possit*, numero sexto, vers. *breuiter* hu non obstantibus ff. de *legat.* 1. & alij affirmant, dicendo, quod Visitator specialis à Papa deputatus, non facit quominus Episcopus visitet, & hoc maxime videtur procedere, si consideretur Capitulum Sede Vac. potiri hoc iure visitandi, non obstante doctrina aliquorum, qui sub *dicto vers. ad secundam*, dixerunt potestatem deputandi Visitatorem reside-re in summo Pontifice per iura ibi adducta.

Nihilominus in puncto, de quo loquimur, Felinus in cap. *cum venerabilis*, numero secundo in fine de *except.* Bald. in *auth. habita numero trigesimo octauo*, Cod. *ne filius pro patre*, Barboza cum Corneo *consilio* 76. in *pastoralis alleg.* 133. numero 30. & 31. cum Iacobo de Arena, Ruino, Aluerico, Troil. Maluer. Riminaldo, Menochio, Surdo, & ex Rota, Abulen. iuris visit. 28. Iunij 1600. coram Greg. 15. impressa per Farin. *decis.* 30. à numero 9. & ex aliis docent, quod quando datur specialis Visitator, generalis non possit, quia tunc derogatum censetur Visitatori Generali, quod verius iudico, quando datur ad punctionem, visitandorum, non sitatum motu proprio Pontificis, quia in primo casu respicitur fauor, vt solus visitet, sicut tradit Angel. in *Testamentis*, vers. *saure personarum*, Cod. de *testam.* & facit quod dicit Iacob. de Arena in *leg. quod in rerum*, §. *si quis possit*, quem sequitur Alberic. numero secundo, & Bald. numero primo ff. de *legat.* 1. quod Episcopus non potest visitare fratres humiliatos de Mediolano, quibus per priuilegium fuit indultum, vt per Ministrum visitentur, vt etiam videtur decisum in alia coram eodem Greg. 15. 10. Decemb. eiusdem anni impressa per eundem Farin. *decis.* 33. n. 2. eadem part. 2. recentior, qui ex Abbate in cap. *pastoralis*, sub numero sexto, vers. *sed in regularibus aliud puto*, & ex Felino numero 4. de *Officio ordinarij*, censuit hoc procedere in Prelato regulari, cui speciali iure, censetur concessa iurisdic-tio priuatiue, de quo à *quæst. sequentibus*. & aliis.

QVÆSTIO XIII

Visitator Sede Episcopali Vacante deputatus, an eo ipso, censeatur habere generalem administrationem, quamvis ea non exprimat in mandato? 1. Et an possit Visitator Episcopali Sede Vacante deputatus ab inferiori à Papa, conferre beneficia spectantia ad solam collationem Episcopi? 4. Et an Capirulum Sede Vacante possit per se, vel per suos Visitatores visitare exemptos, sicut potest Episcopus?

S V M M A R I V M.

- 1 Vicarius Episcopi, ut valeat exercere iurisdictionem in quinquaginta casibus debet habere specialem Episcopi commissionem, nec sufficit generalis.
- 2 Visitator electus à Capitulo Sede Vacante virtute commissionis generalis exercet in omnibus, qui aliquando dicitur Procurator ab usibus, ut n. 5.
- 3 Cap. cum nobis de elect. cap. 1. de donation. & n. 4. 5. & 6.
- 4 Procurator proprie, aut abusivè, quis dicitur?
- 5 Episcopus, seu alius Prelatus, dicitur aliquando Procurator sue Ecclesie.
- 6 Visitator generalis deputatus in Sede Vacante à summo Pontifice, valet conferre beneficia spectantia ad Episcopum.
- 7 Visitator Capitali Sede Vacante, nequit visitare Monasteria Monialium exemptorum.

1 AD primam questionis partem videtur negativè respondendum quia sunt pleraque, quæ in generali mandato non veniunt, ut de Procuratorio agnoscunt DD. per textum in capite primo & tertio, cum aliis de procurator. deinde quia sic contingit in ea generali commissione, qua Vicarius nominatione Episcopi exercet iurisdictionalia, cum reuera quinquaginta casus, & plius, videantur desiderare specia-

lem commissionem, ut in illis talis Vicarius exercere valeat, ut recensui sub cap. 5. de Officio Vicarii sub quasi. 5. in fine, & sic DD. per textum in c. cum nobis in fine 19. de elect. ibi in procuratorem concedimus, & per textum in capite secundo de donat. ibi, si procurator, qui non censetur habere liberam, & generalem administrationem, nisi id in mandato exprimat iuxta textum in L. mandatum 60. ff. de procurat. cap. qui generaliter in prius, eodem tit. lib. 6.

Tamen in puncto, de quo loquimur, est affirmandum, ut Visitator huiusmodi, sede Episcopali Vacante deputatus, eo ipso censeatur habere generalem administrationem, quamvis ea non exprimat in mandato, ut post Lap. & Ioannem Andream, observant Franc. numero secundo, Dominicus, numero 10. Ancharan. sub numero secundo per textum ibi in cap. fin. de suppl. neg. l. r. l. lib. 6. vbi Barbosa cum aliis, & in passivis alleg. 135 à numero vigesimo tertio, etiam confirmans ex doctrina Bartol. numero vigesimo quinto in l. pater, num. 4. cod. de transact. qui dixit quod administratores universitatis, censentur habere administrationem cum libera, ut etiam tenent Decius conf. 204. in 17. v. so eleganti sub numero quarto, Cardin. Tufchus tom. 5. litt. M. conl. 45. nu. 25.

Nec huic doctrinæ obstant textus in dicto cap. cum nobis de elect. & dist. 2. de donationibus, 1. Quia præter quam quod illa iura quatenus loquuntur de procuratore, non sunt intelligenda de procuratore proprio, & formali, qualis est ille qui, vel privati negotia, vel causas singulariter, vel vtiliter administrat iuxta textum in leg. 1. ff. de Procurat. vel unam, & alteram, & ita singulares causas, & negotia corporis, etiam mystici, & vniuersalis singulariter tantum gerit iuxta textum in cap. quia in causis de procurator. sed fore intelligenda tantum de procuratore improprio, qualis aliquando vocatur abusive quilibet administrator, etiam si generalem alicuius corporis mystici v.g. Ecclesie, & Episcopatus administrationem gerat, iuxta reg. textus in cap. saluator, vers. nomine 1. quasi. 3. & in cap. in cui 42. princip. de elect. libro sexto, & vt observat glossa 1. & ibi DD. in dicto cap. quia in causis, vbi Barbosa, & sub dicta alleg. 133. sub numero 27. 1. Vbi adeo procedere, 5 ut etiam si ipsemet Episcopus, seu quilibet alius Prelatus aliquando dicatur procurator, suæ Ecclesie, ut in dicto capite 1. cum tamen constet eum non esse propriè, & formaliter, eius procuratorem quippe quod

quod non administrat aliena omnino negotia, sed veluti sua, nec rursus mandato Domini, sed iure suo; secus ac ille, qui proprie, & formaliter est procurator alterius iuxta textum in *dist. l. 1. in princ. ff. de procuratorib.* † Si forte aliquis vellet ea de Procuratore proprio intelligere, solum per illa posset concludere in procuratore privati, aut ad negotia privata, seu causas singulares nostram autem resolutionem procedere in Visitatore, idest administratore corporis cuiusdam mystici, & vniuersalis, prout est Ecclesia, & Episcopatus in eum finem constitutio, ut per eum expediat vniuersitas omnium causarum, & negotiorum, quæ cadunt sub administratione constituti, videlicet Capituli, aut similis: ita concludit Barbosa, *dist. alleg. 133. n. 24.* differentie rationem ibi, *n. 25.* sumendo, tum ex maiori Dignitate dicti Officii Visitatoris, quod dignius est, quam Officium Procuratoris, ut pro solutione considerauit Dominicus in *d. c. fin. de suppl. neglig. Prælat. d. n. 10.* tum etiam propter naturam commissionis factæ Visitatori, quæ cum ordinetur in dictum finem, consequenter postulat in eodem Visitatore prædictam Generalem, & liberam administrationem, per quam solum, & non aliter ille finis sufficiat, assequi potest; indeque ait Barbosa succedere regulæ textus in *l. 2. ff. de iurisd. omni. iudic. in l. 3. §. qui habet ff. de seruic. rusticor. & in leg. 1. §. 1. ff. si vult fructus petatur, cum similibus, aliqua alia videbis, infra q. 22. in fine.*

7 Ad secundam quæstionis partem, an possit Visitator ab inferiori à Papa deputatus conferre beneficia spectantia ad solam collationem Episcopi? Repetis hic, quæ infra dico, an Capitulum Sede Vacante eius Vicarius Generalis, possint utrumque beneficia conferre; igitur si talis Visitator; id est administrator Generalis sedis Episcopalis, pro Sede Vacante deputatus fuerit à summo Pontifice, tunc, ut possit conferre beneficia, etiam spectantia ad solam collationem Episcopi, probant DD. per textum in *dicto cap. fin. de suppl. neglig. Prælator.* vbi Barbosa, & in *dicta alleg. 133. n. 29.* cum Rebuffo in *praxi, tit. de deuolutione. n. 99.* ex ea inquam ratione quia huiusmodi Visitator Sede Vacante, potest omnia, quæ competere Episcopo viuo, & iam confirmato, ut constat ex *dicto cap. in eni 42. de elect.* sed Episcopus electus, & confirmatus, potest beneficia conferre, *cap. noscitur, cap. transmissam, & iuxta quæ longè dixi de Episcopo confirmato in cap. 15. de elect.*

D. Fernosin. de Potest. Cap. Sede Vac.

igitur & sic per hanc rationem tenet glossa communiter recepta in *dicto cap. fin.* secus tamen dicendum est de Visitatore Sedis Vacantis à Capitulo deputato, vel ab inferiori à Papa, quia utrumque deputatur, non habet talem facultatem, quam potest dare illum deputans, de quo *infra q. 22.*

Ad tertiam quæstionis partem, an Capitulum Sede Vacante possit per se, vel per suos Visitatores Visitare exemptos, sicut potest Episcopus? in quo dubio, quod est, ac inquirere, an Capitulum Sede Vacante, possit Visitare Monialium exemptarum Monasteria. Et quia hæc quæstio pendet à iurisdictione delegata, de qua infra dicemus, cum agemus de casibus iurisdictionis delegatæ, & voluntariæ, iuxta distinctionem positam *supra sub qu. 12. & 3.* inter contentiosam, voluntariam, & delegatam. Ideo cognitis casibus iurisdictionis contentiosæ, & qui sunt voluntariæ, aut delegatæ, facili negotio, distinctione in *dictis q. 12. & 3.* posita, inter has iurisdictiones circa posse illas exerceri per Capitulum, Sede Vacante, cum aliqua differentia; ideo nunc adiungere volui primo casus, qui spectant ad contentiosam, in quibus, ut ibi dictum est, cognoscit Capitulum in Sede Vacante, sicut Episcopus, nisi in iure aliqui casus prohibiti reperiantur. De hac quæst. vberius infra dico, *sub quæst. 22. in fine.*

CASVS CONTENTIOSÆ iurisdictionis ad Capitulum, Sede Vacante, spectantes re- censentur infra.

QVÆSTIO XIV.

An Capitulum, Sede Vacante, ratione iurisdictionis contentiosæ, queat definire lites, non solum decimales, criminales, & alias, quæ agitantur inter partes litigantes, sed etiam matrimoniales? 1. An ex eadem iurisdictione possit ferre censuras, interdictum, & cessationem, deputando poenitentiarium, aut absolueret ab illis? 3. Et quid

P 2 quando

quando fertur à Canone censura, veluti ex violenta in Clericum percussione, 4. Vel cognoscere, aut absolvere, ab ea, quæ procedit ab hæresi, in deponendo & interpretando? 5. Et an cognoscendo de causis prima instantia?

S Y M M A R I U M.

1. *Capitulum, Sede Vacante, habet cognoscere de arduis causis, scilicet decimalibus, matrimonialibus, & criminalibus; in matrimoniali causa, si ordinaria sit, non vero Episcopo delegata nu. 2. & 3. num. 5. & fin.*
2. *Decani, Archidiaconi, & alij indices inferiores, tam non possunt cognoscere de matrimonialibus, ac criminalibus causis.*
3. *Cap. 20. Trid. sess. 24. quos indices ordinarios comprehendat ad cognoscendam in prima instantia, inter quos Capitulum, Sede Vacante, & n. 5. & n. fin.*
4. *Abbatibus habentes territorium, cognoscunt tanquam Episcopi.*
5. *Capitulum Sede Vacante, valet excommunicare, deponere, & imponere cessationem à divinis, & suspendere, & interdicere, n. 7. & 8.*
6. *Capitulum, Sede Vacante, potest absolvere à censuris, & deputare penitentarios, ut ab illis absolunt, n. 10. nisi Papa interdicit, ut n. 11.*
7. *Cap. peruenit de sent. excommunicationis.*
8. *Capitulum, Sede Vacante, valet absolvere ab excommunicatione orta ex percussione in Clericum.*
9. *Capitulum, Sede Vacante, de iure communi valet absolvere ab hæresi, hodie non sic, nec Episcopus, etiam virtute magni subilai nisi exprimitur, meo ut num. 15. 16. & 17.*
10. *Capitulum Sede Vacante, supposita differentia inter causas contentiosas, aut voluntarias iurisdictionis, habet cognoscere de causis in prima instantia, sicut Episcopus.*

¹ **Q**uia Capitulum, Sede Vacante, habet cognoscere de arduis causis, veluti causis matrimonialibus, & criminalibus, quæ inter maiora computantur, ut docent Quatana in *summa Bullar. q. verb. Capitulum, Sede Vac. vers. quinto quare*, Barbosa de *Can-*

*nici. cap. 42. n. 92 idem de iure Eccles. p. 1. cap. 32. disto n. 71. & vtrouque n. 102. † Vbi intelligit in causa matrimoniali ex ordinaria iurisdictione; non ita, si delegata commissæ sit Episcopo, aut eius Vicario per frequentia verba: dilecto filio Vicario fratrum nostrorum Episcopi, ut distinxit Aloysius Riccius in *praxi fori Eccles. decis. 245. in 1. edit. alias resol. 215. vers. sed quidquid in 2. edit.* Et sic de cognitione horum matrimonialium docent DD. per textum in *cap. veniens*, in *ella glossa ibi, de eo, qui dicit in matr. Pavin. de Officio, & Potest. Capit. Sed. Vac. q. 5. Couar. de sponsalib. p. 2. cap. 8. §. 12. m. 1. Quaranta verbo, Capitulum, Sede Vac. q. 5. vbi ait Concilium Trid. sess. 24. cap. 20. de reform. vers. ad hæc causas matrimoniales, disponere, quod causæ matrimoniales relinquuntur examini, & iurisdictioni Episcopi tantum, sed excluderentur alij Prælati inferiores; vel Capitulum in hoc casu, non dici inferius Episcopo, sed par, & inde necessario, ex deuolutione sibi iurisdictione ordinaria in Sede Vacante cognoscere, sicut Sede plena, cognoscit Episcopus, docent etiam Diana p. 8. *tract. 4. res. 22. cum Nauarro, Rodrig. in summa tom. 1. cap. 51. n. 8. Molina de iustit. tom. 6. truct. 5. dist. 11. n. 11. dicentes, id sine dubio procedere, quantumuis Abbas in cap. quod in iis de maiorit. & obed. Alex. de Neuo conf. 71. Calderin. in cons. 2. à Prælati, absque consensu Capituli vidcantur negare per dist. cap. 20. Trid. sess. 24. quatenus simpliciter facit verba tantum de Episcopo, & nihil de Capitulo.***

² Et ita etiam docent Raguz de voce *Canonice. in cap. 9. 39. nu. 1. idem Barbosa cum aliis super dist. cap. 20. Trid. & in pastoralis alleg. 84. m. 4. & Aldano referente decisum sub die 30. Maij 1601. Vicario Capituli, pertinere matrimoniales causas, non criminales in generali mandatos; secus in speciali. Et sic omnes concludunt prædictas causas matrimoniales, & criminales ademptas Decanis, Archidiaconis, & aliis inferioribus indicibus, & relinquendas Episcopo, sede Episcopali Vacante, à Capitulo cognosci posse, & definiri, & omnes per eam rationem, quia Capitulum succedit in tota Episcopi iurisdictione ordinaria, tam in spiritualibus, quam in temporalibus, ex iam adductis à *quass. 1. 2. & 3. vbi cum distinctione inter contentiosas, & voluntarias iurisdictionem scriptum relinquitur.**

³ Vnde & si ex dicto Trid. decreto cap. 20. sancitum sit in *disto vers. ad hæc*, causas matrimoniales Episcopo pertinere, ut dixerit Sbroz. Gutierrez, Suarez, Couarr. Greg. Lopez,

Lopez, Franc. Leo, Fufcus, Sanchez, Riee, Seraphin. Franc. Molin. & alij communiter, & Rota apud Tamburin. *tom. 3. de iure Abbat. in fine decif. 39. & 41.* dicat refolutum, quod quando Abbas habet iura Episcopalia, & proprium territorium, nec est Dignitas in Cathedrali, non comprehenditur sub dicto decreto, & verſ. vt repetit cum illis ibi Barboſa num. 47. & in *paſſorali alleg. 84. in princip.* non ſic de Decanis, & Archidiaconis, qui ſunt in Diaceſi Episcoporum, niſi haberent territorium ſeparatum, & immemoriale, vt eadem Rota per Tamburinum, dixit *decif. 44. n. 10.* ſic vt ad Episcopum matrimoniales, & criminales cauſe pertineant ex dicto Trid. in *verſ. criminales.* ¶ De quibus etiam Abbates habentes territorium, & nullius Diaceſis poſſe cognoscere cum Salzedo, Anguiano, Galganco, & Rota, reſoluit *decif. idem Barboſa ibi a n. 49. & 51.* Vbi dicit in fauorem Abbatum, ſi doceant de priuilegio immemoriali, præſcriptione, aut conſuetudine, in qua poſſunt manuteneri, non aliter, cum ea manutentio vtique debeat militare pro Episcopo dicendo *nu. 48. 53. & 54.* in matrimonialibus, & criminalibus Episcopum manutendum; quamuis inferior alletget immemoriam, donec per tres ſententias cognoscatur ad inferiores, tam cognitionem ſpectare, ita, & eſſe hac diſtinctione, ſic vt Episcopo ſolo competat ita & Capitulo, Sede Vac. à ratione *nu. 1. & 2.* adductis Et ſic poſſe Capitulum, Sede Vacante, dare licentiam, aſſiſtendi matrimonio, quod eſt celebrandum coram Parocho, & teſtibus, iuxta *cap. 1. Trid. ſeſſ. 24.* probant Gutierrez de *matrim. cap. 66. n. 5. & 13.* Baſilius Pontius, *lib. 5. cap. 10. n. 4.* Boſſius *cap. 4. §. 21. n. 5.* alij pœnes ipſum, Diana *p. 8. traſſ. 4. ref. 49.* Barboſa de *Canonis cap. 42. nu. 86.* de iure *Eccleſ. eodem n. cap. 3. p. 1.* Sanchez de *matrim. lib. 3. diſp. 28. n. 5.* Conink de *ſacramentis, & cenſuris tom. 2. diſp. 27. n. 17.* idem Barboſa in *paſſorali, p. 2. alleg. 32. n. 123. & ſub dicto cap. Trid.* & ſic, vt eius Vicarius poſſint dare licentiam Sacerdoti aſſiſtendi matrimonio celebrando, communiter docent omnes.

6 Ad ſecundâ quæſtionem partem, an ex eadem iuriſdictione poſſit ferre cenſuras ſine cõrouerſia? Reſpondendũ eſt affirmatiuè: nam cum cenſuris vtatur Eccleſia ad compenſendos rebelles, & inobedientes, vt communis eſt Doctorum in *cap. cum non ab homine 10. de iudic.* vbi dixi laſſimè, & per hoc ad defendendam iuriſdictionem Eccleſiaſticam, vt ibi, & alibi crebro Doctores

ſcribunt inde à fortiori, ſicut Episcopus habet hoc ius ferendi cenſuras, & item inſeſſe in Capitulo, Sede Vac. vt in excommunicationibus, & aliis cenſuris, ac pœnis inferendis, & exceſſibus corrigendis, quatenus deſunctus Episcopus poterat: docent DD. per textum in *cap. ad abolendam de heret. & ibi gloſſa, Reguc. de voce Canonis. in cap. q. 36. n. 4.* Nauarr. in *manuali, cap. 27. n. 5.* Molina de *iur. dicta p. 6. traſſ. 5. diſp. 11. n. 6.* Barboſa de *Canonis. dicto cap. 42. n. 65.* idem de iure *Eccleſ. cap. 32. eodem n.* Diana *dicta p. 8. traſſ. 4. ref. 11.* dicentes hoc idem reperiri in Capitulo, Sede Vac. quia ſuccedit Episcopo in iuriſdictione Episcopali, vt deducitur ex *cap. unico, de maioris lib. 6.* addens hanc etiam reſidere in Vicario Capituli Sede Vacante: ita illud deducens ex Trid. *ſeſſ. 24. cap. 16. de reform.* & ex doctrina Generali, quam adducit ex Hurtado de cenſuris in *commun. diſſicult. 4. num. 10.* qui loquens de authoritate ferendi cenſuras, dixit in Vicario quoque, ſeu Prouiſore Episcopi inuenitur, quia idem eſt Tribunal Vicarij, & Episcopi, vt conſtat in *cap. 2. de conſuet. & ex cap. Romana 3. de appell. lib. 6. de ſic Molina, dicta diſp. 11. n. 6.* probat in ſequentibus verbis, [ex eodem fundamento, quod tota iuriſdictione Episcopi, quæ iure denegata, ei non comperitur, deriuetur in Capitulum, Sede Vac. conſtat Capitulum Sede Vacante, excommunicare poſſe.] ¶ Et quod poſſit, etiam vt cenſura interditi, ex dictis *n. præced.* deducitur item & de poſitionis, probant DD. per textum in *cap. huius, qui in fine de maioris. & obed. cap. unico, eod. tit. lib. 6.* Rebuffus in *praxi benef. tit. de deuolut. n. 63.* Sbrozius de *Officio Vicarij, lib. 2. q. 182. n. 7.* Pauin. *p. 2. q. 6.* cum antiquis Doctoribus legendus, ibi *n. 6.* Molina *dicto traſſ. 5. diſp. 11. n. 6. verſ. poteſt ſimiliter,* Barboſa de *Canonis. dicto cap. 42. n. 80.* idem *dicto cap. 32. dicto nu. 80. de iure Eccleſ. Diana dicta ref. 11. verſ. an vero,* vbi ait cum Abila de *cenſuris p. 5. diſp. 2. dubio 1. conſuſ. 1.* poſſe Capitulum, Sede Vac. ponere interdictionem, tam perſonale, quam locale.

Et ſimiliter dicunt idem; item & Soto *8 diſp. 22. q. 3. art. 2. conſuſ. 3.* Sylueſter, verbo *ceſſatio*, Pater Henriquez *n. 1.* Couarru. in *cap. alma mater. p. 2. §. 2. n. 6.* Capitulum, Sede Vacante, poſſe imponere ceſſationem à Diuinis, vt & dixit Abila in verbis ſequentibus *p. 6. diſp. 2. dubio 1. conſuſ. 1.* ibi non ſolum Papa, ſed etiam Episcopi, & alij Prælati habentes poteſtatem Episcopalem, ex quibus idem docet Couarru. *dicto nu. 6. verſ. ex quibus,* docens eſſe communem,

quod possit Capitulum, Sede Vacante, per glossam in *cap. si Canonici de Officio ordin. lib. 6.* Vbi ait, quod Canonici, Sede Vacante, possunt iure ordinario ponere cessationem, quia succedunt in iurisdictionem ordinariam Episcopi; & sic Molina loquens de omnibus censuris *d. tom. 6. tract. 5. disp. 11. n. 6.* dixit posse excommunicare, punire, deponere, suspendere, & priuare beneficiis, & alia facere, quæ ad correctionem spectant, cum ea omnia ad iurisdictionem Episcopi spectent.

- 9 Ad tertiam questionis partem, an possit absolvere à dictis censuris? quia certum est, vt illius sit absolvere, cuius est ligare, ideo breuiter affirmandum est, per illa, quæ docent DD. in *cap. unico de maiorit. & obed. lib. 6.* Molina *d. disp. 11. n. 6. vers. potest item absolvere*, Barbofa *disto c. 42. de Canonici sub dicto n. 65.* idem de iure *Eccles. sub dicto cap. 32. & n. 65.* † Et inde possit Capitulum deputare poenitentiariorum cum potestate absolueri ab huiusmodi excommunicationibus, & aliis casibus Episcopo reservatis, vt dicunt Azor. *tom. 2. instit. mor. lib. 3. cap. 37. q. 6.* Vgolin. *de potestate Episcopi. cap. 36.* Barbofa *eodem tract. allegat. 52. n. 3.* Diana *disto p. 8. tract. 4. ref. 12. in fine*, addens, vt quod dictum est de excommunicatione, dicendum sit etiam de aliis censuris, quia militat eadem ratio, qui idem ibi in principio firmat posse Capitulum absolvere ab excommunicatione lata, tam à iure, quam ab homine, quando ab illa Episcopus absolvere potest propter eandem rationem, vt habetur in *disto cap. unico.* † Vbi limitatur, nisi Papa illud interdicit, vt cum antiquis Lupo, Abbate, Archidiacono, Geminiano, Andrea, Butrio, Dominico, Monacho Viuiano, & Alagona, declarat ibi Barbofa *n. 1.* probans doctrinam ibi *n. 3.* etiam cum Syluestro, Rebuffo & Suarcz.
- 12 Ad quartam, questionis partem, supposito, quod dictum est in *vers. ad tertiam*, an possit absolvere ab excommunicatione incursum propter percussione Clerici? videtur esse difficilis, cum nonnulli negent per verba textus in *cap. peruenit de sensu excom.* Vbi concedendo Episcopis hanc facultatem absolueri à dicta excommunicatione, quando percussio est levis, loquitur Pontifex in verbis sequentibus, ibi: *tua fraternitatis arbitrio duximus committendum*, sed nullus Episcopo inferior frater summi Pontificis sed filius appellatur, vt patet ex communi stylo Romanæ Curie, ergo. † Tamen idem Diana id non probat. *dicta ref. 12. p. 8. tract. 4.* quam licet procedat in aliis iuse-

rioribus Prelatis Episcopo, secus autem in Capitulo, quod non est inferius Episcopo, quoad iurisdictionem, sed per eum eius iurisdictione vtatur, tanquam subrogatum non enim ait, Capitulum dicitur proprie Vicarius Episcopi, sed successor, vt docent Federic. *de sen. conf. 30. n. 6.* post glossam in *dicto cap. 1. de maioritate, & obed. lib. 6.* Abbas in *cap. cum olim notab. 1. cod. extra Roman.* qui dicit communem opinionem *conf. 506. n. 13. in fine*, vbi Mandos *lit. 1.* quod & admitto, quatenus dictum est iam *sub qu. 1. & 4.* nempe vt Capitulum in Sede Vacante sit administrator necessarius, non voluntarius; & sic quoad absolueri à censuris item & eas imponere, quia res necessaria est ideo vt possit à dicta excommunicatione absolvere dico cum eodem Molina *disto tract. 5. disp. 11. n. 6.* & cum Nauarro *in manuali cap. 17. n. 5.* per verba ibi: [resque est nouissima, potest etiam absolvere ab excommunicatione, tam à iure, vt ob percussione Ecclesiasticam, quam ab homine, quando ab illis Episcopus absolvere potest,] per *dict. cap. vnic. de maiorit. & obed. lib. 6.*

Ad quintam questionis partem, an possit 14 cognoscere, & absolvere ab heresi? De iure communi certum est vtramque potestatem cognoscendi, & absolueri, spectare ad Capitulum, Sede Vac. sed si alias iure speciali tantum data sit à Pontifice Episcopo soli, vt delegato, non sicut Decian. in *criminal. lib. 5. c. 21.* Farinac. cum multis de heresi. *1. q. 186. §. 11. n. 187. vbi n. 189.* ampliat in quasi Sede Vacante limitando *n. 181.* quoad exemptos: sequitur Barbofa in *Clem. 1. de heret. nu. 9.* cumque cognoscendo de heresi Episcopus procedat iure ordinario, vt dicit idem Barbofa cum aliis, *alleg. 36. n. 10.* non esse dubium docent relati, & post eos Diana *ref. 33. p. 4. tract. 8. & 37.* Ferdinandus de Castro Palao ab eo relato, Carrena *tract. de Officio inquisit. p. 1. tit. 6. §. 3. n. 10.* quin Capitulum, Sede Vacante, debeat assistere Inquisitoribus in dictis causis fidei; secus dicunt relati fore, si Episcopus procederet, vt delegatus contra exemptos, firmando sic de stricto iure procedere, etiam in Vicario Capituli, quamuis contra senserit Quaranta in *summa Bullar. verbo Capitulum Sede Vac. n. 1. in prime. vers. & primo*, iuxta quem dicit Diana, *dicta ref. 37. in fine*, eius opinionem videre seruatum in inquisitione Cremonæ, Sanctarello de heresi *cap. 40. n. 4.* cum Molina, Syluestro, Hostiensis, & Pavin. in *cap. ad abolendam de heret. & glossa ibi verbo prerogatiua*, Barbofa ibi,

ibi, & de Canon. cap. 42. n. 66. & de iure Eccles. eodem n. 66 p. 1. cap. 30.

- 15 Erpro secundo puncto latè scribendo DD. num valcant Capitulum, eiusvè Vicarius absolvere ab hæresi & negent plures, inter quos Suarez in 3. p. tom. 4. sect. 2. n. 4. Ledesma, quem sequitur Trullench. in decalogo tom. 1. lib. 1. c. 3. dubio 3. n. 2. & hoc ex Trid. per quod conceditur prædicta facultas Episcopis primariè, quoad omnes alios Prælatos inferiores, vt Cardinales declarant. Tamen quia de hac declaratione non constat, & constet præfco maiorum ævo, Canonumque lege, Pontifici reservatam non fuisse absolutionem ab hæresi, cap. non erit. 45. de sent. excom. cap. ad abolendam 9. de hæres. & detur ea facultas in hoc textu item & in cap. per hoc 17. de hæres. libro 6. Episcopis hæreticos iudicandi, & puniendi, restituendi templis, ac sacramentis Ecclesie, si continuo post deprehensionem erroris ad fidei Catholicæ unitatem spontè recurrere, & errorem suum ad arbitrium Episcopi regionis publicè confenserint abiurare cap. 9. de hæres. possitque Episcopus de communi iure de omni casu absolvere, quem sibi Pontifex speciatim non reservat ex cap. super, vbi DD. de sent. excommunic. in verbis sequentibus, quia conditor Canonis, qui eius absolutionem sibi specialiter non reservat, eo ipso concessisse videtur facultatem relaxandi: sequitur vt Capitulum Sede Vacante possit etiam absolvere, cum quæ potestatis sunt ordinariæ, hæc facere possit Capitulum Sede Vac. vt est in cap. cum olim de maiorit. & obed. in terminis docuerunt P. Valdellus tom. 2. lib. 1. disp. 48. nu. 21. cum infinitis Sanchez lib. 8. de matrim. disp. 40. num. 40. Diana p. 8. tract. 4. ref. 8. Fagundez in decalogo tom. 1. lib. 1. cap. 15. numer. 19. Baunius in Theologia moralis tom. 1. tract. 18. quæst. 26.

- 16 At quia iam hodie ex Bulla Cænetalis facultas reperitur Episcopis adempta, dicendum est Capitulum Sede Vac. non potestalem absolutionem ab hæresi impendere, vt docent idem Diana dicta p. 8. tract. 4. ref. 8. in fine, Rodriguez in summa tom. 1. cap. 71. n. 25. imo nec virtute alicuius ampli Iubilei, nisi expresse Episcopo concedatur, ex multis Bullis probavi latissimè in cap. fin. de constit. sub q. 1. vbi legitur ad sacuricætin.

- 17 Ad sextam quæstionis partem, an in disponendo, & in aliis? quia iam hic resolutum est, posse in vers. & quod, & in vers. & similiter ideo nunc longius.

- 18 Ad vltimam quæstionis partem, etiam

affirmandum est, vt quemadmodum cognitio omnium causarum competit Episcopo ex dispositione iuris, de quo sub cap. 1. & cum aliis de foro comper. & in dicto cap. 20. Trid. sess. 24. de reform. pariformiter ratione iurisdictionis contentiosæ, & Capitulo Sede Vac. cognitionem pertinere, nisi specialiter in iure ei prohibeatur, colligitur ex dictis hic, & à dict. q. 1. & in terminis docent Aloysius Riccius in praxi aurea resol. 130. & in dees. Curia Archiep. Neapoli p. 4. dees. 273. n. 7. Nouaz. in singular. Coninc. conclus. 54. n. 4. Barbosa alleg. 81. n. 6. & de Canonis dicto cap. 42. n. 85. de iure Eccles. dicto cap. 3. 2. eodem num. idem super dictæ cap. causæ omnes 20. Trid. cum Moderno, & aliis, dicentes Capitulum Sede Vacante, cum succedat in omnibus, quæ sunt iurisdictionis etiam voluntariæ, habere privilegium cognoscendi causas in prima instantia, supposita differentia voluntariæ, & contentiosæ iurisdictionis, quam posui sub dicta q. 2. 1. & 4. & infra dicitur: & iuxta hæc sunt intelligendi Thomas Sanchez de matrim. lib. 3. disp. 29. n. 3. & 4. communem affirmans Gutierrez de matrim. cap. 66. n. 13. & in terminis, vt eiusdem Capituli Sede Vacante præservata intelligatur prima instantia ex dict. cap. 20. Trid. post Salgadum, Riccium, & Barbosa, Diana p. 8. tract. 4. ref. 21. vers. hinc inferatur, & Merolla tom. 3. disp. 7. cap. 7. dubio 1. n. 42. in verbis sequentibus: [Deducitur posse Capitulum Sede Vacante cognoscere causas in prima instantia; ita vt non possit alius iudex Romanæ Curie cognoscere de eis in prima instantia, nec monitoria decernere ad extrahendas partes à suis domiciliis.] Ratio est: quia hoc privilegium iure ordinario habent Episcopi, vt patet ex Concilio Trid. sess. 24. cap. 20.

QVÆSTIO XV.

An Capirulum Sede Vacante virescunt eiusdem iurisdictionis contentiosæ possit concedere monitoria, vt reuelentur occulta?

1. Et an procedere per correctionem fraternam, iuxta terminos cap. nonis. 13. de iudiciis in 2. p. & aliorum iurium? 3.

Et an de contrahibus iuratis, Vfurariis,

vfurariis, aut aliis inter Ecclesiasticos, & laicos, 4. Et an absolvere à iuramento, etiam ad effectum agendi, 5. vel virtute eiusdem contentiosæ iurisdictionis dispensare in omnibus votis, & iuramentis, quibus possit Episcopus?

S P M M A R I U M.

- 1 *Capitulum, Sede Vacante, potest decernere monitoria, ut reuelentur occulta, & occultis malefactores, n. 1.*
- 2 *Monitoria cum censuris maximè necessaria sunt pro administratione iurisdictionis contentiosæ.*
- 3 *Capitulum Sede Vacante, potest uti iudicio correctionis fraternæ iuxta textum Evangelicum, cum possit inquirere de delictis, & corrigere sicut Episcopus, ut n. 4. & 5.*
- 5 *Capitulum Sede Vacante, dicitur Prælati Episcopi præmoris, aut translati successor.*
- 6 *Capitulum Sede Vacante, valet cognoscere de contractibus à laico iuratis, sicut quando Episcopus, & eius Vicarius, queunt ut nunt. 7. sicut in contractibus laicis, ut n. 8.*
- 8 *Laicus index cognoscit de contractibus laicis, de impto iuramento prius per Ecclesiasticum.*
- 9 *Cap. novit de iudiciis.*
- 10 *Capitulum Sede Vacante, valet cognoscere de contractibus celebratis inter laicum actorem, & clericum reum.*
- 11 *Capitulum Sede Vacante, quæ ratione iurisdictionis contentiosæ absolvere, ad effectum agendi.*
- 12 *Iuramenti absolutio ad effectum agendi, non desiderat partis citationem, sicut ad obligationis absolutiorem.*
- 13 *Index, qui absoluit à iuramento, non ideo fit index causæ iurata.*
- 14 *Iuramenti relaxatio inter Clericos præstiti, spectat ad Ecclesiasticum, & à quo iudice petatur.*
- 15 *Capitulum Sede Vacante, ex natura iurisdictionis contentiosæ non dispensat in votis, nec iuramentis, aliter voluntaria, ut n. 16.*
- 17 *Capitulum Sede Vacante in his, quæ sunt voluntaria iurisdictionis poterit dispensare, quando nimis exposcat necessitas se-*

ensifican non adst. n. 18.

19 *Absolutio iuramenti ad effectum agendi spectat potius ad iurisdictionem contentiosam.*

AD primam quæstionis partem, vltimè agatur poteris hic adiungere, plura, quæ dixi de istis nominatoris, in cap. ad nostram 20. de iure iur. vbi à quæst. 1. ego de dubiis: [an monitoria, seu edicta legitimè sub censuris à iudicibus Ecclesiasticis expediantur, ad finem reuelandi secreta, & qualiter obligent: & de edictis sanctæ inquisitionis ad eundem finem,] vt per plures quæstiones sub dicto cap. novit. de iudic. in dicta p. 2. à q. 29. 31. 32. 33. 38. 41. & ibi q. 35. [an ex vi denunciationum matrimonialium teneatur, qui impedimentum novit; quamvis occultum, illud denunciare:] & applicando hic etiam quæ dixi in cap. in iuramentis 18. de testibus qu. 2. à num. 3. vbi an secretorum fides sit sub præcepto, Divino, & possit: iam breuiter respondeo, quod cum hæc monitoria sint maximè necessaria ad reuelandos malefactores, ne delicta maneant impunita, quod est finis legis Diuinæ, & humanæ, & hæc monitoria ferantur cum censuris, admissio, quod virtute eiusdem facultatis, qua illas iure ordinario Episcopus fert: item † & monitoria eadem posse inquam à Capitulo Sede Vacante, quia hæc monitoria sunt maximè necessaria pro administratione dictæ iurisdictionis contentiosæ, vt ex præcatis locis facile est colligere; & sic in terminis docent Diana p. 8. tract. 4. ref. 17. & Merolla tom. 3. disp. 7. c. 7. dubio 1. n. 35. dicentes posse Capitulum Sede Vacante concedere monitoria ad effectum reuelandi bona deperdita, vel scripturas sub poena excommunicationis; quia hæc potestas iure ordinario competeat Episcopo: ita etiam Rodriguez in summa tom. 1. cap. 71. n. 6. cum Nauarro, qui addit cum Panormitano, vt queat Capitulum Sede Vacante deputare vnum Pœnitentiarium, vt absoluat ab omni illo, à quo valet Episcopus.

Ad secundam quæstionis partem, an procedere per correctionem fraternam valeat Capitulum Sede Vacante: Et suppositis quæ ad iudicium correctionis fraternæ lare dixi sub dicto cap. novit. de iudiciis, à quæst. 17. præcipuè ibi à quæst. 44. vbi de modo procedendi in iudicio correctionis fraternæ iuxta textum Evangelicū, de quo S. Math. ibi qualiter incipiantur: quibus testibus probatio in tali iudicio desiderata fiat: quibus gradibus formetur: & quando per denuncia

nunciationem perficiatur: à quæst. 48. & 49. quando in eo iudicio valeat Prælati procedere ad excommunicandum peccatorem, vel ad iudicium aliud externum, & 50. de appellatione à tali iudicio; item & 51. in ea non admittatur, an Prælati sine Capitulo, an solum Capitulum sine Prælati, an uterque simul desideretur? & ibi 52. [an testes in causa denunciationis Evangelicæ possint examinari ante litem contestatam] breuiter respondetur affirmatiue, nam cum hoc ius corrigendi competat secundum aliquos, vel Prælati Religionum, vna cum suo Capitulo, vt dixi sub dicta 51. à n. 1. expendendo ibi n. 3. secum in cap. reprehensibilis §. fin. de appell. & de Episcopo ibi à n. 5. quatenus refero Valboam, dixisse in cap. 3. de appell. n. 6. de cuius intellectu latissime ego dixi in eo cap. 3. Episcopum subditos suos corrigere non posse sine Capitulo, quod aliter ego intelligo sub dicta 51. & dicto n. 5. 6. 7. & aliis. † Et hoc competat iure ordinario Episcopis; eo quod vt ibi probaui n. 6. & 7. Episcopus etiam habet absolutam potestatem iurisdictionalem in subditos suos de iure, cum possint Episcopi in suis Diocesis inquirere crimina, videamusque inde ordinarios Iudices, & alios superiores aliquando monitiones generales facere, vt scientes talia, vel talia delicta sub poena excommunicationis denunciarent per dicta hic sub vers. ad primam, ac probat Barbosa in cap. 1. de officio ordinarij n. 1. & 5. posse Iudicem ex mera sui officij necessitate procedere ad crimina corrigenda, perueniendo per vias iuridicas ad eorū cognitionem quæ à principio sibi fuerūt occulta, de quo aliqua etiam addidi sub d. 5. cap. nouis. n. 8. & 9. Videnda. † Et Capitulum in Sede Vacante dicatur Prælati Episcopi præmortui, aut translati successores, existimo, vt possit iudicium correctionis fraternæ tractare, cum sit iudicium in plerisque casibus magnæ necessitatis, quod nequit deferri in tempus futuri Episcopi. Et licet in terminis nullum viderim, qui de hoc iudicio exercendo à Capitulo Sede Vacante, loquutus fuerit ab illatione, & firma ratione, ex dictis supra à quæst. 1. pro affirmatiua sententia est scribendum, & resoluendum.

Ad tertiam quæstionis partem, an Capitulum Sede Vacante, quæc cognoscere de contractibus Iuratis, vsurariis, aut aliis &c? Et suppositis etiam quæ dixi sub dicto cap. nouis. 9. scilicet quod Principes laici, aut Iudices seculares, possunt de Iuramen-

D. Firmosin de Potest. Cap. Sede Vac.

tis cognoscere in quantum, vt laici non celebrent contractus Iuramento firmatos, & quare à n. 3. vbi late; ideo videtur vt quia Episcopi exclusi existimantur, & perinde Capitula in Sede Vacante; & quia, vt ibi dixi sub n. 8. Principes possint facere, vt contractus, quorum validitas non est iuris Diuini, ne Iuramento firmetur; & ibi à n. 4. quod Principes annullando contractus subditi, indirecè prohibet Iuramenti vim, & alia etiam alibi videnda, & ibi n. 8. vbi quod nec laici omnino prohibetur aliquid de Iuramentis dicere.

Tamen reuera dicendum est per alia 7 plura, quæ dixi etiam legenda in dicto cap. nouis. 9. 13. dum egi de ea, [num Iudex Ecclesiasticus, qui de Iuramento cognoscit, possit inquam de contractibus à laico Iuratis cognoscere?] Et quia secundum plures talis cognitio spectat ad Ecclesiasticum, vt dixi ibi à n. 3. licet alij n. 6. contrateneant, & sine dubio procedat, quando contractus, super quo Iuramentum appositum sit de sui natura spectat ad Iudicium Ecclesiasticum, vt quando contractus sit vsurarius per dicta à nobis latissime in cap. debitores de Iure-Iur. & in cap. cum sit generale de foro comp. eo quod tale crimen, saltem extrà Iuramentum sit mixti fori, vt ibi late dictum est; ideo optimo iure, qualitercunque cognoscant Episcopus, ac eius Vicarius Generalis eodem modo ea cōgnitio in Sede Vacante sit etiam proprii Capituli, aut eius Vicarij Generalis, vt praxis quotidiana demonstrat, & percipitur ex generalitate Trid. in cap. causa omnes 20. sess. 24. de quo quæst. præced. aliqua.

De aliis autē contractibus mere laicis, & prophanis, potius est, vt quia cognitio spectat ad laicum, tunc demp̄to Iuramento per Ecclesiasticū, cognitio se mper habēda sit à Iudice laico per illa, quæ dixi sub dicto cap. nouis. dicta 9. 13. n. 6. & à n. 9. omnino legendenda, vbi à n. 11. & 12. cum aliis expēdi quam plura Iura & difficultates, & ibi à n. 24. expendendo alia difficilia; ideo resoluendum est, vt quemadmodum Episcopus tantum valeat cognoscere circa in solutionem à Iuramento, vt infrā hic dicitur. Quo dempto, & absoluto, reliqua cognitio, quia Prælati iam dicitur functus officio suo, remanebit penes Iudicem laicum, qui Iudicabit circa talis contractus rescissionem per dicta ibi n. 28. & sic vt ibi dixi n. 27. † Ratio, in dicto cap. nouis. cum Anastasio Germonio ob quam ibi Iudex Ecclesiasticus cognoscebat, fuit, quia in contextu tantū agebatur de Iuramenti obseruatione, & non æquē de contractus rescissione,

deatur esse denegata Capitulo: tamen quia Barbosa non sic distinguit, ut & nos sub d. 9. 1. 2. & 3. nempe Capitulum succedere in iurisdictione contentiosa, nisi aliquid denegetur in voluntaria, non nisi, quatenus ad casus in iure expressos, & idem Barbosa, ubi supra dicat, ideo possit, quia sepe expediens, ac necessarium est cum subditis dispensare in multis, ut ex se est notissimum, & colligit ex cap. *Domino sancto*, iuncta glossa, ubi verbo *neceffe*, & ex cap. *ut constitueretur* 50. diff. nec sufficienter esse prouisum Diocesibus aliter, si iurisdictioni Episcopi, sine dispensandi iurisdictione, ad Capitulum Sede Vacante deuoluatur, ut refert cum Molina d. tract. 5. disp. 11. n. 5. & in dispensationibus illegitimorum ab beneficio simpliciter, cum Nauarro. conf. 28. sub n. 25. tit. de tempor. ordin. Quaranta, & Zerola, quos etiam citat in pastoralis alleg. 45. † Tamen ut iam vides idem ipse fatetur, quia necessitas solet opprimere, ut dispenset Capitulum, sicut Episcopus, & sic extra necessitatem, attentata natura iurisdictionis voluntaria, utcumque prohibito, non poterit dispensare, quod absque ea, sic nimia valet Episcopus exerceri, ut à nullo negari queit.

19 Nec obstat dicere absolutionem à iuramento ad effectum agendi, ut hic dictum est, spectare ad iurisdictionem contentiosam, quia illud ex eo probent, quod inducat ad iudicium contentiosum peragendum inter partes præcise; non sic in prædictis dispensationibus, quæ non tendunt directe ad illud; & sic incidenter possent aliquando prærequiri. Et iacta doctrina Clericus apparebit ex infra dicendis de dispensatione in irregularitate in interstitiis ad ordines, & in aliis similibus à qn. 19. & aliis.

QVÆSTIO XVI.

An Capitulum Sede Vacante, queat de feudalibus cognoscere? 2. De piis legatis? 3. De testamentaria alia qualibet causa, veluti executione testamenti, de inquisitione testamenti? De inuentario conficiendo? De commutatione?

D. Fermosin. de Possess. Cap. Sede Vac.

4. Vel dare licentiam ad ædificandam Ecclesiam? 4. Seu ut erigantur noua Monasteria? 5. Vel an teneatur solvere debita Episcopi defuncti ex fructibus Episcopatus? 6. Vel an possit iudicare de rebus pertinentibus ad Episcopatum? 7. Et hæc omnia ex iurisdictione contentiosa?

S Y M M A R I V M.

- 1 Capitulum Sede Vacante, valet cognoscere de feudalibus, si eius cognitio, alias iure ordinario ad Episcopum pertinet: n. 2.
- 2 Capitulum Sede Vacante, nequit facere investitura feudorum, nec petere iuramentum fidelitatis, aut homagium.
- 3 Capitulum Sede Vacante, queit cognoscere de legatis piis, & de testamentaria alia qualibet causa, ut n. 4.
- 4 Capitulum Sede Vacante, valet compellere executores testamentorum ad implementum, alij negant, ut n. 5. & 6. communiter, si pia sint legata.
- 5 Capitulum Sede Vacante, non est eligere pauperes, inter quos pia legata distribuuntur, ut n. 6. & hereditatem Ecclesia legatam adire, ut n. 7.
- 6 Capitulum Sede Vacante, poterit compellere Religiosos parum pia voluntatis executores, & exigere rationes ab administrationibus piorum locorum, n. 9.
- 7 Testamenti inquisitionem praxis obseruauit, ut fiat coram laico, si est Clerici aliter videtur, ut n. 11.
- 8 Inuentarium si Clerici hereditatis sit, potius est, ut coram Clerico iudice fiat.
- 9 Commutatio ultima voluntatis, quando valet fieri iure ordinario ab Episcopo, fiet etiam à Capitulo, secus in casibus, ubi iure speciali competere Episcopo, ut n. 14.
- 10 Capitulum Sede Vacante valet dare licentiam volenti Ecclesiam ædificare, secus ut docetur in patronatu.
- 11 Monasteria noua cum qua solemnitate erigantur ad Monachos, & Moniales.
- 12 Capitulum Sede Vacante, nequit dare licentiam, ut adificentur Monasteria Monachorum, & Monialium.

10m. 1. cap. 71. n. 10. Diana p. 8. trañ. 4. ref. 24. dixerunt etiam Capitulum succedere in potestate compellendi executores testamentorum, & ipsis negligentibus, procedendi ad executionem illorum. † Sed in hoc de executione testamentaria aliter responderunt Bald. decr. 99. Riccius collect. 880. vers. *limita in causa*; ubi fuit dictum, quod facultas, quæ competit Episcopo exequenti ultimas voluntates defunctorum, non transit in Capitulum, eam declarationem notans ad textum in dicto cap. *Iohannes de testam.*

6 Et sic conveniunt in eo, quod potest Capitulum, Sede Vacante, compellere Executores testamentorum, ut pias defunctorum voluntates exequantur intra annum iuxta id, quod habetur in cap. *nos quidem de testam. in auth. hoc amplius* sed de fideicommiss. imo, & quod possit pauperes eligere, in quibus hereditas ad hunc usum relicta distribuitur, ubi nulli curatores, vel executores ultimarum voluntatis sint dati, vel exequi eam non curent, ut in terminis Pauin. d. p. 2. quæst. 7. Calderin. conf. 10. de testam. & prorogare diem executionis, Domin. in addit ad consilia Calderini conf. 3. de offe. † Item & hereditatem Ecclesie legatam adipisci, quam tamen si Episcopus damnosam Ecclesie intenerit, beneficio in integrum restitutionis repudiabit, iuxta quod dixi latè sub cap. 1. in fine de prescript. imo & quod pari ratione valeat Capitulum transigere, & compromissum facere, dixerunt etiam Azorius dicta p. 2. lib. 3. cap. 39. q. 6. qui hæc omnia docet, & Diana supra, & ante illos Pauin. dict. q. 7. n. 18.

8 Imo & poterit Capitulum Sede Vacante compellere Religiosos piarum voluntatum executores ad reddendas administrationis rationes, Pauin. dicta p. 2. qu. 7. n. 6. Azor. ubi sup. q. 39. sub q. 6. Barbosa in pastoral. dicta alleg. 82. n. 35. de Canonie. dict. cap. 42. n. 77. & sub eodem n. de iure Ecclesie. dicto cap. 32. sub dicto n. 77. Diana ubi sup. vers. Religiosus. † Et poterit exigere rationes ab administratoribus piorum locorum, Quærantur in verbo Capitulum Sede Vac. vers. *scilicet*, Zerola in praxi Episcopali. p. 2. verb. Capitulum §. 9. Barbosa alleg. 75. p. 3. in pastoral. n. 161. idem de Canonie. dicto cap. 42. n. 78. & de iure Ecclesie dict. cap. 32. p. 1. n. 78.

10 De insinuatione inquam testamenti, etiam videtur affirmatiue respondendum in illis casibus, in quibus Episcopus, seu eius Vicarius queat, non obstat iudice laico, sed quia praxis quotidiana, & ordinaria in nostris Regnis sic procedit, ut licet testator sit clericus, talis insinuatio debeat fieri coram iudice laico, ut docent Covarruvius in cap. si heredes, n. 3. de testam. Gutierrez in pract. 2. p. q. 48. n. 1. & Regnicola per textum in l. 1. §. tit. 1. lib. 5. ordinam. Barbosa, in l. heres absens ff. de iudiciis n. 147. & 190. & ego in cap. fin. de foro comp. q. 9. n. 10. † Tamen quoties praxis observata sit, quod insinuatio de testamento Clerici queit fieri coram Ecclesiastico, ut senserunt etiam Covarruvius. & Gutierrez supra, item & Molina Theolog. de iustit. disp. 150. col. penult. quos retuli dicto n. 10. tunc reuera dando locum præuentioni inter laicum, & Episcopum, seu eius Vicarium, admittendam fore iudicio inter Capitulum Sede Vacante, cum hoc tendat ad contentione testamentaria.

De inventario inquam sub distinctione respondeo: nam si Clericus instituit heredem Laicum confessio inventarii, in quo adscribuntur bona defuncti, spectabit ad iudicem secularem, & non ad Ecclesiasticum, ut dixerunt Guido Papa, Aufr. Cassaneus, Rolandus, & Azuevedus, quos retuli dict. q. 9. n. 9. & sub n. 11. 12. & 13. Vbi probant, quod si Clericus reliquisset heredem Clericum, seu hereditas adhuc iaceat, tunc reuera confessionem inventarii pertinere ad Ecclesiasticum iudicem; nam quandiu hereditas est lacens, representat defunctum per leg. *hereditas* 34. ff. de acquirendo rer. Domini. & per alia iura, quæ ibi adduxi, ubi dicto n. 12. & 13. dixi etiam quoad bona, & privilegia idem observari, & per hoc, mortuo, vel transato Episcopo, posse Capitulum facere inventarium sine dubio dicendum est.

De commutatione inquam ultimarum voluntatis, præsuppositis quæ scripsi in cap. *conquæstus* 16. sub q. 3. de foro comp. dum egi, de questione illa: [an relicta Ecclesiis, vel aliis iustis modis acquisita, possint aliis vicibus applicari, vel in aliud opus pium commutari; & quid de minuendis missis, & annuerariis.] Respondetur cum distinctione: nam si commutatio fieret iure ordinario per Episcopum, valeret inquam Capitulum in Sede Vacante illam facere.

Tamen quia negari non potest, quin iste 14 commutandi actus sit iurisdictionis Episcopalis per dicta sub relata q. 3. legenda, potius debemus admittere negatiue sententiam, cum iste actus committendi ultimas testatorum voluntates, sit difficilissimus, nec à Pontificibus facili negotio committatur Episcopis, de quibus multam confidit per ibi dictas quæ propter & si Diana dicta p. 8. trañ. 4. ref. 34. affirmando sub ea distinctione

etione admitat, Capitulum posse illas victimas voluntates commutare, in casibus inquam, quibus iure ordinario posset Episcopus inon autem in illis, quæ speciali delegatione demandatæ sunt Episcopis. Tamen stabilis existimo sententiam negatiuam esse in hoc casu profectandam, quamuis cum Moneta de communat. *ultimarum volunt. cap. 5. nu. 427. Molina de iust. tom. 6. tract. 5. disp. 11. n. 5. distinxerint idem Diana, & Barbosa de Canonie. dicto cap. 42. nu. 101. & de iure Eccles. dicto cap. 32. dicto num. 101. cum Cuscho instit. moral. lib. 2. tit. 9. n. 82. quod admitterem in casu aliquo necessario.*

- 15 Ad quartam questionis partem, an Capitulum Sede Vacante, possit dare licentiam ad ædificandam Ecclesiam; & videtur, quod non, suppositis, quæ docent DD. in tit. de Eccles. adificand. & ad effectum, ut ædificans adipiscatur ius patronatus, negant Barbosa de potest. Episcopis tom. 3. alleg. 71. n. 24. & 32. Stephanus Gratian. discept. forens. cap. 303. à num. 10. dicentes non posse Capitulum præstare assensum donationi ius patronatus existimantes quod si de facto id faciat, præstare titulum coloratum ad præscribendum ex decis. Seraphini 884. n. 2. Tamen & si hoc verum sit potius est, ut docent Lambertinus lib. 1. de iure patron. p. 2. art. 9. Pauin. de potest. Cap. Sede Vacante p. 2. g. 5. n. 5. Nicolaus Garcia de benefic. p. 5. cap. 9. nu. 79. Viuiam in practi. iuris patronat. p. 1. lib. 2. c. 1. n. 12. Barbosa supra alleg. 70. n. 23. Diana p. 8. tract. 4. ref. 54. posse Capitulum Sede Vac. dare licentiam volenti Ecclesiam ædificare, ut acquirat in ea ius patronatus, eo quod talis facultas competat Episcopis ordinario iure, Calderin. de iure patronat. conf. 3. & iuxta hanc distinctionem sunt intelligendi Pauin. Lambertin. & Garcia, quos refert, & sequitur Barbosa de Canonie dicto cap. 42. n. 88. & de iure Eccles. sub cod. n. cap. 32. p. 1.

- 16 Ad quintam, an queat Capitulum Sede Vacante dare licentiam, ut exigantur noua Monasteria; & quia iuxta constitutionem Clem. 8. quæ est 99. & incipit, *quoniam ad institutum anni 1603. nequeunt erigi Monasteria quorumcumque Mendicantium*; quamuis adsit licentia Episcopi, nisi vocatis, & auditis aliorum consensuum Procuratoribus, & aliis interesse habentibus, & causa cognita, & nisi aliorum detrimento commodè sustentari possint; & si dicti Procuratores nihil opponant, detur eis licentia per Episcopum; & quod si exigatur, saltem in eo viuunt duodecim Religiosi, qui com-

modè, & congruè manu teneri, & alii possint iuxta aliam const. Gregorij, 15. quæ vberius declarat, quæ est 31. incipit. *cum alias* 12. Augusti 1622. quæ referunt Cherub. Peir. Laurent. de Franch. Riccius, Nouar. Lezana, & Barbosa alleg. 16. in pastoral. n. 7. & hoc idem procedere existimant circa eligenda Monialium Monasteria ex Sacra Congreg. Concilij; sub die 19. Decemb. 1620. Lezana in summa quest. regul. tom. 3. verb. Episcopus n. 4. in fine, Tamburzin. de iure Abbatis. disp. 33. g. 1. n. 4. ideo in nostro puncto respondeo, cum Sello in selectis Canonie. cap. 18. n. 12. ex Congreg. Concilij, die 19. Ianuarij 1633. & Diana dist. p. 8. tract. 4. ref. 68. non posse Capitulum Sede Vacante, nec eius Vicarium Capitularem concedere licentiam ædificandi Monasteria; & si DD. citati tantum loquantur de Vicario Capitulari; eo quod hic ædificandi actus exposcat mutuitatem Episcopi.

Ad sextam questionis partem, antequam 18
tur soluere debita Episcopi defuncti ex fructibus Episcopatus; & præmissis, quæ in pluribus questionibus dixi sub cap. quia P. de iudic. & ibi sub quest. 16. quatenus egide illis dubijs, an Prælati successor teneatur ad pensiones decursas tempore sui prædecessoris; & quid in alijs beneficijs; & quid de Capitulo percipiente fructus; est de casu nostri Capituli Austuricens. à n. 8. iam ad difficultatem in puncto iuris respondetur affirmatiuè; eo quod Capitulum Sede Vacante est administrator rerum Episcopatus; & quia succedit in omnibus, ac si viueret, exceptis referuatis. Vnde videtur, ut teneatur soluere debita Episcopi defuncti ex redditibus Episcopatus, residuumque Episcopo futuro custodire in cap. quia sap. de elect. lib. 6. cap. presentij 9. de offic. ord. dist. lib. 6. & ibi glossa verbo solutus debitis, Quæ tanta in summa Bullar. verb. Capitulum Sede Vac. §. prædicta, Azueu. in l. 6. tit. 2. lib. 1. reuoc. à n. 4. & 19. Barbosa in pastoral. allegat. 114. p. 3. n. 8. Zerola verbo beneficia, vers. ad 6. Boëtius decis. 340. Gama decis. 313. n. 1. & 4. & dist. 340. n. 2. Cardoso verb. bona n. 29. Fuscus de visit. tit. 2. cap. 7. n. 5. Garcia de benefic. 2. p. cap. 1. à n. 89. Thesaur. decis. 143. †
Et ob id cum succedat Episcopus, teneatur soluere salarium, quod debetur Episcopo pro regimine vsque ad tempus (har) Speculator lib. 1. tit. de actore §. 1. nu. 64. & l. 2. tit. de fructib. & interesse §. 1. n. 15. & lib. 4. tit. de statu Monachor. n. 64. Bart. in d. mortuoinstitutio ff. soluto matrim. eo quod fructus sunt accessorij beneficio, qui semper debentur Prælato pro tempore, quo seruauit, cap. non licet

licet 2. cap. Episcopus. 45. cap. cum secundum 16. cap. dilecto filio 15. de prebend. & ita docene fuisse sententiatum, non obstante contradictione Diana p. 8. tract. 4. res. fin. & antequam Themudo. tom. 1. de iur. 48. à num. 6. videnti.

- 20 Ad ultimam quæstionis partem, an Capitulum Sede Vacante valeat iudicare de rebus pertinentibus ad Episcopatum? & responderetur negativè quia & si Capitulum succedat Episcopo in nudo exercitio iurisdictionis Episcopalis, sed non quando verteretur quæstio super proprietate alicuius certi iuris, seu iurisdictionis, an ad Episcopum pertineat, vel non? quod Capitulo denegatur, propter præiudicium, quod posset futuro Episcopo generari, cum tunc Ecclesia careat legitimo defensore per cap. fin. ne Sede Vac. sine quo nequit processus sustineri per cap. constitutum eodem cap. 1. eodem, sicut processus minorum sine curatore ex l. acta §. ultimo ff. de re iudic. glossa fin. in dicto cap. 1. ne Sede Vac. declarant enim iura Canonica acta esse nulla ex defectu legitimi defensoris, Themudo ubi supra, & Diana dicta res. fin. qui in terminis docet dict. tract. 4. p. 8. res. 10. ego in cap. & si Clerici 4. de iudiciis
- 21 §. de adulteriis q. 10. m. 3. ↑ Vbi quod expectandum est novus Prælati, si causæ ratione obiti, non possunt tractari, eo tempore, quo sedes Episcopalis vacat, ut contingit in rebus spectantibus ad iura Episcopalia, vel ad speciale commodum Prælati, ut quæ momentur super feudali, vel aliz similes.

- 22 Et exemplificans idem Diana dicta res. 10. cum Panormitano in cap. verum n. 12. de foro comp. veluti si contenderetur, an aliquis, sit subiectus, an exemptus? item an talis locus sit de Diocesi, vel non, iuxta praxim, de qua dixi latissimè sub cap. pen. de prob. & similiter si dubicaretur, an aliquod beneficium sit de iure patronatus, vel pertineat ad meram collationem Episcopi? Et in tantum procedere, quod nequeat Capitulum in Sede Vacante proseguire tales causas, etiam ceptas antè mortem Episcopi propter quod dixit Pauin. de Potestate Capituli. Sed Vac. p. 2. qu. 9. & DD. in dicto cap. fin. non posse eas proseguire à Capitulo, sed esse spectandum novum Prælatum, & ut dixi in dicto §. de adulteriis d. q. 10. sub dict. num. 4. & hoc non solum si causa concernat plenum præiudicium, sed etiam aliquale, & etiam si agatur extrajudicialiter, ut si intercedant partes de ea compromittenda, siue transigenda, ut dixit Felicianus de Vega sub c. 7. de foro comp. n. 8. & 9. cum multis.

Quare optimè dixerunt etiam, quod mortuo Episcopo, nihil debet à Capitulo innovari in iis, quæ ad ius Ecclesiæ, vel Episcopi pertinent, cum non sit, qui Episcopale ius tucator ex dicto c. 1. ne Sede Vac. Barbosa de Canonis. cap. 42. nu. 133. & de iure Eccles. c. 30. p. 1. eodem nu. inferens ex Panormitano in cap. cum velim de maioris. & obedi. non posse Capitulum præscribere potestatem, quam pro Episcopo Sede Vacante exercere in his, in quibus de iure communi non succedit, non enim (ait) valet consuetudo quod Capitulum Sede Vacante exerceat ea, quæ ei à iure communi non permittuntur: argum. cap. 2. cap. de quarta de præscript. ad quæ applicabis hic quæ dico infra q. 17. vers. ad ultimam.

QVÆSTIO XVII.

An Capitulum Sede Vacante, possit concedere statuta pro tota Diocesi, aut quoad ipsum tantum? 1. Aut reuocare imposita ab Episcopis? 2. Et quid valeat statuere circa distributiones? An possit Capitulum Sede Vacante Charitativum subsidium exigere? 3. Seu teneatur Elémofinas impartiri, ad quas tenebatur Episcopus? 4. An Capitulum Sede Vacante, seu eius Vicarius possint ponere multas pecuniarias, seu remittere pœnas per Episcopum impositas? 5. Et an Canonici possint occupare vacuas Sedes Dignitatum? 6. Et an Cardinales, mortuo Pontifice, possint leges, & statuta concedere, & alia iurisdictionalia facere?

SVMMARIVM.

- 1 Capitulum Sede Vacante, potest concedere statuta pro bono regimine Diocesis, sine cessum urgent, & sint Capitulariter facta,

- ita, ut n. 2. 3. & 4. quod nunquam in praxi vidi, ut n. 5. statuta pro pertinentibus ad Capitulum, quæ idem statuere, ut n. 3.*
- 4 *Statuta à Capitulo edita, possunt renouari ab Episcopo successore, sicut & alia sui antecessoris.*
 - 6 *Capitulum circa distributiones quosdianuas nequit statuere.*
 - 7 *Capitulum nequit habere pro presentibus Dignitates, & Canonicos, qui nunquam recusantiam fecerant.*
 - 8 *Charitativum subsidium quærit Capitulum Sede Vacante, & protusiones recipere, sed nequit statuere, ut in futurum ex parte minuatur, ut n. 9.*
 - 10 *Capitulum Sede Vacante non potest aliquid extrahere de his, qua iure Episcopo conveniunt.*
 - 11 *Elemosinas, ad quas Episcopus tenebatur, potest Capitulum Sede Vacante impartiri.*
 - 12 *Multas valet imponere Capitulum Sede Vacante, applicando eas pia causa, sicut Episcopus, ut n. 13.*
 - 14 *Valentina Ecclesia habet, ut Canonici valent occupare Sedes vacuas Dignitatum, & nu. 15. & qualiter intelligatur, n. 16.*
 - 15 *Canonici Regnorum Castella, & Legionen. habent posse occupare Sedes vacuas Dignitatum absentium à choro, & Portionarii idem possunt, Canonici, etiam absentibus, ut n. 16.*
 - 17 *Cardinales, mortuo Papa, non valent statuta pro regimine facere, n. 24. etiam provisiones, & ordinationes, confirmare, mutare, & de novo eligere Officiales, administratores deputare, & indicare Papam intrusum, & alia, n. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. & 25.*
 - 23 *Cardinalium Collegium videtur posse dare reuerendas pro ordinandis.*
 - 24 *Cardinales solum valent qua ad electionem Pontificis spectant.*
 - 25 *Constitutiones Pontificum, nequeunt in Sede Pontificali Vacante, emendari, aut auferri per Cardinales.*
 - 26 *Cardinales mortuo Pontifice valent intra Curiam nonnullos Officiales nominare, sed valent nuncios à Papa missos renouare, sed non alias iurisdictiones facere nisi in periculo imminenti necessitudinis.*

¹ **A**D primam quæstionis partem, quia iam sub Rub. de consuet. egi de illa quæstione an Capitulum, Sede Vacante, habeat potestatem condendi leges pro tota Diocesi, aut factas abrogare, ubi postquam

retuli ex Felino, Maldero, Pasqualigo; Sa-las, & Arriaga, negatiuum sententiam cum infinitis, probaui contrarium, & item ibi ex vers. hinc sequitur, affirmavi de potestate eas abrogandi q. 11. à n. 1. & à n. 11. Vbi leges ad plura; & enim talis facultas dicitur ad Capitulum pertinere propter necessitatem, quam sæpius sæpius habent Dioceses, ut illa statuta condantur pro bono regimine. Et ob id breuiter dico, ut possit Capitulum in Sede Vacante condere statuta, quæ obligent totam Diocesim, quæque durare debeant, etiam tempore Episcoporum succedentium, ut teneantur Pavin. de Potest. Capit. Sede Vac. p. 1. q. 6. Sbrozium de Officio Vicary lib. 2. q. 187. n. 5. & 6. Calderin. cons. 2. de consuet. Zetoria in praxi Episcop. 1. p. verb. Capitulum §. 15. Cardinal. Tusch. in pract. tomo 1. littera C. conclus. 53. n. 1.

Quod intelligerem, ut sub d. q. 11. in Rub. 2 de consuet. si necessitas urgeat condendi leges, & statuta pro Diocesi. Item & si talia statuta sint Capitaliter facta super re concernente augmentum cultus Diuini, & seruata debita forma, ut docent idem Tuschus d. n. 1. Barbosa de Canonis. c. 42. n. 73. & de iure Eccles. ord. n. 1 sub c. 32. p. 1. Marcell. 3 Vulpeius in praxi indic. Eccles. c. 44. n. 16. Vbi intelligit in pertinentibus ad ipsum Capitulum, puta, qualiter debeat congregari, vel distributiones diuidi, & Quaranta in verbo Capitulum Sede Vac. vers. quarto quaro, ubi intelligit, dummodo sint iusta, & salubria, secus vero si tendant in præiudicium Ecclesie, vel mensæ Episcopalis, Azor. in sist. mor. p. 2. lib. 3. cap. 37. q. 1. Moneta de distr. tract. 5. disp. 11. n. 7. 13. nu. 24. Molina de miss. tract. 5. disp. 11. n. 7. 13. Vbi addit, quod quicumque Episcopus in eo Episcopatu succedens, poterit illa reuocare, sicut & reuocare poterit quæcumque alia cuiusvis alterius Episcopi sui antecessoris, Ferentil. ad decis. Burati 758. à n. 11. videndus, iuxta quas declarationes, addo, intelligi debere illa, quæ tam de condendis legibus, quam de abrogandis, dixi in dicta Rub. q. 11. à n. 3. & sic Riccius collect. 880. vers. amplius secundo cum Paponio, l. 1. arrecho 3. dixi, ut possit Capitulum condere statuta, super specantibus ad ipsum, & de hoc sæpius vidi intra Capitula Austuric. & Vallisolet. etiam Sede plena, sed nunquam ea vidi condita fore pro tota Diocesi, aut quæ valerent obligare Episcopum futurum; & ita practicari, & si Barbosa, quando Sedes vacat admittat ubi supra sub n. 75. posse Capitula condere statuta, quæ obligent totam Diocesim; secus in Sede plena, cum Abbate, Butrio,

Buñio, Felino, Beroio, Benedicto, Capra, Roia, & Farinacio.

- 6 Ad illud inquam de statuendo circa distributiones quotidianas, breuiter dico, non posse Capitulum Sede Vacante statuere super illis, nec Sede Plena siue Episcopo, vt dixerunt Moneta de distribut. quod. p. 2. q. 1. §. n. 2.6. vltim. edit. idem Barbo. dicto cap. 42. de Canon. n. 74. & de Iure Eccl. eod. n. 3. dicto cap. 30. p. 1. & in pastoral. li. p. 3. allegat. §. 3. n. 139. qui & refert alleg. 7. n. 14. dict. p. 3. ¶ Vt Capitulum non possit habere pro præsentibus Dignitates, vel Canonicos, qui nunquam in Ecclesia re sederunt, & huius professionem, nondum emisserunt, vt tenet Nicolatus Garcia testatus sic fuisse declaratum à Sacra Congreg. p. 3. de benef. n. 32. idem Barbo. de Iure Eccl. dicto cap. 32. n. 75. & de Canon. dicto cap. 42. d. n. 77.

- 8 Ad secundam questionis partem, an possit Capitulum Sede Vacante charitativum subsidium exigere? Et suppositis quam tractant DD. de hoc charitativo subsidio, idem & de procuratoribus recipiendis ab Episcopo, aut eius Visitatore sub titulo decussibus, de quo etiam tractarunt Barbo. in pastoral. tota alleg. 82. p. 3. Vbi ponit Bellencin. Quarantam, Remigium, Pavinum, Dueñam, Meroch. Nauarr. Sayrum, Azor. Zenedum, & alios de hoc charitativo scribentes: breuiter respondeo affirmatiue cum Azorio inst. mor. p. 2. lib. 9. cap. 14. quæst. 5. cum Diana, p. 8. tract. 4. ref. §. 4. vers. nota posse, Capitulum Sede Vacante hoc charitativum subsidium exigere, & in Visitatione sic moris habent quæque Capitula, aut Visitatores per ea, per glossam in Verbo aliunde in cap. capientes §. ad hoc de elect. Vbi Ioan. Monach. quæst. 7. Azor. infra quæst. 5. Barbo. cum Bell. dicta alleg. 87. n. 13.

- 9 Quod vero negant DD. est, quod possint Capitulum, & Canonicorum Collegium Sede Vacante, statutum condere, quo tale subsidium in futurum ex parte minuaturs nam quamvis possit, vt dictum est hic à num. 1. statuta ponere, cum hoc sit Iurisdictionis, & Sede Vacante succedat Episcopus in his, quæ sunt Iurisdictionis, modo dicto supra q. 1. 2. 3. & 4. ex cap. his qua, 10 cap. cum olim de maior. & obed. ¶ Tamen non inde posse statuto suo, aliquid detrachere ex his, quæ Episcopo de Iure conueniunt, cum hoc esset Episcopalia iura minnere, quod non admittitur per dicta hic, & sub q. præced. in fine: ita docent idem D. Fernosin. de Potest. Cap. Sede Vac.

Azor. vbi supra q. 7. Diana in dicto vers. notata, Barbo. de Canon. dicto cap. 42. n. 83. 84. in fine, & de Iure Eccl. cap. 30. eodem num. in fine & in pastoral. p. 3. alleg. 87. num. 14. cum Bellencino quæst. 45. & Azor. supra cap. 14. quæst. 7. vers. item Canon. corum: ad alia de hoc subsidio, item procuratorum Cathedralium; & quarta, DD. per textum in cap. an quærente 16. de Officio ordin. Vbi aliqua notat Barbo.

Ad tertiam, an teneatur Eleemosinas impartiri, ad quas tenebatur Episcopus, & affirmatiue respondent Themudo tom. 1. decis. 75. num. 9. cum Calderino, & Tufcho, vt refert, & videtur sequi Diana d. p. 8. vers. 4. ref. fin. in fine, vers. qui etiam.

Ad quartam questionis partem, an Capitulum Sede Vacante, seu eius Vicarius possint multas imponere, seu remittere pœnas per Episcopum impositas: Et ad primum postquam Diana p. 10. tract. 18. egit de illa questione, an Episcopi possint imponere pœnas pecuniarias affirmatiue respondendo per textum in cap. dilectus de officio ordin. cap. si uis 2. 3. q. 5. cap. cum suis uicinis §. vltimo de Iudiciis vt docent communiter DD. sicut Cornuc. cons. 19. lib. 2. per totum, cum multis Farinac. tom. 1. crim. q. 195. Iul. Clar. lib. 5. q. 80. n. 5. & alij, quos adducit Barbo. de potestate Episcopi p. 3. alleg. 107. n. 16. Mauritius de Alcedo de præminentia Episcoporum. p. 1. cap. 12. n. 90. Diana, vbi supra sub ref. §. 9. in vers. verum, qui scribit posse Episcopos pœnas pecuniarias imponere, etiam laicis ex delictis mixti fori, quia ex talibus delictis Ecclesiasticæ Iurisdictioni se subiiciunt, vt in c. statum 16. q. 1. & cap. quisquis 17. q. 4. Abbas in cap. lucet de penit. Farinac. dicta q. 19. n. 51. & alij contra vice-Regentem in pragm. Regni Sardinie tom. 2. tit. 7. cap. 6. n. 7. Alced. & Diana, vbi supra qui ref. 3. explanat lura, quibus contraria doctrina suadetur, & idem Alced. dicto c. 12. p. 1. n. 7. quæ sunt cap. pauper. 11. q. 3. & in ipsis §. 30. dict. cap. 3. de penit. cap. irrefragabili §. fin. de officio ordin. & cap. vi Clericorum de uita, & honest. Cleric. ex eo, quia homines delinquant non pecunia, vt in §. oportet coll. 3. de mand. prin. cap. vt dixerunt Segura de Abalos p. 2. cap. 10. per totum, Alfaro de Officio fiscali glossa 9. n. 9. quatenus dixit Episcopum non habere hunc.

Sed quia praxis est in contrarium, vt laicius alibi explanauit, præcipue si iuxta Trid. sess. 24. hodie pœna applicetur piis locis, 3. nunc ad difficultatē etiam ex natura Iurisdictionis contentiois, dictam de Episcopo, & de

de Capitulo, Sede Vac. dici, vt etiam alibi dictum est, & de eius Vicario, vt docent Paul. Schillante, *de obligation. & privilegijs Episcoporum* p. 1. c. 28. m. 9. cum Prospero de Augusta, & Merolla, Diana *vbi supra* ref. 10. dicentes applicationem prædictam statim fieri posse à Vicario Capituli, iuxta dispositionem Concilij Trid. in *diff. cap. 3. sess. 24. de reform.* fuisseque pluries obseruatum incuria Archiep. Neapolit. cum Episcopi Iurisdictione ad Capitulum transeat *ex cap. vnico*, & ibi Glossa *de maiorit. & obed. lib. 6.* docent etiam Riccius tam. 2. *deff. 289. per totam*, Genouens. in *praxi Archiep. cap. 69. m. 4.* Prospero de Augustino in *addit. ad Quarauntam, verb. Capitulum* *vers. prædicta restringo*, & Merolla *ro. 3. diff. 7. cap. 7. dub. 1. m. 21.* qui id sine docet emolumenta, quæ proueniunt ex pœnis pecuniariis tempore, quo vacat Sedes Episcopalis, esse applicanda locis pijs iuxta dispositionem *dictæ cap. 3. Trid.* & hanc applicationem posse fieri statim, à Capitulo.

- 14 Ad quintam questionis partem, an Canonici possint occupare vacuas Sedes Dignitatum per illationem *ex dictis in hoc tractatu inferendo*, quia in Cathedrali Valentina casus discussus fuit, & definitus cum Præpositis illius Ecclesiæ; Etenim in illa Ecclesia, est statutum, quod Canonici, Sedes vacuas, Dignitatum valeant occupare, & quia quodam privilegio idem concessum esset Præpositis, dubitatumque fuit de verisque, Diana recolligens p. 7. *post finem decis. 4.* quæ incipit *dum lata ex Sacra Rota coram R. P. D. Verospiro*, concludit pro affirmatiua sententia; quia cum Præpositi in ea Ecclesia fuissent Canonici comparati ex Sixto Quinto in limine creationis, qui illis attribuit easdem prærogativas, præeminentias, ac priuilegia, quibus tam ex iure communi, quam ex particularibus constitutionibus illius Ecclesiæ Canonici fruebantur, & Canonici dictæ Valentini Ecclesiæ occupare valeant dictas Dignitatum Sedes vacuas, si à choro absentes sint. † Et hoc idem, saltem vsu inneterato, in reliquis Hispaniæ Cathedralibus contingat, sequitur dicendum, vt in absentia Dignitatum Canonici iuxta propriam antiquitatis sessionem in choro valeant ascensionem facere de propria Sella ad Sellas vacuas Dignitatum absentium à choro, quod communiter sine discordia vsitatur; dum tamen adueniente Dignitate, Canonici sedem eius occupans retro reddat. † Et sic deficientibus, siue absentibus Dignitatibus, & Canonici, idem vsitari res-

pectu Portionariorum palam est in Ecclesijs, in quibus æquales Sellæ subsequuntur illis post Canonicos, sicut & in dicta Valentina practiacatur cum dictis Præpositis, & raro id in Portionariis contingat: alia plura congerit de iure dicta decisio Rotalis, quæ respondet ad obiectum in *vers. non obstat*; quod & si Dignitates habeant certas Sedes ibique assignatas non inquam occupandas à Canonici hoc inquam procedere, dum Dignitates præsentis adiant in choro, non si abfint; alia refert videnda idem Diana ex doctrina Baldi, Alex. Castrensis, Capræ, Deciani, & ex alijs dictis Rotæ, & ex eo inquam, quia iuxta dispositiones iuridicas stallum in choro, non comprehenditur sub actibus Capitulæribus, vt notauit glossa in *Clem. vt y de etate, & qualitate ordin. in verb. Capit.* Vbi etiam Abbas n. 6. Anchar. num. 3. Cardinalis num. 14. Rom. coram R. Vigoben. *deff. 198. num. 3.* & in *Valent. præminent. 19.* Nouemb. 1640. coram bonæ memoriæ Coccino, & 23. Martij 1641. coram bonæ memoriæ Pirouano.

Ad vltimam questionis partem, an Cardinales, mortuo Pontifice, possint leges, & statuta condere, & alia Iurisdictionalia facere? pro affirmatiua sententia facere videntur iam adducta à m. 1. *de Capitulo in Sede Vac. à maiestate rationis*: nam si mortuo Prælato vniuersa Iurisdictione residet penes collegium *ex cap. is qui de maiorit. & obed. cap. cum olim eodem*; sequitur vt cum Iurisdictione Cardinalium, eo mortuo, maneat in Cardinalium Collegio, vt condere statuta, & leges valeant in eo interim. † Et sic videmus Dominos Cardinales, mortuo Pontifice, posse, vbi immineret periculum alicuius loci, vel Iurisdictionis Ecclesiæ, aut rei similis facere quascumque prouisiones, & ordinationes necessarias, pro reparatione; imo & imponere pœnas pro coercendis flagitijs, sceleribus, & seditionibus, ac seruanda quiete, & obedientia, tam corporales, & temporales, quam etiam spirituales, veluti anathematis, & similes. † Item quod ad eundem finem possint confirmare, mutare, & de nouo eligere, & creare quoscumque Officiales, etiam Gubernatorem Vrbis, tam vltra pontem, quam citra, & alios ministros pro regimine status Ecclesiæ. † Imo & deputare administratores, vt facilius expediantur ea, quæ imminet pro electione. † Item & iudicare Papam inter-

quia

quia hoc concernit negotium ipsius electionis, & ab alio iudicari non potest per illa, quæ dixi sub cap. 1. de iudic. ¶ idemque videtur dicendum de aliis casibus similibus, quia mens Pontificis in dictis constitutionibus fuit non derogare necessaria, signanter, ea quæ possunt retardare negotium electionis; & ita per hæc, & alia, quæ dixi de potest. Card. sub Rub. de Officio Archiepiscopis. q. 2. possunt affirmatiuum sequi, Manfred. de Cardinalib. decis. 6. Archidiacon. in cap. cum constitueretur §. o. dist. in fine. Alban. de Cardinalib. q. 42. in fine. Bartol. in l. ubi absunt n. 3. de iustet. & iur. Iulius Labor. variat. lucubr. tit. 3. cap. 3. n. 10. quod per Collegium Cardinalium Sede Vacante, non possunt corrigi, immutari, vel moderari constitutiones summorum Pontificum, nec eis quidquam addi, vel detrahi, præterim circa illa, quæ de electione futuri Pontificis disponunt. ¶ Et quamvis possint per §. tota me pro tempore vacationis, mortuis Camerario, Penitentiario, & aliis nonnullis officialibus intra Curiam nominare pro illis Officialibus, sed non extra; & sic nec Nuncios semel à Papa nominatos, & missos reuocare vt ex Iulio Laborio, & aliis dicit Barbosa sub n. 5. & 6. & à n. 11. qui n. 23. dicit Officia omnia suspendi, præter expressa in Vrbe Romana, Sede Apostolica Vacante vsque ad electionem noui Pontificis, vt obseruauit idem Labor. dist. cap. 3. à n. 51. Petr. Barbosa in l. quia talen. 8. q. ff. de iustotom. de quibus amplius dixi, & de dicta potestate Cardinalium sub dicta Rub. de Officio Archiepiscopis. & de Officio Primary, & aliis.

24 At fortiter communis Doctorum negat posse collegium Cardinalium condere leges, siue statuta, & alia Iurisdictionalia facere: ita Panormit. in cap. cum te n. 11. & seq. de re iudic. vbi Felin. n. 11. Anton. de Butrio, & Imola in cap. intransite de constitut. Sebastian. de Medicis deleg. p. 1. q. 10. Salas eodem tract. disp. 8. sect. 8. Moneta de commun. vltimar. volunt. cap. 5. q. 6. n. 188. Baldello tom. 1. lib. 5. disp. 7. n. 10. Sebastian. Cæsar. in relect. de Ecclesiastica Hierarchia p. 1. disp. 2. §. 6. n. 1. Merolla tom. 2. disp. 4. cap. 4. ad n. 4. n. 18 Azor in l. i. moral. tom. 2. lib. 4. cap. 3. q. 1. Laudens de Cardinal. q. 74. Campanillus in diuers. Turri Canonie. Rub. 7. cap. 6. à n. 76. & alij per Clem. ne Romani de elect. in verbis ibi: irritum, aut inane decernentes quidquid potestatis, aut Iurisdictionis ad Romanum Pontificem, dum vivit pertinentis cætus ipse duxerit exequendum, & quod solum ibi illis conceduntur quæ continentur in cap. ubi periculum de electione lib. 6. vbi nihil aliud eis conceditur, quam ad electionem Pontificis, & ad defensionem Ecclesiæ, & quibus obuiandum imminetibus periculis spectant, & quod de reliquis potius dicitur ibi quod in nequaquam de aliquo negotio intromittant, & facit pro hac communi dispositum hoc constit. Pij V. quæ incipit in eligendis, de qua Scortia Idibus Octobris 1561. Romæ, Barbosa in dicta Clem. ne Romani n. 1. & 2. etiam in Lapo, Zabarella, Paulo de Eleazar, Bonifacio de Vitalinis, Viuiano, Alagona, Cafalio, & Gimenez.

25 Quare ex dicta Clem. ne Romani in vers. D. Fermosin. de Potest. Cap. Sede Vac.

modificari possit corrigi? Notant Barbaia conf. 1. n. 1. Henrich. Boich. de simonia p. 3. n. 124. Manfred. decis. 161. Iulius Labor. variat. lucubr. tit. 3. cap. 3. n. 10. quod per Collegium Cardinalium Sede Vacante, non possunt corrigi, immutari, vel moderari constitutiones summorum Pontificum, nec eis quidquam addi, vel detrahi, præterim circa illa, quæ de electione futuri Pontificis disponunt. ¶ Et quamvis possint per §. tota me pro tempore vacationis, mortuis Camerario, Penitentiario, & aliis nonnullis officialibus intra Curiam nominare pro illis Officialibus, sed non extra; & sic nec Nuncios semel à Papa nominatos, & missos reuocare vt ex Iulio Laborio, & aliis dicit Barbosa sub n. 5. & 6. & à n. 11. qui n. 23. dicit Officia omnia suspendi, præter expressa in Vrbe Romana, Sede Apostolica Vacante vsque ad electionem noui Pontificis, vt obseruauit idem Labor. dist. cap. 3. à n. 51. Petr. Barbosa in l. quia talen. 8. q. ff. de iustotom. de quibus amplius dixi, & de dicta potestate Cardinalium sub dicta Rub. de Officio Archiepiscopis. & de Officio Primary, & aliis.

Quæ omnia confirmantur ex his quæ adduxi de Officio Archiepiscopis. q. 2. n. 21. dum probaui cum Campanilo Iulio Laborio & ex d. Clem. ne Romani ex censit. Pij IV. Cardinales nihil Iurisdictionis exercere posse Sede Pontificia Vacante nisi incidenti tali vrgenti necessitate quod eos opporueret de terra ipsius Ecclesiæ defendenda, vel eius parte aliqua prouidere, vel nisi aliquod tam graue vel tam imminens periculum immineret, quod omnibus & singulis Cardinalibus præsentibus videretur illi celeriter occurrendum.

QVÆSTIO XVIII.

An Capitulum Sede Vacante, possit de delictis extra Visitationem, contra certas personas inquirere, 2. Aut facere alium carcerem, pro illis puniendis in cognoscendis, 3. Et assignandis congruis? 4. In licentia præstanda Clericis curam animarum habentibus ad studia peragenda, sicut potest Episcopus; 5. Ac in aliis casibus

R 2 bus

bus huiusmodi, attenta Iurisdictione contentiosa, aut tantum voluntaria?

S Y M M A R I U M.

1. *Capitulum Sede Vacante potest extra Visitacionem de delictis subditorum inquirere.*
2. *Capitulum Sede Vacante nequit facere carcerem distinctum ab Episcopali.*
3. *Congruam potest Capitulum Sede Vacante assignare, & de ea cognoscere.*
4. *Capitulum Sede Vacante, & si de lure valeat dare licentiam eandem ad vniuersitates, studere volentes, Parochos hodie iam non, vt n. 5. secus in aliis beneficiis, vt n. 6.*

1. Ad primam quæstionis partem, suppositis quæ de Visitatore dicta sunt supra sub q. 13. à n. 1. breuiter respondetur cum Rota decis. 166. n. 2. p. 1. post Farinac. alias p. 3. recentior. & cum Barbosa de Canonici cap. 42. n. 102. vers. *trigesimo primo eadem de lure Eccles. p. 1. cap. 32 sub eodem vers. & numero*, Federico de Senis. conf. 16. n. 1. in fine, ex doctrina Bonifacii in Clem. 1. n. 177. de heret. posse extra visitacionem de delictis inquirere contra certas personas in puniendis delictis, criminibus, excessibus, & reformandis moribus, quia Capitulum idem potest, ac Episcopus in Sede Vacante.

2. Ad aliud de carcere, respondetur, negando posse Capitulum Sede Vacante facere alium carcerem suum proprium pro delictis malefactoribus puniendis: ita idem Barbosa, *vbi proxime dicto vers. Molina de Iust. tract. 5. disp. 11. n. 10. in fine*, & ratio esse potest, quia cum Capitulum succedat in lure Episcopali, sicut ille utebatur, ita & Capitulum, & sic nec in carcere ab eo nouandum, singularitatem parturiendo; debet inquam contentum esse eo carcere pro puniendis delictis malefactoribus quo utebatur Episcopus.

3. Ad secundam partem, quid in cognoscendis, aut assignandis congruis, & repetitis hie, quod dixi de congrua assignanda Vicario Parochi sub tit. de Officio Vicarij in cap. 3. q. 1. ex n. 36. ad num. 40. & alibi, iam breuiter affirmatiue respondeo, vt quemadmodum potest cognoscere de dubio congrue assignandæ; item & de constituendis ita & Capitulum Sede Vacante, vt cum Rebuffo in tractatu de congrua portione n. 57.

docet Barbosa de Canonici n. 93. idem de lure Eccles. cap. 30. p. 1. sub eodem n. de quo dixi nonnulla sub cap. 3. de Officio Vicarij quest. 3. circa finem; & alibi longius.

Ad tertiam quæstionis partem, visis 4 quæ scribunt DD. in cap. super spiculo, de Magistris, & quæ in eo sit, notauimus, nunc etiam breuiter, vt quemadmodum Episcopus posset dare licentiam Clericis animarum curam habentibus, ad studium ire volentibus, Zerola in praxi Episcop. p. 1. verb. Capitulum §. 2. sic & Capitulum, eo quod hoc in lure cauetur. Sed quia iam hodie per Trid. hoc non sic efficitur, vt agnoscunt DD. per cap. 1. Trid. sess. 5. Vbi Barbosa num. 61. & 62. cum Nicolao Garcia p. 3. cap. 2. num. 84. & idem de Officio Parochi cap. 8. num. 27. docet, vt quamuis ante Trid. ea licentia ab Episcopis præstaretur, idem Garcia, n. 82. & 83. idem Barbosa in pastoralis alleg. 56. num. 29. & in Trid. n. 59. & 60. Vbi quod talis licentia, illis non suffragaretur ultra quinquennium impetratæ, à die, quo studere inceptum, vt refert decisiu idem Garcia n. 101. Lessius de Iust. lib. 2. cap. 34. dubio 29. n. 163. in princ. & ipse Barbosa cum Sancedarello, Armendar. & Moneta dicto n. 60. & dicta alleg. 56. n. 31. † Tamen quia iam Parochiales Ecclesias assequuntur per concursum, præcedente examine, intulantur, nec alij admittuntur, nisi qui per concursum magis idonei fuerint iudicati ex eodem Garcia dicto cap. 2. n. 81. Barbosa in dicto cap. 1. Trid. n. 61. in fine, ideo optimo lure fieri, vt non liceat Parochis causa studiorum à suis Parochialibus Ecclesiis post Trid. abesse, nec Episcopis ad id illis licentias concedere, si concessæ fuerint, non suffragentur, Nicolaus Garcia dicto cap. 2. num. 81. in addit. vbi etiam ait decisiu Parochialis possessionem, non posse denegari habenti Cathedrali in vniuersitate pro interpretando lure Canonico; quia si non residet, poterit postea puniri; refert Garcia in dict. Trid. n. 62. in fine, qui & n. 61. in princ. ait Parochiales Ecclesias obtinentes post Trid. Concil. non dari licentiam studendi, ac in absentia studiorum causa percipiendi fructus. † Et sic solum posse sustineri in aliis præter 6 Parochos credendum est, in quibus sicut per Episcopos, ita per Capitulares licentias præstari; vt insinuant idem Barbosa cum multis, sub dicto n. 59. & 60. Trid. & iuxta scribentes in cap. tua fraternitatis de Clerici non resident. & cap. cum ex co de elect. lib. 6. & ex Pio IV. in sua constit. incipit Sanctissimus sub die 24. Nouemb. 1564. Garcia dicto cap. 2. num. 82. Barbosa

Barbosa cum Moneta *sub dicto* n. 59. dum ait ut si operam litteris daturi sint minores 30. annis, & velint in publico, celebrique Gymnasio Theologicæ, vel Sacris Canonibus studere, teneri ordinariam licentiam concedere, ut dixit idem Garcia *supra* n. 82. & 86. idem Barbosa in *dicto* n. 59. in fine cum Armendar. & d. alleg. 56. n. 29. quod durat, si residendi necessitas fuerit tantum in aliis beneficiis extra Parochiales propter rationem adductam, & per hæc intelligendus Barbosa de *Canonic. sub dicto cap.* 42. n. 87. & de *iure Eccles. in eodem num. sub dicto cap.* 32. p. 1.

CASVS PERTINENTES ad materiam iurisdictionis vo- luntaria, & aggratiationis, in- frà.

QVÆSTIO XIX.

An Capitulum Sede Vacante, possit aggratiare, & multas ab Episcopis impositas remittere, & indulgentias concedere? 2. An possit dispensare super omnibus irregularitatibus, & suspensionibus, quibus potest Episcopus iuxta Trid. *sess.* 24. *cap.* 6. ? 3. Et cum illegitimis quoad ordines? 4. Et in casibus Pontificiis, quando non est facilis recursus ad Papam? 5. Et an dare licentiam extero Episcopo exercendi Pontificalia in Ecclesia Vacante? 6. Vel ut conferat ordines intra annum Regularibus? 7. Vel possit reuocare licentias ordines conferendi, & exercendi Pontificalia concessa alicui Antistiti ab Episcopo defuncto?

S V M M A R I V M.

- 1 Capitulum Sede Vacante habet iurisdictionem, quantum expressum invenitur ex *Pauino*.
- 2 Ordinatio à Papaeiunt Vacante Ecclesia Cathedrali.
- 3 Capitulum Sede Vacante videtur posse aggratiare contrarium suadet, n. 4.
- 4 Gratiam facere post sententiam est de re servatis Principi, & n. 5.
- 5 Episcopus non potest restituere delinquentes ad famam, nec alius index inferior, nec Capitulum, quantumvis de Episcopo alij sentiant posse, n. 6.
- 6 Episcopi vere Principia sunt, & non Vicarij Pontificij.
- 7 Capitulum Sede Vacante valet multas impositas ab Episcopo remittere, in casu urgente, ut n. 8.
- 9 Aggratiatio à delicto conceditur Principibus supremis, non aliis Episcopo inferioribus nec senatus Romano, aut aliis Gubernatoribus civitatum.
- 10 Capitulum Sede Vacante, indulgentias nequit concedere, & si Episcopus valeat, & quare, et si sit actus iurisdictionis, & non ordinis, n. 11. & 12.
- 11 Indulgentias Episcopus concedit, non alius Prelatus inferior, etiam Regularis.
- 12 Capitulum Sede Vacante, non succedit Episcopo in potestate iurisdictionis extraordinaria, qualis est indulgentiarum: Et de vera existentia, n. 14. ut de aliis exemplificatur, n. 15.
- 13 Indulgentias poterit Capitulum concedere ex speciali Papa commissione.
- 14 Indulgentiarum concedendorum potestas, qualiter existat in esse iurisdictionis externa, cum pertineat ad forum internum.
- 15 Capitulum nequit aliqua exercere, & si iurisdictionalia, ut exemplificatur in aliquibus sacri ministerij.
- 16 Capitulum Sede Vacante, secundum communem unam sententiam, nequit dispensare in irregularitatibus, verius est ut possit si iustis necessitas urgent, non aliter, ut n. 17. & 18.
- 19 Episcopus valet dispensare in irregularitate subditi extra Diocesim.
- 20 Dispensationes casuum, qui sunt iurisdictionis voluntaria valent exerceri extra Diocesim.
- 21 Capitulum nequit dispensare cum illegitimo in hiis, quæ sunt merè gratiosa, nisi

R 3 dispen

dispensatio fueris debita presentis, ut in cap. 1. de filiis Præbys.

- 22 *Capitulum Sede Vacante, quando instante gravissimo periculo valeat dispensare in casibus Pontificis reservatis, sub n. 23. & 24. ut in impedimentis matrimonij, negat tamen Basilus Pontius, n. 25.*

- 24 *Vicarius Episcopi, etiam in necessitate nequit dispensare in impedimentis matrimonij.*

- 26 *Capitulum Sede Vac. queit dare licentiam extero Episcopo, ut exerceat Pontificalia.*

- 27 *Capitulum Sede Vacante nequit, intra annum dare licentiam Episcopo intra se commemorantem ordinandi subditos Diocesis, etiam si sint regulares: aliter de non subditis, & n. 28. & 30. exceptis casibus n. 9. ex ratione diversa ibi posita.*

- 28 *Episcopus nullus queit Religiosis ordines conferre in Diocesi, in qua est Sede Vacans sine licentia Capituli.*

- 31 *Gratia semel concessa ab Episcopo, eo mortuo, aut translatione non expirat, ut insinuat exemplum, etiam in dimissorys quoad ordines, nisi revocetur expressè à successore, ut n. 32.*

- 32 *Delegata potestas re integra perit morte delegantis: & quare gratia non expiret?*

- 33 *Capitulum Sede Vacante, queit gratias dimissoryarum ab Episcopo concessas, eo mortuo remouere, sicut valet Episcopus successor per editum, ut n. 34.*

1 **Q**uia Paulinus videtur innuere de *Potest. Capit. Sed. Vac. q. 3. n. 2.* non concedi Capitulo Sede Vac. iurisdictionem aliquam, nisi quatenus inuenitur in iure expressum ex indulgentia speciali per textum in cap. ex parte de *rescript. vel de consuetudine præscripta, cap. irrefragabili de Officio ordin. cap. præterea de testibus cogend. ut refert Archidiacon. in cap. fraternitatis 71. diff.*

2 **†** Et quia Vacante Ecclesia Cathedrali, ponitur à Papa ordinatio Clerici: ut patet ex cap. *Presbyteri diff. 24. & ex aliis congestis ab eodem Paulino cum Goffred. Vincent. & aliis, quibus conveniunt quæ de ordinationibus, & collationibus infra referentur.*

3 **I**deo iam ad primam difficultatis partem, an Capitulum Sede Vac. possit aggregare? & suppositis quæ lare dixi sub cap. cum te 23. de *sent. & re iudic. & de potestatis, bus, qui possint restituere delinquentes ad famam ibi sub q. 4. & licet Riccius in praxi fori Eccles. tom. 1. ref. 301. Ioan. Maria Nottar. quæstionib. forens. 102. p. 1. & Ioan. Anton. frater in summa Bull. tit. de Capitulo Se-*

de Vac. n. 12. Diana p. 8. tract. 4. ref. 19. affirmant Capitulum posse facere gratiam, sicut Episcopus ex æquiparatione quam de Episcopo ad Capitulum ponit Felician. de Vega. sub cap. & si Clerici 4. §. de adulteris, n. 63. de iudiciis, & cum eodiciente posse dispensare cum deposito per Episcopum, quasi tunc Episcopus ipse dispenseret, & ex aliis infra referendis referatque Riccius fuisse resolutum in Curia Neapolit. Archiep.

Tamen existimo contrarium esse dicendum in his, quæ consistunt in mera gratia, quia facere gratiam post sententiam, est de reservatis Principi, ut docent Bartol. in *last. ff. de re iudic. Salicetus in l. cum indulgentia Cod. de sent. passis, Bossius in praxi tit. de remed. ex sola Clem. Principis; & quia secundum multos hoc denegatur Episcopo, ut asseruit Bernard. Diaz in *praxi eam. cap. 137. Foller. in praxi Canonica. verb. & si committi n. 125. Bonon. conf. 1206. & ex dictis sub dicto cap. 4. diff. cap. 23. de re iudic. n. 17. & 18. † Dixi non posse Episcopum restituere delinquentes ad famam, nec alios iudices inferiores, etiam si de innocentia banniti constaret, nisi competeret restitutio legis remedio. Quapropter existimo, nec Capitulo Sede Vacante eam aggregationem competere. † Imo nec in sententia illorum, qui tenent Episcopos posse aggregare delinquentes, quod sunt veri Principes Ecclesiastici, & non Vicarii Pontificis, ut bene probat Bellarm. lib. 1. de Pontifice Rom. cap. 3. in fine, indeque denegari Capitulo, cum & si succeder Episcopo in iurisdictione contentiosa, non æquè in voluntaria, ut dictum est sub q. 1. 2. & 3. ne alijs, nec dictum à Feliciano, Diana, & Riccio, ac Marcello Vulpecio in *praxi cap. 44. num. 26. de dispensando, & remittendo pœnas per Capitulum ad aliud spectat, ut hic sub vers. sequenti, & alijs.***

Ad secundum dubium, an valeat Capitulum remittere multas ab Episcopo impositas? & licet quoad primum dubium negetur, ut possit facere gratiam, tamen quia hoc, quod est remittere multas, originem habet à foro contentioso: ideo ut dixi sub dicto cap. & si Clerici §. de adulteris q. 20. n. 4. cum dicto Feliciano de Vega nu. 64. cum Nauarro 1. p. quæst. forens. 104. n. 4. & Riccio in *praxi fori Eccles. deces. 357 & in praxi var. 1. p. ref. 305. Capitulum Sede Vacante poterit remittere pœnas per Episcopum impositas † Et tenet Diana ubi supra ex eodem Vega, & Riccio, qui & si n. 3. quoad alium propositum, dicat hanc resolutionem esse*

esse duram, quasi nec Capitulum, nec Episcopus possit habere auctoritatem ad talem remissionem; propterea, quod illa videtur referuata summo Pontifici, vel Principi; & ob id potius dicere Marcellus Vulpicius *diff. cap. 44. num. 26.* posse Capitulum Sede Vacante dispensare, quod non fit sine causa, & necessitate (vt infra dico) & remittere penas per Episcopum mortuorum impositas, aut facere gratiam de delicto in casu scilicet vrgentis, non inquam sine necessitate liberaliter, aggregando, ac distinctione componendo diuersos loquendi modos, ne obstant dicta *sub dicto cap. cum te 23. de re iudic. à quæst. 1. cum alijs*, & sub dicta *q. 4. †* Vbi quod supremis Principibus conceditur tantum liberalis aggregatio, & restitutio ad famam, non inquam alijs Episcopo inferioribus; imo nec senatui Romano, aut alijs Recltoribus, nec Gubernatoribus aliarum ciuitatum, siue Præsidibus Proninciarum, vt dictum est ibi *dicta q. 4. nu. 20.*

- 10 Ad tertium, an Capitulum Sede Vacante possit indulgentias concedere? & quamuis Molina *de inst. & iure tom. 6. trall. 5. diff. 11. num. 6.* dicat posse, & Azorius *p. 2. inst. mor. lib. 3. cap. 37. q. 9.* & Syluester. verbo *Capitulum in calce*, & inclinet Nauar. in *§. in Levitico, monito 31 n. 6. & 7.* quia ait consuetudine ita receptum, nec videatur resistere Pauin. *de Capitulo Sede Vac. q. 4. p. 1. princip.* omnino legendus, qui melius præter alios referens duas opiniones pro concordia *n. 5. vers. verum cum Cardinali in Clem. 1. de penit. & remis.* ait, ad euitandas Doctorum opiniones, tutius esse, vt Capitulum committat alicui Episcopo eas indulgere, ac faciat nomine ipsius alia addendo; sed quia idem *n. 1. 2. & 3.* plura fundamenta iacet, quibus probatur non posse concedere illas, quæ continentur in *cap. cum ex eo de penit. & remis. cum alijs & in cap. fin. eodem tit. lib. 6.* cuius opinionis fuerunt inter antiquos Archidiacon. in *cap. 1. de penit. & remis. lib. 6.* Anton. de Butt. *& in conf. 19. in fine collect. in cap. n. m. olim. & in cap. relatum. de Cleric. non resident. & in cap. cum te de rescriptis*, & quod id faciunt *textus cap. in capite dist. 55.* & cum alijs pluribus ex antiquis, quia hoc est dignitatis Episcopalis, quæ non spectat ad Capitulum; & ex eo, quia Thesaurus Ecclesiæ (qualis est indulgentiarum) non dispensatur, nisi ab illo, cui reperitur concessum, improbara qualibet consuetudine, in contrarium, etiam specialiter, vt ex alijs probatum est, ideo ego etiam negatiuam sequor.

Et probatur, quia licet indulgentias concedere sit iurisdictionis, & non ordinis *ex cap. quod autem de penit. & remis.* quatenus ibi dicitur indulgentiæ concessioem esse actum absoluentem, & iudicalem. D. Thomas in *4. diff. 20. q. 3. art. 3.* Gambara *de officio legati de latere Rub. 8. tit. quid possit legatus circa indulgentias p. 1.* Azor. *instit. mor. p. 2. lib. 3. cap. 54. q. 2.* Vgolin. *de potestate Episcopi. cap. 43. in princ.* Barbosa cum Riccio, & Boerio in *pastoralis alleg. 88. n. 6.* probans cum multis ob id posse Episcopum etiam non ordinatum, aut consecratum, eas conferre, dummodo sit electus, & quia non est potestas ordinis, eam penes Episcopum iure ordinario, & communi esse, alia adducens videnda cum infinitis, à numero 8. ad decimum septimum, quatenus dicendo ibi neminem interiore Episcopo, indulgentias posse concedere de iure proprio, vt communiter tradunt DD. in *dist. cap. accidentibus de excessibus Prælator.* quamuis sic Cardinalis, nec Prælatum Religionis, vt Præfatis, aut Generalis, licet habeat quasi Episcopalem auctoritatem in regulares sibi subditos, † nec Parochum probans cum Chochier. Franc. Leone, Sandarello, Bonacina, Suarez, Iulio Laborio, Henriquez, Conink. Torreblanca, & alijs *n. ar.* acerrimè probat, nec Capitulum Sede Vacante, eas concedere posse; quia non succedit Episcopo in potestate iurisdictionis extraordinariæ, scilicet in his, quæ sunt referuata Dignitati Episcopali, cum Nauarro, Selua, Soto, Corduba, & Ledesma, quos refert, & sequitur Torreblanca, Henriquez, Suarez, Reginald. Bonacina, Laborius, Sandarello, Alced., & alij contra Syluestr. Lazarium, Zerolam, Riccium, & Azor. quibus addo Genueensem in *praxi Archiep. cap. 87. n. 32.* Marcell. Vulpicium, in *praxi fori Eccles. cap. 44. n. 22.* Merollam *tom. 3. disp. 7. cap. 7. dubio 16. nu. 151.* Rodriguez in *summa tom. 1. cap. 77. nu. 22.* cum Zabarella contra Ludouic. Bologninum, & alios, vt refert Diana *d. p. 8. trall. 4. ref. 25.*

Quod si ex speciali concessione, aut alia causa legitima fieret, talis commissio per Papam, aut ab alio habente potestatem, tunc Capitulum posse illas concedere crediderim, vt videatur sentire Pauinus vbi supra *sub n. 2.* vbi refert, nec valere consuetudinem rumpentem verum Ecclesiasticæ disciplinæ per textum in *cap. cum inter de consuetudine*, nec negat Barbosa *dicta alleg. 88. sub n. 10.* cum S. Valentia, Bellarmino, & alijs, posse Episcopum facultatem concedendi

concedendi temporales indulgentias, non solum suo Vicario, verum, & Clerico; non inquam laico, vt ibi. 11. cum Iacobo de Grassi; Litorio, & Reginaldo.

- 14 Quod si quærat qualiter possunt existere potestatem dandarum indulgentiarum esse iurisdictionis externæ, & nihilominus pertinere ad forum internum, siue conscientie, siue animarum, responderetur cum Boccio, *Epo de iure subil. & indulgent. n. 145. & 186.* & Barbosa *dicta alleg. 88. sub num. 6.* hæc pulchrè simul consistere quia quoad potestatem dandi indulgentias requiritur externa iurisdictione, cum nemo possit hunc Ecclesiæ Thesaurum dispensare, seu erogare, nisi qui eidem Ecclesiæ per externam iurisdictionem præ est, sed quoad fructum percipiendarum indulgentiarum, is in percipiendis non litatius, quam vt in locorum satisfactionis penitentialis (absque tertij cuiusquam tamen iniuria) succedat, dicendo etiam hanc potestatem indulgentiarum non esse annexam clauibus Ordinis, vel Sacramento Penitentiae, sed clauibus iurisdictionis externæ extra Sacramenta.

- 15 Et hanc negatam facultatem videtur exemplificare Paulinus *dist. q. 4. p. 1. princ. n. 3.* in benedictione fontium, & vnctione infirmorum, Sacramento Eucharistiæ, & similibus; si non est Sacerdos, & in consecratione Altarium, & Ecclesiarum, & Cimiterij, & Virginum, & similibus, si non est consecratus Episcopus, quibus omnibus probatur dictam iurisdictionem esse denegatam Capitulo, cum competat Episcopo iure extraordinario Dignitatis; & sic distinctionem positam supra *m. d. q. 1. 1. & 3.* inter iurisdictionem contentiosam, & voluntariam optimè fundatam ad intellectum totius tractatus, quem prosequimur.

- 16 Ad quartam partem questionis, an Capitulum Sede Vacante, possit dispensare super omnibus irregularitatibus, & suspensionibus, quibus potest Episcopus iuxta Trid. *sess. 24. cap. 6.* & video plures discordantes DD. quos refert Diana *p. 7. tract. 2. resolut. 8.* & negantes propriam sententiam, defundunt; quia Capitulum Sede Vacante, non succedit in his, quæ competunt Episcopo iure speciali ex Innocentio *in cap. cum in cunctis n. 7. de elect. Abbate in cap. veram. n. 9. in princip. de foro comp.* Azucedo *ad curiam Pisanam, lib. 1. cap. 8. ex nu. 10.* & cum hoc sit verum in his, quæ competunt Episcopo iure speciali, gratioso videlicet privilegio, vel commissione Pontificis, nec

aliquid de Capitulo exprimitur *in dicto cap. 6. Trid.* optimè potuerunt firmare, non potest Capitulum Sede Vacante dispensare in irregularitatibus, suspensionibus, aut alijs, quibus valet Episcopus, cum nec Vicarius Episcopi possit dispensare sine speciali commissione, ac delegatione ipsius Episcopi, vt de tali Vicario Generali dixerunt Rebus. *in praxi benef. tit. de forma Vicariatus, conclus. 179.* Sbrozjus *de Officio Vicarij, lib. 2. q. 19. n. 2. & q. 179. n. 1. & q. 180. n. 2. & q. 184. n. 1.* Suarez *de censur. disp. 4. sect. 2. n. 8.* Vgolin. *de Officio Episcopi cap. 4. §. 7. n. 2. vers. postremo.* Narbona *de appell. à Vicario Episcopi p. 1. num. 229.* Barbosa *in pastoralis alleg. 39. num. 10.* idem *in dicto cap. 6. Trid. n. 46.* & sic vt nec Capitulum queat dispensare, & absoluerè, potuerunt firmare DD. vt post alios Bonacina *de censur. disp. 7. q. 3. puncto 1. n. 6.* Marcus Alterius *de censur. tom. 2. disp. 8. de suspensione cap. 3. vers. ex eodem.* Egidius Trulicnick, *in decalogo, lib. 1. cap. 3. dubio 4. n. 3.* *in fin.* existimantes, Capitulum Sede Vacante succedere Episcopis in facultate, quæ illis cõpetit, vigore dicti decreti Trid. & sequitur Marcell. Vulp. *in praxi fore Eccles. c. 44. n. 9.* Filiucius *tom. 1. tract. 20. c. 10. n. 276.* Leo *in thesauro Eccles. cap. 10. n. 8.* Stephan. de Albin. *de potest. Episcopi cap. 22. n. 1.* & hoc quia Sacra Congreg. vt refert Suarez *de cens. disp. 4. num. 13.* & Garcia *de benef. p. 7. cap. 11. n. 13.* declarauit prædictam facultatem concedi solis Episcopis, priuatiuè quoad omnes alios.

Sed quia magis alia communis sententia Doctorum, docet succedere, Capitulum Sede Vacante in prædicta facultate dispensandi, & absolucendi, ex eo inquam, quia licet tributa sit ea potestas Episcopo specialiter *in eo textu*, sed dicunt eam competere iure communi, & iurisdictione ordinaria illi tributa, vt docuerunt post alios Henriquez *in summa* relati à Diana, *ubi supra.* Ludouic. Vega, Zenedus, Suarez, Sayrus, Riccius, Piafexius, Sanchez, & Nicolaus Garcia, quos sequitur Barbosa *de Canon. cap. 42. n. 82.* idem *de iure Eccles. p. 1. cap. 32. dicto n. 82.* & in Trid. *dicto cap. 6.* præter relatos cum Piafexio, Nouario, Duardo, Florin. Gauanro, Diana *p. 4. tract. 4. res. 211. vers. notandum est.* Felician. de Vega *in cap. & si Clerico §. de adulteris num. 32.* Stephan. Daliun. *in tract. de potestate Episcopi*, idem Barbosa *de potest. Episcopi alleg. 36. n. 16.* Sel. *in selectis Canonis. cap. 49. n. 3.* Vbi assertens de hoc olim fuisse multum dubitarum, & sub die 20. Iunii conclusum fuisse, Pontificem esse consulendum in his, quæ de

de benefic. p. 5. cap. 7. n. 40. & 41. & p. 7. cap. 11. n. 21. videndus an. 13. pro negativa, quatenus ait omnes inferiores Episcopo excludi à dispositione dicti cap. 6. & Barbosa dicto cap. 42. de Canon. & cap. 32. de iure Eccles. dicens à Sacra Congreg. Concilij fuisse sic dictum sub die 22. Ianuarij 1602. docent etiam Baldellus tom. 2. lib. 1. disp. 48. n. 22. Merolla tom. 3. disp. 7. cap. 7. dubio 1. n. 26. Sorlzanus de iure Indiar. tom. 2. lib. 3. cap. 15. n. 13. Diana p. 8. tract. 4. ref. 7. Riccius in praxi tom. 3. resol. 265. dicentes ideo sic procedere, quia Capitulum Sede Vac. non solum succedit in iurisdictione ordinaria iure communi generali ad Episcopum expectante ex cap. cum olim, de maioris. & obed. cap. ad abolendam de heret. vbi glossa, verbo Sede Vacante, sed, & in iurisdictione competente Episcopo iuxta dict. cap. 6. Trid. quia etiam succedit in his, quæ competunt Episcopo iure speciali communi, licet non in his, quæ competunt iure speciali gratiofo ex Abbate in cap. verum de foro comp. Felino in cap. cam te de rescript. n. 17. multisque rationibus comprobatur Rodriguez videndus in summa tom. 1. cap. 71. n. 5. & 25. & prolata explicatione dicti cap. 6. Trid. legendus Diana dict. p. 7. tract. 2. a. q. 1. usque ad ref. 37. vbi à resol. 4. de Abbatibus, & alijs Prælati.

- 18 Ego vtriusque sententiæ inhaerendo, existimo cum distinctione intelligendum, ea nempe, vt quia supra sub q. 1. & 2. dixi in his, quæ competunt iurisdictione voluntaria, & quodammodo delegata, vt in dicto cap. 6. Trid. Episcopo, abique eo, quod de Capitulo, aut alio Ordinario Ecclesiastico facta sit mentio, posse tantum Capitulum intrare, instante necessitate, & non aliter iuxta etiam dicta sub quæst. 4. & sic videtur significare idem Emanuel Rodríguez dicto capite vigesimo quinto, siquidem vt Capitulum eam facultatem præstet, prosequitur in verbis sequentibus, quæ refert Diana dicta ref. 7. in fine: *Pruebase mas, porque el dicho decreto se hizo en favor de las almas, por lo qual segun derecho mas se debe entender, que limitas; y si el Capitulo Sede Vacante no pudiese usar de su autoridad, viene echa de ver el daño que se sigue á las almas porque muchas veces acontece estar la Iglesia Vacante uno, y dos años, en el qual tiempo las obejas de ella, carecerian de este remedio saludable contra la maldad del mismo Concilio, el qual encomendando la residencia á los obispos, dice las siguientes palabras. (Hi meminerint discessuri, ita suis ouibus providendum, vt quantum fieri poterit ex ipsorum absentia, nullum dam-*
D. Fernosin. de Potest. Cap. Sede Vac.

num accipiant) cumque Capitula non succedant in his, quæ reipiunt dispensationem, seu aggregationem, nisi quatenus expressa sint in iure, in proposito dicendum est non ea facultate posse dispensare, ac Episcopi, nisi quando necessitas inflecti iuxta relata in dicta quæst. 1. 2. & 4. cum alijs.

Et ex eo, quia licet Henríquez in summa 19 libro decimo quarto, capite 20. paragrapho 20. in fine, Vgolinus de Officio Episcopi cap. 51. §. 2. n. 6. Auila de censuris p. 7. disp. 10. dubio sexto, & Castro Palao tom. 1. tract. 4. puncto 3. paragrapho primo numero decimo tertio, existiment Episcopum non posse hanc absolutionem impartiri extra suam Diocesim, practicabilius est, vt valeat dispensare in irregularitatibus, & suspensionibus erga subditos suos extra Diocesim: ita cum Sanchez, Suarez, Bonacina, Nouario, Alcedo, Diana, Marchino, & Bosio, docet Barbosa in dicto capite sexto Trid. numero quarto, dragesimo quarto, & in pastorali alleg. 39. numero 7. referens sic decisum ex Nicolao García part. 11. de benefic. cap. 10. num. 139. † Et suadetur, quia hæc, quæ spectant ad absolutionem, dispensationem, & aggregationem, potius sunt iurisdictionis voluntariæ, quæ possunt exerceri, etiam extra Diocesim, quam contentiosæ, quæ non exercentur, nisi intra Diocesim, vt dixi sub dicta quæstio. 1. 2. & 3. Videndi sunt pro hac sententia Sanchez in summa tom. 1. libro secundo capite 11. numero decimo sexto, Diana cum Suarez, Petro Ledesma, & alijs dicta parte 7. tract. 2. ref. 8. Masuchellus tract. de casibus referunt. disp. 1. quæstione 3. dif. 10. numero vigesimo nono, & loquendo de casu occulto, dixi in dicto capite quarto paragrapho de adulteris, sub quæstio. 25. numero secundo, cum Sanchez, Diana, Fagundez, & alijs.

Ad quintam quæstionis partem, an Capitulum Sede Vac. possit cum illegitimis dispensare? Et adiundis hic, quæ latè scripti sub capite 1. & toto tit. de his Præbys. & in hoc dubio, quia duplex est Doctorum sententia, vna Monetz de commut. vltimar. volum. capite 5. numero 428. & Prosper de Augustino in addit. ad summ. Bullar. Quarantæ verb. Capitulum §. secundo quarto, asserentium Capitulum Sede Vacante, posse tantum dispensare quando dispensatio est debita; secus autem, quando est mera gratia; ideo ex dictis & ex dicendis hanc partem amplectendo, dico non posse Capitulum sola mera gratia vtendo, dispensare quoad ordines recipiendos, & quoad

quoad beneficium simplex, nisi dispensatio fuerit debita petenti, & sic loquendo de Vicario Sede Vacante, exigit causam ad talem dispensationem, Rodriguez in *summa tom. 1. cap. 71. n. 5.* cuius verba refert Diana p. 8. *tratt. 4. ref. 6. & sub hac distinctione*, & ex dictis hic à nn. 1. & sub *vers. ad quartam*, intelligendi sunt Felicianus de Vega in *disso. cap. 4. de iudiciis, §. de adulteris n. 53.* Solorzan. de *iure Indiar. tom. 2. lib. 3. cap. 13. n. 13.* & alij dicentes posse Capitulum dispensare cum illegitimis quoad ordines minores, & beneficium simplex iuxta *textum in cap. 1. de filijs Presbyterorum. lib. 6.* & iuxta hunc modum explanandi nunc declaro quod dixi sub *disso. cap. 1. de filijs Presbyter. qu. 8. à nn. 18. vers. ad secundam*, ubi duas retuli opiniones, affirmantem amplectendo.

- 11 Ad sextam questionis partem, au in casibus Pontificiis, quando non est facilis ad Papam recursus? & in hoc puncto video Merollam *tom. 3. diss. 7. cap. 7. dubio 1. nn. 12.* & cum eo Dianam, *disso. p. 8. tratt. 4. ref. 9.* affirmando respondere, eo quod ex præsumpta voluntate Pontificis succedit, etià in iurisdictione, quam habet Episcopus, ut dispensandi in legibus Pontificiis in casu necessitatis, quando non facile potest adii Pontifex, vel Nuncius Apostolicus si ad eam dispensationem concedendam potestatem habeat ex ea inquam ratione, quod Capitulum succedit in totam iurisdictionem ordinariam Episcopi, cumque hæc iurisdictione dispensandi in legibus sit ordinaria, dicunt inde sequi, ut in ea succedat Capitulum, quia iurisdictione annexa perpetuo Dignitati, qualis est hæc, est ordinaria.

- 13 Sed quia Sotus, Corduba, Veracruz, & Medina apud Sanchez *lib. 2. de matrim. diss. 40. n. 2.* & Nicolaus Garcia de *benefic. p. 11. cap. 5. n. 343.* apud Basilium *lib. 8. de matrim. cap. 13. n. 2.* negant posse Episcopum in casu magnæ necessitatis in impedimentis dirimentibus post contractum matrimonium dispensare, in quo clare pullulat incontinentiæ periculum; ideo videtur, ut nec in casu nostro valeat Capitulum dispensare. † Er hoc si consideremus Vicarium Episcopi non posse ex vi Officij in matrimonij impedimentis dirimentibus dispensare, ut docent Henriquez, Paz, Gutierrez, Anton. Gomez. & alij, quos citant Sanchez *disso. lib. 2. diss. 40. n. 12.* Basilium *lib. 8. cap. 13. n. 5.* Hurtado *diss. 26. diss. 2.* tenet etiam Leander *tratt. 9. de Sacram. matrim. qu. 10.* Vbi firmat cum relatis idem fore de his, qui ex privilegio dispensare in casibus

Episcopaliibus, etiam matrimonialibus, possunt; quod scilicet non possint dispensare in prædictis impedimentis eo modo, & quando potest Episcopus; quia iste casus non competit Episcopis iure ordinario, sed ratione urgentis necessitatis, concludendo cum Henriquez, *lib. 12. c. 3. n. 2. & lib. 6. de panit. n. 16.* ut citant Sanchez, *nn. 9. † Et Basilium supra num. 9. vbi supra istum non dici casum Episcopalem, quia verè ad Pontificem pertinet, & ex quadam iuris interpretatione Episcopo censetur permissus, ideo negatiua sententia est admodum probabilis contra Capitulum. Tamen quia nos non negamus posse Capitulum cognoscere de iurisdictione voluntaria, & gratiosa, quando necessitas urget magna, & instat periculum ideo admittimus posse etiam in prædictis legibus Pontificiis dispensare, si forte insitet periculum graue, nec speretur de proximo Episcopus, cui tantum ex præsumpta voluntate Pontificis hoc in iure permittitur ex dictis sub hoc numero.*

Ad septimam questionis partem, an Capitulum queat dare licentiam extero Episcopo exercendi Pontificalia in Ecclesia Vacante? Et quia nonnulla adduxi sub *tit. de temporib. ordinat.* & alibi ideo nunc breuiter affirmatiue respondeo cum Henriquez in *summa lib. 10. cap. 22.* Quaranta *verbo Capitulum vers. decimo quarto*, Barbosa de *Canonis c. 42. n. 89. & de iure Eccles. p. 3. c. 30. etiam n. 89.* Nicolaus Garcia de *benefic. p. 5. c. 7. n. 93. vers. quinto*, ubi refert declaratum à Sacra Congreg. super c. 10. *Trid. sess. 7.* in sequentibus verb. [Capitulum Sede Vacante potest concedere licentiam extero Episcopo exercendi Pontificalia in eorum Ecclesiis, & ordines conferendi, tam Clericis illius Diœcesis, quam exteris, habentibus licentias suorum Episcoporum iuxta formam huius decreti:] sic cum Puteo *decis. 407. lib. 2.* Nauarro *conf. 44. de temporib. ordin. & cum summa Bullary*, vide infra hic sub *vers. nec audiendum*, ubi ponitur declaratio alia.

Ad octauam, an possit dare licentiam alicui Episcopo, ut conferat ordines? & video duas opiniones diuersas, & quæ negat, mihi verior est per dicenda *qu. sequenti* de non valente Capitulo intra annum dare dimissorias, ut subditi sui Episcopatus ordinentur ex *Trid. sess. 7. c. 10.* ut ibi docet Barb. n. 3. cum Raguccio de *voce Canonis c. 39. n. 4.* idem de *Canonis c. 42. n. 121. & de iure Eccles. num. 10. cap. 30. eodem n.* dum scribit non posse tali Episcopo apud Capitulum commemorantem, eam licentiam præstare, &

Diana

Diana p. 8. *tract. 4. ref. 73. in vers. nec obstat circa finem*, fortiter arguens pro Themudo contrarium tenente, ac præstante differentie rationem inter negatam facultatem. Capitulo in Sede Vacante per dict. Trid. *cap. 10. dandi dimissorias*, ut subditi saculares ordinentur ab extero Episcopo intra annum, & permixtum, ut ordinet regulares reliquit cogitandum, quasi sentiens pro Barbosa, & communis eo quod dicti Regulares, etiam sunt subiecti Episcopo quoad recipiendos ordines, non inquam convenit ut Capitula intra annum tales licentias concedant, sicut nec convenit, ut dent dimissorias, ergo à pari denegata facultas in utroque casu habet idem fundamentum.

18 Et addit Themudo *desif. Archiep. Olysipten. p. 1. decis. 88. à n. 4.* nullum Episcopum posse ordines conferre Religiosis virtute privilegiorum in diœcesi, in qua est Sedes Vacans sine licentia expressa Capituli sub penis in Concilio nominatis, refert Diana p. 8. *tract. 4. ref. 72. sub vers. inferitur tertio in fine*, quam dicit expressam conclusionem in Trid. *sess. 6. c. 5. de reformat.* Portel. *in resp. mor. tom. 2. casu 71. n. 4. & 5. & in dicto cap. 5.* plures casus cum pluribus tradit videndus Barbosa circa exercentes Pontificalia in aliena Diœcesi sine licentia, & quibus subdantur penis?

19 Nec audiendus est idem Themudo in *desif. Archiep. Olysipten. p. 1. decis. 85. à n. 3.* acerrimè defendens posse Capitulum Sede Vacante intra annum, non obstante dicti Concilii Decreto, dare licentiam Episcopo alicui, ut conferat extra propriam Diœcesim ordines regularibus, quia iste casus est diuersus ab illo Trid. & sic in multis Sedibus Vacantibus fuisse Vlysiptenæ obseruatum, confirmans nonnullis differentie rationibus, quas etiam repetit Diana cum Henriquez *tom. 2. lib. 10. cap. 22. n. 3.* & ex declaratione Cardinalium citata per Marfil *tom. 1. declarat.* impresso anno 1613, & in alio *tom. 2.* impresso anno 1618 quam etiam citat Farinac. ad Trid. *dist. cap. 10.* in verbis sequentibus. *Capitulum Sede Vacante potest concedere licentiam extero Episcopo exercenti Pontificalia in eorum Ecclesia, & ordines conferendi, tam Clericis illius Diœcesis, quam exteris habentibus dimissorias suorum Episcoporum iuxta tamen formam huius decreti.* Quæ declaratio potius confirmat nostram sententiam, cum aliud desit, ut diximus hic in *vers. ad septimam* posse dare licentiam extero Episcopo, ut intra annum Sedis Vacantis exerceri valeat in proprio

D. Fermosin. de Potest. Cap. Sede Vac.

territorio Capituli Sedis Vac. Pontificalia, vel quod conferat ordines legitimè venientibus cum dimissoriis suorum Episcoporum; & sic nec est audiendus Anton. Portel. *in resp. mor. tom. 2. casu 71. per totum*, qui idem, quod Themudo ante respondit.

Et confirmatur quia ex quo docent Na-
uar. *conf. 27. de temporib. ordin.* Fornarius de
ordine *cap. 5. n. 7. vers. quarto nota*, Molfesius
in *summa tract. 2. cap. 2. n. 28.* Henriquez
in *summa lib. 10. cap. 22. §. 1.* Quaranta verbo
Capitulum Sede Vac. Piafex. *in praxi p. 1. cap. 1. num. 13. vers. Capitulum pag. 30.* Marchin.
p. 6. *cap. 3. numero 16. de sacram. ordin.* Marc.
Anton. Genuens. *in praxi Archiep. Napoli. cap. 87. numero 33.* Barbosa de *Canon. dist. cap. 42. n. 124. & dist. cap. 30. p. 1. de iure Ecclesie eodem n. 124.* posse Capitulum durante anno, concedere Episcopo extero exercitium Pontificalium, & ordinationem aliorum subdiorum, literas suorum superiorum afferentium excipiunt subditi Vacantis Sedis, quos tamen non excludunt relaxati à Diana *part. 8. tract. quarto, ref. vers. porto.*

Ad vitam quæstionis partem, an Ca-
pitulum Sede Vacante possit reuocare li-
centias conferendi ordines, & exercenti
Pontificalia concessa alicui Antistiti ab
Episcopo defuncto? & videtur quod non;
eo quod hæc sit gratia, quæ non expirat,
Episcopo mortuo, per latissimam doctrinam
Thomæ Sanchez cum multis, & aliorum
post eum *lib. 8. de matrim. disp. 28. num. 64. & 83.* multis exemplis probans hoc axioma,
& quod licentia v.g. Petro concessa, ad ordines, non expirat mortuo Episcopo concedente, nec ut expiret, si Episcopus transferratur ad alium Episcopum; & quod è contra, nec expiret, licentia data à Capitulo ad ordines tempore, quo Vacante Sede, poterat dare, cum introitu noui Episcopi, pro quo facit textus *in cap. si cui nulla de Prob. libro sexto.* Vbi deciditur facultatem alicui concessam conferendi beneficia minimè expirare obitu concedentis, etiam re integra, & propter eandem rationem idem Thomas Sanchez *sub dicto numero octogesimo tertio in fine.* omnino legendus à numero quadragésimo octauo, pro eadem generali, & lata quæstione, an gratia rescripta expirent morte concedentis? ampliat in dimissoriis concessis à Vicario Episcopi eas concedentis; eo quod Episcopus in remotis sit iuxta *cap. 3. de temporib. ordin.* Vel de speciali Episcopi commissione, & de dimissoriis concessis à Superiori Religiosis,

& à quibuscvis alijs potentibus concedere; eo quod hæc omnia continent gratiam à potente concedere.

- 32 Tum etiam quia & si potestas iurisdictionis delegatz, pereat morte delegantis, re integra, vt agnoscunt communiter DD. in cap. gratum, & relatum, & in cap. li. 2. de Officio iudicis deleg. tamen hæc doctrina procedit in potestate iurisdictionis contentioſæ, qualis non est hæc; non enim illa computatur inter gratias, sed inter iustitias litteras; hæc autem inter gratias quæ nunquam mectiuntur iuxta litterarum iustitiæ naturam, sed iuxta gratiarum naturamque si gratiæ factæ sint, non expirant concedentis obitu, vt exemplis idem Sanchez declarat sub num. 72. reſciens iura, quibus suadetur contrarium n. 71. quibus respondet sub dicto nu. 72. à vers. nec obſtant argumenta. Et confirmatur quia litteræ dimissoriae à Capitulo Sede Vacante rite, & rectè concessæ per ingressum modernæ Episcopi, non expirant quia gratia semel obtenta, non expirat morte concedentis; cap. si super gratia. de Offic. deleg. cap. si cui nulla de prob. lib. 6. ita Barbosa cum Quaranta, Petro Ledesma, Gonzalez, Moneta, & Molina, de Canon. dicto cap. 42. n. 129. & d. d. cap. 30. de iure Ecclæs. cum Gutierrez, & Marchino, consulit ordinatoribus, ne illos ordinent, quando sciverint aduentum noui Episcopi absque reualidatione eius.

- 33 Nihilominus est receptius in praxi, vt Capitulum Sede Vacante, possit eas licetias reuocare, sicut valet Episcopus de nouo intrans reuocare datas à Capitulo dimissorias, durante tamen quando absolute fuerint concessæ, dum non reuocentur propter doctrinam proximè adductam iuxta Themudo in decis. Archiep. Olyſiponen. p. 1. decis. 88. n. 9. & cum eo Diana, ubi supra ref. 72. per extensum eius referens verba; eo quod sicut Capitulum Sede Vacante reuocat, & remouet Vicarium Generalem, & Prouisorum constitutos per Episcopum defunctum, vt melius queat reuocare licentiam concessam ad Pontificalia exercenda, & ordines conferendos, & patet ex alijs quæſ. sequentib. ¶ Et confirmatur, quia prædictæ dimissoriae possunt reuocari per edictum à nouo Antistite, non solum, si datæ essent ab antiquo Antistite, sed etiam à Capitulo Sede Vacante, vt tenent Riccius in praxi benefice tit. de formul. dimissor. n. 44. iuxta interueniente causa, vt admittunt Campanel. in Rub. nris Can. cap. 8. n. 36. Barbosa dicto cap. 42. n. 124. in fine, & de iure Ecclæs. dicto cap. 30. sub dicto n. alios pro prima sen-

tentia referendo Leander. tract. de ordine, dispensat. 12. q. fin. hæc docet cum Navarro, Perez, Salzedo, Henriquez, Suarez, & cum Sanchez Bonacina, Barbosa, Philibertus, cum alijs tract. 1. p. 6. cap. 6. fere per totum; Ioannes de Cruce in summa tract. de ordine, dubio 4. conclus. 5. Ludonicus q. 2. de ord. neq. n. 2. dubio 4. pag. 766 Machado tom. 2. lib. 4. p. 1. tract. 3. docum. 5. n. 4.

QVÆSTIO XX.

An Episcopus dictus titularis vulgo de Anillo creatus, & habens licentiam ab Episcopo defuncto, queat adhuc contradicente Capitulo Sede Vacante, Pontificalia exercere, aut ordines conferre subditis Episcopatus iam ab Episcopo aggratiatis, vel Religiosis? 1. Et an Capitulum Sede Vacante, possit dispensare vt quis ordinetur, non seruatis temporum interstitiis? 3. Concedere dimissorias ad recipiendum ordines intra annum à morte Episcopi? 4. Vel saltem concedere litteras testimoniales? 5. Vel dimissorias concedere pro prima tonsura? 6. Vel hæc concedere spectent ad eius Vicarium sine speciali mandato? 7. Et quid si Capitulum haberet territorium distinctum, & exemptum? 8. Et an id intra annum in beneficiis coarctatis? 9. Quæ dicantur coarctata ad hunc effectum? 10. Vel eas post annum possit absolute quibuscvis subditis ad ordines præstare? 11. Et numquid Vicarius Papæ statim post Vacantem Sedem, valeat eas concedere?

12. Vel

12. Vel an hoc Capitulum, aut Vicarius præficere in obtinente licentiam à Sede Apostolica pro obtinendis Ordinibus? 13. Vbi de pœnis contradantes literas dimissorias, illisve vtentes contra Trid.

SYMARIUM.

- 1 Episcopus de Anillo commorans in propria Diocesi, de licentia Capituli, mortuo Præbato, valet ea exercere Pontificalia, & ordines conferre regularibus, vt n. 2.
- 3 Capitulum Sede Vacante nequit dispensare intra annum, vt quis queat ordinari, non seruati temporum interstitiis, vt à n. 5. 6. 7.
- 4 Interstitia remittendi facultas num sicut Episcopo, competat Capitulo & quando? n. 6.
- 8 Capitulum cum valet dare dimissorias intra annum, & dispensare in interstitiis.
- 9 Dimissoria rite data non expirant morte concedentis, si non reuocetur gratia.
- 10 Dimissorias expedire valet Collegium Cardinalium à morte Papa.
- 11 Dimissoria expedita à Capitulo expirant aduentu noni Episcopi, nisi reuocentur ab illo.
- 12 Capitulum Sede Vacante valet concedere literas testimoniales de idoneitate anno durante.
- 13 Testimoniales litera de idoneitate de stylo curia à Capitulo, & viciniore Episcopo dari solent.
- 14 Examen de moribus spectat ad Capitulum vel Ordinarium, quamvis Nuncius Apostolicus dedisset literas testimoniales.
- 15 Prima tonsura non est ordo secundum communem ex Pontificali Romano.
- 16 Dimissorias nec pro prima tonsura queit Capitulum Sede Vacante dare intra annum, & n. 17. alias puniuntur vt n. 18. fallit n. 19. & 20.
- 17 Tonsurati eo ipso efficiuntur de foro Ecclesiæ.
- 21 Capitulum dimissorias valet concedere, si Episcopus existat hæreticus. Et quid si Capitulares existant hæretici? n. 22.
- 23 Dimissoria valent concedi ab uno ex Canonicis, si Canonici dispersi sint causa hæresis.
- 23 Ordinandus Sede Vacante, non ad viciniorum, sed ad Papam debet recurrere.
- 24 Capitulum post annum non archæatis, nequit

concedere dimissorias, vt ordinentur etiam post annum ad titulum patrimonij, vel pensum.

- 25 Vicarius Capituli non concedit dimissorias, sine speciali mandato Capituli, quod præsumitur habere, si eas concedisset, vt n. 26. Et ex quibus præsumatur sub n. 27. 28. 29. & 30.
- 31 Dimissorias nequit Capitulum dare intra annum, etiam si haberet territorium distinctum & exemptum ab immemorabilem.
- 32 Dimissorias concedit Capitulum in beneficiis coarctatis.
- 33 Beneficia coarctata ad effectum, vt concedantur dimissoria à Capitulo intra annum, qua dicantur. n. 34. 35. 36. 37. 38. & 39.
- 40 Dimissorias pro subditis ordinandis concedit Capitulum, vel Vicarius post annum indistincte.
- 41 Nuncius Hispania quando pro archæatis dimissorias concedat? rem. sine.
- 42 Vicarius Papa intra annum valet dimissorias concedere, & obtineat licentiam à Sede Apostolica. n. 47.
- 43 Capitula concedentes dimissorias intra annum, & ordinati quolibet pœnis puniuntur? cum distinctione inter maiores, & minores ordines, item & primam tonsuram, n. 44. 45. & 46.

AD primam quæstionis partem, repetitis quæ dicta sunt quæst. præced. sub vers. ad octauam, & vers. ad vltimam, & his, quæ de titularibus Episcopis dixi sub Rub. de Officio Archiepiscopi sub q. 3. acta de Episcopis, & quod possit ordines conferre; dum tamen non conseruicet Capitulo Sede Vacante, secus si contradixerit, & hoc potius in tali Episcopo, quam in alio Episcopo hospite; eo quod ille sic appellatus de anillo, non habet propriam Diocesim in acta, cum facultas sibi data pendet à præmortuo Episcopo; qui cum aggratuit, & vt ob id valeat Ordines, & Pontificalia exercere in ea Diocesi, aduentu iam Sede Vacante, dum non reuocetur à Capitulo, quasi tacite toleratus ad exercendum eo modo, quo admissus erat ab Episcopo, qui eum creauit, donec Capitulum consensire definat, ea inquam ratione, quia certo modo talis Diocesis est sua, quod in ea moratur, & sustinetur à Capitulo, in qua creatus fuit, & institutus ad Pontificalia exercenda, tenent Theodorus, & Diana referendi.

Quare si talis de anillo Episcopus confes-

rat Ordines Regularibus Sede Vacante, & sine Capituli licentia, tamen cum licentia Episcopi mortui, quæ etiam durat, non potest dici quod Pontificalia exercuerit in aliena Diocesi sine licentia, ut docet Themudo in *decis. Archiep. Olyssiponenf. p. 1. decis. 88. n. 9.* Diana cum eo *p. 8. tract. 4. res. 72. sub vers. inferius, Verbo c. 11a* dicentes non obstat, quod sit intra annum vacationis. Sed hoc casu potest dubitari ex his dicendis *per decis. Trid. sess. 7. cap. 10.* dum contigerit intra annum.

- 3 Ad secundam quæstionis partem, an Capitulum Sede Vacante possit dispensare ut quis ordinetur, non servatis temporum interstitiis: Et præhabitis quæ dixi *sub tit. de temporib. viam. circa interstitia, & sub tit. de atate ordinand.* affirmativam indistincte docent sententiam tunc præfinitione anni, sicut valet Episcopus in illis dispensare cum sibi iudiciis, *Quaranta in summa Bullar. Verb. Capitulum Sede Vac. vers. quarta 10. Riccius in praxi rerum fore. Eccl. decis. 715 in 1. edit. alias res. 483. n. 6. in 2. Piafec. in praxi p. 1. cap. 12. n. 50. vers. eodem, Marta, de Jurisdic. p. 2. cap. 9. n. 13. Carol. de Graff. de effectib. Cleric. in prælat. n. 339. in fine, Armendar. in addit. ad Recopil. leg. Navarra. lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis in declarat. n. 57. Marchin. de sacram. ordin. tit. 1. p. 6. cap. 2. n. 8. Machado de perfectio confiss. tom. 2. lib. 4. p. 4. tract. 1. docum. 7. n. 4. qui postquam retulit negativam alloquitur in vers. sequenti ibi: por la mas comun, y recibida opinion de muchos autores, es, que en qualquiera tiempo que de el Cabildo en Sede Vacante, o su Vicario dispensar en los intersticios, aunque dentro debia no pueda conceder Remendos y a si afirman averlo declarado la Santa Congregacion de los Cardenales: funda se en que el Cabildo Sede Vacante, no solo sucede en la Jurisdiccion: que por derecho ordinario la compete, sino tambien en la, que por derecho aspecual. ita ille. Eam etiam docet Diana *p. 8. tract. 4. res. 5.* Vbi refert modos dicendi Barbosa de Canonie. *cap. 42. n. 128. idem de Iure Eccl. cap. 30. eodem n. Valenzuela late conf. 107. n. 17. vol. 2. Suarez tom. 4. disp. 28. sess. 5. in principio, Thomas Sanchez de matrim. lib. 3. disp. 29. n. 14. Valerius Reginald. in praxi feri penit. lib. 1. n. 180. Rodriguez in summa tom. 1. cap. 71. n. 18. † Et iterum sentit Barbosa super cap. 13. Trid. sess. 23. n. 7. & ante eum Nouarius in singulari conclus. 78. n. 3. Bonacina de sacram. disp. 3. q. 1. puncto 4. §. 2. n. 5. Iulius Cæsar Madi, de Sacris ordinibus cap. 9. n. 12. dicentes facultatem concessam Episcopo remit-**

tendi interstitia, transire in Capitulum, vel eius Vicarium Sede Vacante, sicut & de Vicario decisum referunt Armendar. in addit. ad Recopil. leg. Navarra. lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis n. 57. Sanch. opusculo moral. lib. 7. c. 1. dubio 34. n. 6. Sbrozius de Officio Vicar. lib. 2. q. 43. n. 28. & 29. & q. 111. num. 16. idem Barbosa in pastorali alleg. 18. n. 6. cum Homobono, & alijs Diana *p. 4. tract. 4. res. 209. Philibertus tract. 1. p. 7. cap. 2. n. 8.* firmantes etiam sic à Sacra Congreg. Concilij declaratum: leges Barbojam de Canonie. *cap. 42. n. 102. vers. trigesimo quarto, idem cap. 30. p. 1. de Iure Eccl. & in Trid. sub dicta sess. 23. cap. 11. §. 14.*

Sed salva pace tot Doctissimorum existimo, quod in hoc casu resolvendum sit pro negativa iuxta terminos dicti cap. 10. Trid. §. 7. quia si in eo textu denegatur iusti quidem causis, ut Capitulum valeat dare dimissorias, & quod dispense in interstitiis, ne quod una via prohibetur, alia implicatue concedatur; tum quia si dispensare in interstitiis, est obicem ordinati auferre alterius textus Trid. sess. 23. cap. 14. sequeretur ut aspirarent ad Ordines ante tempus præscriptum consequendos, à quibus ex dicto cap. 10. prohibiti sunt, cum nequeat Capitulum dimissorias illis concedere; ergo quod de dimissorijs negavit, præcise & de interstitiis per regulam, quod prohibitis dimissorijs intra annum, prohibita quoque censeantur intra id tempus, quæ ad ipsos Ordines preparantur, qualis est dispensatio interstitiorum intra dictum annum: argum. leg. oratio ff. de sponsalib. & eorum, quæ tradit Bartol. in l. cum lex, ff. de fideiussorib. Socinus in l. legem n. 12 Cod. de pactis, Zephalus conclus. 175. n. 3. lib. 2. Vti in terminis docent Zypæus de Iure Pontificio novo lib. 3. tit. 9. n. 2. Solorzaus de Iure Indiarum tom. 2. lib. 3. cap. 13. n. 14. Morolla tom. 3. disp. 7. cap. 7. dubio 1. n. 48. putantes quod sicut Capitulum vel eius Vicarius nequeunt dimissorias concedere, nisi post elapsum annum ex cap. cum nullas §. Episcopo de temporib. ordinat. lib. 6. Trid. dist. cap. 10. sess. 7. & sess. 23. cap. 10. cum traditis à Zerola in praxi Episcopali p. 1. Verb. Capitulum n. 1. ita nec in interstitiis dispensare.

Et ego hanc amplectendo contra Emanuel. Rodrig. in Bulla dubio 8. conclus. 5. pag. 128. & penes Ioannem Machab. Salced. Maiol. & Nauarr. firmantes facultatem remittendi interstitia, solum esse concessam Episcopis, non Capitulo Sede Vacante, fautor ad utrumque tam Capitulum, quam eius Vicarium pertinere, interueniente necessitate,

tate, vel vilitate Ecclesiæ, vt nouissimè ex Sacra Cõgreg. Concilij docent Ioannes de la Cruz in *summa*, vbi de ordine *dubio 3. conclus. 2.* Leander de *sacram. ordinis tract. 6. disp. 70. q. 20.* cum Humobono, Diana, Riccio, Barbosa, & alijs iam relatis.

- 7 † Quod nequeunt intelligi, nisi transacto anno, iuxta haec vltimam sententiam ex vi dicti *cap. 7. Trid. sess. 10.* cum alias, si iotra annum remaneret facultas in Capitulo, aut eius Vicario dispensandi in interstitiis, frustraretur hac via illius Capituli dispositio, imò implicaretur.

- 8 Notandum vero est quod quando ex decretis Concilij Capitulum seu eius Vicarius potest dare dimissorias, & concedere licentiam ordinandi, vt hic, & iotra annum poterit etiam dispensare in interstitiis, sicut Episcopus posset: ita Nicul. Garcia dicto *cap. 7. p. 5. m. 9. vers. quando ex summa Bullar. dist. 104.* dicente referri Sacra Cõgreg. declarasse facultatem remittendi interstitia Episcopo competentem ex causis comprehensis in *cap. 11. 13. 14. sess. 23. de reformis.* transire in Capitulum Sede Vac. & eius Vicarium; & sic censuisse in voa nostræ Diocesis Austuricens. 21. Aprilis 1591. & respectu Vicarij, intelligendum, data speciali commissione, vt infra dico, & probat Garcia.

- 9 Ad tertiam partem quæstionis iam est datum responsum *sub vers. ad secundam*, & expressè in dicto *cap. 7. Trid. sess. 10.* Vbi Barbosa n. 1. cum Rebuffo, Sà, Tolceu, Nauarro, Sayro, Henriquez, Zerola, Salcedo, Thomas Velasco, Sanchez, Ledesma, Piascio, Azor. Suarez, Fornario, Rendina, Quaraota, Salcedo ad Bernardum, Francisco Leo, Campanillo, Riccio, Bonacina, Raguccio, Nicolao Garcia, Moneta, Cardoso, Molina, Marcello Vulpeio, Homobono de bonis, Valenzuela, Marchino, & alijsidem Barbosa in *pastoralis p. 2. alleg. 7. à n. 10. vbi n. 23.* resoluit dimissorias à Capitulo Sede Vacante rite, & recte datas non expirare per ingressum noui Episcopi, etiam cum multis resoluens dimissorias huiusmodi semper valere, tam defuncto, quam viuente dante. Quod intelligi si non reuocetur gratia iuxta adductum *sub quæst. præced. vers. ad vltimum*, & post eos nouissimè, vt alibi adduxi, Philibertus *tract. 1. p. 6. cap. 3. n. 12. & 22.* Ludouicus *q. 2. de ordine art. 2. dubio 3.* Machado *tom. 2. l. 5. 4. p. 4. tract. 1. docum. 7. n. 2.* Leander cum multis alijs de *sacram. ordinis* 10 *disp. 10. tract. 6. q. 4.* † Excipiendo ab hac prohibitione Collegium Cardinalium; eo

quod Vacante Sede Pontificia, potest illico dimissorias expedire, & Vicaria Papæ, Diana p. 8. *tract. 4. ref. 41.* excipiendo etiam dictum Vicarium Papæ in *vers. fin.* cum Maiolo, Henriquez & Campanillo, quia de hoc non loquitur Concilium, addens in *vers. notandum est.* † Quod 11 elapso anno à puncto Sedis Vacantis, potest Capitulum eas literas dimissorias concedere, & quod nec expirent per aduentum noui Episcopi; & addens etiam cum Vgolino de *potestate Episcopi cap. 26. §. 15. n. 1.* Vt si Capitulum eas concedat ad Ordines Sacros, non habenti vnde viueret, teneatur illi providere, sicut teoetur Episcopus, repetit iterum DD. Barbosa de *Canonie. cap. 42. n. 114. & de Iure Eccles. p. 2. cap. 30. eodem n. 114.* quæ doctrina limitatur, vt infra in beneficijs arctatis.

Ad quartam, ao valeat concedere literas testimoniales intra annum de idoneitate affirmatiue respondetur; eo quod hic casus non sit implicatio proxime præcedentium de dimissorijs, & interstitijs, docent Nauar. *conf. 19. in antiquis, alias conf. 27. in nouis de temporib. ordin.* Sayrus in *floribus deciss. sub eodem tit. decis. 21.* Bonac. de *sacram. disp. 8. q. unica puncto 4. n. 24.* Gallacius in *Margarita casuum conscientia Verb. Capitulum 6.* Molio de *Iust. tract. 5 disp. 11. n. 4. vers. quamuis*, & cum Quaranta, & Marcello Vulpeio Barbosa de *Canonie. dicto cap. 42. n. 122.* idem de *Iure Eccles. dicto c. 30. p. 1. dicto n. 122.* & cum Marchino, & alijs etiam in dicto *c. 10. Trid. n. 4.* Diana cum alijs dicta p. 8. *cap. 4. ref. 42.* Veluti si oporteret, vt daret tales literas testimoniales idoneitatis illi, qui haberet à Pontifice diploma dispensationis, vt à quocumque Episcopo ordinaretur, vt Nauar. bene explanauit in dicto *conf. 19.* Rodrig. in *summa tom. 1. cap. 71. n. 19.* in verbis sequentib. *El Cabildo Sede Vacante, puede dar dentro del año aprouacion de la vida, y costumbres, a los que por virtud de algun Obispo con la aprouacion de la vida y costumbres dada por el ordinario, porque esta aprouacion no son letras dimissorias, si no unas letras testimoniales de la idoneidad de los que quieren ordenar, las quales no prohibe conceder el Cabildo Sede Vacante como lo prouecha Nauarro.*

Imò addit Moneta de *commun. vltimarum* 13 *volunt. cap. 10. n. 183.* allegato quodam diplomate styllum modernum Romanæ Curie esse, vt Sede Vacante, testimoniales literæ dentur ab Episcopo viciniore, quod ipse ita intelligit, vt non solus ille dare possit, sed simul cum Vicario Capitulij, vel

habitis

habitis ab eodem informationibus de vita ordinandi, non secus, cum non possit Episcopus bene de subdito non suo, rectum ferre testimonium, ut etiam dixerunt Marchin. de *sacram. ordinis tract.* 1. p. 6. cap. 3. n. 17. & 18. Molina de *Iust. tom. 6. tract.* 5. disp. 11. n. 14. idem Barbosa dicto cap. 42. de Canonis, & dicto cap. 30. de *Iure Eccles. sub dicto n. 122.* addens cum Clarin. *contronvers. f. 14. renf.* & cum Molina *supra*. † Quod etiam accedente rescripto Nuncij Apostolici, ut aliquis ordinari valeat intra annum Sedis vacantis ab alieno Episcopo, accedente testimonio idoneitatis sui ordinarij, ad Capitulum, & loco Capituli ad suum Vicarium Generale[m] spectet tunc illum examinare quoad literas, & mores, testimoniumque illi tradere idoneitatis, ut cum eo ordinari ab alieno Episcopo possit.

- 15 Ad quintam, an concedere dimissorias pro prima tonsura? & quamvis nonnulli queant existimare pro affirmatiua sententia; eo quod prima tonsura non est ordo iuxta communissimam Theologorum doctrinam, de qua dixi *sub Rub. & tit. de temporib. ordin.* & iuxta Romanum Pontificale, quod *in tit. de tonsurando Clerico non apponit* ut moris est dum de alijs minoribus ordinibus agit verba illa de ordinando Clerico, *sed de faciendo Clerico*, & statim ponit de ordinando Hostiario, Exorcista, & alijs quibus fauet declaratio Cardinalium relata à Garcia de *benefic. p. 5. cap. 7. sub n. 93.* ibi: [Sacra Congregatio censuit textum hunc, (scilicet in dicto cap. 7. *sess.* 10. *Trid.*) non comprehendere primam tonsuram, & minoribus ordinibus constitutos non suspendi]; & quia dum in *Trid. sess.* 23. cap. 2. & in cap. 3. & 4. Concilium Carthaginens. vbi plenius de ordinibus Sacris exprimitur post relatos maiores Sacros, & quatuor minores, nihil de prima tonsura expresserunt.

- 16 Nihilominus his non obstantibus dicendum est iuxta mentem *Trid. in dicto cap. 7. sess.* 10. non posse Capitulum Sed. Vacante intra annum dare dimissorias, ut aliquis tonsuretur; quia & si iura adducta non agant de prima tonsura, tamen ut late dixi *in cap. cum contingat de astate, & qualitate ordinandi*, prima tonsura, vocatur ordo Clericalis, sicut eodem nomine vocat glossa *in cap. nullus de temporib. ordin. lib. 6. in Verbo tonsura*. † Et quia ut patet ex dicto Pontificali de faciendo Clerico in fine tonsurati, eo ipso de foro Ecclesie facti sunt, tonsurati, ac monet illos, ut honesto habitu incedant, ac reuerenter se gerant; eo quod

etiam gaudeant privilegio Clericali, cum sint etiam capaces beneficiorum Ecclesiasticorum iuxta cap. 2. de *instit. & cap. ex literis de translat.* & quia fruuntur etiam privilegio canonis cap. si quis *suadente* 9. q. 4. & ex alijs legendis Barbosa, vbi postquam *in cap. nullus de temporib. ordinat.* cum multis, referens de iure antiquo potuisse Capitulum intra annum eas concedere ex *Trid.* negat ponens penas contra taliter facientes, vbi *sub n. 19.* etiam cum Raguccio, Homobono, Moneta, & alijs *supra*. Et ita interminis docent Zypreus *in Iure Pontificio novo post antiquiores lib. 3. tit. 9. n. 2.* Dianap. 8. tr. 4. res. 43. Barbosa *super dict. cap. 3. Trid. sess.* 10. n. 1. resoluens cum Quaranta Fr. Emanuel Riccio, Nicolaus Garcia *supra* n. 9. Moneta cap. 10. de *commun. ultimar. volunt. c. 1. n. 173.* & cum Maiolo, Capitulum, seu eius Vicarium Sede Vacante non posse infra annum dare dimissorias, etiam ad primam tonsuram. Marcell. Vulpeius *in praxi Iudiciali cap. 8. n. 34. & cap. 41. n. 20. in fine*, idem Barbosa dicto cap. 42. de Canonis n. 116. & in eodem n. dicto cap. 30. de *Iure Eccles. lib. 1.* † Vbi addit quod si dederit, incidit in penam cap. 10. *sess.* 23. de *reformat.* quamvis illi usus non fuerit, cui concessa litera fuerunt, quia actus fuit perfectus quoad Vicarium concedentem, per quem non stetit, ut ex sententia Sacre Congreg. resoluat Garcia *in addit. ad tract. de beneficiis dicta p. 5. cap. 7. n. 92.* † Nisi is, qui prima tonsura iniciari desiderat, sit proxime beneficiandus, & potest suspicari ob defectum ordinis, beneficium amissurum. Iterum idem Barbosa *in dicto cap. nullus de temporib. ordin. lib. 6. n. 20. ex Quaranta, Maiolo, Garcia, & alijs.*

Vel nisi concedat ei, qui est presentatus à Patronis laicis ad beneficium Ecclesiasticum iurispatronatus ipsorum, ut illud obtinere valeat, sicut etiam limitat idem Barbosa vbi *supra* de Canonis, & de *Iure Eccles. n. 118. super dict. cap. 7. Trid. dicto n. 2. in fine*, Nicolaus Garcia dicto cap. 7. n. 93. Molseus *in summa Theologia moralis tract. 6. cap. 7. n. 50.* ex Sacra Congreg. scribens Episcopo Schilac. die 13. Iunii 1594. ibi [Vicarium Sede Vacante posse literas dimissorias ad primam tonsuram concedere, etiam laicis infra annum, qui spectant presentari per Patronos ad aliqua beneficia.] Ut arguitur *infra* in coarctatis.

Notandum vero est, quod si Episcopus existit hæreticus, facultas concedendi dimissorias pertinet ad Capitulum Cathedralis Ecclesie, ut refert declaratum

ex Sacra Congreg. Trid. sess. 7. cap. 10. Nicolaus Garcia de benef. p. 5. cap. 7. sub n. 93. vers. decima, ubi respondet: *Ad Capitulum pertinet, Episcopo existente hæretico notorie.* † Et an si Canonici suspensi sint propter hæresim, quando Capitulum dimissorias valet concedere, & nequeant convenire sine difficultate, sufficiat obtinere literas dimissorias ab vno aliquo ex Canonicis Cathedralis Ecclesiæ, & refert declaratum ibi in vers. undecima *sufficiat habere dimissorias à residentiibus Capitularibus, etiam si unus dumtaxat resideret.*

23 Qui in vers. duodecima refert, non sufficere sine dispensatione, vel dimissoriis adire pro suscipiendis Ordinibus ad viciniorem Episcopum, seu Metropolitanum, *sed ad eundem esse Sedem Apostolicam.* & post alias declarationes dictæ 93. † Refert declaratum in vers. quarta, Capitulum Sedē Vacante post annum non arctatis, non posse concedere dimissorias ordinandi ad titulum Patrimonij, seu pensionis, *quia ea facultas est reservata Iudicio proprii Episcopi;* tamen adducit Garcia hoc non videri receptum, saltem in Regnis Castellæ.

25 Ad sextam, an dictas dimissorias spectet concedere ad Vicarium Sede Vacante, & ex iam dictis *supra à q. 8.* videtur affirmandum, quia ex quo ibi iuxta aliud Trid. decretum intra dies octo, tenetur Capitulum Vicarium constituere, sequitur ut sit cum omnimoda illa Iurisdictione, in qua successit Episcopo mortuo, siue translatō idem Capitulum; & ita etiam colligitur ex dictis hic à vers. ad secundam, ubi æquē de Capitulo, aut eius Vicario dictum est; imo & patet ex Sacra Congreg. negotiis Episcoporum, & Regularium Præpositorum sub die 12. Ianuarij 1604. de qua Barbosa dicto cap. 42. *et dicto cap. 30. num. 120.* declarans, post annum huiusmodi dimissorias concedere spectare ad Vicarium, & non ad Capitulum, propt̃ Vicario Capitulari Neapolitano rescriptis.

26 Tamen quia sicut Vicarius Episcopi sine speciali mandato literas dimissoriales concedere non potest, ita nec Vicarius Capituli sine speciali mandato sui Capituli, ut docent Rebuffus in *pract. de forma Vicariatus Archiep.* num. 47. Franc. Pavin. de *potestate Capit. Sede Vac.* cap. 10. p. 2. princip. num. 17. Mandossius *super Regul.* 24. Cancell. q. 6. à num. 9. quos sequitur Rota in *Maurianen. pensionis* 25. Junij 1626. coram R. P. D. Pirouano; & ita sunt intelligenda *num. præced.* adducta, alias se ip-
D. Fermosin. de *Potest. Cap. Sede Vac.*

sum contradiceret Barbosa dicto cap. 42. de *Canoniciis*, & dicto cap. 30. de *Iure Eccles.* n. 129. vers. *sed est advertendum*, dum exigit in istis Vicariis ad dimissorias concedendas speciale mandatum.

Quod si dubites, an eo quod illas præstiterit, præsumatur talem facultatem habuisse specialem; sed respondet Craueta de *antiquitate temporum* p. 2. num. 17. q. 1. Hieronymus Gabriel *conf.* 181. n. 9. lib. 2. Rota *decis.* 675. in *prin.* p. 2. *divers.* quod quamvis mandatum speciale à Vicario non exhibeatur cum clausula facultatiua concedendi literas dimissoriales; atamen cum illud possit probari, nedum expresse per illius exhibitionem, verum, & tacite per coniecturas, & præsumptiones, nec dubitari possit, tales concurrere posse, quæ inducant Vicarium habuisse mandatum sufficiens; ideo credendum esse circa facultatem sibi datam; & sic Rota in *dict. Marian. pensionis*, & in *Burgen. Canonialis* 17. Octob. & 24. Novemb. 1586. coram Gypcio, ut refert Barbosa de *Canoniciis* dicto cap. 45. *et de Iure Eccles.* dicto cap. 30. sub dicto n. 119. in *fine*, assignarunt quatuor Iuridicas coniecturas.

Prima, ex quo ista facultas dandi dimissorias est de solitis pro Iurisdictione Vicariorum, cum dicat Ioannes Andreas in dicto cap. cum nullus in *fine*, istis temporibus solitum esse, eam dari Vicario. Secunda ex quo ordinans, & ordinatus sunt notæ probitatis, qui faciunt iam facta præsumi licita *ex cap. nisi essent de Præbend.* Oldradus *conf.* 113. numero 1. Gabriel *conf.* 187. numero 57. lib. 2. † Tertia, dicunt, ut colligatur ex eo, quod Vicarius præsumitur voluisse id, quod poterat concedere, Rota *decis.* 675. n. 4. p. 3. *divers.*

Quarta, ubi consuratus recipit characterem in publica ordinatione facta per Episcopum, cui erant directæ literæ dimissoriales in eadem civitate, ubi Capitulum sedem habeat, quæ sola sufficit ad probandum eiusdem Capituli consensum, quo ad hanc facultatem dandi dimissorias propter verisimilem scientiam, & notitiam illius, ut in puncto tenere citatæ decisiones.

Ad septimam quæstionis partem, quod si Capitulum haberet territorium distinctum, & breviter respondendum est nec in hoc casu posse Capitulum intra annum Sedis Vacantis dimissorias concedere, & etiam si illud haberet

T exem

exemptum ob immemoriam possessionem, ut sunt Iudices ordinarii, ut docent Quaranta in *summa Bull. verbo Capitulum Seco Vac. vers. decimo quarto*, Riccius in *decif. centria Archiep. Neapol. decif. 185. p. 4. Barbosa de Canon. dicto cap. 42. n. 119. idem de Iure Eccles. dicto cap. 30. p. 1. eodem n. 119. cuius resolutionis patet ratio, quia Capitulum Trid. voluit iustis de causis intra primum annum Sedis vacantis hanc facultatem conferre Capitulis, quæ solent nimis large se gerere, ut iam dictum fuit sub q. 1. & 2. & quia, ut supra dixi non defecerunt existimantes solis Episcopis hanc facultatem, & nunquam Capitulis permissam fuisse.*

- 32 Ad octavam questionis partem, an valeat Capitulum Sede Vacante intra annum in beneficiis coarctatis? & iam ex dictis sub vers. ad tertiam, & aliis patet affirmandum; & eodem modo eius Vicarium modo sub vers. ad sextam, ita in terminis ex dicto Concil. cap. 7. sess. 10. resoluunt DD. Salced. in *praxi cap. 26. lit. C. vers. poterit Zerola in praxi Episcopali p. 1. verbo Capitulum in princ. vers. secundum*, Molina dicto tract. 5. de iust. p. 6. disp. 11. n. 4. vers. quamvis, Garcia de benefic. dicto cap. 7. p. 5. à num. 96. Vbi ponit declarationes Sacre Congreg. & decif. declarantes quot modis beneficia dicantur arctata, Quaranta dicto vers. 34. quæro, Moneta de commut. ultim. volunt. dicto cap. 10. n. 180. Vbi subdit posse huiusmodi Capitulum pro arctatis literas dimissorias ei concedere, qui habeat Episcopum, à quo ratione originis, domicilij, aut alterius beneficij compatibilis, ab eo recepti, illas posset obtinere, Marchin. de sacram. ordin. p. 6. cap. 3. n. 19. Barbosa dicto cap. 42. de Canon. n. 125. idem de Iure Eccles. dicto cap. 30. eodem n. 125. & scire per eadem verba in dicto cap. 7. Trid. sess. 10. sub vers. arctatus non fuerit, n. 15. Leander breviter non distinguens de sacram. ordin. tract. 6. disp. 10. q. 5.

- 33 Quod si dubitatur quando illæ possint concedi à Capitulo, eiusve Vicario, ratione beneficij recepti, coarctari, aut recipiendi. De primo docent Nicolaus Garcia dicto cap. 7. n. 98. Vgolinus de potestate Episcopi cap. 26. §. 10. n. 5. vers. & primo, Riccius in *praxi aucta resol. 98. Moneta de commut. ultimar. volunt. dicto cap. 10. à n. 166. exemplificantes in eo, qui obtinet Parochialem Ecclesiam, quod sit arctatus ad Sacerdotium recipiendum intra annum; & in eo, qui obtinet Canonicatum ad ordinem illi annexum, & in aliquibus benefi-*

ciis, seu capellaniis requirentibus ex institutione servitium personale, seu aliquem ordinem.

Vel ubi ordo suscipiendus, ita beneficio 34 est annexus, ut tempore provisionis, in eo constitutus esse debeat, qui beneficium obtinet, idem Moneta, & Barbosa in dicto cap. 7. Trid. sess. 10. n. 16. & in dicto cap. 42. de Canonico, & dict. s. 30. de Iure Eccles. sub n. 1126.

Qui exemplificantes circa beneficia obtinenda coarctata, in illis, qui habent ius, seu sunt vocati ad aliquod beneficium vacans, seu capellaniam requirentia actu certum ordinem, quo illi carent. Vel illi, qui cum sint ordinati prima tonsura, sunt presentati ad beneficia, Garcia ubi supra n. 99. & 100. Vgolin. dicto §. 20. n. 5. Moneta dicto cap. 10. n. 173. Riccius dicta res. 98. Barbosa in Trid. n. 17. & dicto cap. 42. & 30. sub n. 1127. Addens etiam sub n. preced. alia videnda, quibus etiam exemplificatur arctatus ratione beneficij adcpu, veluti quando impetrans dispensatus fuit, ut hoc non obstante beneficium obtineret, vel ubi in literis contineretur clausula non obstantibus aliquibus, &c. per qua effectum gratia nostra impediri valeat quemadmodum, vel deferri. Vel similis recipiendi, ut quæ 38 scilicet concedere dimissorias ad primam tonsuram intra annum ei, qui est presentatus à Patronis laicis ad beneficium Ecclesiasticum iurispatronatus ipsorum, ut ibi ludo obtinere valeat, ut dictum est supra, ac docent Garcia de beneficiis p. 7. cap. 3. n. 30. Molfesius in *summa Theologia moral. tract. 6. cap. 7. n. 50. & sic concludant præ-* 39 citati occasione beneficij arctatos dici, qui obtinent aliquod beneficium requirens servitium personale, ratione cuius de Iure, consuetudine, privilegio, statuto Ecclesie, vel fundatione, teneant se promoveri facere.

Post annum vero loquendo extra arctata beneficia, & etiam in non beneficiatis, dum tamen sint ordinandi legitime, sine dubio posse Capitula, eorumve Vicarios concedere dictas dimissorias, nemini dubium potest esse, cum de Iure communi alias permetteretur, & novissimè post Trid. in dicto cap. 7. prohibitio solum daret pro primo anno à principio Sedis vacantis, ut iam diximus: sic Barbosa in dicto cap. 7. n. 9. cum Albano. Et ex Sacra Congreg. & cum Bonacina, Nicolao Garcia, qui à n. 103. ponit, quando valeat Nuncios Hispanie ratione beneficij arctari dare has dimissorias. Et quid de Legato Apostolico ibi n. 104. & 105. Vbi leges.

Ad

42 Ad nonam de Vicario Papæ iam supra dictum est, posse intra annum illas concedere, sicut etiam de Collegio Cardinalium dixi supra sub vers. ad tertiam in fine, ut insuper etiam docet Barbosa in dict. Trid. cap. 7. n. 8. in pastorali p. 7. alleg. 7. n. 13. cum Henriquez, Salcedo, Marcello Vulpeio, & alijs.

43 Ad decimam, & simili modo posse eas concedere, ut diximus obtinenti licentiam, vel facultatem à Sede Apostolica de suscipiendis Ordinibus cum licentia sui ordinarij ita Barbosa in dicto cap. 7. Trid. cum Navarro, Piascio, & Diana p. 5. tract. 10. ref. 40. vers. 3. idem Barbosa dicta alleg. 7. n. 24. de Canonis. dicto cap. 42. n. 123. & in eodem n. in dicto cap. 30. p. 1. de Iure Eccles. Piascius in praxi p. 1. cap. 1. n. 13. vers. Capitulum, & alijs, & hoc quia isti duo casus nequeunt comprehendi sub dicto cap. 7. Trident. cum exorbitant.

44 De pœnis inquam statutis per Tridentinum contra Capitula concedentia literas dimissorias, & contra eorum Vicarios, & contra ordinandos illis videntes, sequentes sunt contra Capitula, aut Vicarios intra annum illas dando, sunt vt subiacent Ecclesiastico interdicto, Franc. Leo in Thesaur. fori Eccles. p. 3. cap. 8. n. 48. Molina tr. 5. disp. 11. n. 4. Vbi extendit ad administratorem Sede Vacante loco Capituli, quæ locum habent, etiam si is, cui concessit, illis usus non fuerit, quia actus fuit perfectus quoad concedentem, per quem non stetit, Nicolaus Garcia in addit. ad tract. de benefic. p. 5. cap. 7. n. 92. Vbi adducit declarationem Sacræ Congreg. ibi: [Vicarius Capituli Sede Vacante literas dimissorias ad ordines concessit infra duos menses à die vacationis, cum is, cui concessæ literæ fuerunt, eis usus fuisset, dubitatum fuit, an pœna cap. 10. in fine, sess. 13. in hoc casu locum haberet? Congregatio censuit concedentem incidisse in pœnam, licet is cui concessit, usus non fuerit, nam actus fuit perfectus quoad concedentem, per quem non stetit,] Barbosa de Canonis. dicto cap. 42. n. 130. de Iure Eccles. dicto cap. 30. eodem n. 130. & in dicto cap. 10. Trid. sess. 10. n. 19. & in illis locis cum Marchino de Sacram. ordin. p. 1. cap. 3. n. 15. qui & in dicto cap. 10. n. 18. dicit, vt non incurrat pœnam suspensionis per annum Vicarius tales dimissorias dans, iuxta dict. cap. 10. sess. 13. sed tantum interdictum iuxta dict. cap. 10. sess. 7. ita quod non prohibeatur concedere alias dimissorias, Rota in Burgen. Canonis. 15. Octob. & 28. Nouemb. 1586. coram Gyo.

D. Fermoſin de Potest. Cap. Sede Vac.

ptio, vbi etiam fuit dictum quod casus, quod hoc decretum imponeret pœnam suspensionis, alix tamen dimissorias dante post annum valerent, si non sit declaratus suspensus, sed sit occultus, & toleratus.

De ordinatis cum præfatis dimissorijs, si sola prima tonsura initientur, potius est, vt, quantumvis prohibeatur ad talem ordinem dari dimissorias, tamen aliquis tonsuretur, non incurrat pœnas dictæ cap. 10. sess. 7. contra ordinatos in alijs minoribus ordinibus per dimissorias intra annum concessas in minoribus, qui reuera eo capite non debent gaudere vilo privilegio Clericali præsertim in criminalibus, vt tradunt Nauar. conf. 20. alijs 28. subdit de temporib. ordin. Marta, Campanil. Toletus, Henriquez, Molina, Quiranta, Thom. Valasc. Franc. Lessius, Campanillus, Franc. Leo loquentes de hac pœna tantum contra ordinatos in minoribus, non de tonsura, de quibus dixit Marchinus dicta p. 6. cap. 3. n. 13. hanc priuationem privilegij Clericalis hodie non incurrit, nisi post iudicis declarationem, iuxta constitutionem Urbani VIII. aduersus male promotos, refert Barbosa, de Canonis. dicto cap. 42. num. 131. de Iure Eccles. eodem num. dicto cap. 30. p. 1. in Trid. num. 20. idem in Trid. dicto cap. 10. num. 22. ex verbo gaudent, quod est futuri temporis, Nauar. de temporib. ordin. conf. 201. in 1. edit. Diana, dicta p. 8. tract. 4. ref. 449. sub vers. hic, per illa, quæ tradit legenda tom. 2. cap. 5. addit Zeballos comment. contra comm. tom. 4. quæst. 897. num. 1031. Vbi dicit textum in dicto cap. 10. Trid. sess. 7. loqui de ordinato ab Episcopo alieno cum literis inferiorum Prælatorum, & dict. cap. cum comprehendat tantum prima tonsura initiatum, exponit Diana dicta p. 8. tract. 4. dicta ref. 43. in vers. ad declarationem fin. cum dicto Garcia de benefic. dicto cap. 7. numer. 96. sic colligens ex dicto cap. 10. Trid. sess. 13. Legendus dict. Garcia, vbi adducit Trid. sess. 22. cap. 4. §. 6. 10. & 11. probans ex vsu Trid. p. 7. cap. 1. n. 2. Vt 46 licet ex vsu prima tonsura inter Ordines minores connumeretur, tamen quoad pœnas non fit, qui sub n. 93. vers. nona, fuit loquutus de ordinatis in quatuor minoribus per declarationem Sacræ Congreg. ad dict. cap. 10. sess. 7. modo sequenti, [Si in minoribus, &c. ad minores Ordines sit promotus, potest in susceptis ordinibus ministrare, & beneficia obtinere, non autem privilegij concessis Clericis gaudere,]

T 2 &c

& sic ut possit habere beneficium docuerunt Sanchez, Nauarrus, & Quaranta, quos citat, & sequitur Barbosa *disso cap. 42. de Canonie. num. 132. & de iure Eccles. eodem n. disso cap. 30. p. 1.* quos citat etiam in *Trid. disso cap. 10. sess. 7. n. 21.* Merolla *tom. 3. disp. 7. sub nu. 81.* qui postquam contrarium, proponit ex *cap. ex litteris de translat. & ex cap. 2. de infir.* ita docet, quom sequitur Diana *disso p. 3. trall. 4. ref. 44.* cum Rodrig. in *summa tom. 1. cap. 73. numero 20.* eius verba referens.

- 47 Contra vero ordinatos in minoribus ex dicto *Trid.* maior est poena constituta, nempe, ut sint suspensi ab executione ordinum ipso iure ad beneplacitum Prælati futuri: tamen colligi ex hoc tale impedimentum non esse perpetuum, sed temporale, donec scilicet aliud placeat futuro successor, ut cum Suarez, Salcedo, & Petro de Ledesma sequitur Barbosa *disso cap. 42. de Canonie. n. 133. de iure Eccles. disso n. cap. 30. p. 1. in d. c. 10. Trid. sess. 7. n. 23.* ubi in fin. addit. ex Rodrig. in *summa tom. 1. cap. 14. num. 13.* contra Rebuffum in *praxi in de forma litter. dimissor. n. 9.* posse Episcopum ratificare ordines, quos accepit eius subditus absque suis litteris dimissorialibus. Et quamvis ex Bulla Sixti V. contra male promotos ordinatos cum litteris dimissorias Sede Vac. contra dictum *Trid.* decretum, essent absoluti ipso iure suspensi, & absolutio Romano Pontifici reservata, sed per Clem. VIII. ad terminos sacrorum Canonum, & dispositionem Sancti Concilii *Trid.* redactum esse probat Nicolaus Garcia *disso p. 5. cap. 7. numero 91. in princ.* per alia, quæ refert. *p. 2. cap. 7. n. 70.*

pitulum Sede Vacante, & qualiter?

SYMMARIUM.

- 1 *Capitulum Sede Vacante quæ dispensare in petitione debiti, data necessitate, ut in aliis, & de ratione, n. 2.*
- 3 *Capitulum, aut eius Vicarius non nisi necessitate exigente valet absolueri à casibus Episcopo reservatis.*
- 4 *Confessarios valet approbare Capitulum Sede Vacante, sicut Episcopus, qui habet territorium.*
- 5 *Confessarios approbandi alius non est ordinis, si d. iurisdictionis, & n. 7.*
- 6 *Capitulum Sede Vacante valet renouare licentias Confessariorum Clericorum, p. sic regularium, n. 7. & 8.*
- 7 *Regulares approbati ab Episcopo, eo defuncto, remanent approbati, ut nec possint à Capitulo reprobari iuxta praxim, & si contra suadeatur, n. 6. & 8. nisi à successore, ut n. 9.*
- 8 *Consistendi licentias datas renouare Capitulum per generale edictum, etiam contra Religiosos, non admittitur.*
- 9 *Episcopus successor valet renouare licentias consistendi à predecessore datas Religiosis.*
- 10 *Capitulum non succedit quoad potestatem ordinis alius, ut exerceat per se, sed per Vicarios Episcopos, eam ad id vocatos, ne prauidens iurisdictioni Capitulari, ut n. 11.*

Ad primam quæstionis partem breuiter respondetur affirmando id contingere, ut queat dispensare in petitione debiti, & in facultate absolueri à casibus reservatis Sede Vac. & eius loco Vicarius, seu Prouisor illius, sicut potest ratione Episcopalis iurisdictionis in votis, in quibus Episcopus dispensare valet, & ut illegitimus minores ordines suscipere possit, & obtinere beneficium aliquod simplex, ut iam dixi *per cap. 1. de filijs Præb. lib. 6. in cap. 1. eodem extra.* quod intelligi debet, data necessitate, sub qua permittitur Capitulo exercere, quæ sunt voluntariæ iurisdictionis, ut est dispensare iuxta dicta *supra qu. 1. 2. & 3.* & in aliis. Est enim sapientissime expediens, & necessarium est in multis cum subditis dispensare, ut ex se notissimum tradunt Molina *de iustitia tom. 6. trall. 5. disp. 11. nu. 5.* ex Panormitano, Nauarro, & Pauino, & sequitur Diana, sic etiam intelligendus

QVÆSTIO XXI.

An Capitulum Sede Vacante, possit dispensare in petitione debiti, 2. Et concedere facultatem absolueri à casibus reservatis? 3. An possit approbare Confessarios? 4. Vel renouare licentias regularium obtentas ad audiendas confessiones, seu alias Clericorum sæcularium? 5. Et an quoad potestatem ordinis succedat Ca-

gendus p. 8. tract. 4. ref. 47. ambo sic colligentes ex cap. *Domino sancto*, iuncta glossa in verbo *neesse*, & in *cap. ut constitueretur* dist. 30. † Non enim sufficienter dicunt, fuisset proutsum Diocesibus, si iurisdicção Episcopi sine dispensandi facultate ad Capitulum deuolueretur, vt dictum est, necessitate exigente, componendo sic opinionem negantium, eo quod dispensatio sit vsus iurisdictionis voluntariæ, & quod ad Capitulum non pertinuerit Sede Vacante, nisi tantum iurisdictionis contentiosa, quam referunt idem Molina, & Diana.

3 Et iuxta eandem necessitatem, vt possit Capitulum Sede Vacante, concedere facultatem absoluedi a casibus reservatis Episcopo, docent Panormitanus in cap. *Amico de his, que vi. nu. fin. & cap. cum olim. 14. de maioris. & obed.* vti in omnibus consensit Pauinus de *Potestate Capis. Sede Vac. p. 1. q. 5.* ita ipsi, & alij intelligendi, ac Diana, & Molina vbi supra, qui voluerunt, vt cumque hanc facultatem transire ad Capitulum, sed ipsi negare non possunt, ex dicto cap. *Domino sancto* ver. *neesse*, ad id prærequiri necessitatem, quasi fateri debeant extra illam, non transire in Capitulum, aut eius Vicarium iurisdictionem voluntariam, sicut inhaeret Episcopo ex iam supra latè explanatis eam discernendo à iurisdictione contentiosa, & necessaria.

4 Ad secundam quæstionis partem, an possit approbare confessarios, respondetur, quod licet talis approbatio denegetur, etiam Episcopo electissimo & consecrato, si Episcopatum non habet, & sic denegetur Provincialibus, & Generalibus religionum. Tamen quia eas approbationes possunt facere, ne dum Episcopi consecrati, si territorium, & Diocesim cum subditis habeant, sed tantum confirmati, quia iam habent iurisdictionem Episcopalem, cui solum competit confessarios approbare, ideo quia vt supra à q. 1. dictum est, Capitulum Sede Vacante intrare in iurisdictionem Episcopalem, affirmandum est, vt possit pro Diocesi confessarios approbare, atque exponere; tum quia vsus communiter receptus, hoc satis indicat efficiendo id

per Vicarium suum. † Tum quia hic actus approbandi, non est actus Ordinis Episcopalis, sed iurisdictionis non sibi specialiter à iurisdictione delegata, sed ordinariæ ratione muneris Episcopalis, in quo quoad iurisdictionalia, quæ necessaria sunt, vt hæc approbatio pro exercitio Sacramenti Pœnitentiæ ita necessariissimi omnibus Christi fidelibus prærequiritur; & sic hanc senten-

tiam docent Canonistæ in dicto cap. *olim de maioritate*, & obed. vt Felin. verb. *videndum* Nouarius in *summa Bullarj* tom. 2. tit. de *Capitulo Sede Vac. Diana p. 8. tract. 4. ref. 46.* Ludovicus à Cruz in *Bulla Cruciatæ* disp. 1. cap. 2. dubio 24. numero 2. & alij post Pauin. supra.

Ad tertiam quæstionis partem, an Capitulum Sede Vacante, possit reuocare licentias regularium, sicut & secularium Clericorum propriæ Diocesis, vt poterit Episcopus de nouo veniens; & quoad Clericos seculares, qui Parochi non sunt, docent esse sine difficultate DD. & sic in regularibus idem nonnulli dicunt, cum isti Parochi non sint; & quia Capitulum respectu omnium habet iurisdictionem, sicut Episcopus; & sic quamuis adducatur à contrarium tenentibus respectu regularium priuilegium à Clem. IV. concessum Dominicanis, & Franciscanis, de quo alie religiones participant anni 1265. vt refert Rodrig. tom. 1. *Bullarj*, fol. 36. nec Capitulum Sede Vac. queat reuocare à prædictis religiosis licentias eis semel concessas à prædecessore Episcopo, tantumque id competit Episcopo de nouo venienti; tamen videtur, tum de iure, tum ex *Trid. per cap. 15. sess. 23.* apparere ex clausula derogatoria, *non obstantibus priuilegiis*, non esse denegandam dictam facultatem reuocandi, etiam quoad religiosos Capitulo Sede Vacante, siquidem respectu Capituli succedentis in iurisdictione Episcopali debet practicari, sicut per Episcopum approbatio ad confessiones, quæ necessaria dicitur respectu regularium.

Tamen quia dictum c. 15. *Trid.* tantum derogat priuilegiis audiendi confessiones secularium absque Episcopi approbatione præuia, non aliis priuilegiis Regularium, circa confessiones Regularium, vt constat ex contextu illius Capituli, in quo agitur tantum de necessitate approbationis, vt quis Sacerdos, siue secularis, siue Regularis, censetur idoneus ad secularium confessiones audiendas, & Regulares absolute approbati ab Episcopo viuente, eo defuncto, remaneant approbati, vt praxis obseruat, sequitur vt à Capitulo non possint reprobari. † Et sic quamuis de iure Capitulum possit reuocare ex indulto, non inquam, vt docuerunt Fagundes in *præceptis decalogi* p. 2. lib. 7. cap. 2. n. 88. & num. 26. Vbi latè Diana p. 8. tract. 4. ref. 48. improbat cum illo vsu Capitulorum in Sede Vacante, quæ solent omnes licentias confitendi reuocare per generale mandatum quod

- ad regulares extendi non debet, & præbet optimam rationem disparitatis Angelus Bossius de *Indulis* sect. 3. §. 1. *cap. 2. num. 47.* omnino legendus. † Quia facultas reuocandi Religiosis dictas approbationes, & licentias censendi, solum spectat ad successorem in Dignitate, & iurisdictione Episcopali simul; non vero in successore tantum iurisdictionis, in qua sola succedit Capitulum, quæ mihi non sufficit cum iste actus approbandi, & reuocandi tales licentias, sit actus tantum iurisdictionis Episcopalis; & sic amplectimur aliam ipsius, nempe, Capitulo Sede Vacante, denegari eam reuocationem in dicto privilegio, concedi tamen Episcopo successori, cui plus uoluerunt summi Pontifices pro quiete sue conscientie remanere liberam potestatem subiciendi nouo examini Sacerdotes Regulares absolute approbatos: nam Capituli iurdictio, & gubernatio ob vacationem Sedis regulariter parum durat, & pro paruo illo tempore noluerant Regulares absolute approbatos exhiberi nouo examini. Sed quia Episcopi iurdictio, & regimen regulariter diu durat, cum non extinguitur, nisi cum interitu eiusdem Episcopi, vel amotione ab Episcopatu; ideo reueruasse tantum futuro nouo Episcopo successori Regularium reprobationes, aut nouas approbationes: quare & si Marchinus de *Sacram. Ordin. part. 5. sui tract. cap. 15.* dixerit prædictum privilegium fuisse abrogatum, verius tamen est in praxi iam dictum, quod antea sequuti sunt Syluester. *verb. confessor. 2. n. 4.* Alex. Peregrin. *p. 1. privilegior. sui ordinis, sit. absolutio quoad saculares, §. 7.* & Fagundes cum aliis dicto *cap. 1. n. 28.*
- 10 Ad ultimam partem questionis pro vero intellectu, etiam præcedentium questionum dicendum est, ut quoad potestatem Ordinis pertinet, succedendo Capitulum Sede Vac. in ius exercendi Pontificalia, ut scilicet ordines conferendi, chrismata consuecendi, consecrandi Basilicas, & huiusmodi, sed in his quidem non ut Canonici ipsi per se, sed per Vicarios Episcopos facere iuxta glossam in *cap. 16. qua, & in cap. si Episcopus de supplenda negle. Prælator. lib. 6.* cum Pontificalia huiusmodi, non nisi à consecratis Episcopis valeat exerceri, ut ostendit Barbosa in *pastorali circa princ. p. 1. & 2. idem de Canonic. cap. 42. n. 13.* & de iure Eccl. *eisdem num. cap. 30. p. 1.* † Cum ea tamen cautela, ut quando ad Pontificalia exercenda vicinus, vel alius aduocatur Episcopus, id fiat cum cautelæ studio, ut inquit in *cap. Pontifices 7. q. 1.* id est ab eo præstita

cautione, quod ex hoc nullum sibi ius in Ecclesia vindicaret, ut exponunt glossa, & DD. ibi, Barbosa *supra n. 134.* legendus Pavinus in *tract. de Cap. Sede Vac. 2. part. qm. 3. princ. n. 4.* legendus.

QVÆSTIO XXII.

An Capitulum Sede Vacante, possit dare licentiam nouitiis disponendi de eorum bonis temporalibus? 2. Aut possit alienare bona Ecclesiæ? 3. Seu dare licentiam Monialibus exeundi à Monasterio? 4. Seu dare licentiâ Clerico transeundi ad Dignitatem Ecclesiasticam in alienam Diocesim? 5. Seu queat Visitare Monasteria ouilium Monialium exemptorum? 6. Quid in visitando Diocesim intra annum, vel post, aut transacto triennio?

S Y M M A R I U M.

- 1 Capitulum Sede Vacante uales sicut Episcopus dare licentiam nouitiis, ut ante professionem disponant de bonis suis.
- 2 Alienare nequit Capitulum Sede Vacante sine licentia Papæ res Ecclesiæ, quod Episcopus uales renouare, vel confirmare, si cedat in utilitatem Ecclesiæ, ut n. 3. & quare? n. 4.
- 4 Possiones redditus, commenda, & agri reseruantur futuro Episcopo.
- 5 Monialibus Capitulum nequit dare licentiam exeundi à Monasteriis, ut n. 6. ubi quod competit solū Episcopo, nisi in casu nimia necessitatis, ut n. 7.
- 8 Capitulum Sede Vacante verum est quod potest dare licentiam Clerico transeundi ad dignitatem Ecclesiasticam in alienam Diocesim, ut n. 9. & 10. & absentandi se à beneficio, ut n. 11.
- 12 Visitare Moniales exemptas nequit Capitulum, nisi in casu nimia necessitatis, ut n. 13.
- 14 Capitulum per suos Visitatores quærit visitare integram Diocesim, sicut uales Episcopus.

- 15 *Capitulum Sede Vac. in ordine ad moram correctionem habet visitare, & n. 16.*
 17 *Visitantur Diocesimnegati Capitulum, donec annus transactus sit à Visitatione facta per Episcopum, improbato tempore triennale, de quo n. 18.*
 19 *Procuraciones solita debent solui à Clero Capituli visitanti, aut eius Visitatoribus, quid circa summatum, & Equestram, n. 10.*
 21 *Abbas Collegiata valet visitare Vacante Sede Ecclesiam Collegiatam, si alius esset in usu, & habens territoriam.*

1 **A**D primam igitur quæstionis partem cum de iure, & ex Trid. permittatur nouitiis disponere de eorum bonis temporalibus, ut quodvis practicitur, est tamen, an disponendi licentiam queant in Sede Vacante Capitula concedere, sicut potest Episcopus, & Barbosa in *Trid. sess. 25. de regularibus*, ubi latissimè agit de prædicta dispositione, & per quos superiores auctorizetur ibi n. 16. ait Capitulum Sede Vac. posse dictam licentiam dare, ut tenuerunt Sanchez in *præcepta decalogi tom. 2. lib. 7. c. 5. n. 67.* Bartholomæus à Sancto Fausto in *thesauro Religiosorum. lib. 5. q. 195.* Peregrin. in *comment. ad constit. Cleric. regul. p. 2. cap. 1. litt. F, §. 161.* Tamb. de iure Abbatis *litt. C. diff. 4. q. 103.* Diana p. 8. *tract. 4. ref. 53.* cum Barbosa de potestate Episcopi 3. p. allegat. 99. n. 4. probans ex eo, quia id potest Episcopus iure ordinario iuxta dict. cap. 16. Trid. ut fiat intra duos menses ante professionem.

2 **A**D secundam quæstionis partem, an possit alienare bona Ecclesie, & periculis quæ de hoc puncto latè dixit Franc. Paulinus cum DD. antiquis in iure latè probans *tract. de Potest. Cap. Sede Vac. p. 2. princip. tota q. 8.* & de quo etiam Molina de iust. tom. 6. *tract. 11. disp. 11. n. 15.* & latius Mcrolla tom. 3. *disp. 7. cap. 7. dubio 17. per totam*, Bauinius in *theologia moralis tom. 1. tract. 11. q. 27.* qui omnes, & Diana p. 8. *tract. 4. ref. 38.* negant, nedum in bonis, quæ seruando seruari possunt, & quæ mobilia sunt, sed nec immobilia sine Sedis Apostolicæ auctoritate probantes sic ex cap. signa 12. q. 2. & ex

3 **C**oncilio Ildense can. 22. † Sic ut alienationes factæ à Capitulo, sine consensu, & auctoritate Papæ, quod attinet eas ad electum Episcopum, cum erit confirmatus rescindere, aut si ad Ecclesie suæ utilitatem pertinet, confirmare valeat, ut indicat Canon. 15. *Ancyranæ Synodi in dicto cap. si qua per verba sequentia*: [Si qua de rebus Ecclesie, si Episcopus non est, Præbyteri vendi-

derunt, placuit rescisso contractu ad ius Ecclesie reuocari &c.] Et hoc sub penis contentis in dicto can. 12. *Concilio Ilerdensi* in illis verbis: [Nullus Clericorum cuiuslibet ordinis, officij, gradusve, si quidquam de domo præsumat, vel quod de utilitate instrumenti domus esse cognoscitur, id est mobilis, aut immobilis in Ecclesiasticæ conetur invadere pena alienationis, ea bona, est excommunicatio non laxæ, sed ferendæ sententiæ, & vix quocunque peregrina, ei communicatio concedi debet.]

Quod si rationem inquiramus, eam 4 nempe tradunt scribes, quod fructus scilicet Episcopatus, possessiones, agri, commoda, redditusque poni debeant, cum sint ij successori debiti, nec dissipandi, & quod proinde Pontifices, in cap. quia sapè de elect. lib. 6. & in Clem. statutum, eodem tit. de quibus dixi latè supra sub qu. 4. huius tractatus disposuerint tales fructus in utilitatem Ecclesie expendendos, & reservandos successori, ut in specie Papa Bonifacius cavit in dicto cap. quia sapè, ubi Barbosa, ubi n. 4. vocat Capitulum Sede Vacante debere fructus quocumque modo proueniens in utilitatem Ecclesie, expendi facere, & conuertere, vel futuris successoribus, fideliter per æconomum reservari: sic cum Boëtio decis. 340. nu. 1. & 2. & antè eostenit cum antiquis Ioannes Monachus, in cap. unico de maiori tate, & obed. lib. 6. vide infra. vers. ad quartam.

Ad tertiam quæstionis partem, an Capitulum Sede Vacante, queat dare licentiam Monialibus exeundi à Monasterio? Et quamuis ex sententia Nauarri lib. 3. *confessorum* secundum primam edidit. de statu Monachorum. *conf. 6. & in summa cap. 9. n. 30.* Bauinius in *Theologia moralis tom. 1. tr. 11. q. 24.* ex causa permittat, docens ex Trid. *sess. 25. de regularibus cap. 9.* competere Episcopo iurisdictionem delegatam in Moniales, quoad egressum à claustris; & ob id quia Capitulum Episcopi mortui vices gerit; inde Capitulum Sede Vacante posse dictam licentiam exeundi dictis Monialibus exemptis concedere, cum esse non debeant sine Prælato, ad quem confugiant.

At ego ex verbis dicti Concilij existimo, & cum Diana signanter *tract. 4. p. 8. ref. 39.* eam licentiam non posse impartiri à Capitulo quia, ut supra dictum est *sub q. 3. & infra*, hæc facultas ex Pontificali delegatione data est Episcopis solis, sed quæ eis specialiter permittuntur non communicantur Capitulo Sede Vacante, ut ibi, & sæpius dictum est. Ergo non est cur Capitula

tula in præstanda dicta licentia se introducant, cum & clausura Monialium, sic omnino, & specialibus Pontificum declarationibus commendata sit, referente Diana pluribus declarationibus, ita determinatum, & cautum admitterem in casu necessario, & vrgenti ex dictis *infra*, *vers. ad vltimam*, vt bene inquit Sanchez *tom. 2. Summa lib. 3. cap. 15. n. 30.* Baun. *infra* relatus, & Diana *sub ref. 14. tract. 4. p. 8. vers. sed hic*, in fine.

7 † Poterit necessitate vrgenti, & in talibus Bullæ Pij V. quæ incipit *decori, & honestati*, Capitulum Sede Vacante concedere licentiam talem Monialibus ex eundi; quamuis id pertineat ad Episcopum, tanquam sedis Apostolicæ delegatum, quia Monasteria hæc non debent esse absque Prælato, ad quem in casu necessitatis confugiant.

8 Ad quartam quæstionis partem, an valeat Capitulum Sede Vacante dare licentiam Clerico transcundi ad Dignitatem Ecclesiasticam, in alienam Diocesim; & pro negatiua sententia faciunt, quæ tradit ex antiquis Franc. Pauin. *de Capitulo Sede Vac. 1. p. princip. q. 8. num. 4.* Vbi quod sicut iam supra dictum est hic *sub vers. ad secundam*, Capitulum Sede Vacante non potest alienare, sic nec personas ex glossa in *cap. si Episcopus de supplenda negl. 5. Prælat. lib. 6. ex Ioanne Andrea, Moderu. & Calderin. n. 6.* & sic in *c. cum olim de maior. & obed. ca. ratione* tenuit, quia est quædam alienatio personæ, sed Capitulum Sede Vacante, non potest facere bona Episcopatus ex dicto *cap. si qua de rebus, 12. q. 2.* ergo multo minus personas, vti etiam videtur tenere Anton. Cuchus, *lib. 2. institution. moralium tit. 9. n. 75.*

9 Tamen in hoc puncto potius est, vt affirmatiua sententia sit sequenda, quia id non est alienatio rerum Episcopatus, quæ sola prohibetur Capitulo, cum non ita præiudicatur Episcopo in dicta alienatione Clerici, sicut præiudicatur in alienatione bonorum Episcopatus, vt ex se patet, & sic consequenter docere scriptores non bene argui ab alienatione rerum ad alienationem personarum: ita Panormit. in dicto *cap. cum olim n. 2.* Ioannes Andr. Ioannes Monach. & alij Canonistæ in *cap. si Abbatem de elect. Franc. Pauinus dicta q. 8.* bene probans *sub n. 1.* dicens ex Ioanne Andrea non videri in iure prohibitum, vt queat Capitulum dare licentiam subdito transcundi ad aliam Diocesim, cum ista non sit alienatio, nec seructur in ea aliqua solemnitas, probans cum Baldo, & alijs, & etiam ex Rota in nouis decis. 306. incipit, item fuit du-

bitatum, & quod pro hac facit æquitas, & ratio, *cap. si religiosus de elect. lib. 6. in 2. responsio*, & ex aliis fundamentis Borfas de *irregularitate part. 3. tit. vtrum aliquo tempore, Capitulum dispensare possit.*

Quare dixit Molina de *iust. & iure tom. 6. tract. 5. diff. 11. n. 14.* quem sequitur Diana *p. 8. tract. 4. ref. 20.* cum dicta glossa in dicto *cap. cum olim*, & Panormit. *ibi n. 6. vers. sed dubitatur*, Ioanne Andrea, & communi opinione, ad Capitulum Sede Vacante transire iurisdictionem concedendi facultatem transcundi ad Dignitatem in aliam Diocesim, sicut Episcopo eadem iurisdictione competit, quia id non est alienatio rerum Episcopatus: bene Selua, vbi probat in *tract. de beneficiis tract. DD. antiquorum fol. 108. q. fin.* † dicens posse Capitulum Sede Vacante dare licentiam Clericis absentiandi à beneficiis per glossam in *cap. ex eo de elect. lib. 6. & ex cap. velatum de Clericis non residentibus*, postque dare litteras dimissorias, & commendaticias quia illud est iurisdictionis necessitas, quam Capitulum Sede Vac. exercet, *cap. 1. de constit. n. 6. glossa in Clem. 1. de heret. & ad tempus ex iusta causa*, quando Clericus vult peregrinari, *cap. non oportet de consecrat. diff. 5.* & transcundi ad alienas Ecclesias ex Rota. decis. 306. in nouis, ex *cap. si religiosus de elect. lib. 6.*

Ad quartam quæstionis partem, an queat Visitare Monasteria Monialium exemptarum? Et suppositis quæ dixi *supra sub q. 13.* & quæ late scribunt de hæc quæst. Morolla. *tom. 3. diff. 7. dubio 1.* Molina celebrem, & difficilem appellans, vbi supra dicta *diff. 11. n. 8.* Moneta de *commut. vltimar. volumi. 2. Cenedo q. 26. Canonizar.* Pauin. Garcia, Grassis, Ricciis, Barbosa de *potestate Episcopi alleg. 73.* & multi alij ab eo relati, & à Diana *p. 8. tract. 4. ref. 14.* inter quos dignatantes, verius est ex Trid. vt nequeat Capitulum Sede Vac. illas subiectas Apostolicæ Sedi visitare deficiente Episcopo, quia in dicto *cap. 9. Trid. sess. 25.* soli Episcopo delegatur specialiter in verbis sequentibus: [Monasteria Monialium S. Sedi Apostolicæ immediatè subiecta, etiam sub nomine Capitulorum, S. Petri, vel S. Ioannis, vel alias quomodocumque nuncupentur ab Episcopis tanquam Sedis Apostolicæ delegatis gubernantur, non obstantibus quibuscumque &c.] probantes negatiuam, quia Capitulum non succedit Episcopo in priuilegiis ei concessis, cum sint personalia, & odiosa, ac proinde strictè interpretanda, vt ex Innocent. & Flamin. vbi *supra*, Diana

Diana *vers. primo in fine, & vers. secundo*, ubi quod Episcopo mortuo, non possit Capitulum visitare dicta monasteria exempta, quia soli Episcopo est ius dicendæ sententiæ in Sacras Virgines à foro suo exemptas per Papæ beneficium.

- 13 Et quamvis si vrget necessitas eas visitandi, hoc ius concedunt Paulinus *sup. q. 7. Anton. Cuchus, lib. 2. tit. 9. num. 80.* tamen idem Baunius, & Diana, & Garcia *de benefic. p. 5. cap. 7. nu. 46.* tunc docent iam hoc in casu ex iurisdictione ordinaria competere Capitulo, sicut Episcopo, cum necessitas, ut iam distinximus *q. 1. & 2. & alibi à q. 9.* ad terminos iuris communis, reducat; satius tamen distinxit Barbosa legendus, *de Canonis cap. 42. à num. 105. & à num. 107.* idem de iure Eccles. *sub eisdem num. p. 1. cap. 30. ex reg. textus in cap. quoniam, Abbas de Officio delegati, ut distinxit supra sub q. 3.* idem cum Garcia, Armendar. Franc. Leo, Marcello Vulpeio, & Molina *dicto cap. 42. & cap. 30. sub numero 71. vers. extende, ubi* excipit Monasteria Monialium non exemptarum, quæ valet visitare.

- 14 Ad ultimam de visitando Diocesim, suppositis quæ etiam dixi supra, *dicta q. 13.* respondetur affirmando, quod Capitulum Sede Vacante valet Visitare per suos Canonicos, aut ministros ad id Deputatos integram Diocesim, sicut Episcopus, & eius Visitator possent exequi iuxta DD. *in cap. inter cetera de Officio ordin. cum similibus*, & sicut in specie insinuare videtur textus *in cap. Ecclesia, de supplend. neglig. Pralat.* dum dicit Metropolitanum posse mittere Visitatorem Ecclesiæ Vacanti, si Capitulum negligens sit in exequenda iurisdictione Episcopali ad se deuoluta: quæ doctrina sic generaliter recepta intelligitur, ut possit per se, vel per alium Capitulum in Sede Vacante visitare illam: latè legendus Barbosa cum multis *de Officio Episcopi p. 3. alleg. 133.* quam reuli latius supra, *in dicta quest. vbi reuoluit numero 9.* Capitulum Sede Vacante posse deputare Visitatorem id est administratorem Generalem Episcopatus in spiritualibus, & temporalibus, *& n. 14. †* quod Capitulum Sede Vacante habet ius visitandi in ordine ad morum correctionem; possitque, ad hoc munus, particularem, & Generalem Visitatorem deputare, idem Barbosa repetit *de Canon. dicto cap. 42. & de iure Eccles. dict. parte 1. cap. 30. sub numero 67. & 69. & vtroque sub num. 68.* addit cum Nicolao Garcia *dicta p. 5. cap. 7. de benefic. numero 29.* quod etiam Vicarius Capituli, habet eam facultatem, quamuis id specia-

liter à Capitulo non fuerit commissum ex sententia Sacræ Congreg. cuius verba refert Garcia ibi legenda, docent præter ordinarios in dictis iuribus Paulinus *de Capit. Sed. Vac. p. 1. princip. q. 7.* Syluester *verbo Capitulum nu. 3.* Abbas *in cap. cum olim sub n. 2. vers. sed in istis, ubi Bald. n. 1. de maioris. & obed. Archid. in cap. si Episcopus nu. 2. de suppl. neglig. Pralat. Socin. in tract. visit. col. 4.* Rebuffan *praxi tit. de denotat. numero 65.* Quaranta *in summa Bullar. verbo Capitulum Sede Vac. vers. primo quaro.* Lotherius *de re benef. libro secundo quæst. 2. numero 44.* Ragutius *de voce Canonie, in Capitulo quæst. 36. numero 2.* Azor. *p. 2. instit. moral. lib. 3. cap. 37. quæst. 14.* Rota *decis. 346. numero secundo apud Farin. p. 1. recent. & decis. 166. num. 2. p. 1.*

Nec huiusmodi visitationem in Sede Vacante soli summo Pontifici competere, iam supra *in dicta quæst. 13.* dixi ex doctrina Barbofæ *in dicta alleg. 133.* vbi latè, & ut repetit Laconice *de Canonis quæst. cap. 72. & dicto cap. 30. de iure Eccles. numero 69. in princ. ex glossa verbo Capituli, post medium in Clem. 1. §. 1. de hæret. ut sustinent post Archidiaconum, & Abbas. in dicto cap. cum olim. numero secundo col. 3. post princip. de maioris. & obed. Paulin. de Capit. Sed. Vac. p. 1. dist. q. 7. à numero primo, Syluester dicto numero tertio in summa, Molina. de iust. tom. 6. dist. tract. 5. dist. 11. sub num. 7. vers. ex eadem, Cardinalis Tufchus tom. 1. litt. C. conclus. 56. numero decimo.*

Et quamvis prædictum ius visitandi ¹⁷ competat Capitulo, dum Sedes vacat, Episcopo tamen intra annum non poterit illam visitare; donec integer annus transactus sit à die, & termino vicinæ visitationis factæ per Episcopum, aut eius ministros ad id deputatos, & ubi de proximo non sit Ecclesiæ pastore providenda. † Nec est necessarium, ut spectetur tempus lapsi triennij ex Sacra Congreg. in Pampilonen. 3. Februarij, & 10. Decemb. 1629. ob quod optime Rota in alia Pampilonen. iuris visitandi sub die 15. Martij 1624. coram R. P. D. Merlino denegavit remissariam Clero de Guipuzcoa aduentu impedire, ne Capitulum visitaret Sede Vac. antè lapsum triennij sub prætextu immemorialis consuetudinis, quia materia est in præscriptibilis, & quia semper actus ex parte Episcopi remanet merè facultatiuus, ut dixi *sub c. 12. & 14. de præscript. latè Barbosa in pastoralis p. 3. tota alleg. antepen. ubi* firmat ius visitandi non præscribi: in terminis idem *de c. 42. de Canonis. num. 71. & ibi in vers. vnde, idem dicto*

cap. 30. p. 1. de iure Eccles. sub eodem n. & vers. & ante in terminis Lothecius de re beneficia-
ria lib. 2. qm. 2. nu. 49. & 50. Gratian. discept.
forens. 1298. num. 10. & discept. 399. nu. 33. &
alii.

- 19 Etenim Capitulo, eiusvè Ministris visi-
tantibus à Clero solui deberi procuraciones
solite palam est, vt dixerunt etiam Farin.
in posthumis dicta decis. 166. p. 3. n. 2. Franc.
Leo in thesauro fori Eccles. p. 1. cap. 10. nu. 8.
vers. decimo, Molina dict. tract. 5. p. 6. disp. 111.
num. 11. vers. in eodem, Marcell. Vulpelius in
praxi iudiciali cap. 44. n. 11. & in iurgen.
procuracionum 10. Martij 1597. coram
Orano, & in Trid. iurisdictionis 28. No-
uemb. 1607. coram Cardinali Sacrato, & in
Pampilonen. iuris visitandi. 15. Decemb.
1613. coram Merlino, Sacra Congreg. Con-
cilij in Pampilonen. 13. Aprilis 1630. † Vbi
quod potest visitare omnia loca, quæ po-
terat Episcopus, & quod in ipsa visitatio-
ne circa famularum, & equestrium, &
alia, formam esse obseruandam Sacri Con-
cilij Trid. sess. 21. de reform. cap. 3. declarauit
Sacra Congr. in Liman. 10. Maij 1619. tra-
die Barboja in dicto Concilio, & hæc dicta in
dicto cap. 42. de Canon. sub dicto n. 67. & 70.
& in dicto cap. 30. de iure Eccles. eisdem num.
p. 1. idem legendus in pastoralis p. 3. allega-
tione 73. n. 24.

- 21 Pro complemento notatur post Feli-
num in cap. 12. q. 2. de maiorit. & obed.
& Paulinum de Potest. Capitali Sede Vac. dicta
p. 1. princ. 7. q. 9. vers. septima sedes est Abbati-
alis, Rota in decis. 346. n. 3. p. 1. recens. Barbo-
ja dicto cap. 42. de Canonice, & dicto cap. 30.
de iure Eccles. sub dicto n. 71. vers. vtram,
Capitulum Collegiarum Sede Abbatiali Va-
cante, succedere suo Prælato in iure visi-
tandi, & hoc quamuis tale ius competeret
Abbati ex præscriptione, vel privilegio,
cum hoc casu visitatio non esset delegata,
sed ordinaria competens Abbati nomine
proprio; quod intelligimus procedere in
Abbate cum territorio distincto, non in
subincluso Episcopali, quia tunc subintrat
Capitulum Ecclesiæ Cathedralis, si
alias esset in vsu visitandi Ecclesiam Col-
legiarum Abbatialem; Etenim in nostra
Diocesi illa, quæ dicitur de Villafranca ne-
quit visitari à Capitulo nostro, dum Sedes
vacat, sed tantum Sede plena per Episco-
pum personaliter, aut Prouisorum Gene-
ralem, vt est Concordatum ab antiquo.

DE CAPITULO CIRCA beneficialia, & electiones, dum Sedes vacat Episcopalis.

QVÆSTIO XXIII.

Capitulum Sede Vacante quare
non possit prouidere, siue con-
ferre beneficia liberæ collatio-
nis, sicut facit Episcopus? 2.
Quid in illis, quæ debentur
certo generi personarum? 3.
Quid quando spectant ad so-
lam collationem Episcopi?

SVMMARIVM.

- 1 Beneficia quare non possit prouidere Ca-
pitulum Sede Vacante num. sequen-
tib. Vbi de quibus beneficiis intelligi-
tur?
- 2 Conferendi ius non habet Capitulum Sede
Vac. sed presentandi sit, & de differentia
n. 3. & 4.
- 3 Conferendi beneficia ius confertur inter
fructus Episcopatus, quod minus est
quolibet iure eligendi, aut presen-
tandi.
- 4 Conferendi libera, aut necessaria benefi-
cia distinctio, non admittitur contra
communem respectu Capituli, nisi, vt n. 6.
& 7.
- 5 Conferendi potestas quando est electa
indistincta persona non transit in Ca-
pitulum.
- 6 Parochialis, qua vacauit Salmantia in
mense ordinario, Sede Episcopali Vacan-
te, fuit reservata futuro Episcopo.
- 7 Collatio necessaria, dicitur illa, ad quam
Episcopus præcisè tenetur, & quando sit
illa, qua dependet à Patrono, & melius,
n. 10. 11. & 12.
- 8 Collatio debita certa persona, seu certo ge-
neri personarum, dicitur necessaria, &
quando debetur optanti? n. 4.
- 9 Capitulum Sede Vacante (secundum Cor-
rasium) non succedit in prouisione bene-
ficiarum, nisi quando in iure expresse ca-
uetur.

- 14 *Capitulum Sede Vacante, potest eas collationes beneficiorum facere, in quibus nulla exerceatur liberalitas. Et quia illa talia dicantur, vel non?* n. 15.
- 16 *Capitulum nequit conferre beneficia, quæ spectant ad solam collationem Episcopi, & quare?* n. 17.
- 17 *Collatio est fructus Episcopatus, qui solet reservari futuro Episcopo, excipe, ut n. 19. & 20.*
- 18 *Donare prohibentur, quibus libera administratio prohibetur.*
- 19 *Collationes, quæ libera sunt spectant ad Episcopum, secus necessaria, quales sunt Indorum, ut n. 20.*
- 20 *Collationes debita ut necessaria, potius confirmationes dicuntur.*
- 21 *Electio, & collatio Dignitatum, & Canonatum olim ad Episcopum, & Capitulum pertinebant.*
- 22 *Constitutio Pij V. super conferendis beneficiis, verum est, ut non expiraverit.*

Quia propter antiquiores in cap. 2. ne Sede Vacante & in cap. 2. de concess. Prab. ibi Barbosa cum infinitis tractat hanc materiam, & diffusè in proposito Franc. Papius de Capitulo Sede Vac. p. 2. principalis per totam à quæst. 1. & inter nostros ex multis Nicolaus Garcia de beneficiis. p. 5. cap. 7. à numero 51. etiam ex textu in cap. unico ne Sede Vac. lib. 6. & ex cap. 1. de instit. eodem lib. ex Rebuffo, Vermondo, Corrasio, Rosinassio, Nicolao Gomefio, Cucho, Azcuedo, & Molina, quibus adiungo modernos, Lothierum part. 2. de beneficiis sub cap. 2. Barbosa in de Canonici cap. 42. à numero 109. cum aliis infinitis, & sub cap. 30. de iure Eccles. cap. 30. p. 1. ab eodem num. Solorzano de iure Indiarum tom. 2. lib. 3. sub cap. 13. Zechium de beneficiis & pensionibus sub cap. 5. Dianam p. 8. tract. 4. à ref. 25. cum aliis pluribus, & ex aliis referendis; ideo sub distinctione existimo hanc materiam esse intelligendam.

Et quia etiam à regula, quæ docet Capitulum in Sede Vacante succedere in his, quæ Episcopus iurisdictionaliter exercebat, ut supra probatum est, itaque communis exceptio non succedere Capitulum in collatione beneficiorum ex dictis iuribus, & Doctoribus, qui docent hanc esse vnum, & præcipuum casum exceptum à dicta regula ex rationibus adductis per glossam, & per Abbarem, & alios in dicto cap. 2. & in cap. cum olim de materiis & obedi. & per glossam, & DD. in dicto cap. 1. de instit. & cum difficile sit perquirere, & investigare dictum. Fernosin de Potest. Cap. Sede Vac.

ueritatis rationem, præcipue si attendamus etiam in materia beneficiis succedere Capitulum Sede Vacante, cum succedat in ius præsentandi, seu eligendi, aut etiam instituendi, vel confirmandi ex dicto cap. cum olim, de maioritate, & obedi. ut tangit Lothierus dicto cap. 2. libro secundo numero 14. ideo altius hæc materia est exponenda.

Cumque sit alius modus dicendi Corrasij in tract. de sacerdot. sine de beneficiis. p. 2. cap. 7. sub numero 4. vers. adduntque alij, contra Rebuffum, qui in tract. nomination. qm. 8. ex numero 48. scripsit ne diutina vacatio contingeret, posito Capitulum constituere administratorem, qui provideat de beneficiis, quorum collatio est necessaria, videndus in tit. de deolut. numero 89. quatenus ipse Corrasius ponit aliam regulam ex dicto capite 2. ne Sede Vacante, dicens esse aliam, nempe in Capitulum non transire, nisi ea, quæ à lege nuncupatum permittitur, & videamus hanc indistinctè positam regulam non concludere, nisi quoad ea, quæ sunt voluntariæ iurisdictionis, ut dixi latè in hoc tract. sub q. 1. & 2. & sub q. 4. item à q. 8. cum aliis obstat decisio cap. penult. de suppl. neglig. Prælat. lib. 6. quæ DD. firmant aliam conclusionem, nempe transire in Capitulum generaliter, & vniuersaliter à lege quæ sunt iurisdictionis ordinariæ, ut ex Federico de Senis, Paulino, Nauar. Parisio, Gutierrez, Garcia, Rota, & aliis, refert idem Lothierus dicto cap. 2. num. 28. & 29. & hæc sibi met contradicant ideo profundamento dicto cap. 2. ne Sede Vac. & eius ratione ponuntur sequentia.

Nempè ideo ius conferendi pertinere ad solos Episcopos, nec transire ad Capitula in Sede Vacante, & si aliter dictum sit de iure præsentandi, instituendi, eligendi, vel conferendi quæ sunt penitus inter se diuersa ex cap. cum in illis, paragrapho cum autem de Prab. lib. 6. Verum, & minora hæc à iure conferendi, quod longè maius est, non enim solum reputatur inter fructus Episcopales, ut bene loquitur Puteus decis. 396. sub nu. 2. lib. 1. in nouis, Lothierus supra dicto capite 2. lib. 2. num. 15. & 16. in quo superat quodcumque ius eligendi, aut præsentandi, Felin in dicto cap. cum olim, num. 2. sed etiam continet meram gratiam, in quo transcendit ius instituendi, & confirmandi, quæ potius sunt de mera iustitia, ut eleganter aduertit Bellam. cons. 20. num. 13. Abbas in cap. ex frequentibus num. 7. & 8. de institur. idem Abbas plenius in dicto cap. 2. ne Sede Vac.

Pae. n. 6. idem Lotharius, qui postquam latè probauit dicto lib. 2. de re beneficiaria ius conferendi esse puram gratiam, amplius illud distinguit ab electione, institutione, & aliis quatenus in dicto cap. 3. num. 67. dicit has facultates inferiores à potestate conferendi competere iure Magistratus, & putarique ideo inter iurisdictionalia, seu iudicis iurisdictionis, vt præferunt Bellamara, ubi supra, Gambara de Officio legati. lib. 3. n. 212. sed collationem non posse esse huiusmodi, nec (vt subdit idem Abbas) esse fructum simplicem, sed fructum cum honorificentia, quod indè à persona nequicauelli, vt etiam voluit Felinus in dicto cap. cum olim de maiorit. ex obed. sub numero 3.

- 5 Imo & si communis sit alia Doctorum distinctio inter liberam quidem collationem beneficiorum, aut necessariam, quasi hanc transire in Capitulum Sede vacante, illam non sic, vt exemplificat Nicolaus Garcia dicto cap. 7. à n. 66. in beneficiis Diocesum Palentinæ, Calaguritanae, & Burgen. quorum beneficia debentur filiis patrimonialibus, vt etiam in Diocesi Vallisolerana, præter existentia intra illam ciuitatem cum Ojeda, Mandosio, Gonzalez, Villar, & Azueto, dicendo n. 69. textum in dicto cap. 2. ne Sede Vac. procedere in collatione libera, & gratiosa beneficiorum: tamen idem Lotharius dicto cap. 2. lib. 2. à n. 30. videtur non admittere, cum loquendo de beneficiis debitis graduatis, vel nominatis, firmat adhuc horum prouisionem, & collationem non transire in Capitulum Sede Vac. quia hoc semper est conferre, & prouidere, quod non pertinet ad legem iurisdictionis, dicens non vrgere in contrarium, quod talis sit prouisio ex necessitate faciendâ, quia ex hoc non concluditur ad qualitatem potestatis huius, videlicet, quod ea sit iurisdictionis; quia dum Episcopus, cui vult ex pluribus nominatis, aut graduatis prouidet, exercet actum gratiæ, non autem iurisdictionis contentiosæ; qua propter ait actus ille dicitur gratificatio per gloss. in cap. cum autem in verbo iudicio de iure patron.

- 6 Ex ideo docet ibi sub n. 30. cum aliis impossibile esse hanc potestatem transire in Capitulum, tum quia non est iurisdictionis, & in materia prouisionis beneficiorum vera sit regula per Præpositum, & Rotam firmata, quod sufficit non esse casum hunc in iure expressum; pro vt optimè aduertit Federicus corf. 30. sub n. 3. vers. salis in collationibus; tum quia censetur electa à lege,

industria personæ Episcopi (vt loquitur textus in dicto cap. cum autem de iure patron.) dum eius iudicio remittitur præelectio vnus ex pluribus, sed ubi est electa industria personæ Episcopi, minimè transit potestas in Capitulum, vt voluisse videtur Buer. in dicto cap. 2. sub n. 7. vers. videte alia ratio, ne Sede vacante, indè inferendo ad casum, vt si etiam tractetur de beneficiis Patrimonialibus, & sic debitis certo generi personarum, vt nec talis prouidendi potestas transcat in Capitulum Sede Vac. vt fuit resolutum in Calaguritana beneficij de Archia 26. Aprilis 1556. coram bonæ memoriæ Corduba, cuius meminit Gouza-lez ad regulam de mentibus glossa 9. §. 1. n. 7. legendus, ergo.

Sed quia communis Doctorum distinctio est cum Nicolao Garcia, ubi supra, & ab eo relata iam supra adducta, vt beneficia libera nequeant prouideri à Capitulo Sede vacante, eo quod ista affecta, & reseruata Pontifici remaneant, & illa, quæ sunt necessariæ prouisioni conferri queant, à Capitulo, aut eius Vicario, dum Sedes vacat Episcopalis; imo non deficit, qui existimet perdoctè in qualibet Parochiali Ecclesia spectante ad prouisionem Episcopi idem contingere, cum sit Episcopus in necessitate conferendi illam; vt refert Nicol. Garcia dicto c. 7. n. 79. prætenum fuisse in Ecclesia Abulen. ex Sac. Trid. Concil. sess. 24. cap. 18. de reformat. vt Capitulum Sede vacante conferret ipsi D. Nicolao Garcia beneficium curatum de la Calçada; eo quod ex quo debet conferri magis idoneo ex approbatis; indè etiam prouisio talium beneficiorum, sit necessaria; & ob idque censuisse Vgolinum de cens. subula 2. cap. 11. §. 1. n. 3. hodie ob contrarium, qui sit de beneficiis, quæ curam animarum habent, collationem liberam non omnino videri.

Vndè videtur hæc materia odiosa nimis præcipuè si consideretur aliter decisum, in causa Salmantina Parochialis de Gaitef. 1. Decemb. 1578. coram Domino Brauo in decis. 442. p. 1. diuersor. num. 4. dum dicit, quod Parochialis Vacantis collatio, Sede Episcopali vacante in mense ordinarij, de iure referuerit futuro Episcopo, & è contra in rebus beneficiorum patrimonialium in vna Calaguritana beneficij de Alcarea 17. Maij 1556. coram Corduba, & in decisione sequenti, fuisse decisum in verbis sequentibus: [Capitulum Ecclesiæ Calaguritanae non habuisse facultatem conferendi beneficium, de quo agitur, Sede Episcopali vacante]

Vacante] *ex dicto cap. illa 2. ne Sede Vacante* constat ex pluribus adductis à García *dicto cap. 7. n. 88. Legendus. † Vbi respondetur ad dubium, quod iste non sit casus liberæ collationis docendo istam non esse collationem necessariam, cum tantum ea dicatur talis in proposito, ad quam Episcopus tenetur, & potest compelli, & quæ incipit à tertio, ut à patrono, non autem quando totus actus dependet ab illius potestate, pro ut electio, & institutio magis idonei, alia cumulari videnda relata decisio, ob idque Corrasius 4. p. cap. 4. de beneficiis n. 38. potuerit dicere non sibi videri admodum tutum asserere collationem, quæ sit nominatis, necessariam esse, quando concurrentibus pluribus eiusdem anni nominatis, possit Episcopus cui vult gratificare.*

10 Tamen quia ex alio capite Doctores communiter docent illam esse collationem necessariam, quæ est debita certæ personæ, seu certo generi personarum, Rebuff. in praxi tit. de coll. n. 1. & quæst. 14. de nomin. num. 131. alias n. 79. Petr. Gregor. de benef. cap. 39. num. 3. Puteus decis. 100. n. 3. lib. 3. & decis. 235. lib. 2. & decis. Abulensis Parochialis 24. Octob. 1594. quam adducit García de benef. dicto cap. 7. num. 73. & ad litteram dict. p. 5. cap. 5. n. 93. & ob id quando Patronus præsentasset plures æquæ idoneos, posse Capitulum Sede Vacante instituire quem maluerit ex præsentatis, ut dixit Paulino de Capis. Sede Vac. 2. p. q. 4. in fine & q. 5. n. 2. idem García, dicto cap. 7. n. 75. per ea, quæ adducit cap. 8. n. 88. inferens dict. cap. 7. n. 76. quod si aliquod beneficium, seu Capellaria ex fundatione, & institutione, & confereudum sit certæ personæ, seu certo generi personarum, ut consanguineis fundatoris, possit Capituli Vicarius Sede Vacante illud conferre, quamvis non sit iuris patronatus, sed mere collativum, ut si fundator illud liberum reliquisset à iure patronatus, seu alias ius patronatus esset amissum, & ubi esset ius patronatus, & Patronus non præsentasset in tempore. † Vt tenuit Vbaniensis cons. 167. idemque fore ait García n. 77. quando ratione optionis dabatur beneficium antiquiori optanti, quia hoc in casu, non est libera collatio, sed necessaria, ut in cap. fin. de consuet. lib. 6. Petr. Gregor. de benef. dict. cap. 39. num. 4. & dict. decis. Abulens. inferens etiam García ad aliud, quod dixit p. 11. cap. 4. n. 87.

11 Ideo & quia ex aduerso videmus decisum iuxta dict. cap. 18. Trid. sess. 24. & inx-

ta Congreg. Cardinalium Sacri Concilij, Capitulum non solum non posse conferre Parochiales Sede Vacante, sed neque etiam posse conferre in commendam, quod Capitulum erat permixtum cap. bona, Vbi Abbas n. 14. de appell. cap. fin. de sum. Monachor. Iuxta quæ etiam tradit videnda ipse García dicta p. 5. cap. 7. à n. 81. In hoc inuolucro oppositionum existimo etiam respectu beneficiorum præsentationis, quod si plures sint præsentati in concursu, ita ut sit locus gratificationi: tamen si nec tunc agatur de collatione libera, propter necessitatem providendi vni ex Puteo decis. 58. n. 1. lib. 2. nihilominus, quia lex in individuo facultatem hanc gratificandi iudicio Episcopi præseruat in dicto cap. cum autem de iure patronatus, ea collatio non transeat in Capitulum, propterea quod hic censetur electa industria personæ, ut dictum est ex sententia Butrij, & sequitur Lotherius dict. cap. 2. de re beneficii lib. 2. n. 34. & 35. dicens eam gratificationem non exigere aliquam causæ cognitionem, vel Tribunalis erectionem, quominus censi debeat actus mere voluntarius, & graciosus, ut laxissime fuit resolutum in vna Calaguritana de Zurbano 19. Octob. 1608. & 4. Nouemb. 1609. coram bonæ memoriæ Pessia.

Ad vero quia Corrasius in fauorem Episcoporum absolute loquitur, dicendo hunc casum, non comprehendere expressum in iure, sicut reperitur expressus illa de confirmatione, & de institutione præsentati, dicatque Capitulum nunquam succedere in collatione beneficiorum Sede Vacante, nisi quando id in iure expressum inueniatur per verba dicti cap. 2. ne Sede Vacante, ibi Cum nusquam inueniatur cautum in iure, quod Capitulum Sede Vacante fungatur vice Episcopi in collationibus Præbendarum, & mordicus contra illam loquitur García dict. p. 5. cap. 7. à n. 55. Iuxta iam supra adducta ex Papormitano, Archidiacono, Geminiano, Franco, & Millis, de quo nouissime Merolla tom. 3. disp. 7. cap. 7. dubio 1. asserit, nimium extendere potestatem Capituli Sede Vacante electæ collationem beneficiorum.

Ideo cum eodem Merolla, & cum Diana p. 8. tract. 4. ref. 16. & ex iam dictis cum Lotherio firmiter concludendum est, Capitulum Sede Vacante eas solas collationes facere posse, quæ necessariæ sunt, & in quibus nulla exercetur liberalitas, ut quando beneficia ex eorum institutione sunt debita certis, ac determinatis personis,

vt primogenitori, seniori familiz, vel quando ratione optionis, debetur beneficium antiquiori optanti, qui explicant intelligendum esse Garciam cum aliis sequacibus de hac collatione necessaria, alias enim si Capitulum posset conferre beneficia debita ex fundatione certo generi personarum, vt v.g. consanguineis fundatoris, quasi talis collatio censetur necessaria, eadem ratione posset conferre beneficia debita ex fundatione conciuibus fundatoribus, puta Neapolitanis, & similibus; & sic si aliqua beneficia essent fundata, vt dentur tantum Regnicolis, & non exteris posset ea conferre Capitulum, & iude omnia beneficia nostraz Hispaniz posset conferre, quia sunt debita tantum filiis, & subditis nostri Regni, & non exteris; sed hæc dicunt esse absurda dicti DD. & contra communem praxim, cum valdè improprie dicantur hæc beneficia collationis necessarie; ergo debemus stare distinctioni huic, & tradite supra à Lotherio: alia adducunt, Merolla, & Diana cum González adducentes decisionem relatum 19. Aprilis coram Corduba, vbi fuit resolutum non potuisse Capitulum Sede Vacante conferre quædam beneficia filiis patrimonialibus; & in alia Vlyssiponen. Parochialis de Carranza coram Domino Seraphino de Mense Nouemb. 1603. Vbi fuit dictum esse liberam collationem, quamvis sit facienda vni ex personis deserto collegio, nec posse fieri à Capitulo Sede Vacante, nisi in casu, quo Patronus concederet Capitulo, vt ex pluribus præsentatis ab eo, instituerit quem maluerit, dicendo hanc exceptionem accidentaliter tunc contingere ex tacita permissione ac concessione ipsius Patroni, qui cum potuisset præsentare vnum tantum, præsentauit plures, dando ipsi Capitulo potestatem eligendi, & instituendi quem voluerit ex Clericis præsentatis, sicut etiam posset Patronus neminem præsentare, sed dare facultatem Capitulo, vt conferret beneficium cui voluisset.

15 Ad secundam questionis partem, quid de beneficiis quæ debentur certo generi personarum, iam liquet ex dictis, vbi quæ dicantur verè beneficia liberæ collationis, quæ vero necessarie?

16 Ad tertiam questionis partem, an Capitulum Sede Vacante possit conferre ea beneficia, quæ spectant ad solam collationem Episcopi? & negant absolute per textum in dicto cap. 2. *ne Sede Vac.* Cap. quanto, & cap. *en nescitur*, de his, quæ sunt à Præ-

lato sine consensu Capituli & per glossam in cap. 15, *qua de maioris. & obed.* Selua de *benefic.* p. 2. q. 11. Cortal. in *paraphrasi beneficior.* p. 2. cap. 7. n. 1. & 2. Rebuffus in *praxi beneficiati* tit. de *denul.* n. 70. 71. 88. & 90. Azuevedns *conf.* 9. ex n. 1. Pauin. *depo.* test. *Capit.* Sed. *Vac.* p. 1. *prim.* q. 1. Ilaui. *Parif. de resignat.* lib. 7. q. 23. n. 19. Vbi extendit beneficia, quæ vacant per renunciationem, Molina de *Iust.* tom. 6. *tract.* 5. *disp.* 9. n. 11. Marcell. Vulpceius in *praxi iudic. fori Eccles.* cap. 44. n. 5. Piasocius in *praxi Episcop.* p. 2. cap. 1. num. 16. Cardof. *Verb. Capitulum* n. 8. Menochius *conf.* 190. num. 4. Franc. Leo in *thesauro fori Eccles.* p. 1. cap. 10. n. 8. *vers. tertio saltu.* González ad *regul.* 8. *Cancell.* §. 4. *proam.* n. 35. & Glossa 9. §. 2. n. 77. Vbi de beneficiis patrimonialibus Azor. p. 2. *instit.* *moral.* lib. 3. cap. 38. *quest.* 1. Vincent. Filliuc. *quest. moral.* tom. 3. *tract.* 41. cap. 2. n. 42. Nicolaus Garcia *distin.* p. 5. cap. 7. n. 51. Vbi n. 52. extendit ad præsentationem, seu electionem spectantem ad Episcopum, cum Pauino p. 2. q. 5. n. 3. & 4. Lambertino de *iure patronat.* p. 2. q. 2. *art.* 4. lib. 2. *ciuita.* lib. 6. p. q. 33. n. 28. & cum Azor. Barbosa in *passerali alleg.* 72. n. 182. idem de *Canon.* cap. 42. n. 109. & in eodem n. de *iure Eccles.* p. 1. cap. 30. Rota in *Abulen.* *Parochialis* 22. Iunij 1594. coram Cardin. Blaquezo, Vbi extendit etiam ad beneficia Parochialia, latè Quaranta, vbi *Verb. Capitulum Sede Vac.* refert hoc ipsum iure nouissimo cautum esse per constit. felicis recordat. Pij V. quæ incipit: *Sacrosanctissimus in Christo Pater*, per quam omnia beneficia, Episcopali Sede Vacante quomodolibet vacantia ad eorundem Episcoporum collationem, prouisionem, præsentationem, electionem, seu quamvis aliam dispositionem quomodolibet pertinentia ipsi Pontifici reservantur.

Et omnes, ac alij rationem præstant, quia 17 vt late dixi supra sub q. 4. collatio est transitus beneficiij, vt dicit glossa in dicto cap. cum olim de maioris. & obed. sed fructus, vt ibi late dixi futuro Episcopo reservantur ex cap. quia sape 40. de *elect.* lib. 6. & *Clem. statum eodem tit.* ergo. Deinde probant ex eo, quod collatio est donatio per cap. *fin.* de *Offic. Vicarij* lib. 6. cap. si tibi absenti de *prebend.* eodem lib. sed Prælati in conferendo cui vult, vitur liberalitate, vt dictum est supra ex cap. *relatum*, Vbi glossa de *prebend.* cap. post electionem in *prim.* de *consec.* *Frabenda*.

Ergo cum donare prohibeatur iis, quibus, libera bonorum administratio non conceditur

conceditur ex textu in *Leontra* §. si filij ff. de pñis, l. filius §. 1. ff. de donation. sequitur ut Capitulum Sede Vac. nequeat conferre talia beneficia, cum nec alienare, aut donare queat, ut supra dictum est sub q. 21. refert alios pro hac opinione Solorzano de iure Indiarum lib. 3. cap. 23. n. 31. ex cap. ex frequentibus de iustis. & etiam Diana ex Rota, & Didaco Perez dicta p. 8. tract. 4. ref. 25. dicentes, & alij supra hoc verum esse, quamvis beneficium, vivente Episcopo in mense ipsius vacaverit, si tamen mortuus sit, antequam illud conferret.

- 19 Declarant tamen idem Solorzano ex dicto cap. cum olim, & cap. 1. de iustis. lib. 6. Vbi Abbas, & DD. Rochus de Curte de iure patron. verb. competens alieni n. 66. Pavin. vbi sub q. 4. & 5. Rebuff. tit. de denotat. m. 87. & 88. & plures alij, quos sequitur Nicolaus Garcia supra n. 54. Vbames conf. 259. & 260. & 267. n. 2. & Sebastian. Nevius tract. de potest. Capit. in feudis Canonialibus, & similibus conferendum in Rub. tit. quifendum dare poss. à n. 25. hoc quidem de Episcopo dictum, esse intelligendum de collationibus liberis, & merè voluntariis.
- 20 † Secus de necessariis, & debitis quæ, magis confirmationes dicuntur, quales sunt omnes, quæ in Indiarum Ecclesiis sunt ad Regis nostri, tanquam earum Patroni præsentationem, dicendo eas quidem collationes ad Capitulum Sede Vac. pertinere, vel per Vicarium ad id nominatum,
- 21 plane probatis Solorzano. † Id etiam procedere, quia olim electio, & collatio Dignitatum, & Canoniarum simul ad Episcopum cum Capitulo pertinebat iuxta cap. cum Ecclesia viterana de elect. ex Oldrado conf. 244. num. 19. ex Rota sub tit. de concess. Prab. decis. 4. in modis, Gabriel conf. 199. lib. 1. num. 11. quæ intelligit Diana dicta ref. 25. vers. sed hoc in fine, procedere de beneficiis pertinentibus ad Episcopum ratione suæ Dignitatis. Erego iuxta distinctionem iactam de illis beneficiis. etiam præsentationis, & patrimonialibus, quæ pertinent ad liberam collationem, & de aliis, quæ ex institutione, aut consuetudine, siue privilegio solus Episcopus provideret per doctrinam iactam, sic intelligendus Garcia cum aliis dict. cap. 7. n. 54. 55. & à n. 56.

- 22 Et licet idem Garcia de benefice. dicta p. 5. §. 1. n. 234. dixerit dictam constitutionem Pij V. expirasse cum suo Conditor: tamen idem Barbosa in relat. locis sub dicto n. 109. sit præfaram resolutionem etiam hodie reperiri dispositum per regulam 3. Cancell-

lariz, quam & refert dict. Garcia num. 53. in fine, cui assentire videtur.

QVÆSTIO XXIV.

An Capitulum Sede Vacante habeat potestatem conferendi beneficia, quando præsentante Episcopo, interponit ei consilium? 2. An quando iure devoluto, alias ad Episcopum pertineret collatio? 3. Et quid quando pertinet ad Episcopum simul, & Capitulum? 4. Et quid quando electio ad aliquam Dignitatem vel beneficium ad Capitulum spectaret, & confirmatio ad Episcopum?

SVM MARIYM.

- 1 Capitulum nequit conferre beneficium, quando est interponendum consilium Episcopi.
- 2 Capitulum Sede Vacante non succedit in conferendo beneficia devoluta ad Episcopum, si sint libera, secus si necessaria collationis. n. 3. & 4.
- 3 Capitulum potest conferre beneficia ad se, & ad Episcopum spectantia, si Episcopus moriatur, item & præsentare, aut eligere, ut n. 6.
- 4 Capitulum potest confirmare electum à se, quando electio est sua, & confirmatio Episcopi, si Episcopus moriatur.
- 5 Capitulum nequit confirmare donationem in iuspatronatum.
- 6 Capitulum nequit præsentare ad beneficium in iuspatronatum Episcopi, & si possit insistere, & confirmare ab Episcopo præsentatus.

AD primam quæstionis partem, ut non possit dicendum est per textum in cap. unico §. cum vero ne Sede Vac. lib. 6. in quo habetur, ut quando ad Episcopum spectat collatio cum consensu Capituli, aut eius consilio, defuncto Episcopo, aut suspenso; ita tamen ut Episcopus non sit in mora in petenda relaxatione talis suspensionis, quasi per eam tantæ temporis mora

mora deuolutum fuerit ius conferendi id beneficium ad Capitulum, etiam si Sedes non vacaret, tunc collationem eius beneficii non pertinere ad Capitulum, si contingat tunc sedem vacare, sed pertinere ad summum Pontificem, vnde Pauin. *de Capist. Sede Vac. p. 2. q. 1. in pme.* Nauar. *conf. 20. num. fin. de prabend.* Azueu. *conf. 9. num. 5. Molina de iust. & iur. tract. 6. disp. 12. num. 9. & 13. vers. in eodem.* Barbosa *de Canon. cap. 42. num. 110.* idem *de Iure Eccles. p. 1. cap. 30. eodem num.* colligunt Concilium ad consensum, continentem ad Capitulum non efficere, prouisionem communem Capitulo cum Episcopo, quasi ratione talis communionis, prouisio talis beneficii pertineat ad Capitulum Sede Vacante.

2. Ad secundam partem questionis multi dixerunt, absolute idem respondendum, quia beneficia ad prouisionem, & collationem inferiorum attingentia, quæ ob negligentiam eorum ad Episcopum iure deuoluto spectant, eo mortuo, aut translato, non est, cur ad Capitulum Sede Vacante spectare valeant, cuius conclusionis videtur ratio euidentis esse; nam talis prouisio, quæ iure deuoluto recedit in Episcopum, est liberæ collationis, & donationis per doctrinam textus in *dicto cap. 2. ne Sede Vac.* & cum in iure casus iste pro Capitulo non reperiatur, nullo modo ad Capituli collationem posse spectare, deficiente Episcopo; & sic Quarta dicit ut huius casus determinationem diu cogitans tenuerit in *summa Bull. Verb. Capitulum Sede Vac. q. 9. amplias. 3.* tamen adhærendo constitutioni Pij V. 161. fol. 1167. in *Bullario generali*, per quam referuantur omnia beneficia vacantia, Sede Apostolica Vacante, ad prouisionem Episcoporum quomodolibet pertinentia; & sic huic sententiæ, quam sequitur Nicol. Garcia *de benef. p. 5. cap. 7. num. 53.* cum Abbate, Rebuffo, Parisio, Corrasio, Cucho, Genuensi, Azueudo, Azor. Ioanne Andrea, Domiuico, Zerolla, Zech, & Molina, qui dicunt consentire in hoc DD. communiter, quamvis in eo non resoluat Pauin. *dicta p. 1. q. 2.* Ioannes Monachus, Probus, Miles, Baldus, & alij, quos citat Barbosa *de potestate Episcop. p. 3. alleg. 126. n. 70.* Diana *p. 8. tract. 4. ref. 27. à vers. sed aliqui.* Alij inquam dicere absolute eius collationem pertinere ad Capitulum Sede Vac. inter quos idem Ioannes Andreas, in *cap. quamquam de*

elect. lib. 6. Panoromit. in dicto cap. 2. n. 3. ne Sede Vac. Petrus Gregor. in *synonym. iur. p. 2. lib. 7. cap. 9. n. 43.* Lambertini. *de iure patron. lib. 2. p. 3. q. 2. art. 8. n. 6.* Lælius Zechius, *de benef. & pers. cap. 5. n. 5.* Zerola in *praxi Episcop. cap. 1. Verb. Capitulum §. 5. & p. 2. eodem Verbo §. 10.* Molina *dicto tract. 4. disp. 12. n. 12.* ex eo inquam, uam tunc ea deuolutio pertinet ad Iurisdictionem Episcopalem ratione communis utilitatis, & administrationis suæ Diocesis in bonum, & fauorem non Episcopi, sed beneficiorum, ac animarum, sed in huiusmodi Iurisdictione, dicunt allegati succedere Capitulum Sede Vac. ergo quemadmodum ob negligentiam conferendi beneficium intra semestrem, à puncto notitiæ vacationis beneficii, transit ius quod Episcopus habet ad illud conferendum ad Capitulum etiam si sedes non vacet *ex cap. nulla, §. fin. & cap. quia de consens. p. 1. Præb. ut notat Pauin. sub p. 2. dist. 9. 2. §. quadam ergo, & multo plus in casu præfati.*

Nos inquam in hac varietate potius distinguendum putamus inter collationem liberam, & necessariam, ut prima sententia procedat in beneficiis liberæ collationis Episcopalis. Secunda inquam in beneficiis necessariz collationis iuxta differentiam positam *sub quæst. 13. præced.* nam in his, quæ sunt necessaria, lex indulget Capitulo, ut ministret, *cap. 1. de instit. Azueu. dicto conf. 9. num. 8. ubi à num. 15. resolut ex eo quod conferre Capitulum non possit, ne diutius vacet Ecclesia Parochialis, deficiente Prelato, Episcopatus ob hanc necessitatem licere Capitulo Sede Vacante, tales Ecclesias commendare, etiam ultra sex menses: sequitur Barbosa dicto cap. 42. de Canon. num. 110. idem eodem num. dicto cap. 30. p. 1. de iure Eccles. & quamvis Diana sententiæ negatiue adhæreat, & dixerit non esse improbabilem affirmatiuam *dist. ref. 27. sub vers. sed ego*, quam etiam sequuti fuerunt Andreas Valens. *lib. 3. decret. tit. 9. num. 4.* Zypæus *de iure Pontificis noui lib. 3. tit. ne Sede Vacante, & num. 6. & 7.* cuius verba refert Diana: tamen clarius omnes dissensus componuntur sub relata distinctione; à natura inquam beneficiorum liberæ, aut necessariæ collationis.*

Ad tertiam questionis partem, quid quando pertinet ad Episcopum, & ad Capitulum simul collatio, & in hoc casu, breuiter dicendum est, mortuo, vel translato Episcopo, & Sede Vacante, posse Capitulum per se prouidere, ut habetur

in cap. 1. in princ. ne Sede Vacante lib. 6. Vbi affirmant Panormit. & alij traditi ibi à Barbosa, Panormit. in dist. cap. 2. eodem num. 4. Navar. lib. 2. consil. tit. 5. de prob. cons. 20. Diana dist. p. 8. tract. 4. res. 25. vers. nota secundo, vbi cum Capo, & Geminiano, ac Franco in cap. unico de maioris. & obed. † Idem extendit ad potestatem presentandi, vel eligendi ad aliquod beneficium, quoties ad utrumque spectaret electio, vel presentatio vt infra dicitur sub q. 3.

7 Ad quartam questionis partem, etiam responderetur breuiter, quod si electio ad aliquam Dignitatem, vel Beneficium spectaret ad Capitulum, & confirmatio ad Episcopum, Capitulum Sede Vacante, duplici iure fungi; & sic ad illum utrumque spectare in eo casu: argum. textus in l. si consul. ff. de adoption. nam eligit iure Capitulari, & confirmabit iure speciali, vt ante Dianam dicta res. 25. in fine, qui alia in eo vers. dixit iam relata, tenuit Glossa, in cap. penult. de suppl. neglig. Pralator. lib. 6. Vbi DD. applica quæ dico tract. 3. q. 38. vers. ad quintam.

8 Notant verbò Stephanus Gratianus dist. 303. à num. 10. Et Barbosa cum eo in pastoralis alleg. 71. num. 14. idem dicto cap. 42. de Canonie. numero 111. & dict. cap. 30. de iure Eccl'es. p. 1. eodem num. non posse Capitulum Sede Vacante confirmare donationem iurispatronatus, quia tunc necessario intervenire debet Episcopi consensus de quo aliquid iam supra.

9 Item notat Merolla tom. 2. disp. 7. cap. 7. dubio 11. numero 135. & cum eo Diana dicta p. 8. tract. 4. res. 29. in fine, non posse etiam Capitulum presentare beneficium iurispatronatus Episcopo competentis. Sed non negatur posse instituere, vel confirmare Clericos presentatos à Patronis ex dictis supra per cap. 1. de iustit. ex Lothario, Garcia, Rebuffo & Azueto, Barbosa in pastoralis alleg. 72. num. 183. de Canon. cap. 42. num. 9. de iure Eccl'es. eodem n. cap. 30. p. 1.

QVÆSTIO XXV.

An Capitulum Sede Vacante possit resignationes beneficiorum admittere simpliciter ex causa permutationis? 2. Aut possit commendare beneficia ad tempus. 3. Aut æconomus creare pro fructuum beneficiorum, aut Episcopatus vacantis collectione?

S Y M M A R I U M.

- 1 Capitulum verius est, vt non possit resignationes beneficiorum admittere, vt numero 3. & 4. & si contra affirmet DD. qualiscunque factas, numero 2.
- 3 Resignare idem est quod donare, & sic spectat ad liberam collationem.
- 4 Resignationes beneficiorum ex causa permutationis nequit Capitulum admittere: alij dicunt posse permutationes recipere; non inquam conferre beneficia permutata, vt n. 5. & 9. sed de praxi infra n. 7. & 8.
- 5 Episcopus potest admittere resignationem beneficii Pontifici reservati, non tamen conferre.
- 6 Capitulum nequit admittere permutationes beneficiorum spectantium ad collationem Episcopi.
- 8 Capitulum nostra Ansturicens. nos spectant vt fierent certa permutationes.
- 9 Vicarius Episcopi potest resignationes ex causa permutationis admittere, si habeat facultatem ab Episcopo admittere resignationes.
- 10 Capitulum queis ad tempus beneficia vacantia commendare, dando illis Vicarius, sed non in perpetuum, & numero 11.
- 12 Capitulum queis æconomum pro administrando fructus beneficij constituere donec provideatur distinguendo, vt n. 13. & 14.
- 14 Æconomus in beneficiis constituitur ad conservandum, ad agendum, licet pendente inter Patronum, aut cum Episcopo,

cuius bona sunt seruanda successori, vt num. 17.

15 Patronus se intromittere non debet, vt agat de rebus Ecclesie, nisi quoad defensionem.

16 Episcopus, ad quem pertinet institutio Ecclesie patronata, debet custodiam illius habere, dum vacet.

1 **A**D primam questionis partem Flaminus Parisius de resignat. benef. lib. 7. q. 23. n. 19. negat renunciaciones beneficiorum posse fieri coram Capitulo Sede Vacante, idem tenet Prosperus de Augusta in addis. ad summ. Bullar. Quaranta Verb. Capitulum sub n. 159. limit. 5. Barbosa in pastoralis de potest. Episcopii p. 3. alleg. 69. num. 8. qui idem sentire videtur cum dict. Flamin. de Canon. cap. 42. sub n. 109. & sub eodem n. in tract. de iure Eccles. cap. 30. p. 1. Rebuffus in praxi tit. de deuolut. à n. 94. eo quod Capitulum tantum succedit in his, quæ sunt iusticie non his, quæ sunt gratiæ ex Ioanne Andrea in cap. unico de maiestate, & obed. lib. 6.

2 Alij plures firmant bene eas posse admittere Capitulum Sede Vacante, cum fungatur vice Episcopi, & succedat in eius Iurisdictione, vt ex doctrina Abbatis in cap. cum olim de maiestate & obed. & ibi Felin. n. 4. Rota decis. 6. de rerum perm. in motis, Paulinus de Capit. Sed. Vac. quest. 2. à numero 13. Corralius de benef. cap. 8. Cuchus lib. 2. instit. moral. tit. 9. à num. 40. Sbrozios de Officio Vicarij lib. 2. quest. 21. numero 12. plures referentes Azor. 2. p. lib. 3. cap. 38. quest. 5. & lib. 7. cap. 19. quest. 7. Garciam. 2. p. 11. cap. 3. num. 235. Vbi sic ait: Vicarius Episcopi non potest resignaciones admittere, nisi habeat speciale mandatum, vt in illa Spolitana benef. supra relata numero 255. probans cum multis ex relatis, & cum Staphileo etiam tenent Federicus in tit. de rerum perm. quest. 36. Vbi etiam Lapus, & sentit Diana & si non clare dist. p. 8. tract. 4. ref. 28. Vbi cum Paulino supra num. 13. & Sbrozio dist. num. 12. hoc porrigit non solum in resignatione, quæ fit in resignantis pœnam, sed etiam in qualibet resignatione, & sic accidere, quia iste casus non prohibetur Capitulo Sede Vac. & quia Capitulum succedit in totam Iurisdictionem ordinariam Episcopi, exceptis casibus in iure expressis, & quia Capitulum Sede Vacante, potest ex causa Clericum destituere à beneficio, seu priuare,

sed resignatio habet vim destitutionis, nam per eam resignans definit esse intitularus, ac Prelatus. Ergo. Et ita etiam docent Merolla tom. 3. disp. 7. cap. 7. dubio 1. numero 126. & multis exemplis comprobatur Rodrig. in summa tomo 1. cap. 71. num. 15. ex Panormitano, Zabarella, & Rocca; & licet rationem hanc non assignet Barbosa ita tenet eum Sbrozio, Parisio, Quaranta, & Riccio de Canon. cap. 42. n. 96. de iure Eccles. sub dist. n. cap. 30. p. 1. & in pastoralis p. 3. alleg. 69. num. 8. qui tamen dicit non posse Capitulum beneficia sic resignata conferre.

Sed quia in hoc dubio præter alios debet videri Baunius tom. 1. tract. 11. quest. 23. per totam, interim existimo proxima sententia respondendum, quia quantumvis dicatur in resignatione dari collationem necessariam, & ea sit de beneficio iurisdictionis, adhuc potius collationis libertas dicitur, cum resignare idem sit, quod donare eo quod oritur à mera liberalitate; ergo collatio, quæ fuerit facta illius virtute, semper dicetur libera quædam donatio ex cap. 2. de Sede Vacante, & confirmatur ex proximis distis de resignatione, quæ sit ex causa permutationis.

Ad secundam questionis partem, etiam dici debet contra aliquos non posse Capitulum Sede Vacante admittere resignaciones beneficiorum ex causa permutationis: nam si hoc ei permetteretur, posset quidem dicta beneficia resignata conferre ipsis compertumantibus: hæc ita docent veteres etiam scriptores, vt obseruant Merolla disto tom. 3. disp. 7. cap. 7. dubio 11 n. 135. Diana dista p. 8. tract. 4. ref. 29. ambo videndi contra Federicum in tract. de perm. dist. 9. 36. Lapum, Panormit. & Felin. in disto cap. cum olim, Cardinal. Immolam, & Vitalin. in Clem. 1. de rerum perm. & Azor. p. 2. lib. 3. instit. moral. q. 8. cap. 38. dicentem id esse probabilius, eo modo intellectam, nempe, † Quod Capitulum potest recipere permutationes beneficiorum, sed non conferre beneficia permutata, nisi ius conferendi ad ipsum pertineat, vel communiter ad ipsum, & ad Episcopum, sicut in simpliciter dixerunt Federicus, & Lapus vbi supra; item & Rebuff. in praxi tit. de deuolut. num. 94. † Posse quidem Episcopum admittere resignationem beneficij, quod est Romano Pontifici reseruatum, sed non posse illud conferre, Barbosa de Canon. disto. 42. & dist. 30 de iure Eccles. num. 95.

num. 95. ex glossa in *Clem. 1. de rerum permutat.* Gambaia, Cou. Quaranta, Bonacina, & alij, qui etiam cum Puteo *de off. 320. lib. 2. in correctu*, Ricc. in *collect. de off. p. 6. collect. 2487. vers. undecimo*, dicit non posse admittere permutationes beneficiorum spectantium ad solam collationem Episcopi.

7 At quia in casu liberæ resignationis, etiam contrariam negatiam admittimus, quanto quidem fortius debet in hoc ex causa permutationis contingere, iuxta id, quod praticauit his proximis diebus Regia Cancellaria Vallisolerana in quadam permutatione cum Parocho de Baldefinjas & quendam Capellanum loci de Morales compermutantes coram Prouisoribus Lemoren. & quia Parochus conquestus fuit de fraude valoris Capellaniz, & de possessione beneficij de Baldefinjas data relato Capellano, ipsa Cancellaria non ex dicto dolo, sed ex cognitione iuris, quod scilicet ea permutatio non potuit admitti à Capitulo Sede Vacante, declarauit vim factam fuisse in possessione data relato Capellano.

8 Et quamuis nostrum Capitulum in Sede Vacante soleat audacter pergere, ut apparet ex *dist. quæst. 4. & 6.* nihilominus Decanus, & quidam eius frater D. Ioannes de Herrera spectauerunt nostrum aduentum, ut Decanus resignando in manibus nostris, quendam Canonicatum, & D. Ioannes quandam Capellaniam, permutatio fuit per Nos celebrata, quam noluerunt intentare coram Prouisoribus Sedis Vacantis: alia tradunt DD. super hac quæstione videntia; & sic teneo, & si idem Rebuffus in *praxi tit. de denolur. numero 94. & 99.*

9 Et Ruffianaci *cap. 33. numero 2.* Postquam negarint posse renunciationem liberam admitti à Capitulo Sede Vac. dicunt id posse, si fiat ex causa permutationis; eo quod sit necessaria, & cum causa, ut etiam voluit Garcia *disto cap. 7. numero 71. ex Rota, Dominico, & Corrasio*, quatenus dixerunt posse Vicarium Episcopi absque speciali mandato conferendi, conferre beneficia ex causa permutationis resignata, si potestatem recipiendi resignationes habeat ab Episcopo; quia tunc collatio non est voluntatis, sed necessitatis; non enim possunt huiusmodi beneficia, nisi permutantibus conferri, tenendo ex his ex generali commissione transire in Vicarium Episcopi collationem necessariam,

D. Ferrosin. de Potest. Cap. Sede Vac.

& melius à Sede Vacante admitti, quàm habet latiore potestatem, quam Episcopi Vicarius, probans ex l'auins, & Sbrozio.

Ad tertiam quæstionis partem, an possit Capitulum Sede Vacante ad tempus beneficia commendare? Et quod possit ea commendare non in perpetuum, sed tantum ad tempus, donec idoneus beneficiarius detur, hoc est constitutum quendam Vicarium Clericum, qui Ecclesie inferuat, & administret Sacramenta, donec Parochialis, aut beneficium de proprio Parocho, siue Beneficiario provideatur, & communis omnium Episcoporum praxis obseruat, ut docent inter antiquos Panormitanus in *dist. 80. cap. cum olim de maioris. & obed. Innocent. in disto cap. 2. ne Sede Vac.* Ancharanus, & Ioannes Andreas in *disto cap. 1. eodem tit. lib. 6.* Rebuffus in *praxi beneficior. tit. de denolur. numero 77.* Azor. in *tit. mor. p. 2. lib. 1. cap. 33. quæst. 8.* & iuxta hoc intelligo Nouarium in opusculo noui iuris Pontificij, *conclus. 1. numero 4.* Rub. de *caus. prima instantia*, Riccium in *praxi tom. 4. ref. 227.* Dianam *dist. p. 8. tract. 4. ref. 51.* dum dicunt posse Capitulum creare Clericos Saluaticos, illos seruitio Ecclesie assignando, sicut Episcopus. † Et quamuis ex Sacra Congreg. Nicolæus Garcia de *benefic. dista p. 5. cap. 7. num. 2.* Nauar. in *summa Bullar. tom. 2. tit. de Capitulo num. 88.* distinguant dicendo prædictam doctrinam procedere tantum in beneficiis simplicibus; non inquam in curatis, existimamus in veris que quando necessarium est seruitium procedere, & plus sine dubio incuratis per illa, quæ latissime scripsimus in *Rub. & tit. de Offic. Vicary.*

Quod si hoc, quod est Ecclesias commendare intelligatur de æconomo, perscrutando ut infra in *vers. ad ultimam*, sicut sentit Barbosa cum Rebuffo, Azor. & Molina de *Canon. dist. cap. 43. num. 94. de iure Eccles. cap. 30. eodem n. p. 1.* dicendo, quod quamuis ad Capitulum Sede Vac. non pertineat conferre beneficia, quæ conferre ad Episcopum artinebat, ad Capitulum tamen tunc pertinere illa commendare, provideudo de idoneo æconomo, qui illa administret, assignando ei congruum stipendium, donec beneficia illa ab eo conferantur, ad quem collatio eorum spectat, subdens cum Molina *tract. 5. disp. 11. num. 11. vers. licet ita procedat*, siue beneficium sit Ecclesiasticum;

X 2 quod

quod iurispatronatus non sit tempore Sedis Vacantis in mense summi Pontificis reservatum, vel affectum vacet, siue in mense Episcopi; quia ex Trid. sess. 24. cap. 18. Capitulum Sede Vacante vsque ad electionem dignioris, potest peragere omnia pręscripta in Trid. non secus, atque illa perageret Episcopus collationem vero eorum beneficiorum remittens summo Pontifici.

- 13 Ad vicinam quęstionis partem, viso, quod dictum est *supra de æconomo sub quęst. 21. num. 50. & num. pręced.* nunc de æconomis pro administrandis, & colligendis beneficiorum fructibus, & prouentibus, qui debent ad successorem pertiacere, distinguendo respondetur ex Doctorum doctrina in cap. penult. & ult. de suppl. neglig. Pręlat. & ex Gutierrez Canonis. quęst. 11. num. 10. ex Abbate in cap. bona memoria sub numero 11. ad finem vers. tu dic, melius, & numero 13. de appell. ex Rebuffo de nominat. quęst. 8. numero 50. & in praxi. numero 77. & 80. Azor. inst. mor. tom. 2. libro tertio, capite 28. numero 8. alios cumulate, & ex Lorberio de re benef. libro secundo parte 1. quęst. 2. numero 40. qui loquendo de Parochialibus negant circa hæc beneficia, quę ex regula Cancellarię, 1. iam reservata sunt posse Capitula sede Episcopali Vacante, constituere, siue deputare æconomum; non enim docent contrariam sententiam, quę de iure communi alias admitti deberet praticari in dictis beneficiis reservatis, quorum fructus percipiuntur per subcollectores, & ministros Camerę Apostolicę: nam ex quo Papa habet providere, ipsi soli, seu Ministris ipsius competere illud ius custodię; nec ideo addunt videri permissam, aut deputationem æconomi, aut temporariam commendam ipsi Capitulo, ex quo tunc collatio, non pertinet ad successorem in Episcopatu, vt omnium melius, declarat Abbas *supra*, qui etiam in cap. cum nobis numero 19. sub vers. & tunc procuratorem de elect. cum eadem circumstantia prædictam conclusionem ponit; secus quando cessant prædictę reservatio, siue affectio Apostolica, cum tunc locum habere concedant, dicit Abbas in dict. capite secundo ne Sede Vac. numero quarto, Rebuffus, Azor, & Lorberius, *ubi supra*, vt Capitulum constituere valeat æconomus, vt communiter praticatur, & in hac alma vtilius, cui spectat percipere dimidij primi anni à morte Curati, & Beneficiatorum fructus, qui iam diu applicari sunt indulto Apostolico pro fabrica huius Matricis Ecclesię, & hoc iuxta

communem Doctorum in Trid. sess. 24. cap. 16. per textum ibi, ex quo hæc facultas eatenus permittitur Capitulo, quatenus ibi incumbit onus percipendi fructus; prædictam vero distinctionem non admittunt Barbosa, Molina, *ubi supra* n. 94. & n. 11.

Alia inquam applicabis de æconomo¹⁴ constituendo, relata sub glossa. cap. cum vos 4. de Offic. ordin. vers. æconomus, quatenus scribit sequentia, quod constituitur æconomus ad conservandum, non ad agendum, vt in cap. quoniam 75. dist. & quandoque etiam ad agendum, vt in *l. omni. 3. nihilominus. Cod. de Episcop. & Cleric. & in cap. Imperatorum. ubi dixi de iuram. salum. & in cap. dilectus de capellu Monachor. & ibi in cap. constitutus*, quod glossa intelligit, eum de iure patronatus, est quęstio inter Patronos, & Episcopum, vel quando Patroni non concordant, de præsentanda persona, vel malam præsentant; tum enim scribit glossator, debet statim Episcopus povere æconomum, qui conseruet bona Ecclesię, si quęstio est de iure patronatus inter Patronos, vt vsque ad quatuor menses spectet Episcopus, & quod illis elapsis ordinet Ecclesię, salvo iure in posterum illi, qui obtinebit, vt per cap. quoniam in quibusdam, & cap. cum propter discordiam de iure patronat. Vbi DD. notans ex littera dicti cap. cum vos. † Quod Patronus se intromittere non debet de rebus Ecclesię, nisi quoad defensionem, per cap. decernimus 16. qu. 7. & cap. filij eadem quęst. & quod Episcopus, vel alius Pręlat, ad quem pertinet institutio debet habere custodiam illius Ecclesię Vacantis; quævis Episcopus non sit, vt dixerunt Innocentius in cap. cum vos numero 1. Hostiensis n. 3. Ioannes Andreas n. 16. † Barbosa fin. Bald. n. 4. Anchar. n. 2. Butr. n. 16. Panormit. n. 8. Renedina in proamio receptarum sent. tom. 1. tit. 34. num. 5. idem Barbosa in pastoralis alleg. 72. à num. 17. † Et addit glossator in dicto cap. cum vos, bona Ecclesię conservanda in tempore successoris, ex cap. hoc huius placitis 12. qu. 2. & in cap. avaritiam, & dist. 75. cap. quoniam quidam, & cap. si quis 10. qu. 2. nisi sint talia, quę seruando feruari non possunt, vt excipitur in l. lex qua tutoris in fine cod. de administrat. tutor. l. diuus in fine ff. de petis. heredit. respons. & ex dicto cap. si quis Episcopus 10. qu. 2.

QVÆSTIO XXVI.

Capitulum Sede Vacante, an valeat dismembrationes, ac vniones beneficiorum facere, 2. Aut suppressere Canoniatum? 3. Et in aliis casibus, præter relativos, beneficia providere? 4. Vel an possit providere Canoniatum affectus tunc temporis Vacantes, etiam Scripturæ, & Pænitentiarie? 5. Seu nominare Ministros pro iurisdictionis exercitio, tam Ecclesiasticæ quam Regiæ sibi competentis?

S Y M M A R I V M.

1. *Dismembrationes Capitulum Sede Vacante nequit facere beneficiorum, quia hoc est species alienationis, ut sub n. 2. & n. 7.*
2. *Solemnitas requiritur in dismembratione beneficiorum, ut in vnione.*
3. *Dismembratio nequit fieri, nisi vocato Rectore.*
4. *Vniones beneficiorum Capitulum nequit facere, ut à n. 6. contra alios n. 5. etiam si nihil periret de iure Episcopi, ut n. 8.*
7. *Vnio est species alienationis, & extinctionis beneficij omnino prohibita Sede Vacante.*
8. *Collatio libera, sicut nequit fieri à Capitulis ita nec vnio.*
9. *Vniones, quæ fiti Capitulo requiruntur auctoritate Papa, non si fiat alieni separata Præbenda.*
10. *Opprimere Canoniatum nequit Capitulum, quod solum spectat ad Episcopos, non quidem ad Prælatos seculares, ut n. 11. & 12.*
11. *Prælatus Ecclesiæ Collegiata nequit suppressere Canoniatum, nec Prælatus Regulari beneficij, ut n. 12.*
13. *Capitulum nequit providere beneficia Sede Vacante, quorum collatio, aut presentatio est amplexum.*
14. *Canoniatum affectus, nempe Doctorem, Magistram, Scripturam, & Pænitentiam,*

ria, iam Capitulum, dum Sedes vacat providet per edicta vocando oppositores, n. 15. & 16.

15. *Canoniatum Pænitentiarie per multum tempus solum Episcopus, aut Papa providebat in Cathedralibus, iam hodie Vacante Sede providebat Capitulum de facto, potius quam de iure, ut n. 16.*
17. *Ministri eligi Capitulum Sede Vacante pro iurisdictione.*

AD primam quæstionis partem, & si inter scribentes de hoc tractatu, nihil de dismembratione loquutum esse videatur, credimus non posse Capitulum Sede Vacante, eas facere; tum quia & ex iam longè dictis à quæst. 1. item & sub q. 4. *Sede Vac.* nihil novari debet. Secundo ex integro titulo, ut Ecclesiastica beneficia sine diminut. conferantur; ergo si Capitulum, dum vacat Sedes, dismembrationes beneficiorum permutaretur, esset inquam extraneè operari contra ius Pontificis, & Episcopi ex dicendis in vers. ad secundam, de unionibus; ubi ut quemadmodum Doctores non admittentes uniones beneficiorum; ideo tenent, quia vnio est alienationis species, non permitenda, ut patet ex dictis supra sub quæst. 22. num. quarto. † Sic & multo plus nec dismembrationes siquidem, ut ait Garcia de benef. cum multis, p. 12. cap. 3. in dismembratione beneficij solemnitas requiritur, sicut in vnione; imo ut fiat ab Episcopo cum consensu Capituli ibi probans ex num. 3. cum alijs, sic nec dismembrationem fieri à Capitulo posse, cum non habeat posse alienare, nec obligare res Diocesanas perditâ in relata quæst. & ita in terminis docet Paulinus de Capitulo Sede Vac. p. 2. princip. sub q. 3. num. 17. 18. & 19. quia omnis solemnitas, quæ requiritur hic in alienatione rei Ecclesiasticæ, requiritur in dismembratione alicuius Ecclesiæ, vel suorum bonorum cum Decio cons. 122. & Lapo cons. & alleg. 28. † Et addunt glossam Cirm. 3. fin. de rebus Eccles. Petr. Gregor. de iustit. rei benef. cap. 13. sub nu. 11. Barbosa in cap. 6. sess. 7. de reform. nu. 24. cum Roa, & Rebuffo. non posse fieri dismembrationem beneficij partis, seu alienationem, nisi ipso vocato Rectore.

Ad secundam quæstionis partem, an queat Capitulum Sede Vacante uniones beneficiorum facere; in quo puncto video admodum interpretes laborare; alios quidem negantes, alios vero affirmantes, negantium sententia eo fundamento; quia per vnionem beneficium, quod videtur, alteri

supprimatur, vel extinguatur, aut alienatur & etiam, quia inde minueretur potestas Episcopi, cui soli competit conferendi potestas: ita docent Azor. p. 2. *instit. moral. lib. 3. cap. 38. num. 9.* Merolla tom. 3. *diff. 7. cap. 7. dub. 14. num. 147.* ↑ Affirmantium, quia Capitulum succedit in tota iurisdictione Episcopi exceptis casibus à iure expressis sed vnire beneficia est actus iurisdictionis ergo, sic Caccialup. *in tract. de vnion. art. 3. qu. 3. num. 29.* Garcia de *benefic. p. 12. cap. 2. n. 67.* Marcus Anton. Genuen. *in praxi Archiep. cap. 85. num. 25. in 3. edit.* Sanchez cum multis *in summa tom. 2. lib. 7. cap. 29. nu. 155.* Diana p. 8. *tract. 4. ref. 31.* cum Petro Vbaldo, Hoyeda, Rebuffo, & aliis, & etiam ex *Clem. 2. de rebus Eccles. non alien.* Vbi & si beneficium, nondum vacans conferri nequeat, possit tamen vniri, & quia non est idem iuris in conferendo, quod in vniendo quia conferre, est voluntatis, & libertatis, vnire vero sit necessitatis: eo quod vnio fieri non possit, nisi ob Ecclesie necessitatem, veluti si Ecclesia, cui vnio facienda est, caret sufficientibus redditibus ad alendum ministrum, aut propter vtilitatem, quando scilicet, propter fructuum tenuitatem, non inueniuntur Clerici idonei ad deferendum, vt habetur *in cap. expositus de prebend. & sic Rebuffus tit. de decimis. n. 10.* affirmare voluit, vt posset vnire in casibus, in quibus potest Episcopus, cum Cardinali, & imola *in Clem. 1. de statu Monachor.* Petro Perusino *in tract. de vnion. Eccles. cap. 4. Felino in cap. cum alim. ad finem de matron. & obed. Lupo in cap. 2. eodem tit.*

- 6 Sed quia Paulinus iurista magnus, & qui multa dando Capitulis, Sede Vac. videtur negare, vt queat Capitulum facere vniones per rationem negantium *num. preced. in principis* ideo quid sentiendum in hoc dubio, scribendum à nobis est, & magis pro negatiua, quia ex quo quaq; de causa vnio sit duarum, aut plurium Ecclesiarum, siue beneficiorum, negari nequit, cum interueniat aliqua alienationis species, vel nocumentum alicuius populi, aut vicinorum, ob cuius rationem solent maximè conueniri de Episcopo vniones, faciente, & cum obligare ad dismembrationem; ergo apparet, vt cum iste actus sit de se grauis, vt non sit exequendus à solo Capitulo non enim potest tanta necessitas virgere, quæ obliget ad vnionem celerem, non spectando Episcopum venturum. ↑ Cumq; etiam vnio sit species alienationis, & extinctionis beneficij quæ est omnino prohibita Sede Vacante, per *cap. 1. ne Sede Vac. in antiquis*, Vbi DD. &

Paulinus *supra dicto n. 17. & 18.* cum Ioanne Andrea *in cap. his de mortis. & obed.* quia nun potest esse, quod non depercat ius Episcopi, cum per vnionem supprimatur titulus: & addit Paulinus has rationes militare, vbi etiam vnio, vel suppressio beneficij, aut alia dario in proprietatem fieret in vita alicuius tantum, vt ibi dicit de vnione ad vitā alia dicens ex glossa *in c. si sibi absent. de prebend. lib. 6. & ex Feder. conf. 92. & dec. 488.* & super hoc Merolla post Azorium *sup. tom. 3. diff. 3.* longè agens, legendus est, & Diana, qui & si videatur sequi contrariam sententiam, contrariis objectionibus respondens *sub dicta ref. 29. vers. sed contra.* ↑ Tamen cum *ex dicto cap. 2. ne Sede Vac.* collatio libera à Capitulo nequit fieri, ita nec vnio, quæ fugere non valet aliquam collationem, aut donationem liberam illius beneficij, quod alteri vnitur, vel supprimatur & ita sentio: quidquid etiam Barbosa, dixit *sub dicto cap. 2. ne Sede Vac. n. 11. & in dicto cap. 6. Trid. sess. 7. cum multis n. 16. & in Trid. etiam sess. 21. cap. 5. num. 2.* cum eisdem Doctoribus, quatenus repetit posse Capitulum Sede Vacante vniones facere, dummodò nihil pereat de iure Episcopi, cum multis ex iam adductis pro contraria sententia, quos etiam refert Idem de *Canon. d. c. 42. n. 98.* qui limitat, dummodo per eas vniones iurisdictioni Episcopali nihil detrahatur, quod nobis impossibile videtur, cum detrahatur nam vltra dictum, nempe hic considerari alienationem, quæ Capitulo prohibetur in quocumque euentu, aliud præiudicium Episcopo gignitur, cuius cum incumbat duo libera beneficia conferre, si Capitulum vnum alteri supprimat, necessario ab Episcopo collationem vniti pro futuris temporibus ansert, quod est præiudiciale Dignitati Episcopali, licet alia ex causa necessaria, & vili, vnio, facta à Capitulo fieret.

Et iuvat nostram sententiam declaratio Sacre Congreg. Concilij in verbis sequentibus: [Capitulum Sede Vacante non posse supprimere quodecumque beneficium, & sibi vnire, sicut Sede plena non potest consentire vnioni faciendæ ipsi Capitulo directè, & principaliter.] quam refert idem Barbosa *in dicto cap. 42. n. 99. de Canoniciis, & de iure Eccles. dicto cap. 30. eodem. n. p. 1. & in dicto cap. 2. ne Sede Vac. dicto n. 11. in fine.* idem Barbosa in *Trid. n. 18.* Vbi quod in vnione; quæ fit ad fauorem Capituli, quam ipsum potest autorizare, requiritur authoritas Papæ, etiam si non fiat vigore decreti *Trid. sess. 21. cap. 5. de reform. tamen*

ait, si fieret vnio alicui Dignitati, vel Præbendæ, sufficere Capituli consensum, & non requiri auctoritatem Papæ, vt tenuit Rota decisi. 788. n. 4. p. 1. diuersi. & id etiam locum habere, quando vnio sit omnibus Præbendis distinctis, non simul, sed separatim, & indistinctè vnique cum Garcia, Gonzalez Graciano, & Riccio, quæ dicunt sic procedere in vnione faciendi ab Episcopo, & nihil quod valeat fieri à Capitulo Sede Vacante in hoc casu, quam & si ponat pro exceptione suæ sententiæ, tamen quia ex rationibus adductis idem debet in hoc casu prohiberi Capitulo, quando extraneo veller vnire sine consensu Episcopis perinde nostra sententia debet sine excitatione amplecti, & si tot Doctoribus sit fuleita contraria.

- 10 Ad tertiam quæstionis partem, an Capitulum Sede Vac. possit suppressere Canonicatum? & ex dictis hic, item & ex relata declaratione responderi debet, non posse suppressere Canonicatum; eo quod huiusmodi facultas per Trid. sess. 24. cap. 15. solis Episcopis conceditur, & non aliis, ac proinde docent Nicolaus Garcia cum multis p. 12. de benef. cap. 12. à numero 75. legendus, & Moneta de distribut. quotidiani p. 1. cap. 15. n. 30. Cuchus in lib. moral. lib. 2. tit. 9. numer. 87. Monaldus conf. 41. nu. 5. Riccius omnino legendus in praxi p. 4. decisi. 535. per totam, Diana p. 8. tract. 4. ref. 50. Prælatos seculares iurisdictionem habentes, non posse huiusmodi Canonicatus suppressere, etiam in casibus, quibus Episcopi possent in sua Diocesi.

- 11 Et confirmatur, quia vt ait Moneta supra dict. cap. 3. num. 15. idem de commut. vltimar. volunt. cap. 12. à num. 124. & n. 135. Prælatum Collegiatæ Ecclesiæ hanc suppressionem Præbendarum tenuium, non posse facere, licet esset exemptus, & Ecclesiæ insignis.

- 12 signis. Qui idem affirmat de Prælati Regularibus circa suarum Ecclesiarum beneficia regularia; & sic Barbosa ex dict. Trid. dist. cap. 15. negant, in dicto cap. 2. ne Sede Vac. possit Capitulum Sede Vacante ibi nu. 28. & in pastoralis alleg. 67. n. 3. facere suppressionem Præbendarum, aut portionum, legendus etiam ad dict. Trid. cap.

- 13 Ad quartam quæstionis partem, breuiter ex dictis iam à quæst. 23. respondetur hic ex Eman. Rodríguez in summa tom. 11 cap. 71. num. 13. & ex Diana dist. 8. tract. 4. ref. 30. in verbis sequentibus: Et Cabildo Sede Vacante puede proueer los Beneficios, cuya colacion es à quenta del Obispo, y de el Cabildo, que segun derecho, y saltando el voto p otro

sucede en este caso ensu lugar, y lo mismo es, quando tuuiere auctoridad de presentar, & elegir, perteneciendo, a entrambos juntamente la dicha presentacion, y election lo qual entiendo, quando el Obispo y Cabildo tienen igual derecho: ita cum Lapo, Geminiano Franco, & Lambertino, de quibus casibus dixi sub quæstionibus proximè præcedentibus, ad quas te remitto.

Ad quintam quæstionis partem, an Capitulum Sede Vacante possit Canonicatus affectus providere, etiam Sacræ Scripturæ, & Penitentiariæ, quia iam sub cap. quia propter 42. §. fin. de elect. diximus de forma, quam obseruant Episcopi, & Capitula Cathedralium circa provisionem harum Præbendarum, & vltus iam obtinuerit in Præbendis Sacræ Scripturæ, item & Penitentiariæ, circa quam Præbendam est Bulla specialiter expedita Gregor. XV. de qua infra tract. 3. agitur, dum tractatur de provisione harum Præbendarum à Decano, & Capitulo faciendi, vt moris est, dum Sedes vacat Prælati, & Pastore, ideo nunc breuiter respondetur sine dubio, iam Capitulum Sede Vacante providere Præbendas Doctorales, & Magistrales item & Sacræ Scripturæ tempore, quo Sedes vacat, vocatis vocandis per edicta sexaginta dierum, vt moris est. Tamen circa Præbendam Penitentiariam erat maius dubium, cum hæc spectaret ad Episcopum in suis quatuor mensibus ordinariis, vel ad summum Pontificem: quare posuit dubitando Nauarrus scribere, vt si Doctores tuerent iuxta Trid. provisionem huius Præbendæ, spectaret ad Episcopum sine consensu Capituli, aut eius consilio, non quidem esse eius provisionem Capituli Sede Vacante, sed iuxta opinionem teneantem eius provisionem spectare ad Episcopum, & Capitulum, & simul pertinere ad Capitulum, repetunt Diana, & Emanuël Rodríguez citati supra vers. ad quartam.

Et ob hanc diuersitatem video pro negotio loqui Garciam de beneficiis, tom. 1. p. 5. cap. 4. n. 145. in sequentibus verbis: inferitur, quod occurrente vacatione Penitentiariæ, Sede Episcopali Vacante, Capitulum non poterit illam providere, & Penitentiarius eligere, esto collatio Præbendarum sit communis Episcopi, & Capituli, vel etiam solius Capituli, ex quo electio personæ, & prouiso Officij Penitentiarij ad solum Episcopum spectet, vt dictum est, & Capitulum Sede Vacante non succedit in provisione beneficiorum ad Episcopum spectante ex dicto cap. illud. ne Sede Vac. referens

ferens, vt sic censuerit Sacra Congreg. super dict. cap. 8. ibi: [ab Episcopo instituitur solo absque consensu Capituli, & etiam ab eodem solo eligatur; & licet vacaret Sedes Episcopalis, Capitulum nihil potest, etiam quod eo tempore Penitentiarius moreretur,] sed eius prouisio, & electio Penitentiarii spectabit ad Papam priuatiue, itante reueruatione regulæ 2. Cancellaria de beneficiis ad collationem presentationem, & electionem, & quamcumque aliam dispositionem liberam Episcoporum pertinentibus vacantibus de tempore Vacationis Episcopatus, quem etiam sequuntur Diana p. 8. tract. 4. ref. 52. Barbosa de Canon. cap. 26. n. 3. idem in pastoralis alleg. 53. n. 18. & alibi, quod iuxta Trid. cap. 8. de reformatione. sess. 24. Vbi disponitur de huius Canonice prouisione, sic admitterimus.

16 Sed quia iam hodie per relatum Bullam Gregor. XV. pro Regnis Castellæ, & Legion. quæ incipit *suprema dispositio*; sub data nonis Nouemb. 1622. cuius litteram per extensum referam infra sub dicto tract. iam noua forma sumpta est; sic vt non denegetur Capitulo, Sede Episcopali Vacante, eius prouisionem facere, iuxta formam ibi positam, forte potuerunt Capitula practicare, posse durante tali Vacante, prouidere Penitentiarias suarum Ecclesiarum. Tamen quia ego iterum, atque iterum, perspecta integra illius Bullæ Litera, nihil de solo Capitulo Sede Vacante perlegerim, sed tantum de prouisione illarum facienda iuxta tenorem illius per Episcopum, & Capitulum simul, multum existimo damnandam fore prædictam introductam praxim; donec aliam Bullam Apostolicam pro Capitulis Sede Vacante viderim, & perlegerim, præsertim cum Garcia vbi supra in addit. ad p. 5. cap. 4. dict. n. 143. & cum eo Barbosa, super dict. cap. 8. Trid. sess. 24. n. 13. dicant non posse Capitulum Sede Vacante, se intromittere in electione Penitentiarii, licet ad ipsum collatio spectet, quamuis Episcopus sit absens, sed ipsum Episcopum absentem posse, vbi fuerit eligere Penitentiarium; & addunt ipse Garcia cum aliis dict. e. 4. n. 150. & Barbosa in dicto cap. 8. n. 14. Penitentiarii electionem, & collationem, Sede Episcopali Vacante, nec ad Capitulum, nec ad futurum Episcopum, sed ad Sedem Apostolicam pertinere, vt refert decisum Garcia supra.

17 Ad vltimam questionis partem, an Capitulum Sede Vacante, possit nominare ministros pro iurisdictionis exercitio, tam Ecclesiæ, quam secularis? quia iam latè, &

qualiter intelligatur dixi sub q. 4. ideo ad ibi dicta te remitto.

QVÆSTIO XXVII.

An Capitulum Sede Vacante, possit priuare Clericos beneficiis, quorum collatio ad Episcopum pertinuit? 2. Et an possit dare Coadiutorē Episcopo dementi? 3. Seu compellere subditos ad ostendendum titulos suorum beneficiorum? 4. Et an Capitulum Sede Vacante, possit aliqua acquirere, seu præscribere? 5. Seu an currat præscriptio contra Ecclesiam Sede Vacante?

S Y M M A R I V M.

- 1 Capitulum potest sceleratos beneficiatos si criminosi fuerint in magnâ panire, vt n. 2.
- 2 Capitula Sede Vacante non intrant in mercedem gratiosis, & in conferendo, sed in destituendo, & depouendo.
- 3 Capitulum Sede Vacante queit priuare concubinarium natum Magistratu, quo gaudet in Ecclesia.
- 4 Capitulum nequis Episcopo dementi Coadiutorem dare, vt n. 6.
- 5 Capitulum queit compellere subditos ad ostendendum titulos suorum beneficiorum, & n. 8.
- 6 Ordinarius Prælati per regulam de triennali non excluditur, tertium vero inquietans pacificum possessorem, sic.
- 7 Emphyteuta potest compelli à Domino, vt ostendat titulum.
- 8 Principes possunt compellere Regni magnates ad ostendendum titulos sua iurisdictionis.
- 9 Capitulum succedit in iurisdictione acquisita ab Episcopo consuetudine, aut præscriptione.
- 10 Præscriptio contra Ecclesiam non currit Sede Vacante, & quare. n. 13.
- 11 Ecclesia dum Vacat, caret legitimo defensore, vt n. 15.
- 12 Præscriptio dormis durante aetate pupillari.

- 16 *Præscriptio non currit, quando quasi vacat Ecclesia, id est habet Prælatum inutilem, nec in rebus Ecclesiæ, nec in communibus Prælato, & Capitulo & n. 10.*
- 17 *Præscriptio dormit contra Ecclesiam, etiam tempore hostilitatis, vel per aliud impedimentum legitimum.*
- 18 *Vacare dicitur Ecclesia, si caret legitimo, & immediato Prælato, qualis est Episcopus respectu Capituli, Abbas respectu Abbatialis &c.*
- 19 *Præscriptio dormit contra Imperium vacans, nisi Pontifex illud interim gubernat.*
- 20 *Præscriptio non procedit contra Ecclesiam, cum Prælatus rem, male, & temere alienavit.*
- 21 *Capitulum cum differentia succedant Sede Vacante in contentiosis aut involuntariis, & semper cum obligatione reddendi rationem suæ administrationis, Prælato futuro.*
- 22 *Rectores civitatum non valent mortuo Prælatore alium nominare, nisi in casu necessario & sic nec Capitulum Sede Vacante, nominis in necessariis præstare succedere Episcopo mortuo & n. 23.*

1 **A**D primam questionis partem video a seño affirmatiue respondere Pauinum de Officio, & potestate Capituli, Sede Vac. p. 2. principio q. 6. h. m. 1. eo quod priuare, & destituere sit actus iurisdictionis contentiosæ, quæ tota, vt iam sub q. 1. & aliis dictum est, transit ad Capitulum Sede Vac. nisi specialiter prohibeatur: ita probans ex decis. in nouis 306. quæ incipit *ita sunt dubitatum*, & ex Federico in tract. permut. qu. 36. quia superbis, potest statuta facere, & in q. 30. quæ incipit *an Capitulum Sede Vacante*, dum dicit, quod potest inquirere, & punire de maximis criminibus: per cap. ad abolendam de hæret. & cap. 1. & 2. eodem tit. in Clem. & in quæst. 26. quæ incipit *Capitulum Ecclesiæ*, vbi quod quicquid potest Episcopus viuens in corrigendo crimina, & mores reformando, & puniendo, potest Capitulum Sede Vacante, per cap. in qua de maioris. & ebd. cap. 1. eodem tit. lib. 6. vti notat Abbas in cap. cum olim eodem, vbi probatur etiam Capitulum Sede Vacante posse improbare electionem, & ex aliis regulis iuris.

2 Et ita in terminis docent etiam Flamin. de resist. lib. 7. q. 23. m. 11. Diana p. 8. tract. 4. ref. 40. bene Baunius in theologia moralis tract. 11. q. 25. ex eo inquam quia castigare scolera ordinariorum est communis, proptereaque prouincia; sed Capitulum Sede Vac. permissum de Potest. Cap. Sede Vac.

Vac. potestatem habet ordinarij ex dictis iuribus & extraneis. ceteramque præbend. ergo, & plectendi vitia, iuxta quæ de iure visitandi dixi supra sub q. 9. & sub q. 14. in fine. Et confirmatur, quia si potest excommunicare, & deponere, vt supra dictum est, aliasque ferendo censuras suspensionis, & cessationis à Diuinis, vt etiam dixi supra, sub dict. q. 14. ergo quid mirum, vt si delicta grauius patrauerint subditi beneficiati Episcopatus, præcedentibus requisitis informationibus, queant à Capitulo in Sede Vacante à beneficiis suis destitui, deponi, & priuari.

Nec obstat ea regula correlatiuorum, 3 nempe, nam si conferre beneficia liberæ collationis, sit solius Episcopi, nec valeat ea prouidere Capitulum Sede Vacante per textum in cap. illa 2. ne Sede Vac. ergo nec destituere ex causa vlla; quia & si maior sit vera; non tamen minor, cum in hoc destitutionis, siue depositionis puncto aliud accidit. Etenim ratio, propter quam, vt dictum est. à q. 23. beneficiorum collatio, est tantum Episcopi; eo inquam est, quia inmeret gratiosis, aut quæ donantur ex mera liberalitate Capitula in Sede Vacante, non intrant, vt procedit in collatione dictorum beneficiorum per textum in dicta cap. illa sed è contra in destituendo delinquentem beneficiarum, propter delictum aut incorrigibilitatem, aliud inquam consideratur, nempe pura necessitas puniendi incorrigibiles, publicasque vtilitas plectendi sceleratos, vt corrigantur, vt eorum exemplo alij emendentur iuxta doctrinam large positam à nobis sub cap. cum non ab homine. 10. de iudicis hic applicandam.

Et ob hæc alia etiam scribendo dixit Pauinus, vbi supra, Capitulo tunc permissum 4 esse concubinarium ciuitati notum, aut quemlibet alium ei vira non dissimilem priuare Magistratu, quem in Ecclesia gerit, quemadmodum; & beneficia, quorum collatio ad Episcopum pertinet, digno demandare, cum res, temporaque vrgent; quia in his, quæ iusta sunt, ac necessaria, succedit Episcopo Capitulum, quando depositionis, seu destitutionis prorogatio inforti noceat, & ex aliis sic probatur.

Ad secundam questionis partem, an 5 Capitulum possit Episcopo dementi coadiutorem dare? & visis, quæ de puncto large dicunt Oldradus cons. 44. quod incipit *quartus si Episcopus*, & Ioan. Andr. in cap. penult. de elect. Video in terminis sine scrupulo Pauinum affirmando respondere, vt possit, dict. quæst. 6. de Capis: Y Sed.

Sed Vae dist. p. 2. princip. n. 8. dicendo posse Capitulum dare Episcopo dementiae coadiutorem, si non resistit. cap. 3. §. si vero. de Clerico agros. lib. 6. sic Ioan. Andr. in cap. illud de maioris. & oped. lib. 6. & per glossam fin. in cap. 3. de suppl. negl. Pralat. eodem lib. addens cum Archidiacono in cap. Episcopus. rum. 74. dist. & necdum unum, sed plures coadiutores ei dare, ut ibi patet.

6 Sed quia si hoc permitteretur Capitulo, quotidie clamitarent Canonici, proprium suorum Episcoporum dementia, & invaliditate ad gubernandum laborare; ideo sine vilo scrupulo firmandum est pro regula negatiua, & per illa, quae longissime adduxi in cap. fin. de Officio Vicar. q. fin. Vbi cum in Curia Regis nostri excitaretur à quodam Senatore magno Consilij Indiarum superinde constitutendo coadiutore Archiepiscopo Limensi, propter senectutis causam, & alijs nobis demandata fuit tantae oppressionis questio investiganda, & ibi omnia iura secondaria explananda, negatiue responsum fuit, etiam si à Pontifice talis assignatio exigetur, ut debebat fieri, nisi in iustis rationibus, de quibus ibi; & sic ne longe agamus, ibi dicta non repetuntur, curiolus perlegat ibi.

7 Ad tertiam questionis partem, an Capitulum Sede Vacante possit compellere subditos ad ostendendum titulos beneficiorum? in quo dubio breuiter responderetur affirmando, ut possit compellere subditos ad ostendendum titulos beneficiorum suorum, & legitimas dispensationes incompatibilia, iuxta ea, quae habentur in cap. ordinarij. de Officio Archid. lib. 6. vi per eundem Archid. Domin. Calderin. & alios ibi; & in cap. in litteris de resist. spoliat. & per glossam in cap. beneficium. de reg. iuris lib. 6. item per Archid. in repet. in 9. quest. & Ioan. Andr. in cap. illud de praesumpt. & ex his, quae habentur in cap. ex insinuatione de procurator. Pouin. de Capit. Sed Vae. dist. p. 2. prime. dist. 9. §. 4. n. 5. vers. poterit etiam.

8 Et in terminis confirmatur ex notabili glossa relata cap. beneficium de reg. iuris lib. 6. verbo obtineri in verbis ibi: [& nota, quod haec regula est in argumento contra Clericum, qui est in quiete possessione beneficij sui, & potitur ab eo titulus possessionis,] quare ob eam docent Covar. in reg. possessor. de reg. iuris p. 2. §. 10. n. 9. col. 2. Marana de ordinarij. p. 4. dist. 13. n. 4. Caputa. de off. 116. p. 3. Nuyr. conf. 4. sub tit. de Offic. ordin. Selna de benef. p. 3. q. 25. vers. & concludendo Fuscus l. 1. c. singular. 88. Barbosa in dista reg. num. 11. cum Ducas, Cosina, Bernard,

Diaz. Valasc. & Salced. ad Bernard. Didacus Perez. lib. 3. ordinarij. lib. 8. pag. 32. vbi ait, quod licet per regulam de triennali possessore, excludatur tertius inquietans in beneficio, non tamen excluditur ordinarius, Mascardus, de probat. conclus. §. 371. Azueud. in l. 2. n. 5. sit. 1. lib. 4. recopil. Zerola in praxi Episcopali p. 1. verb. Bulla. vers. ad quintam Marc Anton. Variar. resolut. lib. 1. res. 90. n. 7. Riccius in collect. decis. p. 5. collect. 1817. cum ergo Ordinarius dicatur Capitulum Sede Vacante per dicta in hoc tractatu, à qua it. 2. quid mirum, ut valeat compellere Clericos ad ostendendos titulos suorum beneficiorum, praecipue si casus aliquis ita expositat.

Et faciunt quae subsequuntur, nempe quia ⁹ emphiteuta potest à Domino compelli ad ostendendum titulum, Cordubal de iure emphit. sub tit. (De causa priuationis ex eo quod emphiteuta non ostendit Domino instrumentum renouationis,) Belluga in speculo Princip. Rub. 1. §. 8. prater quam durum. n. 19. Stephan. Gratian. discept. forens. §. 188. n. 31. item Vassallus, Marcard. dista conclus. 1372. n. 36. Gratian. vbi proxime, & hoc quid quid dicat Bernard. Graeu. in praxi. Camera Imper. lib. 2. conclus. 69. in consider. Barbosa, & supra n. 13. qui & n. 12. & ante eum Valasc. de iure emphit. lib. 1. q. 8. f. Am- ¹⁰ pliant dicendo, Principem posse cogere Magnates Regni obtinentes iurisdictionem, & alia iura Regalia, super quibus habet fundatam intentionem iure communi ad ostensionem titulorum, propter ea, quae etiam dixi sub cap. de quarta de praescript. & sub alleg. 13. & 14. alleg. fiscal. sancti Officij part. 2.

Ad vltimam questionis partem, an Ca- ¹¹ pitulum Sede Vacante possit iurisdictionem, & aliqua praescribere? Et suppositis, quae late dixi sub cap. 8. de iudicijs, & in cap. cum contingat de foro compet. Vbi quod consuetudine Ecclesiasticus acquirit iurisdictionem, & in dista cap. de quarta, vbi quod praescriptione; item quia, vi supra dixi sub quest. 4. Capitulum Sede Vacante, queit intrare in iurisdictionem acquisitam consuetudine per Episcopum, & eodem modo existimamus posse succedere, si praescriptione Episcopus acquisiisset iurisdictionem.

Tota inquam difficultas est, an Se- ¹² de Episcopali Vacante, curat praescriptio contra Ecclesiam? Et suppositis, quae etiam dixi, sub cap. 1. de praescript. cap. illud, & cap. transmissa, Vbi de impedimento ad praescribendum contra illam

aut contra res Ecclesiasticas, responde-
mus in hoc puncto non posse per dict. cap. 1.
vers. si tamen de præscript. dicto cap. de quarta
13 vers. nisi, cap. illud eodem, † Ex ea quidem rati-
one, quia Ecclesia, dum vacat, vt pote
carens legitimo defensore, iure agere pro-
hibetur, cap. fin. ne Sede Vac. & quia mortuo
Prælato, Rectore, Beneficiario, seu altero
Dignitatem, vel Officium detinente, Vacat
quidem possessio Prælaturæ, Beneficij, Di-
gnitatis, vel Officij; & sic carens legitimo
defensore, licet bonorum, & iurium illius
reineatur pro ipsam Ecclesiam, Dignita-
tem, vel Officium, quæ nunquam moriun-
tur, & nunquam desinunt possidere ciuili-
ter: hæc inquam conclusio satis dilucide
patet ex his, quæ iam dicta sunt sub dicta
quæst. 4. ac tenent in terminis Abbas in cap.
cum deputati n. 19. de indic. & in dicto cap. 1.
Vbi Felinus de præscript. Molina de inst.
tract. 2. disp. 78. n. 7. Rota decis. 415. n. 3. p. 2.
recentissime Barbofa cum Bart. Arnulpho,
Guido Papæ, Aymor. & Balbo in pastoralis
alleg. 132. quia contra huiusmodi Eccle-
siam iure impeditur, dormit præscriptio
ipso iure, quantumcunque adsint omnia
ad illam necessaria, iuxta reg. leg. 1. §. fin. Cod.
de annali excepti.

14 Et confirmatur, quia durante pupillari
ætate, etiam illa dormit, contra pupillum
l. sicut Cod. de præscript. triginta annor. Surdus
decis. 4. n. 1. Rota decis. 419. n. 4. apud Farin.
p. 2. recent. Nec obstat quod dum hæredita-
tas facit, non dormit præscriptio contra il-
lam, nec quod procedat non solum quæ
antea fuerat inchoata, sed etiam noua: ar-
gum. leg. fin. ff. de usufruct. l. sed si conditione §.
seruus alienus ff. de hæred. instit. vbi DD. &
alij in relatis locis quia & si Abbas supra n. 8.
contrariam sententiam dicat, nempe etiam
in hoc casu iacentis hæreditatis præscrip-
tionem dormire: argum. dicti cap. 1. cod.
cum similibus; sed responderi potest, diuer-
sam esse rationem in Ecclesia vacante, ac
in hæreditate iacente, vel vacante; in hac
enim si aliquis sit hæres, qui adire possit,
succedit reg. l. qui potest facere de reg. iur. lib.
6. Vel si nullus addat dari curatorem, qui
eam defendat, & administret iuxta leg. 1. ff.
de administr. bon. dand. ad deferretur fisco,
cuius Procurator, illam administrabit, vt in
l. 1. §. qui bona ff. de iur. fisci, quæ deficiunt
in Ecclesia vacante, ad quam defenden-
dam nullus dari potest defensor, ac procu-
15 rator, sicut Episcopus eius verè Pastor. †
Non enim tam ex eo, quod vacet Ecclesia,
quam ex eo quod non adest persona legiti-
ma, quæ eam defendat, desinit præscriptio

D. Fermosus de Potest. Cap. Sede Vac.

currere contra eam, vt satis innuit dict.
cap. 1. in vers. si autem non fuerit non prauide-
atur Ecclesia, & ex dicto cap. fin. ne Sede Vac.
vbi regulariter, dum Ecclesia vacat, ius
impedit, ne quis interim agat, Barbofa, sup.
n. 9. & 10. legendus n. 8.

Et in tantum hæc conclusio ampliatur, 16
vt procedat etiam vbi Ecclesia quasi va-
cat, veluti quia Prælatum habet inuilem
ad res tuendas, vt si esset hæreticus, aut
schismaticus, vt diximus supra sub q. 2. per
cap. 1. & fin. de suppl. neglig. Prælat. vel si ex-
communicatus existat per illa, quæ dixi
in cap. intelleximus de iudicio. Item amplia-
tur, non tantum in rebus ad Ecclesiam, vel
moniam Prælati pertinentibus, verum
etiam in his, quæ Ecclesiæ, vel Prælato in-
simul cum Capitulo, Clericis communes
sunt ex Abbate in disto. 1. n. 4. Felino n. 5.
in fine, & ex aliis, pro quibus vitra regulam
leg. si communem, ff. quemadmodum seruimus,
facit, quod in huiusmodi rebus communi-
bus, administratio ad Prælatum pertinet,
quo deficiente, Capitulum, vel Clerici age-
re prohibentur, cap. edoceri de rescript. Ho-
stiens. & communis in dicto cap. 1. & vlt. ne
Sede Vac. Barbofa, dicta alleg. 132. num. 3. 4.
& 5.

Et inde etiam quoties impedimentum 17
sele offert, quominus procedat præscriptio,
vt in tēpore hostilitatis, tunc dormire ipso
iure præscriptionem, probant textus in 1.
actione 16. q. 3. & in dicto cap. transmissa, vbi
qualiter intelligatur, latissime diximus ibi:
præscriptio hostilitatis tempore non currentes,
& sic de tempore schismaticis per cap. cum
vobis 14. eodem, vbi etiam dixi, & de tempore
pestis, quasi tunc sit bellum inter Deum,
& hominem. Et in tempore exilij, captiui-
tatis, & similibus, & de tempore quo, per
treugam, & inducias bellum hinc inde re-
mittitur, de quibus cum multis nos diximus
in relatis locis, ac cum aliis Barbofa, dicta
alleg. 132. num. 11. vbi à num. 12. responderet
contrariis.

Et inxta terminos nostros intelligendum 18
est, Ecclesiam vacare, vbi caret proprio, &
immediato Prælato, qui pro rebus Ecclesiæ
iure agere debuit, qualis est Episcopus res-
pectu Cathedralis, Abbas respectu Ab-
batialis Ecclesiæ, quantumcumque non
desint alij Prælati superiores, & imme-
diati, vt satis probant DD. per textum in
dicto cap. 1. ibi: fuerit Episcopus, & ibi: ac-
ceperit Episcopum, vt docet Innocent. in
cap. olim. de restit. spoliat. Abbas num. 2. &
alij, vt per Felinum in dicto cap. 1. n. 5. Bar-
bofa n. 7. † Vbi inferet ex dictis de foro comp. 19
Y 2 quod

quod licet Sede Imperiali Vacante succedat interim Ecclesia, & summus Pontifex Imperium regat: tamen quia deficit Imperator proprius, & immediatus Imperij superior, contra Imperium, ut pote vacans, dormit interim ipso iure præscriptio, ut dixerunt Abbas in d. c. 1. m. 3. Felin. 5. Paris. 11. Balb. de præscript. tom. 1. p. 6. m. 8. Bart. in l. naturaliter §. nihil commune ff. de acquirendo rerum Dominio, & ibi a. u. 30.

- 10 Et ex dictis etiam ad casum nostrum, ampliant DD. in illo, ut etiam si Prælati vivat non careat præscriptio, si ipse Prælati rem Ecclesie temere alienaverit, vel aliquid aliud cetera Sacros Canones in Ecclesia præiudici fecerit quia scilicet dum talis Prælati vivit, perinde quoad hoc, ac si Ecclesia non haberet Prælatum reputatur, cum habeat illum inivilem, quem lex vero similiter non credit venturum contra id, quod temere fecit, ut docent in terminis glossa. *verbo causam c. 1. de integ. restit. Felin. m. 30. in d. c. 1. post alios Roman. singular. 167. Rebuffus in compendio alien. m. 37. Balbus 1. p. 5. m. 8. Cald. Pereira. in l. si curatorem verbo infra legatum m. 5. Barb. supra m. 6. & omnes per textum in c. si sacerdotes 16. q. 3. Et applicabis hic casum, de quo supra q. 16.*

- 11 Quibus inquam longè patet, in quibus Capitulum Sede Vacante succedat immo iure ratione iurisdictionis contentioſe, necessario exercendæ inter subditos, aut in gratiosis, quando necessitas præcisæ adest, seu ius expresse permittit; & sic casus distincti valeant à Capitulo Sede Vacante legitime exerceri. Non enim Capitula, deficienti Prælato, ad libitum administrant, sed tantum in necessariis, & tunc taliter, ut teneantur sine administrationis Prælato venturo rationes reddere iuxta quæ supra dicta sunt, & iuxta ea, quæ in omnibus Administrationibus rerum alienarum de iure procedit, ut docent DD. per textum in l. si procurator §. 1. ff. mandati, & in l. 1. §. officio ff. de tutelæ & ration. distrab. & in Clem. 11. §. ubi etiam. de religiosis Dominus, ut prosequitur post alios latè Menochius de arbitr. casu 209. Fulcius tom. 1. litt. A. de consens. 203. & in terminis per Trid. sess. 24. de reform. 16. de quo longè supra dixi, ac docet Barbosa cum aliis d. aliter 133. m. fin. ubi alias inquam limitationes assignat cum Gutierrez, Cardozo, Velasco, & Nicolao Garcia.

Et confirmatur quia sicut Rectores civitatum non possunt mortui eorum Correctores, aliam nominare, qui iustitiam administrent, nisi ex permissione Regia, & quando necessitas expostit præcisa per illa quæ tradunt Castillo de Bobadilla p. 1. politica tit. de el Officio del corregidor lib. 9. c. 2. ex n. 2. & a. n. 14. ubi ponit casus necessitatis in quibus valens, dum Rex eligit sibi nominare prætorē argum. aut. de administrat. circa finem cap. oblata ad finem de ap. pel. ibi: Nō ergo Dominus dñi de curia pasturū q. permut 3. eodem. Glossa morante in Clem. de Romanis S. Iacobi de elect. Glossa aliam ad finem in q. 46. videtur. Innocent. in q. significavit de iudic. Potius de synodum verbo accusatus in post. princ. fol. 119. Acitosa. q. 1. & 2. politia. Plato de Rep. hinc, Cicero lib. 1. de invent. Paris lib. 1. de Republic. tit. 3. D. Thomas 12. q. 97. art. 3. & alij relati ab eodem Castillo in glossa l. c. D. E. F. G. & H. & iterum ab eodem p. 1. politica lib. 3. q. 8. d. n. 140. ubi à Iovero A. congerit plures alios ex illo promittit q. 1. ubi Gubernator dñi Populi curat. Præcipue quando longè Rea abesse sicur de partibus remotis Indorum retulit Martiano in lib. 1. tit. 1. n. 1. o. lib. 1. Recopil. de Bobadilla d. lib. 1. q. 2. m. 27. qui ibi & in d. 9. 8. lib. 3. sub d. n. 140. in fine, refert quasdam civitates huius Regni videlicet Toletis, Hispalis, Badajoz & Meritas, quibus permissum est tali damno succedere, & Cordubæ in civitate Obetenis in Chinchilla Villena S. Clement. & aliorum populorum, ut etiam retulit sub d. q. 1. part. 1. m. 167. Sic nec in esu quo Episcopus moritur, aut transferatur Capitulum Sede Vacante poterat nisi eo quod longè & gentis Romano Pontifice datum fuisset ei ut gubernaret loco Episcopi mortui, ut facit locum tenens Prætoris per illa quæ adducunt idem Bobadilla & ab eo relati in locis proximè adductis & hoc quia necessitas urget, quare idem Bobadilla d. lib. 1. q. 2. sub n. 13. vers. porque aunque es verdad per glossam in Clem. 1. de heretic. & in q. cum olim de maior. & alid. & cum Lamberti. Rebuffo, Boter. Antuardo & alij dicentes quod morte Episcopi finitur ius Vicarij Officium & quod Capitulū Sede Vacante possunt providere & exercere Episcopum tangencia sed hoc scribit procedere tantum in eo quod necessitatem præcisā est per verba ibi: Porque aunque es verdad que por la muerte de el Obispo se acaba el officio de su Vacante y que los Cabildos Sede Vacante pueden proveer y ejercer lo que toca al Obispo est. es en lo necesario y forzoso &c. Ex quibus sanè doctrina posse exercere ea quæ tantum sunt iurisdictionis contentioſe quæ semper est necessaria, ea vero quæ sunt iurisdictionis voluntarie non item, nisi ut admittimus in casibus necessariis & præcisīs modū à nobis sæpius explanato & repetito temperando in illis illam communissimam opinionem quam sub q. 1. & 2. retulimus, nempe Capitulum in Sede Vacante non succedere in his quæ sunt voluntarie iurisdictionis quam & nos si voluissimus valeremus fortissimè fundamentis corroborare, ex quibus poterunt Capitula Sede Vacante de nobis non conquiri, cum potius hanc translationem ad suorum potius eorum quam Episcoporum scriptis videamus, si sine propria voluntate nos calluerint considerare legendo &c.

D. D.
 NICOLAI RODRIGVEZ,
F E R M O S I N I,
H I S P A N I,
E P I S C O P I
 AVSTVRICENSIS,
TRACTATVS SECVNDVS:

De his quæ Episcopus cum Capitulo exercere debet.

*Ad Titulum, de his, quæ fiunt à Prelato sine
 consensu Capituli.*

P R Æ L V D I V M.

S F M M A R I V M.

- 1 De Potestate Episcopi qui scripserint?
- 2 Episcopi, & Canonici qualiter vnum corpus constituant, Episcopus, ut caput: illi, ut membra.

1 V A M ample, atque subtiliter Doctores antiqui, atque moderni scripserunt de potestate, quam habent Episcopi in exercendis negotiis intra proprias Dioceses, nemini dubium facillit, cum præ exteris tam copiosè scripserint D. Augustinus Barbosa in suo pastoralis institutio de Officio Episcopi, & ante eum Ioannes Filéfacus de sacra authoritate Episcoporum, & Ioannes Bertachinus

de Officio, & Potestate Episcopi, & de eodem Bartholomeus Vgolinus, & Antonius Piganus de ordine, & iurisdictione Episcoporum, & Scephanus Dalium de potestate Episcoporum, Abbatum, aliorumque Prelatorum, etiam Regularium, & de Officio Episcopi, Iubertus Fornacus, & de defensione iurisdictionis Episcopalis Antonius de Præcis, & Franc. Burgas, & occasione tractatus de iure Abbatum, plura in lucem edidit Ascanius Tamburin. & Ioseph. Vela de potestate Episcoporum circa inquirenda, & punienda crimina in sua Diocesi, & Lælius Zechius de statu, & munere Episcopali; de quo Officio, & aliis concernentibus plura etiam dixerunt Scipio de Ruben in suis Aphorismis Episcopalibus, & Troilus Malucius, & Iacobus Simancas de Dignitate Episcoporum, & Bartholom. Gauntius in suo Enchiridion. Episcoporum, &

Y 3 Mauri

Mauricius de Alcedo de *præcellentia Dignitatis Episcopalis & de praxi Episcoporum*. præter tradita à Riccio, Thomas Zerola, & Paulus Piajecius, nosque aliqua congestimus sub Rub. de *Officio Archiepiscopis*. vbi de Papa de Cardinalibus, de Patriarchis, de Archiepiscopis, & Episcopis ibi videntur, ne amplius repetantur.

2. Quare ne extra curiam, & institutum procedamus, hic consequenter agendum à nobis est de illis, quæ Episcopis, vel de consensu Capituli, aut eius consilio exequitur, & in quibus etiam ad mensam spectantibus, quamvis nonnullam deteriorationem pariant, voluntas Episcoporum sola sufficiat. Et pro clariori explanatione præmittendum est, ut quamvis Episcopus in multis operentur sine interventione Capituli, qualia sunt quæ lato calamo scripserunt præcitati. Tamen quia etiam dictum est a *quasi. 1. præced. tract.* Episcopus dicitur caput Capitularium suæ Cathedralis Ecclesiæ, & illi Capitulares representant illam Ecclesiæ, suntque ipsius Clerici, qui non aliter eam communiter, seu vnum corpus constituunt, nisi cum suo Episcopo, qui ipsorum est caput, & Clerici membra iuxta dictum Pontif. in *cap. requisisti de testam.* ibi: *Est Apostoli coniugio copulatus*, nec debeant diuidi, nec separari, Bellamera *conf. 10. n. 7.* Cardinalis Tuschus *tom. 1. lit. C. conclus. 54.* ideo per questiones sequentes apparebunt res communicatæ inter Episcopos, & eorum Capitula.

QVÆSTIO I.

An in congregando ad Synodum Diocesanam, præcisè teneatur Episcopus requirere Capituli sui consensum vel consilium? Et an, ut certos ordines Sacros constituat in obtinentibus in Cathedrali Canonatus, Præbendas, siue Dignitates, sit requirendus Capituli consensus? Et an requiratur in omni alienatione rerum sui Episcopatus, vel tantum, si spectet ad Cathedra-

lem Ecclesiæ? Et quid si tantum ad tempus res Ecclesiæ alicui concedat? An si alienatio fiat de paruis rebus? Et quæ dicantur res de mensa.

S Y M M A R I V M.

1. Episcopi generaliter præscripserunt posse omnia Iurisdictionalia exercere absque consensu, aut consilio Capituli, cuiusque excessus punire.
2. Consensus, aut consilium Capituli requiri, ab Episcopo differant.
3. Synodus Diocesana valet Episcopus iudicare, vel publicare sine consensu Capituli, aut eius consilio.
4. Capituli consensum, aut consilium Episcopus requirere non tenetur in hiis, quæ dependent ab eius mero imperio, & denarchico, ut n. 5.
5. Consilium Capituli, Episcopi sequi non tenentur, etiam ubi intervenire debet.
6. Cap. quanto de hiis, quæ fiunt à Præl. sine consensu Capituli.
7. Episcopus in exemplaribus Cathedralibus confert Canonatus sine consensu, aut consilio Capituli.
8. Constitutionum synodaliū publicatio requirit consensum, aut consilium Capituli, ubi id expresse canetur.
9. Capitula Cathedralium tantum cum synodus sit, vocantur ad tractandum, non ad decidendum, & etiam in negotiis non tangentibus Capitula, ut numero 10.
10. Synodus cum celebratur provincialis, & tunc sedet Episcopali vacet, debet vocari Capitulum loco Episcopi, quia dicitur iam ordinariū.
11. Vicarius Generalis Capituli Sede Vacante quærit comparere, cum synodus provinciali celebratur.
12. Canonici & Dignitates nostra Ecclesiæ Austriacensis obligantur sub panna amissionis dimidia partis redditum, & sedendi in sella inferiori, si non fiant subdiaceni, & quidem iuste, ut n. 19.
13. Præbenda, & Canonatus Cathedralium cum necessitate ordinis sacri constituuntur, & designantur ab Episcopo cum consilio Capituli.
14. Canonici omnes Præbiteros nequit Episcopus designare, sed tantum dimidiam eorum partem, ceteros inquam Diaconos, & subdiaconos, ut n. 16. & 18.

16. De cano.

- 16 Decanus, aut prima Dignitas Cathedralis debet esse Presbyter.
- 17 Ordo sacer ab Episcopo designatus inest: tur ipsis Canonici: non inquam ipsi Canonici. Et quare.
- 18 Consensus Capituli in sola alienatione rei mensa Capitulari requiritur. Qualiter in ea, qua fit mensa Episcopalis à numero 21.
- 19 Contractus utiles Ecclesie, sunt validi, etiam si fiant sine utilitate.
- 20 Nullitas allegata aduersus contractum, non admitterit, nisi opponens habens interesse.
- 21 Consensus Canonice singulariter ex primis interuenisse, cum sit, ab Episcopo alienatio rei mensa Capitulari, quod secundum plures procedit in alienatione rei mensa Episcopalis, ut n. 25. 26. 27. & cum qua differentia n. 28.
- 22 Alienatio cum sit rei Capitulari, vocatur Capitulum in figura iudicij.
- 23 Alienatio cum sit rerum ciuiliu, debent scribi nomina consensum præbentium.
- 24 Alienationes rerum inferiorum Ecclesiarum Diocesani, facit Episcopus sine consensu, aut consilio Capituli.
- 25 Alienationi rei spectantis ad mensam Episcopalis, consilium Capituli interponitur tantum ad solemnitatem actus, non ad substantiam, si probetur utilitas.
- 26 Consensus Capituli modo non contradicat, non est opus in alienatione rei Ecclesiastica ad tempus.
- 27 Consensus expressus, vel ratihabitio requiritur in alienatione Ecclesiastica, seu donatione n. 32.
- 28 Consensus Capituli non requiritur in alienatione de paruis rebus ab Episcopo facta, si non est utilis, & ad sit necessitas, & qua tales dicantur, potius est in arbitrio iudicij, & sub n. 34.
- 29 Cap. terrulas 12. q. 2. non est ablatum, nec constitutione Pauliana, nec per Trid.
- 30 Mensa, quando dicuntur bona qua ei sunt incorporata & quando tales dicantur n. 36. remissive.

sensu possent Iurisdictionalia exercere, eorumque excessus punire, salua Iurisdictione adiutorum, ut infra q. 30. & præmissis quod multum deferunt, requirit consensum, aut consilium, siquidem longè diuersa sunt in omni actu, consilium petere, & assensum debere spectare per textum in cap. cum olim, & ibi glossa de arbitris, Bartol. in l. 1. §. si plures n. 7. ff. de exercit. actione, ut ex dicendis apparebit.

Iam in terminis quantumcumque dicant DD. per textum in cap. fin. & cap. quanto eodem, in proposito primi dubij ex Sacra Congreg. Canonice. sub die 27. Martij 1632. in respons. ad 14. respondetur posse Episcopum solum absque consensu, vel consilio Capituli Synodum Diocesanam indicere, & publicare; & in respons. ad 2. declarauit pro generali Visitatione Diocesis, decret. Concil. Trid. 3. sess. 24. de reformatis. mandata posse Episcopum per se solum facere generalia absque consensu, seu consilio Capituli, ut refert Barbosa de iure Eccles. cap. 30. p. 1. n. 23. in fine, idem de Canonice. cap. 42. disto n. 23. in fine, per eadem verba sic declaratum; quas decisiones refert idem Barbosa, eodem cap. 42. num. 20. & de iure Eccles. cap. 30. sub dicto num. 20.

Quare tota inquam difficultas erit, an Synodo iam congregata, teneatur decernere eum consensu, vel saltem consilio Capituli? In quo dubio sub distinctione reloluendum est, nempe ut in his, quæ pendent à mero Episcoporum imperio, non sit necessarius, nec consensus, nec consilium Capituli; & sic dicta Sacra Congreg. Concil. sub die 5. Iunij 1627. in verbis sequentibus censuit: [Episcopum in condendis statutis in Synodo, non teneri sequi consilium Capituli, nisi in casibus à iure expressis,] & eadem Sacra Cong. in Orienlen. 27. Martij 1622. ad 15. respondit: [Episcopum in Synodo Diocesana, facere posse constitutiones, statuta & decreta absque consensu Capituli, debere tamen requirere illius consilium, licet illud, non teneatur sequi, nisi in casibus à iure expressis;] Ita referens docet Barbosa dicto cap. 30. & 42. sub dicto n. 23. in fine.

Et sic, & si circa consilium per Episcopum veniat restringendum ad statuta super alienationibus bonorum Ecclesie, ut aduertit Suarez de legib. lib. 4. cap. 5. vel ad iudicia, & sic ad Iurisdictionalia; non autem ad ea, quæ pendent à mero imperio, & ipso iure Monarchico, ex cap. nouit. & cap. quanto de his, quæ sunt à Prælate.

Nihilominus

Præmissis nonnullis, quæ dixi de Synodo generali, nationali, prouinciali, & Diocesana sub cap. 1. de iudiciis statim post principium, & eisdem alia generali doctrina ex Gratiano discipulis forens. cap. 100. n. fin. Barbosa in cap. 1. num. 5. de his, quæ sunt à Prælate sine consensu Capituli, iam Episcopos præscripsisse contra Capitula, ut absque eorum consilio, sicut con-

Nihilominus etiam in illis casibus, quamvis aliqui voluerint consilium in dictis decretalibus sumi pro consensu, vt voluerunt Vincent. & Goffred. tamen verius est, quod nec in his Capitulum aliud habeat, quam simplex consilium absque vlla necessitate Episcopi illud sequendi, vt prae ceteris docent in dicto cap. quanto, Hostiens. sub n. 1. vers. die quod cogitur, Abbas n. 4. & sub n. 5. vers. & est mihi indubitabile, cum pluribus Mandosius de inhihit, quass. 192. n. 2. dicens communem, quam etiam refert Rota apud Achillam. decis. 57. alias 2. de officio ordinarii sub num. 7. vers. communis tamen, Vbi n. 3. ait non reperiri textum aliquem, per quem prohibetur exigi consensum, longe discutit rationes, & auctoritates: pro vtraque parte Puteus decis. 92. à n. 3. lib. 3.

- 6 Vnde & si per textum in dicto cap. quanto, docent communiter DD. ordinarii, Abbas antiq. Innocent. collect. Zabarella, Ioan. Andr. Imola, Anania, Henrich. Panormit. Viuian. Alagona, & alij, Prælatum non posse tractare negotia sine consensu Capituli, declaratur per textum in dicto cap. nouit. dum ex eo colligunt præcitari, & alij, Prælatum sine consilio Capituli instituere, vel destituere, vel alia
- 7 Ecclesiæ negotia tractare non debere. † Tamen intelligitur vbi dispositio iuris viget, quam in contrarium in pluribus Cathedralibus videamus; siquidem Episcopus solus sine consensu, & consilio Capituli dat, & præbet Canonatus, & alia beneficia, quæ vacant in suis mensibus ordinariis, vt accidit in nostra Austuricens. in Legion. & in Compstel. Vallisf. Palenti, Burg. Calagurrit. Abulen. & in aliis pluribus nostræ Hispaniæ.

- 8 Et ob hæc quamvis in publicatione constitutionum synodaliū habeatur de iure prærequiri Capituli consensum; id est consilium, & quod aliter factæ non rite, & recte factæ censentur, ex quo non interuenit tale consilium, cum posset alias Capitulum causas allegare, ex quibus Episcopus moueri posset, & meliores rationes sumere, pro expeditione actus gerendi, vt signanter dixit Verallus legendus p. 1. decis. 305. n. 4. & decis. 222. à princip. id inquam intelligitur vbi expressè sic in iure cauetur, actum in contrarium annullando ex relatis declarat. Sacre Congreg.

- 9 Et arguitur ex cap. fin. de his; quæ sunt à Præl. sine consensu Capit. Vbi cauetur, vt quamvis Capitula Cathedralium debeant vocari ad Concilia provincialia, etiam per

Procuratores, sed hoc erit ad tractandum, non inquam ad decidendum: ita Barbosa ibi n. 2. & 2. cum Abb. Innocent. collect. Zabarell. Ioan. Andr. Burr. Hostiens. Anchar. & aliis applicando cum Abbat. n. 4. Rot. & Quaranta. † Hoc inquam procedere; etiam in negotiis non tangentibus Capitula, & hoc viuente Episcopo Diocetano: nam Capituli auctoritas, etiam in hoc casu, quoad provincialia Concilia consideratur, cum debeant admitti Capitula, aut eorum Nuntij, præsertim ad ea negotia tractanda, quæ Capitula ipsa contingere dignoscantur, vt respondit Honorius in dicto cap. fin. & repetit iterum Barbosa de Canonie. dicto cap. 42. n. 21. & de iure Eccles. dist. n. 1. cap. 30. cod. n. 21.

Et addit idem Barbosa in dist. cap. 42. cap. 30. & in dicto cap. fin. de his, quæ sunt sub dicto n. 2. quod si tempore celebrationis Concilij provincialis vacaret Sedes Cathedralis, tunc necessario vocandum esse Capitulum; quia iam dicitur loco Episcopi iudex ordinarius perlonge à nobis dicta tract. præced. à q. 1. † Et sic posse comparere per Vicarium suum Generalem, cum speciali mandato dandi vocem decisiuam, quæ dicitur Iurisdictionis, transacta in Capitulum, Sede vacante: & addit etiam ex Sacra Congreg. illam censuisse Capitula Collegiatarum, quasi Episcopalem Iurisdictionem habentia, vocanda esse ad synodum provincialem.

Ad secundam questionis partem, quia abhinc annis octo, tempore nostri prædecessoris D. Fr. Nicolai de Madrid ad petitionem Capituli nostri, factum fuit, vt Canonici, siue Dignitates, quæ alias in subdiaconatus ordine constituti non essent, amitterent dimidium reddituum partem, nec ascenderent ad Sellas altas Chori, quousque ordinem illum singuli susciperent; & legamus iuste factum iuxta dispositionem Trid. sess. 24. cap. 12. de reform. in vers. Episcopus autem: nam cum per verba ibi: (In omnibus vero Ecclesiis Cathedralibus, omnes Canonici, ac Portiones habeant annexum ordinem præbyterij, Diaconatus, vel Subdiaconatus: pergit Trid. in aliis verbis sequentibus: Episcopus autem cum consilio Capituli designet, ac distribuatur, prout viderit expedire à quibus quisque ordo ex sacris annexus, in posterum esse debeat; ita tamen, vt dimidia saltem pars, præbyteri sint, cæteri vero Diaconi, aut Subdiaconi, vbi vero consuetudo, laudabilior habet, vt plures, vel omnes sint Præbyteri omnino obseruetur.)

Ex quibus satis quam iuste in hac alma prædicta obligatio sub amissione fructuum posita sit, liquet.

- 14 Vnde cum ex Sacra Congreg. Concilij, vt refert Stephan. Vveymis in *conf. 24. ex in- re antiquo de promptu, & per Trid. innovati*, referat illam per sequentia verba: [In faci- enda distributione, seu designatione Sac- rorum Ordinum, Episcopus teneatur dum- taxat adhibere consilium sui Capituli, non etiam assensum eiusdæ spectares, quia potest etiam inuito Capitulo efficere id, quod iu- dicauerit magis expedire.] Itaque in casu, quo Canonicatus, & portiones omnes suæ Ecclesiæ Cathedralis ex fundatione, aut An- tiqua cõsuetudine, aut statuto, aliquẽ Ordinem Præsbyterij, vel Diaconatus, annexũ non haberet, poterit Episcopus cũ consilio sui Capituli, quod teneatur requirere, desi- gnare, & distribuere quibus, quique ordo in posterũ debeat esse annexus, ita vt saltim pro dimidia parte sint Præsb. ceteri vero Diaconi, vel Subdiaconi iuxta d. c. 14. *Trid.* vbi iussit obseruari illã cõsuetudinem, quæ habuerit, vt plures, vel omnes sint Præsbyt.

- 15 Sed non inquam cogere poterit, vt omnes Canonici efficiantur sacerdotes, sed sufficere si dimidia pars Canonico- rum Præsbyteri sint, ceteros vero esse Dia- conos, aut Subdiaconos, vt refertur Aloyfius Riccius in *praxi auren. resol. 2. 38. n. 2.* Barbo- sa in *disto cap. 24. Trid. n. 50.* qui tract. de *Canonic. cap. 16. n. 4. ex Scraphino decif. 924. n. 1.* refert Sacra Congreg. censuisse in verbis sequentibus. [Episcopum non posse cogere, vt omnes efficiantur sacerdotes, sed sufficere, quod dimidia pars Canonico- rum sint

- 16 Præsbyteri. † Inter quos is sit, qui prima dignitate fulget, ceteri vero Diaconi, aut Subdiaconi sint.] Videndus Zerolla in *praxi* §. 2. Vbi ait procedere, nisi aliud oblerue-

- 17 tur; † At §. 4. pariter refert aliam declar. Episcopum debere cum consilio Capituli designare, quibus Canonicatibus quique facer ordo annexus esse debeat, non quibus Canonicis, quod clarius expenditur in il- la, quam refert Barbofa *disto cap. 42. n. 20. in fine vers. prima* ibi: [Episcopus cum consilio Capituli, designare debet quibus be- neficiis, vel Canonicatibus quique ordo debeat esse annexus, non quibus personis vel Canonicis, quia mandauit Synodus Sac- rorum Ordines annecti Canonicatibus ipsis, vt in posterum perpetua; & continua foret Sacrorum Ordinum assignatio, non ipsis personis possidentibus Canonicatus, ne opus foret singulis vicibus noua assignatio- ne, accedentibus nouis Canonicis.]

D.F. rmojin. de Posfj. Cap. Sede Vac.

Et cum ad verba Trid. in *vers. in sa- 18 men*, vt dimidia saltim pars videri debeat, Zerolla in *praxi Episcoporum p. 1. Verb. Capitu- lum §. 10. & Verbo Canonic. §. 2.* Vgolinus de *Officio Episcopi cap. 19. in princip. num. 1. vers. tertio*. Tamen inter relatas declaratio- nes refertur ad actus, Vveymis in *conf. 24. vbi supra pag. 40.* Barbofa sub *disto num. 20. vers. consilium, in disto cap. 42. de Canonic. & in disto cap. 30. de iure Eccles.* aliam con- formem adducit hic in *vers. sed non in- quam*, in verbis sequentibus: [Episcopus auctoritate dicti decreti non potest impone- re omnibus Canonicatibus ordinem Præsbyterij, sed dumtaxat sub hoc nume- ro dimidiæ partis, comprehensis Dignitati- bus, vel his, qui Dignitatem obtinentiam reliqua pars, manere potest solis Ordinibus Diaconatus, vel Subdiaconatus obnoxia.]

Ex quibus inquam quam iuste in no- 19 stro Capitulo iam sit stabilitum per no- strum prædecessorem satis apparet, cum non obligentur ad assumptionem Ordinis Præsbyteratus, nec Diaconatus, sed Sub- diaconatus, in quo ex verbis Trid. omnes saltim debent esse insigniti. Et sic pro com- plemento notandum dixi, quod non ex eo, quod detur Canonicus, qui est Sacer- dos, & Præsbyter, impeditur, quin pos- sit Præbendam Subdiaconalem obtinere, & retinere, Barbofa *disto cap. 16. de Canonic. disto n. 4. in prime.*

Ad tertiam quæstionis partem, an re- 20 quiratur in omni alienatione rei Ecclesiæ- sticæ per Episcopum faciendæ consensus, siue consilium Capituli: Ex præmissis, quæ de *prohibita alienatione rerum Eccles.* docent DD. in *toto tit. de reb. Eccles. non alien. præ- cipue in cap. nulli*, Vbi & nos plura nota- tu digna designauimus; & in *cap. 1. 2. & 3.* de his, quæ hunc ab Episcopo sine con- sensu Capituli, vbi videtur decilum, vt non teneat alienatio rei Ecclesiæsticæ abs- que consensu, & approbatione sui Capi- tuli, videtur in proposito in omni vendi- tione, etiam rei Ecclesiæsticæ Diocesane ad Capitulum non specialem præquiri, alias nulliter per Episcopum fieri.

Ex alio capite videtur quod talis con- 21 sensus tantum prærequiritur in rerum Ec- clesiæsticarum alienatione, quæ ad Cathedralem Ecclesiam pertinent per textum in *cap. sine exceptione 12. q. 2. cap. vt super §. fin. de reb. Eccles. non alien. cap. 1. de his, quæ sunt à Prelato*. † Indeque euenire, vt si contra- ctus sint viles Ecclesiæ, etiam si fiant sine solemnitate, sint validi, vt declarauit An- ton. Gabriel. *comm. opinio. tom. 3. tit. de reb. Eccles.*

178 Tractatus II. De Episcopo sine Capitulo,

Eccles. non alien. sub n. 17. Rodoan. in tract. illius tit. 9. 10. & 9. 51. cap. 7. Nauar. in comment. alien. rer. Eccles. sub n. 17. Rebuff. in compendio alien. n. 34. Mascard. de probat. conclus. 75. Quaranta in summa Bull. verbo alien.

23 *natio rerum Ecclesia.* † Vbi declarat, quod talis contractus erit nullus, vel validus, si Ecclesia, in cuius fauorem solemnitates sunt introductæ, hoc velit, etique placeat, adeo, quod hæc nullitas non possit ab alio opponi, & allegari, quam ab ipsa Ecclesia; ita quod ipsa volente stare contractui, non possit eius aduersarius dicere contractum nullum; dummodo Ecclesia post initum contractum, illi stare volens, parata, & sollicita sit, adhibere facere legitimas solemnitates, vereque, ac cum effectu eas adhibere faciat, seu Papæ assensum super contractus validitate obtineat, ne conductor, seu concessionarius perpetuo stet in suspensio, & Ecclesia semper in tuto.

24 Plura inquam negotia mouent interpretes pro assequenda vera praxi dictæ alienationis videnda in dicto titulo. Nunc vero, quia breuitatem cupimus, existimamus sub sequenti distinctione præsens dubium esse resoluendum, vt quatenus spectet ad res obtingentes ipsimet Capitulo, nullomodo valeat Episcopus alienationem, facere sine expressa voluntate, & consensu ipsius Capituli cum ea expressione, quam ponit Geminianus in dicto cap. sine exceptione in fine, vers. glossa vltima, quatenus ipse subdit non sufficere generalem Capituli mentionem habitam, sed omnium Canonico- rum nominationem esse exprimendam, addens n. 4. adeo hanc solemnitatem requiri, vt consuetudine tolli non possit, & quod plus est, vt omnes se subscribere debeant, & si non sint eiusdem voti.

25 Et licet re vera Geminianus loquatur in alienationibus bonorum mensæ Episcopalis, ex Innocent. in dicto cap. fin. de hiis, quæ sunt à Prælato sine consensu Capituli, addat necessariam esse subscriptionem Canonico- rum maioris Ecclesiæ; ita quod sine ea non valeat alienatio, vt dixerunt etiam Bertrand. conf. 6. alienatio rerum n. 5. vol. 1. Couar. var. lib. 2. cap. 17. col. 1. Marc. Anton. Genuens. in præct. ab Eccles. q. 644. Anell. Amat. conf. 64. num. 11. Capicius decif. 148. num. 6. Roland. conf. 90. num. 21. vol. 1. Vincent. de Franch. decif. 2. Bobadilla in politica lib. 3. cap. 8. num. 181. Tapat. recept. sensens. tit. 537. de hiis, quæ sunt à maiori parte, Castill. lib. 1. de usufructu cap. 54. n. 17. tamen à fortiori ratione idem admitti debere palam est, quando

alienatio fieret de mensa eiusdem propriæ Cathedralis.

Et sic dum dixit Decius conf. 603. n. 13. 26 & Anell. Amat. conf. 64. num. 10. tom. 1. & Rota decif. 18. n. 3. p. 1. recent. quod sine huiusmodi consensu, facta alienatio est nulla, & quod debeatur Capitulum vocari in figura iudicii; item vt dixit Innocent. vbi supra per glossam dicti cap. 1. de hiis, quæ sunt, vt debeatur interuenire Canonico- rum subscriptio, intelligo de alienatione, quæ fit, vel de mensa Capituli, vel de mensa Episcopali per illa, quæ docet Alex. Trematinq. varior. resolut. lib. 1. tit. quod cuiusque vniuers. nemine ref. 1. n. 10. † Dum scri- 27 pit, quod quando agitur de alienatione rerum ciuitatis, quæ seruando seruari possunt, scribenda sunt nomina singulorum, quia iste actus est ponderosus, & vbi habet consentire Capitulum, non sufficit consensu de Capitulo, sed vt requiratur consensu capitulariter dixerunt Loetherius de re benef. lib. 1. q. 28. n. 21. Rota decif. 482. n. 6. p. 1. recent. † Tamen si alienatio sit aliarum 28 rerum spectantium ad ceteras Ecclesias singulares Episcopatus, præcedentibus solemnibus conductis de vtilitate sine requisitione consensu, aut consilij Capituli, illas ab Episcopo fieri, praxis quotidie obseruat Diocesani; & sic potuit dicere Seraphin. decif. 338. num. 2. quod in alienatione bonorum Episcopatus requiritur consensu Capituli, non vt personæ interessere habeatis, sed solum, tanquam solemnitas.

29 In eo & possumus dicere quod si alienatio fiat ab Episcopo rei Episcopatus separatæ à mensa Capitulari, non ad substantiam actus, sed tantum solemnitatem requiri Concilium Capituli, si probetur alienationis vtilitas; addit idem Seraphin. numero 4. supra, vbi numero 5. subdit consensum Capituli in huiusmodi alienatione magis respicere solemnitatem, quam substantiam alienationis; videndus idem Barbosa dicto cap. 42. de Canon. n. 7. idem de iure Eccles. dicto cap. 30. eodem num. 7. & in pastoralis alleg. 95. qui sub dicta distinctione debet comprehendere, alias inuolucro, in praxi, & in Theorica inuolutus.

Ad quartam quæstionis partem, quid si 30 ad tempus tantum res Ecclesiæ, alicui concedatur? & in hoc puncto Andreas Valensis in Rub. de hiis, quæ sunt à Prælato sine consensu Capit. sub numero 1. per textum in dicto cap. 2. & 3. ibi docet, quod si Prælatus ad tempus tantum res quasdam Ecclesiæ alicui

- alicui conferat, non sit opus consensu Capituli, modo non contradicatur, & postea ratum habeat; & sic per *dist. cap. 2. in glossa contradicente*, & in *vers. & ideo necessarius*, ibi: *expressus consensus* docent DD.
- 31 † Vt sicut est necessarius expressus Prælati consensus in alienatione rei Ecclesiasticæ, ut per Tyraquel. *de iure mariti glossa 7. n. 13. & 69.* sic etiam, ut alienatio facta sine consensu Capituli non ratificetur, nisi consensu Capituli expresso, de quo Rota apud Farin. *decis. 204. num. 8. in 1. collect. nouissim.* Caldas Pereyra *de iure emphyt. cap. 11. num. 3.* nam ut docent DD. antiqui per textum in *dicto cap. 3.* quos referit ibi Barboza, & cum aliis *mero 1. & 2.* † Vt donatio facta ab Episcopo sine consensu Capituli sit nulla: tamen si Capitulum deinde eam ratam habeat, sit valida, quia consensus postea præstitus idem operatur, ac si antea fuisset præstitus, ut etiam docuerunt Tyraquel. *de iure mariti glossa 6. num. 1. & 2. Palat. in repet. Rub. de donat. inter virum, & uxorem §. 36. n. 27. vers. & procedunt.* Auedan. *ad leg. 42. Tauri glossa 2. n. 3.* Rochus *de iure patron. verb. de Diocesana q. 4. à prime. n. 10. & 11.*
- 33 Ad quintam quæstionis partem an si alienatio fiat de parvis rebus, & per doctrinam Innocentij in *cap. fin. de maioris. & obed.* docet Andreas Valens. in *dicta Rub. n. 2.* quod in leuibus negotiis non requiritur consensus Capituli, sed satis sit ut consilium adhibeat, quod Prælati sequi non tenetur; & sic textus in *cap. serrulas 33. causa 12. q. 2.* exigit ad probandum, quod potest Episcopus alienare absque solemnitate rem immobilem, paruam nempe, ut res sit exigua, & modica, quod non sit Ecclesiæ utilis, & quod fuerit necessitas, ut notarunt Hypolitus *conf. 103. n. 23. & 24.* Rebuff. in *compend. alien. n. 122.* Rodon. *de reb. Eccles. non alien. q. 13. n. 19. & q. 51. cap. 8. & 20. n. 6.* Mascard. *de prob. conclus. 77. n. 12.* Caldas Pereyra in *l. f. curatorem verbo contractum n. 15. Cod. de integ. rest. minor.* Gutierrez *cons. 15. à n. 17.* Riccius, Zerola, Franc. Leo, Genuenf. Seraph. Bernard. Graux. Piascias, Vgolinus, Bonacina, & Ioannes Honorius, quos sequitur Barboza in *dicto cap. serrulas*. † Et addit Quaranta in *summa, Bullarj verb. alienatio rerum Ecclesiæ*, per Sacram Congregationem decusum esse, nec constitutionem Pauli II. nec decretum Trid. Concil. derogasse dispositioni *dicti cap. serrulas*, & extendunt eius materiam Riccius in *praxi rer. fori Eccles. decis. 113.* D. Fermolin de Potest. Cap. Sede Vac.

num. 5. in 1. edit. alias ref. 92. n. 5. in 2. edit. Thoming. *decis. 13.* Crotus *conf. 96. num. 14. vol. 1.* dictum textum procedere, necdum in alienatione, sed etiam in locatione; & sic idem Valens. *sub n. 1.* dixit modicæ res quoddam posse Prælatum donare, etiam absque consensu, vel consilio Capituli veluti quinquagesimam partem proventuum Ecclesiæ à Prælato sine consensu Capituli. Et quia ex proximè dictis oritur dubium, quæ dicantur *terrena*, & quæ res exigui valoris respondetur ex disceptatione glossæ ibi *vers. exiguas*, fortè textum illum *xignas* vocare, non valentes vltra viginti solidos, ut sequitur Archidiacon. in *cap. si quos dist. 1 q. 2. caus. 12.* in alios vsus puto ad alendos pauperes per *cap. penult. de hu qua sunt, Alciarius conf. 23. à n. 6.* sed potius docent Quaranta *sup. n. 41.* Riccius in *praxi fori Eccles. decis. 39. in 1. edit. alias 36. in 2. in fine*, & Isaacius in *praxi Episcop. p. 2. cap. 5. n. 32. vers. vltra prædictos*, Barboza *n. 3. in dicto cap. serrulas*, hoc iudicis arbitrio relinqui, qui consuetudinem terræ, & eorum, locorumque qualitatē attendere debet, & inspicere conditionem Ecclesiæ, si sit pauper, vel multum abundans.

Ad vltimam quæstionis partem, quæ dicantur res de mensa; breuiter respondetur post DD. in *cap. vs super 8. vers. de mensa sit*, & *cap. possessiones 10. vers. ad mensam*, per iura ibi: [Episcopus non possit alienare possessiones, quæ sunt de mensa.] Eas inquam dici de mensa, aut bona, quæ perpetuo unita fuerant Ecclesiæ; atque ita quæ nunquam alteri ab Ecclesiâ post ad se quæsitum dominium concessa fuerunt, vel quæ ad eam re vera vel ei incorporata sunt. Menochius *de arbit. casu 433. à n. 2. & conf. 70. n. 10. & 11.* Barboza in *dicto cap. vs super n. 2.*

Sed quando autem dicantur bona Ecclesiæ, mensæ incorporata: videndi sunt Bellet. *disquisit. Cleric. p. 1. tit. de Clerico debitor §. 5. n. 16.* Caualean. *decis. 76. p. 2.* Curtius Iunior. *de feudis q. 5.*

QVÆSTIO II.

An possit Episcopus solus absque consensu Capituli dare in feudum rem ad se reuersam infeudari solitam? Et an consensus requisitus in actu, debeat etiam in eius reuocatione adhiberi? Quid de infeudatione deci-

marum? Aut de permutatione rei Ecclesiasticæ? Quid de instituendo in beneficii Abbatibus, & Abbatissas, aut alias personas? Vel de suscitando in sua Ecclesia veteres Dignitates suppressas? Et an consensus præsumatur per aliquod tempus?

SYM M A R I V M.

- 1 Concessio in amphiteusum prohibetur, alienatione prohibita.
- 2 Cap. 1. de feudis, & à n. 5.
- 3 Emphendari iterum valent res iam solita in feudum dari sine solemnitate.
- 4 Bona Ecclesia data in feudis, possunt in posterum in feudum dari absque eo quod in renouatione solemnitates illa requirantur, qua in alienatione.
- 5 Episcopus nequit rem communem cum Capitulo emphendare absque eius consensu.
- 6 Contractus, & distractus à pari procedunt.
- 7 Consensus requisitus in acta, requiritur in eius reuocatione.
- 8 Decima ab Episcopis concedi nequeunt laicis sine Papa: sicut aliae non sufficiunt immemorialis absque fama privilegij, vel recognitione feudali. n. 9.
- 9 Decimarum concessio ab Episcopo facta non valet, cum beneplacitum Papa in facultate debet exprimi. n. 10.
- 10 Episcopus absque recognitione feudali, nequit laicis concedere ius percipiendi decimas.
- 11 Laici possessores decimarum loco restitutionis, satisfaciunt, si eas donent alteri Ecclesie sine consensu Cleri, & n. 12. fallit ut n. 13.
- 12 Cap. cum Apostolica 7. de hiis, que sunt à Pralato sine consensu Capis.
- 13 Laici intrusi tenentur præcisè restituere decimas vero Domino, ideo propria Ecclesia.
- 14 Decima concessa à Pontificibus Castelle, seu Lusitanie Regibus (qua tertias dicuntur possunt à laicis in alios transferri.
- 15 Decima in vim alienationis valent concedi ab Episcopo cum consensu Capituli respectu usus temporalis.
- 16 Permutatio rei Ecclesiastica potius est ut prohibeatur, sicut alienatio, sine solemnitate facta. n. 17.
- 17 Alienare prohibitus, nec potest hypothecare, nec vendere, nec locare ad longum, nec usumfructum constitutere, nec amphiteusum, nec permutare.
- 18 Episcopus instituere, vel destituere nequit sine consensu fratrum.
- 19 Promissio Præbendarum, & beneficiorum maiorum in Cathedralibus spectat ad Episcopum cum consensu Capituli. Fallit ubi consuetudo in plurimum adest, ut fiat à solo Episcopo: quid de collatione, confirmatione, &c. n. 10.
- 20 Episcopus nequit in perpetuum Ecclesias aliis concedere, & subscriptione Clericorum, vel eorum status mutare. n. 21.
- 21 Episcopus sine consensu Capituli, vel auctoritate Papa non potest alicui Monasterio Ecclesias, seu fructus concedere, etiam cum consensu Patroni.
- 22 Dignitates suppressas nequit suscitare.
- 23 Consensus, & solemnitas Capituli requisita in alienatione rei Ecclesiastica, præsumitur intervenisse spatio 30. annorum, & n. 14. fallit n. 25.
- 24 Acta Abbatis præsumuntur facta cum consensu conventus.
- 25 Consensus non præsumitur ullo tempore in alienatione, in qua præcisè requiritur Papa beneplacitum.

Quia alienatione prohibita, prohibetur etiam successio in emphyteusum, ut docent Flores de Mena in addit. ad Gamam. decis. 16. n. 3. Caldas Pereyra de extinctione emphyt. cap. 5. n. 33. Vgolinius de potestate Episcopi cap. 24. §. 4. numero 2. Riccius in curia Archiep. Neapol. decis. 32. numero 1. & alij, & de infeudatione ex pluribus probent DD. in cap. nulli de rebus Eccles. ideo nunc legitime inquiritur de primo dubio. Et licet distinguendum multi existimant, quando ad solum Episcopum res pertineat, vel simul ad Capitulum, ut in primo casu possit Episcopus, in secundo non sine consensu Capituli, quia si res communis est Episcopo, & Capitulo, iuris rationi non est consensuaneum, ut Episcopus solus de ea aliquid decernat, absque consensu Capituli; non enim inquit Aquina. lib. 7. controu. cap. 66. de re aliena quisquam recte disponit absque Domini consensu.

Sed alij inquam indistincte subemphendari posse ab Episcopo solo absque consensu Capituli per textum in cap. 1. de feudis, per verba ibi: *scilicet descendenti, libere, si videris expedire concedas*, per quem textum postquam DD. antiqui, &

& neoterici probant posse Episcopum tribus casibus non obstante iuramento de non emphyteudando antiquum feudum ad Ecclesiam reuersum, nouo vasallo concedere, de quo etiam DD. per textum in *cap. vi super de rebus Ecclesie alien. vel non. in cap. fin. de Eccles. edificand. & in cap. per tuas de donat.*

3. † Addunt inquam emphyteuticari, vel infeudari res consuetas, posse iterum concedi in emphyteusina, sine solemnitate, Menoch. de arbitr. *casu* 81. à n. 5. & cons. 66. n. 31. cons. 79. à n. 1. & cons. 90. n. 22. Camil. Borrel. in *summa decr. tit. 33. à n. 129. cum seq.*

4. Barbofa cum Quaranta, Riccio, & Gonzalez in *dicto c. 2. n. 3. †* quia n. 6. cum aliis infinitis probat bona Ecclesiastica semel concessa in emphyteusim, posse in posterum, concedi, & Clarus dicit in §. *feudum. q. 13. n. 15.* idem Barbofa cum Ruino, & Riminaldo, vt in renouatione emphyteudationis non debeant interuenire illæ solemnitates, quæ requiruntur in alienatione rei Ecclesiæ, pro vt nec etiam necessariae sunt solemnitates, extraneæ. *ambitiosa de rebus Eccles. non alien.* quando agitur de re soluta locari ex *resol. Rotæ in Senen. prædict. 8. Octob. 1584. coram Cardin. Pamphilio Sen. & in Romana relocationis Casali. 16. Martij 1619. coram Cardinali Sacrato.*

5. Sed quamuis hæc ita se habeant, in puncto vero dubij ad textum in *dicto cap. 2. de feudis*, non tamen italicè sit intelligendus, vt proinde liceat Episcopo rem sibi, & Capitulo communem liberè concedere absque consensu Capituli; non inquam summus Pontifex de hac facti specie loquitur, in qua scilicet res communis est Capitulo; & sic Fachineus exponendo verba relata, in *dicto cap. 66. controuers. lib. 7. in fine* dicit, rectè intelligit id posse, per verba ibi *libere concedat*, scilicet, vel solus, si concessio ad se solum spectat, vel adhibito consensu Capituli, si res ad Capitulum quoque spectat: nam ex vno verbo generali, non licet summi Pontificis responsum ita exaudire, vt rationi repugnet, & legi; & sic postquam pro vltima sententia commendauit, videndo Baldum, Afflictum, & alios interpretes in *cap. 2. de his qui feudum dare poss. Curium Iuniorem de feudis in 2. parte prime in quæst. 2. Ludolphum Schroderum de feudis p. 2. c. 4. n. 17. concludit pro prima; sic vt si res communis est Episcopo, & Capitulo, requiratur Capituli consensus; sin autem solus Episcopus, illam in feudum dare valeat.*

6. Ad secundam partem dubij ex *dictis q. 1. & in hac q. 2. & si* posset per negatiua sententia fundari, nempe requisita in contra-

ctu, etiam in distractu, sumendo argumentum à renouatione emphyteusis, seu feudi: tamen in dubio præsentis, potius dicendum est, vt quia valet argumentum de contractu ad distractum, cum contractus, & distractus à pari procedant, & sint eiusdem nature, vt cum infinitis docet Barbofa in *tract. de locis communibus: argum. in loco 26. n. 11. & 12. ibi legendi.*

7. Ideo dicendum est consensum requisitum in actu deberi, etiam in eius reuocatione adhiberi, vt dicunt etiam idem Barbofa in *cap. 1. de his, quæ fiunt à Præl. sine consensu Capit. n. 3. Brunen. à Sole. in locis communibus verbo consensu 4. Tyræquel. de iure mariti glossa 5. n. 13. & faciunt dicta sub q. 1. Vbi de solemnitate requisita in constituendo Procuratore, vt eadem requiratur in eius reuocatione, ac de aliis casibus, ibi.*

8. Ad tertium dubium de emphyteudatione decimarum, cum distinctione respondetur iuxta textum in *cap. cum Apostolica 7. de his, quæ fiunt à Præl. sine consensu Capit. Vt si v. g. decimæ concedantur ab Episcopo laicis, non aliter fiat, nisi eum auctoritate Apostolica, alias inquam nec sufficere immemorabilem absque fama priuilegij, vel recognitione feudali, iuxta Rotam in Toletana iuris decimandi, 27. Aprilis 1584. coram Cardinali Blanqueto, & in Taurinen. decimarum 12. Ianuarij 1607. vers. supposito autem coram Cardinali Marchio, & in Ferrariensi decimarum 23. Iunij 1627. coram Cardinali Pamphilo Iuniore.*

9. Vbi pariter dictum fuit, quod si Episcopus habens à summo Pontifice facultatem emphyteudandi decimas, & iura decimandi quibuscumque personis, sibi benè visis, reseruet in investitura beneplaciti Apostolicum cum clausula, & non alias, aliter, nec alio modo, non enim concessionem tenere absque dicto beneplacito, docet Barbofa in *dicto c. 7. sub n. fin. addens ex dicta Ferrar. decimarum, alia infra referenda, vers. ad vltimam.*

Et sic videmus etiam quod Episcopus 10 absque recognitione feudali, non potest concedere laicis ius percipiendi decimas, vt dixerunt Rebuffus de decimis q. 5. n. 31. & q. 13. n. 73. Azor. in *inst. mor. p. 1. lib. 7. cap. 46. q. 12.* Moneta de decimis cap. 5. n. 59. † Tamen quando infeudatio vellet fieri à laicis possessoribus decimarum, aliter ex *dicto cap. cum Apostolica resoluitur* nam si laici ipsi prædictas decimas possiderent ab inferioribus Prælati datas antè Lateranense Concilium, tunc licet eas restituere tenerentur,

tur, sufficeret tamen loco restitutionis, si laici possessores eas donarent alij Ecclesie, aut Religioso loco, quarum donatione teneri factam sine contentu Cleri, cum hoc non sit alienare, sed illud ius reuocare ad Ecclesiasticum vium: late post antiquior. s. expendit ibi Barbofa, qui postquam loquutus est de Concilij Lateranensis prohibitionem contra emphyteusationem decimarum

12 distinguendo *A. num. 6.* † Ait textum illum procedere in decimis, quas Laici possident titulo feudi perpetui habiti ab interuicibus Prelatis, quas licet ipsi etiam ante lateranensem possidere prohiberetur: tamen si illas postea donassent alteri Ecclesie cum Episcopi consensu, ea restitutio sustineretur, tanquam si vero Domino eam sic admittendo Concilium Lateranense, vt euitarentur scandala alias oritura: alia tradit Barbofa omnino videnda *sub dist. m. 6. & 7.*

3 † Dum ait textum illum, nec intelligi de laicis intrusis, & sine titulo in decimis, quia isti tenentur illas precise restituere illi

4 Ecclesie, cuius antea erant † Nec etiam intelligi de aliis decimis, quas Pontifices presterunt in perpetuum Lusitanie, & Castellae Regibus; eo quod dist. decimae à Pontificibus concessae iusto titulo, v. g. propter vendicaram Hispaniam à Mauris (per illa, quae dixi de nominatione Episcopatum à Rege faciendi, *sub cap. Ecclesia Sarrina de causa poss. ff. & propriis. q. 2. & 3.*) sunt in perpetuum incorporate in Patrimonio Regio; ita vt in laicum semel translatæ, fiant eius patrimonium non subiectæ alicui restitutioni, de quibus sunt videndi Soto *de iust. lib. 9. q. 4. art. 3. & q. 7. art. 1.* post Gregor. Lopez, Barbofa *in l. 1. tit. m. 42. vers. adde ff. soluto matrim.* Canedus Lusitan. *decis. 63. m. 5. p. 2.* de quibus docent Menchaca *illustr. cap. 89. a. 2.* Zeballos *in pract. q. 367.* & Caues *supra* contra Couarruu. posse eas transferri in laicos, de quo etiam præter Gutier. Ioannem Garciam, & Azor. videndos late agentes, D. Ioannes de! Castillo *in suo libro de certis.*

15 Pro complemento notandum duxi cum Rebuffo *in tract. de decimis dist. q. 5. n. 35.* Mon. *ta in eodem tract. cap. 5. q. 3. m. 36.* & Barbofa, *n. 2.* per textum ibi. *in cap. continebatur 2. de his, quæ fiunt à Prel. sine consensu Capit.* posse concedi ab Episcopo, siue alio Prelato cum consensu Capituli, seu conuentus decimas in vim alienationis cum causæ cognitione, & aliis solemnitatibus, quia in hoc casu non est Spirituale ius concessum, sed temporale, hoc est fructus, &

commoditas decimarum, quæ proprie decimæ non dicuntur, vt aduertit *ibid. cons. 119. vel. 1.* sed sint certæ decimationes, seu annuæ præstationes in quantitate frumentis, vel pecuniæ, descendentes à iure temporali, & ex contractu pro rebus debitis: ita ex nota *in Ferrar. decimar. 26. Junij 1645. coram R. P. D. Piroano*, apud Farinac. *decis. 604. n. 2. p. 2.* refert dici. Barbofa, addens hunc intellectum à veritate non deuiare, nisi cum Glossa, Abbate, & Hostiensis ibi potius dici velit illum textum loqui de decimis concessis Clerico ad breue tempus, vel cum eodem Hostiensis, & Innocent. atque Anania de modica decima, vel de remissione decimæ, quod est receptum.

Ad tertiam questionis partem, quid de permutatiue rei Ecclesiasticæ videtur, vt nec possit sine consensu Capituli, & Cleri, quia iuter venditiones, donationes, & alienationes continetur etiam commutatio *per cap. 2. & cap. nuper de his, quæ fiunt à Prelato sine consensu Capit.* tradit Andreas valens. *sub Rub. ibi n. 1.* sed Video Doctores sentire quod ex vi verbi *permutatiue*, maxime in materia odiosa non contineatur *sub tit. venditionis, aut alienationis*, vt Tyraquell. *de retractu signagier. glossa. 14. d. n. 29.* Pinel. *in Rub. de bonis matris, p. 2. num. 26. in fine*, Surdus *de alimentis, tit. 8. privilegio 38. m. 13.* Galdas Pereira *in l. si curatorem. verbo vcaundidisti. n. 2. & de extinctione empti. cap. 8. d. a. 31.* Barbofam *dist. cap. 1. n. 2.* ex eo probans cum aliis, quia in statutis, & contractibus appellatione emptionis, venit tantum proprius emptiois contractus per textum *sal. l. ff. de contrahendo emptione, & l. 1. ff. de rerum permut.*

At quia Pontifex *in cap. nulli. de rebus Eccles. non alien.* regulam generalem assignando, vt alienare prohibitus, nec possit hypothecare, nec rem vendere, nec locare ad longum tempus, nec vsumfructum constituere, nec emphyteusim in *vers. permutatiue*, idem constituens, ait etiam quod prohibitus alienare, non possit permutare, docent Rodozan. *de rebus Eccles. non alien. q. 2. cap. 10.* Rebuff. *in compend. alien. 66.* Galdas Pereira *de extinct. empti. cap. 5. n. 36.* Quaranta verbo *alienatio rerum Eccles. n. 5.* cum illis Barbofa *ibi n. 16.* & cum Filiucio & sic videtur pro prima sententia respondendum, præcipue si consideretur posse non esse utilem Ecclesie, cuius est res, quæ permutatur per verba textus *in disto. cap. 1. nuper. in vers. vt meliora prospiciat*, quibus notant Tyraquell. *de iure mariti glossa 8. d.*

8. *an. 56. Barbosa ibi n. 2. non satis videri, vt alicuius sit Ecclesiæ utilis, sed vt maiora prospiciat.*
- 18 Ad quartam quæstionis partem, quid de instituendo Abbates &c. etiam dicit Valensius per textum *in cap. nonis. 4. de his, quæ sunt à Prælat. sine consensu Capituli.* sub quo Pontifex decidit, vt non possit Episcopus instituere, vel destituere aliquas personas sine consensu fratrum, alias facta institutio, vel destitutio, nulla sit ipso iure, cum multis ex antiquis ibi Barbosa n. 1. notando n. 22. cum Hostiens. *in cap. Valterrana de elect. Aegidii decif. 69. Corrañio in praxi benefic. p. 2. cap. 4. n. 6. Zech. de benefic. & pension. cap. 2. vers. ordinarij etiam.* † Quod prouiso, Præbendarum Ecclesiæ Cathedralis spectat ad Episcopum cum consilio Capituli, quod etiam extendit Valerius Reginald. *in praxi fori panis. cap. 30. tract. 3. n. 239.* ad maiora beneficia inferiorum Ecclesiarum, quod intelligitur de iure, non sic de consuetudine, vel iure specialiquarum Ecclesiarum, iuxta quæ latè cum multis tractat, & distinguit, Nicolaus Garcia, legendus, p. 5. de benefic. cap. 4. n. 13. qui vice versa loqui videretur per alia, quæ iam adduxim' *in tract. 1. de Capit. Sede Vac. sub q. 2. 1. 22. 23. & aliis.*
- 20 Nec vt possit collationes beneficiorum, & electiones confirmare, Andreas Valens. ibi per textum *in cap. quanto dist. 111. nec Ecclesias sibi, aut suæ Ecclesiæ subiectas, aliis Ecclesiis, etiam Monasterijs attribuire.* per *dist. cap. suanuper 8. cap. pastoralis 9. dist. 111.* & hoc etiam si iubeat ius patronatus in Ecclesiis concessum, *dist. cap. suanuper, vbi dicitur,* quod Episcopus sine consensu, & subscriptione Clericorum non potest concedere in perpetuum Ecclesias, quia hoc esset alienare, quamuis accipiens in illa Ecclesia haberet ius patronatus, & alienaretur
- 21 cum solo Archidiacono. † *Et in dicto cap. pastoralis,* quod Episcopus sine consensu Capituli, vel autoritate Papæ non potest concedere alicui Monasterio Ecclesias Parochiales, vel fructus, seu obuentiones
- 22 Parochiarum cum consensu Patroni. † Nec vt possit veteres Dignitates suppressas in sua Ecclesia suscitare, nec Ecclesiæ statum mutare, probat idem Valensius *in dicta Rub. sub dicto numero primo,* & quantum ad vniones, & suppressiones latè *infra quæ seq.*
- 23 Ad vltimam quæstionis partem, an consensus præsumatur per aliquod tempus? & quia DD. per textum *in cap. ea noceatur 6. dist. 111. de his, quæ sunt à Prælat. sine consensu*

Capit. in vers. aliqui eorum probauerunt, Vbi Barbosa numero sexto. Malcard. *de probation. conclus. 1315. numero decimo nono,* dicunt quod solemnitas præsumitur, quando defectus talis solemnitatis, non fuit per partem allegatus: ideo pro resolutione dicendum est cum eodem Malcardo *conclusione 416. numero vigesimo primo,* & Barbosa *in cap. cum nos 3. eodem tit. numero tertio,* cursu annorum triginta, consensum Capituli interuenisse præsumi in alienatione rerum Ecclesiæ. † Et fortius facit, quæ idem Malcardus *conclus. 2. ex verb. dist. cap. 2. noceatur,* & Barbosa ibi numero septimo in glossa verbo *intelligi debes,* & verb. *presumptum,* notant dicendo Abbatis acta præsumi facta cum consensu conuentus. † Gratianus, qui lo-
quendo de suppressione ab Episcopo faci-
enda, dicit consensum Capituli interuenisse præsumi, dicto cursu annorum triginta, p. 5. *discept. forens. capite 19. à numero primo.*

Sed ab hac communi regula excipitur iuxta *supra dicta in vers. ad secundam* de beneplacito Papæ prærequisito in concessione decimarum, quam facit Episcopus in feudum laicis, quod quando in facultate concessa à Pontifice, vt Episcopus valeat emphiteutare decimas, additur relata ibi clausula, & non alias aliter, nec alio modo, vt tunc quando est reueruatum tale Pontificis beneplacitum in concessione iuris decimandi facta laicis, non præsumatur ex lapsu triginta annorum, & vltra cum obseruantia respectu illius iuris propter incapacitatem laici, nihil operetur: ita Barbosa *in dicto capite cum Apostolica in fine ex dist. decif. Ferrar. decimandi 23. Junij 1617.* & melius ac clarius ex alia Rotæ in *Medolan. recessus permutations 21. Majj 1597. coram Cardinali Pamphilio sen.* sicut, & retigi, Alex. libro tertio numero quartæ *cons. 70.*

Q V Æ S T I O III.

An Episcopus possit vnire sine Capituli consensu, etiam si procedat tanquam delegatus Sedis Apostolicæ, vel si vnio facienda sit à legato de latere, tunc requiratur consensus Capituli

pituli præcisè? vel an si vnio fiat ab Episcopo ipsimet Capitulo? Et quid in suppressione Canoniarum, & beneficiorum? Et quid quando vnio fieret alicui Dignitati, vel Præbendæ Capituli? Et quid si Canonici consentire pollent, & iusta causa vnionis subesset, vel si post factam vnionem consentirent? Et an Episcopus pro suo arbitrio possit expendere fabricarum redditus?

SYMMARIVM.

- 1 Vnio vnius Ecclesie alteri, potius in praxi valet fieri ab Episcopo sine consensu Capituli, ut n. 3. non sic sine consensu Reclorū, Patroni, aut Abbatis, ut n. 2. & 3.
- 2 Vnio facta ab Episcopo, tanquam Sedis Apostolicæ delegato, secundum aliquos non valet sine Capituli consensu, & in facta à legato de latere, n. 3. vbi distinguitur, & n. 4.
- 3 Episcopi si procedat ex vi iurū, aliter debet facere vnionem, ac si ex vi Pontificie commissionis.
- 4 Vniones faciunt Episcopi sine consensu Cathedralis, nisi in certis casibus.
- 5 Vniri nequit Episcopus Præbendam suæ Cathedralis sine Papa, & si vniri alteri Dignitati, valebit cum consensu Capituli, idem si alius distinctè Præbendis, ut n. 7. Vide n. 8.
- 6 Vniones facere valet solus Episcopus in casu, quo distributiones, aut Præbende suspensæ tenent.
- 7 Suppressio Præbendæ nequit fieri ab Episcopo sine consensu Capituli, & absque legitima causa, & verius est, ut non fiat sine Papa. num. 10. 11. & 12.
- 8 Suppressionis causa, qualiter debeat probari.
- 9 Suppressio ut fiat, debet citari saltem interesse habens, & quando agitur de minuendo numero Præbendarum.
- 10 Suppressio necessario requirit consensum Patroni laici, aut Ecclesiastici, & inferioris Collatoris, & Electorum.
- 11 Suppressio, ut locum habeat, qualiter debeat fieri fructuum taxatio. n. 15.
- 12 Canonici compelli possunt ab Episcopo, ut

vnioni iussu faciendæ, consensum præbeant.

- 13 Vnio contradiçione vnus impeditur si iussu contradiçatur, & à quo. n. 10.
- 14 Consensus Capituli, ut vnio valeat sufficit ut interueniat post illam à Prælato factam, ut n. 19. idem in suppressione, n. 20. & 21. saltem, ut n. 22.
- 15 Vnionis nullitas à nullo alio valet opponi, quam à principali interessato.
- 16 Suppressio qualiter fieri valeat contradiçitur, sumitur ab vnione à numero 17. Vide n. 22.
- 17 Vnio, aut suppressio semel contradiçta, non veniunt in consensu subsequente.
- 18 Episcopus valet pro suo arbitrio expendere fructus fabricarum, præcipue per viam visitationis, & reuisionis, administrationis beneuolam.

Ad primam questionis partem, loquendo de iure, & seculæ consuetudine, quæ viget in contrarium penes omnes fere Dioceses, responderetur cum Rebuffo in regula de vnionibus glossa 11. a Paulo Fulco de Visitatione lib. 2. c. 26. n. 5. Vgolino de Officio Episcopi cap. 52. §. 1. n. 1. Roia decis. 133. n. 2. p. 2. diuersi & decis. 294. n. 17. p. 5. diuersi. Nicolao Garcia de benef. p. 12. cap. 2. n. 145. Riccio in decisuria Neapol. 198. n. 17. parte 4. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 6. cap. 28. q. 12. Stephano Gratiano. discept. foren. tom. 7. cap. 819. n. 3. Seraphino decis. 1078. n. 1. non posse Episcopum sine consensu Capituli facere vnionem vnus Ecclesie alteri Ecclesie, seu Dignitati, vel Præbendæ, nec donare illam religioso loco, præsertim irrequisito eiusdem Ecclesie Reclore, aut si vacabat defensore, ei non existente, ut per glossam, & textum in cap. ante penult. 12. quasi. 2. & cap. 1. a nuper de his, quæ sunt à Prælat. sine consensu Capit. & Clement. fin. de rebus Ecclesie non alien. docuerunt antiqui, etiam DD. & sic Sanchez infra cap. 29. n. 166. & 167. Barbosa in cap. 5. Trid. sess. 21. n. 9. dicunt non posse illam facere sine consensu Patroni, si sit iurispatrius, nec sine consensu Abbatis, aut inferioris Prælati, ad quem pertineret.

Et in tantum esse verum dicunt etiam alij cum Nicolao Garcia dicta p. 12. cap. 2. n. 188. testante decisiū, & cum relatis à Barbosa in pastoralis p. 3. alleg. 66. n. 29. ut procedat etiam, vbi vnio fit ab Episcopo, tanquam sedis Apostolicæ delegato, vigore Concilij Trid. sess. 21. de reform. ibi inacta formam iurū, & sic Thomas Sanchez latè agens de vnione præfata n. 1. in præcepta decalogi

calogi tom. 2. lib. 7. cap. 29. à n. 164. num. 163. declarat id etiam procedere post Trid. Concil.

3. Et quamvis nonnulli existimarint non requiri dictum Capituli consensum in vnione à legato de latere faciendâ ; eo quod ille nullum consortium cum Capitulo habeat, vt habet Episcopus ; inter quos Boëtius *decis. 513. n. vnico*, Gambara *de Officio, & potestate legati de latere tit. de potestate eius ad vnionem beneficiorum. 38.* Hojeda *de incompatibilit. beneficiorum p. 2. cap. 3. n. 9. §*
4. Quod admittimus, si fiat ex potestate tantum iurisdictionis Ordinariæ, cum tunc non ampliorem in beneficiis vnionis habeat potestatem, quam Episcopus. Tamen si ipse legatus procedat ex vi Pontificiæ commissionis, non indigere legatum tali consensu Capitulari, si in commissione de illo prærequirendo mentio non fiat, tenendum est, vt in specie docent Marianus Socinus Senior in *cap. sicut vnire, art. 6. conclus. 1. numero 215 de excessibus Prælator.* Barbosa *de iure Eccles. p. 1. cap. 30. numero 12. idem de Canonis, & Dignit. cap. 42. eodem num.* Sanchez in *præcepta decalogi tom. 2. libro 7. capite 29. numero 166.* ita distinguentes, ex eo quia si Papa potest absque consensu Capituli vnire, ita, & ipse Legatus.

5. Quæ tamen quatenus ad consensum Capituli requirendum in vnione vnus Ecclesiæ alteri faciendæ, aut Præbendæ, siue Dignitati, aut Religioso loco, hodie ex generali consuetudine cessare existimamus iuxta doctrinam Cusci, *de Pifst. libro secundo cap. 26. num. 5.* Petri Gregorii *de re benefic. cap. 20. numero 6.* Nicolai Garcia *dist. capite 2. parte 12. numero 152. qui numero 153. intelligit de consuetudine generali, quæ consuetudo proprie est, & non præscriptio ; sequitur Barbosa, vbi supra de iure Eccles. & de Canonis. vtroque numero 9. & hoc sic procedere, quamuis Imola, & Bonifacius per glossam verbo consentiente in dicta Clem. & Felinus in cap. cum causam de re iudic. nu. 10. & 20. teneant huiusmodi consuetudinem in contrarium non valere, quorum doctrinam libenter admittimus respectu Episcopi, si vellet vnire vnâ Ecclesiâ alteri Præbendæ, aut loco religioso irrequisito Rectore talis Ecclesiæ, vel sine legitimo defensore, in casu, quo Vacare Ecclesia, velut si intenderet Episcopus vnire aliquem Canonicum Præbendam, aut Dignitatem suæ Cathedralis alteri Præbendæ, aut*

D. Firmosin. de Potest. Cap. Sede Vac.

Ecclesiæ : extra hos casus vidimus ex quotidiana praxi Episcopos sine Capitulo Ecclesiâ, & beneficia vnire per integras eorum Dioceses.

Quod si Episcopus ageret de vnionem alienam Ecclesiâ, vel Præbendam consistentem in propria Cathedrali illius Capitulo, tunc quidem non esse exposcendum consensum à Capitulo, quod non potest autorizare in facto proprio, sed requiri in tali casu autoritatem Pontificiam, clamant DD. cum glossa, in dicta Clem. *versus mensa ad finem*, quam sequuntur ibi Cardinal. n. 3. Abbas n. 6. & alij, quos refert, & sequitur, etiam Nicolaus Garcia *dist. part. 12. de benefic. cap. 2. num. 168.* Barbosa *de iure Eccles. cap. 30. num. 11. de Canon. dicto cap. 42. eodem num.* & cum sic iudicauerit Rota in vna Perusina *benefic. 4. Ianij 1608. coram bona memoria Penia*, addit procedere etiam si fiat vigore Concilij Trid. *sess. 21. cap. 5.*

Tamen si vnionem faceret Episcopus alicui Dignitati, vel Præbendæ Capituli, seu omnibus Præbendis distinctis, non simul, sed separatim vnique resoluunt posse, Nicolaus Garcia *disto cap. 2. n. 170.* Stephanus Gratian. *discept. forens. cap. 2. 342. num. 2. in fine*, Gonzales ad reg. 8. *Cancel. glossa 37. nu. 25.* quia, vt docent Aloysius Riccius in *notest. decis. p. 4. collect. 1667. in fine*, & in praxi rerum fori Eccles. *decis. 488. in 1. edit. altius resolut. 379. num. 4. in 2. edit.* Barbosa, vbi supra sub dicto nu. 11. ita de iure probat, *dist. Clem. ad quam respicit Trid. in dicto capite quinto ibi iuxta formam inris.*

Dictum vero in *versiculo quod si Episcopus*, & *præd.* fallit in casu quo distributiones quotidianæ, vel Præbendæ tenues fuissent, vel quando nullæ fuissent distributiones & Præbendæ tenues, aut è contrariis quia tunc vt resoluunt Nicolaus Garcia *dist. cap. 2. p. 12. de benefic. numero 171.* Barbosa vbi supra dicto numero 11. in fine, & in pastoralibus cum aliis, *alleg. 76. num. 33.* ex censura Sacræ Congreg. poterit Episcopus facere vnionem omnibus Præbendis, seu distributionibus simul eo quod in isto casu tenuitati distributionum succurri possit per remedium, *cap. 3. Trid. dist. sess. 21. de reform.*

Ad secundam partem dubij de suppressione, præmissis quæ dixi supra de vnione sub quæst. 26. parte 1. responderetur breuiter, quod ea non permittitur Episcopo absque consensu Capituli & absque legi-

A a tima

- xima causa, vt per textum in *cap. cum accessisset de constitutionib.* Vbi nos plura posuimus, docent in terminis ibi Abbas *nu. 4. & 9. Felin. n. 17. Declius. 43. Azor. inffis. moral. p. 2. lib. 6. cap. 30. qu. 11. & 12. Mantica, decif. 114. n. 2. Stephanus Gratianus discipulus forens. tom. 5. s. 1. c. 19. n. 1. & Qui n. 4. & 19. ait quod Canonici auctoritate Papæ confirmati cum præfixione numeri, & decreto irritanti non possunt suppleri per Episcopum, Nicolaus Garcia videndus ad plura cum multis de *benefic. p. 12. cap. 1. & 2. Barbosa de Canonici cap. 42. num. 13. vers. quarto, idem eodem num. & vers. de iure Eccles. cap. 30. p. 1. & in Trid. cap. 5. sess. 21. de reform. curia fin.**
- 11 Notandum vero est cum eodem Gratiano *supra num. 3. Setaphino decif. 1385. num. 2. & 3. Greg. 15. decif. 483. & cum aliis, quod causa; ob quam sit dicta suppressio, debet legitimè, & plenè probari; ita vt si allegat diminutio reddituum (quæ est potentissima ratio reducendi, & supprimendi beneficia, vt latè diximus sub *actio cap. cum accessisset*) non solum debet consistere de tali diminutione, sed etiam vt probetur, quod ista diminutio, consideretur respectu quantitatis assignatæ à principio erectionis Canoniciatus, & beneficii, quæ præsumitur fuisse congrua, & sufficiens pro oneribus incumbendis, & aliis uecessariis, & quod ad talem effectum suppressionis, debet esse perpetua, non transitoria, occasione pestis, vel similis causæ, de quo etiam idem Barbosa *supra*.*
- 12 Igitur, vt dictum est, in tancum desideratur ad dictam suppressionem Capituli consensus, vt doceant Moneta de *distribut. quotid. cap. 12. numero 250. Barbosa de Canonici cap. 3. num. 25. quod quando agitur de supprimendis aliquibus Præbendis, seu earum numero minnendo in aliqua Ecclesia collegiata, quæ collegialis non sit omnino requirit consensus, vel saltem quod vocatio Capituli prædictæ inferioris Ecclesiæ ratione interesse, quod ex tali suppressione, seu diminutione prætereundere posset, & vltius requirit consensus Cathedralis Ecclesiæ Capituli.*
- 13 Et ex eadem ratione docent Nicolaus Garcia de *benefic. p. 1. cap. 2. numero 201. & à num. 105. Moneta de distrib. d. llo cap. 12. n. 2. 6. Barbosa d. c. 3. de Canon. un. fin. in suppressione huiusmodi facienda necessarium esse consensum Patroni, siue Ecclesiastici, siue laici, ac inferioris collatoris & electorum, quatenus Canoniciatus ad alicuius*

præsentationem, seu electionem spectent per dicta supra hic *numero primo de vnioue;* quæ omnia docent DD. esse iuxta mentem Trid. Concilij *sess. 24. de reform. capite 15.* Vbi cum infinitis Barbosa, Farin. Marcilla, & alij. † Qui etiam, & relatus 14 Moneta plenè supra à *numero 255. docent qualiter fore faciendam fructuum taxationem reddituum, & Præbendarum, cum earum, alique supprimendæ sint, & quæ quantitas remanere debeat singulis Præbendis illius Ecclesiæ non supprimendis;* concludens idem Moneta *numero 289. & cum eo Barbosa, dist. cap. 3. numero 25. in fine,* iuxta dictum Concilij decretum illud locum non habere in suppressionibus temporalibus, sed tantum in perpetuis.

Ad tertiam quæstionis partem, quid 15 quando vnio fieret alicui Dignitati, vel Præbendæ Capituli, iam supra dictum est *sub vers. ad primam.*

Ad quartam, quid si Canonici consen- 16 tire nolent &c. respondetur breuiter, quid quando consensus Capituli requiritur in vnione per Episcopum faciendâ, poterunt illi compelli ab Episcopo, vt tradunt Rebuff. in *regula de vnion. 2. Cancell. glossa 11. num. 3. Azor. inffis. mor. parte 1. lib. 6. cap. 28. quæstione 12. Marian. Socin. in cap. sicut venire de excessibus Prælat. † Vbi allegat cum aliis, existente iusta contradicendi causa, contradic- 17 tionem vnus, sit esse ad impediendam vnionem, referunt Barbosa de *Can. dist. cap. 42. numero 14. de iure Eccles. dicta part. 1. & cap. 30. numero 14. Thomas Sanchez in sum. ad præcept. decalogi tom. 2. dicto lib. 7. cap. 19. n. 64.**

Ad aliud, quid si post factam vnio- 18 nem consentirent, & si videatur de iure, quod talis consensus debeat in ipso actu interuenire, alias vnio, aut suppressio sit nulla per doctrinam Bursati *conf. 285. numero decimo quarto, libro secundo,* cuius opinionem verissimam iudicat Rota *decisione 194. à numero decimo nono, parte quinta recent.* quatenus dixit in ipso actu vnionis, vel incontinenti per dictum Capituli consensum adesse debere; ita vt vnio ex defectu prædicti consensus ab initio nulla per eius exhibitionem, postea factam non conualecat.

Tamen verius est, vt iam de alienatio- 19 ne dictum est *sub quæst. 1. sufficere, vt interueniat consensus dicti Capituli post vnionem,*

QVÆSTIO IV.

Episcopus in condendis statutis, an consilium saltem Capituli licet non consensum requirere debeat, & in his, quæ concernunt interesse Capituli, aut in his, quæ spectant etiam ad Capitulum; & requirere teneatur Consensum in administratione bonorum, & reddituum Ecclesiæ? Et an consensus Capituli sit necessarius in iurisdictionalibus, quando v.g. Papa dicit *solus Episcopus procedat*? Quid in processionalibus edicendis, dirigendis, & decernendis? vel in negotiis in quibus sic consuetudo adest?

S F M M A R I U M.

- 1 *Episcopus sicut in arduis tenetur requirere consilium Capituli, ut num. 10. sic in condendis statutis, si iure ordinario procedit secus si, ut Papa legatus n. 2. fallit n. 3.*
- 3 *Edicta generalia valet Episcopus facere sine consilio, aut consensu Capituli.*
- 4 *Episcopus debet se abstinere à multitudine statutorum.*
- 5 *Legum multitudo plurimum est vitiorum.*
- 6 *Episcopus cum maiori parte Capituli potest statuere, ut quilibet ex Canonicis contribuat sustentatione alicuius scholaris pauperis, & quod ceteri Clerici de superabundantibus dent fabrica numero 7. & quando ad id valeant devenire. n. 8.*
- 9 *Episcopus etiam cum consensu Capituli nequit facere statuta in praiudicium Prælatorum inferiorum.*
- 10 *Episcopus ubi interesse, aut praiudicium Capituli interuenit nequit sine illius consensu statuere. n. 11.*
- 11 *Consensum Capituli requirere tenetur in his, quæ spectant ad administrationem bonorum, & ad Capitulum.*

vnionem, cum non sit necessarius, quod in ipso interueniat: in terminis de vnione docent Rebuff. *de vnione dist. glossa* 11. n. 20. Boët. *decis.* 345. n. 3. & 4. Hojeda *de incompatibilit. beneficior. p. 2. cap. 3. n. 9.* Nicolaus Garcia *disto cap. 2. p. 12. à n. 147.* Stephan. Gratian. *discept. forens. cap. 573. n. 32.* & 278. n. 30. † Vbi etiam resoluit nullitatem vnionis ob defectum consensus Capituli à nullo posse opponi, cum hæc exceptio illi soli concedatur, ut etiam comprobant *dist. cap. 819. num. 17.* contra Nicol. Garc. allegando posse Rot. *decis.* 133. à n. 10. p. 2. *diuers.*

21 Et in suppressione idem sufficere docent Gratian. *dist. cap. 819. n. 15.* Barbosa *de can. disto cap. 42. sub num. 13.* & *disto cap. 30. de iure Eccles. p. 1. sub eodem num. 13.* & *dist. cap. 3. de Canon. disto n. 25. in princip. ex Moneta dicente. de distrib. dist. p. 1. cap. 12. num. 251.* in ea tacitum consensum Capituli, seu quod superueniat post actum, licet ex intervallo, videndus idem Barbosa quoad vnionem *sub disto cap. 5. sess. 21. de reform.* & quoad suppressionem *sub disto cap. 5. sess. 14. de reform.*

22 Et quomocumque admittatur certum vero est de iure, quod postquam de nullitate contra vnionem, aut suppressionem ex defectu consensus, actum fuerit, tunc consensus superueniens, nihil operetur, ut dixit eadem Rota. *dist. decis. 194. p. 5. recens. num. 32.* quam sequitur Barbosa *de Canon. disto cap. 42. num. 8. in fine.* & *de iure Eccles. sub eodem num. dist. cap. 30.*

23 p. 1.

Ad vltimam quæstionis partem visis quæ dicta sunt de Episcopo, Visitatore *sub quæstio. 13. parte 1. & q.* breuiter respondendo cum Solorzano *de iure Indiar. tom. 2. cap. 14. numero 53.* cum Garcia *de benef. p. 3. num. 198. in fine.* Barbosa *de Canon. disto cap. 42. numero vigesimo sexto in fine.* & *de iure Ecclesiast. dist. numero 26. cap. 30.* Episcopum pro suo arbitrio posse expendere redditus fabricarum, præcipue si procedat per viam Visitationis, reuisionis, & administrationis bonorum, & rationum fabricarum, & comprobatur sequentibus.

- 12 Capitulum censetur habere administrationem cum Episcopo.
- 13 Episcopus nequit procedere sine consensu Capituli in his, quæ aliquæ stilo sunt communia cum Capitulo, nisi spectaret negotium à Pontifice. Episcopo commissum, ad interesse Capituli, ut du. 14. & 15.
- 14 Iurisdiclio data alicui, ut solus procedat, non est aliq. communicabilis, explicat; ut du. 15.
- 15 Degradare, ut solus Episcopus possit ex communi Papæ, non auferitur, præstet à Capitulo ut du. 16.
- 16 Beneficia providere, si Papa indulgeret soli Episcopo, non inde excludit Capitulum, & ad quæ alias spectat electio.
- 17 Papa per clausulam solus Episcopus procedat, cum tertius referat molestiam Episcopo, non auferit à Capitulo cognitionem, & du. 18.
- 18 Capitulum conexum in cognitione cum Episcopo non excluditur ex clausula solus Episcopus cognoscat, quando agitur inter duos simpliciter.
- 19 Taxatim termini natura est excludere extraneos; cuncta autem pertinentia indulgere.
- 20 In processionum inductione, quando sunt cum consociatione Capituli, cui consilium requiritur, nunquam autem consensus.
- 21 Provisiones dirigere solus Episcopus potest, quo voluerit, obligando Canonicos, & alios beneficiatos, ut intersint, & si Capitulum alieget consuetudinem contrariam, ut du. 22.
- 22 Episcopus nulliter procedat, si procedat sine consensu Capituli, in negotiis, in quibus consuetudo.

1 **A**D primam questionis partem repetitis quæ dicta sunt supra qu. 18. à n. 1. de Synodo congreganda, affirmatiue respondendum est. Nam sicut in arduis debet Episcopus procedere cum consilio saltem Capituli, Abbas in cap. cum consuetudinis n. 5. de consuet. Henric. Botz de Synodo Episcop. p. 3. n. 142. & sicut etiam requiritur in corrigendis excessibus, & exercenda iurisdiczione, Anton. Gabriel. comm. tit. de crim. conclus. 36. in fine, ita & in condendis statutis tenetur Episcopus adhibere consilium Capituli, sic cum Rota, Theodof. de Rubric. singulari Rota sem. 2. q. 3. verbo Abbas. §. 4. pag. 117.

2 † Quæ intelligit Barbosa de Canon. cap. 41. n. 15. vers. post hæc, & de iure Eccles. p. 1. cap. 30. eodem n. & vers. quando Episcopus procedat iure ordinario, cum in his, in quibus procedit

vigore Concilij Trid. ut Sedis Apostolicæ delegatus, nulla indiget adfectione statutorum, eo quod tunc non habet iam communionem cum Capitulo. † Et sic declaratum fuit à Sacra Congreg. in Oralienan. 27. Martij 1632. in respons. ad 2. pro Generali Visitatione Diocesis decreto Concilij Trid. cap. 3. sess. 24. de reform. Demandata posse Episcopum per se solum facere, edicta Generalia absque consensu, seu consilio Capituli, ut refert Barbosa dist. cap. 30. & cap. 42. num. 20. in fine.

Notat vero Andreas Valens. in Rub. 4. de his, quæ sunt à Præl. sine consensu Capituli. num. 8. Episcopum debere à multitudine statutorum, & præceptorum se abstinere. † Quia quemadmodum, ubi plures sunt medici, plures existere morbis solent, ita etiam ubi plurimæ leges, plurimum est vitiorum; interdum enim aut toleranda esse mala aliqua, ne eveniant graviora, quia ut Prouerb. cap. 30. ait sapiens, [qui multum emungit, elicit sanguinem, & qui multum cortigit, offendit, leuiter castigatus reuerentiam exhibet castiganti;asperitatis autem nimis increpatio, nec increpationem recipit, nec salutem.] cap. cum beatus 8. dist. 45. Vide cap. denique dist. 4. & sic cum Piafescio commendat. Ut meminerint semper Prælati illius dicti Beati Chrysostomi in verbis sequentibus: [Circa vitam tuam esto austerus, circa aliorum benignus, audiant te homines parua mandantem, & gratiam facientem:] Mirabilia quidem verba ad instruendos Prælatos; & si Andreas Valens. in Rub. de his, quæ sunt à Prælato sine consensu Capituli. num. 6. ex Piafescio dicit aduertendum esse ab Episcopo, ut quam rarissime in condendis statutis pœnas apponat excommunicationis, sed ut potius utatur pœnis temporalibus, rarius pecuniariis ad euitandam auaritiæ suspicionem, quæ ab Episcopo abesse debet longius per cap. cum ab omni de vita, & benef. Cleric. dicens etiam ut quia statuta Episcopi ligant tantum quoad pœnam, non etiam quoad culpam; ideo necessum esse, ut virtutem sui statuti declararet apertius; sed quid sentiendum quoad obligandum ad culpam? leges quæ dixi sub Rub. de consuet. q. 1. & in cap. penult. eodem. Vbi late dixi de lege pœnali, & conducunt quæ ibi adduxi sub cap. 1.

Et quamvis Prælatus cum maiori parte sui Capituli possit statuere quoad necessariam

necessariam reparationem fabricæ, quilibet Canonicus conferre teneatur; DD. per textum *in cap. 1. de his quæ hñt à maiori parte Capit. per quod etiam tenet Rebuff. de privilegijs scholar. privileg. 42.* quod Episcopus cum maiori parte Capituli potest statuere, ut quilibet Canonicus de suis Præbendis quotannis contribuat certam summam in alicuius scholaris pauperis docilis, & non Vagi subsidium in studio existentis, etiam si minor pars contradicat.

- 7 † Exdicant etiam Bellectus *disquisit. Cleric. p. 1. tit. de exempt. Cleric. à statutu §. 13. n. 17.* quod Episcopus una cum Capitulo possint statuere quod alij inferiores Clerici de superabundantibus fructibus, deductis sibi necessarijs, teneantur ad contribuendum fabricæ Ecclesiæ, cui non est sufficiens quarta portio, quando Episcopus, & Capitulum simul non sufficerent.
- 8 † etiam 18. † Aduertens ex Abbate q. 3. *circa fin. & Berojo conf. 3. n. 23. & 24. in princip. & n. 42. & 43.* Episcopum ad redditus Canonicorum, & aliorum Clericorum pro fabrica, non posse devenire nisi in casu, quo fabrica, seu reparatio est necessaria, & in subsidium, & tunc mediaute dispositione, & Capituli simul, vel maioris partis illius. Tamen per *dist. cap. fin. Vbi Barbofa, & n. 3.* Tyraquellus de *pætemper. in præs. n. 51.* † dicebat Episcopum etiam cum consensu Capituli non posse facere statuta in præiudicium aliorum Prælatorum inferiorum, vel Ecclesiarum subditarum absentium, nisi aliqua subesset iusta causa.

- 10 Ad secundum dubium, quid vbi intervenit interesse Capituli, siue præiudicium, & in tali casu requiri consensum eiusdem Capituli ex dictis vbi *supra à q. 28.* patet, ut in terminis de interesse docent Piafeci in *praxi Episcopali p. 2. cap. 2. n. 9. in princip. per cap. fin. de his, quæ fiunt à Prælato sine consensu Capit. veluti si Episcopus Dignitatem in Ecclesia constituere velit, Cardinalis Mantica decis. 114. à n. 3. Barbofa dicto cap. 42. & cap. 30. n. 14. vers. sexto.* Et de præiudicio, ut docent Abbas in *cap. quanto n. 7. de his, quæ fiunt à Prælato sine consensu Capit. Henric. Botx dict. tract. de Synodo n. 142. Rubeis, vbi sup. dist. quæst. 3. & sic Barbofa, vbi supra sub dicto vers. post, docet etiam vtroque eodem n. 14. vers. quinto dicens sic procedere in omni negotio, quod concernat præiudicium Ecclesiæ Cathedralis, veluti quoad subiectionem per DD. in *cap. fin. de maior. & obed. Piafeci in praxi dicto cap. 2. n. 9.* & sic etiam in casu,*

quo diminueretur Ecclesiæ auctoritas idem Piafec. *dist. cap. 2. n. 9. vers. item in casu, Barbofa sub dicto n. 14. vers. octavo in dicto cap. 42. & dist. cap. 30. & DD. per textum in cap. dilecti, de maior. & obed.*

Ad tertiam quæstionis partem, an requirere teneatur consensus in his, quæ spectant ad administrationem bonorum, & reddituum Ecclesiæ, vel in his, quæ spectant etiam ad Capitulum. Et quia sententia affirmativa suaderetur ex dictis hic p. 2. à *dist. q. 28.* cum alijs, ideo ad primum dubium in terminis sic respondent DD. per textum *in cap. unius. dist. cap. quanto, cap. enoscitur, vbi Abbas n. 4. de his, quæ fiunt à Prælato sine consensu Capit. Felinus in cap. adoceri de rescript. n. 3. & 9. idem Abbas per textum ibi in cap. relatum de rescript. Mantica decis. 207. n. 4. Cavelar. decis. 57. n. 2. Rota decis. 16. & decis. 183. n. 5. p. 1. recent. & in Gerundem, administration. 16. Februarij 1619. coram R. P. D. Verospio, & in eadem 11. Decemb. 1630. coram R. Coccino Decano, Casar de Grassi. decis. 5. de his, quæ fiunt à Prælato sine consensu Capit. Scraphin. decis. 339. & alijs.*

Quod adeo verum esse dicunt, ut non censetur hic sublati consensus Capituli, & eius coadministratio talium bonorum, & Iurisdictionum, quamvis solo Prælato concessa specialiter videretur, ut per doctrinam Baldi infra referenda in *vers. ad quartam, Barbofa de iure Eccles. dicto cap. 30. n. 3. & dist. cap. 42. de Canonicis sub dicto n. 3.*

Vnde in his, quæ spectant ad Episcopum, & Capitulum simul, aut quia promiscuæ sunt Iurisdictiones, aut quia specialiter in negotio aliquo conveniunt, vel à Sede Apostolica ita specialiter in casu aliquo mandatum sit Episcopo, non licet procedere sine consensu Capituli, Barbofa in *dicto cap. 42. & dist. cap. 30. n. 14. vers. septimo.* Vbi addit, quod Capitulum habens mensam separatam ab Episcopo suo potest ea de Sede, quæ possint alij Rectores, & Beneficiarij, ut antea dixerunt, Cardinal. Tusch. *tom. 1. lit. C. conclus. 52. n. 1. Federicus sensus. 295.*

Ad quartam quæstionis partem, an consensus Capituli, sit necessarius in Iurisdictionalibus, veluti si Papa dicit *solum Episcopum procedat, &c.* & videtur ut non sit necessarius, tum quia, ut dictum est, quoties procedit ex commissione Apostolica solus procedat. Tum quia, ut docuerunt Boërius *conf. 22. n. 28. volum. 1. Ripa de peccetis. de remedijs præservat. n. 62. Cotta*

190 Tractatus II. De Episcopo sine Capitulo,

in memorabilibus vers. solus. Mendos. ad consil. Rom. 393. littera B. & aliis, si iurisdictione datur alicui, ut solus cognoscat, censetur sublati iurisdictione alterius.

- 15 Ego inquam relatum sententiam, ut veram admitto, quod Pontificia commissio, *ut solus Episcopus procedat*, foret in negotio, in quo posset Capitulum habere interesse, propter regulam, *nemo index in causa propria*, iuxta quæ dixi *sub cap. 12. de iudic. à q. 3. & in cap. 3. de probat. & alibi sæpe*. Tamen si foret super negotio ad tertiam aliam personam pertinentem, seu communitatem, existimo clausulam, *ut solus Episcopus procedat*, non auferte à Capitulo simultaneam cognitionem, quara alias
- 16 haberet in aliquo casu de iure. † Et confirmatur, quia si Papa v.g. dicat *solum Episcopus possit degradare*, non inde excludit Capitulum concurrentem in degradatione, sed alios Episcopos *cap. 1. & ibi glossa fin. de heret. lib. 6. Vbi Ioannes Monach. & Archid. n. 1. Ioan. Andr. in princip. Aut si dixisset Papa in indulto, [Quod solus Episcopus possit providere beneficiis, ad quæ provisus solet per electionem assumi,] quia non ex hoc excluditur Capitulum, ad quod alias spectat electio, cum dispositio intelligatur hic tantum in præiudicium ipsius Papæ, sicut docent Anastasius Germano *de indultis Cardinal. in §. ad beneficia n. 33. & 39. Puteus decif. 190. ad quæ concernunt quæ dixi supra sub tract. 1. à q. circa beneficia*, quæ potest Capitulum Sede Vacante providere.*

- 17 Et ad hanc distinctionem videtur respectu Bald. relatum in *l. 1. n. 4. de bonor. poss. fess. contra tabul.* cum dicit, quod si tertius relierat molestiam Episcopo in iurisdictione, & Papa dicat *solum Episcopus procedat*, illa verba intelligi respectu molestantis,
- 18 non autem Capitulo connexi Episcopo. † Etenim, ut docet Cotta, *vbi supra* verum est, ut Capitulum non excludatur, quando agitur inter duos simpliciter, si alius non excluderetur, in terminis alia adducens Barbosa *de Canonic. dicto cap. 42. sub n. 6. & de iure Eccles. dict. cap. 30. p. 1. sub eodem n.* qui dicit eam rationem cessare quando agitur cum tertio; item *& sub n. 4. ex lasone, in dicta l. 1. de bonor. poss. n. 7.*

- 19 Dicente quod natura termini taxatiui, est excludere extranea; cuncta autem pertinentia indulgere; & ita sunt componendi Angelus in *l. 1. n. 1. cod. vbi apud quem, Decius conf. 3. n. 7. col. 5. Decian. respons. 118. n. 23. volum. 2. Gram. conf. 18. n. 6. Roman. conf. 393. n. 4. Menoch. de arbit. lib. 1. q. 80.*

n. 8. & alij sentientes, pro affirmatiua contra Boer. & alios iam adductos.

Ad quintam questionis partem, quid in processionibus edicendis, &c. Et in hoc responderetur, ut consilium Capituli requiratur, quando fiunt cum convocatoria Canonicoꝝ, & Præbendorum Cathedralis, ut ex Sacra Rit. Congreg. in Elboracen. 18. Martij 1618. & poitea in Comena 7. Februarij 1631. declaratum habetur in verbis sequentibus: [Ad Episcopum pertinere cum Capituli tamen consilio indicare publicas processiones, & præscribere quomodo, & quò sint dirigendæ, quod per Vicarium Generalem, absente Episcopo, requirendum quoque esse,] Ut declaravit etiam eadem Congreg. in Vigan. 18. Septemb. 1630. tradit Barbosa *de Canon. dict. cap. 42. n. 10. & de iure Eccles. dict. n. 20. cap. 30. p. 1.* dicens solum consilium requirendum, nunquam tamen consensum exigendum à Capitulo. † Et sunt dirigendæ, quò voluerit Episcopus; eo quod ad eum cum Capituli consensu spectat rationem processionum præscribere, non inquam eas per se solum dirigere potest, Valenzuela *conf. 184. n. 23. & n. 31. & 32. Franc. Leo in thesauro fons Eccles. p. 4. cap. 2. n. 145. Barbosa cum Armendarez, & Riccio cap. 13. de reform. Trid. sess. 25. à n. 41. idem in pastoralis alleg. 78. n. 4. idem dicens de illius Vicario; & quod processiones dirigere, & determinare, à quocumque loco discesserint, pertinet ad Episcopum, non obstante etiam immemoriali consuetudine, ut refert decium in *dict. Trid. in Bullario, & in decisionibus Apostolicis, verbo processio*, vbi multa alia. † Qui & n. 23. cum Armendarez in *dict. cap. 13. Trid.* docet Episcopum posse cogere Canonicos, & alios Præbiteros, beneficia, vel Officia Ecclesiastica obtinentes, ut accedant ad omnes, & quascumque processiones publicas, vel indiætas pro bono publico, vel honore, ut dicit resolutum item cum eodem Aldano refert resolutum in *dicto cap. Trid. & in dicto Bullario, & decif. Apostol.* processiones dirigere, & eas decernere, quæ non sunt de iure spectare ad Episcopum, non obstante, quod Capitulum, vel alij sint in quasi possessione contraria per longum tempus, qui omnes, & per eos relati plura alia referunt.*

Ad vltimum, quid in negotiis, in quibus, sic consuetudo procedit, dicendum est iuxta qualitatem eorum, ut teneatur Episcopus requirere consensum, siue consilium Capituli: nam ex doctrina Archidiaconi

diaconi in cap. fin. lib. 6. de elect. quem sequitur Barbosa in dicto cap. 42. de Canonicis n. 14. vers. 9. & de iure Eccles. cap. 30. p. 1. eodem n. & vers. debet requirere præter easus iam, à quaest. 18. & hic numeratos, quoties consuetudo introduxit, ut tale, aut tale negotium sine consensu Capituli non fiat, veluti confirmatio, quæ fieri debet cum consensu Capituli, ubi inquam est consuetudo, alias nulliter procedere Episcopum. Applica dicta hic sub num. 1.

QVÆSTIO V.

An cum Episcopus vult procedere criminaliter contra Capitulares debeat requirere eorum consilium, aut consensum, seu aliter procedere? Et an summus Ecclesiæ Præsul queat sine consilio, aut consensu Cardinalium alienare res Patrimonij Romanæ Ecclesiæ?

S V M M A R I V M.

- 1 Episcopus, aut eius Vicarius in Canonicos criminosos sine contumaciis adiunctis non procedit in Cathedralibus, ubi Iurisdiclio sic accumulata videtur. n. 2. & 3.
- 2 Capitulum quod gaudet Iurisdictione adiunctorum in principio, cuiusque anni nominat pro illa exercenda cum Pralato duos Præbendatos, quod si neglexerit illos assignare, monitione præmissa, solus procedet Episcopus, vt n. 3.
- 3 Adiunctorum Iurisdiclio cessat, quando totum Capitulum delinquit.
- 4 Cardinales cum Papa sunt membra Romanæ Ecclesiæ honorabilia, & unum corpus, vt sub n. 6 & 7.
- 5 Cardinales magis debent esse Papæ familiares, quam Reges, & alij Principes.
- 6 Cardinales una cum Papa gerunt curam, & sollicitudinem vniuersali Ecclesiæ.
- 7 Papa non debet Ecclesiasticum feudum sine interuentu Cardinalium dare. Vide à num. 19.
- 8 Cardinalium collegium videtur esse in quasi possessione gerendi ardua negotia

- una cum Papa, & referuntur exempla de negotiis, aliter à Papa facta, & suspensa. n. 10. II. 12. & 13.
- 11 Martinus Papa V. fuit professus est nunquam in arduis dispensaturum sine Cardinalium consensu, & facta à Celestino Papa, sine Cardinalibus, fuerunt reuocata.
 - 12 Negotia Papa, vel Regni dicuntur vniuersitatis, quæ requirunt consensum maioris partis Procerum.
 - 13 Papa solus sine Cardinalibus queit negotia ardua gerere, non obstante alia consuetudine, seu iuramento, iuxta aliam communem sententiam, sed non debet, vt à n. 19. & à n. 21.
 - 14 Papa pro libito potest ad libitum res Ecclesiæ locare, administrare, seu disponere ratione Pontificia Potestatis, & num. 18.
 - 15 Quicquid à Papa procedit dicitur ab ore Dei procedere.
 - 16 Papa potest in totum tollere ini. positum.
 - 17 Papa contra ordinationem sine causa non potest venire, dum non laetatur fidem.
 - 18 Apostoli, ut tales condebant sacram scripturam, ut Episcopi leges Ecclesiasticas, & consilia præbent.
 - 19 Papa recte faciet, si in arduis operetur cum consilio Cardinalium.
 - 20 Cardinales deficiente Papa, gerunt, & administrant, ut corpus Ecclesiæ vniuersum seruetur illis.
 - 21 Christus, & si Petro dederit omnem potestatem, constituit tamen Apostolos, ut Petro in necessitatibus essent adiumento, ne Ecclesiæ, quam pretioso sanguine redemit, orbata, posset iacere sine auxilio Apostolorum, & deinde Cardinalium, & n. 24.
 - 22 Cardinales loco Apostolorum pro adiutorio Pontificum, fuerunt constituti.
 - 23 Cardinales cum Papa habent plenam potestatem, quo defuncto penes illos residet potestas.
 - 24 Pontifex, tam in declarando super iure Divino, quam in dispensando super positivo, habet plenissimam potestatem.
 - 25 Papa secundum aliam sententiam, de ordinaria potestate nequit ardua negotia gerere, sine Cardinalibus, seu de plenitudine potestatis, qualiter sumatur, n. 28. & n. 31. Vbi alia potestates ad hanc duplicem reducantur.
 - 26 Potestas Papa ordinaria, aut absoluta, qualiter distinguitur, & n. 29.
 - 27 Papa de plenitudine potestatis operanti dicit

192 Tractatus II. De Episcopo sine Capitulo

dicti non potest, cut ita facis?

30 *Principes erant inflar Deorum, de quibus Caligula, Alex. Magno iecit, memento tibi omnia, & in omnes licere.*

31 *Papa dicitur, quod exerceat quadam ex ordinaria potestate, quadam ex reservatione, quadam ex devolutione iuris, quadam ex plenitudine.*

32 *Episcopus poterit Capitulum evocare, & vota exquirere, & iuxta ea concludere si tale faciat in negotiis, nec ad se, nec ad suos spectantibus.*

33 *Capitulum absente Episcopo decernit, & perficit quod ad eum spectat.*

34 *Vicarius Episcopi non admittitur in Capitulo exempto super pertinentibus ad Episcopum, nisi forte fuerit Capituli Praefectus.*

1 **A**D primam quaestionis partem, quia plene dixi de Officio Archiepiscopi. q. 4. vers. ad quartam à n. 38. de Iurisdictione Canonicoꝝ vna cum Episcopo, quoad puniendos, & corrigendos iuridice Canonicoꝝ, & Praebendatoꝝ crimina, & excessus in Ecclesiis Cathedralibus, quæ gaudent iuxta Trid. Concil. sess. 15. de reformatione. cap. 6. delat. quæ solet vocari Iurisdictione accumulata, de qua agentes, plures adduxi in loco præallegato, & tractant in dicto Trid. loco Farinac. Marcella, & Barbosa, ex proposito Saravia de adiunctis, & alij à Barbosa relati; ideo nunc remissive potuissè duo, siquidem Andreas Valensius in Rub. & tit. de his, quæ fiunt à Prælato sine consensu Capituli n. 5. quem in hoc tractatu secundo exponimus, de hac Iurisdictione dicit sequentia, cum Zerola, Riccio, & Piafecio. † Nempe quod Capitulum in principio cuiuslibet anni nominat duos de Capitulo, qui vna cum Episcopo, vel eius Vicario actus faciant contra quemlibet ex Capitularibus delinquentem ex dict. Trid. † Et quod si Capitulum eam deputationem neglexerit, tum post monitionem præuiam de electione in principio anni faciendâ, possit Episcopus procedere, & iudicare solus, & quod dictum Trid. decreto procedat in delictis tam grauibz, quam leuibz, etiam vbi absque forma iudicii proceditur, vt latè prosequitur Riccius in praxi decis. 166. Vbi subiungit decreto illi locum esse quoad Capitula exempta, dumtaxat. Et quod deputatio Procuratoris Fiscalis, etiam hoc casu ad solum spectat Episcopum absque consilio Capit. ex dicto Zerola in verbo *fiscus* §. 3. ex

Sacra Congreg. † Addit vero, quod quando totum Capitulum deliquit, non est locus dict. Trid. decreto, quia potest Episcopus solus procedere contra Capitulares absque adiunctis, modo delictum non sit in personam, vel contemptum Episcopi, vel Episcopus non habeat interesse; nam tunc ea facultas procedendi deuoluitur ad proximum superiorem: alios plures casus pro intelligentia materiz posui in dicta praenotata quæst. & vers. ad quartam.

Ad secundam quaestionis partem, de Papa cum Cardinalibus, quia multum spectat ad materiam nostri tractatus de his, quæ fiunt à Prælati sine consensu Capit. & de potestate Pontificis, & dixerim late in dicta Rub. de Offic. Archiepiscopi. q. 1. & de potestate Cardinalium ibi q. 2. Vbi videbis præter illos, quos adducit, & sequitur Barbosa de iure Eccles. cap. 1. 2. & 3. p. 1. & Diana p. 5. trañ. 2. & Videamus quod Cardinales sint membra Romanæ Ecclesiæ, & quidem honorabilia, vt dixit Martin. Laudensis in tract. de Cardinal. p. 2. q. 86. † Dum scribit Cardinales magis debere esse tam familiares Papæ, quam Reges, & alios Principes. Indeque dubium non esse, vt ipsi Cardinales sint membra S. R. Ecclesiæ, & quidem honorabilia, cum sint vnum corpus cum Pontifice maximo, referatque Anastas. Germon. de indultu Cardinal. §. quod in Romanam à n. 50. † Vt ex eo dignosci possit, quod vna cum Papa, gerunt curam, & sollicitudinem vniuersalis Ecclesiæ, vt Clericis Rauennæ Ecclesiæ scripsit Innocent. III. in cap. bona §. nos igitur. Vbi glossa in verbo generali de postulat. Prælator. item ex glossa in cap. 2. in verbo Cardinalium de Officio Archiepiscopi. quam reprobat idem Germ. imo, & capita vocantur à dicto Laudensi q. 31. intelligens, id est eos vna cum summo Pontifice supremo capite, cuius membra sunt curam Ecclesiæ, & sollicitudinem gerere.

2 Ideo rectè fieri in præfenti dubio, an summus Ecclesiæ Præsul queat sine consensu, aut consilio Cardinalium alienare res Patrimonij Ecclesiæ? & videtur non posse, quia, vt dicit Martin. Laudensi vbi supra p. 2. quæst. 12. ex doctrina Baldi ad l. cum multa ead. de bonis qua liber. Papa non debet Ecclesiasticum feudum sine interuentu, & consensu Cardinalium dare, & censet Abbas in cap. per venerabilem §. rationibus; qui filij sunt legitimi per textum ibi, quem ad hoc singularem asseuerant DD. dicendo Papam

- sine consilio Cardinalium, ardua negotia
 9 non posse tractare, nec facere. † Dic-
 cendo Collegium Cardinalium esse in
 hac quasi possessione, & utique posse
 defendere ipsam etiam esse de iure Di-
 uino *ex dicto §. rationibus*, cui assenti-
 ri videntur, Archid. *in addit. ad cap.*
sunt quidam 25. quæst. 1. Cardinal. Flo-
rent. ad cap. perpendimus de sent. excom-
munic. Ioan. Monach. & Petr. de An-
charran. ad cap. super eo de heret. lib. 6.
 10 † Vbi in quadam additione idem Ioan.
 Monach. scribit, vt refert Barbatius
in tract. de praesentia Cardinal. quæst. 2.
numero 12. 23. à Benedicto XI. fuisse
 suspensa omnia statuta, quæ suis præ-
 decessor Bonifacius absque consilio fra-
 trum dederat Picentibus, vel vt ipse
 loquitur Marchianis, quia tangebant
 ardua, quamuis ex illis multa essent
 iusta, dicens defectum in persona fa-
 cientis reddere factum inutile ex tex-
 tu *in cap. Ecclesia S. Maria de consil.*
 præter quæ congerit alia videnda idem
 Barbatius *dict. quæstio. secunda per totam*
pro utraque parte, qui potius videtur
 11 inclinare, vt non possit. † Et tenent
 etiam alij *ex cap. auctorit. de privileg.*
libro secundo, probantes sic, quia Mar-
 tin. V. Pontif. dum viueret; fuit pro-
 fessus, se nunquam in arduis dispen-
 satorum sine Cardinalium consensu;
 sic vt dixerit etiam Zabarella *in conf.*
137. numero 6. & 7. non posse Papam
 sine illo ardua explicare ex duplici ra-
 tione, quia facta à Celestino Papa si-
 ne Cardinalibus, fuerunt reuocata.
 12 † Item quia negotia Papæ, vel Re-
 gni, dicuntur negotia vniuersitatis,
 quæ requirunt consensum maioris par-
 tis Procerum. Videndus Abbas *in sua*
quæst. secunda Episcopus numero 12. in fi-
ne. † Vbi quod Collegium Cardina-
 13 lium est in possessione, vel quasi, quæ
 multum operatur, & hoc ab ea pariter,
 qua probatum est hic à *quæst. 28.*
ex cap. nouit. de his, quæ sunt à Pra-
lato sine consensu Capit. Episcopus in
 arduis Canonicoꝝ vti consilio.
 14 Sed alia communis Doctorum sen-
 tentia docet posse Papam ardua quæ-
 cumque expedire sine Cardinalibus;
 sic Petr. de Biaz *in suo directorio elect.*
in 2. p. cap. 35. numero 9. Barbatia conf.
1. per tot. & præcipue numero 36. libro
primo Troyl. Maluet. de Canonis.
 D. Fermoſin. de Potest. Cap. Sede Vac.

sanct. in secundo dubio à numero 37.
 dicentes alij verius esse, vt nec con-
 suetudine, nec iuramento introdu-
 ci posse quod Papa nequeat solus ar-
 dua facere, & creare Cardinales, vt
 optimè tenet Iacobatius *de Concil. libro*
septimo, articulo quinto, Ioannes Ferdi-
 nand. *Luaçes in consilio edito super op-*
pido de Nula à colum. 393. Vbi loqui-
 tur de quibuscumque arduis, videli-
 cet creatione, & depositione Regum,
 & Imperatorum, & aliorum huiusmo-
 di, vt refert Cardinalis Tuschus *litt.*
P. conclus. 50. numero 12. † Et in spe-
 15 cie alienationis rerum Ecclesiæ com-
 probatur, cum possit eas iuxta volun-
 tatem suam locare, vel administrare, aut
 disponere ratione Pontificiæ potesta-
 tis omnia bona omnium Ecclesiarum,
 etiam in præiudicium alterius, substi-
 stentibus causis. † Cum quod ab eo
 procedit, ab ore Dei, dicatur proce-
 dere, vt docent Baldus *conf. 24. in*
Abbatibus per totum libro secundo, cum
 alijs, Cardinal. Tusch. *litt. P. conclus.*
43. numero 13. & quia, vt dicit Gemi-
 nianus *conf. 35. in princip.* † Potest pro
 17 libito suæ voluntatis in totum tollere
 ius positium, & aduerſit Caſtr. *conf.*
415. in facto numero sexto vers. item non
obſtat. † Quod licet Papa soleat ardua
 18 explicare, siue expedire cum consilio
 Cardinalium, & in alienatione bono-
 rum, soleat interuenire subscriptio, &
 consensus eorum; tamen Papam non
 obligari docet, quia non est qui dicat
cur ita facit? & sic potuerit dicere D.
 Ioannes de Solorzano *de iure Indiarum*
tomo primo, libro secundo cap. 23. numero
72. sacrilegij instar esse eximiam, &
 omnimodam Papæ potestatem, & au-
 thoritatem in dubium vocare; & idem
 Geminianus *supra*, quod disputare de
 potestate Papæ, est ponere os, in
 cælum.
 Ideo pluribus in comprobationem
 19 omiſſis, dici videri in arduis negotiis
 posse quidem Pontificem maximum,
 sed non debere; vno enim verbo, ius:
 altero honestas significatur, non de-
 bet, sed potest, & sic quamvis Papa
 non possit venire contra ordinationem
 Apostolorum sine causa *ex dicto cap.*
sunt quidam. 25. quæst. secunda. ea tamen
 existente, valide posse dispensare,
 dummodo non lædat fidem. † Quia
 20

194 Tractatus II. De Episcopo sine Capitulo,

Apostoli erant etiam Episcopi, qui ut Apostoli condebant sacram scripturam, ut Episcopi vero leges Ecclesiasticas, ut actus 15. & consilia praebebant, ut 1. ad Corinth. 7. glossa in verbo Apostoli dist. cap. sunt quidam; & sic quamvis Apostolus 1. ad Timoth. 3. admonet Episcopum debere esse vnius uxoris virum, id est non bigamum, possit tamen cum eo ex causa dispensare; quia licet haec irregularitas fuisset inducta à Divo Paulo, est tamen de iure humano, sicut resoluunt Sanchez de matrim. cum multis libro septimo disp. 86. numero 46. & Barbosa cum alijs dicto libro primo de iure Eccles. cap. secundo, numero 125. & 126. ad numerum 103. legendus, vbi de difficillimis, in quibus dispensat Papa, respondent ad textum in cap. secundo de bigamis, dum ait non licere dispensare, id est vt importet non licere difficultatem, nou impossibilitatem. † Rectè enim fecerit; si in rebus arduis, & perdifficilibus suorum fratrum, & consiliariorum consilium, & assensum exigeret, vt multis comprobatur idem Monach. in dicto cap. super eo, Vbi Franc. num. 3. de heret. Archidiacon. in dicto cap. sunt quidam 25. quæst. 2. & in cap. redemptor. 12. quæst. 2. Felin. in cap. fin. de Officio deleg. §. 1. ad cap. 1. de probation. Cardin. in cons. 50. & ad cap. perperisimus de sent. excommunic. Bald. in dicta l. cum multa cod. de bonis qua liberis, Cardinal. Alex. in cap. per venerabilem, qui filij sine legitimi, Aretio. ad leg. secundo ff. soluto matrim. Anchar. cons. 295. Iason. ad l. placet. cod. de sacro-sanct. Eccles. Hostiens. & Ioan. Andr. in cap. antiqua de priuilegijs. Speculator in tit. delegat. §. qualiter in fine, Socinus cons. 95. volum. tertio, Albarotus ad caput primum Episcop. Vel Abbas. in sendu, Cardin. Zabarella de schismat. à numero 99. Hieronym. Manfred. eodem tractat. decis. 237. Anastasius Germon. de iudic. Cardin. in dicto §. quod in Romanam à numero 55. cum neque dubium sit Cardinales in grauioribus malis Ecclesie impendentibus, cum Papa illis occurrere negligit, debere, & posse omnes nervos in eam curam intendere, nequid Christiana Respublica detrimenti patiatur, vt eleganter docuit Manfred. de Cardinal. cap. 28. † Indeque si quo-

modo deficiat Pontifex, Cardinales omnem administrandæ rei habere auctoritatem, vt Ecclesie vniuersæ corpus seruetur illæsum; nam etiam si Pontifex nullus extet, ad eas pertineat, necessitate cogente, aut periculo Christianis imminente, cœtu sacro-sancto coacti, summa cum concordia providere, ne aliquid Christiana vniuersitas damni, aut incommodi accipiat per cap. licet de visitanda de elect. cap. vbi periculum maior §. idem quoque eodem tit. lib. 6. cap. si duo contra facti, & cap. si quis pecunia dist. 79.

Et hoc quidem ex ratione, nam, 23 & si Christus Petro, velut Ecclesie Capiti, omnem omnino dederit potestatem, constituit tamen Apostolos, vt Petro in necessitatibus essent adiumento, cum & constituerit Principes super omnem terram, vt ait Psalm. 118. & 44. quorum locum tenent Cardinales capite fundamenta §. docet de elect. libro sexto, Vbi DD. nec enim verisimile esse dicunt omnes Christum velle sponsam suam Ecclesiam, quam ita dilexit, vt semetipsum sicut ait Apostol. ad Ephes. capite quinto, quam & proprio sanguine redemerit, cap. pro humanis de homicid. libro sexto, Orbem omni auxilio iacere, sed Apostolos instituisse. † Et Apostolorum loco Cardinales, qui ei opem ferrent, eamque vsque ad finem regerent, ne Pastore amisso, vniuersus grex Christi deriperetur, cap. ne pro defectu de elect. aut petuesso, oues eius dispergerentur, vt ait Domin. apud Adria. capite vigesimo sexto. † Habent enim Cardinales plenam auctoritatem cum Pontifice, quia defuncto, penes illos residet potestas; ita vt etiam ius posituum supplere possint, vt quibus legibus tunc subiacent, quandoquidem ipsi alij proprios. non sunt summo Pastori, vt ex dict. cap. fundamenta de elect. & cap. 1. de Offic. leg. libro sexto, Vbi DD. plene tradit Germonius, vbi supra à numero 58. & 61. Barbosa plane videndus de iure Eccles. capite secundo, & à numero 98. item & à numero decimo octauo. † Vbi cum infinitis, probat Pontificis amplissimam potestatem, tam in declarando super iure Diuino, & naturali, quam in derogando, & disponendo super iure posituo; item

item etiam quoad facultatem dispensandi.

- 27 Et quia aliorum Doctorum sententia fuit, distinguendo asserere, Papam de ordinaria potestate, non posse sine Cardinalium consilio, & consensu, ardua facere negotia per dicta supra in vers. ideo & per ea, quæ idem Barbatius ibi relatus vndeque collegit, & quasi in fasciculum redegit dict. quæst. secunda à numero 11. usque ad vigesimum quintum. De plenitudine vero potestatis, vel ut ipsi loquuntur de absoluta potestate, ipsum omnia quantumvis ardua sine Cardinalibus expedire posse, testimonio Alberici de Roseta ad Rub. cod. de legib. Ioan. de Anania ad cap. firmitate de heret. Ioan. Andr. ad cap. sane de Clericis coniugatis, Barbatiz cons. quinto volum. primo. Cardinal. Alex. ad cap. in istis dist. quarta, Decij ad Rubric. de constit. l. 1. secunda, Anton. Burgen. in repetit. cap. Canonum statuta numero 110. de consil. Ioannis Croti in repetit. Rubr. eiusdem tit. de consil. libro secundo numero secundo & tertio, Vbi dicit eam esse Canonistarum sententiam: quæ & videtur probari ex his, quæ scribit Anastasius Germon. de sacrar. immunit. cap. 5. & 11. lib. 3. ideo qualiter debeat sumi hæc ordinaria, aut absoluta Potestas in Pontifice, breuiter scribendum duxi.

- 28 Potestas igitur ordinaria dicitur, quæ inius, & æquitatem super omnes excedere potest. Absoluta inquam secundum aliquos dicitur arbitrij plenitudo nulli necessitate subiecta, nulliusque publici iuris regulis limitata.

- 29† Et sic mentione facta talis potestatis nullam exceptionem objici posse, nec dici cur ita facit? docent glossa verb. veri in cap. quanto de authoritate, & usu Palij, Bald. in l. secunda numero 40. cod. de reuoc. Abbas in cap. ad hæc numero septimo de rescript. & cons. 84. libro primo. Decius in cap. qua in Ecclesiarum numero 98. & 103. Barbosa cum Angelo, Alberico, Afflictis, Castald. Rosas, & aliis de iure Eccles. p. prima cap. secundo ex numero 100. dicens ad hoc tendere quod affirmabat Caligula Alexandro Magno, vt re-
D. Fernosin. de Potest. Cap. Sede Vac.

fert Sueton. in Caligula cap. 29. memento tibi omnia, & in omnes lætere. p. 30
Eo quod Principes erant instar Deorum in terra, at quia hæc, communis sumam distinctionem improbant Co-uarr. variar. resolut. libro quarto sub cap. sexto & numero octauo, Pinel. in Rub. cod. de rescribenda vendit. p. prima, cap. secundo, numero 24. & 25. Sarmiento libro primo select. cap. octauo, numero 20. Mendoza libro primo de puctis cap. quinto, numero 35. Menchaca illustr. quæst. libro primo, cap. quinto, à numero 15. Spino in speculo de testam. glossa, primo Rubric. numero vigesimo quinto, Matienzo in l. 3. glossa 12. numero tertio tit. 10. libro quinto noua recapit. ex aliquibus principiis. ideo ne immoremur leges eundem Barbatiam dicta cap. secundo de iure Eccles. p. prima à numero 103. Vnum tamen cum eo dicendo, dicto numero 100. † Quod 31 licet commune dictionem sit Doctorum, eam quædam Pontificem exercere ex ordinaria potestate, quædam ex reseruata, quædam ex deuolutione iuris ad eum, quædam ex plenitudine potestatis, vt dixerunt Casiro cons. 467. viso puncto col. tertio in fine, & col. quarta in principio vers. redemendo, libro secundo, quem refert Cardinal. Tusch. litt. P. conclus. 43. numero septimo, & alij: tamen quoad intentum, duplicem distinctionem iactam de potestate ordinaria, siue absoluta Pontificis, sub qua alias subdiuisiones contineri, omnes fere DD. vt Co-uarr. tradunt dicto n. 18. & verissimam esse confitemur.

Pro complemento huius tractatus 2. 31 dico primo, quod si Episcopus aliquid Canonice ad deliberandum, velit proponere de re, nec ad finem, nec ad suorum commodum spectante, possit ipse Capitulum conuocare, vota exquirere, & iuxta ea concludere. † Ab- 33 sente vero Episcopo, omnino hoc ab iis, qui sunt de Capitulo, ad quos illud de iure, vel consuetudine spectat perficiatur. † Nec ad id Vicarius Epis- 34 copi sit admittendus, secundum Concil. Trid. sess. 25. de reform. cap. 6. nisi forte Præfex Capituli fuerit Vicarius, quia tunc ea qualitate, id facere posset, Andreas Valens. ad tit. de hu. qua sunt à
Bb 2 Tralato

196 Tractat. II. De Episcopo sine Capit. &c.

*Prælati sine consensu Capit. num. fin. sed
dictum de non admitendo Vicarium
Episcopi, in Capitulum, intelligunt
Doctores, si Capitulum sit exemptum,*

*refert decisum Sbrozium in addit. ad
tract. de Officio Vicary libro secundo quest.
30. Barbosa in dicto cap. sexto Trid. nu-
mero 48.*

D.D.

D. D.

NICOLAI RODRIGVEZ,

FERMOSINI,

HISPANI,

EPISCOPI

AVSTVRICENSIS.

TRACTATVS TERTIVS:

De his quæ fiunt à maiori parte Capituli, vel cum Episcopo,
aut sine eo.*Ad Titulum, de his, quæ fiunt à maiori parte Capituli.*

PRÆMISSVM.

VIA sunt plura, & quotidiana negotia, quæ sese offerunt tractanda inter Canonicos, & Capitulares Cathedralis Ecclesie in sua Aula Capitulari spectantia, tum ad ministracionem rerum, & negotiorum propriæ fabricæ, tum ad nominacionem Ministrorum salarijs fabricæ viuentium, tum ad electionem legitimam, & ad quædam earum, sit etiam vocandus Episcopus, nec satis constet de authoritate, qua debeat fungi ipse, dum præfens fuerit, tam in sedendo, in votando, & in aliis honorificis, ei per Capitulares impendendis, etiam dum pergit ad Ecclesiam, vel in ea, aut extra

Pontificalia, aut quasi acturus est; ideo nobis visum fuit etiam ab ordine titulum, quos Compiler Decretalium intexit, scilicet, *ne Sede Vacante aliquid innovetur*, de cuius materia abunde sub primo tractatu; etiam de his, quæ fiunt à maiori parte Capituli, de cuius etiam materia dictum est sub tractatu secundo, hunc tertium tractatum adiungere ad titulum; de his, quæ fiunt à maiori parte Capituli, vii ad eandem rem spectantem; pro cuius cognitione aliquas quæstiones generales duxi præmittendas.

**

Q V Æ S T I O I.

An Capituli maior pars, præualeat in suffragio Capitulariter à singulis lato publicè, vel secretè, quando res spectat ad aliquas tanquam ad singulos, vel tanquam ad vniuersos, vel in communi, veluti ad vniuersitatem; collegium, vel communitatem? Et an iis, quæ pertinent ad singulos, tanquam ad vniuersos, valeat factum à maiori parte, minori parte reiecta? Et an constitui debeat differentia inter actus necessarios, siue voluntarios? Et quando dignosci valeat negotium, tractandum, respicere utilitatem vniuersitatis, aut singulorum?

S V M M A R I V M.

- 1 Factum à minori parte, & saniori Capituli, debet præualere, remota alia consuetudine, & appellatione: fallit, n. 2. & præualeat etiam minore contradicente, ut n. 3. & intelligitur regula, ut n. 4.
- 2 Appellatio de eo, quod sit à maiori parte, quando admittatur?
- 3 Maior pars, etiam inter iudices præualeat.
- 4 Maior pars præualeat in votis circa res, quæ sunt vniuersitatis, non sic in hijs, quæ tangunt votantes, ut singulos num. 5. 6. 7. distinguendo inter actus voluntarios, & necessarios, ut n. 8.
- 5 Consensus singulorum requiritur in hijs, quæ ad utilitatem singulorum spectant, & n. 18.
- 7 Alienare volens fundum, in emphiteusim obtentum à pluribus Dominis, omnium consensum debet habere.
- 9 Maior pars non præualeat, quando votaret in magnum præiudicium, & violando alias iura, privilegia, & consuetudines, si minor pars contradicat, præualeat, ut n. 10. & 11.

- 10 Maior pars dicitur illa, quæ maiori ratione, & pietate nititur.
- 11 Minor pars contradicens, non tenetur iustificare contradictionem coram eadem de Capitulo, sed coram superiore.
- 12 Factum à maiori parte in hijs, quæ pertinent ad singulos, tanquam ad vniuersos, præualeat, minori parte reiecta.
- 13 Iudicium integrum reputatur, quod plurimorum confirmatur sententia.
- 14 Sumptus soluendi sunt de mensa Capitulari, aut vniuersali in lite decreta à maiori parte voluntarium, etiam si, minor pars contradicat.
- 15 Res quando tangat omnes, ut singulos, subintelligitur posita differentia inter actum voluntarium, & necessarium, ut supra n. 8.
- 16 Negotium, quod Capitulariter tractatur, tunc dicitur pertinere ad singulos, ut vniuersos, quando agitur de re, cuius proprietas, & utilitas, est ipsius vniuersitatis, ad singulos autem spectare, quando agitur de possessione rei, cuius fructus in singulos distribuuntur.
- 17 Passus, & nemorum emolumenta ad vniuersitatem dicuntur spectare, cum ipsi applicantur.
- 18 Singuli de Capitulo poterunt contradicere, etiam à mille maiori partis, quando principaliter res cedit singulis separatim primo, & principaliter non in secundario.

AD primam quæstionis partem, ut respondemus, præmittenda est regula illa generalis ex cap. 1. de hijs, quæ sunt à maiori parte Capituli, nempe ut in Capitulis, ut debeat præualere factum, vel statutum à maiori, & saniori parte, appellatione remota, & consuetudine contrarij licet iurata non obstante; imo si quis iurasset seruare talem consuetudinem; priuaretur communionem; donec ageret penitentiam, nisi pars maior obiceret aliquid rationabile: ita ordinarij Abb. antiq. Innocent. Collect. Zabarel. Ioan. Andr. Anania. Butr. Ancharr. Henriq. Panormit. Hostiens. Zened. Viuian. Alagona. Casal. & alij, quos refert Augustin. Barbosa in disto. c. 1. n. 1. vbi n. 3. præfatum dictum, quod appellatio non admittitur in facto à maiori parte, limitat ut procedat, quando appelletur ex rationabili causa: sic cum Crescent. Coria de appell. qu. 17. limit. 15. n. 2. qui n. 3. asseruit dictum textum non seruari in Francia, Andreas Valens. in Rub. ad nostr. sit. vers. quod vero, vbi etiam si expressum contradicerint ex cap. 1.

cap. 1.

cap. ex ore hoc sit. quo casu ait, si eoram Superiori iustam causam appellandi, vel contradicendi probauerit, reitindi id, quod à maiori, & saniori parte, secus quando oportebat factum fuerit *ex dicto cap. 1.* vel si negotium tangat omnes, ut singulos, iuxta regulam textus, quod omnes tangit, & cum dicta declaratione, appellatione admitti, docent etiam Scaetia de *appell. q. 17. l. i. m. 25.* & quod actus gestus à nonnullis Capitularibus, maiore parte contradicente, sit nullus, Seraphin. *decis. 1091.* Barbosa de *Canon. cap. 38. num. 3. in fine.*

3 Quam quidem regulam, ut sustineatur factum à maiori parte, ampliatur Afflictis *decis. 1. in secundo dubio.* Riccius ad *textum in l. quod maior. ff. ad municipal.* etiam in iudiciis, & Thesaurus *decis. 1.* addit, quod in Senatu, ubi stat Præfex illa sententia tenet, data paritate votorum, quam, cum Præfex concurrat, & de Franchis *decis. 2.* & cum eo Riccius ampliatur in aggregatione nobilium fedilicta, quia præfertur quod sit à maiori parte, licet minor contradicat hanc regulam constituunt etiam alij per *textum in l. per fundum ff. de servitut. rusticor. prædior. & per textum in l. & sum hæredem ff. de pactu. Capic. in decis. 152. n. 3.* Innocent. in *cap. in nostra de iure iur. Lapis alleg. 85.* Bartol. in *l. 1. §. ex his ff. de verb. oblig. Oldrad. conf. 302.* Rom. *conf. 352.* Ioan. Bell. in *comm. iur. sent. sub litera I.* Ioan. Orof. in *l. omnes populi ff. de iust. & iure n. 54.* Regnicola per *textum optimum in l. 10. tit. 31. p. 3.* ex qua probat Gregor. Lopez bene agens resolut. Zerolla in *tratt. de servit. urban. nu. 7. cap. 46.* Bernard. Diaz. in *reg. 447.* Socin. *reg. 143.* & cum Azevedo, Lambertino, Marfilio, Corfeto, Alphono, Plaza, Cosmas Nata, & aliis, Zenedo *collect. 120. n. 1.* Gratian. *reg. 95.*

4 Vnde iam pro dissolutione primi dubij dicendum est eam esse traditam à Doctõribus differentiam inter ea, quæ ad aliquos, tanquam ad singulos pertinet, vel tanquam ad vniuersos, vel in communem, veluti ad vniuersitatem, Collegium, vel communitatem, ut in istis tantum procedat iuris regula, *cap. quod omnes tangit 29. de reg. iur. lib. 6. c. 1. in fine Cod. de arbitris præf. l. per fundum. 1. 1. ff. de servitutibus rusticor.* indeque fieri, ut si ciuitas, v. g. conuocato Concilio, quod dicitur *Concejo auierro*, non possit suo contradicere, vel decreto obligare singulos vicinos, qui libi non interfuerunt, quando agitur de propria, quæ omnes, ut singulos tangit quia tunc, ut omnes obligentur, omnium desi-

deratur approbatio, ut dicunt Auendaño *responsio 34.*

Et sic in materia, de qua loquimur in hoc tractatu, quando scilicet negotium de quo agitur singulos Canonicos concernit separatim, tunc singulorum consensu requiratur, ut præter adducta probant DD. ex glossa in *verbo institutum, vers. sed ut singulis textus in cap. cum omnes de consist. Duennar. reg. 295.* Anton. Gomez. Azevedo & alij, quos sequitur in terminis probans Barbosa de *Canonis. cap. 38. n. 13.* ipse in *colle. ad dist. cap. cum omnes à n. 6.* Diana in *p. 1. tract. 4. ref. 29.* qui id intelligit *sub dicto n. 13.* cum glossa in *cap. quamvis pactum de pactis lib. 6.* & cum Tyracq. in *tratt. ref. inter alios acta nu. 10. & 11.* de singulis, de quorum præiudicio singulariter agitur, secus si secundario: nam & eodem modo citatio eius, cuius principaliter interest, est necessaria, non autem illius, qui in consequentiam lædi potest, ut per glossam in *l. de vnoquoque ff. de re iudic. resoluunt Bella, conf. 6. tom. 2. commun. opin. pag. mibi 283. n. 4.* Surdus *decis. 256. n. 1.* Menochius *conf. 311. num. 14.* Guina Lusit. *decis. 195. & 207. n. 2.* Didacus Perez ad *leg. 1. tit. 2. l. 1. ordin. pag. 93.* Hypolitus *conf. 113. à n. 54.*

Est enim recepta alias iuris regula, quod in his, quæ sunt communia pluribus, ut singulis minimè valet quod sit à maiori parte, nisi omnes consentiant, ut communiter receptum est per *textum ibi in dicta l. qui fundum.* ob idque notabiliter consulerit Oldrad. *conf. 34. †* Quod si quis obtinuerit fundum in emphyteusim à pluribus Dominis, & velit alienare cum consensu Dominorum, vnus tamen illorum contradicat, non possit fundum alienare in præiudicium contradicentis. † Quod intelligi debet in actib. voluntarijs, qui sunt nulla cogente necessitate in quibus ex hac secunda regula, & conclusionem, necessum est, ut omnes consentiant ex glossa communiter recepta in *cap. cum omnes de consist.* Vbi quia nos latè egimus de materia, ideo ad ibi dicta lectorem remittimus, secus in actibus voluntarijs, in quibus tunc maior votantium pars præualeret, veluti in illis, quæ fieri debent à collegio, vel vniuersitate. † Nisi quando maior pars aliquid vellet facere in magnum præiudicium Ecclesie, vel vniuersitatis violando iura, & privilegia, aut laudabilem communitatis consuetudinem; eo quod tunc minor pars habeat iustam contradicendi causam, quæ præualere debet, ne actus præiudicialis fiat.

Et

10 Et sic voluerunt Innocent. in cap. accedentibus de privileg. Panormit. in cap. veniens de privileg. Barbosa legendus in cap. 5. de probationibus sub nu. 44. legendus à num. 38. quod in casu tanti præiudicii præualeat minor pars contradicens, in tantum, ut unus solus queat contradicere ne actus fiat: quare de Franch. decif. 2. à n. 25. per glossam in dicto cap. 1. de his, quæ fiunt à maiori parte Capituli in vers. rationabiliter, & ibi non stat semper maiori parti, vbi Barbosa num. 6. notant, non esse standum semper maiori parti, nec pluralitati, quia maior pars est illa, quæ maiori ratione, & pietate nititur:

11 Quod declarat amplius Albericus in dicta l. quod maior ff. ad municip. in tantum procedere, ut minor pars contradicens, non teneatur iustificare suam repugnantiam coram cæteris de Capitulo, sed ut confulendus sit superior communis, ut determinet, an decretum à maiori parte, sit ut iniquum reuocandum, vel non, ut etiam notauit Panormitanus in dicto cap. 1. de his, quæ fiunt à maiori parte Capit.

12 Ad secundam partem quæstionis in his, quæ pertinent ad singulos, tanquam ad vniuersos, dicendum est, factum à maiori parte Capituli valere, minori parte reiecta ex dicta l. maior ff. ad municip. nam factum

13 à maiori parte melius esse præsumitur. † integrum censetur iudicium, quod plurimorum confirmatur sententia, iuxta doctrinam textus in cap. prudentiam, in princ. de officio deleg. Valboa in dicto cap. 5. de prob. nu. 43. & sub dicto n. 38. vbi iuxta hoc dictum procedere ait integrum titulum nostrum de his, quæ fiunt à maiori parte Capituli, & glossam 1. in dicto cap. cum omnes de consl. vbi Decius n. 5. Felinus à num. 25. Padilla, in l. aquam n. 3. cod. de seruitutibus, Gomezius tom. 2. Variar. cap. 3. Dueñas reg.

14 295. & textum in dicta l. quod maior. † Quibus addo per hoc intelligi communissimam illam praxim Capitulorum Cathedralium, ut quoties aliqua lis decernitur, sequenda, sumptus, qui faciendi sint, decernuntur, per maiorem partem votantium, de bursa communi desumendos, non obstante contradictione aliquorum ex Capitularibus, cum ea lis iam decreta, tangat singulos, tanquam ad utilitatem vniuersorum spectans; & sic quamvis quotidie soleat à nonnullis procellari, ne de bursa sua propria fiant eo quod nolint litem à maiori parte resolutam moueri, adhuc contribunt de massa mensæ Capitulari, communis iuxta por-

tionem cuique Capitulari tangentem: vide infra, vers. ad quartam.

Ad tertiam quæstionis partem, quando res tangit omnes, ut singulos, ut constituitur regula sub vers. est enim præcepta alia regula, an constituitur differentia inter actus necessarios, vel voluntarios, ad effectum, ut omnes debeant consentire, seu sufficiat maior pars? ibi dictum est, & sub vers. sequentibus.

Ad quartam quæstionis partem, quando dignosci possit, ut respiciat utilitatem vniuersitatis, aut singulorum, vltra dictum hic sub vers. ad secundam, dico, quando agitur de re, cuius proprietates, & utilitas, est ipsius vniuersitatis, tunc actum ad ipsam vniuersitatem spectare. Quod si vniuersitatis proprietates sit singulorum, utilitas tunc ad singulos pertinebit, ut aduertunt Ioan. Andr. in cap. commune de testib. n. 4. Ancharran. in cap. insuper eodem tit. n. 5. subdens ad singulos spectare, quando agitur de possessione rei cuius fructus in singulos distribuuntur: & inde Angelus potuit dicere in l. omnibus nu. 2. ad vniuersitatem spectare, quando agitur de re, cuius emolumentum in Arca communi deponitur, & non singulorum.

Quare eodem modo procedere dicunt DD. quando agitur de pastis, & nemoribus, quando scilicet ius pascendi, & lignandi ab vniuersitate venditur, & pretium ipsi vniuersitati reseruat, quia tunc ad vniuersitatem, non ad singulos spectare firmant Felin. in dicto cap. insuper de testib. n. 2. Afflicti decif. 400. nu. 7. Hieronym. de Monte de finibus regand. q. 58. num. 5. Alex. consl. 141. nu. 9. volum. 1. Maicard. de probat. conclus. 1358. num. 3. Gama decif. 98. numero 1. & addit Valboa in dicto cap. 5. de probat. num. 48. in fine, idem esse, quando agitur de proprietate rei, v.g. de fundo, de cuius fructibus singuli de vniuersitate alendi sunt.

Econtrario per glossam in dicto cap. cum omnes ibi sed ut singulis, de consil. factum à maiori parte in his, quæ sunt communia pluribus, ut singulis etiam, si essent mille, non valet, nisi omnes consentiant, intelligendo de singulis, de quorum præiudicio principaliter agitur, secus si secundario per glossam fin. in cap. quantum pactum de pactis, lib. 6. communiter recepta: ita Tyraquel. in tract. res inter alios acta in princ. num. 10. & 11. sic ut contradictio vnus sufficiat in his, quæ iure singulari modo dicto, ut per Abbatem. numero 7. vers. & dico. Butr. nu. 18.

Beroi

Beroi n. 58. Cardin. Caualer. *decis.* 134. n. 5. Barbosa *in dicto cap. n. 6.* ita etiam intelligendi Dueñas *regula* 195. Gomæ *tom. 2. variar. cap. 3. n. 14.* Azueo. *ad curiam Pisanam lib. 2. cap. 14.* Villadiego, *in tract. de rebus Eccles. non alien. lib. 1. n. 7. & 8. & cap. 102. n. 7.* Diana *p. 1. tract. 3. resoluit. 29. & alij* relati à Zenedo, *collect. 120. ad decretal. &c.* quia *sub cap. tertio loco de probat. Latè* egi de illa quæstione *in 29. vers. ad secundam*, quando causa dicatur respicere commo- dum vniuersitatis, vel singulorum; ideo ibi dicta hic erunt adiungenda.

cias debitori concedat? *remissive.*

Quæstiones omnes, quia conducunt ad materiam nostri tractatus optime possent hic repeti. Sed quia de omnibus dixi *sub dicto cap. cum omnes de constit. q. 2. & 3. & cap. tertio loco de probationib. à q. 1. & ibi sub q. 2. & 3.* ideo nunc ad alia pro materia transitum facimus, sed non desinas illa perlegere, vt plenè intelligas, qualiter valeant facta à maiori parte Collegij, Vicinorum, siue Capituli, & quando necessarium est, vt à singulis probetur.

Ad vltimū, quid si maior pars creditorū inducias debitori præstiterit? resolues, vt dixi *in c. fin. de libelli oblatione. q. fin. sub §. 4.*

QVÆSTIO II.

An ciuitas, vel communitas, seu villa, conuocato Concilio publico, possit suo contractu, vel decreto obligare suos Vicinos? Et an singuli de vniuersitate conueniantur pro eo, quod vniuersitas debuerit? Et an absentes Consiliarij, siue Capitulares, debeant vocari ad actus Capitulares? Et qui absentes dicantur? An maior pars ad condonandum Regi sufficiat? An aliquis possit se subscribere determinationi à maiori parte Comitiorum, licet ipse contrarium votum emiseric? Et an quando in Capitulo à maiori parte, certo scitur concludendum, seu statuendum pro re aliqua iniusta, & iniquo donatiuo, possit aliquis illa die Domi manere, sine periculo peccati mortalis, ac onere restitutionis? An statuto stante, vel homicida plectatur, nisi pacem ab hæredibus habuerit, sufficiat habere à maiori parte hæredum? Et quid si maior pars creditorum indu-

D. Fernosin. de Testib. Cap. Sede Vac.

QVÆSTIO III.

An statutum factum à maiori parte in rebus Collegij, vniuersitatis, vel communitatis valeat? An vniuersitate Congregata, ad assentiendum, vel dissentiendum tacentes consentire videantur? *remissive.*

Quia etiam de his duabus, quæstionibus egi *in cap. cum omnes de constit. q. 1. vers. ad secundam, & vers. ad tertiam à n. 12.* quæ etiam pro materia nostri tractatus conducunt, ideo cum opus tibi sit ibi legito.

QVÆSTIO IV.

An Capitulum possit statuere super his, quæ tangunt statutum generale Ecclesiæ, vel iura Episcopi sine consensu eiusdem? Et quid si maior pars Collegij vellet decernere, statuere, & derogare in præjudicium minoris partis? Et an possit Capitulum concordiam facere super iuribus suæ Ecclesiæ; sic vt liget successores? Et de alijs statutis validè, vel inualidè

Cc per

per Capitulum faciendis? Et quæ requirantur, quando omnimoda potestas residet penes communitatem, seu Capitulum faciendi statuta?

S V M M A R I V M.

- 1^a Capitulum nequit statuere super his, quæ tangunt statutum Ecclesie generale, vel iura Episcopi sine eius consensu.
- 2^a Capitulum super his, quæ spectant ad Capitularia interna Capituli, potest statuere pro arbitrio sine consensu Episcopi, ut n. 3. exemplificatur ibi in fine n. 4.
- 3^a Statuere potest Capitulum in pertinentibus ad ordinationem Chori, & ad Divinam cultum, & servitium Ecclesie, saltem ut n. 14.
- 4^a Statuere nequit Capitulum, nec de consensu Episcopi in his, quæ fuerint iuri contraria.
- 5^a Statutum in Hispania, portionis fuit declaratum nullum, quod factum fuerit à Capitulo de Osuna, ne admitterentur descendentes ex radice infecta.
- 6^a Statuere nequit Capitulum sine Episcopo super negotiis ad sui sui communitatis n. 8. ubi exemplificatur.
- 7^a Negotia ardua, aut difficilia, deferunt aliquantulum, & n. 9.
- 8^a Augere, vel minuire Præbendam, vel decernere novum circa residentiæ, nequit Capitulum sine Episcopo.
- 9^a Maior pars quis statuere in praesidium minoris partis Capituli, nisi quando vellet contra privilegium, aut exemptionem.
- 10^a Officialis confirmatio facta per universitatem, uno relicto (secundum Francibus) non valet, nisi contradictio fiat post confirmationem.
- 11^a Concordiam facere potest Capitulum super iuribus Ecclesie in dubiis iam ortis, quæ liget Canonicos, & successores, interveniente Episcopi auctoritate.
- 12^a Transactio facta ab Episcopo cum Capitulo, & super decimis, num teneat remissum.
- 13^a Capitulum gravando aliquem ex servitiis Capituli, ut v. g. propriis expensis, Præcentor ponat in Choro Succentorem, & eum graviter multando, nihil fecit, & quare, n. 15. & 16.
- 14^a Capitulum nequit decernere in eo, quod sit iurisdictionis penalis.
- 15^a Capitula, ut recte statuant, requiruntur, locuti, & quod in Congregatione, per duas saltem partes.

Ad primam quæstionis partem, an Capitulum possit statuere super his, quæ tangunt statutum generale Ecclesie? Et suppositis quæ dixi in Rub. de cons. q. 10. de Capitulo Sede Vacante, ut faciat leges, & de eodem supra sub tract. 1. q. & vice versa, quæ dixi de statutis, quæ possunt fieri ab Episcopo in dicta Rub. sub q. 9. & supra tract. 1. sub q. iam nunc dico Capitulum non posse statuere super his, quæ tangunt statutum generale Ecclesie, vel iura Episcopi sine consensu eiusdem, ut docent Innocent. in dicto cap. cum omnes, de cons. n. 1. Abbas n. 4. Butr. n. 45. Barbosa 8. & 9. Felin. 9. Berouius 36. & 46. Calderin. cons. 1. sub tit. de cons. ut sequitur Rota, decis. 11. apud Farin. p. 2. recent. Benedictus Capra tom. 1. comm. opinion. lib. 1. tit. 2. de Episcopis, & Clericis. n. 24. pag. 154. Marefcot. Variar. lib. 2. cap. 32. n. 23. & 23. Greg. 15. decis. 66. n. 11. sicut est contra lex, vel statutum non valet sine consensu Capituli, iuxta dictam d. tract. 2. hied. q. Abbas in cap. quanto n. 4. de his, quæ sunt à Præl. sine consensu Capituli, Armendar. in præmio addit. ad recopilation. leg. Navarra n. 118.

Quod si vellet Capitulum statuere super his, quæ concernunt particularia ipsius Capituli negotia, ut valeat statuere, non dubitatur; & sic circa negotia, quæ ipsos Capitulares solum tangunt, & non Episcopum, nec statutum Ecclesie sine consensu Episcopi, id facere posse docent DD. per glossam in verb. statutum. in cap. statutum de verb. signif. lib. 6. DD. & præcipuus Imola in dicto cap. cum omnes, Decius, & Felinus, in cap. cum necessissent eodem tit. 9. ubi Abbas, dicto n. 4. & in c. 1. de his, quæ sunt à maiori parte Capit. Menoch. cons. 128. n. 33. Sess. Aragon. decis. 70. n. 14. tom. 1. † Latè Auguianus de legibus, lib. 2. contron. 4. n. 12. Vbi intelligit posse statuere spontè, & pro arbitrio suo absq; Episcopo in spectantibus ad suam communitatem, seu Collegium, Beltram. cons. 262. volumine 8. Mare Anton. Guenem. in præf. Eccles. quæst. 675. Vbi intelligit de statutis, quæ non tangunt Episcopum, nec statum Ecclesie, sed negotia singularia, puta, quod certo modo quocunque distributiones, seu obventiones distribuunt, Lotharius de re benef. lib. 2. q. 14. n. 88. Seraphin. decis. 530. n. 4. Vgolius de Officio, & potest. Episcop. p. 1. cap. 19. n. 1. vers. quare. Rota decis. 66. apud Farin. num. 1. p. 2. in posthum. alias p. 2. recent. Barbosa de Canon. cap. 42. n. 15. & 16. cum Calderino, Butrio, Abbate, Decio, Ferreto, Marefcoto, Cardofo, & Benedicto Capra. † 4

Et

Et sic etiam posse statuere sine Episcopo in concernentibus ordinationem Chori, docent decisum Gregor. 15. *dicta decis. 66. n. 11. Gratianus disceptat. forens. cap. 481. n. 3. Rota in Illerden. statui. 19. Maj. 1599. coram R. P. D. Corduba, & in Paduana Sedilium 26. Ianuarij 1618. coram bona memoria Cardinali Sacrate impressa per Farinac. decis. 606. numero secundo parti. 2. in posthum. alias parti. 3. recent. & in concernentibus Divinum cultum, & servitium Ecclesie; item dixerunt decisum eadem Rota. decis. 423. numero primo & decisione 474. numero 2. & 6. parti. 4. recent.*

- 5 Quæ quidem sunt intelligenda, habere locum, vbi statuta non fuerint iuri cõmuni contraria, tunc enim dicunt DD. nec sufficere, vt interueniat Episcopi consensus, cum requiratur beneplacitum Apostolicum; eo quod Capitulum, nec interueniente consensu Episcopi, possit statuere contra ius commune, & Oldrad. *cons. 295. Alexo 6. Federic. de sen. cons. 17. per totum, Alexo. cons. 106. num. 2. lib. 2. Barbosa dicto cap. 42. de Canon. num. 17. & de iure Eccles. p. 1. cap. 30. eodem nu. 17. † Referens resolutum in Hispanen. portionis de Osuna 10. February 1625. coram bona memoria Patriarcha Mancano, vbi fuit declaratum inualidum statutum à Capitulo conditum, quod descendentes ex genere infecto, nempe iudeorum Maurorum, hereticorum, non admittantur ad beneficia Ecclesiastica, cum huiusmodi statuta sint contra ius commune, de quo in cap. *cam te de rescript. vt censuit Rota in Corduben. dimidia portion. 18. 1628. coram R. P. D. Merlen. optime Ferentil. in annot. ad decis. 750. Buratt. & in aliis adductis per Theodosium & Rubcis singul. Rotæ tom. 2. p. 6. obseruat. 5. §. 7. ad quod conducunt plura, quæ adduxi, ex Diana, & Domino D. Ioanne de Scobar. in cap. fin. de præsumpt. sub q. 3. latè repetit etiam idem Barbosa in dicto cap. cum omnes de consit. n. 9.**

- 6 Item sunt intelligenda præter quam in negotiis admodum arduis, quia in his statuendo Capitulum, siue constituendo per viam constitutionis, quantumvis ad Capitulum spectet priuatiue, nihil sine Episcopo disponere valet, optime legendus Angian. de legibus dict. lib. 2. dicta contr. q. n. 14. Vbi sic resoluit per glossam magistralem in cap. 2. §. caterum. de verb. signific. libro sexto.

- 8 Et quod inter negotia ardua, & difficilia, aliqua in iure nostro reperiri docet Barbosa in dicto cap. 42. de Canon. num. 16. D. Permosin de Potest. Cap. Sede Vac.

circa finem, & de iure Eccles. dicto libro 1. cap. 30. eodem n. † Ex quorum numero dicit esse, augere, vel diminuire Præbendarum numerum, de qua facultate dixi latissimè, sub cap. cum accessissent de consit. Vbi glossa, & DD. & decernere nouum, vel aliquid inducere circa residentiam Canoniorum, quod Capitulum sine Episcopo facere nequit, vt etiam tradiderunt DD. in cap. cum consuetudinis de consuet. ex qua doctrina dicit Barbosa supra, oram fuisse decisionem textus in cap. ex parte de consit. Vbi statutum ab Honorio III augmentum, siue diminutionem Præbendarum iuxta quæ latè ibi dixi videnda, & similia negotia ob dictam rationem iudicio Episcopi reservari, refert Anguian. supra dicta contr. 4. numero decimo sexto, libro secundo de legibus.

Ad secundam quæstionis partem, quid si vellet Collegium, seu Capitulum statuere in præiudicium minoris partis? & quia ex dictis supra sub quæst. 33. posse statuere affirmandum est, ac tenent Felin. in dicto cap. cum omnes, de consuet. num. 17. Barbosa ibi numero 5. sed hoc limitatur quando vellet statuere contra priuilegium, seu exemptionem; tunc enim dicunt, vt vnus possit contradicere, atque illud impedire, vt docuerunt Abbas in cap. veniens numero 21. post princip. in fine de præscript. Felin. ibi numero 4. vers. dum allegat, idem in dicto cap. cum omnes numero secundo, vers. salub. secundo. Cochier. de iurisdict. ordin. in exemptio. parti. 3. quæst. 26.

Et sic videri, vt in cõfirmatione Officialis facta per vniuersitatem, vno reluctante, non teneat factum secundum Franch. decis. 609. & Viuium decisione 129. pulchrè agentes, vt notat etiam Riccius collect. 316. ad textum in l. quod maior ff. ad municip. pro ornatu textus in auth. de defensoribus, eius. paragrapho fin. quem pulchrum appellas, quod Riccius sublimitat illo reluctante, post confirmationem, nam contradiclio est facienda in tempore contradiclionis, vt dixit cum Anania decisum in causa Marchionis Sancti Lucidi, alleg. 15. indeque, vt dictum sub dicta quæstione trigesima tertia, nunc addimus cum eodem de Franchis in decisione 97. Franc. Marco in decisione 489. Riccio in collect. 981. ad textum in l. plane ff. quod cuiusque vniuersis. in his, quæ sunt pluribus, vt singulis, necessarium esse consensum omnium.

Ad tertiam quæstionis partem, an possit Capitulum concordiam facere super iuribus Ecclesie? & dicendum est per C c 1 posse

posse nomine Ecclesie super eisdem dubiis in controuersiam deductis, quæ liget Canonicos, & veniæ seruanda etiam inter successores, si interueniat autoritas, & decretum Episcopi, adhibita causæ cognitione, & præuio diligenti tractatu, vt probant DD. per textum, Abbas à numero 1. in cap. de cetero numero 4. & 5. de transact. & ibi Cardin. sub numero 2. Naua. conf. 441. numero 9. Rota decif. 759. numero 1. p. 2. recent. & in Eluen. distrib. 25. Inq. 1629. coram R. P. D. Duran. inter eius decisiones impressas, 216. & in Alexandrina successalium, 1. Iulij 1630. coram R. P. D. Atrilino, quæ reperitur impressa p. 3. recent. decif. 401. faciunt in comprobationem plura, quæ dixi sub cap. quia v. de iudiciis quoad obligandos successores.

- 13 Sed an transactio facta ab Episcopo cum Capitulo, successorem liget in terminis Rota decif. 218. dist. p. 4. recent. Et an transactio super decimis cum Capitulo valida iurēgit eadem Rota decif. 270. dist. part. 4. recent.

- 14 Ad quartam partem dubij, quia solent Capitula Ecclesiæ statuerē, mulctando, ideo & sic vt supra hic dictum est in princ. quod si vellet, & in vers. qua quidem, vt non valeant statuta iuri contraria; ideo si v. g. aliqua Cathedralis statueret, vt Præcentor non fuerit præfens in choro festis duplicibus ad omnes horas diurnas, quam nocturnas per se, & non per substitutum, mulctetur tribus ducatis pro vnoquoque die applicandis alteri seruitori, & quod teneatur præsentare succentorem idoneum admitterendum à Capitulo qui seruiat singulis diebus in choro, & assignetur illi salarium quadraginta Ducatorum. Et videtur tale statutum non fore obseruandum factum sine autoritate Prælati; quia & si competat Capitulo ius statuendi super eo, quod ad ius commune redditur ad doctrinam Abbatis, Hostiensis, Felini, Decij, Ioan. Andree, in dicto cap. cum omnes de consuet. & per alia, quæ adducit Barbosa, de Cautione. dist. cap. 42. sub num. 18. vers. de statutu, idem de iure Eccl. dicto cap. 30. p. 1. sub eodem num. & vers. & per textum in cap. si assensum de heret. lib. 6. Gemin. in cap. 1. §. veterum de verb. signif. lib. 6. Ferretus conf. 286. per se faciendo statuta pro sua Ecclesia, quæ intra eadem prædicentur.

- 15 Tamen in prædicto dubio responderetur negatiuè, non posse statui super residencia, vel super statu Ecclesie sine consensu Episcopi, maxime, quando statuit circa impositionem pænæ, quia est iurisdictionis,

quæ non cadit in Capiculum, nisi Sede Vacante, notatur post Federic de Sen. Felin. in dicto cap. cum omnes n. 9. Butrius in cap. constitutus num. 25. de re script. Oldrad. cons. 181. glossa in verb. statutum, in dicto cap. 2. de verborum signific.

Præterea, quia per tale statutum liberasset se Capitulum à solutione salarij debiti succentori, quoniam vult per Præcentorem illi assignari annis singulis scuta quadraginta, cum debeat illud de suo providere Capitulo. Tum etiam quia prædicta pænæ trium Ducatorum, pro qualibet intermissione exercitij decreta, est alterata à cõsuetu in notabili quæritate, & commodum priuatæ cuiusque burse, nec respiciat communem cultum: ita in terminis ex aliis principiis fuit decisum per Rotam in Illerden. statuto 3. Decemb. 1593. coram R. P. D. Corduba. impressa per Atareb. parte prima, paragrapho primo, pag. 553. quam transcripsit Barbosa in dicto capite quadragesimo secundo de Cautione. dicto numero 18. & dist. cap. 30. parte 1. de iure Eccl. sub eodem num. omnino videnda.

Ad vltimam partem breuiter cum Anguiano, de legibus, dist. contr. 4. num. 30. 31. 32. & 33. Vbi proximè numero decimo septimo, vers. aduerte, responderetur quod in illis casibus, in quibus omnimoda potestas faciendi statuta, residet pænes Capitulum, sine totam communitatem, quatuor potissimum desiderari requisita, vt subsistat, & valeat conditum statutum. Primò, vt statuentium consensus, non in quolibet loco, sed in domo, & parte publicis Congregationibus designata præsteretur Capitularibus, non quomodo-cumque, vel singulariter, sed per modum communitatis adstantibus. Secundò quod adsint, præfentes sim; quæ dux saltem partes Capitularium. Tertiò, vt omnes aduocentur. Quartò, vt maior pars illorum, qui adsint statuto, consentiant. Et addunt Quintò, vt maior pars illorum, qui statuto Ecclesiastico consentiunt, sit sanior, hoc est, constet ex personis maioris momenti; quæ à quæstione sequenti plenius declarantur.

QVÆSTIO V.

An in congregatione Capituli, requirantur saltem duæ partes Capitularium, ut actus valeat, Vbi in quibus casibus verificetur? Et quod regulariter dicitur maior pars votantium, approbat actum Capitulariter factum, quomodo praticetur? Et an quando contigerit, ut velint Capitulares reuocare actum, debeat idem saltem numerus interuenire? Et an nomina Canoniceorum sint exprimenda in instrumentis, quæ fiunt à Capitulo? Et quid dicendum, quando requiritur ad actum, non tantum maior pars, sed etiam sanior, qualiter hoc valeat praticari? Et per quos votantes.

S Y M M A R I U M.

- 1 Dux partes requiruntur votantium in congregatione vniuersitatis, & videtur, ut sint ex tribus, ut in casu n. 4.
- 2 Vniuersitas in his, qua sunt communia singulis, ut vniuersis obligatur cum duabus partibus.
- 3 Vniuersitatis negotia, ut Rector expediat, exposcunt, ut interueniant Capitulariter duæ partes votorum.
- 4 Procurator vniuersitatis legitime non constituitur, nisi à duabus partibus, quod præsumitur se factum, ut n. 8.
- 5 Procurator à Canonice potest constitui, & si Capitulariter congregati non sint, & quo testimonio talis constitutio certioretur n. 7.
- 6 Maior pars intelligitur respectu minoris, quando electio fit à singulis, ut vniuersis.
- 7 Electio formalis dicitur cum fit à maiori parte respectu totius, non aliarum partium ut n. 14.
- 8 Maior pars Capituli dicitur respectu to-

tius Capituli, non respectu partium. Exemplificatur. n. 12.

- 9 Maior pars respectu Patrum non connumeratur, sicut in electionibus Canonicis.
- 10 Maior pars votorum connumeratur respectu eorum, qui in eadem electione votum habuerunt intra Capitulum congregati.
- 11 Capitularis, qui relicta sui voti schedula in manu Presidentis egreditur à Capitulo est ac si non votaret.
- 12 Vota danda sunt in ipso actu scrutini, non ante, nec post.
- 13 Canonici debent ad renouandum actum se interuenire Capitulariter, sicut ad faciendum.
- 14 Mandatum Capitulariter factum non potest renouari per aliquos tantum.
- 15 Procurator constitutus à collegio, nequit renouari per paucos.
- 16 Actus Capitulariter facti non renouantur, nisi cum consensu solemnem in Capitulo. num. 24.
- 17 Cap. quia propter de elect.
- 18 Actus, qui requirit ad validationem, ut fiat Capitulariter, idem requirit eius confirmatio.
- 19 Nomina Canoniceorum interuenientium, quando instrumentum conficitur, tutius est, ut in eo sigillatim exprimantur ad instrumenti validationem, ut n. 27.
- 20 Instrumentum Capitulariter confectum valet, & si non subscribatur à singulis ex Capitulo.
- 21 Actus Capitulariter faciendus, qui requirit, ut fiat, non solum à maiori, sed etiam saniori, aliter non valet, ut n. 30. iuxta ista, quid in praxi? n. 33.
- 22 Maior pars intelligitur numeri, sanior pars respectu ætatis.
- 23 Sanior pars præualeat maiori, quando illa nititur ratione, & nisi in numero magis esset excessus. Vide n. 36.
- 24 Maior pars votantium iam hodie in Capitulis præualeat minori saniori, sicut ab ea collegialiter decretum exequatur. num. 34.
- 25 Maior pars in electionibus etiam Canonice, est qua tantum attenditur, si persona electa, non sit clare indigna, num. 35.
- 26 Sanior pars dicebatur inueniri inter Canonicos magna auctoritatis, & prudentia, quærentes utique veritatem, & utiliora Capitulo.
- 27 Canonici prudentiores male facient, & peccabunt, ut n. 38. si non adsint in

Capitulis ad votandum, non ad id valens compelli, cum possint per Procuratorem votare, excepta electione.

39 *Minor pars etiam hodie praevalet, quando maior prinatur in pariam.*

1 **A**D primam quæstionis partem, videtur affirmandum per doctrinam textus in *l. plene ff. quod cuiusque vniuers.* Vbi DD. probant in congregatione vniuersitatis requiri, saltem duas partes omnium habentium vocem in dicta vniuersitate; & sic dixit Afflicti in *decis.* 373. quod censetur totius vniuersitatis, quod fit cum duabus partibus vniuersitatis. † Propter quod Capitulus potuit referre decem *decis.* 4. ut vniuersitas obligetur in his, quæ sunt communia pluribus, ut vniuersis, debeant adesse saltem duæ partes vniuersitatis; indeque Franc. Marcus insert in *decis.* 225. p. 1. & in *decis.* 783. quod in actu vniuersitatis requiruntur saltem duæ partes vniuersitatis, & illud dici factum à maiori parte, ut in *decis.* 226. † Et sic Bellamera in *suâ solemnâ* *decis.* 275. refert quod, ut Rector expediat negotia vniuersitatis, requirantur duæ partes, Ricc. *collect.* 981. ad textum in *dist. l. plane.* † Itaque optime in casu decisionis Lucanæ suffragiorum 1642. die 7. Aprilis, fuisse decitum in illa Collegiata, cuius Clerus constat quindecim personis, nempe Priore, octo Canonicis, & sex Capellanis, qui vocem habent in Capitulo à maiori parte factum conualuisse, quam ad litteram refert Diana p. 7. post omnes tractatus sub *decis.* 7. per textum in *cap. 1. de his, quæ fiunt à maiori parte Capituli*, vbi DD. & in *l. quod maior ff. ad munici.* & cum Ioanne Andrea in *cap. quod omnes de reg. iuris Abbas conf.* 57. lib. 2. n. 1. Cassodoro *decis.* 2. n. 2. de iure patronatus, & quamvis ex aduerso oppositum fuisset, duas saltem tertias partes debuisse interuenire: tamen aduersus hanc oppositionem oppositum fuit, nempe non probasse oppositores, ut necessum erat, nempe quod resolutiones Capitulares factæ cum minori numero fuerunt irritæ.

5 Item verificatur relata assertio in constitutione Procuratoris; siquidem Mynsing. *cent. 1. observ.* 82. dixit quod procurator constituitur à minori numero duarum partium vniuersitatis, non valet. † Tamen pro praxi quotidiana Ecclesiarum, dico Capituli mandatum procuræ, esse validum, licet in eo, non dicatur Canonicos Capitulariter fuisse congregatos, &

Capitulari nomine procuratorem constitutum. † Si dicatur, enumeratis pluribus 7 Canonicis Capitulum congregatum in tali capella, constituisse procuratorem: ita Achilles de Graff. *decis.* 291. alias 2. de his, quæ fiunt à maiori parte *cap.* † Vbi aduertit 8 n. 3. præsumi Capituli duas partes fuisse præsentibus in constitutione Procuratoris, Barbosa de *Canonicis cap.* 38. n. fin.

Ad secundam quæstionis partem, quando scilicet dicatur, ut maior pars votantium approbet actum, &c. In quo breuiter distinguitur, quod si electio faciendâ, spectat ad singulos, ut vniuersos exemplo, in collegio, vniuersitate, & Capitulo, &c. tunc maior pars intelligatur respectu totius collegij, aut Capituli, & non respectu minorum partium. Vel spectat ad singulos, ut singulos, & tunc, ut maior pars intelligatur respectu minorum partium: hanc distinctionem pulchram vocant Boër. *decis.* 111. Franc. Marcus *decis.* 602. p. 1. Gratian. *decis.* 183. Riccius *collect.* 316. in fine, vbi notabiliter docet hac distinctione posse multa iura concordari.

Sed quia adhuc laborat intellectus, 10 omittis, quæ adduxi sub *cap. quia propter. de elect.* circa maiorem partem, quæ facit formalem, ac Canonicam electionem ibi sub q. 1. 2. & 3. applicando dicta ibi q. 4. Ideo ego breuiter cum Andrea Valens. ad *dist. tit. de his, quæ fiunt, à maiori parte Capituli. vers. maior*, & cum Zerola p. 1. *vers. Capitulum §. 13.* † Dico maiorem partem 11 Capituli dici, respectu totius Capituli, nou autem respectu partium. † Indeque 12 si duodecim sint Canonici, & tres eligant Titium, tres Sempronium; sex vero Mæuium, nulla istarum partium, possit dici maior Capituli, sed esse necessum, ut saltem sint septem ad maiorem partem constituendam. † Quamquam obtineat 13 aliud in maiori parte Patronorum, siue laicorum, siue Clericorum, quando præsentant, ut singuli: nam tunc sufficiat habere maiorem partem respectu minorum partium, veluti, si ex sex Patronis duo præsentent Titium, vnus Sempronium, & tres Mæuium, hi tres prævalent.

Hæc inquam doctrina in se vera est 14 iustificandis omnes actus, qui solent in Capitulo fieri; & ideo in electionibus Canonicis, illa maior suffragiorum pars, est sumenda respectu totius, non respectu aliarum partium, cum ad validitatem ipsarum non sufficiat habere maiorem partem suffragiorum respectu minoris, sed vterius

ulterius requiri, vt habeatur maior pars, respectu totius Capituli, Abbas in cap. *Ecclesia vestra* num. 1. & 4. de elect. Franc. Marc. decis. delphin. 1032. & decis. 1504. n. 1. Roch. Lambert. Mirand. quos refert, & sequitur Barbosa de Canon. dicto cap. 38. n. 9. referens decusum in *Maten. Monasterij* 25. Iulij 1621. coram Coccino, & in *Tarracomen. Abbazia* 14. Ianuarij 1630. coram Duran. & in *Pampilonen. Canoniciatum* coram Pironano, & *Faventil. ad decif. Butrati* 809. n. 10. † Qui n. 11. & 12. cum multis probat in hoc numero solum computari eos, qui in eadem electione votum habuerunt; non enim ait augere numerum eligentium vota extra Capitulum, & post factum scrutinium data; nec habendam esse rationem ait in huiusmodi computatione de votis illorum, qui recedunt à loco, vbi facienda est electio per textum in cap. cum nobis, Vbi DD. de elect. nec illorum, qui noluerunt votare per glossam in verbo quo facto, ante fin. vers. & in rebus in Clem. quo circa, vbi Viralinus n. 29. vers. aut fuerint vocati de electione; sic per Rotam decusum in casum in *Cæsar-Augustana elect.* 10. Martij 1623. coram Coccino confirmata 22. Iulij 1624. coram Butratto, vt ipse etiam dicit decis. 812. † Et antea idem Barbosa de Canon. cap. 14. n. 17. dum dicit, quod debent ipsi Canonici votantes votare in Capitulo, non extra; ita vt voces eorum, qui votauerint extra Capitulum, non sint connumerandæ ad augendum numerum, cum Butr. Anchar. & Abbate in cap. auditis, & cap. Ecclesia de elect. & sic DD. per textum in cap. penult. §. fin. de elect. lib. 6.

17 † Idem esse dixerunt si consignata voti cedula in manibus Præsidentis, non aliter, spectato scrutinio, continuo à Capitulo exierint. vt cum vota dari debuerint in ipso actu scrutinij, non ante, vt etiam dixerunt Abbas in dicto cap. quia propter. n. 12. Butrius in cap. in genesi n. 22. & 28. fin. & ibi Abbas n. 11. de elect.

19 Ad tertiam quæstionis partem, quando contigerit, vt velint Canonici reuocare actum, an debeat idem saltem numerus Capitulariter interuenire? Et pro affirmatiua sententia satis liquidè vltra regulas generales, vt contractus per quasque causas nascitur, per eandem dissoluitur, in terminis de facto à Capitulo ab eodem etiam in Congregatione Capitulari solemniter reuocando, Rota in *Hispaniarum mandato* 15. Decemb. 1625. coram Coccino, & 2. Martij 1626. coram eodem impressa per Ludouicum Posthum. post suum tract. de manes-

nendo decis. 199. Seraphinus decis. 1247. n. 2. Barbosa dicto cap. 38. n. fin. † Dicentes, 10 quod mandatum Capitulariter factum non potest reuocari per aliquos de Capitulo, nec vti singulos, nec Capitulariter, si sit minor pars Capituli; & sic quoad reuocandum Procuratorem semel à Capitulo constitutum, per duas partes Capituli non posse, nisi Capitulariter reuocari; eo quod sic eo modo debuerit reuocari, quo processit institutio, vt docuerunt Berojus in cap. cum omnes de cons. n. 85. Federicus de Sen. cons. 100. n. 5. vers. vbi autem esset constitutus. † Vbi quod Procurator constitutus 11 à Collegio, reuocari non potest per paucos, quamuis nec per maiorem partem, nisi collegialiter.

Et confirmatur ex eo, quod generale 11 fit in omnibus actibus explicandis per Capitulum, & vniuersitatem, vt collegialiter, & simul in vnum, consensus, vel dissensus præstetur.

Et sic Butrius in dicto cap. in genesi n. 28. 13 postquam dixit formam dicti cap. quia propter, de elect. non habere locum in electionibus inferiorum Dignitarum; subdit si ille tamen actus spectet ad Capitulum, fiat per Capitulum à Congregatis, vt Capitulum, & simul in vnum; nec contrarium probat Cardos cons. 103. n. 10. dum dixit iustificare, quod Canonici singulariter consentiant; dummodo in Capitulo, quia per illud aduerbium singulariter, non excludit simultaneum Capituli consensum, sed excludit communem illam electionem post scrutinij publicationem ab vno nomine Capituli per verba singularis numeri faciendum in terminis dicti cap. quia propter & dict. cap. in genesi, vt explanat ibi glossa verbo communiter, & verbo repeti Abbas ibi notab. 4. in 3. requisito, ex cap. sicut de elect. lib. 6. Iuxta quæ latè ego dixi ibi utrobique videnda, & applicanda; Barbosa de Canonis. dict. cap. 14. n. 19. in fine, per Rotam in *Hispanen. Canonis* 18. Februarij 1619. coram Butratto inter eius impressas decis. 380. † Quare optime Compotella in 24 cap. bona el. 2. n. 5. ibi Innocentius num. 7. in verbo temere de postulat. Prælator. Barbosa de Canonis. cap. 35. n. 17. 18. & 19. adnotarunt quod acta per Canonicos in Capitulo, non possunt ab eisdem Canonicis reuocari, nisi Capitulariter congregatis, repetendo iam dictum de reuocando Procuratorem, etiam collegialiter, non per paucos, nec etiam per maiorem partem, nisi collegialiter cum Federico de Senis dicto cons. 30. n. 5. vers. Vbi autem esset constitutus.

- 15 *statut.* † Et sic deducitur, quod quando actus, requirit, quod Capitulariter sit factus, etiam ratificationem Capitulariter faciendam esse refert Beroius in *dicto cap. cum omnes de constit.* quod sequuta fuit Rota in *Hispaurar. Mand. 15. Decemb. 1625.* eorum Coccino, vt iam adducta fuit hic.
- 16 Ad quartam questionis partem, an nomina Canonicorum sint exprimenda in instrumentis, quæ sunt à Capitulo? Vnde in hoc puncto longè agere Marc. Anzon. Genuens. in *pract. Eccl. q. 644.* qui cum Ancharano in *cap. quanto de his, qua fiunt à Prelato sine consensu Capit.* tenet, vt sufficiat dici à Tabellione, vel Notario, Capitulum, vel Collegium talem Ecclesie tale quid fecit, absque eo, quod exprimi debeant nomina Canonicorum, præcipue quando sumus in casibus, non requiritur subscriptio Canonicorum; pro vt requiritur in alienatione rerum Ecclesie in *cap. sine exceptione 11. q. 2.* de quo iam hic *sub q. 33. & sub 2. tract.*
- 17 Sed quia idem Genuensis concludit tutius esse ad euitandas fraudes exprimere nomina concurrentium Capitularium, saltem, quando Collegium est paruum, vt videtur sequi Barbosa de *Canonic. cap. 37. n. 31.* & ordinaria praxis Capitulum Cathedralium, & oppidorum Concilij, vulgo *concepjo*, seu Collegiorum, ac vniuersitatum, sit vt instrumenta incipiantur, mentionando Congregationem, & quos intra illam interuenerint, fidem præstando, quod ea votantium pars sit maior ceterorum; ideo nobis visum est non valere, alias contractus instrumentum, seu alterius obligationis, qua hinc inde partes obligantur, sigilatim numerus in ordine, ad Capitulum maior non exprimitur per
- 18 nomina propria. † Et sic valere, alias dicimus, & si Canonici interefferent; aut alias votantes in Collegio, aut vniuersitate, tale instrumentum non subscribant ex doctrina Fontanellæ de *pactis nuptial. tom. 1. clausula 1. sub n. 2.* dicentis, quod omisso subscriptionis Canonicorum in contractu necessaræ, non inualidat contractum celebratum per eos Capitulariter.
- 19 Ad vltimam questionis partem, quid dicendum, quando exigitur ad actum Capitulariter celebrandum, non solum maior pars, sed sanior? & iunctis hic, quæ de electione Canonica dixi *sub dicto cap. quia propter de elect. ibi querenda, & applicanda*, video quod Andreas Valens. in *Rub. de his, qua fiunt à maiori parte Capit. in vers. deinde*, dicit quod vbi ad actum ali-

quem consensus requiritur maioris, & sanioris partis, non sufficit consensus maioris partis, nisi ea simul fuerit, & sanior, ex *cap. 1. & fin. cod. tit. quia vbi duo requiruntur coniunctim, alterum eorum non sufficit, per Iustin. in §. illud de hered. instituend.* & per textum in *li. si heredes plures ff. de condit. insti.* † Et confirmatur, quia de iure potestas Capituli in maiori, & saniori parte consistit, vt multis probat Barbosa de *Canonic. cap. 38. n. 3.* non enim ait *num. 4. ex dicto cap. quia propter de elect. vers. maior, & sanior pars Capituli*, satis est maior pars numero, nisi, & ratione sanior probatur: ita cum Miranda, & Tamburino, sic etiam explanauit Iulius Labor. *variar. lucubration. tit. 4. cap. 19. n. 83. subdens n. 84.* † Quod particula illa *maior* intelligitur respectu, numeri, & alia *sanior*, denotat authoritatem, zelum, & electorum meritum. † Nam & si maior pars aliquid decernat rationi tamen, vel pietati minime niti probetur, tunc minor pars sanior, sit pro maiori habenda per textum in *cap. fin. dist. 9. dist. cap. Ecclesia vestra de elect.* & per textum in *cap. totum 35. de elect.* per quem probant, etiam DD. id fore amplectendum, quod sanior pars Capituli sentit; non vero, quod maior pars numeri, Ioan. Garcia de *nobilis. glossa 3. §. 2. n. 20. in medio*; nam, vt etiam dixit Menoch. de *presumptionibus lib. 9. presumpt. 84. num. 4.* pars sanior, præfertur maiori numero, nisi in numero magnus esset excessus.

Tamen quia tam iuridica, & clerica doctrina nunquam visa est praticari in Capitulis Cathedralium, nec in aliis Conciliis, vel vniuersitatibus, aut Collegiis, in quibus quod à maiori parte decernitur Capitulariter id sæpe sæpius exequitur, non obstante qualibet contradictione votantium, & si exprimitur, vt in plurimum suffragia daturi solent colloquendo ante ingressum in Capitulum aut Concilio aggregari ad votandum contra minorem, sed sanio-rem partem Capitularium, & viciniorum, qui quia appetunt votare iuxta propriam conscientiam, nihil de maiori parte, aut minori parte cogitant, sed de conformando se cum Deo, & ratione vtiliora communitati proprio suffragio querendo (quod vtiā semper præualeret;) imo si desideraretur appellatio interposita, iuxta dicta *supra sub dicta q. 33.* Vt sanior sequeretur votorum pars, at rixas excitarent continuas, & magnas omnes in Congregatione, aut sub Capitulo viuentes. † Ideo *34 tam*

tam in electionibus Canoniceis, quam in aliis actibus Capitularibus, sit maximè stante, & distante hodie Sacri Concilij dispositione *sess. 23. de regul. cap. 6.* in praxi observatur, ut non amplius inquiretur, post factum scrutinium quænam suffragiorum pars sit sanior, sed tantummodo maior, seu eorum minor numerus respiciatur, cum in hunc sensum maior pars Capituli ipsius sanior præsumatur.

- 35 † Si persona electa non sit clare indignior, aut actus resolutus perperam decretus nimis, ut docuerunt Franc. Marc. in *delphino. decis. lib. 1. num. 3. decis. 782.* Suárez *tom. 4. de relig. tract. 8. lib. 2. cap. 5. num. 13.* Sigismundus à Bononia de *elect. dubio 38.* Barbosa *dist. cap. 38. num. 8. & alibi*, Iulius Labor. *var. incubrat. tit. 4. lib. 19. de elect. n. 89.* Tamburinus de *iure Abbatum tom. 1. disp. 5. q. 6. numero 21.* Rota in *mallius, seu Pampilonen. Canonicatus de Roncesvalles. 12. Maij 1628. coram Damoceto.*

- 36 Quod si desideres scire, in quibus alias Capitularibus de iure sanior pars in minori parte vorantium inueniretur, breuiter responderetur; in his enim saluari, de quibus habetur, ut sint magnæ autoritatis intra Capitulum, ut sunt illi, qui nimia prudentia pollent, quærentes vique veritatem, & qui prætendunt potius vitiora Capitulo, quam sibi met. † Et propter istos potuerunt Genuens. in *practicabil. quæst. 239.* Barbosa de *Canonicis q. 27. n. 30.* mouere quæstionem illam, [an scilicet propter interesse Ecclesiæ, possit Canonicus magnæ autoritatis, & prudentiæ compelli ad dandam vocem in Capitulo per se ipsum, & non per Procuratorem?] Et licet resoluant pro negatiua dicendo, ut possint Canonici dare vocem in Capitulo per Procuratorem in omnibus negotiis peragendis, excepta electione, *cap. quia propter. §. illud de elect. de cuius formulario veteri, & nouiori ibi dixi sub §. electiones & per quatuor quæstiones. †*

- 38 Tamen idem Genuens. eredit sine peccato Canonicum Cathedralis Ecclesiæ à Capitulo abesse non posse cum periculo alicuius damni Ecclesiæ; quod sic teneo per dicta hic *sub q. 33. & per notata q. 34. & 35. per 39* resoluta *infra q. fin. †* Tum quia, ut iam ibi notauimus, & *sub hac quæstione de iure*, quandoque minor pars vincebat maiorem, ut etiam nunc exemplificatur, uti quando maior in prænam priuationis ob culpam aliquam incidisset, ut refert Barbosa de *Canonicis cap. 38. n. 14. per textum in cap. bona el. cap. cum nobis de elect.* Vbi plenè DD. & nos aliqua.

D. Permosin. de Possess. Cap. Sede Vac.

QVÆSTIO VI.

An Episcopus valeat conuocare Capitulares, ut se congregent, quando eis aliquid proponere velit? Et an possit illos cogere ad declarandum sibi quæ negotia ab ipsis sint in Capitulo tractanda? Vel ut sibi præstent copiam actorum? Et an Episcopus, vel eius Vicarius possint interuenire in actibus Capitularibus vna cum Canoniceis? Et an in negotiis agendis per Episcopum cum consensu Capituli, vox Episcopi cum vno, vel duobus Canoniceis faciat maiorem partem, & sit attendenda, qualiter exemplificetur? Et sic, an si contingat in electionibus Canoniceis, ut Doctoralis, & Magistratum, aut aliis tractatibus, in quibus Episcopus habet suffragari, & vnus Canonicus, quod votantes in duas æquales partes, diuidantur, præcellat ea votantium pars, cui adhæret Episcopi votum? Et an dictum *q. 36. de duabus partibus Canonicorum*, necessario præsentiam facturis in actibus Capitularibus, præsticetur in omnibus negotiis?

SVMMARIVM.

- 1 Episcopus potest suum Capitulum conuocare, ut se Capitulariter congreget in spectantibus ad Dignitatem Episcopalem.

- 2 Episcopus, vel eius Vicarius Canonicus potest interuenire in actibus Capitulari-

Id. ibi.

- bus, si non agatur de proprio interesse, & n. 14.
- 3 Decanus, seu alius Praefes possunt conuocare Capitulum in diebus solitiis, aut extraordinariis, si opus sit, dum hora Canonica non impediantur, & numero 8.
- 4 Episcopus nequit impedire, ut congregentur Canonici in Aula Capitulari ad tractanda negotia.
- 5 Canonici considerati, ut collegium, faciunt corpus sine Episcopo.
- 6 Decanus semper intelligitur quandocumque fit mentio, de Capitulo. Et quare n. 7.
- 7 Decanatus Dignitas inter alias splendet.
- 8 Decanus, seu Praefes tenetur congregare Capitulum, quoties instituitur per Canonicos, aut quando seruitio Ecclesiae expediri videbitur.
- 9 Decanus valet sine licentia Episcopi congregare Capitulum, si sine ea solent congregari.
- 10 Episcopus quando potest cogere ad congregandum Capitulum, debet illos relinquere solos.
- 11 Episcopus nequit cogere Capitulares, ut sibi declararent negotia tractata intra Capitulum.
- 12 Episcopus, & si habeat facultatem congregandi Capitulum, sed non in propria domo, sed in loco alias solito, ut sacristia.
- 13 Episcopus valet Canonicos compellere, ut sibi praesentent copiam actorum Capitularium.
- 15 Episcopi vox, tanquam talis, valet tantum, sicut alias vox integri Capituli, nisi excipiantur, ut infra à n. 14. secus si, ut Canonici interueniant. Vide à n. 16. 18. & 19.
- 16 Episcopus titularis Tantum, qui ut Canonici alterius Ecclesiae intrat in Capitulum habet eam vocem, ac quilibet alius, & simagis ponderatuiam.
- 17 Episcopus Titularis utitur Rocheto, & aliis insigniis, & praecedat aliis in sessione.
- 18 Episcopus in conferendis Prabendis simultaneè, habet tantam vocem, quantum ex alia parte integrum Capitulum, si Episcopo de iure speciali ius eligendi ad Episcopum, & Capitulum spectet simul, num. 19. non si de iure communi numero 20. quod impugnatur, n. 21. & 22.
- 21 Papa legitime prouidet quando Episcopus, & Capitulum sese impediunt in prouisione simultanea.
- 22 Episcopus, ut caput, & Capitulum, ut membra constituunt in Ecclesia unum corpus.
- 23 Episcopus prouidet in Cathedralibus Dignitates, & si una cum Canonicis alias Prabendas prouideat.
- 24 Episcopus hodie in electione Doctorali, Magistrali, & Canonici Scripturae, ac Penitentiaria, & si intret ad votandum, ut talis, non habet, nisi unam tantum vocem, qualem quilibet alius Canonicus, & n. 25.
- 25 Episcopus solebat in mensibus ordinariis prouidere Canonicis Sacra Scriptura, hodie non, nisi Capitulariter in Regibus Castella, Legion. & aliis nostra corona, ut num. 26. idem de penitentiaria, ut à n. 27.
- 27 Penitentiaria in Cathedralibus, qualiter olim prouidebatur, qualiter hodie n....
- 28 Episcopus in electione Prabendarum de Officio, non habet praereminentiam in suo loco, & quid praestitit in aequalitate votorum? remissiuè.
- 29 Maior pars in negotiis leuibus tractandum, solet inter Canonicos praeficiari, si v. g. in Capitulo, ex omnibus tantum tertia pars inueniantur, & illorum maior pars aliquid decernat, sedendo, aut stando, etiam extra Capitulum in aliqua Ecclesiae parte, & num. 30.
- 30 Maior pars ex duabus congregatis, non nisi in grauioribus praesquirunt.

Ad primam questionis partem, Latè conicè respondetur, ut possit Episcopus suum Capitulum conuocare, quando Canonicis aliquid deliberandum proponere vult, sed hoc non semper, nisi tantum in spectantibus ad Episcopalem Dignitatem, in quibus ipse iudex esse potest, non vero in aliis, & audire vota Canonicorum, ac concludere iuxta maiorem partem suffragiorum, dummodo res, de qua agitur ad suum, vel suorum commodum non spectet: sic refert decium Armentarez in addit. ad recepit. leg. Nauarræ l. 7. lib. 2. tit. 18. Episcopus numer. 95. Barbosa de Canonic. cap. 35. numero 7. † Vbi numero 8. refert sequentem Sac. Congreg. Concilij censuram de die 2. Martij 1619. ibi censuit, quod Episcopus, vel eius Vicarius Canonicus potest interuenire in actibus

actibus Capitularibus; dummodo non agatur de interesse suo non obstantè quacumque consuetudine in contrarium.

3 Et quia in aliis utique negotiis tangentibus ad Capitulum, ea facultas moneat penes Prædictam Capitularem, Decanum, scilicet aut alium antiquiorem Præbendam convocandi Capitulum, vel in diebus solitis in quaque septimana, quales sunt feria 2. & feria 6. nisi contingat necessitas, nam tunc illos convocare vaiebit, in qualibet alia die; horis solitis; dummodo horæ Canonice non impediantur passim.

4 Ideo non erit in facultate Episcopi illos ad sic se congregandos impedire. † Quia sicut iam supra in principio secundi tractatus dictum fuit Canonici cuiusvis Ecclesiæ bipartito cerni, & considerari possunt vno modo, in quantum repræsentant illam Ecclesiam Cathedralē, & tunc non poterunt unum corpus constituere sine Episcopo, quorum ipse caput est, de quo non est hic sermo, sed de alio inquam modo; quando considerantur Canonici, ut Capitulum, seu Collegium; nam in hoc casu, etiam si Episcopus non interveniat, erunt, & sunt unum corpus iuxta iura expressa in cap. Capitulum Sanctæ Crucis de rescriptis. cap. dilecta de excessibus Prælatorum. cum tunc Episcopus, non sit Capituli pars, ut probat textus in cap. irrefragabili vers. excessus de excessibus Prælatorum. adnotavit Abbas in cap. eam te de rescriptis. num. 3. Anguian. de legibus lib. 2. cont. 4. num. 4. de primo casu loquuntur Doctores per verba textus in cap. requisiti de testam. ibi Apostoli coniugio copulati.

6 Hinc inquam provenit ut quodcumque Capituli mentio fiat, debeat comprehendere Decanum; quippe quod do Capitulo existit, & sub nomine Capituli tamquam pars sub toto involvatur, & contineatur, ut voluit glossa in cap. cum inter universos 18. de electis. & glossa verbo nullatenus per textum ibi in cap. post electionem de concessis. Præbenda, nec necessum esse, ait Barbosa de Can. cap. 42. sub num. 26. vers. hinc etiam de iure Ecclesiæ. cap. 30. p. 1. eodem num. & vers. Ut Decani mentio fiat, ad hoc, ut censetur comprehensus sub nomine Capituli. †

7 Cum negare non possit fulgere, & corroborare, seu splendescere inter alios Dignitatem Decanatus, ut pote quæ dignior, & nobilior est, teste Cassaneo in Catalogo gloria mundi p. 4. confide-
D. Fernosin. de Post. Cap. Sede Vac.

rat. 37. Bôer. de authoritate magni. Concilij num. 71. iunctis his, de quibus Barbosa late egit eodem tract. de Canonis cap. 7. & nos sub cap. 1. de astate, & qualitat. ordinandorum, & alibi optime, dixit etiam legendum Andrian. dist. tract. de legib. lib. 2. contr. 4. n. 5.

Itaque Decanus; cuius solet præcipua esse cura in Cathedrali, sive Præses Capituli, tenebitur quoties instabitur per Canonicos, aut quodcumque servitio Ecclesiæ sibi expediri videbitur Capitulum convocare, ut censuit Sacra Congreg. negotiis Episcoporum & regular. præposita in una Pisana sub die 6. Octob. 1617. non ad sui libitum, sed temporibus, ut dictum est, consuetis, Raguz. de voce Canonis. in Capit. quæst. 21. num. 1. † Nec ad sic congregandum Capitulum, licentiam Episcopi desiderari, si absque ea congregari solet; decrevit Sacra Congregatio negotiis Episcoporum, & Regularium præposita 10. Augusti 1601. Ut sequitur Barbosa dicto cap. 35. de Canonis. n. 1. & 4.

Notandum vero est; ut quamvis sicut dictum est numero 1. Vbi de suo, vel suorum commodo agitur, possit Episcopus Capitulum congregare, & rem proponere; debet tamen relinquere Canonicos solos, ut ipsi libere rem discant, & determent, sicut resoluunt Hieronymi. Veneris in examine Episcoporum lib. 4. cap. 29. à numero 37. Barbosa supra numero 9, quia hoc in casu, nullam cum habere vocem decisivam, contendunt dicti Veneris supra numero 4. Galet. in Margarita casuum conscientia verb. Episcopus ante penult. Armendar in dicta l. 7. de Episcopis num. 84.

Ad secundam partem ex dictis inferitur, ut quamvis detur in Episcopis facultas dandi Canonicis licentiam ad se congregandum, non inde sequi, ut possit illos cogere ad sibi declarandum quæ negotia in Capitulo proponere velint; sic declaravit eadem congregatio negot. Episcoporum & regular. præposita 25. Februarij 1603. & fulcitur.

Quod si Episcopus habeat controuersiam cum Capitulo, non poterit domi suæ illud congregare; debet enim ad Aulam Capitularem accedere, in qua solitum est Capitulum semper conveniri: ita Veneris dist. cap. 29. n. 41. Riccius in decis. Curia Archiep. Neapol. p. 4. decis. 186. Armendar. ad leg. 7. Nauar. tit. de Episcopis numero 96. & addit. Barbosa dicto cap. 35.

De 1 de

de Canonici n. 11. nec in aliquo casu possit Canonicos adstringere, vt domi suæ Capitulum conuocent, si fuerit solitum, vt fiat in Sacristia, vel alio Ecclesiæ loco, vt censuit Sacra Congregat. negotiis Episcoporum. & regular. præposita sub die 1. Februarij 1583.

- 13 Ad aliud inquam dicendum est, vt possit compellere pœnis, & censuris, vt sibi Canonici præstent copiam actorum Capitularium, vt censuit eadem Sacra Congregat. sub die 6. Martij & 22. Aprilis 1569. Barbosa dicto cap. 35. n. 5. in fine, ad quæ conducunt plura, quæ de exhibendis instrumentis dixi sub cap. 1. de prob.

- 14 Ad tertiam questionis partem, an Episcopus, vel eius Vicarius possint intervenire vna cum Canonicis in actibus Capitularibus iam hic dictis, & affirmatur iuxta decisionem Sacræ Cong. Concilij iam sub num. 1. relatum, & iuxta doctrinam ibi positam.

- 15 Ad quartam questionis partem, an in negotiis agendis per Episcopum cum consensu Capituli, vox Episcopi cum vno, vel duobus ex Canonici præualeat? In quo dubio distinguendum esse putarunt Hostiens. in cap. postlastu de concess. Prob. & post longam disputationem Marc. Anton. Genuens. in pract. Ecclesiast. q. 643. Barbosa ipso referens de Canonici dicto cap. 42. sub n. 25. vers. an negotiis, idem sub eodem n. & vers. de iure Ecclesiæ dicto cap. 30. p. 1. nempe inter Episcopum, qui interest Capitulo, vt Canonici, & inter illum, qui interest tantum Prælatum, vt in primo casu respectu numeri, non sit maioris autoritatis, quam sint voces aliorum, sed æqualem esse cum aliis, & censeri vnicam in secundo autem casu, tantum valere, eius vocem solam, quemadmodum omnes voces totius Capituli per se, & sic vt censetur habere Episcopus dimidiam partem, tenuit Cardosus in praxi indicum verb. Capitulum n. 14.

- 16 Hæc ergo doctrina vera est, sed eget exemplis, vt verificetur in vtraque distinctione, eo quod Canonici, & Capitula, si veniat Episcopus ad vocandum, cum aliter nolint admittere, nisi, vt vnum Canonicum suffragium dantem absque vlla præcedentia ad constituendam votorum maiorem partem, cum si loquamur, non in Episcopo proprio, sed tantum titulari, qualis v.g. dicitur in Ecclesiæ compostellana Episcopus Brusicæ in partibus infidelium obgenente in illa Ecclesia Canoniarum, videtur dicendum cum Vene-

to de examine Episcoporum dict. cap. 29. n. 30. quod & si talis Episcopus in Capitulo intrans habeat vnum suffragium, sicut vnus de Capitulo, tamen magis ponderatum propter eius auctoritatem. 7. De quo 17 etiam titulari dicitur in dict. declar. Sacræ Congreg. ratione Episcopatus posse vti, debereque habitu ordinario, quo vtuntur Episcopi in Romana Curia id est Rocheto supra Subtana, & Mantelero violacei coloris, & debere præcedere omnibus aliis Canonicis eiusdem Ecclesiæ, & sedere in primo stallo, vltra omnes, vt fit, & seruatur Romæ simili casu, veniente in tribus Ecclesiis Patriarchalibus S. Ioannis, S. Petri, & Sanctæ Mariæ maioris, & sic declarauit & in Ecclesia dicta Compostellana seruari mandauit sub die 11. Iulij 1617. Vt dicit se obseruari Sigismund. Scaccia de appell. in dictis prædictis Patriarchalibus quest. 8. num. 60. in fine, refert Barbosa dicto cap. 26. num. 4. qui & sub num. 5. alias adducit clariore, vnam 13. Nouemb. 1621. in vna Calaritanæ in Sardinia, in qua censuit: [Episcopo titulari, qui in Calaritana Ecclesia Canoniatum obtinet in choro, Capitulo, & processionibus, aliisque actibus supra omnes eiusdem Ecclesiæ Dignitates, & Canonicos præcedentiam competere.] Et in alia Congreg. Concil. in Florent. 24. Iulij 1632. ibi: [Declarauit Episcopum titulare habentem in Cathedrali, subesse cum aliis Canonici visitationi sui Episcopi.]

Et quoad vnam partem distinctionis, 18 nempe vt quando assistit Episcopus, vt Prælatum habeat per se tantam vocem, qualem habent ex alio latere omnes Canonici, exemplificatur in conferendis Canoniciatibus, aut aliis Dignitatibus, siue beneficiis Cathedralis Ecclesiæ simulataneæ, in quibus tantam habet potestatem solus Episcopus, quantam omne Canoniarum collegium, & contra, vt doceant DD. ex doctrina textus in l. Titio, & heredibus ff. de usufructu, l. mulierum libris ff. de heredib. instit. Selua de benef. p. 2. quest. 17. num. 9. Rota decis. 783. lib. 3. p. 3. diuers. González ad reg. 8. Cancel. glossa 45. à num. 51. Nicolaus Garcia de benef. p. 5. cap. 4. num. 28. Lotherius de re benef. lib. 2. q. 11. n. 39. ergo si dicta de titulari Episcopo ita præcellunt cæteros confratres, Dignitates, & Canonicos, quid mirum, vt magis elucescant in Episcopo proprio eiusdem Cathedralis Ecclesiæ.

Tamen

19 Tamen in hoc ultimo Rota in una Casar. Augustana electionis, 20. Martij 1623. coram Cœcino, censuit opinionem adductam Hostens. in dist. cap. postulasus de concess. Præb. tenentis tantam esse vocem Episcopi, vel alterius Prælati, quamam solius Capituli, habere locum, quando de iure speciali ius eligendi spectat ad Episcopum, & Capitulum simul, vel ad Prælatum, & Capitulum.

20 † Non ita, quando de iure communi electio spectat ad Prælatum, & Capitulum simul, quia tunc vox Prælati computatur pro una voce, ut tenuerunt Collect. in dist. postulasus n. 5. Abbas num. 14. Imola. num. 15. vers. quod tamen an sit verum, Ancharran. n. 9. vers. contrarium determinat ipse Cardinalis n. 5. Ioan. Andr. nu. 10. & latissime in cap. penult. de appell. Federic. de Senis, conf. 1. ex num. 7. Abbas conf. 37. num. 2. in fine, & num. 3. p. 2. & refert sic decisum Barbofa de Canonie, cap. 1. 4. num. 8. in Placentina voti 16. Aprilis, 1599. & 6. Nouemb. 1600. & 16. Decemb. 1604. coram Pænia.

21 Sed quia idem Gonzalez. dist. aglossa 45. n. 98. Garcia dista p. 5. cap. 4. à num. 29. & 33. legendus, quos videtur sequi idem Barbofa, disto cap. 1. 4. n. 9. & 10. dicunt quod si Episcopus conferat vni, & Capitulum alteri, neutra collatio valeat, quia ad inuicem se impediunt; & sic Garcia ostendit ex multis Sacre Rotæ decisionibus, quod cum neutra collatio valeat, si Papa prouideat tertio, etiam sequenti die, ille dicatur habere potius ius, & quod eius prouisio sit bona, ut referunt idem Gonzalez, & Barbofa, plures prouisiones sic factas à Papa effectum habuisse. † Ergo cum de iure communi, & communi Doctorum sententia, prouisio Præbendarum, Dignitatum, & Canonicatum simulane pertineant ad Episcopum, & Capitulum, quia Episcopi vti caput, & Canonici vti membra, constituent in Ecclesia vnum corpus, ex cap. nouit. de his, quæ fiunt à Prælato sine consensu Capit. vti Doctores docent per gloss. in cap. cum Ecclesia Valterana. de elect. verbo postulant. & in cap. fin. de supplenda neglig. Præl. verbo communiter, quos congerit Ibi Barbofa, & in disto cap. 1. 4. de Canon. nu. 2. plures adducens decisiones, & declarationes; sic ut vno eorum impedito (id est Episcopo, aut Capitulo) alter solus conferat, ut dixerunt, etiam Flamin. Paris. de resignat. le. uesicior. lib. 7. q. 23. nu. 39. Cardinal. Tusch. tom. 3. lit. B. consens. 62. Oldradus, conf. 200. principium, Federic. de Senis conf. 1. n. 7. vers. praterca sequitur relatam distinctionem de iure speciali competere Episcopo

Episcopo vnam vocem integram, non quando electio ad eum, & Capitulum spectat de iure communi, non esse integram; præcipue si consideremus iam nunc in pluribus Cathedralibus Ecclesiis Episcopum sine Capitulo per se solum prouidere Canonicatus, ut in hac alma Austuricens. nobis competit; imo idem Nicolaus refert. dist. p. 5. cap. 4. n. 27. quem sequitur idem Barbofa disto cap. 1. 4. n. 5. in multis Ecclesiis Hispaniæ. † Quamuis in Præbendis Capitula habeant collationem cum Episcopis, in prouisione tamen Dignitatum nihil habere, sed ad solum Episcopum spectare, ut in Ecclesia Burgen. Segouien. Carthagin. & Abulens. postea, etiam referunt Lortet. de re benefice. dist. p. 2. q. 21. n. 19. Theodos. de Rub. in singul. Rota tom. 2. pag. 2. circa stylum 77. pag. 25.

Et hanc partem, ut potius Episcopus, si tanquam Prælatus assistat ad prouisionem Canonicatum, quod tantum simplicem vocem habeat vnius voti, qualem habet quilibet alius Canonicus de Capitulo iure singulari, contra Episcopos stabilitum esse patet ex Bullis electionum, quæ sunt in Cathedralibus de Canonis Doctorali, Magistrali, alterius etiam Sacre Scripturæ, & Penitentiariæ. Nam de primis duabus Doctorali, scilicet, & Magistrali iuxta formularium à Pontificibus Sixto IV. sub data Calend. Decemb. anni 1474. & Leonis X. per suum motum proprium. cum dudum. sub data Calend. Aprilis, 1510. quas Bullas, & earum litteram referendo, longe explanant Gonzalez ad regul. 8. Concilii. glossa 9. §. 2. latissime Nicolaus Garcia omnino videndus, de benefice. dist. p. 5. cap. 4. à n. 167. per plures alios D. Ioan. de Solorzano. de iure Indiar. tom. 2. lib. 3. cap. 15. à n. 41. Machado de perfectio confis. lib. 4. p. 4. strast. 1. docum. 5. n. 3. patet singulariter ad tollenda dubia expressum fuisse prouisionem faciendam esse per Episcopum, & Capitulum, computato scilicet voto Episcopi pro vno in ver. sequenti, dictæ Bullæ Sixti, quæ incipit Sixtus.

Quod inquam etiam praticatur hodie in prouisione, ac electione Præbendæ Theologalis, quæ communiter appellatur Sacre Scripturæ iuxta Sacri Concilii Trid. decretum erectæ, ut refertur sess. 5. cap. 1. de quo late plura dixerunt Zerola in practici Episcop. p. 1. verbo. Præbenda Theologalis, Homobon. de bonis de humana vita statibus, cap. 11. in princip. & Nicol. Garcia de benefice. dist. p. 5. cap. 4. à n. 51. Moneta de dist. sribut. p. 1. q. 10. & de communat. vltimar. vo-

lunt. cap. 10. à n. 191. Machado de perfetto
confes. lib. 4. p. 4. trac. 5. docum. 6. Barbosa
præter relata in Bullario, & decisibus Apo-
stol. verbo *Canonicus Magistralis*, & in dicto
cap. Trid. vbi Farin. & Marcella, ipse de Ca-
nonicis, cap. 27. & in pastoralis p. 3. alleg. 56.
de cuius provisione habetur iure commu-
ni, & Concilij, vt solus Episcopus illam pro-
videat, si vacet in mensibus suis ordinariis;
sin autem in Apostolicis Pontifex, vt refe-
runt Garcia dicto cap. 4. n. 162. & 164. Gon-
zalez, glossa 9. §. 2. m. 83. idem Barbosa di-
cto alleg. 56. m. 4. & de Canonis dicto cap. 27. à
n. 11. qui m. 17. cum eodem Gonz. dicto §. 2.
26 glossa 9. n. 80. & Garcia dicto cap. 4. n. 165. †
Dicit iam hodie in Regnis Castellæ, & Le-
gion. Canonicatus, & Præbendis Theolo-
gicis Sacre Scripturæ in omnibus Eccle-
siis Cathedralibus, & nonnullis Collegia-
tis prouideri ab Episcopis per concursum
14 in quibuscumque mensibus vacent indif-
ferenter, ac si essent Præbendæ Magistra-
les, & Doctores, & non conferri a Sede
Apostolica, sicut cætera beneficia; & sic
idem Garcia dicto cap. 4. n. 167. subdit
de hoc forsan esse aliquod indultum Aposto-
licum, quia aliter non seruaretur.

- 27 Et maxime confirmatur vterius ex ele-
ctione, & provisione Præbendæ Pœnitenti-
ariæ in Cathedralibus, quæ cum esset crecta
per Trid. sess. 24. de reform. cap. 8. de cuius
exercitio tractant ibi adducti à Barbosa
item sub cap. 26. de Canonis, de quo etiam
dixi alibi; ac de iure Pœnitentiarij institu-
tio, & electio personæ ad solum Episco-
pum absque consensu Capituli pertine-
ret, quando Præbenda vacaret in mense
ordinario, ad Papam, si in mense Apostoli-
co; sic vt Capitulum nequiret se intromit-
tere in electione Pœnitentiarij, licet col-
latio ad ipsum spectaret, quamvis Episco-
pus esset absens, qui de iure, vbi fuerit, po-
terat illum eligere, sicut in nonnullis Ca-
thedralibus extra hoc Regnum præctia-
tur hodie, de quolâ Nicol. Garcia, dicto
p. 5. cap. 4. m. 138. Flamin. Paris. de confiden. g.
45. m. 17. Mantica decis. 56. Gonz. in reg. 8.
Cancell. glossa 9. §. 2. à n. 84. Zeballos comm.
centr. g. 897. n. 288. Zerola, Riccius, Armeni-
dar. & alij, quos refert idem Barbosa in di-
cto cap. 8. Trid. & in dicto cap. 26. de Canon.
Sed iam hodie indulto, ac Bulla Greg. 15.
quam ad litteram refert idem Barbosa di-
cto cap. 26. in Regnis nostris Castellæ, &
Legion. cuius data anni 1621. incipit *suprema dispositio* intra sermones per Ordina-
rios, & Capitula prouideri iuxta formula-
tium in vocatione oppositorum, & edito-

rum fixatione, vt cætere Præbendæ Do-
ctorales, Magistrales, & Theologales, pro-
videntur, reservando Bullarum expedien-
tiam summo Pontifici, si contingat vacare
in mensibus Apostolicis, quod audio etiam
à Capitulis non observari nonnullis, cum
absque tali expeditione conferant, mitran-
que in possessionem illico electum; sed
num bene, & securè, dubito nunc, ergo.

Ex quibus concluditur non habere in
his Præbendis Episcopum præminentiam
in suo voto, quia si ita esset non exigeretur
in dictis Bullis Sixti, & Leonis, vt in æqua-
litate votorum hinc inde, pro duobus ex
oppositoribus præcedentibus deuenire-
tur ad sortes, vt præctiebatur quotidie, vel
ad qualitates vulgo *delos empatados*; & sic
vt melius fieret, & sine laboribus, ac ex-
pensis vulgo *delos empatados*, iam hodie sta-
tutum est, vt qui excedit in annis eligatur
Canonicè, vt dixi vbi supra.

Ad vltimam questionis partem an di-
ctum scilicet g. 36. præcedenti, de duobus
sæltim partibus Canonicorum Congrega-
dis in Capitulo, prærequiratur etiam, cum
negotia inibi tractanda fuerint medio-
cra, siue leuia; in quo casu, vt percepi ex
vfu, & practica plurimarum Cathedralium,
non requiri existimo, cum sapius etiam vi-
derim, tam in hac Alma, cum essem Cano-
nicus Doctoralis, quam in Vallisolemana,
quando eram Canonicus Pœnitentiarius
quod sinouem, aut decem inuenerunt,
quæ erat tertia pars vna ex tribus, etiam
nec sedendo in Capitulo, sed stantes in cor-
pore Ecclesiæ in claustris, aut in choro, si non
celebrarentur pro tunc officia Diuina,
tunc quod maior pars ex Congregatis in
voto esset, exequerebatur, vel ut si v. g. decer-
neretur super inuicendo aliquo Principe,
Præside, Prælato, vel in alio quouis negotio
parui momenti; & iuxta hoc intelligi debet
dictum Andreæ Valens. in Rub. de his, quæ
fiunt à maiori parte Capit. Vbi Zyp. num. 1.
nempe in Collegiis passim obtinuisse, vt
quod maior numerus, non respectu totius,
sed minoris partis, decreuerit, ratum sit,
plenumque habere vigorem, quamvis in
electione Monialium, aliud sequuta esset
Congregatio.

Quod si intelligantur Valens. & Zyp. 30
loqui de præscripto in regula, de qua dict.
g. 36. est dictum; in terminis ad nostrum
casum inuenio Mohedan. decis. 1. de rebus
Ecclesiæ non alien. & cum eo Riccio col. 981.
ad textum in l. plane ff. quod cuiusque vniuer-
sit. refertur decusum per Rotam solemniter

tem prærequisitam duarum partium, de qua in dicta qu. 36. non nisi in grauioribus negotiis necessariam esse notanter, sic aduertendo ad textum in dicto cap. quanto. de de his, quæ sunt à Prælato sine consensu Capituli.

QVÆSTIO VII.

Capitulum an ex sola Canonico-
rum Congregatione compo-
natur? Et an Canonici necessa-
rio conuocandi sint., vt ad
Congregationem Capitularẽ
pro negotiis agendis perue-
niant? Quando excusentur
venire ad Capitulum, etsi ci-
tati sint? Capitulum, an possit
facere statutum inducens nul-
litatem electionis ex defectu
aliquorum non vocatorum?
Et an in electionibus, in qui-
bus requiritur Episcopi con-
firmatio, habeat Episcopus
tantam vocem, quantam Ca-
pitulum? Et an voces duas
habeat, qui ex legitimo titulo
habet in eadem Ecclesia duas
Præbendas, vel Præbendam, &
Dignitatem? Et an Episcopus
cum consensu Capituli statue-
re possit, vt aliquid minimum
soluatur in ingressu Canonico-
rum? Vel an consuetudine id
induci valeat?

S F M M A R I V M.

- 1 Canonici soli habent votare in Capitulo, non Dignitates, si Canonici non habeant.
- 2 Dignitates non sunt de Capitulo, nisi in eam electione exprimator.
- 3 Capituli appellatione soli Canonici continentur.
- 4 Canonico-rum mentione venit Capitulum Ecclesia, cui inserviunt.

- 5 Legata Canonici indefuisse relictis, debentur Capitulo Canonico-rum, vt Collegio, non singularibus. Et qualiter inter illos diuidantur? n. 6. & 7.
- 7 Legata debentur Canonico, vt singulis si vitales fuerint contemplati.
- 8 Canonici omnes, qui sunt praesentes in loco, vocandi sunt ad votandum, & si absentes sint, per literas, vel Nuncium, aut aliter singulariter, si absentia non est affectata, vt n. 9. & 10.
- 10 Canonici absentes in tribus tantum casibus sunt vocandi, & in aliis si graues sint.
- 11 Canonici aliquoties legitime, etsi citati excusantur venire ad Capitulum, & sub n. 12. & 13.
- 12 Canonici, qui est in probatione habitus regularis, excusantur à Capitulo.
- 13 Canonici legitime excusantur à Capitulo, quando peruersi, tam Praefati Capituli, quam alij sese habent in illo.
- 14 Capitulum nequit facere statutum annullans electionem ex defectu non vocatorum.
- 15 Episcopus in electionibus, in quibus eius confirmatio requiritur, non habet vocem, quantam Canonici, & n. 16.
- 16 Episcopus non valet confirmare actum à se factum.
- 17 Præbendas duas habens, quæ duplicem vocem habere in Capitulo de iure, sed non vsitatur vt sub n. 18.
- 18 In unumquodque remanet, quoties duo iura sunt in eadem persona.
- 19 Episcopus cum Capitulo nequit statuerè, vt aliquid detur in receptione alicuius Canonici, nec vt premissatur, si cadat in utilitatem singularum, vt n. 21. & 22. & n. 25. 26. & 27. foliis n. 28.
- 20 Episcopis non licet quidquam capere pro collatione Canoniciatus.
- 22 Consuetudo donandi aliquid in ingressu Canoniciatus, est improbat, & n. 24. sed non omnis improbat vt à n. 25.
- 23 Dulciaria multa, sunt de genere prohibitorum, etiam in admissione Canoniciatus.
- 25 Consuetudo dandi aliquid in admissione Canoniciatus, si adiudicetur tantum fabricæ, & non singulis toleratur, & n. 26.
- 27 Consuetudines dandi aliquid, etiam pro reparatione, aut reparatione mensæ Capitularis, laudabiles non sunt, si id cederet in utilitatem singularum.
- 28 Constitutio ab Episcopo facta, & Capitulo, vt detur seruitutibus Capituli in admissione

siue

sive Canonici noni, non tolerantur, secus si conuerterentur in usum fabrica.

1. Ad primam questionis partem, quia de iure ad solos Canonicos, non vero ad dignitates, si Canonicali Præbenda careant, pertinet votare in Capitulo, Abbas in cap. 1. num. 13. & in cap. *rescriptum* num. 4. & in cap. *cum inter notab.* 1. de elect. Azor. *instit. mor.* p. 2. lib. 3. cap. 2. 1. q. 18. *vers. quares*, Ragucius de voce Canonico, in cap. Seraphin. *decis.* 98. n. 1. † Vbi quod de iure communi Dignitates non sunt de Capitulo, nisi in ipsarum electione exprimitur concessio, vel si statuto, aut consuetudine Ecclesiæ disponatur, quod sunt de Capitulo, Theodos. de Rubcis, in *singul. Rota.* tom. 2. p. 2. circa *scriptum verbo. Capitulum*, §. 1. pag. 29. Lotter. de re benef. lib. 1. §. 15. & nu. 21. Rota in Hispanen. *præmissis*. 4. July 1625.
3. coram Cocino Decano. † Ideo rectè præciterati, & Abbas in dicto cap. *scriptum* dixerunt Capituli appellatione, solos Canonicos contineri, Caudarius *decis.* 57. num. 3. cum solis à Canonicis constituatur Compostel. in cap. n. 4. *vers. numquid de elect.* Verall. *decis.* 84. p. 1. Rota *decis.* 708. p. 2. *recens.* Barbosa de *Canonicis* cap. 37. nu. 14. & 15. & in *passor* p. 1. tit. 1. cap. 3. n. 18.
4. Vnde inferitur, vt cum mentio de Canonicis sit alicuius Ecclesiæ Cathedralis, vel Collegiatæ, venit Capitulum eiusdem Ecclesiæ, quod repræsentatur ex Canonicis.
5. Et sic legata facta Canonicis indefinite, vt generaliter, censi relictæ in dubio Capitulo Canonicorum, tanquam Capitulo scilicet, & Collegio non autem & singularibus personis, Ripa in cap. *cum At. ferrar.* num. 11. *post princ. vers. contra illud notabile de constit.* Menochius de *presumpt.* lib. 4. *presumpt.* 113. n. 6. Steph. Gratian. *discept. forens.* tom. 4. cap. 533. & num. 15. Casaneus, *conf.* 44.
6. nu. 20. † Ex quo fluit vt non diuidantur legata sic relictæ æqualiter inter omnes Canonicos, sed iuxta distributionem alias solitam cuique Canonicarui, pro vt solent distribui cætera bona ipsius Collegij, dando plus vni Canonico, quam alij, habito respectu ordinis facti, seu antiquitatis, vel alterius qualitatibus vniuscuiusque secundum statuta Ecclesiæ, Couar. in cap. *requisiti* nu. 10. de *testam.* Cardinal. Mantica, de *comest.* ultimar. *volunt.* lib. 8. tit. 6. n. 24. *in fine*, *vers. unde puto questionem*, Marc. Anton. Genuens. in *praxi Archiep.* Neapol. capite 72. numero 7. ad finem, Zeballos in *pract.*

questione 278. ad med. parte prima optime, Anguian. de *legibus libro secundo contr.* 4. nu. 19. & 20. Steph. Gratian. *dicto cap.* 133. n. 26.

Quod ego intelligerem, vbi aliter non fit ad liberam inter Canonicos distributionem æqualiter vnicuique assignando, vt consuetudo fere omnium Ecclesiarum obseruat, si Canonici sint in sacris Constituti, & habiles ad vocandum Capitulariter, & iuxta hunc intellectum debent concepi Doctores, de quibus idem Gratian. n. 18. vt refert Barbosa de *Canonicis*, num. 26. *vers. cum sit mentio, in fine*, dum dicunt contrarium tenentes loqui, quando adessent coniecturæ, quod Canonici fuerint contemplati, vt singuli, puta si præcesserint merita singulorum, vel quod legata non possint conuenire ipsi collegio, sed singulis.

Ad secundam questionis partem, an Canonici sint vocandi, vt Capitulariter suffragentur? Et præmissis quæ latè dixi de hac vocatione, *sub cap. quia propter de elect.* &c. Et de citatione ad actus Concilij cuiusque oppidi vulgo à concilio, *sub Rub. & cap. de causâ passiv. & propter.* At ego dico vocandos esse omnes Canonicos, qui sunt præsentem in loco, & per signa solita, siue Campanæ, siue viuz vocis, scilicet per nuncium, vulgo el *Portignero* iuxta communem styllum Cathedralium Castellæ, & Legion. & si absentes sint in provincia, per litteras, vel nuncium, secundum Cathedralium consuetudinem, de qua dubio, & omnes, qui debent, volunt, & possunt, commodè in Capitulo interesse, vt in electionibus, probant DD. per textum in dicto cap. *quia propter de elect.* † Maximè, quando absentia non est affectata, vel suspectas quæ citatio debet fieri singulariter, & personaliter, si sciatur, vbi degant, & commodè, ac sine periculo fieri possit, vt DD. docent per *glossam* in cap. *cum olim*, verbo *Hibernia. de dolo, & contum.* cap. *venerabilis eod.* Iulius Labor. *Variar. lucubras.* tit. 4. de *elect.* cap. 17. numero decimo septimo, vbi ponit formam vocandi absentes, si in scriptis vocatio facienda esset, Cuchus *instit. moral.* lib. 4. tit. de *elect.* numero 60. & 61. Sigismund. à Bononia in *tract. de elect.* dab. 9. numero quarto *vers. litteras autem*, Rebuff. ad *leg. absentem* 299. *vers. ad hac ff. de verb. signif. & in comprehend. alien.* numero septuagesimo septimo, Turzan. tom. 1. *comm. opinion.* libro tit. 5. numero primo pag. 170. Tamburin. de *iure Abbat.*

huc. tom. 1. disp. 5. Barbosa de Canonis. Vindend. cap. 39. n. 1. cum Azcuedo, Rendina, Phebos, Cosma, Mantica, Castellin. Miranda, Raguccio, Thufco, Cardoso, Calder. Castrense, Abbate, Felino, & aliis, cum qui-

¹⁰ *bus num. 1. † Dicit in tribus tantum casibus esse vocandos absentes Canonicos, vt in electionibus iuxta dict. cap. quia propter; in receptione Canonicorum, aut collatione beneficiorum: DD. per textum in cap. cum in Ecclesiis, de Præbend. Vel si cessare voluerint, prout in casu, cap. quamuis de officio ordinis. Vel etiam in omnibus arduis similibus, aut etiam maioribus vt dixit Felin. in cap. cum omnes de consuet. quod debet intelligi, vt post. Beralthin de Episcopo p. 3. q. 7. n. 9. Marc. Anton. Genuens. in præf. Eccles. q. 170. pro vt in qualibet Ecclesia consuetudo obliuiscatur, ad alia recurre ad cap. quapropter, quare non amplius insistimus: iterum Barbosa de Canon. cap. 42. num. 25. vers. vtrum, dicens, & in similibus propter grauitatem, debeant vocari quia casus exceptus à regula, extenditur propter identitatem rationis ex cap. cum dilecti de confirmat. vtili; & de tribus illis casibus, videntur est glossa in capite 2. de testib. lib. 6.*

¹¹ *Ad tertiam, quando legitime excusentur venire ad Capitulum, & si citati sine Et enim ex multiplici causa id contingit. Primo, quando vocarentur tempore insolito, vel incongruo, Nicolaus Garcia, de benefic. p. 3. cap. 2. n. 577. cum aliis Pauin. de Poteft. Capis. Sede Vacante, praludis 5. num. 11. cum antiquis DD. Vel quando adesset legitimum impedimentum, aut alias iusta causa ad non assistendum Capitulo, vt potest si decenter infirmitate, aut incarcerationis. Item quando, quis abesset à Capitulis in diebus recreationis, quibus poitur, vt etiam abut à choro iuxta statuta & consuetudines quarumlibet Ecclesiarum, cum liceat Capitulari sumere suos dies in diebus Capituli habendi, nisi industria & absentia tempus eligeret, quo habende sunt huiusmodi Congregationes, Nicolaus Garcia dicta p. 3. cap. 2. à numero 541. qui numero 543. testatur sic sibi fuisse responsum à Sacra Congreg. Concil. vt refert ad litteram numero 559. & quam transcripsit Barbosa de Canonis, cap. 35. numero 14. & excusantur quando Canonici non sunt præsentibus in loco, nec deferuiunt, Calderin. consilio 260. alia 4. de his, qua sunt à Prælat. in fine. vers. si vero, Barbosa de Canonis cap. 40. n. 6.*

D. Fermosina. de Poteft. Cap. Sede Vac.

Item excusant talem assistentiam ad suffragando DD. quando Canonicus esset in probatione habitus, & regulæ in aliquo Monasterio eiusdem etiam ciuitatis, quia ille hac Religionis causa ritè, & rectè, ac legitime abesse censetur, in tantum, quod nec vocari debeat, vt vocem suam det in electionibus: sic tenet glossa, & DD. per illam in cap. beneficium de regularibus lib. 6. verb. conferendum, vers. nunquid Lælius Zechius de Repub. Eccles. tit. de regularib. cap. 3. numero 10. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 12. cap. 3. quæst. 1. Barbosa in pastoralis part. 3. alleg. 99. numero trigesimo primo Carol. Tobia in auth. ingressi verbo sua. capite 2. numero 8. Cod. de Sacrosanct. Eccles. † Et addit etiam Nicolaus Garcia aliam, ¹³ nempe veluti si in Capitulis esset tanta puerisio, & procederet ita malè, & ex abrupto sine lege, ordine, modo, ac cum violentia, & insolentia Præsidentium; tunc enim ordinari se excusantes non peccare: ita ipse Garcia, dict. cap. 1. num. 157. Barbosa de Canonis. in dicto capite 40. numero quarto in fine cum Machado de perfectio confes. libro 4. p. 4. tract. 2. docum. 4. numero secundo.

Ad quartam quæstionis partem, an ¹⁴ Capitulum possit facere statutum inducens nullitatem electionis ex defectu aliquorum non vocatorum? & respondetur non posse ex doctrina Abbatis in dicto capite quia propter de elect. numero duodecimo, Sigismund. à Bononia de elect. dub. 10. numero quinto. Iulius Labor. Variar. lucubrari. de elect. capite 17. numero decimo quinto, non enim in re tam difficill posset statuere sine Episcopo per dicta supra in tract. 1. q. 1. & tract. 2. q. 1. & in hoc tract. de statutis, quæ prohibentur fieri à Capitulo Canonicorum: quare alia non addimus.

Ad quintam quæstionis partem, an ¹⁵ in electionibus, in quibus requiritur Prælati confirmatio, habeat Episcopus tantam vocem, quantum Capitulum? Et adiungit quæ dicta sunt quæstione trigesima septima præced. vers. ad quartam, ac docent Hostiens. in capite postulatiss, de concess. Præb. Rota decis. 193. parte 2. numero 1. recentissim. in posthumum. Tamen illam doctrinam locum non habere in electionibus, in quibus requiritur eiusdem Episcopi confirmatio, cum simul esse non possit, vt Episcopus eligat, & confirmet, cum ab inferiore procedat electio; Et Confirma

- confirmatio inquam à superiore: ita Abbas in dicto cap. posulasti numero 11. ibi Butr. sub quest. 1. sub numero 8. Imola. num. 13. Cardinalis in 7. opposit. Ancharan. numero 5. vers. colligere, Hostiens. in summa. tit. de elect. numero 27. & in tit. de confirmat. vtili numero quinto, Barbosa de Canonici cap. 38. numero decimo quinto. † Qui distinguendo
- 16 hunc casum ab aliis, de quibus dixi in cap. 14. à numero 8. ait, nec valere Episcopum actum à se factum eodem iure, quo illum fecit, confirmare, vt refert Rota in dicta decis. 193. nu. 1. p. 2. in possum. Farin. alias 4. p. recent. & ante illos Butrius in dicto cap. posulasti sub numero 4. & 5. addes hic quod dixi tract. 1. g. 24. vers. ad quartam.
- 17 Ad sextam questionis partem, an voces duas habeat suffragandi, qui ex legitimo titulo habet in Ecclesia duas Præbendas? Respondetur quod qui ex legitimo titulo habet in eadem Ecclesia duas Præbendas, vel Præbendam, & Dignitatem, queit habere voces duas; inq. vt debeat eas habere in Capitulo, docent DD. per textum in cap. cum olim. 12. de sens. & re iudic. Couar. lib. 3. variat. cap. 13. numero 6. vers. & ideo, Hojeda de incompatibilitate beneficii. 1. p. cap. 12. à numero 15. & saltem, stante consuetudine admittit Moneta de distribut. quotid. p. 2. qu. 4. numero 14. censuit Rota, in Oxiofen. Canonie. 11. Martij 1619. coram Remboldo, vbi fuit dictum hanc verissimam Doctorum sententiam in generali illa legum dispositione fundari.
- 18 Quod quotiescumque duorum iura in vnus persona residunt, vnumquodque remanet illatum, nec confundi vnus persone cum iure alterius, vt per leg. si mihi, & tibi, delegatis. tenent Bart. ibi, lason. & alij, & per l. si consuli. ff. de adoption. Bald. num. 3. Abbas in cap. 1. in princip. de Officio deleg. Decius in cap. 3. à numero 53. de probation. sed quodlibet perse considerari dicit Barbosa de Canonici cap. 37. num. 18. ante illum in Lem. filio. numero 28. ff. de legas. 1. hanc vero resolutionem nunquam in Ecclesiis Hispanie practicatam vidi, nec audiui, & in hac Alma ego Episcopus habeo in electionibus Canonicis Doctoralis, Magistralis, & Penitentiarie vocare vna cum Canonicis, vt Episcopus ex Bullis relatis g. 37. preced. sub vers. ad quartam, in qua etiam cum Canonicis, & solo vno voto sui functus anno præterito, fateor tamen huius doctrinam immemorem me extitisse.
- 19 Ad septimam questionis partem, an Episcopus statuere possit cum Capitulo, vt ali-
- quid minimum soluatur in receptione aliquius Præbendati, aut consuetudine, alias toleretur? Et quo ad primum ex Trid. decreto, sess. 24. de reform. negando respondetur, quod ibi prohibetur, vt in admissione ad possessionem Canonicatum, aut Præbendam, vel partem prouentuum, seu distributiones quotidianas, certe conditiones, seu deductiones ex fructibus, solutiones, promissiones, compensationes, vel illicitas aut etiam quæ in aliquibus Ecclesiis dicuntur turnorum, lucra interponantur. Et post modum Pius V. in sua constit. incipit: duram nimis sub data pridie Kalendis Iulij 1570. reuocauit priuilegia, & consuetudines Ecclesiarum aliquid recipiendi in collatione, seu admissione ad possessionem beneficiorum. Vnde Sacra Congreg. Concilij censuit Episcopum cum consensu Capituli statim non posse, vt aliquid munusculum soluatur pro ingressu Canonici; & præterea quæ congerunt Barbosa in dicto cap. 14. Trid. Farin. & Marcella, ex pluribus Doctoribus, docet idem Barbosa de Canonici cap. 15. à numero 24. † Referens etiam hoc esse prohibitum per dictum Bullam Pij V. in verbis sequentibus: non licere Episcopo quidquam sibi capere pro collatione Canonici, non obstante quacumque consuetudine, etiam immemorabili. † Et sic censuisse concludit Barbosa, eandem Sacram Congreg. Concilij non posse cogi nouas Canonicos, ad quid soluendum, etiam si conuerti debeat in restauratione prædiorum, & bonorum Capituli, ac ster statutum, quando cadit in vtilitatem singulorum.
- Et quia de hac materia latissime agunt Franc. Leo in thesauro forti Eccles. p. 2. cap. 2. n. 79. & p. 3. cap. 1. à nu. 2. Zened. ad decretal. collect. 4. nu. 2. Gutierrez. Canonie lib. 2. cap. 29. à n. 27. Moneta de distribut. quotid. p. 2. q. 18. à nu. 54. Campanil. in diuersa iur. Canon. Rub. 11. cap. 27. à nu. 14. Barbosa in dicto cap. 14. Trid. à num. 1. cum aliis. Ideo nunc breuitatis causa dicimus inuicem de iure verum dici, vt improbat consuetudo donandi aliquid in ingressu, & admissione alicuius ad Canonicatum, quia est sublata per d. e. 14. Trid. vt testatur resolutum Armen-dar. ad recapit. leg. Nauarrae lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopo num. 10. respons. 8. pro vt & illa, secundum quam prouisi soluunt exteris prandium ex Sacra Congreg. Concilij in Trident. 19. Februarij, 1633. vbi eius cautetur. † Quod cum dulciora mura, sint de genere prohibitorum ex dicto Trid. Zerola in practi Episcop. p. 2. verbo possessio beneficij,

beneficij, §. 5. infine; inde etiam dulciaria quædam vulgo confitura non possint exigi pro admissione ad possessionem Canoniceatus, seu Dignitatis ex dispositione dicti Cap. 14. Trid. Barbosa ibi n. 10. & 12. & in dicto cap. decimo quinto de Canonico numero 27. & 28.

14. Quare optimè cum in Ecclesia S. Foliani Laudieens. Diœcesis vigeret abusus, vt noui Canon. florenos 153. aliis Canoniceis soluere cogerentur, nec fructus villos suorum Canoniceatum per triennium perciperent, sed inter alios Canonicos diuidebantur, Sacra Congreg. censuit: [nec dictam summam florenorum, nec fructus Canoniceatus à nouis prouisis exigi posse, refragante Concilio sess. 24. cap. 14. de reform. quimmo si in vno fabricæ, vel sacrifiæ, siue in alium pium vsum vltra semestris tempus sui Canoniceatus fructus reperirentur concessi horum dumtaxat dimidiam partem ipsi fabricæ, aut pio loco tribuendam esse; alteram vero ipsi prouiso iuxta Sanct. Pij V. const.] Sic refert declaratum Nicolaus Garcia de benefic. p. 8. cap. 1. n. 84. die octauo, Octobris 1592.

15. Ex quibus vltimis verbis considerare nos oportet, non omnem consuetudinem, aut statutum improbari, sed tantum illam, quæ cederet in emolumentum singulorum Canonicorum, non si in vtilitatem fabricæ iuxta aliam declarationem Sacræ Congreg. à dict. Trid. in dicto cap. 14. quam refert idem Garcia, dict. p. 8. cap. 1. n. 90. ibi: [Censuit consuetudinem, quæ imponit onus recepto, quod tendat in vtilitatem Canonicorum, non valere, secus in vtilitatem Ecclesiæ, vel augmentum cultus Diuini item quod conuertitur in vtilitatem fabricæ intelligendum Ecclesiæ, quia consuetudo, qua id, quod à recepto in Canonicum soluebatur, conuerteretur in reparationem, & restaurationem molendinorum Capitularis mensæ.]

16. Et sic Abbas, & Felin. in cap. cum M. feruar. de constit. Ripa respons. 1. num. 11. de arbit. Iacob. de Graff. in aut. decis. parte 1. libro primo cap. 96. numero 49. Flamin. Paris. de confid. quæst. 38. numero 28. Moneta de distrib. quotid. p. 1. q. 18. nu. 55. Riccius in praxi rerum fori Eccles. decis. 567. numero 2. in 1. edit. alias ref. 489. numero 2. & 6. in 2. edit. Barbosa in dicto capite decimo quinto de Canon. numero 29. & 33. idem in Trid. dicto capite decimo quarto, numero 5. & 6. dixerunt consuetudinem laudabilem, & similiter statutum admittenda fore, per quæ aliquid exigitur ab obtinentibus Ca-

nonicatus, & quotidianas distributiones, quod non in ipsorum exigentiam vtilitatem, sed in Ecclesiæ, & alios pios vsus conuertatur, modo non pro ingressu ipso, & admissione, sed ad alium finem accipitur.

Qui, & Nicolaus Garcia dicta p. 8. decis. 27. cap. 1. n. 9. dicit non esse laudabiles consuetudines, quæ sunt pro inflatione, vel reparatione mensæ Capitularis, cum cederint in vtilitatem singulorum. Tamen Barbosa in dicto cap. 15. de Canonico, num. 31. & in dicto cap. 14. Trid. nu. 8. & Rota decis. 660. p. 4. diuers. dicunt laudabilem esse consuetudinem, etiam stante dispositione dicti cap. 14. Trid. sess. 24. vt fructus primi anni referrentur hæredibus beneficiarij mortui; & in hoc Episcopatu Austriacens. obseruatur hæredibus defuncti beneficiarij referuari dimidij anni fructus, & aliam partem dimidij vltimi applicari ex indulto fabricæ nostræ Cathedralis.

Sed & quod constitutio facta per Episcopum, & Capitulum post Trid. ad soluendam certam quantitatem ratione nouæ possessionis Canoniceatum, quæ integrè cedat in fabricam, nihil tamen ex pecunia Notariis, Curatoribus, Campanariis, alijsve Ecclesiæ Ministris, quibus alias constituta sunt salariaria, refert declaratum à Sacra Congreg. in vna Segou. 11. Iulij 1590. idem Nicolaus Garcia, p. 3. de benefic. cap. 2. nu. 198. declar. 9. in verbis sequentibus. [An constitutio quædam ab Episcopo, & Capitulo de soluendo certam pecuniæ quantitatem ratione nouæ possessionis Episcopatus post Trid. decret. & Canoniceatum, ac Dignitatum distribuendam in fabricam, & Salaria Notarij, Aduocatorum, Campanarij, & aliorum Ministrorum Ecclesiæ, quibus iam alias constituta sunt certa salariaria, sit valida, necne: S. D. N. ex sententia Congreg. respondit huiusmodi constitutionem seruandam, nihil tamen ex ea pecunia Notariis, Curatoribus, & Campanario, alijsque Ecclesiæ Ministris tribuendum, sed integram summam in vsus fabricæ conuertendam, atque ita libenter soluendam, tam à Capitularibus, quam ab Episcopo, cum separari possint officium Ecclesiæ, Dignitatesque, quæ ob huiusmodi largitatem in ædificium, ornatumve Ecclesiæ facta, sumit exordium ad mysticam quoque Ecclesiæ ædificationem feliciter in Domino processuram.] Iuxta quam ego vt Canonice solui hic, & tanquam Episcopus item & Vallisoletæ, vt Penitentiarius.

QVÆSTIO VIII.

Canonici, an teneantur associare è propria domo suum Prælatum usque ad Ecclesiam, & reducere illum ad proprium cubiculum, induti habitu Canonicali, vel superpelliceo, aut capa de Choro, & virreto? Et quo honore Episcopo celebranti, aliavè Episcopalia exercenti intra, aut extra Cathedralē ei assistere? Et an in festiuis diebus non solemnioribus, debeat habere, præ cæteris sedem sublimiorem? Et cum quo decore, silentio, ac ordine sessionis debeant in Choro, & in Capitulo Canonici adesse? An Canonici valeant mutare paramenta noua, & antiqua absque consensu Episcopi? An Capirula ex manifesta, & rationabili causa, possint cessare à Diuinis in Ecclesia Collegiata, aut Cathedrali? Et an propter negligentiam Capituli Cathedralis Ecclesiæ in conferendis beneficiis, quæ ad suam collationem spectant, separatim ab Episcopo habeat Episcopus iure deuoluto ea providere?

SVMMARIVM.

- 1 Canonici tenentur associare Episcopum, dum igitur ad Ecclesiam, & ei celebranti assistere remissiue.
- 2 Episcopus in Choro, & in sessionibus debet habere locum sublimiorem.
- 3 Episcopalis Dignitas debet sustinere deco-

rem & granitatem ubique sibi debitam.

- 4 Canonici creati Episcopus ad eandem Ecclesiam præcedit alios.
- 5 Canonici debent in Choro, & Capitulo sedere cum decore, & silentio in proprio siallo quilibet.
- 6 Canonici Digniores debent sedere propinquiores sedi Episcopali.
- 7 Canonici assistens Episcopo, si modernus sit, cedit locum Canonico antiquiori venienti.
- 8 Canonici antiquiores præcedunt, & aliquando Presbyteri Diaconi, & Subdiaconi, & si antiquioribus in promotione.
- 9 Sessiones in Choro, & in Capitulo sunt fractus Canonicorum.
- 10 Fractus semper spectant ad possessorem.
- 11 Antiquitas multum ad præcedentiam iuvant.
- 12 Præcedentia datur illi, qui primo fuit nominatus in litteris creationis, & in data gratie, ut n. 13. 14. & 15.
- 14 Data tempus in gratiosis attenditur.
- 15 Rescriptum prius in data prauales posteriori.
- 16 Canonici, qui permittunt, si permutatio non habuit effectum, vel si facta resignatione regreditur, non amittit antiquitatem, secus si fuit priuatus, vel si Canoniciatum dimisit, & alium in eadem Ecclesia esset assequutus, ut n. 17.
- 18 Canonici cum suo Canonicali habitu debent, & in Choro, & in Capitulo stare. Vide n. 19.
- 19 Carolus Borromeus posuit instructiones Canonici circa sedendum, & standum in Choro, & in Capitulo, quæ sunt 22. ut numeris sequentibus.
- 20 Paramenta noua, & antiqua valent Canonici mutare absque consensu Episcopi.
- 21 Capitula Sede Vacante, valent cessationem à Diuinis in dicere, sicut & alias censuras ferre, ut n. 48. non sic sede plena, ut n. 44. & si contra n. 45. quod intelliges si alias data consuetudine permitteretur, ut n. 48.
- 22 Cessare à Diuinis tantum Episcopi competis.
- 23 Cap. irrefragabili scilicet de Officio ordin.
- 24 Clem. 1. de sentent excommunicationis.
- 25 Cap. Canonici de Officio ordin. lib. 6.

48 Episco

48 *Episcopus valet cessantem à Divinis indistinctam per Capitulum, Sede Vacante, renovare, ut n. 49.*

50 *Collatio beneficiorum, qua sunt de Capitulo, per eius negligentiam denolatur ad Episcopum, vel ad Archiepiscopum, ut n. 51.*

1 **A**D primam, & secundam quæstionis partem, quæ hic specialiter ex natura tractatus nostri deberent agitari; quia iam de illis dixi latissime in Rub. de Offic. Archiepiscopali in vers. ad primam à n. 1. & in vers. ad secundam à n. 25. ad 43. ideo hic repetere non est æquum, ne repetitionibus, quas in nostris libris omnino conatu excusamus fastidium legentibus gereretur.

2 Ad tertiam, an in festiis diebus non solemnioribus, debeat superiorem sedem habere Episcopus? & iunctis his quæ dicta sunt supra sub hoc tract. & secundo de loco sublimiori in Choro, & Capitulo, Episcopo impetiendo, etiam titulari, nunc breviter responderetur, ut debeat non æqualiter sedere cum Canonicis, sed sublimiorem indifferenter sedem concedere cæteris Canonicis, & Præbendis emi-

3 nentiorum. † Nam suo gradu, & ordine inspecto, ubique dignitas Episcopalis, debet sustinere decorem, & gravitatem sibi debitam, ut ex Sacra Congreg. Concilij in Tarlone 20. Julij 1610. refert resolutum Barbofa de Canonis. cap. 33. n. 50. Vbi etiam refert resolutum ex alia Sacra Congreg. Rituum in Trid. 24. Martij 1612. ut non debeat poni ante Dignitates pulvinar cum tapete, sed quod debeat sedere in suo stallo, sicut reliqui Canonici; & si forte aliquando hoc indulgeretur, esset tantum apponendus

4 pulvinar de corio, non de serico. † Et confirmatur quia Canonici, vel Dignitas factus Episcopus cum retentione Canonicatus, vel Dignitatis, debet præcedere omnibus aliis Dignitatibus, & Canonicis, etiam ipso antiquioribus: sic ex vna Sacra Congreg. declaratione Ruthen. 24. Septemb. 1605. refert resolutum Barbofa de Canon. cap. 18. num. 31. Ut comprobatur ex dictis supra de præcedentia in sedendo Episcopi tantum titularis Canonici de illa Cathedrali, ubi concurrat; & sic hoc dictum ego intelligo de Canonico creato Episcopo ad eandem Ecclesiam: nam si de illa, in qua est Canonici, vel Dignitas, creetur alterius Diocesis Episcopus, debet retinere suum pro-

prium locum Canonicalement iuxta communem praxim.

Ad quartam quæstionis partem cum quo decore, silentio, ac ordine debeant Canonici in Choro, & in Capitulo sedere; aut loqui? & responderetur, quod Canonici debent sedere in suo stallo, nec ascendere ad alias sedes, ut illas scilicet retineant, cum si forte absint antiquiores Canonici, aut Dignitates, debent illico recedere iuxta quæ dixi supra in tractatu de consuetudine præpositorum in Ecclesia Valentina sub quæ alias inquam esset contraria omnino declaratio Sacre Congreg. Rituum in vna Capuana 18. Martij 1618. qua prohibentur Canonici ascendere ad sedes Decani, & Archidiaconi, si forte absint. Est enim quotidiana praxis contra hoc in omnibus ferè Cathedralibus, in quibus si est vacua sella Decanalis, aut alterius Dignitatis, solet Canonicius antiquior ad illam ascendere, & descendere, si veniat cui illa sedes debetur.

Cumque Canonici Digniores debeant 6 sedere in sedibus, quæ sunt viciniore sedi Episcopali, ut in Alexandrina 15. Martij 1608. dubio 14. ut refert Barbofa diff. cap. 18. n. 42. † Ideo rectè etiam dispositum est ex alia resolutione Sacre Congreg. in quadam Ferrar. 20. Junij 1609. in verbis sequentibus. [Canonici Episcopo assistentem, superveniente digniore Canonico, debere cedere locum assistentis digniori.] Ut etiam refert resolutum sit idem Barbofa diff. cap. 18. n. 26. ibi videndus à num. 1. quatenus agit de præcedentia habenda in Cathedralibus, & Collegiatis inter eosdem Canonicos, & inter ipsas 8 Dignitates. † Etenim Doctores dicunt multum ad hanc præcedentiam, ubi Canonici non habent distinctas sedes haberi ratione ordinis præbyteralis ad Diaconales & Subdiaconales, & quod deferunt antiquiori possessori recepto, dicentes illum debere præcedere in stallo, sessione, voce, optione, ac cæteris prærogativis, quamvis alij sint priores in provisione, si sint posteriores in possessione ex ea quidem iuris ratione leg. 2. cod. de Offic. Mag. Offic. ibi: [Ve in gradu cæteros antecedit, quem stipendia meliora, vel labor prolixior fecit antecire.] Et cap. miramur 61. diff. ibi: [Nec potest de eius prouectione dubitari, cui pro laboribus multis, pro moribus castis, pro actionibus externis celsioris loci præmium debetur.]

Et confirmatur, quia istæ præminentie, & præcedentie sunt fructus, & emolumenta possessionis DD. per glossam fin. in

verb. Capit. in cap. cum alim post med. vers. de
 collatione beneficior. de maioris. & obed. † Sed
 10 fructus semper spectant ad possessorem,
 cap. querelam. 24. de elect. cap. consultationi-
 bus de iure patronat. cap. cum olim de causa
 possess. & propriet. Vbi dixi, l. bona fidei 48.
 ff. de acquirendo rerum dom. ergo. Et si hanc
 docuerunt partem Mohedan. decif. 11.
 de renunc. Caputaq. decif. 357. num. 2. p. 2.
 Seraphin. decif. 45. n. 3. Zephal. conf. 644.
 numero 5. Gonzalez ad regul. 8. Cancell. §.
 3. proam. à numero 23. Stephan. Gratian.
 in decif. Marchia 16. Riccius in praxi re-
 rum fori Eccles. ref. 555. in 2. edit. Caued.
 Lusitan. decif. 5. numero 4. p. 1. Michael.
 Ferr. de pract. Eccles. §. 10. à numero 9.
 Marc. Anton. Genuen. in pract. Archiep.
 Neapolit. cap. 52. Barbosa legendus, quia
 amplius declarat à numero 13. dist. cap. 18.
 de Canonis. Rota decif. 44. numero 1. p. 1.
 recentiss. per textum in l. de albo scribendo,
 l. 1. cod. de silentiar. l. vnicuique cod. de proxi-
 mus. Sacror. Scrip. l. comperimus 13. eodem
 tit. lib. 12. l. 4. cod. de privileg. eorum, qui in
 Sacro Palatio milit. eodem lib. Rota etiam
 decif. 2. numero 1. de consuet. in nouiss. & de-
 cif. 867. numero 1. in proam. collect. nouiss.
 Farinacij, alias p. 4. diuersor. quibus ad-
 iunges quæ referunt Gratian. discept. fu-
 rent. cap. 106. & 111. Hermosilla in proa-
 mia part. vbi de pract. & quæ conducunt
 DD. in cap. ante penult. de maiestate &
 11 obed. † Vbi inter alia, quæ gignunt præ-
 cedentiam, potior est, vt antiquior in
 gradu, in receptione, aut ex alio titulo
 præcedat. † Sicut & datur illi qui primo
 fuit nominatus in literis erectionis per l.
 cum pater §. ante ff. deleg. 2. cap. si quis in fto
 §. verum in fine, vbi glossa verbo remanens
 de elect. lib. 6. Fabius de Anua. conf. 406.
 numero 12. à Ponte conf. 14. numero 58.
 Mastril. de Magistr. lib. 5. cap. 4. numero
 24. & 25. & à numero 57. Aloysius Riccius
 in addition. ad Vincent. de Franc. decif. 144.
 vers. & primo, sicut etiam in terminis secun-
 dum tempus datæ prouisionis, & gratiæ
 faciæ, debere aliis posterioribus in prouis-
 sione præcedere, licet in possessione prio-
 ribus, vt multis comprobatur Valenzuela
 conf. 34. à numero 37. tom. 1. Gonzalez in
 sua var. quæst. 4. per tot. adducentes pro se
 plura fundamenta, præcipuè textus in l.
 sanctimus 4. ff. de consensibus ibi: [In ado-
 randa nostra purpura, vel in conse-
 quendis eundis, Consulatum honoribus, &
 12 priuilegiis ex anteriori temporis prouis-
 sionis ordinem sibi met nouerint veno-
 randum,] & cap. si à sede de Præbend. lib. 6.

† Et ex eo etiam, quia in gratiosis atton- 14
 ditur tempus datæ per cap. eam te de rescrip-
 ptis. † Et quia rescriptum prius in data 15
 præualeat secundo posteriori ex cap. Capitu-
 lum Sanctæ Crucis eodem, cap. si duobus,
 & ibi glossa eodem tit. lib. 6. quæ nobis in
 praxi ne obstant iam distisio princ. huius
 vers. debent intelligi, si per Capitulum
 steterit, quominus prior in data adipisce-
 retur possessionem iuxta alia, quæ explicat
 in eadem materia Barbosa dicto cap.
 18. à numero 13. cum Gonzalez, Bel-
 tram. Cauedo, Hermosilla, Ferret. Mo-
 hedan. Rota, Afflict. & aliis. † Et idem 16
 Barbosa dist. cap. 18. numero 17. 18. & 19.
 cum aliis, vt Canonicus, qui Canonicat-
 um permutauit, si ad eundem Canonicat-
 um redierit, quia permutatio effec-
 tum non habuit, vel si ad suum Canoni-
 catum vigore regressus redeat, debeat
 recuperare locum, & stallum antiquum.
 † Non sic vt scribit numero 15. & 16. 17
 comprobans, si post adeptam possessionem
 omni iure collegij priuetur, & dein-
 de restituatur, vel si Canonicatum di-
 misit, & alium in eadem Ecclesia impet-
 trauit; tunc enim debeat in loco vlti-
 mi Canonicatus, quia non recuperat
 primum locum, sic post multos resolu-
 ta refert ex Sacra Rit. Congreg. in vno
 Callien. 21. Martij 1609. & in alia Anti-
 nen. 29. Nouemb. 1603. cum Riccio Gratia-
 no, Ragucio, Gutierrez, Moneta, Aze-
 ued. Rebuff. Zerola, Flamin. Paris. &
 aliis, & ex diuersis decif. Rotæ.

Et sic quod Canonici semper cum suo 18
 Canonicali habitu in Capitulo; prout in
 choro modestè, & cum silentio acce-
 dere, & in loco sibi debito sedere te-
 neantur, quia multis comprobatur idem
 Barbosa dicto cap. 18. de Canonicis à nu-
 mero 32. repetaturque in cap. 36. eodem li-
 bro numero 1. ideo operæpretium duxi hic
 innecere monitiones S. Archiepisc. Caro-
 li Borromei, qui breuiter, atque do-
 ctinaliter nos docet, qualiter in
 Choro, & Capitulo debea-
 mus sedere, loqui,
 & attendere.

S. CAROLI BORROMEI
Archiepiscopi Milanen. Car-
din. S. Romanæ Ecclesiæ mo-
nitiones pro Canonicis ad
confedendum, & standum in
Choro, & Capitulo.

IN CHORO.

- 39 *Vel, qui, in Cathedrali Ecclesia Digni-
tates obtinetis Canonici; item eiusdem
Ecclesia, tum reliquarum quarumvis
Ecclesiarum Collegiarum, vel Dia-
cesanarum quicumque situ in omni Ca-
nonicali disciplina officio ita agite, ut
Canonicè nempe canonum legibus ad
vita vestra institutum pertinentibus, &
constitutionum provincialium, Diocesana-
rumque ratione congruente vivatis,
idque primo maximè studete, ut in con-
spectu Dei omnipotentis puro corde, &
casto corpore ministretis.*
- 40 *Tam singuli vos Ordinis, Dignitatis, aut
Canonicatus, annexi functiones explete,
Canonicisque munera partes prestare,
omnes in Choro statutis horis assistite, &
ad Deum pro fidelibus piis, religiosissi-
que fundite preces.*
- 41 *Dum in loco estis, memores estote adesse
Christum Iesum Dominum, cui servite
cum timore, & tremore.*
- 42 *Non pigri, non somnolenti, non oscitan-
tes adesset, non mente vaga, non vagis
oculis, non indecenti corporis statu.*
- 43 *Attente, studiosè, ritè, piè, religiosè,
Divinas laudes concelebrate, & psallite
Deo in conspectu Angelorum, cantantes
in cordibus vestris Domino.*
- 44 *In Choro nemo privatum, nemo tacite of-
ficium recitet, sed omnes pariter qui-
cumque adesset, senes cum iunioribus
laudate nomen Domini, in Psalmis,
Hymnis, & Canticis.*
- 45 *A quibuscumque colloquiis, & à litera-
rum, ac librorum sectionibus, atque
omni vagatione abstinete.*
- 46 *Pro temporis autem, & beneficii ratione
sedete, stete, genua flectite, caput ape-
rite, & inclinate.*
- 47 *Accurate demum omnia observate, qua
eo de genere vobis præscripta sunt, ut
vestro exemplo alii sacerdotibus, Cle-
ricisque, & rectè, riteque psallendi,
& sanctè orandi, & piè agendi ani-
mum addatis.*

- 48 *In Psalmorum autem cantatione, &
Hymnorum intelligentiam studiosè in-
cumbite, ut dum psallitis pro sensuum
sanctorum, quos mente concepsistis
ratione, vos ad omnes pietatis, devo-
tionisque affectum excitetis.*
- 49 *Non ordinaria distributionis lucro addu-
cti, sed Dei charitate, religionisque
cultu commoti Divinis officiis adesset,
ut vere, ex animoque psalmi verba
illa concinatis (voluntariè sacrificabo
tibi, & confitebor nomini tuo Domine,
quoniam bonum est.)*
- 50 *Divinis officiis absolutis paululum omnet
in Choro piè orate, inde obcandi signa
per Præfatum dato, consurgentes quo
ordine ad Chorum accessistis, eodem
in sacrificium redite, ubi Cappam, quæ
illis indanti estis, & insperpelicæ sine
strepitu vello, & insurrectione dee-
ponite.*

IN CAPITULO.

- 51 *Canonicatus vestros conventus statis heb-
domada diebus Capitulariter habete.*
- 52 *Omnes, qui deberis, ad illos conven-
nite.*
- 53 *Inde ne disceditis, nisi missione à Capitu-
li Præfato impetrata.*
- 54 *Singulis ordine, & loco sedete.*
- 55 *Benignitatem modeste dicite, & suo quis-
que loco, non præpositè.*
- 56 *A verbis scurrilibus abstinete.*
- 57 *In rebus consultandum rixas, invidia, &
contumelias cavete.*
- 58 *In initio, & fine uniuscuiusque Capituli
statutis orationes dicite.*
- 59 *Priori loco tractanda proponite, qua ad
Divinum cultum, qua ad spiritualis
vita progressum, ad Ecclesiasticam
disciplinam tuendam sunt, qua ad re-
rum temporalium usum pertinent, ne,
negligite.*
- 60 *Cetera hoc de genere toto servate, qua
provincialibus constitutionibus præscri-
pta sunt.*
- 61 *Omnia in primis agite pace mutua, con-
cordi charitate, & charitatis fraternæ,
vos invicem diligite; Canonici enim estis,
qui pro Collegij ratione ex antiquo insti-
tuto, una collegiata Ecclesia, unoque
ita in Canonicali demicilio collocati suis
sitis ita uno pacis, & charitatis fudere,
unaque animorum consensione contin-
guissimi, sicut nascentis Ecclesia ministri,
quorum erat cor unum, & anima una,
experiendo vivite, sicut in Psalmo
scriptum*

scriptum est (quam bonum, & quam iucundum sit habitare fratres in unum) hactenus monitiones S. Caroli ad Canonicos.

- 42 Ad quintam quæstionis partem, Canonici an valeant mutare paramenta nonna, & antiqua absque consensu Episcopi? Breuiter ex declar. Sacre Congreg. Concilij, in Nagien. 23. Augusti 1631. quam refert, & sequitur Barbosa *de Canonici cap. 42. n. 14. vers. paramenta*, dicendum est posse; imo, & de aliis mobilibus non pretiosioribus disponere, quatenus non absit consuetudo, ut de consensu Episcopi id fiat; idem etiam Barbosa *de iure Eccles. p. 1. cap. 30. dicto n. 14. in fine, & in eodem vers.*

- 43 Ad sextam quæstionis partem, an Capitula ex manifesta, & rationabili causa possint cessare à Diuinis? Et videtur ut sine Episcopi consensu non valeat Capitulum cessationem indicare, nisi ipsum Capitulum hanc potestatem cessandi à Diuinis ex consuetudine, aut priuilegio acquisierit: sic Couar. *in cap. alma mater. p. 3. §. 2. n. 6. Suarez de censur. disp. 39. sect. 3. à n. 2. Auila de cens. p. 6. disp. 1. dubio 1. Saytus in eodem tract. lib. 4. cap. 17. num. 1. Fr. Eiman. Rodriguez quæstion. regular. tom. 2. q. 117. art. 1. Henriquez in summa lib. 13. cap. 54. in principio, Toletus in summa lib. 1. cap. 56. n. 1. † Qui inquam addunt cessationem à Diuinis solum ab Episcopo, non vero à Capitulo sine ipsius autoritate fieri posse, in tantum inquam, ut si Canonici absque causa rationabili cessassent à Diuinis v.g. per interdictum maximè in contemptum Episcopi, Episcopus, hoc non obstante debeat celebrare in Cathedrali, & Metropolitano, tanquam delegatus Papæ, ad querelam Episcopi, re cognita, Canonicos castigare, ut colligunt DD. per textum in cap. irrefragabili 13. de officio ordin. in §. cæterum.*

- 44 Et quamuis Augustinus Barbosa sentiat, ut in Sede plena valeat Capitulum, cessationem indicare, inconsulto Episcopo, sic probans sub dicto §. cæterum n. 13. vers. verum licet hæc opinio, & de Canonici dict. cap. 42. n. 24. & 25. & de iure Eccles. dict. cap. 30. p. 1. eodem num. 24. & 25. † Per textum in Clem. 1. de sentent. excommunicat. in vers. in cessationibus per verba ibi: quia ipsos hoc unico lumine ad repellendas iniurias eis factas priuare nolumus, & ex eo, quod in dicto §. cæterum, non conceditur Episcopo relaxare cessationem factam à Capitulo

sine ipsius consensu, sed factam sine rationabili causa, vel in eius contemptum. † 47 Et per textum in cap. Canonici ibi: ex consuetudine de officio ordinarij lib. 6. quia licet per hunc textum in vers. cessationis ipsius causam exprimant, notent Barbosa n. 4. item & Menoch. de arbit. quod Clerici sine rationabili causa à Diuinis cessare non debent, alias pœnis plecendi, quasi si rationabilis causa assilire eis liceat; imo & de iure probare conentur per glossam ibi causa, vbi specialiter referuntur cause, ob quas Clerici à Diuinis cessare possunt, quas & explicant idem Menoch. de arbit. lib. 2. casu 180. à n. 5. Henriquez lib. 13. summa cap. 52. §. 2. lit. T. Tamen in ratam graui, & quæ reuera dependeat à Iurisdictione, qua non potuerunt Capitula in Sede plena reuera sine Episcopo non poterunt cessationem indicare.

Et sic credo iura illa explananda, nempe, ut Capitula Sede Vacante possint cessationem à Diuinis indicare, hec & alias censuras Ecclesiasticas ponere, ut supra dixi sub tract. 1. q. 1. quod si adueniente Episcopo, viderit eas iniuste positas, & in contemptum propriæ Iurisdictionis Episcopalis, valeat reuocare, & pœnis Canonicos plecere. † Quod si inturgas iura illa loqui de Capitulo in Sede plena, admitterem libenter id procedere, si consuetudine, aut indulto Capitula Sede plena, sicut & alia collegia, & conuentus Religiosorum valeret cessare ob defendendo se ab iniurijs per alios illatis, ad quod conducunt verba dictæ Clem. 1. explanando verba ibi: hoc vnicum lumen, & in dicto cap. Canonici ibi ex consuetudine.

Ad vltimam quæstionis partem, suppositis quæ dixi supra sub dicto tract. 1. à q. 23. de beneficiorum collatione, quæ tantum sunt solius Episcopi, & quæ etiam ad solum Capitulum spectant, nunc breuiter respondetur per negligentiam Capituli in prouidendo, deuolui collationem ad Episcopum, vt docent DD. per textum in cap. 2. de concess. Præbenda, vbi Panormit. n. 6. & resoluunt etiam glossa verb. Capitulum, in dicto cap. irrefragabili de officio ordin. & Regnicolæ per textum in l. 9. tit. 17. p. 1. Vbi Gregor. Lopez, Rebuff. in praxi benefic. tit. de deuolutione n. 21. Pet. Gregor. rer. beneficiar. cap. 9. n. 40. Barbosa de Canonici dicto cap. 42. n. 26. & de iure Eccles. dicto cap. 30. dict. n. 26. † Qui & de officio Episcopi p. 3. alleg. 126. in Lugdunens. impress. à n. 71. ex Azor. ait quod vbi beneficiorum collatio ad Episcopum, & Capitulum communiter spectauerit,

specauerit, tunc deuolutio ex capite ignorantiæ, non fiat ad Episcopum, sed potius ad Archiepiscopum, tanquam ad proximum superiorem per textum, Vbi DD. in cap. postulasti de concess. Præbenda. Aliqua videntur applicanda ex quæst. seq. vers. & comprobans, quæ in suo casu non sunt contraria.

Q V Æ S T I O IX.

An esto, quod ex duabus partibus Canonorum in ordine ad totum, maior pars faciat Capitulum, ut dictum est quæst. 33. hæc assertio recipiat alias ampliaciones, siue limitationes? An & quando maior pars inclinatur in partem deteriorem, & quis non vult contradicere, quia nihil prodesse valet, teneatur nihilominus vocem dare aduersam? Et an si contradicendo, cum nihil prodesse potest, & contradictio causet fortassis indignationem, vel odium, teneatur adhuc suam sententiam exprimere? Et an Cardinalis possit tacere, quando in consistorio, non bene aliquid determinatur? Et an ad Episcopum appelleretur ex gestis per Capitulum, in quo interfuit idem Episcopus?

S Y M M A R I V M.

- 1 Canonici in compromittendo debent singulariter assensum præstare, si casus omnes tangit, ut d. 1.
- 2 Canonici vocatus ad Capitulum, si tacerit intra illud, habetur pro consentiente maiori parte votorum, & d. 4.
- 3 Regula quod omnes tangit, debet ab omnibus approbari. Fallit in nonnullis casibus remissive.
- 4 Canonici, siue collegæ, qui dum potuit, non contradixit in actu Capitulari, intelligitur consentire.
- 5 Tacentes vniuersitate congregata, ad consentiendum, vel dissentiendum, consentire videntur.
- 6 Capitularis, non ex eo quod apud alios odio habeatur, valet licite omittere propalationem sui voti, cum & totius D. Fermosini de Potest. Cap Sede Vac.

viribus resistere debent etiam maiori parti, in Deo confidens, ut num. 7. 8. 9. & 10.

- 8 Cardinalis debet contradicere, nec tacere, quando in consistorio aliquid male determinatur à maiori parte, si sit contra commune Ecclesie bonum, ut d. 9. secus si res esset dubia, ut d. 10.
- 11 Appellatio de gestis à Capitulo, in quo interfuit Episcopus, ut Prælati, non interponitur, secus si ut Canonici. d. 12.
- 13 Deuolutio fit ad Episcopum de collatione faciendâ à Capitulo, in quo fuit negligens, & si Episcopus interuississet ut Canonici, secus si ut Episcopus. d. 14.
- 15 Vota Canonorum in Capitulo, & si valeant publice proferri coram adiutibus, utilius tamen erit, ut secreto, quilibet secreto votet, ut teneantur multa incontinentia, præcipue in grauioribus casibus.
- 16 Votare secreto præstat maiorem libertatem votanti.
- 17 Vota propalantes intra Capitulum lata, grauius peccant, cum frangant iuramentum de euoluendo secretum; ob idque erunt perituri, aut punientur arbitratie, ut num. 18.

Ad primam quæstionis partem, vti-
tius dicta supra in dicta quæst. 33. 35.
& 36. tractentur leges, quæ subleuantur
dubia apud citatos infra, nempe vt regula
ibi relata, quod consensus omnium requi-
ritur in dispositione rei communis, ampli-
atur præter ibi dicta in Canonicis tractanti-
bus de compromittendo: nam cum interfit
cuiuslibet singulariter, omnes expresse de-
bent consentire, Composit. in cap. causis de
elect. Panormit. ibi mirabile dictum affir-
mat, ac sequitur; item & Gratian. reg. 95.
n. 1. qui etiam regulam ampliat n. 2. cum
Corseto in singulari verbo compromissum
101. quod nec sufficiat, vt præsentis addunt
alii, si expresse non consentiant.

Tamen huic ultimo dicto videntur ad-
uersari Seraphin. in decis. 708. numero
4. Rota decis. 388. numero 41. quæst. 5. di-
uersi. Innocent. in cap. 1. numero 4. de his,
quæ sunt à maiori parte Capituli. Vbi Abbas
numero 13. Barbola de Canonic. cap. 37.
numero fin. Parisius cons. 75. à numero
sexto lib. 4. dicentes, quod Canonici
vocatus ad Capitulum ad approbandum,
vel contradicendum, si in eo præsens
Capitularibus resolutionibus taceant, ha-
bentur pro consentiente, nisi hoc dictum
procedat, quando maior pars votantium

FF fecit

fecit decisionem, & si minor contradicatur, non quando casus ad omnes tangit, ut singulos, tu videbis, & remunerabis.

3 Et quia illam regulam limitant multi, dicendo, ut non omnium requiratur consensus, quando casus omnes tangit, præter adducta in prædictis quæstionibus, leges quatuor limitationes apud Angelum in sua summa verb. statutum q. 10. quarum duas adducit Orosius in l. iur. gentium §. hodie tamen ff. de pactis numero 2. Alias septem limitationes adducit Felinus in cap. cum omnes de constitutionibus à numero 13. leges Petrum Duesas vno modo ampliantem, & duobus limitantem in reg. 195. Et etiam limitant Angelus in §. sequens alia inquit, de action. col. 4. ad finem, & Columna §. in princip. Zepola de servitutibus Verbaor. prædictorum cap. 59. num. 8. & cautela 85. sæpe contingit, Iason. in l. creditor l. 1. ff. si certum petatur n. fin. Cassaneus bene in consuetudinibus Burgund. Rub. 13. §. 1. col. 10. limitantes eam regulam in casu singularis legis si ut proponit Cod. de adiectione priuatis, Vbi cautetur, quod si socius nomine communi Domum reficeret, etiam inuito socio, de sumptibus necessariis, potest agere contra locum ad sumptus pro rata factos, & si ad solutionem per quatuor menses retardauerit Dominum totius Domus, sibi vindicare possit: quam doctrinam comprobant Gratianus dicta reg. 95. numero 3. & Gregor. Lopez de iure Regio per textum in l. fin. tit. fin. p. 3. quam optimam vocant.

4 Ad secundam quæstionis partem, quia ex assignatis quæstionibus supra sub quaest. 34 facile potest responderi; & quia illam legitime mouet Zenedus in collect. 120. numero 2. Decretalium ad textum in cap. 1. de his, quæ sunt à maiori parte Capituli, ubi præcipue sedet nostri tractatus materia, facileque ex anuotatis sub dict. quaest. 34. dissolui valeat nodus; nunc leges Abbatem in dicto cap. 1. numero 13. Felin. in cap. nonne numero 9. de presumptionibus. Ananiam in cap. veniens numero 4. de simonia, Abbatem in cap. dilectus el. 2. de simonia, numero 9. Nauarr. in manuali numero 21. vers. ex quibus optime loquentem, Felin. in cap. cum omnes de constit. numero 11. prope finem, Azucudum in addit. ad curiam Pisnam sit. B. ex numero 4. lib. 2. cap. 13. eiusdem Pisane Curie, Ioann. Gratian. regula 448. Franc. Marzar. fideicommiss. p. 2. quaest. 1. sol. 7. vers. prætermisit tamen, qui & alij

communiter tenent, ut debeat nihilominus contradicere, & quod si dum potuit, non contradixit, intelligatur consentire, Iason. in l. qua datus ff. soluto matrim. Bartol. in l. adoptionibus numero 1. ff. de adoptionibus. Abbas, & ibi addit. in dicto cap. nonne bene de presumpt. numero 1. Vbi tunc Felinus, Alciatus lib. 4. panorm. cap. 7. Iason. in §. item seruamus numero 55. inquit, de actionibus. latissime Conarrun. cap. 15. prædictæ quaest. numero 5. Gregor. Lopez in l. 23. tit. 34. p. 7. glossa 1. & in l. 1. tit. 16. p. 4. glossa 2. Etenim quisquis loqui tenetur, si sileat in sui præiudicium, consentire censetur, ut docent alij per textum in l. de atate §. qui tacuit ff. de inter alium, & per reg. qui tacet de regul. iuris lib. 6. inter alia Alban. de Cardinal. sub quaest. 10. & sic Felin. in cap. cum omnes de constit. numero 17. Bart. in l. 1. numero 14. ced. quæ sit longa consuetudo, Ancharan. cons. 157. Panormit. in dicto cap. 2. de his, quæ sunt à Prælate sine consensu Capit. numero 9. Ioannes Baptista de Sancto Seuerino in l. omnes populi charta 8. ff. de iustitia, & iure, abunde Felin. in cap. 1. numero 2. de minoribus. & obed. Abbas in cap. vestra de locato numero 6. Iason. in dicta l. quæ dotis numero 81. ff. soluto. † Dixerunt quod vniuersitate Congregata ad consentiendum, vel dissentiendum, tacentes, consentire videantur, & quando tacens si sit præfens consentire videatur, explicant bene Dinus, & ibi Boerius in addit. de regul. qui tacet de regul. iuris, & Bart. in dicta l. quæ dotis num. 10. ff. soluto matrim. & alij communiter.

Ad tertiam quæstionis partem, an si 6 contradicendo alteri odium, aut nocumentum contra votantem pararent; & quia etiam Zenedus legitime mouet hanc quæstionem in dicto cap. 1. de his quæ fiunt à maiori parte Capit. num. fin. ideo recurres ad Nauarrum in manuali Latino, & Hispano cap. 17. num. 21. & ad Curiam Pisnam in dicto cap. 13. lib. 2. num. 2. & ad Caietanum in summa optime loquentem, verbo resistit in prin. vers. & hinc habere potest, & ad id quod dicimus in vers. ad quartam de Cardinali. cumque illi, qui de Collegio, aut communicare sunt in his, quæ ad vniuersale commodum pertinent ex vi officij tacere non possint: argum. dicti cap. 1. de his, quæ fiunt à maiori parte Capit. & Abbas post Innocent. ea ratione motus in capite 2. eodem, dicat quemlibet de Collegio ad libere loquendum cogi, imò totis viribus resistere, si

si quidquam aduersus honorem, vel Capituli utilitatem petrastraretur, aliter eum grauiter errare id debet omnino confidere se inuictam veritatem proferentem, alios quoque in suam sententiam adducturum: argum. textus in l. si introitus ff. de arbitrio, cum veritas omnia vincat, cap. consuetudo 8. dist. labiumque veritatis firmum sit in perpetuum, pro nexu, cap. 12. transumptiue, in cap. qui ambulat. 5. q. 5. semperque veritati locum dari, vt dixit Iure consult. in l. fin. ff. de prob. videmus sæpius vt ei, qui veritati innititur, Deus, qui summa est veritas, auxilio sitideo videtur, vt quantumuis votaturus, sibi pararet aliorum odium, nihilominus ad votandum teneretur quod tamen declaratur, vt in dicto vers. ad quantum.

- 8 Ad quartam questionis partem, an Cardinalis possit tacere, quando in consistorio, non bene aliquid determinatur: Et licet Cardinal. Alban. de Cardinal. dist. 10. sine distinctione doceat ex fundamentis proxime adductis, & ex eo, etiam, quia in Collegiis, & Capitulis minoribus, tunc Capitulares tenentur propria propalare vota, & sic multo fortius Cardinales in tam graui, ac ponderosa, qualis est illa Eminentissimorum Cardinalium per doctrinam glossæ in cap. in verb. sacerdotale de officio deleg. lib. 6. & Abbatis, ac Innocent. in dicto cap. 1. vt etiam sequitur Abbas in cap. Continebatur, eodem tit. & in dicto cap. dilectum de simonia, dist. cap. vestra de locato & in cap. in causis de elect. † Tamen ego cum Azorio tom. 2. in sit. moral. lib. 4. cap. 3. q. 17. & Diana p. 5. tract. 2. res. 49. in fine, distinguendum esse iudicō, tam in hac questione, quam in proxime præcedenti, dicendo quod, si illud, quod proponitur in consistorio, aut certo, & euidenter est contra commune Ecclesiæ bonum, tunc tuta conscientia, nec Cardinales, nec Canonici, aut alij ex alia qualibet Congregatione, vniuersitate, aut collegio, sine peccato tacere possint, etiam si in ipsos ab aduersis odium originetur ex rationibus sub vers. ad certam prope finem, adductis. † Quod si res dubia esset, tunc si maiori Cardinalium parti contraria sententia placuisset, & nihil profuturam suam sententiam Cardinalis, aut quilibet de Collegio, siue Capitulo, certo, aut manifesto, aut saltem bona fide intelligerent tuta conscientia, contrariæ maioris partis sententiæ adhærere poterunt, cum tunc non videantur errare, & in odium aliorum incidere, aut imprudentes haberentur; cum quia in dubiis prædenter aliorum sequentur

D. Fernosin. de Potest. Cap. Sede Vac.

consilium, quando scilicet considerantes nihil suo contrario suffragio suffragantur ad effectum, vt cæteri maiorem constituentes partem, in nullo discessuri à voto contrario.

Ad quintam questionis partem, an ad Episcopum appelletur ex gestis per Capitulum in quo interfuit idem Episcopus? Et in hoc dubio etiam sub distinctione respondendum esse existimo. Nam si Episcopus in Capitulo præsidet, vt Prælati, tunc ad ipsum non esse appellandum ex cap. à collatione 12. de appell. lib. 6. Cardinalis Iacobus, de Consecr. lib. 10. art. 1. sub n. 7. tom. 13. p. 1. fol. 351. Sigismund. Scaccia de appell. q. 8. m. 60. Quod si Episcopus sui presentiam faciat in Capitulo, tanquam Canonicus, tunc ad ipsum posse appellari. † Quia ex 12 quo Episcopus non interfuit Capitulo tanquam Episcopus, sed tanquam Canonicus, non appellatur, tunc ab eo ad eundem, sed ab interiore ad superiorem, vt dixerunt Everard. in loco de tanquam n. 9. vers. sexto facit, Scaccia dicto n. 60. vers. secus tamen esset, Ordinarij in cap. postulatū de concess. Præbende, Vbi Abbas n. 11. vers. secus si interfuit uti Prælati, Imola n. 13. Butr. in quest. 1. sub num. 8. Cardin. in 7. opposit. Ancharran. n. 5. in fine, Anania n. 11. in fine, Barbosa etiam de Canonic. cap. 35. n. 3. Rota decis. 193. n. 3. p. 2. in posthum. Farinac. alibi p. 4. recent.

Ex comprobant etiam Doctores in alio casu, de quo quest. præced. de deuolut. ad Episcopum, Capitulo negligente, inprovidendo beneficiis, sibi met soli spectantibus quia si v. g. in aliquo actu Episcopus, vt Canonicus interueniat, & Capitulū sit negligens, ad eum sit deuolutio, cum ibi tantumquam inferior se habeat: † Secus vero, quando uti Prælati concurrat. Nam cum tunc in eo actu sit superior, non ad illum, sed ad Archiepiscopum, vel alium superiorem rem rem deuoluendam fore, dixerunt Hostiensis in dicto cap. postulatū n. 2. circa medium, Rota dist. decis. 193. n. 2. Imola in dicto cap. postulatū n. 3. Abbas n. 4. & to. Anania n. 1. & 3. Ancharran. num. 3. vers. sed dicas n. 3. in 2. oppositio.

Pro coronide notandum est, vt licet possint Canonici, & alij de vniuersitate sua vota publice dicere; sic vt à conuocantibus audiantur, quod conuenientissimum solet esse vt hinc, & inde auditis, & conferentiaris, suffragiis in melius res, quælibet tractanda perficiatur. Sed quia solet frequentissimè, quod fiant conuenticula, & tractatus vulgo pândillari

Eff 2 prame

premeditari per dies, aut noctes anteceden-
tes, à quibus difficulter iam semel
comprobari. seu conobligari, publice
dissentire, quantumvis illos propria con-
scientia premat; ideo etiam plus conue-
nientissimum, præcipue in granioribus ca-
sibus fieri, quod Canonici secreto vota præ-
stent, ut sine timore quisque quod senfecit,
libere loquatur, sicut recto aduertit Ossa-
ulan. Frangip. in *directore Ecclesiast. discipli-
nae* tit. de Decanis Collegia. Ecclesiast. Barbo-
sa de *Canonie* cap. 37. n. 23. cum etiam, nam
videlicet Curia. Philippica p. 1. §. 2. n. 22. &
scribit Castillo de Bobadilla in *alta sua po-
litica lib. 3. cap. 7. n. 38.* † Votare secreto
minus inconueniens est, & maiorem libera-
tatem ad votandum Christianè parturiri.
Videndi Nicolaus Garcia de *benefic. p. 3.
cap. 4. n. 185.* & Castellin. in *sua tractata de
elect. in addit. pag. 485.*

- 17 Item quia etiam Canonici, imò & alij
quarumlibet Congregationum paruipe-
dent secreta suffragiorum propalare,
quantumvis in principio receptionis, &
in aliis actibus, & Capitulis intermediis,
ab omnibus de observando secreto iura-
mentum exigantur ideo contra sic facili-
ter propalantes, quasi nihil facere, nec
Deum, nec Reipublicæ offendere existi-
mantes vellent, ut attendant in hoc maxi-
mè graviter peccare, ultra quod poena ar-
bitraria iuxta naturam negotij reuelati,
esse puniendos, si nullum præstiterunt iu-
ramentum de custodiendo secreto, ut di-
xerunt in *praxi iudicum verb. Canonice*
18 mao. † Et addit Raguc. de *voce Canonie*, in
Capit. q. 25. n. 3. istis reuelantibus secreta
Capituli, non credi, cum mentiantur, ut
privati; sin autem propalarunt secreta
facientes contra iuramentum de non re-
uelando, illud frangentes, incurri in poe-
nas impositas à Sacris Canonibus contra
poerantes, probat Bernard. Diez, de *Sal-
cello in pract. Eclesiæ*, cap. 106. vers. ex quibus
in *novissima impress.* & fulcietur ex his, quæ
longè dixi de poena contra poeruros in *cap.
hinc 17. de iura. iur. & de obligatio custodi-
endi secreta in cap. ad nostrum 20. eodem,*

q. 1. item & *sub cap. intimant 18. q. 2. à n. 1.*
& *sub cap. 2. q. fin. de testib. & alibi in eam*
applicabis quæ dixi *sub cap. quia propter de*
elect. sub q. 2. vers. ad quartam. & *vers. ad*
quintam, ubi de secreto in scrutinio electio-
nis, & quod vota nunquam publicentur.

QVÆSTIO X.

An Capitulum per se solum abs-
que Episcopi licentia valeat in
Iudicio comparere.

Libuit pro complemento hanc adijce-
re quæstionem. Sed quia de illa dixi
in *cap. causam 9. de Iudiciis q. 18. fin.* ideo ad
ibidem recurres. Cum Fornicatio, Ema-
nuel Rodriguez & Gregorio Lopez quos
ibiretuli & cum Feliciano de Vega.

QVÆSTIO XI.

An Capitulum Sede Vacante pos-
sit dispensare cum illegitimo
quoad Ordines & beneficia si-
cut Episcopus.

Dixi *sub cap. 1. de filiis presbyt. q. 8. vers.*
ad secundam à n. 18. & *hic q. 19. vers.*
ad tertiam.

QVÆSTIO XII.

An Prælati retineant signaturæ
gratiæ Officia Sede Vacante,
& num morte Papæ expirent
Curæ Officia.

Dixi in *cap. 3. de Officiis Vicarij quæst. 3.*
vers. ad aliud à n. 19. Eadem alij *sub q.*
1. 2. 4. & 5.

INDEX

INDEX

RERVM ET MATERIARVM in hoc volumine contentarum.

*Prior Numerus Marginalem Chiffra : Posterior
Paginam indicat.*

A

Abbas.

BBATES habentes territo-
rium cognoscunt tanquam
Episcopi. n. 5. p. 117

Abbas Collegiarum valet visi-
tare Vacante Sede ecclesiam Colle-
giazam, si alias esset in usu, & habeat ter-
ritorium. n. 21. 159

Abbas Acta prae sumuntur facta cum con-
sensu Conuentus. n. 24. 183

Absentia.

Absentia longa episcopi æquiparatur mor-
ti, qua de causa, Capitulum subintrat in
administratione iustitiae, nu. 7. & Vide
n. 17. & 18. 9. & 11

Absolutio.

Absolutio iuramenti ad effectum agendi
spectat potius ad iurisdictionem conten-
tiosam. n. 19. 123

Actus.

Actus Capitulariter facti non reuocantur,
nisi cum dissensu solemniter in Capitulo.
n. 22. & 24. 207

Actus, qui requirit ad validationem, ut fiat
Capitulariter, idem requirit eius confir-
matio. n. 25. 208

Actus Capitulariter faciendus, qui requi-
rit, ut fiat, non solum à maiori, sed etiam à

saniori, aliter non valet, n. 29. & 30. 108
iuxta ius, quid in praxi n. 33

Adiuncta.

Adiunctorum In iurisdictione cessat, quando
totum Capitulum delinquit. n. 4. 192

Aggratiatio.

Aggratiatio à delicto conceditur Principi-
bus supremis, non aliis episcopo inferiori-
bus nec Senatori Romano, aut aliis Gub-
ernatoribus ciuitatum. n. 9. 135

Alienare.

Alienare nequit Capitulum Sede Vacante
sine licentia Papae res ecclesiae, quod
episcopus valet reuocare, vel confirma-
re, si cedat in utilitatem ecclesiae, n. 2. 3.
& quare n. 4. 151

Alienare prohibetur, nec potest hypotecari,
nec vendere, nec locare ad longum,
nec vsum fructum constituere, nec em-
phyteusim, nec permutare. n. 17. 182

Alienare volens fundum, in emphyteusim
obtentum à pluribus Dominis, omnium
consensum debet habere. n. 7. 199.

Alienatio.

Alienatio cum fit rei Capitularis, vocatur
Capitulum in figura iudicii. num. 26.
178

Alienatio cum fit rerum ciuitatis, debent
scribi nomina consensum praebentium.
n. 27. 178

Alienationes rerum inferiorum ecclesiarum

FF 3 rum

Index Rerum,

rum Diocesis, facit Episcopus sine consensu, aut consilio Capituli. num. 18. 178

Alienationi rei spectantis ad mensam Episcopalis, consilium Capituli interponitur tantum ad solemnitatem actus, non ad substantiam, si probetur utilitas. n. 19. ibid.

Antiquitas.

Antiquitas multum ad præcedentiam iuuat. n. 1. 2. 22

Appellatio.

Appellatio à Vicario Capituli ad ipsum Capitulum, non datur, & de ratione. n. 14. & 15. 99. & seq.

Appellatio de eo, quod sit à maiori parte, quando admittatur? n. 2. 198

Appellatio de gestis à Capitulo, in quo interfuit Episcopus, vt Prælati, non interponitur, secus si vt Canonici. n. 11. & 12. 227

Archidiaconus.

Archidiaconus secundum aliquos regere debet Episcopatum; donec Capitulum Sede Vacante nominet ministros, quod non est in praxi admissum, & qualiter intelligatur. n. 7. & 8. 80

Archiepiscopus.

Archiepiscopus Bracharensis admissus fuit à Capitulo suo ante confirmationem, vt gubernaret propter distantiam à Romana Curia. num. 28. 60

Archiepiscopus non intrat ad nominandum Vicarium pro Sede Vacante, suffraganei, nisi negligente Capitulo eum nominare. n. 4. 83

Assessor.

Assessor potestatis sufficit vt sit Doctus, & si non sit Doctus. n. 15. 92

Auditor.

Auditores Regis veritatem videntes competentem pro Episcopo Austuricensi ex eisdem actis processibus, pronunciarunt nostrum Vicarium vim non fecisse spoliando Ministros nominatos à Capitulo. nu. 119. 45

Auditoris Nunciaturæ sententia non est impedimento in syndicato impendendo. n. 13. 104.

B

Beneficia.

Beneficia coarctata ad effectum, vt concedantur dimissoria à Capitulo intra annum, quæ dicantur. n. 33. 34. 35. 36. 37. 38. & 39. 146

Beneficia quare non potest providere Capitulum Sede Vacante? nu. 1. & sequentibus. Vbi de quibus beneficiis intelligitur? 155

Beneficia providere, si Papa indulgisset soli Episcopo, non inde excludit Capitulum, & ad quos alias spectat electio. nu. 16. 190

Bona.

Bona Ecclesiæ data in feudis, possunt in posterum in feudum dari absque eo quod in renouatione solemnitates illæ requirantur, quæ in alienatione, num. 4. 181

Bulla.

Bullæ Pontificiæ pro capiendâ possessione Episcopatus in Regnis Hispaniæ debeat Capitulo præsentari iuxta extrauag. in iunctâ de electione, cuius contextura intelligitur, à nu. 13. & 14. 68. & de praxi n. 17. 70

Bullæ plumbatæ Pontificiæ iuxta praxim sunt ostendendæ Capitulo; sin minus valet Capitulum in sua Sede Vacante perdurare suum Vicarium, vt nu. 27. & 28. p. 72

Bullæ plumbatæ, quæ spectant ad possessionem adipiscendam Episcopatus, & fructus illius percipiendos, sunt tantum de necessitate Capitulo desideratæ, ostendendæ, non aliæ, quæ loquuntur cum Regis iudicibus, nec illa, quæ spectat ad consecrationem Episcopi electi. nu. 29. 73

Bullæ recensentur quæ crebro in Curia Papæ expediuntur pro Episcopis Hispaniæ, n. 1. & 2. de amissione nostræ personæ cum nominatione Regiæ Philippi IV. Regis Hispaniarum, & de absolutione à quibusvis censuris, ne obstat aliquod impedimentum. n. 31. & 32. 74

Bullæ quibus præcipitur vt Capitulum nos admittat, alioquin possumus in illud censuris procedere. ibid.

Bulla qua præcipitur Clero Ciuitatis & Diocesis obedientia. n. 34. 75.

Bulla qua præcipitur populo & diocesi idem. n. 35. ibid.

Bulla qua præcipitur vt vassalli eiusdem Ecclesiæ Austuricensis obediant. nu. 36. ibid.

Bulla qua commendatur Archiepiscopo Compostellano vt conseruet, & ampliet in iuribus. n. 37. ibid.

Bulla qua commendatur Regi Catholico honorificentia & tutio. n. 38. 76.

Bulla de consecratione, & obedientia præstanda Pontifici maximo. n. 39. ibid.

C

Canonicatus.

113

Canonicatus effectus, nempe Doctorem, Magistralium, Scripturam, & Penitentiarum, iam Capitulum, dum sedes vacat, prouidet per edicta vocando oppositores, num. 14. 15. & 16. 167. & seq.

Canonicatus Penitentiarum per multum tempus solus Episcopus, aut Papa prouidebat in Cathedralibus, iam hodie Vacante Sede prouidet Capitulum de facto, potius quam de iure, n. 15. & 16. 167. & seq.

Canonicus.

Canonicus Regnorum Castellæ, & Legionen. habent posse occupare Sedes vacuas Dignitatum absentium à choro, & Portionarij idem possunt, Canonicis, etiam absentibus, n. 15. & 16. 130.

Canonicus & Dignitates nostræ Ecclesiæ Austuricensis obligantur sub pœna amissionis dimidiæ partis reddituum, & sedendi in sella inferiori, si non fiant Subdiaconi, & quidem iustis, num. 13. & 19. 176. & seq.

Canonicos omnes Presbyteros nequit Episcopus designare, sed tantum dimidiam eorum partem, ceteros inquam Diaconos, & Subdiaconos, num. 15. 16. & 18. 177.

Canonicus compelli possunt ab Episcopo, ut vnioni iustæ faciendæ consensum præbeant, n. 16. 186.

Canonicus debent ad reuocandum actum sic interuenire Capitulariter, sicut ad faciendum, n. 19. 207.

Canonicus prudentiores male facient, & peccabunt, 37. & 38. si non adsint in Capitulis ad votandum, non ad id valent compelli, cum possent per Procuratorem votare, ex capta electione, n. 37. & 38. 209.

Canonicus considerati, ut Collegium, faciunt corpus sine Episcopo, n. 5. 111.

Canonicus soli habent votare in Capitulo, non Dignitates, si Canonicatum non habeant, n. 1. 116.

Canonicorum mentione venit Capitulum Ecclesiæ, cui inseruiunt, n. 4. ibid.

Canonicus omnes, qui sunt præsentem in loco, vocandi sunt ad votandum, & si absentes sint, per literas, vel Nuncium, aut aliter singulariter, si absentia non est affectata, num. 8. 9. & 10. 216. & seq.

Canonicus absentes in tribus tantum casibus sunt vocandi, & in aliis si graues sint, n. 10. 217.

Canonicus aliquoties legitimè, etsi citatus excusatur venire ad Capitulum, n. 1. 122. & 15. ibidem.

Canonicus, qui est in probatione habens regularis, excusatur à Capitulo, n. 12. ibid.

Canonicus legitimè excusatur à Capitulo, quando peruersè, tam Præses Capituli, quam alij sese habent in illo, num. 13. ibid.

Canonicus tenentur associare Episcopum, dum iit ad Ecclesiam, & ei celebranti assistere remissuè, n. 1. 221.

Canonicus creatus Episcopus ad eandem Ecclesiam præcedit aliis, n. 4. ibid.

Canonicus debent in Choro, & Capitulo sedere cum decore, & silentio in proprio stallò quilibet, n. 5. ibid.

Canonicus Digniores debent sedere propinquiores sedi Episcopali, numero 6. ibid.

Canonicus assistens Episcopo, si modernus sit, cedit locum Canonico antiquiori venienti, n. 7. ibid.

Canonicus antiquiores præcedunt, & aliquando Presbyteri Diaconis, & Subdiaconis, & si antiquioribus in prouisione, n. 8. ibid.

Canonicus, qui permittit, si permittatio non habuit effectum, vel si facta resignatione regreditur, non amittit antiquitatem, secus si fuit priuatus, vel si Canonicatum dimisit, & alium in eadem Ecclesia esset assequutus, nu. 16. & 17. 222.

Canonicus cum suo Canonicali habitu debent, & in Choro, & in Capitulo stare, n. 18. & 19. ibid.

Canonicus in compromittendo, debent singulariter assensum præstare, si casus omnes tangit, n. 1. & 2. 225.

Canonicus vocatus ad Capitulum, si tacuerit intra illud, habetur pro consentiente maiori parte veterum, nu. 2. & 4. 225. & seq.

Canonicus siue Collega, qui dum potuit, non contradixit in actu Capitulari intelligitur consentire, n. 4. 216.

Capitularis.

Capitularis, qui relicta sui voti schedula in manu Præsidentis egreditur à Capitulo est ac si non votaret, n. 16. 207.

Capitularis non ex eo quod apud alios odio habeatur, valet licet omittere propalationem sui voti, cum & votis viribus resistere

Index Rerum,

refistere debeat etiam maiori parti, in Deo confidens. num. 6. 7. 8. 9. & 10. 117

Capitulum.

Capitula in Sede Vacante solent in aliquibus extendere, putant enim omnia sibi licere, vt n. 1. & 2. 1

Capitulum tenetur prestare suo Episcopo charitativum subsidium, si petatur ex legitima causa. n. 3. 3

Capitulum Sede Vacante in quali iurisdictione Episcopali succedat? deciditur DD. alij in sola contentiosa, & alij etiam in voluntaria. n. 4. 6. 9. & 10. distinguitur à n. 11. 4. & seq.

Capitulum Sede Vacante, tantum regit, vt tutor, œconomus, & atque administrator temporalis, & uecessarius, n. 5. 3

Capitulum Sede Vacante secundum alios succedit in omnibus, quæ sunt iurisdictionis ordinariæ, exceptis casibus de iure expressis, & quare num. 6. 7. & 8. 4

Capitulum succedere in iure Episcopali quoad ea, quæ experiuntur, expressa in iure, alij dixerunt, n. 9. & 10. 5

Capitulum Sede Vacante, cum distinctione, succedit in iurisdictione Episcopali in contentiosa, exceptis casibus in iure expressis, in voluntaria non, nisi quando in iure cauetur, aut necessitas sic exposcit. n. 11. 1. & 1. 3. ibid.

Capitulum in Sede Vacante, succedit in his, quæ sunt gratiæ, non nisi in quantum sit à iure concessum. n. 1. 8

Capitulum succedit à morte naturali Episcopi in iurisdictione Diœcesis, num. 2. ibid.

Capitulum illico à morte Episcopi queit se congregare ad eligendos Officiales pro administranda iustitia in Sede Vacante, solet tamen spectare post funus. num. 4. ibid.

Capitulum non succedit in his, quæ competunt Episcopo accidentaliter id est ex delegatione, & si delegatio fiat à Canone contra Machadum. n. 11. 12. & 13. 9. & 10

Capitulum non succedit in delegatione facta Episcopo, etiam si post presentationem mandari, fuisset mortuus Episcopus, n. 13. ibid.

Capitulum intrat ad gubernandum, si Episcopus sit captus à paganis, non Archiepiscopus. Vide sub n. 17. & 18. 9. & 11

Capitulum succedit, quasi Sede Vacante, si Episcopo in remotis agente eius, quem reliquit Vicarius moriatur, n. 17. ibid.

Capitulum verius est iam in praxi vt subintret ad gubernandum pro Episcopo translatò à tempore, quo in Dataria admittus est ad aliam Ecclesiam, & constet testimonio authentico, n. 19. & 22. ibid. & si hic aliud de iure videatur sub hoc n. 19. ibid. Vide n. 26. & 27. 13

Capitulum Sede Vacante, diffuciler exercet voluntariam iurisdictionem extra territorium, non sic Episcopus: num. 8. 16

Capitulum Sede Vacante potest exercere ea, quæ sunt iurisdictionis voluntariæ si necessitas vrget. Et qualiter in delegata. n. 1. & 2. 11

Capitulum non succedit in emolumentis, aut honorariis Dignitatis Episcopalis, reiecta omni consuetudine. nu. 3. 4. & 5. ibid. & n. 10. 22

Capitulum cum qua differentia, exercet in iurisdictione contentiosa, & voluntarias item, & delegata, & in gratiosis, n. 7. & 9. 21. & n. 15. 22

Capitulum succedit in iurisdictione quasi quodam iure accrescendi. n. 8. 21

Capitulum Sede Vacante, succedit in iurisdictione eorum casuum in quibus per stylum, constitutionem synodalem, aut consuetudinem eam acquirunt Episcopi, & in nominatione ministrorum. n. 11. & 12. 22

Capitulum non succedit in iurisdictione, quæ iure accidentali competit Episcopo, aut speciali iure. n. 14. ibid.

Capitulum non succedit in prouisionibus, aut nominationibus, quæ consuetudine, aut iure speciali spectant ad prouisionem Episcopi. n. 16. 23

Capitulum potest consuetudine acquirere Episcopo reseruata, nisi alias consuetudo improbetur. n. 18. & 19. ibid.

Capitulum Austuricense cum me Episcopo certatur super prouisione Receptorum, & Procuratorum, quorum vacatura contigerit in Sede Vacante. Et refertur quædam breuissima relatio de compromisso intentato, à quo iam initio recessit Capitulum. n. 20. 24

Capitulum Austuricenf. Ecclesiæ quibus prioribus fundamentis intendat se pertinere, vt faciat nominationem omnium ministrorum huius Audientiar, nu. 27. & 28. 26. respondendo dictis capitula sepe, & Clem. statutum. num. 31. 27

Capitulum Austuricenf. intendit succedere in omni emolumento proveniente ex omni actu iurisdictionis & sic in nominando

& Materiarum.

minando Officiales sua Audientie, vt facit Episcopus, n. 33. 34. 35. 36. & 37. 27. & seq. & nominare Receptores, super quibus est lis. n. 38. 39. & 40. 28. & seq. & quia ab anno 1615. erant in possessione nominandi Receptores, vt à nu. 41. 29

Capitulum Sede Vacante succedit in iurisdictione contentiosa, quia exercetur in inuitos; non sic procedit in voluntaria, quæ tantum exercetur inter volentes, vt n. 53. 54. & 55. & differentie ratio à nu. 56. 3

Capitulum Sede Vacante non exerceat iurisdictionem voluntariam, nisi in casibus præcisè necessariis vbi quid de Cardinalibus remissum n. 55. 32

Capitula Sede Vac. nequeunt reuocare Officiales ab Episcopis nominatos, nisi quos viuente Episcopo, possint deputare. n. 61. 34

Capitulum Austuricenf. præten dit posse nominare ad vitam Officiales, quorum vacatura accendit tempore Sede Vacante quemadmodum Episcopus illos ad vitam nominat, n. 64. & 65. vbi de ratione. 35

Capitulum Austuricenf. vendidit Officia, Procuratorum, & Receptorum, & si publice decernat talia, & alia Officia non posse vendi; contra doctrinam ab ipso relata. n. 32. & contra factam elargitionem Authoris pro maritandis virginibus. nu. 66. 35. vide numero 99. & 100. 41

Capitulum Austuric. solum poterat pro interim Sede Vac. nominare Recept. & Procurat. in casu, quo non superessent alij de numero, qui sufficerent pro pleno exercitio, quod in casu litis est contra, n. 60. 33. vt infra n. 69. & 70. 36

Capitulum Austuricenf. vt fundet immemoriam refert ab anno 1615. nominationes Receptorum esse factas, quæ eliditur, vt n. 74. & 75. 37

Capitulum nequit fundare immemoriam nec possessionem iuridice temporalem. n. 75. 39

Capitula Ecclesiarum Sed. Vac. nihil nouare possunt, etiam si allegetur consuetudo in contrarium, n. 83. 84. 85. 86. & 87. 39

Capitulum Austuricenf. litigauit contra D. Episcopum Caceres eo quod Receptorum Officia voluisset facere ad nutum, vt sic venderet, quem condemnarunt in Vallisoletana Cancellaria. n. 101. 41

Capitulum Austuricenf. nunquam potest D. Fernesin. de Potest. Cap. Sede Vac.

tuit de iure se intromittere in nominatione Receptorum, & Procuratorum, super quibus est lis, etiam si hæc Officia non annumerarentur inter fructus & emolumenta Episcopatus nostri, n. 98. 41. & sub n. 101. in fine 102. ibid.

Capitulum Austuric. allegat esse in possessione immemoriam nominandi Receptores, & Procuratores, n. 48. 31. & n. 74. 37. nostræ Audientie, quod non est vt infra, n. 50. 31. & n. 106. 42

Capitulum alijs fundamentis potuit contra nos Episcopum persuadere, quibus respondetur, n. 100. & seq. 43

Capitulum Austuricenf. ex duabus regulis intendit probare Procuratores, & Receptores esse nominatos contra spoliacionem à nobis factam, debuisse manu teneri in sua possessione, n. 40. 41. 42. 43. 44. & 45. 29. n. 111. 44

Capitulum nostrum Austuricenf. victum iam in Cancellaria, nunc anxie queritat in proprio Archiuium, & Notariorum alias nominationes antiquiores, sed nunc cum dolo præsumantur offendi post alias Capituli curas, & anxietates, facilis est intellectus. n. 107. 43

Capitulum Austuricenf. allegans in Cancellaria fundamenta, vt vis contra nos spoliantes declaratur, consequi non valuit, o. 118. 45. vt n. sequentib. ibid.

Capitulum se excusauit à mandato schedularum Regiæ, per Extrauag. iniunctæ. n. 3. & 4. 55

Capitulum Austuricenf. prouidet Officia temporalis iurisdictionis, vulgo de *La merindad* Vacante Sede Episcopali. n. 111. 57

Capitulum in Sede Vacante non constringitur ex rogatu Regio dare possessionem Episcopo, ei qui sine literis venit à n. 12. & 13. 57

Capitulum si velit, ex quo scit gratiam à Pootifice factam, poterit confirmatum Episcopum admittere, sine incur sione censurarum ex Nauarro, num. 15. 58

Capitula Vacante Sede, se legitime defendunt contra quamcumque Regiam schedulam, opponendo factam immunitatem Ecclesiasticam. n. 33. 61

Capitulum in Sede Vacante posse ad gubernandum Episcopum admittere sine Bullis præfensis Rex Philippus IV. n. 39. 62

Capitulum Sede Vacante, est tantum ad ministrator necessarius, non voluntarius. 62. 36

Index Rerum,

Capitulum Sede Vacante quæ solo testimo-
niali Datariz in papyro authorizata da-
re possessionem Episcopo electo, absque
censurarum inquisitione, & de praxi His-
paniæ per aliquot annos, & de casu Brac-
char. n. 18. & 21. 70

Capitulum Bracharense absque Bullis
Pontificiis posuit, vt administraret Ar-
chiepiscopatum nominatum Archiepis-
copum. n. 21. ibid.

Capitulum Sede Vacante si admittat Vi-
carium non ordinatum in sacris adhuc
quæ censuris resisti, donec nuncius
Apostolicus aliud explanet suo manda-
to, & de ratione non obstante Bulla Vr-
banica. n. 22. 23. 24. 25. & 71

Capitulum ex eo tantum quod non admit-
tit vt Vicarium Generalem non consti-
tutum in sacris, non inde valet si talis
Vicarius veniat cum speciali mandato
sui Episcopi, quæ nominare alium Or-
dinatum in sacris de Capitulo, aut extra.
n. 26. 72

Capitulum Sede Vacante debet vitia fa-
cere, & in vitia prætermittere. Et quare
ipsis Capitulis hanc curam Episcopa-
tum commiserint Pontifices summi.
n. 1. & 2. 78

Capitulum Sede Vacante potest exerce-
re æqualia, vel minora ex sibi permisis
iuxta differentiam contentiosæ, & vo-
luntariæ iurisdictionis. n. 4. 79

Capitulum Sede Vacante per se nequit
durare in gubernio, cum teneatur mi-
nistros nominare ex Trid. Conc. n. 5. &
6. 79

Capitulum quæ aliquando Vicarium Ge-
neralem eligere pro Sede Vac. non ex
suo corpore, sed extra, aliquem aptum.
n. 9. 80

Capitulum Sede Vac. tenetur à die scien-
tiæ mortis, aut translati Episcopi intra
dies octo continuos eligere Vicarium
Generalem. n. 10. ibid.

Capitulum Sede Vacante interponit de-
cretum in alienatione rerum Ecclesia-
sticarum, vel minorum. n. 11. 81

Capitulum Sede Vacante, licet teneatur ex
Trid. intra dies octo nominare Vi-
carium, quæ nihilominus purgare mo-
ram. n. 3. 83

Capitulum quæ coarctare terminum octo
dierum, vt nominet Vicarium Genera-
lem, sed non id statueret vt num. 1. & 6.
83. & seq.

Capitulum Sede Vacante, vt faciat nomi-
nationem Vicarij, & aliorum Officia-
lium, non tenetur observare formam

constitutam de iure pro electione Ca-
nonica, & quare. n. 9. & 10. 84. nec per
vota secreta, vt n. 11. 85

Capitulum Sede Vacante, quæ Vicarium
pro certo tempore nominare, nu. 14. &
n. 16. ibid.

Capitulum Sede Vacante valet constitu-
re duos Vicarios, vbi moris est. n. 16. ib.

Capitulum dum nominat Vicarium quæ
limitatam iurisdictionem ei concedere,
n. 20. 86. sed vt q. 9. à n. 5

Capitulum quæ Vicarium pro suo libito
revocare, si in constitutione illius hanc
posuit conditionem. n. 24. 87

Capitulum nequit nominare Vicario, am-
plius exercere, & si aliqui dicant ac-
cumulatiuum iurisdictionem durare in
Capitulo. n. 25. ibid.

Capitulum si quando constituit Vicarium,
sibi casus reservat, non est vt valeat de
ipsis cognoscere, sed vt pro illis alium
Vicarium nominet. n. 5. 6. & 7. 90

Capitulum cum eligit Vicarios, num Do-
ctores ex suo corpore eligere debeat, aut
saltem vnum graduatum, n. 52. & 55. 91.
& seq.

Capitulum Sede Vacante valet confirma-
re sibi Vicarium, qui erat alias Episcopi.
n. 21. 93

Capitulum in eligendis Vicariis discordante,
manet electio, pro habilioribus. nu. 24.
94

Capitulum valet nominare duos Vicarios
pro alternis mensibus. n. 31. 95

Capitulum causam appellatam à Vicario
foraneo, tenetur remittere cognoscen-
dam suo Vicario Generali. n. 16. 100

Capitulum syndicare valet suos Officiales,
quos nominavit pro Sede Vacante. n. 2.
101

Capitulum Sede Vacante nequit petere à
Vicario, Visitatoribus, & Fisco, nomi-
natis per Episcopum fideiussionem de
stando syndicarui, aut aliorum, vt nu. 14.
104. n. 17. non obstantibus legibus Re-
giis, de quibus, & n. 15. & 16. vide n. 21.
& de ratione n. 23

Capitulum cum causa valet iteratis vici-
bus ad nominandum Vicarios deveni-
re. n. 32. 109

Capitulum, Sede Vacante, habet cognos-
cere de arduis causis, scilicet decima-
libus, matrimonialibus, & criminalibus,
in matrimoniali causa, si ordinaria sit,
non vero Episcopo delegata n. 22. & 3.
n. 5. & fin. 117

Capitulum Sede Vac. valet eligere Vi-
sitatores, & administratores Generales
Episcopa

Episcopatus ad cogendum, & decernendum mandata, num. 5. & 6. 111. et si num. 8. ad 11. videatur luaderi contrarium.

Capitulum Sede Vacante in puniendis excessibus, & criminalibus, idem potest, ac Episcopus. n. 6. ibid.

Capitulum Sede Vacante, valet excommunicare, deponere, & imponere cessationem à diuinis, & suspendere, & interdicere. n. 6. 7. & 8. p. 117

Capitulum, Sede Vacante, potest absolvere à censuris, & deputare Poenitentiariorum, vt ab illis absoluant. n. 9. & 10. 118. nisi Papa interdicit, vt n. 11.

Capitulum, Sede Vacante, valet absolvere ab excommunicatione orta ex percussione in Clericum. n. 13. 118

Capitulum, Sede Vacante, de iure communi valet absolvere ab hæresi, hodie non sic, nec Episcopus, etiam virtute magni Iubilæi nisi exprimat, meo nu. 14. 15. 16. & 17. 119

Capitulum Sede Vacante, supposita differentia inter causas contentiofas, aut voluntarias iurisdictionis, habet cognoscere de causis in prima instantia, sicut Episcopus. n. 18. 119

Capitulum, Sede Vacante, potest decernere monitoria, vt reuelentur occulta, & occulti malefactores. n. 1. & 1. 120

Capitulum Sede Vacante, valet cognoscere de contractibus celebratis inter laicum a Clericis, & Clericum scum. n. 10. 122

Capitulum Sede Vacante, queit ratione iurisdictionis contentiofas absolvere, ad effectum agendi. n. 11. ibid.

Capitulum Sede Vacante, potest vti iudicio correctionis fraternæ iuxta textum Evangelicum, cum possit inquirere de delictis, & corrigere sicut Episcopus. nu. 1. 4. & 5. 121

Capitulum Sede Vacante, dicitur Prælatum Episcopi præmortui, aut translati successor. n. 5. ibid.

Capitulum Sede Vacante, valet cognoscere de contractibus à laico iuratis, sicut quando Episcopus, & eius Vicarius, queunt vt n. 6. & 7. fallit in contractibus laicis, vt n. 11

Capitulum Sede Vacante, ex natura iurisdictionis contentiofas non dispensat in votis, nec iuramentis, aliter voluntariæ, n. 15. & 16. 122

Capitulum Sede Vacante in his, quæ sunt voluntariæ iurisdictionis poterit dispensare, quando nimia exposcat necessitas

D. Fermosin. de Potest. Cap. Sede Vac.

secus si ea non adit. n. 17. & 18. 122. & seq.

Capitulum Sede Vacante, valet cognoscere de feudibus, si eius cognitio, alia iure ordinario ad Episcopum pertineret. n. 1. & 2. 124

Capitulum Sede Vacante, nequit facere inuestituras feudorum, nec petere iuramenta fidelitatis, aut homagium. n. 2. ibid.

Capitulum Sede Vacante, queit cognoscere de legatis piis, & de testamentaria alia qualibet causa, n. 3. & 4. ibid.

Capitulum Sede Vacante, valet compellere Executores testamentorum ad implementum, alij negant, nu. 4. 5. & 6. ibid. & seq. conueniunt, si pia sint legata.

Capitulum Sede Vacante, valet eligere pauperes, inter quos pia legata duti- buantur, n. 5. & 6. & hæreditatem Ecclesiæ legatam adire, vt n. 7. 125

Capitulum Sede Vacante, poterit compellere Religiosos parum pie voluntatis executores, & exigere rationes ab administrationibus piorum locorum, n. 8. & 9. ibid.

Capitulum Sede Vacante valet dare licentiam volenti Ecclesiæ edificare, secus vt donetur ius patronatus. n. 15. 126

Capitulum Sede Vacante, nequit dare licentiam, vt ædificentur Monasteria Monachorum, & Monialium. num. 7. ibid

Capitulum Sede Vacante, queit solvere debita Episcopi defuncti, referuando residuum Episcopo futuro, quod aliter apud nos praticatur. Et quid de salario debito Episcopo. n. 18. & 19. ibid.

Capitulum Sede Vacante, nequit iudicare de rebus pertinentibus ad Episcopatum, cum debeat spectari nouus Prælatum n. 20. & 11. & exemplificatur, n. 21. 127

Capitulum Sede Vacante, nequit innouare in his, quæ ad ius Ecclesiæ, vel Episcopi spectant. n. 1. ibid.

Capitulum Sede Vacante, nequit præscribere potestatem, quam pro Episcopo Sede Vacante exercuerit. n. 14. ibid.

Capitulum Sede Vacante, potest condere statuta pro bono regimine Diæcesis, si necessitas urgeat, & sint Capitulariter facta, n. 1. 2. 3. & 4. 128

Capitulum circa distributiones quotidianas nequit statuere. n. 6. 129

Capitulum nequit habere pro præsentibus Dignitates, & Canonicos, qui nunquam rendentiam fecerunt. n. 7. ibid.

Charitativum subsidium queit Capitulum G g 2 Sede

Index Rerum,

- Sede Vacante, & procuraciones recipere, sed nequit statuere, vt in futurum ex parte [miniatur. n. 8. & 9. 129](#)
- Capitulum Sede Vacante non potest aliquid extrahere de his, quae iure Episcopo conueniunt. [n. 10. 119](#)
- Capitulum Sede Vacante potest extra Visitationem de delictis subditorum inquirere. [n. 11. 12](#)
- Capitulum Sede Vacante nequit facere carcerem distinctum ab Episcopali. [n. 2. ibid.](#)
- Congruum potest Capitulum Sede Vacante assignare, & de ea cognoscere. [nu. 1. ibid.](#)
- Capitulum Sede Vacante, & si de iure valeat dare licentiam cuncti ad vniuersitates, studere volentes, Parochos hodie [iam non. nu. 4. & 5.](#) secus in aliis beneficiis, vt [n. 6. ibid.](#)
- Capitulum Sede Vacante habet iurisdictionem, quatenus expressum inuenitur ex [Panino. n. 134](#)
- Capitulum Sede Vacante videtur posse aggratiare, congrarium suadet, [n. 3. & 4. ibid.](#)
- Capitulum Sede Vacante valet multas impositas ab Episcopo remittere, in casu [vrgenti. n. 7. & 8. ibid.](#)
- Capitulum Sede Vacante, indulgentias nequit concedere, & si Episcopus valeat, & quare, etsi sit actus [iurisdictionis, & non ordinis. n. 10. 11. & 12. 135](#)
- Capitulum Sede Vacante, non succedit Episcopo in potestate iurisdictionis extraordinariae, qualis est indulgentiarum. Et de vera existentia, [n. 12. & 14. 135.](#) & seq. vt de aliis [exemplificatur. n. 15. ibid.](#)
- Capitulum nequit aliqua exercere, & si iurisdictionalia, vt [exemplificatur in aliquibus sacris ministeriis. n. 15. 136](#)
- Capitulum Sede Vacante, secundum, communem vnam sententiam, nequit dispensare in irregularitatibus, verius est vt possit, si instet necessitas vrgens, non aliter, [n. 16. & 17. ibid.](#)
- Capitulum nequit dispensare cum illegitimo in his, quae sunt merè gratiosa, nisi dispensatio fuerit debita petenti. [nu. 11. 137](#)
- Capitulum Sede Vacante, quando instante grauissimo periculo valeat dispensare in casibus Pontifici reseruatis, sub [num. 12. 21. & 24. 157. vt in impedimentis matrimonij, negat tamen Basilus Pontius. n. 15. 138](#)
- Capitulum Sede Vacante valet dare licentiam extero Episcopo, vt exerceat Pontificiam. [n. 26. ibid.](#)
- Capitulum Sede Vacante nequit, intra annum dare licentiam Episcopo intra se commemorantem ordinandi subditos Diocesis, etiam si sint regulares: aliter de non subditis, [n. 27. 28. & 30. 138. & seq.](#) exceptis casibus [n. 9.](#) ex ratione diuersa ibi posita.
- Capitulum Sede Vacante, quæit gratias dimissorias ab Episcopo concessas, eo mortuo reuocare, sicut valet Episcopus successor per edictum, numero [11. & 14. 140](#)
- Capitulum Sede Vacante nequit dispensare intra annum, vt quis queat ordinari, non seruatis temporum interstitiis, [n. 3. 5. 6. & 7. 142](#)
- Capitulum cum valet dare dimissorias intra annum, & dispensare in interstitiis. [n. 8. 143](#)
- Capitulum Sede Vacante valet concedere litteras testimoniales de idoneitate anno [durante. n. 1. 143](#)
- Capitulum dimissorias valet concedere, si Episcopus existat hæreticus. Et quid si Capitulares existant hæretici? [n. 2. 1. & 22. 144. & seq.](#)
- Capitulum post annum non arctatis, nequit concedere dimissorias, vt ordinentur etiam post annum ad ritulum patri mouij, vel [pensionis. n. 24. 145](#)
- Capitula concedentes dimissorias intra annum, & ordinati qualibus pœuis puniantur: cum distinctione inter maiores, & minores Ordines; item & primam [confuram. n. 43. 44. 45. & 46. 147](#)
- Capitulum Sede Vacante quæit dispensare in petitione debiti, data necessitate, vt in aliis, & de [ratione. n. 1. & 2. 148](#)
- Capitulum, aut eius Vicarius non nisi necessitate exigente valent absolvere à Casibus Episcopo reseruatis. [num. 3. ibid.](#)
- Capitulum Sede Vacante valet reuocare licentias Confessariorum Clericorum, non sic Regularium, numero [6. 7. & 8. 149](#)
- Capitulum non succedit quoad potestatis ordinis actus, vt exerceat per se, sed per Vicarios Episcopos, caute ad id vocatos, ne præiudicent iurisdictioni Capitulari. [n. 10. & 11. 150](#)
- Capitulum Sede Vacante valet sicut Episcopus dare licentiam Nouitiis, vt ante professionem disponant de bonis suis. [n. 1. 151](#)

Capitulum

& Materialium.

Capitulum Sede Vacante verius est quod potest dare licentiam Clerico transeundi ad dignitatem Ecclesiasticam in alienam Dioecesim. n. 8. 9. & 10. & absentiandi se à beneficio. vt. n. 11. 152

Capitulum per suos Visitatores queit visitare integram Dioecesim, sicut valet Episcopus. n. 14. 153

Capitulum Sede Vac. in ordine ad morum correctiōem habet visitare. n. 15. & 16. ibid.

Capitulum Sede Vacante (secundum Corralium) non succedit in prouisione beneficiorum, nisi quando in iure expresse cauetur. n. 13. 152

Capitulum Sede Vacante, potest eas collationes beneficiorum facere, in quibus nulla exercetur liberalitas. Et quæ illa talia dicantur, vel non? num. 14. & 15. 157

Capitulum nequit conferre beneficia, quæ spectant ad solam collationem Episcopi, & quarem. n. 16. & 17. 158

Capitulum nequit conferre beneficium, quando est interponendum consilium Episcopi. n. 1. 159

Capitulum Sede Vacante non succedit in conferendo beneficia deuoluta ad Episcopum, si sunt liberæ, secus si necessariæ collationis. n. 3. & 4. 160

Capitulum potest conferre beneficia ad se, & ad Episcopum spectantia, si Episcopus moriatur, item & præsentare, aut eligere. n. 5. & 6. 160. & seq.

Capitulum potest confirmare electum à se, quando electio est sua, & confirmatio Episcopi, si Episcopus moriatur. num. 7. 161

Capitulum nequit confirmare donationem iurispatronatus. n. 8. ibid.

Capitulum nequit præsentare ad beneficium iurispatronatus Episcopi, & si possit instituire, & confirmare ab Episcopo præsentatos. n. 9. ibid.

Capitulum verius est, vt non possit resignationes beneficiorum admittere, vt numero 1. 3. & 4. & si contra affirmet DD. qualitercumque factas, numero 1. 162

Capitulum nequit admittere permutationes beneficiorum spectantium ad collationem Episcopi. n. 6. ibid.

Capitulum nostre Austriacensis, nos spectauit vt fierent certæ permutationes. n. 8. ibid.

Capitulum queit ad tempus beneficia vacantia commendare, dando illis Vica-

rios, sed non in perpetuum. n. 10. & 13. 163

Capitulum queit & conomum pro administrando fructus beneficij constituere donec prouideatur distinguendo. n. 11. 13. & 14. 163. & seq.

Capitulum queit prouidere beneficia Sede Vacante, quorum collatio, aut præsentatio est amborum. p. 13. 167

Capitulum potest sceleratos beneficiarios si criminosi fuerint in magnis punire. n. 1. & 2. 169

Capitula Sede Vacante non intrant in merè gratiosis, & in conferendo, secus in destituendo, & deponendo, numero 3. ibid.

Capitulum Sede Vacante queit priuare concubinarium notum Magistratu, quo gaudet in Ecclesia. n. 4. ibid.

Capitulum nequit Episcopo dementi Coadiutorem dare, numero 1. & 6. ibid. & seq.

Capitulum queit compellere subditos ad ostendendum titulos suorum beneficiorum. n. 7. & 8. 170

Capitulum succedit in iurisdictione acquisita ab Episcopo, consuetudine, aut prescriptione. n. 11. ibid.

Capitula cum differentia succedunt Sede Vacante in contentiosis aut in voluntariis, & semper cum obligatione reddendi rationem suæ administrationis, Prælato futuro. n. 11. 171

Capituli consensum, aut consilium Episcopus requirere non tenetur in his, quæ dependent ab eius, mero imperio, & Monarchico. n. 4. & 5. 171

Consilium Capituli Episcopi sequi non tenetur, etiam ubi interrompere debet. n. 5. 175

Capitula Cathedralium tantum cum synodus sit, vocantur ad tractandum, non ad decidendum, & etiam in negotiis non tangentibus Capitula, numero 9. & 10. 176

Capitulum connexum in cognitione cum Episcopo non excluditur ex clausula seclus Episcopus cognoscat, quando agitur inter duos simpliciter. n. 18. 190

Capitulum censetur habere administrationem cum Episcopo. n. 11. 189

Capitulum quod gaudet iurisdictione adiutorum in principio, cuiusque anni nominat pro illa exercenda cum Prælato duos Præbendatos, quod si neglexerit illos assignare, monitione præmissa, solus procedet Episcopus. n. 2. & 3. 192

G g 3 Capitu

Index Rerum,

Capitulum absente Episcopo decernit, & perficit quod ad ipsum spectat. nu. [31. 195](#)

Capitulum nequit statuere super his, quæ tangunt statutum Ecclesiæ generale, vel iura Episcopi sine eius consensu. [nu. 1. 201](#)

Capitulum super his, quæ spectant ad Capitularia interna Capituli, potest statuere pro arbitrio sine consensu Episcopi, [n. 2. & 3. exemplificatur ibi in fine nu. 4. ibid.](#)

Capitulum grauando aliquem ex seruitoribus Capituli, vt v. g. propriis expensis, Præcentor ponat in Choro Succentorem, & eum grauiter multando, nihil fecit, & [quare n. 14. 15. & 16. 204](#)

Capitulum nequit decernere in eo, quod sit iurisdictionis poenalis, numero [15. ibid.](#)

Capitula, vt rectè statuant, requiruntur, locus, & quod in Congregatione, per duas saltem [partes. n. 17. ibid.](#)

Capituli appellacione soli Canonici continentur. n. [3. 216](#)

[Capitulum](#) nequit facere statutum annullans electionem ex defectu non vocatorum. n. [14. 217](#)

Capitula Sede Vacante, valent cessationem à Diuinis indicare, sicut & alias censuras ferre, [n. 43. & 48. 224. non](#) sic sede plena, vt [num. 44. & si](#) contra num. [45. quod intelliges si](#) alias data consuetudine permitteretur, vt [n. 48.](#)

Cardinali.

Cardinales ante nouendiale à morte Pontificis, non curant de nouo eligendo. numero [3. 8](#)

Cardinales à morte Papæ solent pro iustitia administranda illico curare de ministris [illius. n. 5. ibid.](#)

Cardinalium Declaratio. [n. 6. 21](#)

Cardinales, mortuo Papa, non valent statuta pro regimine facere. num. [24. etiam](#) prouisiones, & ordinationes, confirmare, mutare, & de nouo eligere Officiales, administratores deputare, & iudicare Papam intrusum, & alia. [nu. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. & 25. 30. & seq.](#)

Cardinalium Collegium videtur posse dare reuerendas pro ordinandis. num. [33. 131](#)

Cardinales solum valent quæ ad electionem Pontificis spectant. numero [24. ibid.](#)

Cardinales mortuæ Pontifici valent intra Curiam nonnullos Officiales nominare,

sed valent nuncios à Papa missos recipere, sed non alias iurisdictiones facere, nisi in periculo imminenti necessitudinis. n. [16. 131](#)

Cardinales cum Papa sunt membra Romanæ Ecclesiæ honorabilia, & vnum corpus. n. [5. 6. & 7. 192](#)

Cardinales magis debent esse Papæ familiares, quam Reges, & alij [Principes. n. 6. ibid.](#)

Cardinales vna cum Papa gerunt curam, & sollicitudinem vniuersalis Ecclesiæ. [n. 7. ibid.](#)

Cardinalium Collegiū videtur esse in quasi possessione gerendi ardua negotia vna cum Papa, & referuntur exempla de negotiis, aliter à Papa factis, & suspensis. [n. 9. 10. 11. 12. & 13. 193](#)

Cardinales deficiente Papa, gerunt, & administrant, vt corpus Ecclesiæ vniuersum seruetur illud. [n. 21. 194](#)

Cardinales loco Apostolorum pro adiutorio Pontificum, fuerunt [constituti. n. 24. ibid.](#)

Cardinales cum Papa habent plenam potestatem, quo defuncto penes illos residet [potestas. n. 24. ibid.](#)

Cardinalis debet contradicere, nec tacere, quando in Consistorio aliquid malè determinatur à maiori parte, si sit contra commune Ecclesiæ bonum, nu. [8. & 9. 227. secus si](#) res esset dubia. numero [10. ibid.](#)

Carolus Borromæus.

Carolus Borromæus posuit instructiones Canonicis circa sedendum, & standum in Choro, & in Capitulo, quæ sunt [22. n. 19. & numeris sequentibus. 223](#)

Casus.

Casus D. Didaci Salcedo rogatus, vt admitteretur tanquam Gubernator, non comprehenditur in Extrauag. iniunctæ. nu. [24. & 25. 59. & seq.](#)

Casus contentioſæ iurisdictionis, per quæ distinguantur à casibus [voluntariæ. n. 12. & 13. 81](#)

Casus voluntariæ iurisdictionis qui proprium. [13. & ibid.](#)

Cathedrali.

Cathedralis Austuricensis, à Diuo Iacobo erecta. n. [32](#)

Cessare.

Cessare à Diuinis tantum Episcopis competit. [n. 44. 224](#)

Christus.

Christus, & si Petro dederit omnem potestatem, [constituit](#) tamen Apostolos, vt [lio](#)

& Materialium.

Petro in necessitatibus essent adiumentum, ne Ecclesia, quam precioso sanguine redemit, orbat, posset iacere sine auxilio Apostolorum, & deinde Cardinalium, n. 13. & 14. 194

Citatio.

Citatio est necessarissima ad incipiendum omne iudicium: applica dicta sub num. 118. fallit quando citandus comparet. n. 49. 31

Collatio.

Collatio beneficiorum pertinet ad donationem, nisi in collatione necessario facienda n. 59. 33

Collatio beneficiorum est eorum fructus, & emolumentum; & sic non mirum, si etiam nominatio Officialium Curie, n. 101. 42. vi sub n. 105

Collationis beneficiorum actus de iure potest pertinere ad inferiores Episcopis. n. 117. 44

Collatio necessaria, dicitur illa, ad quam Episcopus precise tenetur, & quando sit illa, quae dependet à Patrono, n. 9. & melius, n. 10. 11. & 12. 157

Collatio debita certae personae, seu certo generi personarum, dicitur necessaria, & quando debetur operanti n. 10. ibid.

Collatio est fructus Episcopatus, qui solet referri futuro Episcopo. excipe, nu. 17. 19. & 20. 158

Collationes, quae libere sunt spectant ad Episcopum, secus necessariae, quales sunt Indorum, n. 19. & 20. 159

Collationes debita ut necessariae, potius confirmationes dicuntur n. 10. ibid.

Collatio libera, sicut nequit fieri à Capitulo, ita nec vnio. n. 8. 166

Commissarius.

Commissarii Capituli destiterunt à compromisso iam ad scripturam publicam redacto ex mandato eiusdem Capituli. n. 39. 22

Commutatio.

Commutatio viciniae voluntatis, quando valet fieri iure ordinario ab Episcopo, fiet etiam à Capitulo; secus in casibus, ubi iure speciali competeret Episcopo, n. 11. & 14. 155

Concessio.

Concessio in emphyteusim prohibetur, alienatione prohibita n. 118

Conciliium.

Conciliium Brachar. actu n. 9. 67

Concordia.

Concordiam facere potest Capitulum super iuribus Ecclesiae in dubiis iam ortis, quae liget Canonicos, & successores, in-

terueniente Episcopi auctoritate. n. 14. 103

Conferre.

Conferendi ius non habet Capitulum Sede Vacante, sed presentandi, sic, & de differentia n. 1. 3. & 4. 155

Conferendi beneficia ius conferitur inter fructus Episcopatus, quod maius est quolibet iure eligendi, aut presentandi. n. 4. ibid.

Conferendi libera, aut necessaria beneficia distinctio, non admittitur contra communem respectu Capituli, nisi, n. 5. 6. & 7. 156

Conferendi potestas quando est electa industria personae non transit in Capitulum. n. 6. ibid.

Confessarius.

Confessarios valet approbare Capitulum Sede Vacante, sicut Episcopus, qui habet territorium. n. 4. 140

Confessarios approbandi actus non est ordinis, sed iurisdictionis, n. 5. & 7. ibid.

Conferri.

Conferendi licentias datas reuocans Capitulum per generale edictum, etiam contra Religiosos, non admittitur. nu. 8. ibid.

Consensus.

Consensus noster, ut pro tempore, quo duraret terminus compromissi exercebant Receptores, & Procuratores à Capitulo nominati nobis esse nequit. n. 78. 38

Consensus, aut consilium Capituli requiri, ab Episcopo differunt. n. 2. 175

Consensus Capituli in sola alienatione rei mensae Capitularis requiritur. Qualiter in ea, quae fit mensae Episcopalis, n. 10. & 21. 177

Consensus Canonicorum singulariter exprimitur intervenisse, cum sit, ab Episcopo alienatio rei mensae Capitularis, quod secundum plures procedit in alienatione rei mensae Episcopalis, n. 14. 155. 16. & 17. & cum qua differentia nu. 2. 178

Consensus Capituli modo non contradicat, non est opus in alienatione rei Ecclesiasticae ad tempus. n. 30. ibid.

Consensus expressus, vel ratihabitio requiritur in alienatione Ecclesiastica, seu donatione. n. 31. & 32. 179

Consensus Capituli non requiritur in alienatione de parvis rebus ab Episcopo facta, si non est utilis, & ad sit necessitas, & quae tales dicantur, potius est in arbitrio iudicis. n. 33. & 14. 179

Consensus requisitus in actu, requiritur in

Index Rerum,

eius reuocatione. n. 7181
 Confensus non presumitur vlllo tempore
 in alienatione, in qua præcisè requiri-
 tur Papæ beneplacitum. n. 1183
 Consensus, & solemnitas Capituli requisi-
 ta in alienatione rei Ecclesiasticæ, præ-
 sumitur interuenisse spatio 30. anno-
rum, n. 23. & 24. fallit n. 25. 183
 Consensus Capituli, vt vnio valeat, sufficit
 vt interueniat post illam à Prælato fa-
 ctam, n. 18. & 19. 186. idem in suppressio-
ne, n. 20. & 21. fallit vt n. 22. 187
 Consensum Capituli requirere tenetur in
 his, quæ spectant ad administrationem
 bonorum, & ad Capitulum. num. 11.
189
 Consensus singulorum requiritur in his,
 quæ ad utilitatem singulorum spectant.
n. 5. & 18. 199
Consuetudo.
 Consuetudo vlla potens est ad auferenda
 Episcopo successori per Capitulum Sede
 Vacante emolumenta. n. 106. 42
 Consuetudo donandi aliquid in ingressu
 Canonici, est improbatæ, n. 22. & 24.
 sed non omnis improbatæ vt à n. 25.
118. & seq.
 Consuetudo dandi aliquid in admisione
 Canonici, si adiudicetur tantum fa-
 bricæ, & non singulis toleratur, n. 25. &
26. 119
 Consuetudines dandi aliquid, etiam pro
 restauratione, aut reparatione mense
 Capitularis, laudabiles non sunt, si id ce-
 deret in utilitatem singulorum. num. 27.
ibid.
Constitutio.
 Constitutio Synodalis 2. cap. 26. num. 71.
37
 Constitutio Iulij III. quid continet. nu. 129.
69
 Constitutiones Pontificum; nequeunt in
 Sede Pontificali Vacante, emendari, aut
 auferri per Cardinales n. 15. 131
 Constitutio Pij V. super conferendis bene-
 ficiis, verius est, vt non expirauerit.
n. 11. 152
 Constitutionum synodaliom publicatio re-
 quirir consensum, aut consilium Capitu-
 li, vbi id expresse cauetur. n. 8. 176
 Constitutio ab Episcopo facta, & Capitulo,
 vt deur. seruitoribus Capituli in admis-
 sione Canonici noui, non toleratur, secus
 si conuerteretur in vsum fabricæ. n. 28.
119
Contractus.
 Contractus viles Ecclesiæ, sunt validi,
 etiam si fiant sine utilitate. n. 11. 177

Contractus, & distractus à pari procedunt.
n. 6. 181

Curia.

Curia stylus nunquam Vicario Sede Va-
 cante committit dispensationes, sed Epi-
 scopo viciniori. n. 9. 98

D

Data.

Date tempus in gratiosis attenditur.
n. 14. 221

Decanatus.

Decanatus Dignitas inter alias splendet.
n. 7. 111

Decanus.

Decani, Archidiaconi, & alij iudices infe-
 riores, iam non possunt cognoscere de
 matrimonialibus, ac criminalibus causis.
n. 3. 116

Decanus, seu alius Præses possunt conuo-
 care Capitulum in diebus solietis, aut ex-
 traordinariis, si opus sit, dum horæ Ca-
 nonicæ non impediatur, num. 1. & 8.
111

Decanus semper intelligitur quandocum-
 que sit mentio, de Capitulo. Et quare.
n. 6. & 7. ibid.

Decanus, seu Præses tenetur congregare
 Capitulum, quoties instatur per Cano-
 nicos, aut quando seruitio Ecclesiæ ex-
 pediiri videbitur. n. 8. ibid.

Decanus valet sine licentia Episcopi con-
 gregare Capitulum, si sine ea soleat con-
 gregari. n. 9. ibid.

Decanus, aut prima Dignitas Catho-
 dralis debet esse Presbyter. numero 16.
122

Decima.

Decimæ ab Episcopis concedi nequeunt
 laicis sine Papa; sicut alias non sufficiat
 immemorialis absque fama priuilegij,
 vel recognitione feudali. num. 2. & 9.
181

Decimarum concessio ab Episcopo facta
 non valet, cum beneplacitum Papæ in
 facultate debeat exprimi. num. 9. & 10.
ibid.

Decimæ concessæ à Pontificibus Castellæ,
 seu Lusitanæ Regibus (quæ tertiæ di-
 cuntur, possunt à laicis in alios transfe-
 ri. n. 14. 182

Decimæ in vim alienationis valent conce-
 di ab Episcopo cum consensu Capituli
 respectu vsus temporalis. n. 15. ibid.

n. 16. 183 Decima.

& Materialium.

Deciso

Decisio Poenalis non extenditur. n. 1. 5.60

Declaratio.

Declarationes Cardinalium quam auctoritatem habent. n.6.3.34

Decurio.

Decuriones ciuitatum, sortuo Prætoribus gubernant, donec alter provideatur à Concilio Castellæ. n. 3.72

Decuriones ciuitatum nunquam syndicantur Prætores, & eius Officiales. nu.1.8.105

Degradare.

Degradare, vt solus Episcopus possit ex commissione Papæ, non aufertur potestas à Capitulo. n.1.5. & 16.190

Delegatus.

Delegatus ad vniuersitatem causarum, dicitur instar Ordinarij, vbi quomodo hoc intelligatur. n.11. & 12.17

Deuolutio.

Deuolutio fit ad Episcopum de collatione faciendâ à Capitulo, in quo fuit negligens, & si Episcopus interuenisset vt Canonici, secus si vt Episcopus. n.1.3. & 14.227

Dictio.

Dictiones, quæ in hoc titulo de Capitulo Sede Vacante, possent exornari, Panquinus largè explanauit. n. 1.3

Dictio omnino, quam naturam habeat. n.1. & 2.83

Dies.

Dierum octo terminus pro eligendo à Capitulo Vicarium, debet esse completus. n.7.84

Dignitas.

Dignitates non sunt de Capitulo, nisi in eorum electione exprimantur. n.3.316

Dignitas Episcopalis debet sustinere decorem & grauitatem vbique sibi debitam. n.3.321

Dignitates suppressas nequit suscitare. nu. 32.183

Dimissoria.

Dimissoria rite data non expirant morte concedentis, si non reuocetur gratia. n.9.143

Dimissorias expedire valet Collegium Cardinalium à morte Papæ. n.10. ibid.

Dimissoria expediri à Capitulo expirant aduentu noui Episcopi, nisi reuocentur ab illo. n.1.1. ibid.

Dimissorias nec pro prima Tonsura queit Capitulo Sede Vacante dare intra annum, nu. 16. & 17.144 alias puniunt, vt n.18. fallit. n.19. & 20.144

Dimissoria valent concedi ab vno ex Cap. D. Fermosin. de Potest. Cap. Sede Vac.

nonicis, si Canonici dispersi sint causa hæresis. n.12.145

Dimissorias nequit Capitulo dare intra annum, etiam si haberet territorium distinctum & exemptum ob immemorialem. n.31. ibid.

Dimissorias concedit Capitulo in beneficiis coarctatis. n.32.146

Dimissorias pro subditis ordinandis concedit Capitulo, vel Vicarius post annum indistincte. n.40. ibid.

Nuntius Hispaniz quando pro ætatis dimissorias concedat? remissiuè. num. 41. ibid.

Dismembratio.

Dismembrationes Capitulo Sede Vacante nequit facere beneficiorum, quia hoc est species alienationis. n.1.3. & n.7.165. & seq.

Dismembratio nequit fieri, nisi vocato Rectore. n.3.165

Dispensatio.

Dispensationes matrimoniales nunquam ex stylo Curie Romanæ diriguntur Capitulo Vacante Sede, sed Episcopis vicinioribus. n.10.9

Dispensationes casuum, qui sunt iurisdictionis voluntarie valent exerceri extra Diocesim. n.10.137

Dollor.

Dollor quidam rigide intelligendo Extravag. iniunctæ de elect. dixit per illam arrogatas fuisse alias antiquiores decisiones Pontificias, quod non est verum, vt n.30.31. & 33.60. & seq.

Documentum.

Documenta quæ de nouo Capitulo præsentat compulsata ex libris actuum Capitularium quibus per alias nominationes Receptorum & Procuratorum, volunt, corroborare ius quod prætendunt explanantur, & concluditur non Officere Episcopo Austuricensi. n.125. & num. seqq. ad 145.47. & seq.

Dominus.

Dominus quando potest possessionem vindicare auctoritate propria. n.117.45. & n.110

Donare.

Donare prohibentur ij, quibus libera administratio prohibetur. n.18.158

Dulciaria.

Dulciaria multa, sunt de genere prohibitorum, etiam in admissione Canoniciatus. n.13.218

Index Rerum,

40170 3011 B109

E

Ecclesia.

Ecclēsia dum vacat, caret legitimo de-
fensore. n. 13. & 15. 171

Cardinalis debet contradicere, nec tacere,
quando in Consistorio aliquid male dei
terminatur, à maiori parte, si sit contra
commune Ecclesie bonum, vt numero
9. secus si res esset dubia. num. 8. & 16.

Ecclēsia Valentina habet, vt Canonici va-
leant occupare Sedes vacuas Dignita-
tum, n. 14. & 15. & qualiter intelligatur,
n. 16. 130.

Ecclēsia dicitur vacare, si caret legitimo, &
immediato Prelato, qualis est Episcopus
respectu Capituli, Abbas respectu Ab-
batialis & c. n. 18. 171

Edicta.

Edicta generalia valet Episcopus facere
sine consilio, aut consensu Capituli. n. 3.
188.

Electio.

Electio formalis dicitur cum sit à maiori
parte, respectu totius, non aliarum par-
tium n. 10. & 14. 166

Electio, & collatio Dignitatum, & Canoni-
catuum olim ad Episcopum, & Capitulum
pertinebant. n. 21. 192

Elemosyna.

Elemosyna, ad quas Episcopus teneba-
tur, potest Capitulum Sede vacante im-
partiri. n. 11. 129

Emolumentum.

Emolumenta, & fructus, quæ proveniunt
ex sigillo, aut ex iurisdictione vndequa-
que Capitulum Sede vacante, debet fu-
turo Episcopo reservare. numero 31.
17

Emolumenta, & fructus Episcopo futuro
reservanda, ex dicto cap. quia sæpè de
elect. & dict. Clement. statutum, eodem
non solum consistit in pecunia, sed in
eo, quod sit honorificum. n. 102. 21

Emolumentorum appellatiooe quælibet
commoditas venit. n. 1. 43

Emolumenta, & fructus ad prelatos Cameræ,
etiam extenduntur, & ad promissiones, &
nominatiooes Officialium. n. 105. ibid.

Emphyteuta.

Emphyteutæ iurata valent res tam solite
in feudum dari sine solemnitate. n. 3. 81

Emphyteuta.

Emphyteuta potest compelli à Domino, vt
ostendat titulum. o. 9. 172

Episcopus.

Didacus Salcedo, & Beancos à Rege nostro
Philippo IV. anno 1640. fuit missus cum
schedula Regia, vt Capitulum Austriæ
eos cum recipere ad gubernandum
Episcopatum, dooce à depta possessione,
vt Episcopus ministraret. num. 1. & 2.
14.

Episcopus.

Episcopi generaliter præscripserunt posse
omnia iurisdictionalia exercere absque
consensu, aut consilio Capituli, etiamque
excessus punire. n. 1. 175

Episcopus de Anillo commotans in propria
Diocesi, de licentia Capituli, mortuo
Prelato, valet ea exercere Pontificalia,
& ordines conferre Regularibus, n. 1. &
174

De Potestate Episcopi qui scripserint 1. 1.
173

Episcopi, & Canonici qualiter vnum cor-
pus constituent, Episcopus, vt caput: illi
vt membra. n. 3. 174

Episcopus sicut in arduis tenetur requirere
consilium Capituli. n. 1. 188. vt n. 10.
sic in condendis statutis, si iure ordina-
rio procedi fecerit, vt Papæ Legatus
n. 1. & 1. fallit n. 3. ibid.

Episcopus potest suum Capitulum contuocare,
vt se Capitulariter congreget, in
spectantibus ad Dignitatem Episcopa-
lem. n. 2. 10

Episcopus, vel eius Vicarius Canonicus
potest intervenire in actibus Capitulari-
bus, si non agatur de proprio interesse.
n. 1. & 14. 3. & 113

Episcopus est caput sui Capituli, Capitula-
res membra, constituentes vnum corpus
cum eo. n. 1. 3

Episcopus in Choro, & in sessionibus de-
bet habere locum sublimiorem. num. 2.
121

Episcopus, aut eius Vicarius in Canonicis
criminosos sine coniudicibus adiutis
non procedit in Cathedralibus, vbi iu-
risdictio sic accumulata ystratur. n. 1. 1.
& 1. 192

Episcopus nequit impedire, vt congregen-
tur Canonici in Aula Capitulari ad tra-
ctanda negotia. n. 4. 111

Episcopus si procedat ex vi iuris, aliter de-
bet facere vniorem, & si ex vi Pontificie
commissionis. n. 4. 189

Episcopus debet abstinere à multitudi-
ne statutorum. n. 4. 188

Episcopus potest admittere resignationem
beneficij Pontifici reservati, non tamen
conferre. n. 5. 163

Episco

Episcopus, senalius, Prælator, dicitur alii quando Procurator suæ Ecclesiæ. nu. 5.

114

Episcopus nequit rem communem cum Capitulo emphyteutare absque eius consensu. n. 5. 181

Episcopus non potest restituere delinquentes ad famam, nec alius iudex inferior, nec Capitulum, quantumvis de Episcopo alij sentiant posse, num. 5. & 6.

134

Episcopi vere Principes sunt, & non Vicarij Pontificis. n. 6. ibid.

Episcopus, nec tanquam æconomus se ingerit in administratione, non expeditis Bullis, & præsentatis. numero 5.

56

Episcopus, etsi verus sic dicatur à pronuntiatione Pontificia, tamen non administrat, nisi litteris præsentatis, alias ipse, & Canonici incurrunt pœnas extrauag. n. 6. ibid.

Episcopus ante adeptam possessionem, nequit iurisdictionalia exercere. numero 7. ibid.

Episcopus in compluribus Cathedralibus confert Canonatus sine consensu, aut consilio Capituli. n. 7. 176

Episcopus nonnullum ostensis litteris, non installatur. n. 8. 56

Episcopus successor valet reuocare licentias confectas à prædecessore datas Religiosis. n. 9. 150

Episcopus abique recognitione feudali, nequit laicis concedere ius percipiendi decimas. n. 10. 181

Episcopus cum maiori parte Capituli potest statuere, vt quilibet ex Canonici contribuatur pro sustentatione alicuius scholaris pauperis, & quod ceteri Clerici de superabundantibus dent fabricæ. numero 6. & 7. 188. & seq. & quando ad id valeant deuenire. n. 8. ibid.

Episcopus etiam cum consensu Capituli nequit facere statuta in præiudicium Prælatorum inferiorum. n. 9. 189

Episcopus vbi interesse, aut præiudicium Capituli interuenit, nequit sine illius consensu statuere, numero 10. & 11. ibidem.

Episcopus quando potest cogere ad congregandum Capitulum, debet illos relinquere solos. n. 10. 111

Episcopus nequit cogere Capitulares, vt sibi declarent negotia tractata intra Capitulum. n. 11. ibid.

Episcopus, & si habeat facultatem congregandi Capitulum, sed non in pro-

D. Ferris de Poss. Cap. Sede Vac.

pria domo, sed in loco alias solito, vt facit Christa, n. 1. ibidem.

Delegatæ causæ Episcopo, eo mortuo, non possunt expediri per Capitulum, nec eius Vicarium. n. 11. 99

Episcopus valet Canonicos compellere, vt sibi præstent copiam actorum Capitularium. n. 13. 111

Episcopi vox, tanquam talis, valet tantum, sicut alias vox integri Capituli, nisi excipiat, n. 15. ibid. vt infra n. 14. secus si, vt Canonici interueniat. Vide n. 16. 18. & 19. ibid.

Episcopus Titularis tantum, qui vt Canonicus alterius Ecclesiæ intrat in Capitulo habet eam vocem, ac quilibet alius, & si magis ponderatiam. numero 16. ibid.

Episcopus Titularis vtitur Rochero, & aliis insigniis, & præcedit aliis in sessione. nu. 16. ibid.

Episcopus in conferendis Præbendis simultaneousè, habet tantam vocem, quantum ex alia parte integrum Capitulum, si Episcopo de iure speciali ius eligendi ad Episcopum, & Capitulum spectet simul. num. 18. & 19. ibid. & seq. non sic si de iure communi. n. 20. quod impugnatur. n. 21. & 22. 13

Episcopus nequit procedere sine consensu Capituli in his, quæ aliquo titulo sunt communia cum Capitulo, nisi spectaret negotium à Pontifice Episcopo commissum, ad interesse Capituli. n. 13. 14. & 15. 189. & seq.

Episcopus in electionibus, in quibus eius confirmatio requiritur, non habet vocem, quantum Canonici. num. 15. & 16. 117

Episcopus non valet confirmare actum à se factum. n. 16. 118

Episcopus nequit cognoscere de causa demandata suo Vicario, etiam si commissæ sit Episcopo, dum tamen litteræ fuerint præsentatæ coram Vicario. numero 16. 19

Episcopus Hispanus, Lusitanus, siue remotus, quatenus se ingerens, aut admissus ad administrandum, releuetur, à pœnis extrauag. iniunctæ de elect. cap. auaritia, & aliorum eodem tit. extra, & lib. 6. n. 16. 69

Episcopus instituere, vel destituere nequit sine consensu fratrum. numero 18. 123

Episcopus valet dispensare in irregularitate subditi extra Diocesim. num. 19. 137

H h 2 Episco

Index Rerum,

Episcopus, qui se vult ingerere in administratione ante Pontificiam confirmationem, non admittitur. Quid de alijs electis non Episcopis. [19.p.58](#)

Episcopi eligentes Vicarios Theologos, aut alios ineptos peccant, & ipsi electi, ubi quid de restitutione male [actorum. n. 11.](#)

Episcopus valet sibi Vicarium non Canonistam eligere, si ipse sit in iure peritus, talis Episcopus alius malo [facies. n. 10. & 12. 93. & seq.](#)

Episcopus nequit in perpetuum Ecclesias alijs cōcedere, & subscriptione Clericorum, vel earum status [mutare. n. 10. & 11. 183](#)

Episcopus sine consensu Capituli, vel auctoritate Papæ non potest alicui Monasterio Ecclesias, seu fructus concedere, etiam cum consensu Patroni. num. [11. ibid.](#)

Episcopus D. Didacus Sacerdote constabat, ut foret confirmatus à Papa, nec de hoc dubitari [poterat. nu. 11. & 12. 59](#)

Episcopi confirmati scientia, quibus probetur præsumptio. n. [11. ibid.](#)

Episcopus cum Capitulo nequit statuere, ut aliquid detur in receptione alicuius Canonici, nec ut promittatur, si cadat in utilitatem singulorum. num. [19. 11. & 12. 118. num. 15. 16. & 17. fallit numero 18. 119](#)

Episcopus non licet quidquam capere pro collatione Canonici. numero [10. 118.](#)

Episcopus, ut caput, & Capitulum, ut membra constituunt in Ecclesia vnum [corpus. n. 11. 113](#)

Episcopus prouidet in Cathedralibus Dignitates, & si vna cum Canonicis alias Præbendas prouideat. numero [11. ibid.](#)

Episcopi hodie in electione Doctoralis, Magistralis, & Canonice Scripturæ, ac Penitentialis, & si interet ad votandum, ut talis, non habet nisi vnam tantum vocem, qualem quilibet alius Canonici. [n. 14. & 15. ibid.](#)

Episcopus solebat in mensibus ordinariis prouidere Canoniam Sacræ Scripturæ, hodie non, nisi Capitulariter in Regnis Castellæ, Legion. & aliis nostræ coronæ. num. [15. & 16. 113.](#) Idem de penitentialia, ut n. [17. 114.](#)

Episcopus valet pro suo arbitrio expendere fructus fabricarum, præcipue per viam visitationis, & reuisionis administrationis [bonorum. n. 11. 117](#)

Episcopus nulliter procedat, si procedat sine consensu Capituli, in negotiis, in quibus sit [conscripto. n. 11. 190.](#)

Episcopus translatus, etiam compulsiu, statim, ac in Dataria admissus est, amittit ius ad primam Ecclesiam secundum aliquos, aliter, ut [n. 16. & 17. 113.](#)

Episcopus nequit ad aliam Ecclesiam transferri, nisi interueniat eius consensus. [n. 17. ibid.](#)

Episcopus negligente in administranda iustitia non ad Capitulum, sed ad Superiorem deuoluitur remedium, ut [n. 11. 129. & 10. ibid. & seq.](#)

Episcopus in electione Præbendarum de Officio, non habet præeminentiam in suo loco, & quid prædicetur in equalitate votorum remissio. numero [18. 114](#)

Episcopus nullus queit Religiosos ordines contere in Diocesi, in qua est Sedes Vacans sine licentia Capituli. num. [18. 119](#)

Episcopus ut vacet à cura Episcopatus, nequit suum imperium transferre in Capitulum, ut gubernet, & quare. [n. 11. & 12. 114](#)

Episcopus admissus, ut gubernaret, differt ab admissio, ut administret in bonis. nu. [11. 61](#)

Episcopus poterit Capitulum convocare, & vota exquirere, & iuxta ea concludere si tale faciat in negotiis, nec ad se, nec ad suos spectantibus. numero [11. 125](#)

Collatio beneficiorum, quæ sunt de Capitulo, per eius negligentiam deuoluitur ad Episcopum, vel ad Archiepiscopum. [n. 50. & 51. 124](#)

Episcopi Austuricens. fundant latè legitimam facultatem nominandi Procuratores, & Recepsiores ad vitam nominatorum, & respondent fundamentis supra in contrarium adductis. [n. 50. 55. & seq. 11. & 12. sed contra quod ad Episcopos tantum pertinere probatur numero seq. & constat ex processu, num. 82. 119](#)

Episcopi Austuricens. sunt in possessione immemoriali legitime probata scientia, & patientia Capituli nominandi ad vitam Procuratores, & Recepsiores suæ Audientiæ probata ex veritate processus, quem pro se Decanus, & Capitulum coram me Episcopo diu ventitarunt. [n. 51. 11](#)

Episcopus valet cessationem à Diuinis indictam per Capitulum, Sede Vacante, reuocare,

& Materialium.

reuocare, num. 48. & 49. 134
Episcopi successores non preiudicantur, ex
patientia antecessorum, numero 88.

Examen.

Examen de moribus spectat ad Capitulum
vel Ordinarium, quantum Nuncius
Apostolicus dedisset litteras testimonia-
les, n. 14. 144

Excessus.

Excessus Capitulum in Sede Vacante
commissi, Reges quam pluries commo-
uerunt ad remedia, precipue apud In-
dos, nu. 17. & 18. 62

Extrauagans.

Extrauag. iniuncta verba referuntur, &
eorum intellectus, numero 5. & de ra-
tione talis decisionis, num. 7. & 8. 56. &
latè numero 14. & potius sub qu. 6.
sequenti.

Extrauagans iniuncta de elect. qualiter in-
telligatur respectu Episcoporum crea-
torum apud Romanam curiam existen-
tium, pro Prouinciis Italix. Et quid pro
Hispanicis & aliis remotis, n. 14. 68. 15. &
16. 69. 17. 18. & 19. 70. ubi de gloria il-
lius, vide supra sub qu. 5

F

Frustrum.

Frustrum semper spectant ad possessio-
nem, n. 10. 11

G

Gratia.

Gratiam facere post sententiam est de
referuatis Principi. num. 4. & 5.

134
Gratia semel concessa ab Episcopo, eo mor-
tuo, aut translatio non expirat, vt in sinna-
tor exemplis, etiam in dimissoriis quoad
ordines, nisi reuocetur expressè à suc-
cessore, n. 31. & 32. 139. & seq.

I

Imperator.

Imperatores queunt se subicere aliis iu-
dicibus, n. 12. 14
Imperator electus ante confirmationem
potest administrare, n. 17. 58

Imperium.

Imperium merum nequit ad mixtum pro-

rogari, aut ad iurisdictionem simplicem,
nec iurisdictione criminalis ad civilem,
nec in aliis breuiter, n. 13. 17

Improbi.

Improbi, & audaciores sunt in principio
Sedis Vacantis, n. 17. 6

Incompatibilitas.

Incompatibilitas secundi beneficii, vt va-
cer primum, non operatur, donec de se-
cundo capta sit possessio, 20. 11

Indulgentia.

Indulgentias Episcopus concedit, non alijs
Prælati inferiori, etiam Regulari. n. 11.

135

Indulgentias poterit Capitulum concede-
re ex speciali Papæ commissione, n. 13.
ibid.

Indulgentiarum concedendarum potestas,
qualiter existat in esse iurisdictionis ex-
ternæ, cum pertineat ad forum inter-
num, n. 14. 136

Installari.

Installari poterit prohibitus ante confirma-
tionem administrare jure & administra-
re in spiritualibus, n. 17. 60

Instrumentum.

Instrumentum Capitulariter confectum
valet, & si non subscribatur à singulis, ex
Capitulo, n. 18. 108

Interstitia.

Interstitia remittendi facultas nunquam sicut
Episcopo, competat Capitulo & quan-
do, n. 4. & 6. 141

Inuentarium.

Inuentarium si Clerici hereditatis sit, po-
tius est, vt coram Clerico iudice fiat, n.
12. 125

Iudex.

Iudex ex Officio potest legitimum ius ha-
bentem defendere contra quemlibet
inquietantem, numero 120. & 121.
46

Grauari timens pro alieno debito, potest
implorare officium iudicis, num. 121.
ibid.

Iudex, qui absoluit à iuramento, non ideo
fit iudex causæ iurate, numero 12.
121

Iudicium.

Iudicia nunquam à Spolio incipiendi, n.
44. 30

Iudicium integrum reputatur, quod pluri-
morum confirmatur sententia, nu. 13.
200

Iuramentum.

Iuramenti absolutio ad effectum agendi,
non desiderat participationem secus ad
obligationis absolutionem, n. 12. 122

Hb 3 Iuramen

Index Rerum,

Iuram. erit relaxatio inter Clericos preſti-
ti, ſpectat ad Eccleſiaſticum, & à quo iu-
dice peratur. n. 14. ibid.

Iuriſdictio.

Iuriſdictio, quam exercet Capitulum, dum
Sedes vacat, eſt ordinaria, ſed cum limi-
tatione ad Episcopos, quæ eam magis ex-
tentam exercent. n. 5. 5.

Iuriſdictio Sedis Vac. intra illos octo dies
Trid. eſt penes Capitulum donec no-
minetur Vicarius. n. 6. 8.

Iuriſdictio Delegata, quæ competat Ca-
pitulo Sede Vacante, morte, aut abſentia
Episcopi, dicitur. num. 9. 9. & numero 14.
ibid.

Iuriſdictio data Episcopo, delegata à iure,
vt procedat, tanquam delegatus ſedis
Apoſtolice, differt à data à iure, ſeu
Conſilio in aliquibus caſibus, quam alias
non habebat. Et quæ tranſeat in Capitu-
lum, remiſſiue. numero 14. 15. & 16. ibi-
dem.

Iuriſdictio voluntaria in conſecratione, in
ordinatione, benedictione, authoritate,
ſiue decreti interpoſitione, abſolutione,
beneficiorum proſiſione, diſpenſatione,
& in his ſimilibus; item adoptione,
emancipatione, & aliis, vt ſub n. 2. & 3.
15. & n. 9. 16.

Iuriſdictio contentioſa ideo dicta, quia
exercetur in inuitos, voluntaria in vo-
lentes tanquam. n. 1. 15. & n. 3. & 4. ibid. &
n. 8. ibid.

Iuriſdictio voluntaria valet exerceri extra
territorium etiam citra voluntatem iu-
dicis illius, non ſic contentioſa. num. 5.
ibid.

Iuriſdictio contentioſa, & voluntaria dif-
ferunt in modo prorogandi de vno ad
alium iudicem, hæc valet prorogari ex-
tra territorium, & cum differentia con-
tentioſæ, vt n. 6. & 7. ibid.

Iuriſdictio voluntaria quando & ſi ſit cum
contentioſa, valeat extra territorium
exerceri, quando tantum intra. num. 9.
ibid.

Iuriſdictio delegata cur non exercetur à
Capitulo Sede Vacante, niſi data neceſ-
ſitate. n. 14. 17.

Iuriſdictio Capituli Sede Vac. eſt ſubſti-
tuta Pontificis pro ſola Sede Vac. vſque
ad aduentum noui Preſlati. numero 61.
34.

Iuriſdictio voluntaria taxatiue tranſfertur
in Capitulum Sede Vacante. numero 67.
16.

Iuriſdictio data alicui, vt ſolus procedat,

non eſt alij communicabilis, explicat
n. 14. & 15. 189.

Iuriſdictionalia.

Iuriſdictionalia, Sede Episcopali Vacante,
ſolent tractari per Miniſtros Capituli,
quaſi domestice. n. 16. & 17. 6.

Iuriſdictionalia Episcopatus non pendent
à conſecratione, ſed à confirmatione.
n. 17. 70.

Iur.

Ius vnumquodque remanet, quoties duo
iura ſunt in eadem perſona. numero 18.
118.

L

Laicus.

Laicus iudex nequit Eccleſiaſtica ne-
gotia tractare: fallit ſi miniſteriali-
ter ea velit tractare, vel ſi agat de facto
rei Eccleſiaſticæ. n. 3. 66.

Laici plerumque conſtituuntur Procura-
tores ad negotia audientie Eccleſiaſti-
cæ. n. 4. 67.

Laici in Eccleſiaſticis poſſunt eſſe Conſi-
liarij, & Aſſeſſores, numero 6. & ſub n. 9.
ibid.

Laici Procuratorio nomine in Eccleſiaſti-
cis tantum agunt, non proprio, vt exem-
plificatur, uumero 7. 10. 11. & 12. ibi-
dem.

Laicus queit eſſe œconomus rei Eccleſia-
ſticæ, ſi agat miniſterialiter. numero 10.
ibidem.

Laicus queit recipere inueſtituram bene-
ficij pro Clerico. n. 1. 68.

Laicus iudex cognoscit de contractibus
laicis, dempto iuramento prius per Ec-
cleſiaſticum. n. 8. 111.

Laici poſſeſſores decimarum loco reſtitu-
tionis, ſatiſfaciunt, ſi eas donent, alteri
Eccleſiæ ſine conſenſu Clerici, numero
1. & 12. fallit vt numero 13. 181. &
ſeq.

Laici intruſi tenentur præciſe reſtituere
decimas vero Domino, id eſt propriæ
Eccleſiæ. n. 13. 183.

Legatum.

Legata Canoniciſ indefinite relicta, debentur
Capitulo Canonicoꝝ, vt Collegio,
non ſingularibus. Et qualiter inter illos
diuidantur. n. 5. 6. & 7. 116.

Legata debentur Canoniciſ, vt ſingulis,
ſi vt tales fuerint contemplati. num. 7.
ibid.

& Materialium.

Lex.

Legum multitudo plurimum est vitiorum.
n. 5. 188

M

Magistratus.

Magistratus apud semetipsum queit omnia exercere ex iurisdictione voluntaria, quæ ad eam pertinent. nu. 4. 15

Maiores.

Maiores successor non præiudicatur, præscriptione alterius. numero 89. 12

Mandatum.

Mandatum quale requiratur ad accipiendam beneficii possessionem. numero 12. 68

Mandatum Capiculariter factum non potest reuocari per aliquos tantum. nu. 10. 107

Manutentio.

Manutentio prius intentanda, quam ut transitus fiat ad iudicium plenarium. nu. 41. 39. & 45. 30

Manutentio solet possidens in eo interim, quo agitur de iudicio plenario, & Capitulum videtur sic manutentio. n. 45. 30. ut n. 108. 43

Matrimonium.

Matrimonium contrahitur in Episcopatus. n. 14. 12

Mensa.

Mensa, quando dicuntur bona quæ ei sunt incorporata & quando tales dicantur. n. 35. & 36. remissive. 179

Metropolitani.

Metropolitanus, quando possit mittere Visitatorem Ecclesiæ Vacanti. numero 7. 111

Minister.

Ministri Austuricensis Audientie Episcopalis, sunt in triplici differentia. Notarii maiorum alternatiua inter Episcopos, & Capitulum: Procuratorum, & Receptorum ad vitam, quæ soli Episcopi legitime prouiderunt, ut n. 21. & 23. 24. & aliorum Officiorum temporalium ad vitam Episcopi, durante Sede Vacante. n. seq. ibid.

Ministrorum decuria, nominatio liberalitatis, & voluntatis est, non necessitatis, ut n. 70. 36. vide n. 60. 33

Ministrorum nostre Audientie intitulo Capitulo in Sede Vacante ante nostrum aduentum in nullo modo nobis officit, ut

90. & 91. 40

Ministrorum intitutio legitime requirit causam possessionis, cum iure proprietatis, & quare? n. 94. & 95. ibid.

Ministros eligit Capitulum Sede Vacante pro iurisdictione. n. 17. 168

Monasterium.

Monasteria noua cum qua solemnitate erigantur ad Monachos, & Moniales. n. 16. 126

Monialis.

Monialibus Capitulum nequit dare licentiam eundem a Monasteriis, n. 5. & 6. 151. ubi quod competit solis Episcopis, nisi in casu nimie necessitatis, ut numero 7. 152

Moniales exemptas visitare nequit Capitulum, nisi in casu nimie necessitatis, n. 12. & 13. ibid.

Monitoria.

Monitoria cum censuris maxime necessaria sunt pro administratione iurisdictionis contentioſæ. n. 11. 10

Mors.

Mors ciuiliſ, quando comparatur naturali ad effectum, ut absente Episcopo, subintret Capitulum, non Archidiaconus, nec alius ex privilegio. n. 18. 11

Multas.

Multas valet imponere Capitulum Sede Vacante, applicando eas pæ causæ, sicut Episcopus, n. 12. & 13. 129

N

Negotium.

Negotium, quod Capiculariter tractatur, tunc dicitur pertinere ad singulos, ut vniuersos, quando agitur de re, cuius proprietates, & utilitates, est ipsius vniuersitatis, ad singulos autem spectare, quando agitur de possessione rei, cuius fructus in singulos distribuuntur. n. 16. 200

Negotia ardua, aut difficilia, deferunt aliquantulum, n. 8. & 2. 103

Nomina.

Nomina Canonorum interuenientium, quando instrumentum conficitur, tutius est, ut in eo sigillatim exprimat ad instrumenti validationem, num. 26. & 27. 208

Nominationes.

Nominationes factæ ab Episcopo cum consensu Capituli Officialium sunt perpetuæ. n. 71. 36

Notarium.

Index Rerum,

Notarius.

Notarij quatuor maiores Audientie Episcopalis Austriensis sunt ad vitam alternatiue inter Episcopum, & Capitulum. n. 72. 36

Notarius à Capitulo tantum creari poterit, quando adest necessitas administrandi iustitie, & pro tempore tantum Sedis Vacantis, & hoc vt faciat solam fidem, quam Secretarius Capituli, aut Tabeliones oppidorum. n. 96. & 97. 40

Nullitas.

Nullitas allegata aduersus contractum, non admittitur, nisi opponens habeat interesse. n. 33. 178

O

Oeconomus.

Oeconomus pro fructibus Episcopatus ponit Capitulum Sede Vacante. n. 33. 109

Oeconomus in beneficiis constituitur ad conseruandum, ad agendum, lite pendente inter Patronos, aut cum Episcopo, bona sunt seruanda successori. nn. 14. & 17. 164

Officialis.

Officialium creatio est necessaria, vbi tales sunt de numero. n. 65. 33

Officialium Nominationes Sede Vacante, factæ sunt clandestinæ & sic nullæ. n. 85. 32

Officialium nominationes, vt præiudicent, debent fieri cum scientia, & patientia eorum, ad quos alias spectant. num. 87. ibid.

Officiales apti pro Episcopis vix possent inueniri, si daretur facultas Capitulis eos syndicandi, & fideiussionem ab illis exigendi in introitu Officiorum. num. 13. 106

Officialis confirmatio facta per vniuersitatem, vno reluctante (secundum Franchis) non valet, nisi contradictio fiat post confirmationem. n. 11. 103

Officium.

Officiorum quorundam prouisio ad vitam facta per nostrum Capitulum Austriense, pertinet ad Dignitatem Episcopalem, nos commouit ad hunc tractatum conficiendum per dicta q. 4. latè, vt n. 4. & 5. 3

Officia ad tempus data, etiam sine causa à Principe non auferuntur. numero 42. 19

Officia Procuratorum, & Receptorum Epi-

scopo nominanda, reseruanda sunt à Capitulo Sede Vacante, quia sunt fructus, & emolumenta Episcopatus inclusa in dicto cap. quia sæpe, & dict. Clem. statutum de elect. nec vendenda, & si aliter practicum sit. n. 99. & 100. 41

Opprimere.

Opprimere Canonatum nequit Capitulum, quod solum spectat ad Episcopos, non quidem ad Prælatos seculares. n. 19. 11. & 12. 167

Ordinandus.

Ordinandus Sede Vacante, non ad viciniorum, sed ad Papam debet recurrere. num. 23. 145

Ordinarius.

Ordinarius Prælati per regulam de trienniali non excluditur tertius vero inquietans pacificum possessorem, sic num. 8. 170

Ordinatio.

Ordinatio à Papa petitur, Vacante Ecclesia Cathedrali. n. 13. 14

Ordo.

Ordo sacer ab Episcopo designatus innectitur ipsis Canonicis, non inquam ipsis Canonicis. Et quare. numero 17. 177

P

Papa.

Papa per clausulam, *solum Episcopus procedat*, cum tertius referat molestiam Episcopo, non aufert à Capitulo cognitionem. n. 17. & 18. 190

Papa non debet Ecclesiasticum sine interuentu Cardinalium dare. n. 8. 191. Vide n. 19. 193

Martinus Papa V. fuit professus se nunquam in arduis dispensaturum sine Cardinalium consensu, & facta à Celestino Papa, siue Cardinalibus, fuerunt reuocata. n. 11. ibid.

Negotia Papæ, vel Regni dicuntur vniuersitatis, quæ requirunt consensum maioris partis Procerum. n. 12. ibid.

Papa solus sine Cardinalibus queit negotia ardua gerere, non obstante alia consuetudine, seu iuramento, iuxta aliam communem sententiam, sed non debet, n. 14. 193. vt n. 19. & n. 21

Papa pro libito potest ad libitum res Ecclesiæ locare, administrare, seu dispendere ratione Pontificæ Potestatis. n. 5. & 18. ibid.

Quidquid à Papa procedit dicitur ab ore

ore Dei procedere. num. 16.193

Papa potest in totum tollere ius positum. ibid.

Papa contra ordinationem sine causa non potest venire, dum non lædat fidem. num. 19. ibid.

Apostoli, vt tales condebant sacram scripturam, vt Episcopi leges Ecclesiasticas, & consilia præbebant. n. 10. 194

Papa recte facit, si in arduis operetur cum consilio Cardinalium. numero 11. 195

Papa legitimè prouidet quando Episcopus, & Capitulum sese impediunt in prouisione simultanea. n. 21. 193

Papa secundum aliam sententiam, de ordinaria potestate nequit ardua, negotia gerere, sine Cardinalibus, secus de plenitudine potestatis, qualiter sumatur, n. 17. 18. & n. 31. 195. Vbi alix potestates ad hanc dupl. cem reducuntur.

Potestas Papæ ordinaria, aut absoluta, qualiter distinguatur. numero 18. & 39. ibid.

Papæ de plenitudine potestatis operanti dici non potest, cur ita facis. num. 19. ibid.

Papa dicitur, quod exerceat quædam ex ordinaria potestate, quædam ex reseruata, quædam ex deuolutione iuris, quædam ex plenitudine. numero 31. ibid.

Parochus.

Parochus ciuitatis valet esse Vicarius Episcopi, sed non ruralis idem pro Sede Vacante. 17. 95

Parochialis.

Parochialis, quæ vacauit Salmantiz in mense ordinario, Sede Episcopali Vacante, fuit reseruata futuro Episcopo. n. 7. 156

Pars.

Factum à maiori parte, & saniori Capitulo, debet præualere, remota alia consuetudine, & appellatione. n. 1. 198. fallit, n. 2. ibid. & præualeat etiam minore contradicente, vt n. 3. & intelligitur regula, vt n. 4. 199

Minor pars, etiam inter iudices præualeat. num. 3. ibid.

Maior pars præualeat in votis circa res, quæ sunt vniuersitatis, non sic in his, quæ tangunt votantes, vt singulos numero 4. 5. 6. & 7. 199. distinguendo inter actus voluntarios, & necessarios, vt num. 8. ibid.

Maior pars non præualeat, quando votaret in magnum præiudicium, & violando D. Fermosin. de Potest. Cap. Sede Vac.

alia iura, priuilegia, & consuetudines, si minor pars contradicat, præualeat. n. 9. 10. & 11. 199. & seq.

Maior pars queit statuere in præiudicium minoris partis Capituli, nisi quando vellet contra priuilegium, aut exemptionem. n. 10. 103

Dux partes requiruntur votantium in congregatione vniuersitatis, & videtur, vt sint ex tribus, n. 1. 106. vt in casu. n. 4.

Maior pars Capituli dicitur respectu totius Capituli, non respectu partium. num. 11. 106. Exemplificatur. n. 1. 1. ibid.

Maiors pars intelligitur respectu minoris, quando electio fit à singulis, vt vniuersis. n. 9. 106

Maior pars respectu Patronorum non connumeratur, sicut in electionibus Canonis. n. 1. 106

Maior pars votorum connumeratur respectu eorum, qui in eadem electione votum habuerunt intra Capitulum congregati. n. 15. 107

Maior pars intelligitur numeri, sanior pars respectu æli. n. 31. 108

Sanior pars præualeat maiori, quando illa nititur ratione, & nisi in numero magnus esset excessus. n. 31. ibid. Vide n. 36.

Maior pars votantium iam hodie in Capitulis præualeat minori saniori: sic vt ab ea collegialiter decreum exequatur. n. 33. & 34. ibid.

Maior pars in electionibus etiam Canonis, est quæ tantum attenditur, si persona electa, non sit clare indigna. n. 34. & 35. 109

Sanior pars dicebatur inueniri inter Canonicos magnæ authoritatis, & prudentiæ, quærentes vtique veritatem, & vtiliora Capitulo. numero 36. ibidem.

Pars Maior dicitur illa, quæ maiori ratione, & pietate nititur. n. 1. 100

Minor pars contradicens, non teneretur iustificare contradictionem coram cæteris de Capitulo, sed coram Superiore. n. 11. ibid.

Factum à maiori parte in his, quæ pertinent ad singulos, tanquam ad vniuersos, præualeat, minori parte reiecta. num. 11. ibid.

Singuli de Capitulo poterunt contradicere, etiam à mille maioris partis, quando principaliter res cedit singulis separatim primo, & principaliter non in secundario. n. 17. ibid.

Minor pars etiam hodie præualeat, quando maior priuatur in pænâ. n. 39. 109

¶ Ii Maior

Index Rerum,

Maiores pars in negotiis leuibus tractandis, solet inter Canonicos praticari, si v.g. in Capitulo, ex omnibus tantum tertia pars inueniatur, & illorum maior pars aliquid decernat, sedendo, aut stando, etiam extra Capitulum in aliqua Ecclesiastica parte, [n. 19. 30. 114](#).
 Maior pars ex duabus congregatis, non nisi in grauioribus praequiratur. num. [30. ibid.](#)
 Canonicus vocatus ad Capitulum, si tacerit intra illud, habetur pro consentiente maiori parte votorum. nu. [2. & 4. 215](#)

Pastus.

Pastus, & nemorum emolumenta ad vniuersitatem dicuntur spectare, cum ipsi applicantur. n. [17. 200](#)

Permutatio.

Permutatio rei Ecclesiasticae potius est ut prohibeatur, sicut alienatio, sine solemnitate facta. [n. 16. & 17. 181](#)

Poenitentia.

Poenitentia in Cathedralibus, qualiter olim providebatur, qualiter [hodie. n. 17. 214](#)

Pontifex.

Pontifex, mortuo Episcopo cuiusque Diocesis, est Dominus iurisdictionis. numero [10. 5](#)

Conferunt Pontifices magis de Episcopis, quam de Capitulo Sede Vacante. [n. 14. ibid.](#)

Pontifex, tam in declarando super iure Diuino, quam in dispensando super positio, habet plenissimam [potestatem. n. 16. 194](#)

Portuarij.

Portuarij, etsi videantur non esse de Capitulo, ad effectum, ut Sede Vac. ipsi soli soleant [decernere. n. 1. 10. tamen](#) dicunt. n. [1. ibid.](#)

Portuarij, qui vocem habent in Capitulo, [dicuntur](#) de Capitulo, ut in Sede Vacante, valeant Vicarios, & Ministros nominare vna cum Canonicis pro administratione iustitiae. n. [1. 10](#)

Portuarij habentes mensam separatam à Canonicis non dicuntur Capitulares, & sunt abieci, ut in Ecclesia Toletana, & Conchen. [n. 3. & 4. 110](#)

Possessio.

Possessio etiam per vnum actum, videtur [stabilis. n. 43. 19](#)

Possessio iunior praesumitur clandestina, & nullius [momenti. n. 86. 19](#)

Possessionem beneficii capiens, si se non ingerit in administratione ante confir-

mationem, non incurrit poenas [cap. avaritia. n. 10. 59. & seq. & n. 2. 3](#), de habente ius ad [rcm. n. 17](#)

Possessio Episcopatus Austuricensis. danda nobis Episcopo, malitia quorundam fuit per decem dies [dilatata. n. 1. 65](#)

Possessio, tam Episcopatus, quam ceterorum beneficiorum, & Dignitatum potest recipi per madatarum, etiam non ordinatum & laicum Procuratorem. n. [2. 66](#)

Possessiones, redditus, commenda, & agri reuertantur futuro Episcopo. numero [4. 151](#)

Potestas.

Potestas nominandi Ministros, & Officiales Audientiae est ramus iurisdictionis, & quare? [n. 11. & 13. limitatur. n. 15. 16. & 17. 21](#)

Potestas Delegata re integra perit morte delegantis: & quare gratia non expiret? [n. 32. 140](#)

Præbenda.

Præbendæ, & Canonici Cathedralium cum necessitate Ordinis sacri constituuntur, & designantur ab Episcopo cum consilio Capituli. [n. 14. 147](#)

Præbendarum Prouisio, & beneficiorum maiorum in Cathedralibus spectat ad Episcopum cum consensu Capituli. Fallit ubi consuetudo in plurimum adest, ut fiat à solo Episcopo: quid de collatione, confirmatione, &c. numero [19. & 20. 183](#)

Præbendas augere, vel minuire, vel discernere nouum circa residentiam, nequit Capitulum sine Episcopo. [n. 2. 103](#)

Præbendas duas habens, queit duplicem vocem habere in Capitulo de iure, sed non [visitur. n. 17. & 18. 218](#)

Præcedentia.

Præcedentia datur illi, qui primo fuinominatus in litteris creationis, & in data gratiae, [n. 1. 2. 3. 14. & 15. 222](#)

Prælatum.

Prælatum Ecclesiæ Collegiatæ nequit supprimere Canoniarum, nec Prælati Regulares [beneficia. nu. 11. & 12. 167](#)

Præscriptio.

Præscriptio Sede Vac. nec inchoari, nec finiri [potest. n. 84. 19](#)

Præscriptio contra Ecclesiam non currit Sede Vacante, [n. 12. & quare. n. 13. 170.](#) & seq.

Præscriptio dormit durante ætate pupillari. [14. 171](#)

Præscriptio non currit, quando quasi vacat Ecclesiæ id est habet Prælatum inutilem, nec in rebus Ecclesiæ, nec in communibus

Prælato,

Prælati, & Capitulo, num. 16. & 20. 171.
& seq.

Præscriptio dormit contra Ecclesiam, etiam tempore hostilitatis, vel per aliud impedimentum legitimum. n. 17. 171

Præscriptio dormit contra Imperium vaneans, etsi Pontifex illud interim gubernet. n. 19. 171

Præscriptio non procedit contra Ecclesiam, cuius Prælati rem, male, & temerè alienauit. n. 20. 171

Prætor.

Prætor & si syndicare nequeat suos Officiales, potest tamen illos visitare, & pro delictis punire. n. 20. 106

Principes.

Principes possunt compellere Regni magnates ad ostendendum titulos suæ iurisdictionis. n. 10. 170

Principes erant instar Deorum, de quibus Caligula, Alex. Magno iecit, memento tibi omnia, & in omnes licere. num. 30. 125

Processiones.

In processionum inductione, quando sunt cum conuocatoria Capituli, eius consilium requiritur, nunquam autem consensus. n. 20. 190

Processus.

Processus originalis peritus à Capitulo ad Curiam Illustrissimi Nuntij, vt nitiur transcribi mandatum est à nobis, vt si fortè originali, deperat, sicut decantatur, remaneant veritatis vestigia fidelia. n. 108. 43

Procurator.

Procuratorum nominatio Audientix Austriacæ, semper fuit Episcoporum, vt recognouit Capitulum. n. 2. 325

Procuratorum Officia nunquam per Sedem Vac. inveniuntur legitime prouisa & refertur actus, quo declarauit Capitulum referuandam fuisse Episcopo venturæ nominationem Vacaturæ permortem Francisci de Medina Procuratoris anno 1639. & sic probatum est in processu. n. 79. 38 & 91. 40

Procuratores, & Notarii, ac alij ministri Laici in Ecclesiasticis scilicet tunc ministerialiter gerunt nomine alieno, & non proprio, vt n. 5. & 7. 67

Procurator proprius, aut abusuè, quis dicatur? n. 4. 114

Procuraciones solite debent solui à Clero Capitulo visitant, aut eius Visitatoribus, quid circa famulatum, & Equestrium, n. 19. & 20. 154

D. Fermosini de Potest. Cap. Sede Vac.

Procurator vniuersitatis legitime non constituitur, nisi à duobus partibus, quod præsumitur sic factum, numero 5. & 8. 206

Procurator à Canonicis potest constitui, & si Capitulariter congregati non sint, & quo testimonio talis constitutio certioretur. n. 6. & 7. ibid.

Procurator constitutus à collegio, nequit reuocari per maucos. n. 21. 207

Propalatio.

Capitularis, non ex eo quod apud alios odio habeatur, valet licite omittere propalationem sui voti, cum & totis viribus resistere debeat etiam maiori parti, in Deo confidens. nu. 6. 7. 8. 9. & 10. 126. & 217

Prorogatio.

Prorogatio iurisdictionis, etiam delegato, quando valeat contingere, nu. 10. & 11. 17

Prorogatio non admittitur in iurisdictione vnius speciei ad speciem diuersam. n. 12. ibid.

Prouisiones.

Prouisiones dirigere solus Episcopus potest, quò voluerit, obligando Canonicos, & alios beneficiarios, vt intersint, & si Capitulum alleger consuetudinem contrariam. n. 21. & 22. 190

R

Receptor.

Recceptorem quendam articulat Capitulum Sede Vacante anno 1615. qui iam ab Episcopo de Caceres articularus fuerat, & sic dolose, vt fecit Capitulum in aliis nominationibus. n. 24. 25. & 26. 35

Receptores, & Procuratores, quos nominauit Capitulum Sede Vacante suaderetur non potuisse remoueri per nos sine causæ cognitione. n. 46. & 47. 10

Receptorum nominationes factæ à Capitulo, nulliter factæ fuerunt & numero 75. 76. 77. 78. 79. 92. & 98. 37. & seq.

Receptores de numero, in tantum ad vitam cuiusque eorum nominantur, vt licet vice versa Capitulum, & alia Episcopus spoliarent illos volentes reducere ad nutum amouibiles: tamen Regia Cancellaria illos restitui mandauit, vt restituti fuerunt. n. 76. 37. & n. 80. 38

Receptorum nominatio, quia Notariorum

Index Rerum,

est fidem facientium, solum ad Episcopos pertinet de iure. n. 93. 40

Rectores.

Rectores ciuitatum non valent mortuo Praetore alium nominare, nisi in casu necessario & sic nec Capitulum Sede Vacante, non nisi in necessariis praecise succedere Episcopo mortuo. nu. 22. & 33. 172

Regula.

Regulae generales, quae adstant Capitulis Sede vacante succedendi in iurisdictione, ne Episcopali, non negantur, intelliguntur tamen, vt n. 52 & 53. 32

Regula quod omnes tangit, debet ab omnibus approbari. fallit in nonnullis, casibus remissive. n. 3. 226

Regulares.

Regulares approbati ab Episcopo, eo defuncto, remanent approbati, sic vt nec possint à Capitulo reprobari iuxta praxim, & si contra suadeatur, n. 6. 7. & 8. 149. n. 11 à successoribus, vt n. 9. 150

Res.

Res quando tangat omnes, vt singulos, subintelligitur posita differentia inter actus voluntarios, & necessarios. n. 15. 200. vt supra n. 8.

Rescriptum.

Rescriptum prius in data praeualeat posteriori. n. 15. 222

Resignare.

Resignare idem est quod donare, & sic spectat ad liberam collationem, num. 3. 162

Resignationes.

Resignationes beneficiorum ex causa permutationis nequit Capitulum admittere: alij dicunt posse permutationes recipere, non inquam conferre beneficia permutata, vt num. 4. 5. & 9. sed de praxi infra numero 7. & 8. 162. & seq.

Rex.

Reges Sede vacante Episcopali, num valeant administrare iurisdictionem temporalem Episcopo competentem Regia condonatione, n. 10. 57. & n. 31. & 36. 61. & seq.

Reges nostri Hispani curarunt admodum schedulis mederi ambitiosos Canonicos Capitulum apud Indos in Sede Vacante. n. 38. 62

S

Secularis.

Secularis potestas, qualiter queat Clericos corrigere: et Reges in schisma Pontificatus qualiter se gesserunt, referatur. n. 34. & 35. 61

Salarium.

Salarium sexcentorum ducatorum solet assignare Camera Apostolica pro ministris Sedis vacantis. n. 33. 96

Schedula.

Schedulae Regis intellectus, n. 2. 57. & nu. 12. 16. 37. & 39. 57. & seq.

Admittuntur pura tractata digna prolatori intellectu schedulae Regis. nu. 41. 63

Schisma.

Pontificij redditus qualiter, propter schisma fuerunt sequestrati à Regibus Castellae, & Aragoniae. n. 35. 61

Sententia.

Sententia nunciatur auditoris, qua processus ad nos fuit remissus. num. 146. 52

Bulla Clem. anni 1598. in fauorem Capitulum explanatur. n. 147. 53

Sessiones.

Sessiones in Choro, & in Capitulo sunt fructus Canonico. n. 9. 221

Solemnitas.

Solemnitas requiritur in dismembratione beneficiorum, vt in vnione. numero 2. 165

Spoliatus.

Spoliati restitutio denegatur, si pugnet contra eum notorius defectus, aut ius, n. 113. & num. seq. 44

Regula, spoliatus ante omnia, est restituendus: fallit, vt num. 114. sequentib. 44

Spolium.

Spolium factum ab Episcopo Austriacensi de Receptoribus, & Procuratoribus à Capitulo in Sede vacante ad vitam annuatis, legitimatur de iure, vt n. 2. 6. 16. & n. 112. & 115. 44

Spolij restitutio denegatur, si adsit peccati fomentum. n. 116. 45

Statutum Statuere.

Statuta à Capitulo edita, possunt reuocari ab Episcopo succedere, sicut & alia sui antecessoris. n. 4. 128

Statuere potest Capitulum in pertinentibus ad ordinationem Chori, & ad Diuinum cultum, & seruitium Ecclesiae. n. 4. 203. & seq. fallit vt n. 14. 204

Statuere

Statuere nequit Capitulum, nec de consensu Episcopi in his, quæ tuentur aut contraria n. 5. 103
Statutum in Hispanen portionis fuit declaratum nullum, quod factum fuerit à Capitulo de Olana, ne admitteretur decedentes ex radice infecta. num. 6. 103.

Statuere nequit Capitulum sine Episcopo super negotiis arduis suæ communitalis n. 7. & 8. 103. ubi exemplificatur.

Sumptus.

Sumptus soluendisunt de mensa Capitulari, aut vniuersali in lite decreta à maiori parte vocantium, etiam si, minor pars contradicat. n. 14. 100

Suppressio.

Suppressio Præbendæ nequit fieri ab Episcopo sine consensu Capituli, & abique legitima causa, & verius est, vt non fiat sine Papa. numero 10. 11. & 12. 185

Suppressio causa, qualiter debeat probari. n. 1. 186

Suppressio vt fiat, debet citari saltem interesse habens, & quando agitur de minuendo numero Præbendarum. nu. 12. ibid.

Suppressio necessario requirit consensum Patroni laici, aut Ecclesiastici, & inferioris Collatoris, & Electorum. num. 13. ibid.

Suppressio, vt locum habeat, qualiter debeat fieri fructuum taxatio. n. 14. & 15. ibid.

Suppressio qualiter fieri valeat contradici, sumitur ab vnione n. 17. Vide n. 21. & 22. 187

Syndicare.

Syndicandi ius non perditur ex mora Episcopi de nouo venturi. n. 24. 107

Synodalis.

Synodales constitutiones habent vim legis in Episcopatu Austuricen. Vide numero 73. ex approbatione, & consensu nostri Decani, & Capituli. n. 112. 46

Synodus.

Synodus Diocesana valeat Episcopus indicere, vel publicare sine consensu Capituli, aut eius consilio. n. 1. 175

Synodus cum celebratur provincialis, si tunc Sedes Episcopalis vacet, debet vocari Capitulum loco Episcopi, quia dicitur iam ordinarius n. 11. 176

T

Taxatio.

Taxatio termini natura est excludere extraneas, cuncta autem pertinentia indigne. n. 19. 186

Testamentum.

Testamenti infinuatio praxis obseruat, vti fiat coram laico, si est Clerici aliter videtur. n. 10. & 11. 125

Testimonialia.

Testimonialia literæ de idoneitate de stylo curiæ à Capitulo, & viciniore Episcopo dari solent. n. 1. 143

Theologus.

Theologus queit eligi Vicarius Episcopi aut Capituli, hodie ex praxi, n. 18. & 19. & si declaratum sit, (non,) vt hic. 92. & seq.

Tonsura.

Prima tonsura non est ordo secundum communem ex Pontificali Romano. n. 15. 144

Tonsurati.

Tonsurati eo ipso efficiuntur de foro Ecclesiæ. n. 17. 144

Transactio.

Transactio facta ab Episcopo cum Capitulo, & super decimis, num teneat reuocari. n. 13. 204

Translatio.

Translatio Episcopo, qua de causa fiat? n. 25. 13

Translatum.

Translatum Episcopus potest sine culpa amittere fructus, vtique Episcopatus, sine iniuria ipsius. n. 21. 11. vt n. 23. & 24. 12

Translatum Episcopus desinit esse primæ Ecclesiæ Episcopus à tempore gratiæ secundæ, & si de secunda non adeptus sit possessionem hoc in Episcopalibus, non sic in beneficiis. numero 22. 23. & 24. 12

V

Vendere.

Vendere, & arrendare nequeunt Prælati Ecclesiastici Officialium suæ Curie, eo quod gratis debent dare etiam in locis, vbi habent. temporalem iurisdictionem, & quare, nu. 32. & 33. 17. sed contra fecit Capitulum nostrum elargitionem pro virginibus respuendo, vt
li 3 n. 66.

Index Rerum,

n. 66. 35. Vide n. 99. & 100. 101. & 102. 41

VICARIUM.

Vicarius Episcopi debet esse in sacris ex Bulla Urbani, vt num. 22. & 23. sed ex multis suadet, vt in minoribus constitutus secure admittatur. numero 14. 71

Vicarius Capituli durat donec Episcopus nouus capiat possessionem. n. 8. 84

Vicarius Capituli pro certo tempore constitutus, eo transacto, expirat ipso iure. n. 15. 85

Vicarius à Capitulo assignatus sine tempore, durat, donec veniat Episcopus, nisi male procedat, numero 17. & 18. 85. & seq.

Vicarius Capituli si male procedat, valet à Capitulo remoueri. n. 18. 85. Et quid si bene procedat, n. 19. & 22. & quid si iuramentum fuerit interpositum de non reuocando, n. 21. 86

Vicarius Episcopi quare ab eo valet pro libito reuocari, non sic Capituli. num. 22. 86

Vicarius à Metropolitano nominatus pro Diocesi suffraganea in Sede Vac. nequit ab eo reuocari. n. 21. 87

Vicarius Generalis Episcopi in pluribus casibus nequit exercere ex solo mandato Generali? quid in Vicario Capituli? n. 22. & 3. 89

Vicarius Capituli, ex generali mandato Capituli, omnes casus iurisdictionis gerit non limitatur expresse, num. 2. & 4. ibid.

Vicarius Capituli, si xgroter, quicquid alium substituere, n. 8. & 9. 90. & quid faciat Capitulum? n. 10. 91

Vicarius à Capitulo nominatus satis est, vt sit aptus, & non sit Doctor, nec licentia- tus in iure, n. 11. & 14. 91. & si contrarium nimis adstruatur hic, & num. 12. & 13. ibid.

Vicarius non Canonista. nec Doctor electus à Capitulo, debet sibi habere assessorem, aut ei assignari à Capitulo, quando illum nominauit. n. 16. 92

Affecti Canonici si eligantur Vicarij, valent sustineri de consensu Capituli. n. 17. ibid.

Vicarius à Collegiata habente potestatem illum nominandi, sufficit, vt sit aptus. n. 23. 94

Vicarius à Capitulo pro Sede Vacante eligendus, debet esse in sacris, & si ad id non obligetur precise, n. 25. & 26. 94

Vicariorum duorum nominatio pro Sede

Vacante conuenit. n. 95

Vicarij duo à Capitulo Sede Vacante valent assignari, non vero alij plures, n. 28. & 29. nisi alias esset immemorialis, vt n. 30. 95

Vicarius Capituli debet prouideri de competenti salario, n. 32. & 33. 96

Vicarius electus à Capitulo de gremio illius non mutat sellam in choro, nec in Capitulo, debetque incedere, & concurrere in suo habitu Canonicali. n. 1. & 2. 96. & 97

Vicarius electus à Capitulo extra gremium præcellit in sessione, & in sessione Canonicos sicut Vicarius Episcopi. numero 3. 97

Vicarius Capituli, si non residet in Choro, fructus lucratur, & distributiones, si ad sit coniunctio. n. 4. & 5. 97

Vicarius Capituli allegatus, suspectus, arbitri à Capitulo nominantur, qui cognoscant, de recusatione. nu. 6. & 7. 98

Vicarius Capituli nequit exequi dispensationes directas Vicario Episcopi, verius est, n. 8. 9. & 10. & n. 11. contra Sanchez. 98. & seq.

Vicarius Capituli, eius Visitatores, & alij Officiales tenentur stare syndicali assumendo per nouum Episcopum, & si per Capitulum iam syndicati. numero 1. & 2. 101

Vicarius Capitularis tenetur stare syndicali, & reddere nouo Episcopo rationem. n. 3. ibid.

Vicarius Episcopi, & ceteri Officiales, Visitatores, & Fiscalis, verius est vt nequeant syndicari, Episcopo mortuo, vel translato à Capitulo Sede Vacante, sed tantum ab Episcopo de nouo venienti, n. 4. 102. vt discutitur largè n. 8. & si contra n. 5. 6. & 7. 103

Vicarij, & Officiales Episcopi mortui, aut translati nullibi expresse cauetur, vt syndicari valeant à Capitulo Sede Vacante, sed tantum à Successore Episcopo. n. 2. 104

Vicarij & Officiales Episcopi si syndicari valent à Capitulo Sede Vacante, nunquam iustitiam fortè administrarent timore Capitulum. numero 12. & 23. 106

Vicarios pedaneos queit Capitulum Sede Vacante constituere. n. 31. 108

Vicarius Capituli non eo ipso valet visitare Diocesim sicut, nec Vicarius Episcopi. n. 14. 112

Vicarius à Capitulo Sede Vacante nominatus, tenetur cum adiunctis procedere contra

contra Capitulares delinquentes in Cathedralibus, ubi exemptio adiutorum practicitur. n. 15. 113

Vicarius Episcopi, ut valeat exercere iurisdictionem, in quinquaginta casibus debet habere specialem Episcopi commissionem, nec sufficit generalis. n. 1. 114

Vicarius Episcopi, etiam in necessitate nequit dispensare in impedimentis matrimonij. n. 24. 138

Vicarius Capituli non concedit dimissiones, sine speciali mandato Capituli, quod presumitur habere, si eas concessisset. n. 25. & 26. Et ex quibus presumatur sub n. 27. 28. 29. & 30. 145

Vicarius Papæ intra annum valet dimissiones concedere, & obtinens licentiam à Sede Apostolica. n. 42. & 47. 147

Vicarius Episcopi potest resignationes ex causa permutationis admittere, si habeat facultatem ab Episcopo admittendi resignationes. n. 9. 163

Vicarius Generalis Capituli Sede Vacante queit comparere, cum Synodus Prouincialis celebratur. n. 1. 176

Vicarius Episcopi non admittitur in Capitulo exempto super pertinentibus ad Episcopum, nisi forte fuerit Capituli Præses. n. 34. 195

Visitare.

Visitare Diocesim nequit Capitulum, donec annus transactus sit à Visitatione facta per Episcopum, improbat tempore triennali, de quo n. 17. & 18. 153

Visitator.

Visitatores, & Officiales pro Sede Vacante absentes, lucrantur distributiones, & salarium eis assignatur. n. 5. 97

Visitatori Capitulari in Sede Vacante debetur iusta sustentatio à Parochis, etiam quando procuraciones referuntur futuro Episcopo. n. 11. 112

Visitatorem Capitulum Sede Vac. solet nominare, intra octo dies, intra quos Vicarium ex Trid. & si non sit æquè necessarium. n. 1. 112

Visitator deputatus à Papa pro aliqua Diocesi, quando impeditur, ut Visitator Generalis Episcopi, aut Capituli nequeat visitare. n. 16. & 17. 113

Visitator electus à Capitulo Sede Vacante virtute commissionis generalis exercet in omnibus, qui aliquando dicitur Procurator ab visibus. n. 1. & 5. 114

Visitator generalis deputatus in Sede Vacante à summo Pontifice, valet conferre beneficia spectantia ad Episcopum. n. 7. 115

Visitator Capituli Sede Vacante, nequit Visitare Monasteria Monialium exemptarum. n. 8. 115

Vnio.

Vniones beneficiorum Capitulum nequit facere, ut n. 6. contra alios nu. 5. etiam si nihil periret de iure Episcopi, ut nu. 2. 166

Vnio est species alienationis, & extinctionis beneficij omnino prohibita Sede Vacante. n. 7. ibid.

Vnioni, quæ sit Capitulo requiritur auctoritas Papæ, non si fiat alicui separatæ Præbendæ. n. 9. ibid.

Vnio vnus Ecclesiæ alteri, potius in praxi valet fieri ab Episcopo sine consensu Capituli, n. 1. & 3. non sic sine consensu Rectoris, Patroni, aut Abbatis, ut n. 2. & 3. 184

Vnio facta ab Episcopo, tanquam Sedis Apostolicæ delegato, secundum aliquos non valet sine Capituli consensu, & in facta à legato de latere, n. 1. & 3. 184. vbi distinguitur, & n. 4. 185

Vniones faciunt Episcopi sine consensu Cathedralis, nisi in certis casibus. nu. 5. ibid.

Vnire nequit Episcopus Præbendam suæ Cathedralis sine Papa, & si vniri alteri Dignitati, valebit cum consensu Capituli, idem si aliis distinctæ Præbendis, n. 6. & 7. 185. Vide n. 8. ibid.

Vniones facere valet solus Episcopus in casu, quo distributiones, aut Præbendæ fuissent renues. n. 8. ibid.

Vnio contradictione vnus impeditur si iuste contradicatur, num. 17. 186 & à quo. n. 20. 187

Vnionis nullitas à nullo alio valet opponi, quam à principali interessato. num. 20. ibid.

Vnio, aut suppressio semel contradicta, non reuiuiscit consensu subsequente. nu. 21. ibid.

Vniuersitas.

Vniuersitas in his, quæ sunt communia singulis, ut vniuersis obligatur cum duabus partibus. n. 2. 206

Vniuersitatis negotia, ut Rector expediat, exposcunt, ut interueniant Capitulariter duæ partes votorum. nu. 3. 206

Tacentes vniuersitate congregata, ad consentiendum, vel dissentiendum, consentire videntur. n. 5. 206

Votum, Votare.

Vota danda sunt in ipso actu scrutiniij, non ante, nec post. n. 18. 207

Vota Canoniorum in Capitulo, & si valeant

Index Rerum, & Materialarum.

leant publicè profetari coram adstantibus, vtilius tamen erit, vt secreto, quilibet secreto voteat. vt evitentur multa inconuenientia, præcipuè in grauioribus casibus. [n. 15. & 17](#)
Voteare secreto præstat maiorem liberta-

tem [votanti. n. 16. & 18](#)
Vota propalantes intra Capitulum lata, grauiter peccant, cum frangant iuramentum de custodiendo secreto; ob idque erunt petiuri, aut punientur arbitrarie, [n. 17. & 18. ibid.](#)

[F I N I S.](#)

FINI

